

הסליחות לכל השנה.

Herausgegeben mit Genehmigung
des Herrn Dr. Felix Kauffmann, New York
(früher Frankfurt am Main)

Verlag M. Lehrberger & Co.,
Frankfurt am Main-Rödelheim

PRINTED IN SWITZERLAND

הסליחות לכל השנה

לפי

מנהג האשכנזים.

מסודרות ומונהגות היטב

על ידי

יצחק בן אריה יוסף רוב.

בי עמך הסליחה לטען תורא.
(סהלס קיג, ח.)

רעדעלהיים.

VICTOR GOLDSCHMIDT VERLAG

BASEL

בעוֹלָה, הסליחה כמנוג בני אשמו, אף כי טרפסוה כבר, בשנת הקצוד, ע"פ
 הנהגה ובאורים שנתנו אחריו ברכה רודה ול, ואף כי גם אנכי תהנהגן עד
 הפעם בשנת תרמ"ז, בכל זאת נשארו בן טעוה רבוה בדרכה מקוסות, במקור
 ותסחאתן, כי או, בשנת תרמ"ז, לא הנהג לי לגיה בן, רק בקצת המקוסות, ולא
 על פני סלק. לכן עשה קרבו וביקשו בעון רק ושקדה נרולה את כל הסליחה
 האלו, מראשן עד סופן, להסיר מן את כל הטעוה, ולשר את העקוב, ולהשיב
 את הכל על אונתו וישר לשנו, ע"פ כמה כי ישנים תאמנים, וסודי רפס
 נשנים ממנהגים שנים, אשר הננו אלוהי והכיאת לפני. 'ונוסף לזאת גם סנעתי
 לכל פיוה הסליחה תרעם בשפת אשכנזיה עדה וסודיה, אשר על פיה יבאר כל
 דבר אף לאתם מבנים בלשון הקדש. ואברך את הטוב והמטיב על הסוד אשר
 נמלתי, והדתי תעוה בחפצי להביא את הספר הזה אל תכלית שלמותו, סלבן
 ומזוקק וטוב להשתמש בו מכל אשר היו לפני.

דברי המסדר המתרגם והמנהיג

יצחק בן אריה יוסף רוב.

ביבריך על נהג הדין בשנת תרמ"ה לפ"ק.

Inhalts-Verzeichnis

in alphabetischer Folge.

הסליחות והתחנות כמנהג אשכנז.

מסודרות על סדר א"ב, עם סמניהן לטעוא סקום מושבותיהן.

Seite	Rz.	Seite	Rz.
עמוד	סמן	עמוד	סמן
102	ג"ט	164	ק"ב
162	ק"ה	148	צ"א
28	י"א	283	קל"ט
43	כ"א	56	ל'
124	ע"ד	237	קכ"ב
73	ס"ב	102	ס'
265	קל"ג	281	קל"ז
146	צ'	295	קמ"ז
71	ס'	280	קל"ז
238	קכ"ג	231	ק"ב
204	ק"ב	13	ה'
74	ס"ג	67	ל"ז
138	פ"ד	68	ל"ח
261	קל"א	79	ס"ז
49	כ"ה	69	ל"ט
72	ס"א	65	ל"ה
91	ג"ד	288	קס"ב
76	ס"ה	40	י"ט
165	ק"ג	198	ק"ז
82	ס"ט	152	צ"ד
60	ל"ב	155	צ"ז
123	ע"ג	170	ק"ז
116	ס"ח	37	י"ז
50	כ"ז	78	ס"ז
36	ס"ז	167	ק"ד
274	קל"ה	159	צ"ח
130	ע"ט	41	כ'
55	כ"ט	46	כ"ג
24	ה'	109	ס"ה
282	קל"ח	31	י"ג
85	ג"א	144	פ"ט
		236	קכ"א

Seite	Rt.	עמוד	Rt.	עמוד
139	פיה	12	קט"ז	214
			קכ"ז	243
290	קמ"ג	127	ס"א	103
			קל"ב	263
			פ"ב	135
			ג"ז	97
111	ס"ז	202	ק"ד	214
			ק"ג	212
97	ג"ז	95	צ"ט	160
			פ"י	131
			ס"ט	116
47	כ"ד	62	קכ"ז	244
			ז'	23
			ג"כ	87
67	ל"ז	179	א'	8
			ב'	9
74	קט"ט	175	ק	161
			קכ"ה	241
27	ק"ח	203	קכ"ד	240
			קמ"ה	293
			פ"ג	136
33	י"ד	22	ס"ג	106
			קכ"ח	248
168	ק"ה	63	ט"ז	34
			פ"א	133
265	קל"ד	25	כ"ב	44
			כ"ז	52
			פ"ז	140
			ס"ח	80
128	ע"ז	224	ק"ל	260
			ע'	118
119	ע"א	258	ל"א	59
			ס"ב	104
130	קכ"ט	202	ג'	84
			קמ"ד	292
126	ע"ה	142	קמ"א	287
			ק"ט	286
108	ס"ד	90	צ"ג	151
			י"ב	29
154	צ"ה	144		

באשמורה הבקר, פוסק לני
 דעיה.
 במצא מנודה, פוסק לסליחות
 במצו מספר הלני, פוסק
 להעניה אסור.
 נזול עוני ולחטא, ב' לעיה.
 הויה דרך השוכה, פוסק לשם
 גליה.
 ואני בחסדך כשחזי, ע"כ.
 ובכן ידו רצון, עריה.
 וזר בריה אברהם, עריה.
 ה' ה' אל יחום, פוסק לה'
 סליחות
 ה' אלוד ישראל צדיק אתה,
 ו' לסליחות.
 ה' אלוד הצבאות ישוב, עריה
 ה' אלוד הצבאות טרא, ע"כ
 ה' אלוד רבה צרהני, עריה
 ה' שומרי לביתך, ה' לעיה
 ישב בנבו מרוסים, ב' לסליחות
 ירצה שם עמד, פוסק לע"כ
 ישראל נשע בה, פוסק לני
 רסליחות.
 ישראל עמד תרעה, ב' לסליחות
 כי תהי כחמר, פוסק לה' דעיה
 לך ה' העדקה הלבשת, פוסק
 ו' רסליחות.
 מאתך תהלוך, מנהג י"כ.
 מלאכי רחמים משרוך, פוסק
 לבי רסליחות.
 מלך מלכס דים, ב' לעיה.
 מפלש אל צדי, שחריה י"כ
 סקה ישראל ה', ב' לעיה.
 משאח כפי מנחה ערב, מנהג י"כ
 עם ה' חוק, ג' לעיה.
 קדושים המלכני עליכם, ע"כ
 רעה ישראל האזנה, פוסק
 לבי דעיה.
 שבה הכמא, ג' לעיה.
 שומטו ברי יעני, שם גליה
 שופט כל הארץ, פוסק לע' ה'
 שרד קמוי להודות, פוסק
 לה' דעיה.
 שחריך בקשוד, ו' לעיה.

אמנם אלוד עלם, שחריה י"כ
 אמנם אגתו חמאני, מוסף י"כ
 אמנה מאו ארשת ג"ב, שם
 גליה.
 אמן יוסף טוד, מנהג י"כ.
 אפרט גורני, ג' לעיה.
 אנה הכט בעדקה עמיד, עריה
 אנה הואל סלוח, שחריה י"כ
 אנה השם הנכבד, שחריה י"כ
 אנה כמה יעדק, ה' לעיה.
 אנהש עד דכא, ג' לעיה.
 אנה ברי חסדך, ב' לעיה.
 אנה הוא השואל, מוסף י"כ.
 אנה יום אורא, ב' לסליחות.
 אנה עמד בקראמק, עריה.
 אנש אמנה אבדו, א' לסליחות
 אנש אמנה עברו, א' לסליחות
 אפס הוד כבודה, ה' לעיה.
 אפס מיד, מוסף י"כ.
 אפסו אשרם, מוסף י"כ.
 אפפוט טפוקת, י"ז בתמו.
 אקרא אל אלהים, ג' לעיה
 ארז שקה ועלמות, שם גליה
 אריאל בדווח, מוסף י"כ.
 אריד בשדו, ג' לסליחות.
 אריה בער רטווי, ג' לעיה
 ארטו הימים ודבר חתו, ה'
 לסליחות.
 אריק וקשת, ו' לסליחות.
 אושברה אלך עי, ג' לעיה.
 אושפוד ייחוד, עריה.
 אנה הבריח ואת החסד, מנהג
 י"כ.
 אנה ה' בטמא, ב' לעיה.
 אנה פני מבין וידע, ו' לסליחות
 אנה שם השכני, שם גליה
 אנה הקול קול יעקב, עריה.
 אחאט לך יוצר, י"ז בתמו.
 אנה האל עשה פלא, העניה
 אסור.
 אנה האל עשה פלאות, העניה
 אסור.
 אנה חלקי ועד לכבי, ה' לעיה
 אנה מקים אלודנו, ג' לסליחות

Seite	Str.	Seite	Str.
עמוד	סמן	עמוד	סמן
220	ק"ז		שנה נאמר אשר נמסר, פומן
122	ע"ב	296	קמ"ז
113	ס"ז	157	צ"ז
217	קט"ז		שני קדש היום, פומן לשחיה
53	כ"ח	229	ק"ט
38	י"ח		י"ב בשבת
99	נ"ח	171	ק"ז
149	צ"ב	10	ג'
			חא שמע מרא רעלמא, ה'
			לעיה
			חבא לפנד שיעת, א' לסליחות

Namen der Verfasser.

שמות הפייטנים של הסליחות מנהג אשכנז.

אברהם בר מנחם, חבר סמן קל"ז
אברהם יצחק אפרים, חתום בסמן קל"ט
אליה בר שמעיה, חי בחצי השני של המאה התשיעה מאלף החמישי, לו הסליחות סמן
י"ז. כ"ז. ל'. ל"ג. ל"ח. ס"ח. ע"י. ע"ח. פ"ח. צ"א. צ"ג. ק'. וק"א.
אלעזר בר נתן, הוא הראב"ן בעל ס' אבן העזר, זקנו של הרא"ש וחי במגנצא
בימי גורת התנאי, הוא חבר סמן קכ"ג וקכ"ח.
אמתי, חתום בסמן כ"ד. הוא אחי בר שפטה החתום באופן לשמיני עשרה המתחיל
אראלים ומלאכים, וחי סביב לחצי השני של מאה התשיעה אחרי האלף הדי.
אפרים בר יעקב מעיר בונא (Bona) גולד בשנת ד' התנאי, וישב בווארמז, מסני
סמן נ"ב וק"ז.
אפרים בר יצחק טרענגבורג שנפטר בשנת התקל"ה, חבר סמן צ"ד. וק"ח. גם
סמן קל"ט נראה שהוא לו וחתם בו שם זקנו ושם אביו לפני שמו.
בנימין בר ורח הנקרא בעל שם, וחי בימי רש"י, חבר סמן נ"א. וק"י. גם סמן
מ"א. נ"ט. ס"א. ס"ז. צ"ט. קכ"ב. קל"ו. גם תמה צורים לליל י"ב גם בה עמי
ל"ב קמן נראה שם מסני.
ברוך בר שמואל ממגנצא בעל ס' החכמה שחי סביב ד' התק"פ חבר סמן קכ"ז.
נרשום בר יהודה מאיר הגולה ממגנצא, תלמיד האי נאמן, וחי באמצע מאה
השמינית אחרי אלף הרביעי, מסני סמן י"ב. י"ג. כ"ז. ס"ח. נ"ח. ע"ח. קכ"ז.
דוד בר משלם חי בזמן התנאי כוזא מסליחות סמן מ"ט.
דוד בר שמואל הלוי, חי במגנצא בזמן התנאי וחבר סמן מ"ד.
זבדיה, חבר סמן מ"ה. ומ"ז.
יהודה, חתום בסמן נ"ד.
יוסף בר יצחק, חבר סמן ל"ט. ואפשר כי הוא אביו של רד"ק.
יוסף, חתום בסמן י'. ס'. קל"ב.
יעקב בן חזקיה חתום בסמן קמ"ז.
יעקב בר מאיר, הוא רבנו הם שנפטר בשנת ד' התק"ל, חבר סמן פ"ז.
יצחק בר אבינדור, חתום בסמן ק"א.
יצחק בר יקר, חבר סמן ט"ז.

יצחק בר מאיר, חבר סמן ו'. נראה שהוא הרבים אחוז של רבנו תם.

יצחק בר סעדיה, חבר סמן פ"ט.

יצחק הכהן החבר, זהו סמן ל"ז.

יצחק, זהו סמן פ"י ופ"ה.

מאיר בר יצחק בר שמואל אשר מזכירו רש"י לתהלים ע"ג, י"ב. וזה שיין בווארט.

סביב לדי אלפים וחי מאות ונקבר שם, חבר סמן ג"ח. פ"ד. ק"ל.

מאיר, זהו סמן כ"ח. ל"א. אפשר שהוא הנוטר או שהוא מאיר בר כך לרזונגבר.

מנחם בר יעקב שחי בווארט סביב די התקין, חבר סמן ס"ב. ק"ב.

מנחם בר מכיר מרענגובר בזמן הרג"ז, ממנו סמן קמ"ב.

מרדכי בר שבתאי ארוך (או הסת) חבר סמן ק"ח. קכ"ט. קל"ד. ודע כי ארוך או

הסת הוא אחד, ושניהם שם בני משפחה, תמצא שם הארוך הזה לבני משפחה

גם בהשמות ר"י יהודה בן הרא"ש סי' פ"ב.

משה בר שמואל בר אבשלום, חבר סמן ע"ג. ע"ז. צ"ז. קט"ז. קל"א.

משלם, חבר סמן ע"ה, קט"ז.

קלונימוס בר יהודה, משפחה בעל הדיקה יוד בזמן הרג"ז, ממנו סמן ג"י. וקס"ד,

גם סמן ק"כ נראה שהוא לו.

שלמה בר יהודה אבן גבירול, הפייטן המפורסד הודע מן ה"מחנה בספרד. שחי

בשלוש הראשון של המאה ה"ט אחרי, האלף הרביעי, חבר סמן ג"ג. ס"ד.

צ"ה. ק"ד. קמ"ז. גם סמן פ"ג נראה שלו.

שלמה בירבי יהודה (הבבלי) חבר סמן צ"ז. ק"ב. (עין רש"י בפיוטיו) לאיכה א', ו'.

שלמה בר יצחק, חבר סמן צ"ח וק"ט. ואפשר שהוא מאיר רש"י.

שלמה, זהו סמן ג"ז. ח'. י"ח. כ"י. כ"א. כ"ט. ל"ד. ס"ג. ע"ב. ע"ט. פ"ב. צ"ב.

צ"ז. ואין להכריע בנרדו לשי מדגוסרים הם.

שמואל בר אברהם הלוי, חי בראש האלף הששי, ולו הסמן פ"ח.

שמואל כהן, חבר סמן ט'. נראה שהוא שמואל בר יהודה הכהן שחי בימי גורת הרג"ז.

שמואל, זהו סמן כ"ח. ל"ה. ק"ט. קמ"א.

שמעון בר יצחק בר אבון ממנצא, הלמד רב אלפס, תפטר ימים מעטים לפני

גורת הרג"ז, ממנו סמן כ"ב. ס"ז. פ"ז. ק"ז. קכ"ה. ק"ט. גם הסלה"א אהרן

אדרש שאוסרים בליל י"כ ממנו הוא, גם הסליחות סמן ס"ז. ע"א. וקכ"א

נראה שם לו.

שפטיה חבר סמן י"ד. נראה שהוא אביו של אמרו הנוטר למעלה.

תמצא סליחות הרבה שלא נרע כי מחסרן וכן סמן א"י. ב"י. ה'. י"א. ט"ז. י"ט.

כ"ג. כ"ה. ל"ב. ל"ח. מ'. ס"ב. ס"ג. ס"ד. ס"ה. ס"ט. ע"ד. ק"ג. ק"ה. ק"ח. ק"ד.

קט"ז. ק"י. קכ"ד. קל"ג. קל"ה. קל"ח. קמ"ד. אבל סמן ג"ז, המצחלה ובכן יוד

רצון עד ולא מצא להרים ראש, הוא חלק מנקשה גדולה שחברה רבינו סעדיה

בר יוסף הגאון העול בישיבה סורא, ותרפסה כסוף ספר הפודי דוב (דפוס

מנטובה שנת שפ"ג) ומדורש בס' קיבץ מעשה ידי גאונים (ברלין שנת הרט"ז, דף פ"י).

סדר הסליחות

Die

Selichoth.

סדר סליחות.

אלמלך. יושב על כסא רחמים. מתנהג כסידות
 מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה
 מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה צדקות
 עם כל בשר ורוח. לא כרעתם הנמול להם: אל
 שהזריתנו לומר (מידות) שלש עשרה. וזכר לנו היום
 ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם.
 וכן כתוב ויגד יי בעני ויתיצב עמו שם ויקרא
 בשם יי. (ושם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחום ותגון ארך אפים ורבה סדר ואמת:
 נצר הסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקח:
 וסלחה לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:

סלח לנו יי כינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו
 כי פשענו: כי אהר אדני טוב וסלח ורבה סדר
 לכל קרא יי:

לוי הושיעה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב
 לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי
 הושיעה המלך יעני ביום קראנו: כי לא על צדקתנו אנחנו
 מפילים תהנינו לשגיה. כי על רחמך רבים: אדני שמעה
 אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל האחר למענה אלהי
 כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ • בְּטָרִם כָּל יְצִיר נִבְרָא:
 לַעֲת גַּעֲשֵׂה בְּחַפְצוֹ כֹּל • אֲזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא:
 וְאַחֲרַי כְּכֹלֹתִי הַכֹּל • לְבִדּוֹ יִמְלֹךְ נִרְאֶה:
 וְהוּא הַיְדֵי וְהוּא הַזֶּה • וְהוּא יְדֵיָהּ בְּתַפְאֲרָה:
 וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנַי • לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה:
 בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תְּבִלִית • וְלוֹ הָעֵז וְהַמְשָׁרָה:
 וְהוּא אֵלֵי וְחֵי גּוֹאֲלֵי • וְצוֹר הַכְּלִי בְּעַת צָרָה:
 וְהוּא גַּסִּי וּמְנִים לִי • מְנַת פּוֹסֵי בְּיוֹם אִקְרָא:
 בְּיָדוֹ יִפְקִיד רוּחִי • בְּעַת אִישָׁן וְאַעִירָה:
 וְעַם רוּחִי גְּוִירָתִי • יי לִי וְלֹא אִירָא:

לָךְ אֲדֹנָי הַצְדָקָה וְלָנוּ בִּשְׁתַּת הַפְּנִים: מַה נִּתְאוּנָן
 וּמַה נֹּאמַר מַה נְדַבֵּר וּמַה נַּצְטַדֵּק: נַחֲפָשָׂה דְרַבִּינוּ
 וְנַחֲקַרְהָ וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ: כִּי יִמְיָנָה פְּשׁוּטוֹתָ לְקַבֵּל
 שְׂבִים: לֹא בְּהֶסֶד וְלֹא בְּמַעֲשִׂים בָּאֵנוּ לְפָנֶיךָ • כְּדָלִים
 וּכְרָשִׁים דְּפַקְנֵנוּ דְלַתִּיךָ: דְלַתִּיךָ דְּפַקְנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן •
 גַּא אֵל תְּשִׁיבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מִלְּבָנוּ
 רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שָׁמַע תְּפִלָּה:

שָׁמַע תְּפִלָּה • עֲדִיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹאוּ כָּל בָּשָׂר
 לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ: (לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וַיִּפְּלוּ •
 וְלִכְבוֹד שְׁמֶךָ יִקְרִי יִתְנוּ:) יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי •
 וַיִּכְבְּדוּ לְשִׁמְךָ: גְּבֹאֲהָ לְמִשְׁכְּנֵנוּ תִּיּוּ: גִּשְׁתַּחֲוֶה לְהַרְם
 רַגְלָיו: בָּאוּ גִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרַעָה • נִבְרַכָה לְפָנֶיךָ עֲשֵׂנוּ:
 בָּאוּ שְׁעָרֶיךָ בְּתוֹרָה • תִּצְרַתִּיּוּ בְּתַהֲלָה • הוֹדוּ לּוֹ בְּרִכּוֹ
 שְׁמוֹ: הִנֵּה בְּרִכּוֹ אֶת יי כָּל עַבְדֵי יי • הָעַמִּדִים בְּבֵית

יי בלילות: שאו ידכם קדש וברכו את יי: ברכו יי
 מלאכיו ונברי כח עשי דברו לשמע בקול דברו: ברכו
 יי כל צבאיו משרתיו עשי רצונו: ברכו יי כל מעשיו
 בכל מקמות ממשלתו. ברכי נפשי את יי: ברכי
 נפשי את יי. וכל קרבי את שם קדשו: יי אלהי הגדלת
 מאד. חוד וחדר לבשת: ואנחנו גברך יה מעתה
 ועד עולם הללויה: ואנחנו ברב חסדך נבוא ביהך.
 גשפתוה אל היכל קדשך ביראתך: גשפתוה אל
 היכל קדשך ונודה את שמך. על חסדך ועל אמתך.
 כי הגדלת על כל שמך אמרתך: כי שם יי אקרא.
 הבו גדל לאהינו: גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יהוה:
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להרם רגליו. קדוש הוא:
 רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו. כי קדוש יי
 אלהינו: השתחוו ליי בהדרת קדש חילו מפניו כל
 הארץ: כל הארץ ישתחוו לך ויזמרו לך. וזמרו
 שמך סלה: זמרו אלהים זמרו. זמרו למלכנו זמרו:
 כי מלך כל הארץ אלהים. זמרו משביל: גדול יי
 ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: גדול יי ומהלל
 מאד. ולגדלתו אין חקר: כי גדול מעל שמים חסדך.
 ועד שהקים אמתך: כי גדול אתה ועשה נפלאות.
 אתה אלהים לבדך: לך יי הגדלה והנבירה והתפארת
 והגצה והחוד. כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה
 והמתנשא לכל לראש: מי לא יראה מלך הגוים. כי
 לך יאתה. כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם מאין

כְּמוֹדָה: מִי־יֵאָמֵן כְּמוֹדָה יי. גְּדוֹל אַתָּה. וְגְדוֹל שְׁמִי
 בְּגִבּוֹרָה: לֵךְ זְרוּעַ עִם גְּבוּרָה. תַּעֲזֹזֵנִי תְרוּם יְמִינֵךְ:
 בִּי מִי בִשְׂחָק יַעֲרַךְ לִי. יִדְמָה לִי בְּבָנֵי אֱלֹהִים: אֵל
 גְּעָרִין בְּסוּד קְדוֹשִׁים רַבָּה. וְנִרְאָה עַל־כָּל־סִבִּיבָיו: יי
 אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כְּמוֹדָה חֲסִין יְיָהּ. וְאַמּוֹנֵתָהּ סִבִּיבוֹתֶיהָ:
 מִי כְּמִכָּה בְּאֱלֹהִים יי. מִי כְּמִכָּה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ. נִרְאָה
 תְהַלֵּל עֲשֵׂה פְלֵא: מִי אֵל כְּמוֹדָה נִשְׂא עֶז וְעֵבֶר
 עַל פֶּשַׁע לְשֹׂאֲרֵית גְּהֻלָּתוֹ. לֹא תִחַזֵּיק לְעַד אַפּוֹ.
 בִּי תִפֵּץ חֶסֶד הוּא: לְכוּ גְרַנְגָה לִי. גְרִיעָה לְצוּר
 יִשְׁעֵנו: גְּקַדְמָה פָּנָיו בְּתוֹדָה. בְּזִמְרוֹרָה גְרִיעַ לוֹ:

חן רבן מנחת ימי תשובה שפוטטט וססן נסך רישטן טטרה חסין

צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוּן בְּסִטָּה. חֶסֶד וְאַמֶּת יְקַדְמוּ פְּנֵיהֶ:

לֵךְ יוֹם אֶף לֵךְ לְיִלָּה. אַתָּה תְּכַיְנוֹת מְאֹד וְשִׁמְשׁ:
 לֵךְ שְׁטִיִם אֶף לֵךְ אֶרֶץ. תִּבְל וּמְלוֹאָה אַתָּה יְסֻדְתָּם:
 אַתָּה הַצְבֹּת כָּל־גְּבוּלוֹת אֶרֶץ. קִיץ וְחֶרֶף אַתָּה
 יַצְרֵתָם: אַתָּה רִצְצָתָ רֵאשִׁי לְוִיתָן. תִּתְנֶנּוּ מֵאֵל
 לְעַם לְצִיִּים: אַתָּה פּוֹרְרָתָ בְּעֹף יָם. שְׂבַרְתָּ רֵאשִׁי
 תַּגִּינִים עַל הַמַּיִם: אַתָּה בְּקַעַת מְעֵן וְנַחַל. אַתָּה
 הוֹבִשְׁתָּ גְהֻרוֹת אִיתָן: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עֲשָׂהוּ.
 וַיִּבְשַׁת יָדָיו וַיִּצְרוּ: אֲשֶׁר בִּידוֹ מַחְקְרֵי אֶרֶץ. וְתוֹעֵפוֹת
 הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר בִּידוֹ נִפְשׁ כָּל־הוּ. וְרוּחַ כָּל־בֶּשֶׂר אִישׁ:
 יי תְּנַשְׁמֵהוּ לֵךְ וְהַגּוֹף שְׁלֵף. הוֹסָה עַל עַמְלֵךְ:
 תְּנַשְׁמָה לֵךְ וְהַגּוֹף פְּעֵלֵךְ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ:
 אַתְּנוּ עַל שְׁמֵךְ. יי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֵךְ: בְּעֵבֹר כְּבוֹד

שָׁמַךְ. כִּי אֵל רַחוּם וְחַנוּן שָׁמַךְ: לְמַעַן שָׁמַךְ יי
 וְסַלְחָה לְעֹנְוֵנוּ כִּי רַב הוּא: כִּי לֹא עַל צְדָקָה יֵנוּ אֲנָהּנוּ
 מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לִפְנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

לפני שנים בני שלם יורד הישר חיינו פתחה נשמתנו.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים אָנוּ בְּטוֹהִים. וְעַל צְדָקוֹתֶיךָ
 אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקוּיִם. וְלִישׁוּעָתֶךָ
 אָנוּ מְצַפִּים: אַתָּה הוּא יי. מֶלֶךְ אֱהִב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם:
 מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. וּמְסִיר חַטָּאת יִרְאִיו: בְּרַחַם
 בְּרִית לְרֵאשִׁימִים. וּמְקוּיִם שְׂבוּעָה לְאַהֲרֹנִים: אַתָּה
 הוּא שִׁירְדָה בְּעֵנֵנו כְּבוֹדֶךָ עַל הַר סִינַי. וְהִרְאִיתָ
 בְּדַרְכֵי טוֹבָה לְמֹשֶׁה עַבְדְּךָ: אֲרַחֲוֹת הַסְּדִיף גְּלוּת לּוֹ.
 וְהוֹדַעְתָּנוּ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנוּן אֲרַךְ אַפַּיִם
 וְרַב חַסֵּד וּמְרַבָּה לְחַטִּיב. וּמְנַהֵיג אֶת־כָּל־הָעוֹלָם
 כְּלוֹ בְּמִדַּת רַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר
 כְּלַטּוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְּשֵׁם יי לִפְנֶיךָ וְחַנּוּתִי
 אֲתַדְאִשֶׁר אֲחִין וְרַחֲמֵי אֵת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וישן יסון חן שמנה עשרה סלחלנו אבינו כי ברב אולתנו שנינו
 סליחות נשמתנו יורד אש סלה
 לנו בשנתנו. סלחלנו מלפנו כי רבו עונינו:

אֵל אֲרַךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ.
 וְדַרְךְ הַשׁוֹבָה הוֹרִית: גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וְהַסְּדִיף. הַזִּכּוֹר
 חַיִּים וּבְקִלּוּם לְזִרְעַ יְדִידֶךָ: תִּפְן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים.
 כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַרְחָמִים: בְּתַחֲנוּן וּבְתַפְלָה פְּנֶיךָ
 נִקְדָּם. כְּהוֹדַעְתָּ לְעַנּוּ מִקֶּדֶם: מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ שׁוֹב
 כְּמִזְ בְּתוֹרְתֶךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנַפְיֶךָ נִחַסָה וְנִתְלַוְנָה.

כיום וירד יי בענין: יי תעבר על פשע ותמחה אשם.
 כיום ויתצב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב כימנו
 מאמר. כיום ויקרא בשם יי. ושם נאמר
 ויעבר יהוה על פניו ויקרא

יי י אל רחום ותנון ארך אפים ורחסד ואמת:
 נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע ותטאה ונקה.
 וסלחה לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו: סלה לנו אבינו
 כי חטאנו. מהל לנו מלבנו כי פשענו: כראתה יי
 טוב וסלה ורחסד לכל קראיך: יב טז

מה נאמר לפניה יושב מרום ומה נספר לפניה שוכן שחקים:
 מה נאמר לפניה יי אלהינו מה נדבר ומה נצטדק: למען שמך
 יי וסלחת לעונינו כי רב הוא: אלהינו בשנו במעשינו ונקלמנו
 בעונינו: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: כי עונתינו
 רבו למעלה ראש ואשמתנו גדלה עד לשמים: כי עונתינו רבו
 מלמנות וחטאתינו עצמו מספר: ידענו יי רשענו שון אבותינו
 כי חטאנו לך: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמד בעדנו שמך הגדול
 יעמד לנו בעת צרה: ידענו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו
 למען שמך: לא בחטאינו תעשה לנו ולא בעונתינו תגמל עלינו:
 כי כגבה השמים על הארץ תגבר חסדך עלינו: כרחק מזרח
 מן מערב תרחיק ממנו את פשעינו: כרחם אב על בנים
 תרחם יי עלינו: לארצי אלהינו תרחמים ותסלחות כי מרדנו בו:
 וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פשעייהם אשר פשעו כך
 ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים: ואתה תשמע ממקום
 שבתך מן השמים ושמעת וסלחת: סלה נא לעון העם הזה כגדל
 חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממערים ועד הנה: ושם

נאמר. ויאמר יי' סלחתי כדברך: הפנה אלתי יאונק ושמע פקח
 עיניך וראה שממתינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על
 צדקתנו אנתנו מפילים תתנו גינו לפניה. כי על רחמיה הרבים:
 אדני ישמעה אדני יסלחה אדני תקשיבה ועשה אלתאמר
 למענה אלתי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

סליחות ליום ראשון.

אלתינו ואלתי אבותינו.

א ט"ז א"ב.

אנשי אמונה אבדו. באים בכח מעשיהם: גבורים
 לעמד בפרץ. דוחים את הגזרות: היו לנו לחומה.
 ולמחסה ביום זעם: זועקים אף בלחשם. חמה
 עוצרים בשועם: טרם קראוך עניתם. יודעים
 לעתור ולרצותך: כאב רחמיה למענם. לא
 השבות פניהם ריקם: מרב עונינו אבדנום. נאספו
 ממנו בחטאינו: סעו חמה למנוחות. עזבו אותנו
 לאנחות: פסו נודרי גדר. צמתו משיבי חמה. קמים
 בפרץ אין. ראויים לרצותך (בעתה) נאסו:
 שוטטנו בארבע פנות. הרופה לא מצאנו:
 שכנו אליך בבשת פנינו. לשחרך אל בער
 צרותינו: (2) אל מלך וכו', ועבר וכו'.

האזינה יי' תפלתנו. והקשיבה בקול תחנונותינו: תקשיבה לקול
 שוענו מלבנו ואלהינו. כי אליך נתפלל: יי' בקר תשמע קולנו.
 בקר גערך לה ונצפה: אליה יי' שוענו ובבקר תפלתנו תקדמך:
 תפון תפלתנו קמרת לפניה משאת פנינו מנחת ערב: ערב

(1) כפי' רש"י על סליחות הולת רחמים וכו' גם לכל חגיגות ושמחה, ויום ט"ז

קרא סליחות א' אחר סוף חמת סליחות ליום ראשון.

(2) כפי' בסוף סוד כהנו שועתנו העלה לשמי מרומים לאל מלך יושב על כסא רחמים:

וּבִקְרָא וְצַדִּיקִים נְשִׂיחָה וְנִהְיֶינָה - וְיִשְׁמַע קוֹלֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יְיָ נִקְרָא -
 חָנּוּן וְיִשְׁמַע תְּפִלָּתֵנוּ: קוֹלֵנוּ אֵל יְיָ נִקְרָא - וְיִשְׁמַע מִדֵּר קִדְשׁוֹ סֶלָה:
 ל"י הַשּׁוּעָה ח"ל"ו.

אלהינו ואלהי אבותינו.

ב ט"ו א"ב.

אֲנִשֵּׁי אַמּוֹנָה עֲבָרוּ - מֵרַב עֲוֹנוֹיֵנוּ נִבְרָו: בָּאִים בָּבֶת
 מַעֲשִׂים - וּמַעֲבִירִים כְּכַד בְּעַסִּים: גְּבוּרִים לַעֲמֹד
 בַּתְּפִלָּה - וּמִבְּקָשִׁים סְלִיחָה וּמַחִילָה: דוֹחִים עֲבָרָה
 חַעֲם - וְעוֹצְרִים אֶף וְנִגְּף מֵעַם: הָיוּ לָנוּ לְחֻמָּה -
 וּמִכְּבָשִׁים אֶף וְחֻמָּה: וְעוֹדִים בַּתְּפִלָּה וּבַתְּחִנּוּן -
 וּמִרְצִים פְּנֵי רַחוּם וְחַנּוּן: זוֹעֲקִים וּמְשִׁיבִים הַרוּחַ -
 וּמִכְּפָרִים חַטָּא וְעוֹן מִזְכָּרוֹן: חָלוּ פָּנֶיךָ בְּכָל צָרָה -
 וּבְטָלוּרֹעַ הַגְּזֵרָה: טָרַם קְרֹאוּךָ נִעַנּוּ - כְּכַד עָלְךָ עַל -
 שְׂכָמָם נִחַנּוּ: יוֹדְעִים תַּחַן חֲפָצָךָ - וְרָצִים בְּכָל מְאוֹדָם
 לְרִצּוֹתֶיךָ: כְּמֹדָה טוֹבוֹרָה עֲשִׂירָה לְמַעַנָם -
 וְהִרְאִיתָ לָנוּ רַב גְּסִים בְּגִינָם: לְמַעַנְךָ וּלְמַעַנָם
 רַחֲמֹת - זְכוּתָם עָלֵינוּ וְזָכַרְתָּ: מֵרַב עֲוֹנוֹיֵנוּ בְּלַעֲנוּם -
 וּמַעַצָּם פָּשַׁעֵינוּ שִׁבְחָנוּם: נִחַנּוּ בְּחֶרֶף וּקְלוֹן בְּזוּיִם -
 וְהֵם בְּמִשְׁבָּבוֹתָם בְּשִׁלּוּם נְחוּיִם: סָגְרוּ בְּמִרְנוֹעַ
 בְּצַרּוֹר חַתִּיִּים - וְאָנוּ בְּגִלוֹת וּבִשְׂבִי דְחוּיִם: עֲזוּבוּנוּ
 בִּיחֻזִּים וְאִין אֵב - טְרוּפִים בְּחֶרֶב וּבְרַעַב וְדָאֵב:
 פָּסוּ מִשִּׁבֵי חֲרוֹנְךָ - נֶאֱסַפוּ עֲשֵׂי רְצוֹנְךָ: צְמַחוּ גּוֹדְרֵי
 פָּרִץ - לָבוֹן נִחַנּוּ לְקַרְצֵי: קָמִים בְּפָרִץ אִין - וּטְבַעֲנוּ
 בְּטִיט תַּנּוּן וְגַהִי כְּאִין: רַעַתְנוּ עֲשֵׂתָהּ בְּלֹא אֱלֹהֵי -
 לָבוֹן נִכְנַעֲנוּ מִטּוֹב קִלְא: שְׂכָנוּ אֵלֶיךָ בְּבִשְׁת פְּנִים -

וְדַרְשֵׁנוּךְ יַחַד אֲבוֹת וּבְנִים: הִחַן עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחֹתֵנוּ.
 כִּי אֲנַחְנוּ הַחֲמֹר וְאַתָּה יִצְרָנוּ: אֵל מִלֵּד יוֹשֵׁב עַד לְכָל קוֹרְאֵי.
 בְּקִרְאֵנוּ עָנָנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ. בְּצַר הִרְחַבְתָּ לָנוּ. הִנְנוּ וְשָׁמַע
 תִּפְלֹתֵנוּ: שָׁמְעָה תִּפְלֹתֵנוּ יי. וְשִׁוְעֵתֵנוּ הַאֲוִיָּה. אֵל דִּמְעֵתֵנוּ
 אֵל תַּהַרְשׁ: אֲדֹנָי שָׁמְעָה בְּקוֹלֵנוּ. תַּהֲיִינָה אֲוִיָּה קִשְׁבוֹת לְקוֹל
 תַּחֲנוּנֵינוּ: שָׁמְעָה יי צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנְתֵנוּ הַאֲוִיָּה תִּפְלֹתֵנוּ
 בְּלֹא יִשְׁפְּתֵי מִרְמָה: שָׁמַע קוֹלֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ. וְקַבַּל בְּרַחֲמִים
 וּבְרַצּוֹן אֶת תִּפְלֹתֵנוּ: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ בְּשִׁוְעֵנוּ אֱלֹהֵי. בְּנִשְׁאֵנוּ
 יְהִינּוּ אֵל דְּבִיר קְדוּשָׁה: שָׁמַע יי וְחֲנֵנוּ יי הִנֵּה עוֹר לָנוּ: שָׁמַע יי
 קוֹלֵנוּ נִקְרָא תַּחֲנוּ וְעָנָנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ' עַד עַל עֵירֶךְ וְעַל עַמֶּךָ.

אלהינו ואלהי אבותינו.

ג י"ג חסר"ק כסול יכסוף תחום שלמה הקטן.

תְּבוֹא לִפְנֵיךְ שׁוֹעֵת חַנוּן. תְּהִי נָא אֲוִיָּה קִשְׁבַת
 הַחַנוּן. שָׁמְעָה צְדָק הַקְּשִׁיבָה רִנּוֹן. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל
 וּמִעַלְמֵי מִדְּבָרָנוּ: רֹאשׁ לְהַרִים נִכְלַמְנוּ בִּשְׁנוֹ. רִיחַ
 נִרְדְּנוּ כִּי הִבְאִשְׁנוּ. קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְתוֹרוֹת שְׁבִיטֵנוּ.
 קִרְקַע פָּגִינוּ בְּבוֹ בְּבִשְׁנוּ: צַר וּמְצוֹק מִכָּל צַד. צֹאן
 נִדְּחָה מֵאֵין מִצֵּד. פָּגַה לְיָמִין וַיִּגְדַּר מִעֲצָד. פָּחַד
 מִשְׁמַאל וַצִּיד הִצֵּד: עֵינֶיךָ הִזְאוּת הַתְּהִינָה פְּקוּחוֹת.
 עֵינֵי וְעָנִי צְרוּרֵי הַמִּתְוַחוֹת. סָפַד לְרַגְלָהּ וּלְרַצּוֹ
 הַתּוֹכְחוֹת: סִבּוֹת וְהַפּוֹךְ בְּדַרְכֶיךָ הַנְּכֹחוֹת: נִתְּנוּ
 בְּעוֹנֵינוּ לִשְׁבִי וּלְבֹהָה. נִחְנוּ מְלַכֵּינוּ כַּחֲנִינוּ לְבוֹהָה.
 מִרוֹם נִבְכְּרוֹת וְאַתָּה עוֹהָה. מִנְּרָתָה לְאַרְצֵן לְשִׁמְיָה
 וּלְעוֹהָה: לֹא חָלִינוּ פָּנֶיךָ לְהַקְדִּים. תִּחַנְתָּה לְהַשְׁכִּיל
 בְּאַמְתָּךְ מַעֲלוֹת צַחְנָה. בְּלִינוּ בְּסִדּוֹם בְּשִׁפְלֵ קוֹל

הַטְחַנָּהּ • כִּמְעַט רָנַע לִוְלֵי תַחֲנָנָהּ: יִתַּר הַפְּלִטוּתָהּ
 לְהַשְׁאִיר חֶסֶת • יִתַּד וְנִדְרֵיהָ וּבְנִסְתָּהּ* • טִלְטַלְנוּ
 בְּגִגְדֵי שֶׁלֶשׁ מְאַסֶּת • טִירַת כֶּסֶף בְּגִלְלָנוּ רַמְסֶת:
 חֶבֶל חֶבְלָנוּ מַעַל לְמַעוֹל • חֶבְלָנוּ מַעַל אֶל עַל • זְכוֹר
 צוּיֹת בְּלִי לְגַעוֹל • זְרוּיִם לְקַבֵּץ וְכֵם לְבַעוֹל: וְאַתָּה
 אַחֲרֵי כָל־הַבָּא • וְדֵי תַצְדִּיק וְלָנוּ הַדְּבָה • הַיּוֹם
 בְּמֵאֵז בְּלִי סִבָּה • הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דַּלַּת
 עִם לְקָלִם וְחֲרוּף • דְּחוּפִים סְחוּפִים נְתוּנִים לְטְרוּף •
 גְּלוּת וְשַׁעֲבוּד בְּנִסְיוֹן וְצָרוּף • גִּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסִלְיָהּ
 וְחֲרוּף: בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרַכּוֹת עֵתִים • בְּךָ נִשְׁעָנוּ
 וְהוֹשַׁעְתִּים • אֱלֹה מְרַחֵק יְבֵאוּ כֶּתִים • אֱלֹה מַצְפּוֹן
 וּמַצִּים וְכֶתִים: שֶׁלֶךְ הֵם עַבְדֶּיךָ וְעַמֶּךָ • לִבִּי בִימֵי
 קֶדֶם גְּעִימֶיךָ • מִשְׁכְּנוּ אַחֲרֶיךָ שִׁימְנוּ בְּרַשְׁמֶךָ חֶבֶל
 הַפְּצִים לִירְאָה אֶת־שִׁמְךָ: תִּקְטֵן לְאַלְפֵי גִדְלֵי רְחוּמֵנוּ •
 וְהַצְעִיר לָנוּי לְהַעֲצִים בְּתַחֲוֵמֵנוּ • יִתַּד בְּכָל־צַד־קוּתֶיךָ
 לְרַחֲמֵנוּ • יֵשֶׁב אַפְּךָ וְתַנְחֵמֵנוּ: אֵל מִלֵּו יוֹשֵׁב עַל לִבִּי קוֹרְאֶיךָ

טוֹב יי לִבִּי וְרַחֲמֵיךָ עַל כָּל־מַעֲשֵׂי: טוֹב יי לִקְנוֹי לְנַפְשִׁי תִדְרֹשְׁנֵנוּ:
 טוֹב יי לְמַעוֹזֵי בָיִם צְרֵהוּ יִדְעֵ חִסֵּי בּוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד
 דוֹר וָדוֹד אֲמוֹנָתוֹ: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי מִבְּטַח בְּאֲדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי
 מִבְּטַח בְּגִדִיבִים • טוֹב וְיִשְׁרַ יי עַל בֶּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדֶרֶךְ: טוֹב
 וְיַחֲוִל וְדוּמִם לְתַשׁוּעַת יי: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָּאוּ מֵיִם עַד נַפְשִׁי:
 הוֹשִׁעַ יי אֶת־עַמֶּךָ אֶת־שְׂאֵרֵי־יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעַ אֶת־עַמֶּךָ וּבְכֶרֶךְ
 אֶת־נַחֲלֶתְךָ: וְרַעַם וּבִישָׁאִם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעַ יי כִּי גָמַר חֶסֶד

* מִלֵּו סִי' טִיטִיק כְּמוֹסִם, וְיִוֹסֵם עַל סִמְלֻטָּה, הִלֵּ סִמְלֻטָּה נַחַח חוֹתֵם וּבְנִסְתָּהּ
 חוֹתֵם לְמִקּוֹם טִיטִיק וְיִוֹסֵם

כִּי פָסוּ אַמוּנֵימִי מִבְּנֵי אָדָם: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר קְבוּרַת
 שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאתֵינוּ לְכַעַן שְׁמֶךָ: לַיּוֹם הַשְּׁמוֹנֶה עָבָר
 ד' פזמון. ט"ז א"ב וסמטנו שמואל.

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָהּ קְדַמְנוּךָ הַחֲלָהּ. הֵט אֲזַנְךָ
 מִמְרוֹם יוֹשֵׁב הַחֲלָהּ. לְשִׁמוּעַ אֱלֹהֵי הַרְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה:
 אֲתִימִין עֵז עֲזֻרְךָ לַעֲשׂוֹת חֵיל. בְּצַדִּיק עָקַד וְנִשְׁחַט
 הַמּוֹרֵז אֵיל. גָּנַן גַּא גִּיעוּ בְּזַעֲקָם בַּלַּיִל: דְּרִשְׁנָה
 דוֹרְשֵׁיךָ בְּדַרְשָׁם פְּנִיךָ. הַדְּרִשׁ לְמוֹ מִשְׁמֵי מְעֻזָּךָ.
 וּלְשׁוֹעַת מַחֲנֵיךָ אֵל הַעֲלֵם אֲזַנְךָ: זִוְהֵלִים וְרוֹעֲדִים
 מִיּוֹם בְּאֶף. הָלִים בְּמַכְבִּירָה מְעַבְרַת מִשְׁאֵף. טְנוּפָם
 מְחַה גַּא וְרַגְזוֹ פְּלִאִיךָ: יוֹצֵר אֶתְּךָ לְכָל יוֹצֵר נוֹצֵר.
 בּוֹנֵה מֵאוֹ תִרְךָ לְהַלְצֵם מִמַּעַצֵּר. לְהַנְגֵם הַגֵּם
 מֵאוֹצֵר טוֹב הַמְנַצֵּר: כְּרוֹם אִם עֲצֵמוֹ פִּשְׁעֵי קְדָלְךָ.
 גַּא שְׁנֵכֶם מֵאוֹצֵר הַמּוֹכֵן בְּזִבְלוֹךָ. עֲדִיךָ לְהַזְהִיב כְּאִם
 אֱלִיךָ: פְּנֵה גַא אֵל הַתְּלֹאוֹת וְאֵל תַּפְּן לְחַטָּאוֹת.
 צַדִּיק צִנְעָקִיךָ מִפְּלִיא פְּלֹאוֹת. קָשׁוּב גַּא רַגְלֵיךָ אֱלֹהֵי
 צְבָאוֹת: רְצֵה עֲתִירְתָם בְּעַמְדָם בְּלֵילוֹת. שְׁעֵה גַא
 תְּפִלָּתָם בְּרִצּוֹן בְּקִרְבֵן הַמִּיד וְעוֹלוֹת. תִּרְאֵם נִסְיֵךָ
 עֲשֵׂה גְדֻלוֹת. לְשִׁמוּעַ אֵל הַרְנָה וְאֵל הַתְּפִלָּה: ^{הַמְנַצֵּר}
 וְאֶתְּךָ קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב הַחֲלָהּ יִשְׂרָאֵל: וְאֶתְּךָ הוּא וְשִׁנְתִּיךָ לֹא
 יִתְמוּ: אֶתְּךָ תִּקּוּם תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחַנּוּנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: וּבְחֵי
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשַׁבְּרָה לֵב נִשְׁבְּרֵי וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִכְזֹב: הַיִּסְבָּה
 בְּרִצּוֹנְךָ אֵת צִיּוֹן. תִּכְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם: אִו תִּקְפִּין וּבְחֵי צַדִּיק
 עוֹלָה וְקָלִיל. אֲנִיעֵלוּ עַל מִזְבְּחֵךָ פְּרִים: וְעֲשֵׂתִי אֶכִּיט אֶתְּךָ.
 אֲנִתְנוּ הַחֲבִיר וְאֶתְּךָ יוֹצֵרנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵיךָ בָּלֵנוּ: אֶתְּךָ לֹא תִכְלֹא

רַחֲמֵיךָ מִמֶּנּוּ. חֲסִדֶיךָ וְאַמְתֶּיךָ תָּמִיד יִצְרֹנּוּ: זְכַר בְּרַחֲמֶיךָ יי
 וְחֲסִדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הִמָּה: זְכַרְנוּ יי בְּרִצּוֹן עֲמֶיךָ. פָּקַדְנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ:
 זְכַר עֲדֹתֶיךָ קִנִּיתִי קָדָם גְּאֻלְתִּי שִׁבְטִי נִחַלְתֶּךָ הַר צִיּוֹן זֶה שְׂכַנְתָּ
 בוֹ: זְכַר יי חֲבַת יְרוּשָׁלַיִם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל תִּשְׁבַּח לְנֶעֱזָח: זְכַר יי
 לִבְנֵי אָדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ וְעָרוּ עַד הַיּוֹסֵד בָּהּ:
 זְכַר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וַתְּדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת יוֹרְעֵכֶם בְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אִתְּךָ לְזִרְעֵכֶם וְנָחֳלוּ לָעָלָם: זְכַר לְעֲבָדֶיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעֵי
 וְאֵל הַטָּאֵת: אֵל גְּאֻלְתִּי עָלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר נִזְאֵלְנוּ וְאֲשֶׁר הַטָּאֵנוּ:
 חַטָּאֵנוּ צוּרְנוּ. סְלַחֲלָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

ה' י"ג א"ב סס"ב

אֲדוֹן בִּינָה הִגִּינוּ. אֲזוּן שִׁיחֵנוּ בְּשִׁאֲנוּנוּ. בְּעוֹנֵינוּ
 אֵל הוֹנֵנוּ. בְּרִשְׁעֵנוּ אֵל הַמּוֹנֵנֵנוּ: נָדְלוּ דְבַר יַעֲזוּת.
 נָבְרוּ עַד לְמַעֲזוּת. הִדְדוּ נַפְשׁוֹת גַּעְזוֹת. הוֹדוּ שְׁעָה
 לַעֲזוּת: הִרְגִּזְנוּךָ אֱלֹהֵי תְהַלְהֵנוּ. הִכְעִסְנוּךָ בָּרַב
 אֲוִלְהֵנוּ. וְלָבֵן נִמְשַׁכָּה הוֹחֲלֵהֵנוּ. וְלִזְרִים נִהַפְכָה
 נִחַלְתֵנוּ: זְרוּנוּ מִבֵּית חַיִּינוּ: זָלוּ מִקּוֹם מְאֻיֵּינוּ.
 חָרַב בֵּית אֲוֵיֵנוּ. חָדְלוּ נִיחוּחֵי רִצּוֹנֵנוּ: טָעִינוּ מִנְתִּיב
 יִשָּׂר. טָפְשָׁנוּ צַעַד מִלְּיִשָּׁר. יַעַן כִּי מָאֲסָנוּ כֶּשֶׁר.
 יָרִיבֵנוּ הִדְרֵיךְ כֶּנֶשֶׁר: כִּבְשׁ פּוֹל קָהֲלִי. כִּלְדֵי בְחֵי
 וְהַבְהִילִי. לַחֲלָה וְחִבּוֹר הוֹכִילִי. לְהַרְחִיקִי מֵעַל גְּבוּלִי:
 מִצְבַּח קֹדֶשׁ הַנְּשֹׂאָרָה. מַעִיר קֹדֶשׁ הַמְּעַטְרָה. נִמְכָּה
 לַגְּגִידָה סוּרָה. גַּעְלִיתִי וְרוֹחֶךָ סָרָה: סַחֵף גְּבוּ גְבוּרִי.
 סִלַּח כָּל אֲבִירִי. עַצֵּם כָּל אֲבִירִי. עַלִּפְתֵי בֵּיד שׁוֹכְרִי:

פִּלְצָנוּ מִרַב־תְּלָאוֹת • פָּצַמְנוּ מִכָּבֶד תַּחֲלוּאוֹת • צַפִּינוּ
 יִשַׁע לְרָאוֹת • צָרוֹת אוֹתָנוּ קוֹרְאוֹת : קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 הַבִּיטָה • קְלוֹן רַעֲיִתָךְ הַמְלַבְטָה • רָדְדָה מִכְבוֹדָה
 וְנִתְכַוְּטָה • רָפָה שְׂבָרֶיהָ כִּי מָטָה : שָׁמַע פִּלְל פִּיּוֹת •
 שִׁכַּלל בְּנוֹי לְתַלְפִּיּוֹת • שׁוּבָה אֱלֹהֵי בְרִיּוֹת • שׁוּבָב
 נִדְחוּ אֲרִיּוֹת : תַּעֲלֶה נָא אַרוֹכְתָנוּ • תַּחֲבֹשׁ מַחֲזֵן
 מִפְּתָנוּ • תִּקְשִׁיב קוֹל רִנָּתָנוּ • תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן
 אֶת תְּפִלָּתָנוּ :

זְכַרְלָנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי אֶת־
 בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאָף אֶת־בְּרִיתִי
 אַבְרָהָם אִזְכֹּר וְהָאָרֶץ אִזְכֹּר :

וְכֵן חִיבֵנּוּ בְרִית טִילָס חֵיטָט, וַיְהִי דִישְׁמֵר לְעֵרָה חֵיטָטִיטָטִיטָטִיטָט :

זְכַר בְּרִית אַבְרָהָם וְיַעֲקֹב וְיִצְחָק וְהָשִׁיב
 יְשׁוּבוֹת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן שְׁמִי :

זְכַרְלָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ • וְזָכַרְתִּי
 לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹיֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי : עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ כְּמֹו שְׁהִבְטַחְתָּנוּ • וְאָף גַּם זֹאת בְּהוֹיֹתָם כְּאֶרֶץ
 אִיבִידָהם לֹא מְאִסְתִּים וְלֹא גַעֲלִתִים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר
 בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי ׀ אֱלֹהֵיהֶם : רַחֵם עֲלֵינוּ וְאֵל
 תִּשְׁחִיתָנוּ כְּמֹו שְׁכַתּוֹב • כִּי אֵל רַחוּם ׀ אֱלֹהֶיךָ לֹא
 יִרְפָּךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ
 אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם : הִשָּׁב שְׁבוּתָנוּ וְרַחֲמֵנוּ כְּמֹו
 שְׁכַתּוֹב • וְשָׁב ׀ אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ • וְשָׁב

וקבצת מכל העמים אשר הפיצת יי אלהיך שמה:
 קבין נדחינו כמו שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה
 השמים משם יקבצת יי אלהיך ומשם יקחה: הלבן
 הטאינו בשלג וכצמר כמו שכתוב. לכו נא ונבכה
 יאמר יי אם יהיו הטאים בשנים בשלג ילבינו אם
 יאדימו בתולע בצמר יהיו: זרק עלינו מים טהורים
 וטהרנו כמו שכתוב. וברקתי עליכם מים טהורים
 וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר
 אתכם: מזה פשעינו למענה כאשר אמרת. אנכי
 אנכי הוא מזה פשעיך למעני וחסאתיך לא אכפר:
 מזה פשעינו בעב וכענן כאשר אמרת. מהיתי
 בעב פשעיך וכענן חסאתיך שובה אלי כי גאלתיך:
 אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי
 פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו ונאלנו: כי לך יי
 הוהלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו. תבא לפניך הפלחנו ואל
 התעלם מתחנו. שאין אנהנו עוי פנים וקשי
 ערה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים אנהנו ולא חטאנו. אבל אנהנו חטאנו:
 אשכנו. בנרנו. גולנו. דברנו דפי. העוינו.
 והרשענו. ודנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע.
 כזבנו. רצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו.
 פשענו. צררנו. קשינו ערה. רשענו. שחתנו.
 העבנו. העינו. העתענו.

סָרְנוּ מִמְצוֹתֶיךָ וּמִמְשַׁפְּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ:
 וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַכָּא עֲלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְחָנוּ הִרְשָׁעְנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ מִכָּל־עַם. בְּשָׁנוּ מִכָּל־דָּוָר. גָּלָה מִמֶּנּוּ
 מְשׁוֹשׁ. הָיָה לִבְנוּ בַחֲטָאֵינוּ. הִחְבֵּל אֹזְנוֹנוּ. וְנִפְרַע
 פְּאֵרְנוּ. וְכֹל בֵּית מִקְדָּשְׁנוּ הִרְבַּ בְּעוֹגֵינוּ. טִוְרַחְנוּ הֵיטֵה
 לְשִׁמָּה. יָפִי אֲדַמְתָּנוּ לְזָרִים. כַּחֲנוּ לְנִבְרִים. וְעַד יֵין
 לֹא שָׁכְנוּ מִטְעוּחְנוּ. וְהִיךְ גַּעִיז פְּגִינֵנוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ
 לֹאמֹר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אָנָּה
 וְלֹא חָטְאֵנוּ. אֲכֹל אָנְחָנוּ חָטְאֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ יי וְאַתָּה צַדִּיק יי.
 לְעֵינֵינוּ עֲשִׂקוּ עֲמֻלָּנוּ. מִמְשָׁךְ וּמִזֶּרֶט מִמֶּנּוּ.
 נָחַנוּ עֲלֵם עֲלֵינוּ. סָבְלָנוּ עַל שִׁכְמוֹנוּ. עֲבָדִים מְשֻׁלוּ
 בָנוּ. פָּרַק אֵין מַיְדָם. צָרוּחַ רַבּוּת סָבְבוֹנוּ. קָרְאוּנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ. רַחֲמֵה מִמֶּנּוּ בְּעוֹגֵינוּ. שָׁכְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ
 הָעֵינֵנוּ כְּצֹאן וְאַבְדָּנוּ: וְעַד יֵין לֹא שָׁכְנוּ מִטְעוּחְנוּ.
 וְהִיךְ גַּעִיז פְּגִינֵנוּ וְנִקְשָׁה עַרְפְּנוּ לֹאמֹר לְפָנֶיךָ יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אָנָּה וְלֹא חָטְאֵנוּ.
 אֲכֹל אָנְחָנוּ חָטְאֵנוּ: אֲשַׁמְנוּ יי וְאַתָּה צַדִּיק יי.

מְשִׁיחַ צְדָקָה אָמַר לְפָנֶיךָ שְׁנֵי אֹתֵי מִי יִבִּין מִנְּסֵהֶרֶת
 נִקְנִי: נִקְנֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִכָּל־פְּשָׁעֵינוּ וְטַהַרְנוּ מִכָּל
 טְמֵאוּתֵינוּ וְזָרוּק עֲלֵינוּ מִיַּם טְהוּרִים וְטַהַרְנוּ. כִּכְתוּב
 עַל יַד נְבִיאָךָ וְזָרַקְתָּ עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוּרִים וְטַהַרְתֶּם
 מִכָּל טְמֵאוּתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלוּלֵיכֶם אֲשֶׁר אֲתֵּם:

מִיָּבֵה עֲבָדָה אָמַר לְפָנֶיךָ. כִּי אֵל בְּמוֹךְ גִּשָׁא עֵין
 וְעֵבֶר עַל פְּשָׁע לְשֵׁאֲרִית גְּחֻלְתוֹ לֹא הִסְוִיק לְעַד אִפּוֹ

בִּי הַפֶּיץ הַסֵּדֶר הַזֶּה הוּא: יָשׁוּב יִרְחַמֵּנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנֹתֵינוּ.
 וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־הַטְּאֵתִים: וְכָל־הַטְּאֵת
 עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּשְׁלִיךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא
 יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם: תַּחֲנוּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב
 הַסֵּדֶר לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיְמֵי קֶדֶם:

דְּנִיּוֹאֵל אִישׁ חֲמֻדוֹת שׁוֹעַ לְפָנֶיךָ הִטָּה אֱלֹהֵי אֲזַנְךָ
 וְשָׁמַע פִּקְחַ עֵינֶיךָ וּרְאָה שְׂמֵמֹתֵינוּ. וְהָעִיר אֲשֶׁר
 נִקְרָא שְׂמָךְ עָלֶיהָ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מְפִילִים
 תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹם: אֲדַגִּי
 שְׂמֵעָה אֲדַגִּי סִלְחָה אֲדַגִּי הִקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תֵּאֲחֶר.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי. כִּי שְׂמָךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ:

עֲזֹרָה הַסֵּפֶר אָמַר לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי בִשְׁתֵּי וְנִבְלַמְתִּי
 לְהָרִים אֱלֹהֵי פָנַי אֵלֶיךָ. כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ רַבּוּ לְמַעַלְהָ
 רֹאשׁ וְאֲשַׁמְתָּנוּ נִדְּלָה עַד לְשָׁמַיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵי
 סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וְלֹא
 עֹזְבָתָם: אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבֵינוּ. וְאַל תִּטְשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ.
 וְאַל תִּזְנִיחֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלֵהַבְּתָאֵתֵינוּ.
 וְקוּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַדְּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקִבְלָהָ עַל
 יְדֵי יִרְמְיָהוּ הַחֹזֶק. כְּאֲמֹר. בְּיָמֵים הַהֵם וּבָעֵת הַהִיא
 נָאִם יְיָ יִבְקֹשׂ אֶת עַוְנוֹת יִשְׂרָאֵל וְאֵינָנוּ וְאַתָּה חֲטָאת יְהוּדָה
 וְלֹא תִכְזָּבְאִינָה. כִּי אִסְלַח לְאֲשֶׁר אֲשָׂאִיר: עִמָּךְ
 וְנִחַלְתָּךְ. רַעֲבֵי טוֹבְךָ. צְמֵאֵי חֶסְדְּךָ. תֵּאֲבִי יִשְׁעֶךָ.
 יִבִּירוּ וְיִדְעוּ כִּי לֹא־דָגִי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְתִסְלִיחוֹת:

וְיָדוּן לְמַעַן תִּשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי וְיִשְׁמַעְנִי
 הַיְדוּן נִשְׁמָעְנִי; וְיִשְׁמַעְנִי
 וְאֵל יִצְבֹּב חָסָא וְעָזוּ אֶת תְּפִלַּתְנוּ. קָחֵל וְסִלַּח לְכָל חַטָּאתֵינוּ. כִּי אֵל מִזֶּבֶד
 וְסִלַּח אֶתְּךָ. בְּיַדְךָ אֶתְּךָ יְיָ תַנּוּן הַמְרַבֵּה לְסִלּוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמִיךָ: אֵל תַּנּוּן שְׁמִיךָ: בְּנֵי נִקְרָא שְׁמִיךָ: יְיָ עֲשֵׂה
 לְמַעַן שְׁמִיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמוֹתֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתֶיךָ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן גְּדֻלָּה וְתִפְאֶרֶתֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן הַיְדוּדֶיךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן וְעוֹדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן זְכוּרֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן חֲסִידֶיךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן מַיְבֵיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְחִידֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדֶיךָ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן לְמוֹדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחֶיךָ: עֲשֵׂה
 לְמַעַן סוֹדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן עֵדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֶרְךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 צְדָקָתֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן קְדוּשַׁתֶּיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֵיךָ הַרְבִּיבִים:
 עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂכִינַתֶּיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלַּתֶּיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֱוִיבֶיךָ
 יִשְׁבְּגוּ עִפְרִי: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲבִרְתֶּם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: עֲשֵׂה לְמַעַן
 מִשְׁהָ וְאַחֲרָיו: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וְיִשְׁלֹמֹה: עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם
 עִיר קְדוֹשָׁה: עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן כִּישְׁבוֹן כְּבוֹדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵכוֹת
 הַיְבִלָּה: עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְיוֹסוֹת מִזְבְּחֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן דָּם עֲבָדֶיךָ
 הַשְּׂפִידִים: עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוֵינִים עַל שֵׁם קְדוֹשֶׁיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן
 טְבוּתֶיךָ עַל יְהוּדֶיךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי אֲשׁוּכֵמִים עַל קְדוּשַׁת שְׁמִיךָ:
 עֲשֵׂה לְמַעַן תִּנְוִקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן: עֲשֵׂה לְמַעַן זִנְקֵי שְׂדֵים שְׁלֵא
 חָסָא: עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמִילֵי הַלֵּב שְׁלֵא פִשְׁעוּ: עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּמִים
 וְאַלְכָנוֹת: עֲשֵׂה לְמַעַן אִם לֹא לְמַעַנִי: עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ אֲבִינוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
 בּוֹדְאֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ הוֹדֵשֵׁנוּ עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ
 הָאֵל הַנְּאֻמִּי עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְתִיק וְחִסֵּד עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וְךָ הַשֵּׁר עֲנֵנוּ:
 עֲנֵנוּ הֵי וְהָם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִזֶּבֶד וּמִסִּיב עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ יַדְעֵ יִצְרָה
 עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִזֶּבֶד בְּעֵסִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ לִזְבוֹשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ מִלֶּךְ

מלכי המלכים עגנו: עגנו נזרא וגשגב עגנו: עגנו סולח ומוחל
עגנו: עגנו עונה בעת רצון עגנו: עגנו פודה ומציל עגנו: עגנו
צדיק וישר עגנו: עגנו קרוב לקוראיו עגנו: עגנו רחום ותנון עגנו:
עגנו שומע אל אביונים עגנו: עגנו תומך תמימים עגנו: עגנו
אלהי אבותינו עגנו: עגנו אלהי אברהם עגנו: עגנו פחד יצחק עגנו:
עגנו אביר יעקב עגנו: עגנו משגב אמהות עגנו: עגנו עזרת
השקמים עגנו: עגנו קשה לכעוס עגנו: עגנו רך לרצות עגנו: עגנו
עונה בעת צרה עגנו: עגנו אבי תומים עגנו: עגנו דין אלקנות עגנו:
מי שענה לאברהם אבינו בדר המזדה הוא עגנו: מי שענה
ליצחק בנו בשגעקד על גב המזבת הוא עגנו: מי שענה ליעקב
בביתא הוא עגנו: מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא עגנו:
מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא עגנו: מי שענה למשה
בחדב הוא עגנו: מי שענה לאהרן בפותחה הוא עגנו: מי
שענה לפינתם בקימו מתוך העדה הוא עגנו: מי שענה ליהושע
בגלגל הוא עגנו: מי שענה לשמואל במצפה הוא עגנו: מי
שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא עגנו: מי שענה לאלהי
בדר הכרמל הוא עגנו: מי שענה לאלישע ביריחו הוא עגנו:
מי שענה ליונה בקעי הדגה הוא עגנו: מי שענה לחזקיהו
בחליו הוא עגנו: מי שענה לתנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן
דאש הוא עגנו: מי שענה לדניאל בגב האריות הוא עגנו:
מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא עגנו: מי שענה
לעזרא בגולה הוא עגנו: מי שענה לכל הצדיקים והחסידים
והתמימים והישרים הוא עגנו:

רחמנא דרענה לעני ענינא . רחמנא דרענה
למביכי דיקא ענינא . רחמנא דרענה לתבידי לבכא .
ענינא : רחמנא ענינא . רחמנא חיס . רחמנא פרק . רחמנא

שׁוֹבוּ רַחֲמֵיךָ רַחֵם עָלַי הַשְׁתָּא בְּעָלְיָא וּבְזִמְן קָרִיב:
 רַחוּם יִתְעַן חַסְדָּאִי לְפָנֶיךָ יי כִּלְא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל
 תַּחֲנוּנָי: יי אַל בְּאַפֶּךָ תּוֹכִיחַנִי וְאֵל בְּחַמְתְּךָ תִּיַּסְרֵנִי: חַנּוּנִי יי כִּי
 אֶמְלֵל אֲנִי רַפְאֵנִי יי כִּי נִבְהָלוּ עַצְמוֹ: וְנִפְשִׁי נִבְהָלָה מְאֹד וְאַתָּה יי
 עַד כִּתִּי. שׁוּבָה יי חֲלֻצָה נִפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: כִּי אֵין
 בְּפִיּוֹת וּכְרֵךְ בְּשֹׂאֵל מִי יוֹדֵה לֶךְ: גַּעַתִּי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲחֶה בְּכֹל
 לַיְלָה מִשְׁתִּי בְּדַמְעָתִי עֲרָשִׁי אֶמְסָה: עֲשִׂשָׁה מִבְּעַם עֵינַי עֲתִיקָה
 בְּכֹל צוּרָדִי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כֹל פְּעָלֵי אֲנִי כִּי שְׁמַע יי קוֹל בְּכִי: שְׁמַע יי
 תְּחַנְּתֵנִי יי תִּפְּלֵתִי יִקַּח: וּבִשְׁנוֹי וּבְהִלּוֹ מְאֹד כֹּל אֲבִי יִשְׁכּוּ וּבִשְׁנוֹ רַגְע:
 מִחַא וּמִסָּא מְמִית וּמְחַיֶּה. מְסִיק מִשְׂאֹל לְחַי
 עֲלֵמָא. בְּרָא בַד הֵטָא אֲבוּהִי לְקִיָּה. אֲבוּהִי דְהָאָם
 מִסָּא לְכֹאבָה. עַבְדָּא דְמֵרְדָא גִפְק בְּקוּלָר. מְרָה
 הָאָב וְתֵבֵר קוּלְרָה. בְּרַךְ בְּבְרַךְ אֲנִי וְהִטִּינִי קַמְךָ:
 הָא רֵוִי נִפְשִׁין בְּגִידֵין מְרָרִין. עַבְדְּךָ אֲנִי וּמְרָדְנִי קַמְךָ.
 הָא בְּבוּתָא הָא בְּשִׁבְתָּא וְהָא בְּמַלְקִיּוּתָא. בְּמָטוּ
 מְנָךְ. בְּרַחֲמֶךָ דְנִפְשִׁין אֲסִי לְכֹאבָא הִי יִתְקַף עָלַי
 עַד דְלֵא גְהוּא גְמִירָא בְּשִׁבְיָא:

מְכַנְּסֵי רַחֲמִים. הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לְפָנֵי בַעַל
 הַרַחֲמִים: מִשְׁמִיעֵי תְּפִלָּה. הַשְׁמִיעוּ תְּפִלָּתֵנוּ לְפָנֵי
 שׁוֹמַע תְּפִלָּה: מִשְׁמִיעֵי צַעֲקָה. הַשְׁמִיעוּ צַעֲקָתֵנוּ
 לְפָנֵי שׁוֹמַע צַעֲקוֹת: מְכַנְּסֵי דְמַעְרָה. הַכְּנִיסוּ
 דְמַעְוֹתֵינוּ לְפָנֵי מַלְךְ מְתַרְצָה בְּדַמְעוֹת: הַשְׁתַּדְּלוּ
 וְהִרְבוּ תְּחִנָּה וּבִקְשָׁה. לְפָנֵי מַלְךְ אֱלֹהִים וְנִשְׂאָה:
 תּוֹפִירוּ לְפָנָיו. הַשְׁמִיעוּ לְפָנָיו. תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עִפְרָה: יִזְכְּרֵם אֱלֹהֵיכֶם. וְיַחֲזִיקֵם וְרַעַם.

שלא תאכר שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה
 לחרפה. ישראל נזי אחד למשל ולשגיגה. מהר
 עגנו. יי אלהינו. ופדנו מכל גזרות קשות. והושיעה
 ברחמיך הרבים משיח צדקה ועמך:

מִרְן דְּבִשְׁמַיָא לךְ מִתְחַנְנֵן. בְּעִבְדֵי דְּמִתְחַנְנֵן
 לְמַרְדֵּי: עֲשִׂינָהּ אֲנֵן וּבְחִשׁוּבָא שְׂרִינֵן. מְרִירָן נִפְשֵׁן
 מִעֲקָתָן דְּנִפְשֵׁן: חֵילָא לִית בָּן לְרַצְיָךְ מִרְן. עֲבַד
 בְּדִיל קִימָא דְּגִזְרָתָה עִם אֲבִהֵתָנָא:

מִרְן דְּבִשְׁמַיָא לךְ מִתְחַנְנֵן. בְּכַר שְׁבִיָא דְּמִתְחַנְנֵן
 לְמַרְדֵּי: בְּלִחוּן בְּנֵי שְׁבִיָא בְּכַסְפָא מִתְפָּרְקִין. וְעַמְךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵי וּבְחִשׁוּבֵי: הֵב לָן שְׂאֵלְתֵין
 וּבְעוּתֵין. דְּלֵא נְהִידֵר רִיקָם מִן קַמְךָ:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְאַל יֵאָבֵד יִשְׂרָאֵל
 הַאֲוֹקְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גַּי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרִית עִם אֶחָד וְאַל יֵאָבֵד גַּי
 אֶחָד הַמְּנַחֲדִים שְׁמֵךְ יי אֱלֹהֵי יי אֶחָד:

שׁוֹמֵר גַּי קְדוּשָׁה שְׁמוֹר שְׂאֵרִית עִם קְדוּשָׁה וְאַל יֵאָבֵד גַּי
 קְדוּשָׁה הַמְּשַׁלְּשִׁים בְּשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקְדוּשָׁה:

מִתְרַצָּה בְּרַחְמִים וּמִתְפָּיִם בְּתַחֲטִיגִים הַתְּרַצָּה וְהַתְּפָּיִם
 לְדוֹר עָנִי כִי אֵין עוֹזֵר:

אִיטְ תַּנְּטֵ וְעָנִי כִי אֵין בְּטֵ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עֲמִי צְדָקָה תַּסֵּד וְהוֹשִׁיעֵנִי:

וְאַנְתֵּי לֹא גִבַע מִהַדְּעֵשׂוֹה כִי עֲלִיָה עִיגִיט: וְכִר רַחֲמֵיךָ
 יי וְחֲסָדֵיךָ כִי מַעֲלָם תְּפִיחָה: יְהִי חֲסָדֵיךָ יי עֲלִיט כַּאֲשֶׁר יִתְלַט
 לךְ: אֲלֵתִּן קְרִלְט עֲוֹנֹת רֵאשֵׁנִים מִיָּד וְקִדְמוּת רַחֲמֵיךָ כִי
 יִקְלוּ מֵאֵד: תַּנְּטֵ יי תַּנְּטֵ כִי רַב שְׁבַעֲנֵי בּוֹ: בְּרַגְזֵי רַחֲמֵי תִּסְפֹּר:

כי הוא ידע יצרתנו וזכור ברעפך אִנְחָנו: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו
 עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שְׁמֶךָ וְהַצִּילְנוּ וּכְפַר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 קְדוּשׁ שְׁלֹם.

סליחות ליום שני.

אָנוּ כְּעֵינֵינוּ וְיֵשׁ אֲדוֹן עוֹלָם חוֹנֵן כְּשֵׁנוּ בֵּי עַל עוֹרֵךְ וְעַל עַמְךָ (יֵיטֵב 8 . 101)

וְיֵשׁ חֵן עֲרוּמֵנוּ שְׁמוֹנֵה, דַּבְּרוּ לְכַנֵּס חֵן הַיָּמִין חֵן.

אֲסִי' יִצְחָק הַקָּטָן בְּרַבֵּי מֵאִיר חוּק וְאִמְצֵן. וְזִמְנוּ קָטָן חַדוּשִׁים טַמְנֵי דְרַבֵּי גְלוּס.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ הִתְחַנֵּה עוֹרְכִים. שְׁהֵם מְצָרִים וְלֹהוֹשֵׁעַ
 צְרִיכִים. צְרִידֵם עֲלֵיהֶם עַל מַאֲרִיכִים. קְלִזְאָתָה
 הַנִּיעַתָם וְשִׁמְךָ מְבַרְכִים: הָלֵי וּמְכַאוֹב לְהַקְתָּב לֹא
 נִמְסָר. עֲלוֹבִים מִנְעָר וְתִתְּתָם מִדָּם לֹא הוֹסֵר. קְדוּשׁ
 בִּיךָ לִפְתַּח מוֹסֵר. בְּאִמְנוֹתֶךָ הִנְקִיָה וְלֹא כְּאִמְנוֹת
 בְּשָׂר: הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה וְלוֹ כִּמְעִיל עֲטוּיָה. וּמִמְקָה
 עֲצָמָה מְתַקֵּן רִטוּיָה. קוֹמֵם עֲדָתֶךָ מִנְּפִילְתָהּ הַמִּטוּיָה.
 בְּכִתְּךָ הַגְּדוֹל וּבִזְרַעְךָ הַנְּטוּיָה: טוֹעִים הַאוֹמְרִים
 נִסְלַתְךָ לְחַבֵּל. כְּבוֹדְךָ לְהַמִּיר וּבְהַבֵּל לְהַתְּחַבֵּל.
 נִטוּת מִדְּרָכֶיךָ וְתַחֲוֵי לְקַבֵּל. וְיִרְאֶתְךָ הַקְּדוּשָׁה לְנִטוּשׁ
 וְלִנְבֵל: בְּאֶהְבְּתֶךָ וּבְחַמְלַתְךָ מִנְּשֵׂא וּמִנְּטֵל. עֲצָתָם
 חֲסִיבֵל וּמִחֲשַׁבְתָּם חֲבִטֵל. רוּחַ תְּגִירוֹת מְבִינֵיהֶם
 הַטֵּל. וּמִלֵּאךְ אֲבָרֵי דָהָה וְטֵלְטֵל: בְּעֵבוֹר כְּבוֹד
 שְׁמֶךָ שֵׁם קְדוּשָׁה הַמְדַהֵל. נִרְאוֹת הַפִּלֵּל לְכֵל
 בְּנֵי יִתְחַלֵּל. יוֹעֲצֵי רָעָה הַוּלִיד שׁוֹלֵל. וּבְרָם
 הַעוֹלֵל כְּאִשֵּׁר בִּי נִתְעוֹלֵל: מִקִּים מַעֲפָר דָּל וְאֲבִיזֵן

(*) כן ב"ה, וסליחות, שלמים הם מנחמים וכל מי יחיה להם יסוד מלכות ומנוח מהם.

מאשפה. כגסתה אל התן לקלה ולחרפה. אם
 בפקודיה מתעצלת ומרפה. על כל פשעיה אהבתה
 יהי מחפה: יתרה הבתם לפניך אדוני האדונים.
 בין כך ובין כך קרואים לך בגים. רחמיה יקדמונו
 אלהי עליונים וחתונים. מרם ישטפנו המים
 הוידונים: הפצי קרבתך על כל הבאות. החישה לנו
 ישועות הנבאות. קדוש עשה עמכם לטובה אות.
 חזק ואמין גואלם: צבאות: אל סלך יושב בני לכל קראך.

לעה: מעמד כחוק. מעלים לענות בענה: לעה פניה הסתיר. תשנה
 ענינו ולחצנו: אל הסתר פניה מעבדיך כי צר לנו טהר ענינו: ענו: כי טוב
 סקרה. קרב רחמיה פנה אלינו: פנה אלינו וענו. כי יחידים ועניים אנטנו:
 אנטנו עניים ונאכבים. ישעיה אלהים תשכנו: אל ישב רח נבלם. עני
 ואכיל: יתללו שמה: קטנה: באפה. תשא בעברות צנורי. וענה אלי
 טשפט צרתי: קטנה צנרתי לנו. ופנינו לטנו סקרה. לוי הישועה יי.

ו אלהינו ואלהי אבותינו. כים א"ב יסע יי שלמה הקמן גדל בתורה.

אני יום אירתי אליה אקרא. כל יעשקוני ודים
 עוזבי יקרה. גמול להשיב שב לבקרה. דין רשע
 ועול מלואם יקרא: החושבים להשביח שם קדש
 הנקבר: ולהרגיל שם אליל נקלה ונעבר. זה דרכם
 טובי עם אבר. חשוך השאר מלקתשם בביר
 הקד: טרה טרה למרו אדם במדבר. יהו טרל
 בעל הפקר במדבר. כמעט בלו ולא יעדרו דבר.
 לולי רחמיה ארון בחסד דבר: מי יתטר אחר
 מדותיה לדין. נכתף להשיב מן הלציו לוי.
 סרנו ושערנו ונשמטה חרב היונה. עמך חדין ודך
 על העליונה: פן יאמר יבלתי בעל המוט. צרי

יהודה יגילו כי אמוט. קרא למכורי חנם שגרה
 שמוט. רשע הפושט יד יסוג אחר ויקמוט: שטרף
 קודם ולו נשים מבקשים. שעבודה להרחיק רבו
 אדונים קשים. תחומי סמני מצריף לעקור
 מבקשים. הבואה קרשה בלועה מלילור וקשים:
 שפט רעה תביא עליהם ותאשימם. למו עולל
 והתעולל בכבוד ישמם. מנה פוסם פחי מפח
 הנשימם. השיבם שבעתים נקם ברית ותשמם:
 העיר קרית טירת נוף נהלנו. ים גאולים דרך
 לעבור קהלנו. בך הוחלתנו ואתה רב מחוללנו.
 נחמנו נא יהי חסדך עלינו: אל מלך יושב ימי יו לכל קוראיד.

אם עונות משטרות. אדני מי יעמד: אם ענינו ענו בנו יי עשה לטעו
 שטרף: החסיד רבים יי. כמשפטך חנו: כי עמך הסליחה לטעו תנרא:
 אל תעוננו יי אלטינו. אל תרחק טענו: אל תרחק טענו כי צרה קרובה.
 כי איז עזר: אל תסתר פניך טענו כיום צר לנו. חטה אלינו אנך. כיום
 נקרא טטר עננו: לוי הישועה ימי יו על עירך תכל עמך.

ח אלהינו ואלהי אבותינו. י"ס א"ב יסעי יסיו שלמה הקטן.

אם עונינו רבו להגדיל. בנו ענו עכות כגדיל.
 נרמו לנו בינתים להבדיל. ברכי רחמיך לא תחדיל:
 התנהג במדת חסד התגית. ואתה הוא לא שנית.
 זכר עדתך קדם קנית. חן שירי בכור כגירת.
 טענתנו נפי קרת נחונים. ישבתנו שן סלע איתנים.
 פאתת דכיתנו במקום תנים. לרזיה צאת כמרה
 מתונים: מרב פקדות ובהלה מחללת. נקטרה
 שחה לעפר בוחלת. סמכה בטן לארץ נשחלת.
 עזרה למה תישן הוחלת: פקח קוח אסוריה חפזין.

צוֹק הַעֲתִים חֲשׁוֹנוֹם קְפוּץ. קִבֵּץ פְּזוּרֶיךָ עֲדַר
הַנְּפוּץ. רְאוּת עֲלֵתָהּ וּפִיָּה תִקְפוּץ: שְׁמוֹר שְׁבוּעַת
חֶסֶד וְחֲנּוּי. תָּם וְצָבוֹר וּבְנֵי אֵיתָנִי. שְׁלוֹמוֹ יַצּוּהָ
לְבִלִי גְנִי. הַפּוֹךְ וְשִׁנּוֹת לְטוֹכָהּ הַפְּנִי: קָטָן כִּי
יַעֲקֹב וְדָל. יְדוּעַ חֲלֵי נִבְזָה וְחֲדָל. חַיִּים וְחֶסֶד מְעוֹז
וּמְגִדָּל. כִּי אֲשֶׁר כִּחְקֶהָ עֲתָהּ יִגְדָּל: אֵל טוֹב יוֹשֵׁב יְמִינִי לְכֹל קוֹרְאֶיךָ.

טוֹב יְיָ לְכֹל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יְיָ לְהַנּוֹן לְנַפְשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ:
טוֹב יְיָ לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיִדְעַ חֲסִי בּוֹ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד
דוֹר וָדוֹד אֲמוּנָתוֹ: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי מִכַּטָּח בְּאָדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי
מִכַּטָּח בְּגִדִיבִים. טוֹב וְיִשָּׁר יְיָ עַל בֵּן יוֹרֵה חַטָּאִים בְּדַרְךְ: טוֹב
וְיַחֲלִי וְדוֹכֵם לְתַשׁוּעַת יְיָ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי קָאוּ מַיִם עַד נַפְשׁ:
הוֹשִׁעַ יְיָ אֶת־עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְכַרְךָ
אֶת־נַחֲלֶתְךָ: וְרַעַם וּנְשֹׂאִים עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חֶסֶד
כִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנו עַל דְּבַר קְבוֹד
שְׁמֶךָ וְיַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לֵי חַיִּסוֹתָ וּכְוֹ.

חַיִּים יְיָ שְׂמוּאֵל כֶּהֵן יַחֲדָה.

ט טוֹמֵן.

מִלֵּאבֵי רַחֲמִים מִשְׁרַחֲתִי עֲלִיּוֹן. חֲלוּ נְיָ פְּגִי אֵל
בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן. אוֹלֵי יְחוּם עִם עֲנִי וְאַבִּיּוֹן. אוֹלֵי יִרְחָם:
אוֹלֵי יִרְחָם שְׂאֵרֵי יוֹסֵף. שְׁפִלִים וּנְבִזִים שְׁפוּחֵי
שְׁסֵף*ו. שְׁבוּיֵי חָנָם מְכוֹרִים בְּלֹא כֶסֶף. שׁוֹאֲגִים
בְּתַפְלָה וּמְבַקְשִׁים רִשְׁיוֹן. אוֹלֵי יִרְחָם מְעַנֵּי כָּבֵל.
מְלַמְדֵי מִפּוֹרָה בְּעֲנֵי סֶבֶל. מְנוּד רֹאשׁ גְּתוּנִים
לְיוֹשְׁבֵי תַבֵּל. מְשַׁל בְּגוּזִים לַעֲגַ וּבִזְיוֹן: אוֹלֵי יִרְחָם
וְיִרְאֵה בְּעֲנֵי עַמּוֹ. וְיִקְשֹׁב וְיִשְׁמַע הַצְּגִים לַעַמּוֹ.

ועודים בלחש מוסר למו. ועיניהם תולים למצוא
 רציון: אולי ירחם אזמרי סלח נא. אזמצי שבחו
 בכל עת ובכל עונה. אנודים בצרה לשפוף התנה.
 את פני האלהים שופכים לב רציון: אולי ירחם לקחה
 בכפלים. לוקה ומשפלת בעון שולים. לעוטה בפיו
 אריות ובפיו שחלים. לא שקחה בכל זאת מכתב
 עז הביון. אולי ירחם בבושי פנים. השומעים
 הרפתם ולא משיבים ועונים. נצח מקוים לישעו
 וגשענים. כי לא כלו רחמיו בכליון: אולי ירחם
 יחלין עני בעניו. הבושו יתיר מארץ שביו. יגה
 מוזרו ויחבש חליו. צעקתו ישמע ויחיש יום פדיון.
 אולי יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם: מלאכי רחמים יי.

אל סלך יושב ח"ו

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא
 יתמו: אתה תקום תרחם ציון כי עת לתננה כי בא מועד: ובחי
 אלהים רות גשברה לב גשבר וגדפה אלהים לא תקוה: הוסיכה
 ברצונה את ציון. תקנה חומות ירושלים: או תהפץ ובחי צדק
 עולה וקליל. אנעלו על מזבחה פרים: ועתה יי אבינו אתה.
 אנחנו החמר ואתה יצרנו וכעשה ידה בלנו: אתה ה לא תכלא
 בחמיה מקני. חסדיה ואמתיה תמיד יצרונו: וכו' בחמיה יי
 ותסדיה כי מעולם תמה: וברנו יי ברצונעמה. סקרנו בישועתה:
 וכו' עדתה גנית קדם גאלת שבט נחלתה יי ציון זה שכנת
 בו: וכו' חבת ירושלים אהבת ציון אל תשבה לנעה: וכו' ה
 לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו יעדו עד היסוד בה:
 וכו' לאברהם ליצחק ולישראל עבדי אשר גשבעת להם בה

וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרֻבָּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וּקְלֵדֵי־אֲרָץ
 הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֵתֶן לְזַרְעֲכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמִים זָכַר לְעַבְדְּךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב אֵל תַּפְּוֹן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ
 וְאֵל הַטְּאֵתוֹ: אֵל גְּמַתְשֵׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר גִּזְּלָנוּ וְאֲשֶׁר הַטְּאֵנוּ:
 חַטָּאנוּ צוּרְנוּ סִלְחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ:

י' סט"ח יומה חוק תמים כסול כרחי כחזוים.

יֹשֵׁב בְּנִבְהֵי מְרוֹזִים • וּמְבִיט בְּעַמְקֵי הַדְּרוֹמִים •
 יוֹדֵעַ כֹּל תַּעֲלוּמִים • וּמְבִין כֹּל סְתוּמִים: אִם פְּשָׁעִים
 גִּיעַצְמִים • וְעוֹנוֹת נִבְתָּמִים • גַּא יִבְקִשׁוּ רַחֲמִים •
 כַּעַם וְיַעֲמִים: וְאִם הִרְבַּתְּהָ אֲשָׁמָה • עֲגִיבָה וְעִגְמוּמָה •
 הִיָּה כִּי גִזְעַמְרָה • בְּאֵף וּבְחִמָּה: וְנִתְּנָה לְשָׁמָה •
 וְאַבְלָה שׁוֹמְמָה • וּמַעַת נִבְלָמָה • עוֹד לֹא רַחֲמָה:
 שְׂרִידֵי אֲשׁוּרֵי • נִפְלוּ בְּיַד הָאֲרִי • וַיִּמְלֵא טָרֶף חוֹרֵי •
 וּמַעוֹנוֹ עָגַל וּמְרִיא: סִמְךָ דַּב אַחֲרֵי • וְנִמְרָ בְּסֵרוֹב
 וּמְרִי • וְצַפֵּעַ גִּשְׁךָ בְּחָרֵי • בְּאֵין חוֹבֵשׁ וּצְרִי: פְּגִי
 כְּבִרְהֵ גְצוֹרְדֵה • נִהַפְכוּ בְּשׁוּלֵי קִדְרָה • כִּי עֲגִיבָה
 גְּשָׂאָרְהֵ • בְּלִי כַח וְגִבּוֹרְדֵה: פְּגִיבָה לֹא הִסְתַּוְרְהֵ •
 מִבְּלָמָה וְעִבְרָה • כְּתוֹב וְלֹא כְּתוֹב בְּתוֹרְהֵ • אִתְּהֵ
 הִקְרָה: חַיִּיהָ תְלוּאִים • מִפְּחָדִים הַבָּאִים • כִּי
 כְּגִדִּים וּטְלָאִים • בֵּין כְּפִירֵי לְבָאִים: חֲשׁוּכִים
 וְנִדְבָאִים דְּחוּפִים וְחִלְקָאִים • כֹּל מְצַרְעִים
 וּטְנָאִים • בְּאַצְבַּע אוֹתָם מְרָאִים: זְרִיבַת הַדּוּמָה •
 וּשְׂרַפַת אוֹלָמָה • גַּא תִבֵּט מִמְרוּמָה • וְעֲלִידָם שְׂפָד
 וְעַמָּה: זָכַר גַּא גְּאוּמָה • אֲשֶׁר פְּצִיתָ לְעַמָּה • אִם

בַּקָּצָה הָאָרֶץ אֲשַׁמְמָהּ • מִשֶּׁם אֶקְבָּצָה וְאֶנְחַמָּה:
 קִצְבָה לְנִמְכָּרִים • מִשְׁנֵה שָׂבַר שְׂכִירִים • הֵן
 בַּקְּצוּזוֹת פְּזוּרִים: וְכָמֹה שָׁנִים לֹא זְכוּרִים: קוּם
 יְיָ אֱמָרִים • בְּיַד בֶּן אֲמוּץ אֲמֹרִים • אִם יִמוּשׁוּ
 וְגִעוּרָה וְצוּרִים • חֲסִדֵי וּבְרִיתִי מֵאֲהָהָ לֹא סָרִים:

זכור לנו בריח אבות וכו' (ייטט 14) ויחי מן ירושלים סליחה.

סליחות ליום שלישי.

יחן בעניינת יחן ארון עולם ח'ל'ו כח על עירך ועל עמך (ייטט 8).

יחן עקבט יחן דיער חן.

י' א' ב' כסול. אלהינו ואלהי אבותינו.

אִין בְּמִדַּת בָּשָׂר מִדְּתָהּ • אִיִּהוּ קִנְיָתָהּ וְעֵצָה
 עֲמִידָתָהּ • בְּרַח בְּרַחֲתָ לְבֵית חֲמִידָתָהּ • בְּעִלּוּיִי
 אֲדוֹנִים וְאִין לְעֲמִידָתָהּ: גֹּעֵה לְדוּדֵי אֲנִי מֵאֲרֶסֶת •
 גַּעַל רוּדֵי אִיךָ גְּדָרְסֶת • דִּין חֶרֶג לְעֲצָמָה מִקְּנֶסֶת •
 דְּחוּיָה גַם כִּי נֶאֱנַסֶת: הָאֵם בְּלִי סִפֵּר לְשִׁלּוּחַ • הַבֵּן
 בְּיָתוֹם אֲזַכֵּר שְׁלּוּחַ • וְגַן גְּעוּל הַפֶּקֶר בְּמִלּוּחַ • וּמַעֲזֵן
 חַתוּם גְּרַפְסֵם דְּלוּחַ: וְעַם כְּרַנֵּעַ וְעֵתָהּ לְהַפּוּד • זְרִי
 קָדָשׁ חוּצָה לְשַׁפּוּד • חֲכִיבֶרָה רַע בְּקֶרֶן הַפּוּד •
 חֲשׂוּבֶרָה עֲזוּבֶרָה בְּקוֹרְעַת בַּפּוּד: מִזְכֵּרָה הַתֵּאֵר
 קְדוּרְגִית מִפְּרֶךְ • טְרִיָּה מִכָּה מִבְּלֵי אֶרֶךְ • יוֹם גָּקֵם
 גַּסְתָּם דְּרֶךְ • יוֹם שְׁלוֹם גְּחַתָּם חֶרֶךְ: כַּח הַסֶּבֶל
 הַכְּשִׁיל גְּטָרָה • כְּסוּרָה שְׁחוּל הַגִּשְׁאֵר מִקְּטָל •
 לֹא לְמַרְגּוּעַ גָּד וּמִטְלָטֵל • לְעֵמֶל וְיַגַּע וְאַחַר גּוּטֵל:
 מִטַּע קָרוּ שְׁמֵן רֵימָרְשׁוֹן • מִרְמָם מִדּוּעַ סִתְרֵלִי

כבשן. נוצר למעלה לא יישן. גמעו למשלה
 פרות הבשן: שורקה מה בצע ונקטפת. סוררת
 מה יתרון ונקטפת. על יד תקוקה ומוטפת. על
 מה אהבתה נשטפת: פעלה הרובים במעוט
 מלאכת. פריעת שבר רבה והולכת. צופה הפנות
 ועתה נמשכת. צרה פקודה ואהרת נסמכת:
 קדש ראשית. ערמת שערים. קצוי ארץ זרום
 בשעורים. רוח מנשבת בעלי יערים. רדוף
 נשמת נסים ונסערים: שמנה ותשעים האלות
 האלה. שלמו אלה מאלה וכאלה. תקיף תקבצנו
 מקרנת אלה. אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות
 עם אלה: אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אלה הוא מלכנו אלזים. צנה ישועות יעקב: כה בטחו אבותינו. בטחו
 ותפלטנו: אלה יעקו ונמלטו. כה בטחו ולא בישו: ארצי ישקעה בקולנו.
 התניעה אנני קשבות לקול סתנונינו: כי לא בנה ולא שקין ענת עני.
 ולא הסתיר פניו מטנו. ובשועו אליו שטע: קופה עזרתה לנו. ופדנו למנו
 תפדנו: כי עקר הסליחה למנו תנרא: לוי הישועה וכו'.

יב אלהינו ואלהו אבותינו. י"ב א"ב וכסוף תמים נרשום בר יהודה.

אתה מקדם אלהינו ארוננו. ואנו עדיך כי אין
 בלתך נאוננו. כה בטחו אבותינו והפלטנו פלטנו.
 אלה יעקו ונמלטו בועקנו מלטנו: גר צדק
 הראשון לכל הגריבים. בן שלש הבירה יושב
 הברובים. דמו להפרידו מיראתה אויבים חייבים.
 בעצמה ירדה והוצאתו מאור שכיבים: הנשר
 הגדול ארך האברה. צלם בתקימו בבקעת הורא.
 ותנניה ותבריו פיך אצו לשמרה. ושר אש צוית

לְדַקֵּר אֶת־זֶן נֹרָא: זָמְמוּ רָשָׁעִים מִצֹּאֵ עֲלִילָה.
 לְדַמּוּת אִישׁ הַמְדוּת עַל עֲשָׂקֵי הַתַּפְלָה. חַיִּו
 צָמְתוּ בְבוֹר אַרְיוֹת וַיְדוּ אֶבֶן מִלְמַעְלָה. וּמִלְאָךְ
 שְׁלֵחָה וְסַגֵּר פִּיהֶם מִלְחַבְלָה: טַפֵּשׁ יִוְגֵי הוּא
 וּמִשְׁרָתוֹ רָשָׁעִים. לְהַשְׁבִּיחַ מֵעַמָּךְ שְׂמֵךְ הַנְּעִים.
 יַעֲזֵן לְהַדִּיחַ יְלִידֵי שַׁעֲשׂוּעִים. גַּפֵּל וְנִשְׁבֵּר וּמֵרָה
 בְּתַחֲלוֹתֵי רָעִים: כְּמֵרָה וְכֵמֵרָה רַבּוּרָה צָרְרוּנוּ
 מִנְעוּרֵינוּ. עֲזַרְתָּנוּ הָיִיתָ וְלֹא יָכֹלוּ לָנוּ. לְשִׁמְךָ הֵן
 כְּבוֹד וְלֹא לָנוּ. עֲתִירָה בְקוֹם עֲלִינוּ אֶת־כֹּחַ הַיּוֹ
 חֲהִיָּה עֲמָנוּ: מוֹאֲסֵי דַחֵךְ הַמְשַׁלֵּת עַל עַם דְּלִים.
 מוֹכְתֵךְ כְּפֹו וְהַחֲזִיקוּ טוֹכְרָה לְאֵלִילִים. נוֹשְׂאִים
 לִבָּם לְהַרְבּוֹרָה כְּבוֹד לְפָסִילִים. חֶבֶל נִחְלָרָךְ
 לְהַעֲבִיר לְגִלּוּלִים: סוּד עֲצָתָם שָׁמַעְנוּ וְהִרְגֵנוּ
 בְּטַגְנוּ. בְּיַדֵּינוּ תִפְשָׁנוּ אֲמָנוֹת אֲבוֹתֵינוּ. עֲדִיךָ
 לְשׁוֹב בְּצַר לָנוּ בְּגִלּוּתֵנוּ. רַחוּם שָׁמַע צַעֲקָתֵנוּ וְאַל
 תִּשְׁחִיתֵנוּ: פִּלְגֵי מַיִם בְּיַדֵךְ לֵב מְלָכִים וְיִשְׂרָאֵל.
 תִּטֶּה לִבָּם לְצַדֵּק וּמִיִּשְׂרָאֵל. צָפָה בִּי עַמָּךְ רַבִּים
 וּנְעָרִים. וְאִין יְכוּלִים לְסַבּוֹל פִּרְעָנוּרָה וַיִּסְוִרִים:
 קִיּוֹם בְּרִית אֲבוֹת וְזִכּוֹר לְבְנֵיהֶם. כָּמוֹ כְּתוּב בְּפָרָשַׁת
 תּוֹכְחוֹתֵיהֶם. רְצוּצִים בְּהִיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבֹתֵיהֶם. לֹא
 גַעֲלָתִים לְכַלְתָּם לְהַפֵּר בְּרִיתֵי עֲמָתָם: שְׂדֵי בְשִׁמְךָ
 גִּשְׁבַּעְתָּ לְרֵאשׁוֹנִים: כְּשִׁמְךָ קִיּוֹם בֶּן שְׁבוּעָתֵךְ קִיּוֹם
 לְאַחֲרֹנִים. תִּהְיֶן אֲמֵת וְהִסָּד לְבָנִים. אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ
 לְאֲבוֹתָם מִיָּמִים קְדָמוֹנִים: בֶּן גְּעוּרָה מֵעַן תִּחַוֶּם

ואין מוֹדֵקֶר. אֵל תִּשַׁת לְמִשְׁלַח מַרְקָם וְהַפְקֶר.
 רֵאשִׁית הַבּוֹאֲתֶיךָ וּבְרִמָּה שָׁבָם אִתָּה מְתַנְקֶר. אֵל
 הַמְסוֹר לְכַרְסוֹם נִחַר וּמַעְקֶר: שְׁאֵרִית עִמָּךָ וּפְלִטָה
 יִגְשָׁאֲרֶת שְׁמֹר וּבְצֹל יָדֶךָ תְּהִי לְמִשְׁמָרֶי.
 מַעְמָדָה חֹזֵק לְבַל הַפֵּל בְּמִכְמַרְתָּ. תֵּן אוֹתָהּ לְתַהֲלָה
 לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרָה: בְּנֶה בְכֶרֶךְ אֲשֶׁר בָּךְ גּוֹשְׁעֵ.
 הַשּׁוֹעֵר עוֹלָמִים בְּקָרוֹב יוֹשֵׁעֵ. רַעִים חוֹשְׁבִים
 מַחְשְׁבוֹת רָשָׁע. עֲצָתָם קִלְקַל וְעִינֵיהֶם הִשָּׁע: יְהִי
 לְרִצּוֹן אִמְרֵי פִי לְפָנֶיךָ. הַיּוֹם הַזֶּה בְּהַתְּפַלְלִי בְּעַד
 בְּנֶיךָ. וְאֵל תִּבְוֶה וְאֵל תִּשְׁקֹץ עֲנוֹת אֲמוֹנֶיךָ. לְשִׁמוֹעַ
 שׁוֹעֲתָם תְּהִי יְיָ קִשְׁבוֹת אֲזַנֶּיךָ. דַּבְּרֵי עוֹנֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ
 הַנִּבְתָּמִים. תִּשְׁאֵל וְתִכְבַּשׁ וְתִשְׁלַח בְּמַצְלוֹת
 יָמִים. הַסְּלִיחוּ עִמָּךְ סֵלַח נָא לְעוֹן אֲשָׁמִים.
 אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל בִּסְא רַחֲמִים: אֵל סֹדֵר יוֹשֵׁב וְאֵל

כֹּל הַיּוֹם תְּרַפּוּנוּ אוֹיְבֵינוּ. אֵיךָ טִלְכֶם וְצוּר טַעֲזֶם: לֵטָה יִאֲסְרוּ הַעוֹזִים.
 אֵיךָ נָא אֱלֹהִים: רַחֵם אֲפֹר תִּקְרָנוּ. וְתִקְרָנוּ כִּי יִשְׁוֹרְעָה: הִתְחַל לֵנו דַּקְשָׁנוּ
 לְשֵׁם וְלִילָה. בְּאֲטָרִם אֵלֵינוּ כֹּל הַיּוֹם אֵיךָ אֱלֹהִים: אֱלֹהִים אֵל רַחֵם לָךְ. אֵל
 הַמְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: קוֹטֵה עוֹרֶתָה לֵנו. וּפְדֵנוּ לְטַעוֹת חֲסֵדָה: כִּי עִם יְיָ חֲסֵד.
 וְהִרְבָּה עִמּוֹ פְדוּת: פְּדֵנוּ יְיָ נַפְשׁ עַבְדֵינוּ. וְלֹא יִאֲשָׁמוּ כָּל הַחַסִּים בּוֹ: לִי הַיְשׁוּעָה.
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ. מִיָּם אִי"ב כִּסֹּל וְנִסְתַּף חַסִּים נִרְשָׁם בְּרַחֲמֶיךָ

אֵיךָ בְּרַחֲמֶיךָ נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגְּדוֹלוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת. אֲשֶׁר
 סִפְרוּ לָנוּ אֲבוֹתֵינוּ יְיָ צְבָאוֹת. בְּרַחֲמֵיךָ יִשְׂרָאֵל מַצְרִימָה
 לְשַׁעְבּוֹד וְתַלְאוּרָה. בְּחִבְלֵי אֲדָם מִשְׁכַּתָּם וְלֹא
 בְּשַׁלְשָׁלוֹת: גַּם מַעֲבִידֵיהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּדָה. גְּזָרוּ
 בְּיָאֵר וּבְיָרִיחָם לְאֲבָדָה. וְנִתְבַּסְּאֲסָאֵה מְדָה בְּמְדָה.
 דְּגָלִים הוֹצֵאתָ בְּרַחוּם כָּל הַמְּדָה: הַיּוֹם וְגָלִיו בְּעוֹדֶךָ

פוּרְרוּ. וְהִירְדֵן הוֹבִשָּׁה וּבְרָגַל עָבְרוּ. וּבְמִדְבָר
 כָּל־כְּלֵתָם וְדָבַר לֹא חָסְרוּ. וּמִמְלָכוֹת וְעַמֻּמִּים בְּיָדָם
 נִמְסְרוּ: וְנָחַז טוֹב וְרַדְפוּם מִכְּנִיעִים. זַעֲקוּהָ וּשְׁמַעָהּ
 וְהַעֲמִדָהּ מוֹשִׁיעִים. חָנוּ בְּאַרְצָם כָּל טוֹב שְׂבָעִים.
 חָטְאוּ וְנָלוּ וּפְקַדְתָּם לְשִׁבְעִים: טָפְלוּ שִׁקָר וְנָתַנוּ
 לְמַרְמָם. טָרְדוּם לְמִדְחָפוֹת אֱנָשֵׁי חָמָם. יֵצְאוּ
 מֵאַרְצָם וְקִין הִזְרַתָּם נִכְמָם. יֵשְׁבוּ בְּגוֹיִם וְהָיוּ לְמָם:
 בַּח אֲמִין פְּלִטָה הַנְּשֹׂאֲרֵת. כִּשְׁל בַּחֵה מִכְּבֹד רַעֲה
 מִמְּאֲרֵת. לַעַת רֵאשׁוּנָה פְּקִדָה מִשְׂאֲרֵת. לְבֹא
 שְׁנֵיהָ אֵצֶה מִמְּהֲרֵת. מַעַת לַעַת צְרַתִּי מְרַבָּה. מִיּוֹם
 שֶׁעָבַר קִשָּׁה הֵבֵא. נִלְאִיתִי נְשׂוּאָה עַל מִדְחָבְרוּ.
 נוֹאֲמַת מְדוּד וְתָבֵא תֵבֵאָה רַבָּה: סְגַלְתָּהּ הַיּוֹחֶקֶת
 פְּקִדְתָּהּ מִלְּנִצּוֹר. שִׁבְרָהּ לְהַמִּיר כְּבוֹדָהּ בְּעַת צָר.
 עַד אָנָּה יי אֶקְרָא מִמִּצָר. עֲגַנִּי בְּמִרְחֵב כִּי יִדְדֶה
 לֹא תִקְצָר: פִּשְׁעִים אִם עֲצַמוּ בִינִי וּבִינָהּ לְהַבְדִּילָהּ.
 פָּרְגוּד אִם נִגְעַל בְּפָנַי הַתְּפִלָּה. צוּר בְּכֶסֶף כְּבוֹדָהּ
 הַתּוֹר מְחֻלָּה. צַעֲקֵתִי תָבֵא לְפָנַי כְּבוֹדָהּ לְהַתְּקַבְּלָהּ:
 קְרֵא שְׁנַת רְצוֹן מֵעֲצָב לְהַנְּפִישִׁי. קִבֵּץ נִפְּוֹצוֹתַי וְעִבּוֹר
 בְּרֵאשֵׁי. רִיבָה יי רִיבֵי נַפְשִׁי. רַצְהָ לְהַצִּילֵנִי אֱלֹהֵי
 קְדוּשֵׁי: שְׁנֵי רִשְׁעִים בְּחֻצַּי תִּגְרַם. שְׁבוּר זְדוּנָם
 וְנֶאֱזָנָם תִּהְרֹם. תִּמְוֹתָהּ הַיּוֹתֵר וּבְאִמּוּנָה תִּאֲרוֹשׁ.
 תִּשְׁנַבְּנָהּ וּשְׁלוּמָהּ עֲלֶיהָ תִּפְרוֹשׁ: גְּדוֹר פְּרִצְרֵת
 סִבַּת דְּוִיד הַנְּפִלֵת. רֹזֵם קָרְיָה עַד עֶסֶר מִשְׁפֵּלֵת.
 שְׁבוּיָהּ נָתַם נְהַמָּה מִכְּפִלֵת. מְאֹרְהָ הָאֵר וְתֵאֵיר

מֵאַפְלַת: בָּגַה עִירָךָ בִּימֵי עוֹלָם. רַבָּא מִזְבַּחָךְ הֵיכַל
וְאוֹלָם. יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שָׁם יַעֲבֹדוּךָ כָּל־עַם. וְיִתְגַּדְּלֶךָ
שְׁמֶךָ עַד עוֹלָם: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.

טוֹב יי לְכַל יִרְחַמְנוּ עַל כָּל מַעֲשָׂיו: טוֹב יי לְקַוֵּי לְנַפְשׁ תְּדַרְשֵׁנוּ:
טוֹב יי לְמַעוֹז בְּיוֹם צָרָה וְיִדַע חֲסִי בּוֹ: כִּי טוֹב יי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד
דָּד וְדָד אֲמוֹנָתוֹ: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי
מִבְּטַח בְּגִדִיבִים. טוֹב וְיִשָּׁר יי עַל כֵּן יוֹדֵה חַטָּאִים בְּהִרְדָּךְ: טוֹב
וְיִחִיל וְדוֹקֵם לַתְּשׁוּעָה יי: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי כָאוּ מַיִם עַד גִּפְשׁ:
הוֹשִׁעַ יי אֶת־עַמְּךָ אֶת־שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: הוֹשִׁיעָה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ
אֶת־גִּבְחֹתְךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד הָעוֹלָם: הוֹשִׁיעָה יי כִּי גָמַר חֲסִיד
כִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד
שְׁמֶךָ וְהַצַּלְנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: לֵי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

לְחַיֵּי סַמְחוּסֵי שְׁמִינִי.

יְד פִּזְמוֹן.

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי הַשּׁוֹעֵת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ
מִפִּיךָ שׁוֹכְנֵי מְרוֹזִמִּים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל
הַרְחָמִים: שְׁעָרֶיךָ הֵם הַדּוֹפְקִים בְּעַנְיִים וְדָלִים. צָקוּן
לְחַשֵּׁם קְשׁוּבֵי יְהוָה שׁוֹכְנֵי מַעְלִים: פְּחוּדִים הֵם מִכָּל צָרוֹת
מִמְּחַרְפֵּיהֶם וּמִלֹּחְצֵיהֶם. נָא אֵל תַּעֲזֹבֵם יי אֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵיהֶם: טוֹבוֹתֶיךָ יִקְדְּמוּ לָהֶם בְּיוֹם הַתּוֹכַחָה. וּמִתּוֹךְ
צָרָה הַמְּצִיאֵם פְּדוּת וְרוּחָה: יוֹשְׁעוּ לְעֵין כָּל וְאֵל
יִמְשְׁלוּ בָם רְשָׁעִים. כִּלְהַ שְׁעַבּוֹד מַלְכוּת וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן
מוֹשִׁיעִים: הַקְּשִׁיבָה אָזְנוֹן לְקוֹל שׁוֹעֵתָם. וְלִמְכוֹן
שְׁבַתְךָ הַשְּׁמַיִם תַּעֲלֶה הַפְּלֵתָם. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת
וּבַעַל הַרְחָמִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע עַד הַיּוֹם. אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותך לא
 יתמו: אתה תקום תרחם ציון כי עת לתננה כי כא מועד: וכו'
 אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדרבה אלהים לא תבוה: היטיבה
 ברצונה את ציון. תבנה חומות ירושלים: או תחפץ וכו' צדק
 עולה וקליל. או עליו על מופתה פרים: ועתה יי אבינו אתה.
 אנהנו החמר ואתה יצרנו ומעשה ידך בלנו: אתה יי לא תכלא
 רחמיה ממנו. הסדה ואמתה תמיד יצרנו: וכו' רחמיה יי
 ותסדה כי מעולם רמה: וכו' יי ברצון עמך. פקדנו בישועתך:
 וכו' עתה קגית קדם גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שכנת
 בו: וכו' יי חפת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: וכו' יי
 לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ערו עד תיסוד בה:
 וכו' לאבדכם ליעקב ולישראל עבדך אשר נשבעת להם כך
 ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ
 הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונהלו לעלם: וכו' לעבדך
 לאבדכם ליעקב ולעקב. אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
 ואל תטאתו: אל נא תשח עלינו תטאת אשר נואלנו ואשר תטאתו:

תטאתו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

ונון דער דריטט טעג סליחות דער טעג פאר טיים יום יי סליחות הייב
 ארץ חספס (יט"ג 38)

מן כים א"ב ונסוף חסו יצחק בר יקר חוק ואמת.

אריד בשיחי. בשיחי לנוחי. לנוחי בהשיחי. כי
 אם ברוחי: ברוחי ובלשוני. בלשוני עלבוני. עלבוני
 לקוני. נחר גרוני: גרוני ושפתים. ושפתים
 בגיבתים. בגיבתים גיבתים. לפניו דלתים:
 דלתים לתשובה. לתשובה שובה. שובה משובה.

תבת השובבה: השובבה געוית. געוית וגרוית.
 גרוית וגתוית. אבדון ומות: ומות וצוקה. וצוקה
 מציקה. מציקה והחניקה. ושלף הלוד וועקה: ועקה
 מנערתיך. מנערתיך וקנאתך. קנאתך וגבורתיך.
 המכה חמתך: חמתך מלאה. מלאה גלאה. גלאה
 גבאה. על אדמה טמאה: טמאה בצרועה. בצרועה
 פרועה. פרועה מדעה. והיא לא ידעה: ידעה
 גאלמה. גאלמה געלמה. געלמה חכמה. בסתה
 ברמה: ברמה וחרפה. חרפה פרופה. פרופה
 צרופה. היתה לשרפה: לשרפה חבושה. חבושה
 גטושה. גטושה רטושה. גטושה מאישה: מאישה
 לביון. לביון וכליון. וכליון בציון. לא תוכל נקיון:
 נקיון וכפרה. וכפרה מחפרה. מחפרה מגרה.
 כפרה סררה: סררה בכעלה. בכעלה מעלה.
 מעלה מעילה. אין די עלה: עלה ומנחה. מנחה
 זנחה. זנחה נאנחה. במכוח פרהה: פרהה טומאה.
 טמאה וקנאה. וקנאה תקנאה. לה צמאה: צמאה
 נפשי. נפשי להנפשי. להנפשי מרפשי. אלו
 קדשי: קדשי ומושיעי. מושיעי ממרשיעי. ממרשיעי
 השעשעי. יי רעי: רעי אלי. אלי ומצילי. מצילי
 תנחילי. ברמי שלי: שלי שלך. ושלך למולך.
 למולך נאצולך. ולשונם תהלך: תהלך גורת. גורת
 העברה. העברה ויתרת. עם זו יצרת: יצרת חק

לִי. בָּרַר יְקָר מְלוּלִי. מְלוּלִי לְאֱלֹהִים. יְיָ חִילִי:
 חִילִי חֲזַקְנִי. חֲזַקְנִי וְאִמְצָנִי. וְאִמְצָנִי מְלַכְנִי. יְיָ
 מְחַקְקִנִי:

חזק דער דרושטע טאג סליחות דער טאג סוף סוף וזכור לזמן
 תפלה, וְיָ וְיִרְדָּה מְחַסְפָּטֵי אֲרִיִּד בְּשִׁדְדֵי דִיבּוּעֵי גִבּוּרֵי.

אָדוֹן, מִשְׁפָּט בְּקִרְבֶּךָ. אֲתָנוּ אֵל תָּבֵא בְּרִיבֶךָ. אָבוֹת זְכוֹר
 הוֹדִיעוּ טוֹבֶךָ. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ: בְּךָ וְעַל רַחֲמֶיךָ אוֹחִילָה.
 בְּפִשְׁעֵי רַב מִבְּקָשׁ מִחִילָה. בְּרַב סְלוּחַ לְפִי הִנְדַּלְתָּ. הִטָּא הָעַם
 הַזֶּה חֲטָאָה גְדוֹלָה: גְּדוֹלָה מִקִּדְמָה וְנִאֲוָה. נְכוֹל קִדַּשׁ אֱלֹהִים. גִּדְּלָה
 בְּרָגֶל גְּאוּהָה. כָּל הַיּוֹם הַזֶּה: הַזֶּה מִעֲנָה תַחֲנוּנֵי. דְלוֹתֶיךָ לֹא
 תִבְקֹה. דַּחַה מִחַה וְחַוָּה. לְעוֹן הָעַם הַזֶּה: הַזֶּה וְכוּהָ הַעֲדַתְנוּ.
 חֲשָׁבִים וְשְׁלוּחַ לְצוּחֵינוּ. הַקְשִׁינוּ עֲרַף בְּחֻבוֹתֵינוּ. אֲנִיחֵנוּ
 וְאִבְחֵינוּ: וְאִבְחֵינוּ מְעֵלוּ לְתַבְכוּרֵי. וְיִלְעִיבוּ בְיוֹשְׁבֵי פְרוּחֹת.
 וְאֲנִיחֵנוּ בְּשׁוֹמְרֵי מִזְוָחֹת. מַה נֹּאמֵר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי זֹאת: זֹאת
 מִשׁוֹנֵתְנוּ אֲתָנוּ. וְרִיתְנוּ וְרַחֲמֵנוּ יִסְרֵתְנוּ. וְדוֹן הוֹסֵפְנוּ וְהִתְתַּנּוּ.
 יִדְעֵנוּ כִּי חֲטָאנוּ: חֲטָאנוּ שְׁגִינוּ בְּגִמְתָרִים. חֲבִינוּ יִשַׁע אֵל
 הַדָּרִים. חֲטָאנוּ בְּתַבְכּוּחַת הַדָּרִים. וְרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִיָּמִים מְהוֹרִים:
 מְהוֹרִים קִלְקַלְנוּ לְהַסִּיר. טוֹב כְּעַד יִכְפֹּר. טוֹעִים תְּרוּפָה שְׁפִיר.
 תַּעֲץ וְיָמוּ יִסֵּר: יִסֵּר כַּעַם וְיִחַסֶּה. יִכְבֹּשׁ עוֹן וְיִכְסֶה. יִנְבֹּה
 בְּמִשְׁפָּט וְיִתְגַּשֵּׂא. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כְּסֵא: יִסֵּר לֵט בִּיחָ אִבְחָ חִילֵנוּ

סליחות ליום רביעי.

יחזק בנענינות אים ירון עולם חילוי ביה על עידי ועל עמך (וייסט 5.)

דמין סתננס יחזק חילוי 30.

אלוהי ואלהי אבותינו.

מן כים א"ב

אֱלֹהִים נִשְׁוֹאוֹת עֵינֵינוּ. בְּכָל פְּנֵה וּפְנֵה אֲשֶׁר וְרִיתְנוּ:
 גַּעִית קוֹלְנוּ בְּרַמָּה נִשְׁמַע. דַּלָּה בְּכִי תִמְרוּרִים

נְדָמָע: הִצִּיקְתָּנוּ בְּטַגְנוּ מִרַב הַחֲלוּאוֹת. וּמִתְלַאוֹת
 הַבָּאוֹת אַחֲרֵי תְלַאוֹתָי: זוֹלַתְךָ בְּעֵלוֹנוּ אֲרוּגִים.
 חֲרָשִׁים זֶה אַחַר זֶה בְּמֵה שָׁנִים: טְרוּפָה פָּרַתְךָ
 בְּבִצְעֵי חֲבוּרִים. יְנוּעָה וּכְבֵד אֵין לְךָ צָרָךְ בָּהּ וְלֹא
 לְאַחֲרִים: כָּל הַיּוֹם עָלֶיךָ הָרוּגִים. לְכַפְרָה אֵינָם
 מְשִׁיגִים: מֵה נִתְנָה וּמֵה נִקְדָּם. נִגְדָּךְ מְלֻבוֹשׁ
 וּמְלֻחַת־אָדָם: שִׁיחַ שִׁפְחוֹתֵינוּ אִם נִבְרַר בְּשׁוֹשָׁן.
 עֲוֹנָנוּ נִגְדָנוּ יִשָּׁן נוֹשָׁן: פָּנֵרֵינוּ אִם תִּצְמִית וְדַמְנוּ אִם
 תִּשְׁפּוּךְ. צָדָקָה אֶרֶץ מִבְּלֵי רִגְזוֹ תִּהְפֵּךְ: קוֹמוּ רְבוּצֵי
 מִכַּפַּל סְעָדוֹנוּ בְּשׁוּעָה. רְאוּ בְלִיַּן וְאִיהַ שְׁבוּעָה:
 שׁוֹמְרֵי הַצֵּאֵן הִקִּיצוּ וְהִשְׁתּוֹמְמוּ. שְׁקַדְתֶּם טְרַחְתֶּם
 וְלִבְהִלוֹת הִתְמִו: תִּפְאָרְתָּ עֲזַמוּ עוֹרָה לְמֵה תִישָׁן.
 תּוֹחֲלַת יִשְׂרָאֵל הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן: אֵל מִלֵּךְ יִשָּׁב וְיִתֵּן.

לְמֵה יְיָ תִצְטַד בְּחֻזְקוֹ. תַּעֲלִים לַעֲמִית בְּצַרְתּוֹ: לְמֵה כִּנְיָה תִסְתַּד: תִּשְׁפַּח
 זַעַמָּו וְלִחְצָנוּ: לְמֵה לִנְצַח תִּשְׁפַּחְתּוּ מַעֲוֹבוֹ לְאַרְבַּע יָמִים: הוֹשִׁיעַה יְיָ בִּי מִכַּף
 הַסִּיד. כִּי שָׁפוּ אֲמוֹנִים טַבְּעוּ אָדָם: כִּאֲשֶׁר תִּצְרַח עַל אֲפִיקוֹ יָמִים. כִּי נִפְשֵׁי הַצִּיר
 אֲלֵיךְ אֲלֹחִים: קוֹחַ קוֹרֵט יְיָ. הַט אֲלֵינוּ נִשְׁפָּט שְׁפָטֵנוּ: הוֹשִׁיעַנו אֲלֹחִים. כִּי
 כָּאֵל יָמִים עַד נִפְשֵׁי קוֹרֵט יְיָ הוֹשִׁיעַ נִפְשֵׁי. וְלִדְבַר הַחֲתֻמָּי: לִי הוֹשִׁיעַ וְיִתֵּן.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִתֵּן חַסֵּד וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וְיִתֵּן חַסֵּד וְרַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

אֱוִיתִיךָ קוֹיִתִיךָ מֵאֶרֶץ מִרְחָקִים. בְּקִרְבֵי שַׁחֲרִיתִיךָ
 קָרָאתִיךָ מִמַּעַמְקִים. נִרְסַתִּי לְחַאֲוֹתֶיךָ בְּאֵיל עַל
 אֲפִיקִים. וְרִשְׁתִּיךָ הַקְרִיתִיךָ בְּרַחוּבוֹת וּבְשִׁוְקִים.
 הִנֵּה בָּעֵת סְרוּיִם לְדַחֲוִקִים. וְתַעֲשֶׂה דִין וּמִשְׁפָּט
 לְעִשׂוּקִים. וּמִרִיחֶם שַׁחֲתוּ וּבְקִיקִים בּוֹקִיקִים.

חמוסים אנוסים גנושים ביד מדיקים. טפוליק
 שעשעת בילדים רבים. ימים רבים לחוצים ודפוקים.
 בלוחסרו מטוב רקים. לבאים שניהם עלימו חורקים.
 מאסה תנחה ונטשה דבקים. גארת ברית שלשת
 החשוקים. סחי שמתנו מבים ולקוים. עצומי גום
 ואכולי ילקים. פצועי חבורות ואכרינו מתפרקים.
 צרי הדלנו ודלנו תמרוקים. קומה עזרתה לנאנחים
 ונאנקים. רומם מאשפות ומעפר הקים. שלמן
 לפניה ירודיק להקים. תקפה בשחק וממשלתה
 בארקים: אף לשמה יודו הצדיקים. בנשאה ראש
 שבצתים מוקקים. עתה יאמרו הקרובים והרחקים.
 יתברך שוכן שחקים. תוק ואמיץ דברו הקים.
 לחבצלת השרון שושנת העמקים:

אל מלך יושב ותי מל לכל קראת.

האונה ה הפלטה. והקשיבה בקול תענוטמינו: הקשיבה לקול שוענו
 מלכנו ואלחינו. די אליה נתפלל: ה בקר תשטע קלטו. בקר נערה לה ונצפה:
 אליה ה שוענו ובבקר תפלטה תקדשה: תבון תפלטנו קטרת לפניה. מנחת
 כפינו מנחת ערב: ערב ובקר וצחרים נשיתה ונקטה. תשטע קולנו:

לי וישעה יי.

דן אדוא. בים השרק ונסוף חוס שלמה הקטן.

תערג אליך באיל על אפיקים. שחה צאת לרויה
 ואין מפיקים. רחוק ועמוק ולדלות לא מספיקים.
 קוים וחוכים ואמנה לא נפסקים: צמאך צוק להם
 יחול לבכם. פניה לראות בית מעון חבובם. עבור

בַּסֶּף וְעָמוּד שְׂבִיבָה סְבִיבָם. סוּר מֵעֲלֵיהֶם כְּלַבְעֵלִי
 דַּבְּכֶם: נִכְחָדִים נִירְשָׁה לָנוּ נִמּוּ חֲרָשׁוּ. מִירְשָׁתְךָ אֲשֶׁר
 הוֹרְשָׁה עִמָּךְ גִּרְשׁוּ. לְהִכְחִיד יוֹם יוֹם עוֹד יִדְרוּשׁוּ.
 כְּנוּס מִסּוּף וְהָמָס עֲנִיָּיָה יְרוּשָׁשׁוּ: יִבְחוּ בּוֹז יִדְרִיקָה
 יִכְנוּס כְּלָבִים. מְהוֹרִי לֵב עֲלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יִתְּבִים.
 חֲרַפְתָּם שִׁמְעִים עֲלוּכִים וְלֹא עוֹלָבִים. זֶר לֹא נִשְׁלָבִים
 וְעֲלֶיךָ נִצְלָבִים: וְאַנְחָנוּ עִמָּךְ נִגְדָּךְ זֶה עֲנִינְנוּ. הַעֲלֵ
 אֱלֹהֵי הַתְּאֵפֶק הַחֲשָׁה וְהַעֲנֵנוּ. דְּבִיתְנוּ בְּמִקּוֹם הַגִּים
 וְעֲלֶיךָ גִשְׁעֵנוּ. גַּם גֵּיא צִלְמוֹת שִׁמְנוֹךְ מְעוֹנוּ: כְּנוּ
 נִקְרָא שִׁמָּךְ אֵל יִתְחַלֵּל. בָּהּ כְּלַזְרַע יִשְׂרָאֵל יִתְחַלֵּל.
 אִם עוֹנִינוּ רַבּוֹ וּמְלֵאוֹ חֵלֶל. אֲנָכִי מִחֵה פְּשָׁעֶיךָ פִּיךָ
 מִלֵּל: שְׁנִיאֹת שִׁים וְדִים וְאִין קוֹנִם. לַפְּנִים מִשׁוֹרַח
 בְּדִין לָנוּ הַבְּנִים. מִפְּנֵי קִשְׁט סִלְהַ יְבוֹשׁ הָאוֹנִם. הַגִּם
 יְנוֹסִם נִדְהִי יִשְׂרָאֵל יִכְנִם: הַרְץ בַּת פּוֹצֵי קֶרֶב הַשֶּׁע.
 קִבֵּץ יִהְדִּי עֲשִׂירִית עִם הַשֶּׁע. טַבַּע חֲטָא וְלֹא יִזְכֵּר
 רְשָׁע. נִשְׂא עֵז וְעֵבֵר עַל פְּשָׁע: אֵל מִלֵּךְ יִשָּׁב וְיִזְכֵּר.

טוב ה' לכל ורחמי על כל־טעשיו: טוב ה' לקנן לנפש תררשנו: טוב
 ה' לקטנן ביום צרה וידע חסי בו: כי טוב ה' לעולם חסדו תעד יד ודד
 אמתו: טוב לחסות בני סבטת באדם: טוב לחסות בני סבטת בנדיבים: טוב
 וישר ה' אל כל יורה חסאים בנדה: טוב ותחיל דוקס לתשיעת ה': הוישיענו
 אלהים כי באו מים עד נפש: הוישע ה' את־צמקה את שארית ישראל: הוישיענו
 את צמקה וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הוישיענו ה' כי נטר חסד
 כי פסו אמתנים סבטנו אדם: גורנו אלהי ישיענו על חבר כבוד שקמה והצילנו
 ובפר על חטאתינו למענו שקמה: לי חישעה וכו'.

עִם אֲנִי

יָמֵי עֲוֹנוֹתַי

אֲדַנִּי שְׁמַעְהָ אֲדַנִּי סִלְחָהּ. אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
 הָאֲחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בְּיָשָׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירָךְ וְעַל עַמְּךָ:
 אִם עֲבַרְנוּ תוֹרוֹת וְחֻלְפָנוּ חֻקִּים. בִּיטָה בְּבָרִית
 שְׁלֹשֶׁת מְצוּקִים. גָּזַע פְּאֹזוֹר בְּךָ דְּבָקִים. דְּפִיִּם תִּשְׁלֹךְ
 בְּעַמְּקֵי אֲרָקִים: הִנְנּוּ אֶתְּאֲנוּ לָךְ שׁוֹעִים וְדָלִים.
 וְעוֹדִים לְשָׁלֵם שְׁפָה תְּמוֹר אֵילִים. וְעַם אִם יֵצֵא כְּרוֹעַ
 מֵעַלְלִים. חֲסֵדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֵל אֵלִים: טָרַם תֵּאבֹד
 שְׂאֵרֵי עַמְּךָ. יִהְיוּ עֲלֵינוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ. כִּי כָלֵנוּ
 מִפְּנֵי וְעַמְּךָ. לְחַנּוּם הַפֶּן מִשְׁמִיךָ: מִרַב פְּשָׁעִים
 הִלְכְנוּ קְדוֹרְגִית. נִתְּנוּ בְיָד מְאָרִיכֵי מַעֲנִית. סְבוּנוּ
 כְּדְבוּרִים מוֹשְׁבֵי קֶשֶׁת וְחַנִּית. עֲלֶיךָ הִרְגָנוּ שְׂמֵאלִית
 וַיִּכְנִית: פְּקוֹד הַיּוֹם גָּפֶן יִמְיֶנְךָ גִּטְעָה. צָקוֹן לַחֲשָׂה
 הַקְּשִׁיבָה וְשִׁמְעָה. קַלַּע בֵּינוֹן מְצוּל בְּכַד פְּשָׁעָה.
 רוֹמְמוֹתֶיךָ גִּצַּח בְּפִיךָ לְהוֹבִיעָה: שְׁפֹטְנוּ בְּצַדִּיקֶיךָ
 הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט. שִׁבְתֶּיךָ עַל כֶּסֶף דִּין וּמִשְׁפָּט. הַזְכוּר
 גַּם לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. הַגּוֹנֵן פְּרַחֲיוֹ הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בְּיָשָׁמְךָ נִקְרָא עַל עֵירָךְ וְעַל עַמְּךָ:

ה' שמעתי ה' סלחה וכו' אל סוף וכו'

ואם קדוש וישב תהלות ישראל: ואם היא ואשנותיה לא יתנו: אמת
 תקום תרם ציון כי גת לתנה כי בא מועד: וכו' אלהים רוח נשברה לב
 נשבר תרם אלהים לא תקוה: השיבה כרצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: או תחפין וכו' צדק עולה ופולח. או גילו על מוספה פרים: ועתה
 ה' אבינו אלה. אנטנו תוקר אמת יצרנו וקצשה נה קלטנו אמת ה' לא
 תכלא תחקה מננו. חסדה ואמתה תמיד (ציונו) וכו' תמיד ה' תסדרה כי

טעלם תטהי וקרנו יי בקרצון עמך. פקדנו בישועתך: וכד ענתה לניתי קדם
 נאלתי שקבט נחלתה הר ציון זה שכנת בו: וכד יי חבת ירושלים אחבת ציון
 אל תשכח לגעז: וכד יי לבני ארזם את יום ירושלים האמרים ערו ו ערו עד
 הסוד פת: וכד לאברתם ליצחק ולישראל עבדיה אשר נשבעת להם בך
 ותדבר אלמם ארבה את ירעכם כבוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אמרתי אמן לירעכם ונחלו לעלם: וכד לעבדיה לאברתם ליצחק וליעקב. אל
 תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל תשאנו: אל גא תשת עלינו חסאת
 אשר נואלנו ואשר תשאנו: תשאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

ב יום א"ב תכולם ונסוף חסום שלמה הקטן.

אז קשתי וחרבי. אוני לא מרבי. איך חר בי. חם
 לבי בקרבי: בקרבי יש בדרולים. בוערים פיהם
 מגדילים. בוקע איה גלים. הרך לעבור גאולים:
 גאולים קדם כבר. גאונם מאד גבר. גוון בקלמעבר.
 ואין מקלים דבר: דבר שלח וצוה. החיתי בהנע
 ועוה. דגתי בלא שוה. למען ספות הרוה: הרוה
 וגאודה ועדן. הסיר המצנפת וכידן. העדן שנה ודן.
 הרב והרג ואברן: ואברן אשור וגזון. ודחי זרמת
 קטן. וצרות מפיקות רגון. מון אל זן: זן ושת
 בגברו. זנה וחיוב בעברו. זאבים מים דברו. כל
 אלה תברו: תברו לעמק פריה. תרושה מחרשת
 גבריה. חבול ופצע פריה. חבורה ומכה טריה:
 טריה לאין פנועה. טרחות ולא רנועה. טרופה פרה
 ונועה. עד כי יגעוה: יגעוה יד מעושף. יונה לפח
 ולשפשה. יסבו בני רשף. בשלנו בצחרים פגשף:
 בגשף אישון ועלטה. בון עת המליטה. בבחשבה

אורה קלוטה • הנה היא לוטה: לוטה אדרת עזק •
 לשלם המבעיר ההזק • להטו קוצים לרזק • ואין
 אחר מתחזק: מתחזק ומחזיק טמנו • מתרף ומגדף
 זמנו • מליזים נחומים עמנו • מים לא נאמנו: נאמנו
 חליים מלחפרה • נכונו שפטים ליסרה • נדיב בנבל
 המסרה • כי דבר סרה: סרה עניות נקבות • סלקו
 הקרה ומעזבות • סרו הזיל נכות • וקאסף ביצים
 עזבות: עזבות ערים ופנות • ערו ערו בפנות • ערער
 בכל הפנות • מאין עוד פנות: פנות אל המנחה •
 פעלתי און והנחה • פרץ יוצאת וצונה • סוררים
 שכנו צחיחה: צחיחה צמא ומדקיר • צעק ושוד
 קדקיר • צרות מתי להעקיר • נגששה בעורים קיר:
 קיר ערה ויחרוש • קנה קימה וישרוש • קמיה עולים
 כברוש • ומשנאיך נשאו ראש: ראש זנבת להחליש •
 רואימו יראימו להפליש • רעלת כוסמו להגליש •
 ותשקמו בדמעות שלישי: שלישי במועצות מבחר:
 שבת מפל מסחר • שמעה גרוגנו נחר • ועשה אל
 האחר: האחר שלומת מאחר • תחיש בעת מחר •
 הנקה בצמר צחר • הנשקפה כמו שחר: שחר מוציא
 ומזרות • לאור הוציא גזרות • מהר ישועות נצורות •
 כי נשקחו הצרות: הצרות חטא הטנו • הרבה כושל
 ומעטנו • קח טוב שופטנו • נאלנו ואשר חטאנו:

ויהו בעינינו ייט ארץ עולם ח"ו ביו על עירך ועל עמך (וייטט 8)

דמנו סתתנו ויהו היער חו.

כא עים א"ב כסול ונסוף חתום שלמה. אלהינו ואלהי אבותינו.

אין מי יקרא בצדק. איש טוב גמשל בצדק. בקש
 רחמים בעד שחוקי הדק. בשום פנים אין צדק: גבר
 תמים ונבר אפס. גמר חסיד וצדיק גרפש. הזר עני
 בעונו נתפש. דבריו להגיד מי יחפש: הוספנו
 בחטאינו חמה להבעיר. המתנדבים פכני ביר
 להפעיר. ומה יעצר בחרב וצעיר. והיו ופלל לקדיש
 ועיר: זחלהי ואירא בעד מתן. זעק לחוות לחוקר
 בבחן. חסר חסד ויהור צחן. חן איה אמצא בתחן: טוב
 לקור איה בגפש רהב. טרהם שוא ולכלכל יתב. יקר
 חסדה עלי ירהב. יען קולי להאזין באהב: כהגון
 מדות ובתפלה שלם. כזקן ורגיל ולא כגלם. להשיב
 נגדה דכאי מלהכלם. לרחמיה זכרה לרותחי
 מלהתעלם: מרבים צרכינו ואין להאמר. מקצר
 רוח ומרב ממר. נגדה הכל יוצר חמר. נוהג ורועה
 צל ושומר: שרדנו בתרן הר ברודנו. סחי ומאום
 הושם כבודנו. עגנו ותגנו מהיה בשעבודנו. עוד
 למנינה בקש אבודינו: פקדתי נגעי תוכחותיה
 שבוטים. פזורים פרודים וכנויים עבדים. צפגם
 בסבה מריב ושפטים. צפית הפארתה למז מבטים:
 קול כחה לרב חוצב. קצב טוב וחלופו קוצב. רעיה
 הופקים בקול עצב. רצות גרבתם ובקרבתם התיצב:

שוקרים בצום לבם להכניע. שאונם מועם בתדרוך
 תצניע. תזכעים בלחש שפה להניע. תאותם אל
 נא תמניע: שמך אלהים היום מתפאר. לחיים
 טובים מן נשאר. מקור חיים עמך מתפאר.
 הביטה ועננו ועינינו האר: אל מלך יושב וכו' עד לכל קראו.

כי עמך מקור חיים. באורך נראה אור: כי עם יי תחסד ותרפה עמי
 פדותי פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל
 צרותיו: כי פדה יי את יעקב. ונאלו מיד חוק סגנו: בקנה ישראל מלשית
 בעת צרה. לפנה תהיה כגד בארץ וקארט נטה ללון: לטה אלהים ועמך
 לנצח. יגשו אפה בצאן כרעיתיה: לוי וישועה וכו' עד ועל עמך.

כב אלוטו ואלו אבותיו. יים ארז כסול ובסוף חתום כסול שמעון בר יצחק חוק.

ארבו הימים ודבר חזון. ארמון גשש וחדל פרזון.
 בקווי מרפא בעתה ורזון. בטחה והשקט למנוסה
 וחפזון: נאלה נאחרת ותוחלת ממשכה. גולה
 וסורה קדורנית ותשכה. המעטה מצויה בלחיה
 למשכה. הרוסה בעוטה ננוחה נשוכה: הובאה
 בחשך ויושבת דומם. הזמה לכה ובקרבה ישתומם.
 ועיניה מוחלות לילה ויומם. ועצור בעצמותיה
 בנחלת לחמם: זמני קציה מאד נחתמו. והרות
 נהרה בעבריה נעתמו. הבאו נדחיה ובמסגר
 נסתמו. הטאיה השיגור כי נכתמו: מפלי שקר
 ישליו בשקט. מירותם בטהות בעל שמרי פקט.
 יעצבו רעיתה ברנו למקט. יעוזה כרחל מוהיה
 ללקט: בשל ברה מכבד סבל. כנורה לבכי ועונכה

לאבל. לנגדה בלמטה מצריה להתנבל. לאמר
 נאשהם לצאת מכבל: מאזם נמאסהם בנויים
 לנדה. מנוסכם אבר וביקוד מקדה. נותרתם פגם
 ובצבי מדה. נהיה יקרכם כאפל מנדה: סלענו
 ומצודתנו ובשמה גרוץ. סבול עליך כליון חרוץ.
 ענושים ומפום כפרץ פרוץ. עבור מהמירך בחמר
 קרוץ: פנה להחיש אילותי לעזרתי. פן יאמר האויב
 ובלתי. צור הקימני כי נפלותי. צדקה עשה כי כמעט
 בליתי: קומה והנשא בעברות צוררים. קרב יום
 גאלת אסורים. רפא מחץ מפת שבורים. רבה
 אמונתך חרשים לבקריים: שור בעמך להוסיף
 אמצו. שקוד לטהרו ולנקותו משמצו. תשמור עדרך
 ברעה לרבצו. תשמיע מורה ישראל לקבצו: שגן
 ברק הרב בועמך. שלח חציק ויהם מזועימך. מראש
 פרעות אויב בהנקמך. ממה שעשו בחללי עמך:
 עבור נקמתך נזים הרנינו. עליות ותחתיות הריעו
 ורגו. וחר ונבע ואילנות ירגנו. וגם יושבי סלע ירגו:
 נקום הרים ונקום החמם. נמסר לצרים להנידם
 נכמם. בכום עמוק ורחב להעמם. בשחוק ולענ
 כהם ימים: ראשונה השלם משנה עונותיהם. ראה
 שחללו ארצך בשחיתותיהם. יבושו ודים בשקר
 עותותיהם. יפקרו מרב ימים בהטאתיהם: צרפנו
 ככסף במועקה לנוללה. צמתנו ונאשנו לכלות

בגולה. חללה לנפץ יד עם סגלה. חפץ פרוטה מכיס
 אזלה: קנא לשמך ולקדושתך חס. קרבנו אליך
 ובצלק נחם. חזה אין מפניע עלינו להחם. חלוקה
 כמשה אהרן ופינתם: זכור חסד ברית קדומים.
 זעקתנו קשוב משמי מרומים. קום לעמך ברית
 שלומים. אל מלך יושב על כסא רחמים: אל מלך יושב וכו'.

קראנו עגנו אלטי צדקנו. בצר הרחבת לנו. חגנו ושמע תפלתנו: ארץ
 שבעה בקולנו. תהינה אנגיה השבור לקול תחנונינו: שמע קול תחנונינו
 בשמענו אליה. בנשאתנו ביד אל רביר תרשה: שמע ה ותנו ה הנה עזר לנו
 שמע ה קולנו נצרא. חגנו וצגנו: ושמע אלחינו אל תפלת עבדך ואל
 תחנונינו וסאר פניה על סתדשה חשטם למען ארצנו לוי הושעה וכו'.

כג מלחמי ומלחי אבותינו. ימים ארבע כסול וכל הנחום יודי די חננים.

אזון החן והסבת עתיקה. אף הפר ושכך עברה.
 באי לחלוקתך בגפש מרה. בשמך הגדול ימצאו
 עזרה: געית נאנחים ענותם חזה. גחינת קומתם לא
 תבזה. ררוש עלבונם מצר בזה. דורך נת ונצחם
 יזה: הלא אמתה היית והנה. היה תהיה בתרר נאונה.
 ונמת יפון זרע אמונה. והנם פלים מתגרת חרונה:
 זעמו בעווים וממאנים נסחו. זרו באפסים ולא
 נחו. הבלה רוחם ולעפר שחו. חרשו חרשים
 ומענית המתוחו: טבעו בבין ואין פוצה. מורפיהם
 שלו מקצה לקצה. יום יום לוחמם מנצה. יד פורשים
 מלחץ ליצא: פלו חיהם בגטון ואנחה. בשל רכה
 וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צותה. לבטום

קמים וקרו שוּחָה: מְעַרְיָמִים סוּר מִמֶּךָ לְהַרְדִּיחֵם.
 מִבְּבִידִים עַל לְהַכְשִׁיל בָּחֵם. נֶאֱקִים אֵלֶיךָ בְּהִתְעַטֵּף
 רוּחֵם. נַחַת לְמִצּוֹא מִבְּכֹד שְׁרָחֵם: שִׁיחַ צוֹעְקִים
 בְּמַעְמָד צְפוּף. סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקֹרֶקֶד בְּפוּף.
 עוֹשְׂקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וּנְתָנוּם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסְכוּ
 וַיְהִיו לְסַפוּף: פָּדָה רִבְקָה מִחֶרֶץ וּכְלוּי. פְּלִטָם
 מְצוּרֵר וְהָגַם לְעִלוּי. צוּה יְשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְרִיק בְּחִלוּי.
 צוּר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ בְּגִלוּי: קְנֹא וְנִקֵּם קְנֵא לְשִׁמְךָ.
 קֶצֶץ סְמִלּוּגִים מְצוּאֵר עִמֶּךָ. רָאָה עֲמִלְנוּ וְשׁוּב
 מוֹעֲמֶךָ. רִיבָה רִיבְנוּ לְמַעַן חֲסִדֶּךָ: שְׂבִינְתָךָ הַשֵּׁב
 לְחִיק אֲרָמוֹנֵי. שְׁאֲנֵן הוֹשֵׁב לְוַי וּכְתָנֵי. תִּטְהַר אֲזַנְךָ
 לְקוֹל תְּחִנוּנֵי. תִּרְצֵנִי בְּקִרְאֵי יְיָ יְיָ: אֵל סֵלָה יִשָּׁב וְכוּי.

טוב ה' לכל ורחמי על כל טעשיו: טוב ה' לקוֹלֵי נַפְשֵׁי תַדְרִישָׁנו: טוב
 ה' לְטַעַח בְּיוֹם צָרָה וְיִדַע חֲסִי כוּי: כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֲסִידוֹ וְגַד הוּא נֶדַד
 אֲמוֹנָתוֹ: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי סִבְטָה בְּאֵדָם: טוֹב לְחַסוֹת בְּיָי סִבְטָה בְּגִדְיָכִים:
 טוֹב וְיִשָּׁר ה' עַל כֵּן יִרְחַח חֲשָׁאִים בְּתַרְדֵּי: טוֹב וְחַיִל וְרוּחַם לְתַשׁוּעַת יְיָ
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי כִּאוּ סוּם עַד נַפְשֵׁי: הוֹשִׁיעַ יְיָ אֶתְעַמֶּקֶה אֶת יִשְׂרָאֵל:
 הוֹשִׁיעַ אֶת עַמֶּךָ וּבְרַח אֶת נַחֲלֹתָה וְרַחֵם וּנְשָׂאֵם עַד הַעוֹלָם: הוֹשִׁיעַה יְיָ
 כִּי נִטְר חֲסִיד כִּי נִסּוּ אֲמוֹנִים סִבְנֵי אֲדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכֹּר בְּכּוֹד
 יִשְׂרָאֵל וְנַחֲלֵינוּ וְכִפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ לְטַעַח שִׁמְךָ: לֵי הוֹשִׁיעַה וְכוּי.

כֹּד עוֹמֵן. סִיחָה אֲמִיד חוֹס נִלְשֵׁי הַחַוִּים.

יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֲרַךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאַמֵּת.
 נֶצֶר חֲסֵד לְאַלְפִים. נִשְׂא עֵין וּפִשַׁע וְחַטָּאה וְנִקָּה.
 וְסִלְחָה לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתֵנוּ: אֲזַכְרָה אֱלֹהִים
 וְאֶהְיֶה. בְּרִאוֹתַי בְּלִעְוֵר עַל תְּלָה בְּנִיחָה. וְעִיר

האלהים משפלת עד שאול תהתיה. ובכל זאת אני
 ליה ועינינו ליה: מדת הרחמים עלינו התגלגלי.
 ולפני קונך תחנתנו הפילי. וכעד עמך רחמים שאלי.
 כי כל לבב דיו וכל ראש לחלי: תמכתי ותרוחי
 בשלש עשרה חיבורי. ובשערי דמעוז כי לא
 נשלבות. לכן שפכתי שיה פני בוחן לבות. כמות אני
 באלה ובזכות שלשת אבות: יהי רצון מלפניך. שומע
 קול בכיות. שתשים דמענתנו כנאדה להיות. ותצילנו
 מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות.
 וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: " " אל סוד וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא וקטנתיה לא יתמו: אתה
 הקים תרם ציון כי גת לתענה כי בא מצעד: וסוד אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונדסה אלהים לא תקנה: היטיבה כרצונה את ציון. תבנה חומות
 וירושלים: או תתפין וסוד אדק עולה וכליל. או יעלו על סוכתה פרים: ותעשה
 " אבי אתה. אנטנו תזכר ואתה יצרט ומעשה דך קלנו: אתה " לא
 תכלא תזכר טענו: תקנה ואסתר תכיד וצורנו: וסוד תחנה " ותסריה כי
 משלים תקה: וקרנו " כרצון גמה. פקדנו בישועתה: וסוד ענתה קנית תדם
 גאלה יבטם נחלתה הר ציון זה שקנת בו: וסוד " חבת וירושלים אהבת ציון
 אל תשכח לנעת: וסוד " לבנו ארום את יום וירושלים האקרים גרו. גרו עד
 תיסוד קחי וסוד לאבנתם ליצחק ולישראל. גבריה אשר נשבעת לעם כד
 ותדבר אלהם ארבה את ירעכם כסוכי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסדתי אתו לירעכם ונחלו לעלם: וסוד לעבדיה לאבנתם ליצחק וליעקב. אל
 תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תסת עלינו חסאת
 אשר טאלט האשר חטאתו: חטאת צורנו. קלה לנו יצרנו:

אַל נָא רַפָּא נָא תַחֲלוּאֵי פְרִיָהּ. בּוֹשָׁה וְחַפְרָה
 וְאַמְלַל פְּרִיָהּ. גְּאֻלָּנָה מִשְׁחַת וּמִמְכָּה טְרִיָהּ. עֲגִנּוּ
 בְשַׁעֲנִית לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמְרִיָה: דִּגְלֵי עִם
 פְּדוּיֵי בִרְוַע חֲשׂוּף. הִצַּל מֵאַנְפָּה וְאַל יְהִי לְשִׁסּוּף.
 וְתַעֲנֶה קְרִיָאֵתָנוּ וּלְמַעֲשֵׂה יְדִידֵי תַכְסֵּף. עֲגִנּוּ
 בְשַׁעֲנִית לְאַבּוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף: זְכוּת צוּר הִצַּבְנוּ הַיּוֹם
 לָנוּ תְּגִל. חֲשַׁכְנוּ מֵאַנְפָּה וּנְחַנוּ בְיִשָּׁר מֵעַגֵּל. טַהַר
 טְמֵאֵתָנוּ וּלְמֵאוֹר הַזֹּרֵתֵךְ עֵינֵינוּ תְּגִל. עֲגִנּוּ בְשַׁעֲנִית
 לַיהוֹשֻׁעַ בְּנִלְגָל: יְהִי רֵאֵה רִשָּׁן עֶקֶד וְהִצַּמַּח הַרְוּפָה.
 כִּלְה שׂוֹד וְשִׁבְר סֶעַר וְסוּפָה. לְמִדְנוּ וְחִבְמְנוּ אִמְרֵתֵךְ
 הַצְּרוּפָה. עֲגִנּוּ בְשַׁעֲנִית לְשִׁמוּאֵל בְּמִצְפָּה: מִתְחַמֵּם
 מִרְחֵם שֶׁרָשׂוּי נָא אֵל תִּקְמַל. נִקְנוּ מִכֶּתֶם וְשִׁמְיָן וְלֹא
 נִאֲמַל. סֶעֲדָנוּ וּנְגַשְׁעָה וְאַרְחוּת חֲסִדֵיךְ נִגְמַל. עֲגִנּוּ
 בְשַׁעֲנִית לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַבְּרָמַל: עוֹדְדָנוּ בְּצַדֵּק מִשׂוּי
 מַפְיִים וּכְפַר זְרוֹן וּמִשׁוּנָה. פָּדָנוּ מִמְדוּמַת כּוֹת וְאַחֲזוֹר
 כֹּל גְּסוּנָה. צוּה יִשׁוּעַתָנוּ וּבְעוֹנוֹתֵינוּ לֹא נִתְמוּנָה.
 עֲגִנּוּ בְשַׁעֲנִית לְיוֹנָה בְּמַעֵי הַדְּגָה: קִרְשַׁת אִישׁ חֲסִידֵךְ
 זְכוּר לִיפַת נְעֻלִים. רַחֲמֵיךְ תַּעֲזֹרֵר כִּי לִקְיָנוּ בְּכַפְלִים.
 שׁוּבְנוּ לִירְאָתֵךְ וְלֹא נִחַשְׁף שׁוּלִים. תַּעֲגִנּוּ בְשַׁעֲנִית
 לְדָוִד וּשְׁלֵמָה בְּנוּ בִירוּשָׁלַיִם: זְכוּר לֹא בִיחַ וְסִי.

אָרוֹן, מִשְׁפָּט בְּקִרְבֵּךְ. אֲתָנוּ אֵל תִּבֵּא בְרִיבֵךְ. אָבוֹת זְכוּר
 חוֹדֵשׁ טוֹבֵךְ. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ: בְּךָ וְעַל רַחֲמֵיךְ אוֹחִילָה.

בפשע רב מבקש מחילה. ברב סלוח לפי הגדלה. המא העם
 הוה המאה גדולה: גדולה מקדם ונאווה. גבול קדש אלה. גולה
 ברנל נאווה. כל היום דוה: דוה מענה תחוה. בלוחיה לא
 תבוה. דחה מחה וחוה. לעון העם הוה: הוה וכוה הערתנו.
 הישכם ושלוח לצוותנו. הקשינו ערף בחובותינו. אנתנו
 ואבותינו: ואבותינו מעלו להבנות. וילעיבו ביושבי פרות.
 ואנתנו בשומרי מוזות. מה נאמר אלהינו אהרי זאת: זאת
 משונתנו אתנו. זרתנו וזרתנו יסרתנו. זרון הוספנו והתתנו.
 ידענו כי הטאנו: הטאנו שנינו כגמחרים. חכינו ישע אל
 הדרים. הטאנו כהבטחת הורים. ונרקתי עליכם מים טהורים:
 טהורים קלקלט להפר. טוב בעד יכפר. טועים תרופה אשר.
 תעין וכי יפר: יפר בעם ויהסה. יכבש עין ויבסה. ינבה
 במשפט ויתגשא. והוכן בחסד כסא: וסר לו ברת אבות חילוי.

סליחות ליום ששי.

יום ששינוט ויום ארון שלם חילוי בני על עיר העל עמד (ייטני 18)
 דתנו פתגט ויום היר 10.

כז אלהינו ואלהי אבותינו. יום ארץ כסל ונסוף סתום כסל גרשם בר יחוד.
 אליך נקרא איום ונרא. אל תסתר פניך מראות
 בצרה. בקום עלינו בעלי מארה. בהוסדם יחד עצה
 נבערה: נזורים עלינו ארון מלקראת. נואלנו שמו
 יי צבאות. דודי צח וארום דעל מרבות. דברו
 להבנות ונם אותו להלאות: העצב נבזה לקבל אלוה.
 השתחות לסמל לפניו לפלות. ולבלתי הקדש
 המרבה לסלוח. ונם לא לירא איום אלוה: זאת

בְּשִׁמְעֵי יַחֲרֵד לְבִי. וְזֹאת אָשִׁיב הַשׁוֹבָה לְמִרְיָבִי.
 הַלֵּילָה לִי לְשִׁבְחִי וּלְעֲזוּבִי. חֲטַבְתָּ אֱלֹהֵי אָבִי: טָמְאָה
 וּמַת חֲדָשׁ הִבָּא מִקְרוֹב. טָבוּ מֶה אֲצִלִּי עֲרֵבְתִי
 לְעָרוֹב. יוֹצֵר הַבַּל אֵיחָד לְקוֹרְאָיו בְּאַמֶּת קָרוֹב. יְתוֹם
 וְאַלְמָנָה יַעֲזוּדָה וְאוֹיְבָיו יִקְרוֹב: בְּשִׁמְעֵם אֲמָרִי כִי
 גָעַמְוּ. בָּלֵם יַחַד עָלַי חוֹרְקִים שְׁגִימוּ. לְשָׁלוֹל וּלְכוּז
 עֲמַל יְדֵימוּ. לְהַשְׁמִיד וּלְאַבֵּד מִפְּתַח שְׁפָתֵימוּ. מִבֵּית
 הַעֲנוּנֵיךָ בְּסוֹתָהּ וּמְלוֹנָהּ. מְגַרֶשֶׁת עֲדָתְךָ לְכָל רוּחַ
 וּפְנֵה. גַּחְלָתְךָ גִּלְאָה עֲנוּמָה וְעֲנוּנָה. נוֹשְׂאֵת עֵינֶיךָ
 לְעֹרְתְךָ הַיִּשְׁנָה: שָׁמָּה פָּנֶיךָ לְתִשׁוּבָה וּלְתַפְלָה.
 סֶדֶר אֲבוֹתֶיךָ בְּמִקְדָּם הִחֲלָה. עֲרַף שִׁפָּה בְּצַר לָהּ
 בְּנוֹלָה. עָלֶיךָ מִשְׁלַכְתָּ יָדָב לְכַלְפָּלָה: פָּנֵה אֲדוֹן אֵל
 הַפִּלַת עֲבָדֶיךָ. פָּרַם וְהִצִּילֵם מִבַּף בּוֹגְדֶיךָ. צוּחַ
 יִשׁוּעוֹת זֶרַע חֲסִידֶיךָ. צֵאת לְרוּיָה עִם יְדִידֶיךָ:
 קָנָא לְכַבוֹד שְׁמֶךָ אִם לֹא לְמַעַנִימוּ. קָצַף גְּדוֹל
 קָצוּף עַל מַעַנִימוּ. רָשָׁעִים כִּי אָמְרוּ אֵיךְ אֲדוֹנֵימוּ.
 רִיבֵם יָרִיב יְקוּם לְנוֹגְמֵנוּ: שִׁפְטָה מִשְׁפָּטֵי מֵאֲנָשִׁי
 חֲמָם. שְׁלֵא יִהְיוּ עוֹד בְּנִיךָ לְמִסְכָּם. תְּהִי לְהוֹם
 לְעוֹר וּמְנוֹם. תִּסְעוֹד לְבָבְךָ הַנִּשְׁבָּר וְנִמְסָם: גְּאֻלָּתְךָ
 בְּזֹרַע בְּגִי יַעֲקֹב וַיִּוֹסֵף. גְּאֻל שְׂאֵר עֲמָךְ וְשְׁנֵית הַוּוֹסֵף.
 רִיבָה רִיבֵם וּגְאֻלֵם מִיַּד שׁוֹסֵף. רֵאָה כִּי אֲזַלְתָּ יָד
 וּמִכִּים תָּם הַבְּסָף: שׁוֹר כִּי אֵין אִישׁ הַשְׁתוּמָם וְאֵין

מפניע. שאת בעדם רנה בק' להפניע. מדת תדין
 להרחיק ומדת הרחמים להניע. מעצב ומרגז להניח
 ולהרניע: בצדקתך הצל פלט והושיע. בצדקה
 מדבר ורב להושיע. רחם הזכור ואל נא תרשיע.
 רצה והצל והושה מושיע: יכירו אז וידעו כל באי
 עולם. יחדו יענו ויאמרו כלם. הלא אין באלהים ככל
 העולם. הלא יש בישראל וחוק נואלם: ועתה נודה
 לך ונספר תהלתך. ודיו עלינו לברכה עלי תשועתך.
 דבר הזה כתוב בספר תהלתך. ר"י הישועה
 על עמך ברכתך: אל סלד יושב וכו' עד לכל קראיה.

האזנה ה' הפלתנו. והקשיבה בקול התנותינו: הקשיבה לקול שזענו
 טלנו ואלהינו. כי אליה נתפלל. ה' בקר תשטע קלנו. בקר גערה לה ינאפה:
 אליה ה' שזענו ובקור הפלתנו תקדשנו: ה' הפלתנו חטרת לפניה. טשאת
 כפינו טשאת גרבי ערב ובקר וצחרים נשיתה ונחקה. וישטע קולנו:

ל' הישועה ח"ו

בן אלהינו ואלהי אבותינו. שים ארץ וחרום בסוף אליה בר שמעיה חוק.

ארכו וקצרן לא יחדל וימנע. בקש בעד נמער נד
 ונע. נאין מבעיסים בחמת ענה והנע. דבא נבה
 היות בקוץ מונע: הקצא פוצה מרצה עותר עתר
 מהפכת. ולפני קונו נפשו ורוחו נשפכת. זכורת
 ענושים לחיוב לעיוב למהפכת. חבב אחר רוע גזרה
 בנינה מהפכת: טיף מטיף בלמיות ורק מוסג. יחדו
 נאלח נמלח הכל סג. בקשת רמיה נהפך אחר
 ננסג. ללבוט לחבוט שח נפשה ונפסג: מנה

נִאֲמָנָה מֵרֹאשׁ אֲמָנָה הַבְּכָה . נְכֵה הַתְּנֵכָה בְּצִמָּה
הַשְּׂדֵה רֵבְכָה . סוּרֵי נְכָרִיָּה נַחֲשָׁבָה בְּלֵהֲבַת הַשְּׂבָבָה .
עוֹבְרֵי דֶרֶךְ אֲרוּזָה לְמֵאֲבֵלֶת גְּבָכָה : פְּרִי צְדָקָה הִדְרָה
מִדְרָה וְרַפְסָה . צְפוּנֵי מִצְפוּנֵי הַבְּעֵת חֲבִיזֵי חִפְשָׁה .
קָצוֹת בְּבִשָּׁה קְצִינּוֹת וּמְלִכּוֹת תְּפִשָּׁה . רִגְזוּ לֹא יִדְעָה
תְּרִדַת אִפְסָה : שָׁרֵשׁ בְּרוֹשׁ כְּחָרֵשׁ גְּבוּזָה וּמִצֵּל . תֵּק
וְגִרְתֵּק סָמִים וּבְשָׁמִים רֵבְצֵל . אֲצֵל עַל בְּנֵי לִבְנָה
פִּצֵּל . לֹא הִקַּל וְרִדָה בְּמִקַּל וַיִּפְצֵל : יָקָר נִקָּר גֵּעֵקָר
נִפְקָר וְנִפְסָז . הַחֶפֶר עֶפֶר בְּעֶפֶר בּוֹז וְנִבְזָז . בְּזוּזֵי לְזוּזֵי
בְּמִעֲזֵן נוֹבֵעַ וְנִגְעֵז . רְחַלְקֵי חוֹלֵב חֵלֵב וְצָמֵר צָחַר
גָּזוּ : שְׁלֵמִים תְּמִימִים לְחוֹלְמִים וְלִמְשֻׁסָּה יַעֲקֹב
מִדּוּעַ . מִשְׁרָה סָרָה קָרָן יִשְׂרָאֵל לְגִדּוּעַ . עָגַל לֹא
לְמִדּוּ בְּמִלְמֵד רְדוּעַ . יוֹם לְמִבָּיִם חֲבוּר וּפְרִדּוּעַ :
רְעֵלָה דָלָה דָלָה גְּלָה עֲתִיד וְאוֹתִיּוֹת . חֲבַתָּה רְשׁוּפָה
בְּלֵהֲבַת שְׁלֵהֲבַת חֲתִיּוֹת . זְהוּי רְהוּי בְּרִתָּת וְרִטָּט
חֲתִיּוֹת . קְרֵאתִי שְׁמָה יְיָ מְבוּרַת חֲתִיּוֹת : אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' .

שְׁמַעַתָּה תְּפִלַּתִּי יְיָ וְשִׁמְעֵנִי הַאֲזִינָה אֵל הַקְּעִמֵנִי אֵל תְּחַרְשֵׁנִי : שְׁמַעַתָּה יְיָ
צְדָק הַקְּשִׁיבָה רַעְמֵי הַאֲזִינָה תְּפִלַּתִּי בְּלֹא שִׁמְעֵי טְרַמְטָה : שְׁמַע קוֹלִי יְיָ אֱלֹהֵי
וְהַפֵּל בְּרַחֲמִים וּכְרַצּוֹן אֶת תְּפִלַּתִּי : כִּי שִׁמְעֵ אֵל אֲבִיזִים יְיָ וְאֵת אֲסִדּוֹ לֹא
בָּזָה : כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שָׁחַן גְּנוּת גְּנֵי וְלֹא חֲסִמִּיר פְּנֵי מִקְּעֵנִי . וּבִשְׁמִי אֵלֶיךָ שְׁמַעִי :

לִי הַשְׁמַע חַיִּימוּ .

כַּח אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . בְּיַם חֲשִׁרְקֵי וְחִסּוֹם נִסְמוֹךְ מֵאִיר הַעֲזִיר חִק בְּחֵדָה וּכְמַעֲסִים מוֹכִיִם .
תַּעֲנִית צְבוּר קִבְעוּ תְּבוּעַ צְרִכִים . שׁוּב עֲדִידֵי חִפְשָׁה
תְּקוּרֵי דְרָכִים . רִדְּ לְרִצּוֹת בְּשִׁלֵּשׁ עֶשְׂרֵה עֲרֻכִים .

קשה לבעוס הת לאפים ארכים: צרדיך מקשטים
 עדים בלי תפשיט. פאר הרחמים ותסליחות הוד
 תבשיט. עטרת כלילת קלום ופלול תקשיט. סדר
 החיים ופרנסה ליצורים תושיט: גסתמה הבירה
 ונתרוקן טהר השלחן. מזין מזיח סהר מעבודת
 פלחן. לשפיכות הנפש חשוב בבשיות זלחן. במעטר
 ומשביע נואל רופא וסלחן: יאות לה יען ממנתך
 נשנסת. טוב רוחך היות גזונת ומתפרנסת. חלק
 לה נשאלת קובלת ומתנוססת. זכר דאנותיה לפנד
 משהת ומכנסת: ואלך היא נשויה ובה חסיה.
 הוהיה העבר מי כמוך חסין יה. דרך אמנותך
 בחלקך ללגיונה אפסניא. גמול חסד לעלובה חלוז
 אפסניא: בקיאים ומישכים לרצתך בדברים ערכים.
 אפסו פסו בבחם קטנור מערכים. מאהבי לאבי
 שבשמים זרזים מערכים. יראיו נדברי דתו
 שחר וערכים: הקדשנו צום עוללים וקני אספות.
 ישרנו רנה ותפלה שקדנו ספות. חשוך למטה מעון
 ושלומנו תשפות. זקוף דל מעפר ואביון מאשפות:
 בחור המעלה ובמדות הגונות תרומות. ערכתנו
 שים טוב יושב מרומות. ובמקוה טהר תדיח
 קלות ורמות. מצואתפלתנו חסד לאדרך רוממות:

אל סלך יושב עד לכל קראת.

טוב ה לכל ותקדו על כל-משויו: טוב ה לחסן לנפש תדרשנו: טוב ה

לקטנו ביום צרה ודג חסו בו: כי טוב ה לטולם חסדו ועו דו דר אמנותי:

טוב לחסות בני מבטח באדם: טוב לחסות בני מבטח בגדריים: טוב תשר
 ה על כן יורה חשאים בדרך: טוב תחיל דוקים לתשועת ה: הושיענו אלהים
 כי באו טים עד נפש: הושיע ה את יעקב את שארית ישראל: הושיעה את
 שקה וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה ה כי גמר חסד
 כי פשו אטונים מבני אדם: צורנו אלהי ישענו על דבר כבוד שקה והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שקה: ליי הושיעה וכו'.

כט פזמון. עים א"כ כפול וחמוס נסוף שלמה הקטן.

אם עוֹנֵינו עָנוּ כָּנוּ. אֶתָּאנוּ לָךְ וּבְשִׁמְךָ בָּאנוּ.
 בְּרַחֵם אֵב תִּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ. בְּאִישׁ אֲשֶׁר אָמוּ
 תִּנְחַמְנוּ. אֵל בְּאִפְךָ פֶּן תִּמְעִיטְנוּ: אֶתָּה יי טוֹב וְסִלַּח.
 אוֹתָנוּ רוּע יִצַּר אֱלֹהִים. בְּנִיךָ בְּיַד פִּשְׁעֵם מִלְּשַׁלַּח.
 בְּיַד מִסְרִיזוֹת לִבְנוֹת הַמִּלַּח: גְּדַל חֶסֶד נִצַּר לְאֵלִפִּים.
 גִּלְגַּל מִדוֹתֶיךָ וְלֹא חִלּוּפִים. דְּבַרְךָ לֹא רִיקִים
 וְסִלּוּפִים. דְּמִינוּ חֶסֶדְךָ בְּעִיפִים וְעִלּוּפִים: הִסְבַּח
 צֵת צִיר הַתְּבוּנָה. הָאֵל דְּבַרְךָ אִם לִנְוָנוּ. וְתִקְהוּ דְרַבִּיךָ
 תַּנּוּן שִׁנּוּן. וְכֹה בְּמִדָּה עֲמָנוּ חַנּוּן: זוֹכֵר נִשְׁכַּחוֹת לָךְ
 הַלּוּל. וְעַם הַקָּטָן בְּרַנַּע מִלּוּל. חַתוּף חַיִּים דִּין פִּלּוּל.
 חַן חָנּוּם חֶקְרְךָ חִלּוּל: טִיט נִגְרַשׁ הוֹכּוֹ תַּצְלִיל. הוּע
 זְרוּן טָמוּן וְעִלִּיל. יוֹדֵעַ יִצַּר וּמָה מְעִלִּיל. יָד לְמוֹכָה
 עֲלִינוּ תִּנְלִיל: כְּלִיזוֹת בּוֹחוֹן וּשְׂבִילֵי לֵב. בְּשָׂרוֹת יִשְׂרוֹת
 שְׂרִירוֹת לֵב. לֵב עֲלוּב עִם עוֹלָב. לַעֲוֹן מְחוּק שֵׁב
 וּמְלַבֵּלֵב: מִצִּיל מִטִּי דִין הֶרְגַּן. מְקוֹר קוֹרוֹת לֵב עוֹרְגַּן.
 נִקְלַ שְׁקַל עוֹן מַחֲשֵׁתְרַגַּן. נִשְׂוִי נִשְׂוִי כְּבוֹא מְקַטְרַגַּן:
 סְרַחוּן כְּתָב יָד הַנְּחָתָם. סִפְרוּ זִיף טַעַן הַסְתַּתָּם.
 עוֹ בְּעִין עוֹן הַנְּכַתָּם. עַל יְדֵי רַחֲמֶיךָ יִתָּם: פָּנָה אֲבוֹן

מִדְרָכָה הַתֶּקֶן. פְּלָגֵי מַיִם פָּנּוּ מִלְהַתְרוֹקֵן. צוּר
 מִכְשׁוֹל נֶעַר תֶּקֶן. צַמַּת וּכְרֻמָּן רַחֵף הַקֵּן: קְרוֹב
 לְרִצּוֹת קְלוּסָה אָמּוֹר. קָשִׁי לְגִיזְנָה שְׁנַיִ וְתַמּוֹר. רִיבָה
 לֹא לִנְצַח שְׁמּוֹר. רַחַם בְּרַגְזוֹ וְדִין גְּמּוֹר: שְׁבִים שְׁבִים
 שִׁבַּח שְׁחָרוֹת. שְׁתִּילִים יִשָּׂר יִלְדוֹת בְּחָרוֹת. תִּגֵּן
 חָרוֹת מִצַּד תְּחָרוֹת. תִּחַן הֵו הַיִּים חָרוֹת: שְׁלוֹם
 שְׁלוֹם בִּשְׂרֵי מִתְקָרֵב. מְעַט סִיעַ קִדְשׁ הָרֵב. הַבְּפָרוֹת
 וְהַלּוּפִיהֶן בְּאַחַת עָרֵב. הַקֵּשׁ טָנָא יַחַד עָרֵב. אֵל
 בְּאַפָּה פֶּן תִּמְעִיטְנוּ: אִם עֲנִיט. אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

ואתה רדוש יושב העולות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יקמו: אתה
 תקום תרעם ציון כי עת להננה כי בא מועד: וכו' אלוים רוח נשברה לב
 נשבר וערה אלוים לא תקנה: השיכה ברצונה את ציון. תקנה חוסות
 ירושלים: או תחפץ וכו' אך עולה וכליל. או יעלו על סוכה פרים: (ועשה
 אבינו אתה. אנטה סוקר ואתה יארנו וקעשה ידה קלנו: אתה ה לא
 תכלא דתקה טענו. סקרה ואתה סביד יצרונו: וכו' דתקה ה ותסרה כי
 טעולם תטה: וברנו ה ברצון עטה. פקדנו בישועתה: וכו' עברה רנית רדם
 גאלה שקט געלמה סר ציון זה שבעת בו: וכו' ה תבת ירושלים אהבת ציון
 אל תשבת לנצח: וכו' ה לבני אדם את יום ירושלים האקרים ערו. ערו עד
 תסוד בה: וכו' לאברהם ליצחק ולישראל עברה אשר נשבעת להם בד
 ותדבר אלכם ארבה את ורעכם בקרב השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסרתה אמו ורעכם ונחלו לעלם: וכו' לעברה לאברהם ליצחק וליעקב. אל
 תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשת עלינו חטאת
 אשר נאלט ואשר חטאתנו: חטאת צורנו. סלה לנו יצרונו:

יום ערה סם ויכנסתה: ים סלואט הייר גליך ארון משפט (ייט 58).

יום א"ב ויפול ויחוס בסוף אליה בו שמעיה חוק.

אבותי ברבתי ריבם. אפדת כל מתריבם. אתה
 היית בקרבם. כי לא בתרבים: בתרבים הורישו ורה.

בהיותך למזל לעזרה. בנרתם בשה פזורה. אל ארץ
 גזרה: גזרה היתה ירושלים. גלתה ולקתה בכפלים.
 גלויה מער ושולים. בגמר בת דבלים: דבלים
 בפורים אכלות. דולקים בערמים סלות. דרסות
 חמסות גלות. בלימבכדיה הזילות: הזילות צרים
 בנתעבר. האדירו גל ומשבר. הצלו בנשקם בר.
 וכן גנוז ועבר: ועבר צריץ והייתנו. ובלה לין
 והייתנו. ועתה אנפת ופרצתנו. למה אלהים
 זנתנו: זנתנו שלחתנו מפניך. זריתנו הנליתנו
 ממעונך: זרבו נחרבו בניך. עלי עברו הרונך:
 הרונך הסר מלקטוב. חור שעשוע ורמוב. חשק
 יהודך לחטוב. הנה מה טוב: טוב למעז ומחסה.
 טרח כל נושא. טפולים בו מכסה. רצון יראוי
 יעשה: יעשה כמדתו לנכחי. יד יאחו בהתוכחי.
 יוציאני למרחב להפכחי. יבש פחרש כחי: כחי
 הכשיל מתבלי. ככלי אבד המשילי. כבד סמלון
 עלי. לשלום מר לי: לי קוז מרשיעי. לאבד נדיבי
 ושועי. לבי מפחד מרעי. גמס בתוך מעי: מעי
 אוחיל בטיחי. ממוסרף לא שטיחי. מצוררי בלמה
 עטיחי. מעדותיך לא נטיחי: נטיחי ולהרנ נמסרתי.
 נהתי בזקים ואסרתי. נעויתי וכל חסרתי. ממישפטיך
 לא סרתי: סרתי מרע וארעד. סבבתני סעד ומסעד.
 שוטני תמיד המעד. יבשו ויבהלו עדי עד: עדי

עד הנדילו חרופיהם. עשק וחמם בכפיהם. עברוני
 דקרוני בתכליהם. וירחיבו עלי פיהם: פיהם פער
 כבדק. פרצו פרצו כחדק. פער עורק להדק. כל
 למד צדק: צדק הער והקץ. צומנו לא תשקץ.
 צר נושד ועוקץ. עד עת קץ: קץ הפלאות ונחומיו.
 קדוש יעיר לרחומיו. קרב יעורר ללחומיו. כי
 רבים רחמיו: רחמיו להקדימו יבקר. רוע מעמדנו
 יחקר. רגז מעמו יעקר. האלקמה שפתי שקר:
 שקר ושוא ומתחלות. שוד ושבר במקהלות.
 שקע ותשליך במצלורת. קדוש יושב תהלות:
 תהלות בפיו אהודנו. תהנות ובקשות אנידנו. תאותי
 לעטרות אענדנו. כי עוד אודנו: אודנו פלאי
 בהתנוססנו. לא תתימנו ביד מכעיסינו. יסרנו
 מרוק שזסינו. תבא עלינו במעשינו. במעשינו
 הודנו נבלם. רוח הצלתנו געלם. שיר ממקדשנו
 נאלם. מערות עד עולם: עולם ועד אכבדך. יחד
 לבכי לעבדך. הודנו דרך פקודיך. הראנו יי
 חסדך: חסדך החנינה עיני. וזייתי יסד ופני. קרוא
 כאז בתי. בכלי עז ליי:

ארון. משפט בקרבך. איתנו אל תבא בריבך. אבות וכוז
 הודיש מוכך. אשר נשבעת להם בך: בך ועל רחמיך אוחילת.
 בפשע רב מבקש מחילת. קרב סליח לפי תפלת. תשא העם
 תשה תשאח גדולת: גדולת מקדם ונאדה. נבול קדש אדה. מלה

בְּרַגְלֵי צְאוֹתָהּ. כָּל הַיּוֹם דָּוָה: דָּוָה מְעַנֶּה תַּחֲנוּנֵי. בְּלוֹתֶיךָ לֹא
 תִּבְזֶה. דָּחָה מִחַה וְתוֹה. לְעוֹן הָעַם תּוֹה: תּוֹה וְכֹה הִעֲדָתְנוּ.
 הַשָּׁמַיִם וְשָׁלוֹחַ לְצוּחֵנוּ. הַקִּשְׁיָנוּ עֲרַף כְּחֹבוֹתֵינוּ. אֲנִתְנוּ
 וְאִבְתֵּינוּ: וְאִבְתֵּינוּ מְעַלּוֹ לְהַכּוֹת. וְיִלְעִיבוּ בְיוֹשְׁבֵי פְרוֹת.
 וְאֲנִתְנוּ בְשׁוֹמְרֵי מִזְוֹת. כִּי נֹאמַר אֱלֹהֵינוּ אַחֲרֵי זֹאת: זֹאת
 כִּי־שִׁנְתָנוּ אֲתָנוּ. זְרִיתָנוּ זְרִיתָנוּ יִסְרָתְנוּ. דָּוִן הוֹסַפְנוּ וְהִתְתָּנוּ.
 יִדְעֵנוּ כִּי הִטָּאֵנוּ: הִטָּאֵנוּ שְׁנִינּוּ בְגַמְתָּרִים. הַכִּינּוּ יֵשַׁע אֶרֶץ
 הַדְּרִים. הִטָּאֵנוּ כְּהַכְּסַחַת הַזֹּרִים. וְזָרְקֵתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים:
 טְהוֹרִים קִלְקַלְנוּ לְהַפִּיר. טוֹב בְּעַד יִכְפָּר. טוֹעִים תְּרוֹפָה שִׁפֵּר.
 יַעַץ וּמִי יִפֵּר: יִפֵּר בְּעַם וְיַחְסְרֵהוּ. יִכְבַּשׁ עֵוֹן וְיִכְסֶהוּ. יִנְבֵּה
 בְּמוֹשָׁפֵט וְיִתְנַשֵּׂא. וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד בְּסֵא: זִכֵּר לֵט מִיַּת אֲבֹת מִיִּרְוֹ.

סליחות ליום שביעי.

ייטו בענייננו ייט אדון עולם מיל"ה ב"י על עירך ועל עמך (וייטו 8), דמנן ייט

חס טרוטטן טפגט, דמנן לזנגט ייטו דער חס.

לא אלהינו ואלהי אבותינו. ייט א"כ ובסוף חתום מאיר.

אֶת פְּנֵי מַכִּין וְיִזְרַע דִּין דָּל. בְּקוֹוֵי אַחֵר קוֹוֵי בְּעִטּוֹף
 לְבִי יִשְׁתַּדֵּל. נָדַל חֶסֶד חֲנָן לְשׁוֹעֵי יִטָּה בְּדָל. דָּרְכוּ
 יֵאָחוּ צְדִיק וְיֹסִיף אֲמִץ וְיִגְדֵל: הֵן בְּנַחַג עוֹלָם בְּדִין
 עָנִי וְעֹשִׁיר. וְנֹכַח נְשׂוּא פָּנִים דִּין פָּנָיו וְיִשִּׁיר. זֶהר
 פְּנִיךָ עֲנֹתָן עֲנֹת עָנִי תִּכְשִׁיר. חָשׁוּב קָרְבָן מִנְחָתוֹ
 כְּאֵלוֹ נִפְשׁוֹת הַתְּשִׁיר: טוֹב מְלֵא כֶּף נַחַת קִמְץ סֵלֶת.
 יָפָה הוֹיָמֵנוּ חָשׁוּב חֲנוּן וְלִבּוֹן הַפְּסֵלֶת. כָּל תְּשׂוּא עוֹן
 וְקָה טוֹבָה נַחֲסֵלֶת. לֵךְ יִשְׁלַח נָדָר בְּצִיּוֹן תְּהַלֵּל
 מִסֵּלֶסֶלֶת: מְרַבָּה לְסֵלֶחַ סְלִיחוֹת לָנוּ מִשְׁלַךְ מִזְוֹת.

נִרְאוֹת בְּצַדֵּק תַּעֲנֵנּוּ וְיָם רְחוֹקִים יִתֵּר • סֵלָה אֲבִיר
 יַעֲקֹב יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית הַיָּם • עֲזֵה בְּמִדְהָ זוֹ פְּעֻלָּתָ לָנוּ
 לְעֵתֵר: פְּלִיאָה מִדַּת רַחֲמֵיךָ מְלוּוָה מִשְׁלוֹ נֹכַח •
 צְדָקָה לָךְ צְדִיק וְלָךְ הַחֶסֶד מְרֻבָּה • קָמַח חֶלֶב וְדָם
 בְּשֵׁי רִצּוֹן הֵאֱכָה • רַגְוֹ עֲשֵׂנָה הַמְלָכָה • זֵיט דְמַעְתִּי
 יִכְבֶּה: שָׁבְתוּ הַטְּאוֹרִתַי וְעוֹלוֹתַי • לִפְרָקֵלִיט וְדוֹרוֹן
 מְשׁוֹלוֹת • שָׁמֶם מְלוֹן צְדָק מְשׁוֹשׂ יָדַיִם רְשׁוֹלוֹת •
 תָּמִיד פָּסוּ אֲמוֹנִים מִחֲזִיקֵי בְרָבִים בּוֹשְׁלוֹת • תְּמוּכִים
 מְאֻשְׁרִים צְדָקְתָם יִרְאוּ אֱלֹהִים מוֹשְׁלוֹת: מִדַּת
 רַחֲמִים תִּגְבֵּר בְּדִין תַּעֲמוֹד בְּפִרְצוֹת • אֲנִי לְשִׁבְךָ
 לֵבַב פֶּחַ נֹחַ לְרִצּוֹתַי • יְהִי נָא דְבָרְךָ טוֹב
 וְאִמְרוּתֵיךָ נִמְלְצוֹת • רְאוּ הַעֲבַרְתִּי מֵעֲלֶיךָ עֹנֶה
 וְהִלַּכְשׁ אֶתְךָ מִחֲלָצוֹת: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'

האויפה יי הפלמנו וקקשיכה בקול תחננומינו: הקשיכה לקול שוננו
 מלכנו ואלונו: כי אליה נהפללי: יי בקר חשמת קלנו: בקר גערה לה ונעשה:
 אליה יי שוננו ובקר הפלמנו חקדמנו: תמו הפלמנו קמרת לפניה: כישאת
 כפיו טמתי גרבי: גרב ובקר ופוזרים נשיחה ונחמה: חשמת קולנו:
 ליי הישעה וכו'.

יום ארבע וכל נתינו די חננים.

לב

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוֹל נֹדְעָה • אֵתְהָ יִי אֲבִינוּ אֵתְהָ:
 בְּכָל קְרָאוֹנוּ אֵלֶיךָ קָרַבְנוּ • רַם וְנִשְׂא אֵתְהָ בְּקִרְבָּנוּ:
 נְמַלְתָּנוּ טוֹבוֹת גַּם בְּחֻבֵינוּ • לֹא בְּצַדִּיקוֹתֵינוּ וּבִישָׁר
 לִבְבָנוּ: הוֹדַנוּ אֵתְךָ כִּי זָנַחְנוּ • נֶאֱלָנוּ כִּי עֲבָדִים אָנָּחְנוּ:
 הִנְנוּ בְּעוֹנֵינוּ עַד דְּכָא • וְתִקְצֵר נַפְשׁ לָךְ מִחֲסָה: וְאֵיךְ

בשוננו אליה. בנשאתנו בידו אל דביר ארשתי: יסמע ה' ותננו ה' טהה עור
 לנו: יסמע ה' קולנו נקרא. תננו ותננו: ותטה יסמע אלתינו אל תפלת עבדך
 ואל תחננוני ותאר פניה על טקדושה השמים למנו ארצנו: לוי הישועה וכו'.

יום א"ב ונסוף חרום אליה בר שמעיה חוק.

לג

י' אלהי ישראל צדיק אתה אלוה סליחות. בלב
 נשבר ונדכה באנו לחלותך ובשברון רוחות. גם
 עשהונת קשטנו ותכנו סתרי טוחות. דגול תהיונה
 אונך קשבות ועיניך פקוחות: השקדה השרנה
 עלי עלית הכף מכה. ורופא אמן ובקי אין להעלות
 ארבה. זר שוחה כורה ועיניו יצפנו לחלכה. חלקלק
 ורשת ברנליו יתחלק על שככה: טרדו חתו ידידיך
 העתיקו מלין וטענה. יהודה וישראל הוסר מהם
 משען ומשענה. בראש שבלת נמלו ונפשם דאכה
 ונענה. לרעכם מרורים שבעו ולצמאם רוו ראש
 ולענה: ממערבי לב משה כל גבון ורבן. געלם
 משך העדן ונסתם בשש התרבן. ספו תמו המידי
 כפרה ובטל התרבן. עבדיך בקצר רוח ובשלוה
 יהיר וסרבן: פודם ומצילים הנשית רחם ושכחה
 חנות. צפית הבטה מעל ולעד זכרת צחנות. קצפת
 עד מאד וסתמה זעק ותחנות. רבבות אלפיך שוכה
 ושכון בקרב מחנות: שח נבחות יהודה ורום ישראל
 שפל. תלפיות הרב ולא ננה לו וחשך באפל. אור
 לצלמות הושם וניה הושת לערפל. לאן שען הורים
 חכות ישני מכפל: יוצרנו בדינה שר לא נשא ונגדל.

הַשְׁוֹה שׁוֹעַ וְלֹא נָכַר לַפְּנֵי דָל. בְּזוּי לְמִה נִכְבַּד וְקָטָן
 נָבִיא וְגֵרֵל. רָצָה יֵלֵךְ שֶׁעָשׂוֹעַ עֲצוּר וּפְרֻזֵן חֵדֵל:
 שְׁלֵמִיךָ לֹא בָטְחוּ בַחֲרֵב וְלֹא סָבְרוּ בַחֲנִית. מִבְּטַחָם
 צוּם וְשֶׁק וּמִשְׁעָנָם הִפְלָה וְתַעֲנִית. עוֹד הוֹסִיף יָדֶךָ
 עֲלוֹבֶיךָ לְקִנּוּת שְׁנִית. יָדְמוּ וַיִּחַלוּ לְךָ מִתַּחַת עַל
 רַגְזֵיךָ: הַאֲזִינָה חֵין עִם בְּזוּי וּמִרְבָּא וּמִחֲלָל. חֲנּוּן
 זַעַק קָשׁוּב וּמִבֵּל בְּרֻצוֹן מִפְּלָל. קָטַרְתָּ הַפְּלֵתִי תִבּוֹן
 וּבְמִנְחָה טְהוֹרָה הִבְלָל. הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכֵי
 וְאַלְהֵי בֵי אֱלֹהֵי אֲתַפְּלָל: אֵל מִלֵּךְ יִשָּׁב וְיִי טַי לְכֹל קִרְיָאֵי.

טוב ה' לכל ורחמי על כל מעשי: טוב ה' לקח הנפש תהרהר: טוב ה'
 לקטע ביום צנה ידע חסי בו: כי טוב ה' לעולם חסדו ועד דוד אמונתו:
 טוב לחסות ב'י טבטח באדם: טוב לחסות ב'י טבטח בג'רכים: טוב וישר ה'
 על כו יזכה השמים ברחמי: טוב ויחיל ודוקם לתשועת ה': הושיענו אלהים
 כי באו ימים עד נפשי הושיע ה' את ישראל ואת ישראל: הושיע את
 אשה וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיע ה' כי נסר חסד
 די פשו אמונים טבני אדם: עזרנו אלהי ישענו על הכר כבוד אשה והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען אשה: לוי הושיע וכו'.

לך פוסון. ביום חשריק כסול וכסוף חסום כסול שלמה.

לְךָ אֲדָנִי הַצְדָקָה תִּלְבַּשְׁתָּ. כִּי אִמַּת עֲשִׂיתָ וְלָנוּ
 תִּבְשַׁת. וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ וּבִפְיֵנו אֲרַשְׁתָּ. נוֹאֲלָנוּ
 חֲטָאנוּ. נֹאֲלָנוּ אֵל הַשֵּׁת: הַעֵינֵנו אַחַר יָצַר. הַעֲתַעְנוּ
 דִּין יוֹצֵר. שְׁלוּחַ לֹא עוֹצֵר. שָׁחַר וְעָרַב נוֹצֵר: רָצַנוּ
 רֹעַ הַרְגֵל. רִשְׁעָנוּ צְדָק הַעֲגֵל. קָשְׁרָנוּ אֹהֵב הַדָּגֵל.
 קִלְקַלְנוּ קָטַט גִּלְגָּל: צִרְפָּנוּ מְקוֹר רְטוּב. צִמְאֹן לֹא
 קוֹרְטוּב. פָּצַנוּ רֵעַ הַטוּב. פָּרַקְנוּ עַל מַלְחָמוּב: עַל

עסק בעורים. עזבנו אלוף געורים. סחים וכן
 סעורים. סנוף עני וצעורים: נחנו במרד ובמעל.
 נאשנו ישע מפעל. מרינו מאם ונעל. מדת רחמים
 נעל: לא בצדק וכישר. לנו נגדך פשר. בתי ויתרון
 הקשר. בביר בתי הן לפשר: ים שם גשר. ישראל
 מקוה בשר. טהרה תורוק ותחשר. טמאה תשליך
 ותנשר: הבא חטא וגרע. חזור אחר מרע. זכוות
 כף הכרע. זרות חובות מלהפרע: ואמה הוא פונה.
 ולא בזה. ועונה העם עני ומענה. היום למוכה
 תפנה: דלת ראש דלתך. דופקת היום דלתך.
 גלה לה גאלתך. גננה כי היא גדלתך: בלע בגד
 בוגדים. בבא חמוץ בגדים. אסף אבודים אנודים.
 אנוד אחיהם אנודים: שדי שוכן שחקים. שור שנים
 הרוקים. לך לבר להקים. לקוקים בקוקים גקוקים:
 מרימו מרדמו מרוקים. מהר מחה מחוקים.
 דברית והתורות הקים. תזכר העדות והחקים.
 נואלנו חטאנו נא לנו אל תשת: לך ארני וכו'. אל מלך יושב וכו'.

ואמה קודש יושב תהלות ישראל: ואמה הוא ושטתה לא ימנו: אמה
 מקום תרחם ציון כי עת למענה כי בא מצעד: זכרי אלוים רחם נשברה לב
 נשבר נקבה אלוים לא תקנה: השיבה כרצונה את ציון. תקנה חומות
 ירושלים: אז תפץ זכרי עזק עולה וכליל. אז תגלו על מקבתה פרים: (תענה
 : אביט אמה. אנטה חסד ואמה יצטו ומעשה דה קלנו: אמה : לא תבלא
 דחקה טענה. חקה ואמתה תביד יצרונו) וכד חקה : (חסדה כי מעולם
 חקה: יצטו : כרצון ענה. פקדנו בישיבתה: וכד ענהה חיה נדם גאלת
 שבת נחלתה דר ציון. דה שבתה בו: וכד : חבת ירושלים אהבת ציון אל

השבת לנצח: וְזָכַר לִבְנֵי אֲדָמָה אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרֹוּ עָרֹוּ עַד
הַיּוֹם בָּהּ: וְזָכַר לְאֲבֹתֵהֶם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
וּתְעַבְרֵם אֲלֵהֶם אֲרָבָה אֵת יוֹרְעֵכֶם כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי
אִמְנו לְיֹרְעֵכֶם וְנָחֲלוּ לָעָלָם: וְזָכַר לְעֲבָדֶיךָ לְאֲבֹתֵהֶם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן
אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשָּׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר
נִזְאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאתֵנוּ: חַטָּאתֵנוּ צִוְרָנוּ. סֶלַח לָנוּ יְצֻרָנוּ:

לח ימים א"ב יבטולם והרחם האחרון בכל בית הוא על לית, ונסוף החום שמואל חוק.

אָדוֹן מִשְׁפָּט בְּקִרְבֵּךְ. אֲתָנוּ אֵל תִּבְנֵה בְּרִיבֵךְ.
אֲבוֹת זְכוֹר הוֹדִיעוּ טוֹבֵךְ. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ:
בְּךָ וְעַל רַחֲמֶיךָ אוֹחִילֶיךָ. בְּפֶשַׁע רַב מִבְּקֵשׁ
מִחִילָה. בְּרַב סְלוּחַ לְפִי הַגְּדִלָה. חַטָּאת הָעַם הַזֶּה
חַטָּאת גְּדוּלָה: גְּדוּלָה מִקִּדְמָה וּנְאֻמָּה. גְּבוּל קִדְשׁ
אוֹה. גוּלָה בְּרִגְלֵי גְאוּה. כָּל הַיּוֹם דְּוָה: דְּוָה מְעַנָּה
חַחֲוָה. דְּלוּחִיָּה לֹא תִבְוָה. דְּחָה מְחָה וְחָוָה. לְעוֹן
הָעַם הַזֶּה: הָוָה וְכָוָה הַעֲדָתֵנוּ. הַשָּׁבָם וְשָׁלוּחַ
לְצוּחֵנוּ. הַקְּשִׁינוּ עֲרָף בְּחוֹבוֹתֵינוּ. אֲנַחְנוּ וְאֲבֹתֵינוּ:
וְאֲבֹתֵינוּ מְעַלּוּ לְהַבְּזוֹת. וַיִּלְעִיבוּ בְּיוֹשְׁבֵי פְרוּחֹת.
וְאֲנַחְנוּ בְּשׁוֹמְרֵי מְזוּחֹת. מַה נֹּאמַר אֱלֹהֵינוּ אֲחֵרֵי
זֹאת: זֹאת מְשׁוֹנְתָנוּ אֲתָנוּ. זָרִיתָנוּ וְרַחֲמֵנוּ יִסְרָתָנוּ.
זָרוֹן הוֹסַפְנוּ וְחַתָּתָנוּ. יִדְעֵנוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ: חַטָּאתֵנוּ
שְׁגִינוּ בְּגִמְהָרִים. חֲבִינוּ יֵשַׁע אֵל הַהָרִים. חַטָּאתֵנוּ
בְּהַבְּטַחַת הוֹרִים. תִּרְקָתֵי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים:
טְהוֹרִים קִלְקֵלָנוּ לְהַפֵּר. טוֹב בְּעַד יְכַפֵּר. טוֹעִים
הַרוֹפְרֵה שִׁפֵּר. יַעֲזֵן וּמִי יִפֵּר: יִפֵּר כַּעַם וַיְחַסֶּה.

יִכְבַּשׁ עֵינַי וַיִּכְסֶה. יִגְבַּהּ בְּמִשְׁפָּט וַיִּתְנַשֵּׂא. וְהוֹן
בְּחֶסֶד נֶפֶס:

זכור לנו בריה אבות וכו'.

מן חיינו קבלת נידת דמינו נקד תיגמולנו.

כֶּסֶף כּוֹנֵן בְּחֶסֶדְךָ. כְּמִלֵּךְ תֵּשֵׁב בְּכְבוֹדְךָ. כְּאֵב וְכֵה עֲבָדֶיךָ.
אֵתָה אֱלֹהִים לְכַבֵּד: לְכַבֵּד תְּחַמְּדֵה וְתַגְלִלוּ. לְכַבֵּד כִּי וְתַפְלִלוּ.
לֹא כַמַּעֲשִׂים יִתְעַלְלוּ. כַּמַּעֲלָם אֲשֶׁר מַעֲלוּ: מַעֲלוּ בְּנֶדֶךָ
וְיִדְדֶיךָ. מִלֵּא רַחֲמִים עַל מִצְחֶיךָ. מִחַה עֲוֹנוֹת עֲבָדֶיךָ. רַבֵּנוּ
פִּשְׁעֵינוּ נְגַדְךָ: נְגַדְךָ נְבוֹנוֹ טוֹחוֹת. נְכוֹן עֵינֶיךָ פְּקוּחוֹת. נִחַח
כְּנִישַׁת מְנַחוֹת. וְאֵתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת: סְלִיחוֹת מְקוּיִם לְתַאֲבוֹן.
סֶפֶק נְבוֹן וְרַבּוֹן. סַנְגֹּן שֵׁם עֲרַבּוֹן. מִי אֵל כְּמוֹךָ נִשְׂא עֵינַי:
עֵינַי יָשָׁב יְיָשֵׁעַ. עוֹד תִּזְכֶּה וַיִּשְׁתַּעֲשַׁע. עֲבוּרוֹ חַיִּט יִשֵּׁעַ. וְכֹא
לְצִיּוֹן נוֹאֵל וְלִשְׁבִי פִשְׁעַי: פִּשְׁעַי רַב וְכִדְקִי. פֹּרְצוֹן נָדָר וְסוֹדֵק.
פָּנָה מִשִּׁיב וְכֹדֵק. הִלֵּךְ תְּמִיּוֹם וּפְעָלָה אֲדָק: אֲדָק תִּפְסֵה
לְכַרְוֹאֵךְ. צֹאן אֲדָם קְרוֹאֵךְ. צֶעַק יִשְׁעָה מִרְוֹאֵךְ. וְרַב חֶסֶד
לְכַרְוֹאֵךְ: קְרוֹאֵךְ בְּחַמְצָא תְּדוּמִיּוֹ. קְרוֹב מַעֲדִיק רְחוּמִיּוֹ.
קָדָם קָח לְתַנְחוּמִיּוֹ. כִּי רַבִּים רַחֲמִיּוֹ: רַחֲמִיּוֹ יְהִי לְעַמְתִּי.
רַעַה וְכִתֵּר בְּצוּמֹתַי. רַחֵם הַדָּת חוּמֹתַי. פָּקַח עֵינֶיךָ
רְאֵה שְׂמִיכוֹתַי: שְׂמִיכוֹתַי כְּעֵין כְּרַמְטִי. שְׂעָרִים אִם נִגְעָלוּ
טְרַמְטִי. שׁוּעָה אִם סְתַמְטִי תִתְקַטֵּי. חֶסֶדֶי יְיָ כִּי לֹא תִמְנֵנוּ:
תִּמְנֵנוּ אֲבוֹת קְרוֹמְדֶיךָ. תִּמְנֵנוּ בְּגִרֹת רְחוּמֶיךָ. תִּסְלַח לְמַעַקְךָ
לְאֲשִׁמְדֶיךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן אֲשִׁמְדֶיךָ: יִשְׁכַּח עַמְדִי לְטוֹ נְאוֹר. מַלְיוֹן
יִשְׁרֵנוּ לְכַאוֹר. וְנִשָּׂה עֲדָקְטֵי כַאוֹר. כַאוֹרֶיךָ נִרְאָה אִוִּי: אִוִּי
תִדְשׁ יִשְׁמְדֶיךָ. לְנַחֵם הַיּוֹם הַכְּסוּתֶיךָ. זְכוּר קָדָם הַאֲמִרְתֶּךָ. חֶסֶד
לְטוֹ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:

זכור לנו בריה אבות וכו'.

ל' יחון בעניינת וייט ארון עלום ח'י'י'ו ב'ו כי על רחמך הרבים (ייטט 6)
 חונד ומגט דת'ן ד'יט'ט ס'י'ת'.

י' אלהי הצבאות ישב הכרובים. אלה אלהים
 לבדך: צדק ומשפט מבין כסאך. חסד ואמת יקדמו
 פניך: הנשא שפט הארץ. השב גמול על גאים:
 י' אלהי הצבאות ישב הכרובים. בטות שובו
 בנים שזכרים: גשו נא אלי בדברים ערבים. דרשוני
 וחיו ימים רבים: הלא דבריה לעולם נצבים. וכם
 אנו נשענים ונקרבים: זכרנו לחיים טובים. הגנו
 פחדיה המרבים: טוב אלה לרעים ולטובים.
 מינה פשוטה לקבל שבים: כי לא תחפין במייתת
 חיבים. לכן אנו משבימים ומעריבים: מלך מהלל
 במחנות כרובים. נקנו מחטא ומחיובים: סלה נא
 כי פשעינו רבים. עגנו למען צורים החצובים: פתחי
 תשובה לכל יהו גשלים. צעקותינו לפניך יהו
 מקרבים: קרבנו אליך חוצב להבים. רצנו בעלות
 פרים וכשבים: שבנו אליך גערים ושבים. המוכים
 בטוחים על רחמיה הרבים:

כ על רחמך הרבים אני ח'י'י'ו (ייטט 6) ב'ו כי על ערך ועל עמך (ייטט 18)
 דת'ן דת' היעד ס'ת'א'ג'נ'ד'.

ל' שני'ה. י'ים א'י'ב ו'נסוף ח'סום י'שוק ח'סון ח'סר ד'וק ו'אס'ך.

אדון בפקדה אנש לבקרים. במצוי הדין אל
 המהח: גוף ונשמה אם תריבם. דחו ולא יכלו קום:
 הוכל נבר לזבות במשפט. ואם יש בידו מעש
 להצטרק: זרוי יחומו מלחה סרוחה. תבוי אורבו

בקרבו מעת הולדו: טמון הוא ברשת לרגליו. יסיתרו
 בכל יום לשחת להפילו: כח ונבורה בנוף אין. לפניו
 לעמוד ולהתנצב: מיום עמדו על דעתו. נפשו ישום
 בכפו להביא לחמו: שבע בלימוי יגיע בעם ומכאובת.
 עד שובו לעפרו לא ישקוט: פנה ארון בעצבון רוח.
 צפה בשכרון לב: קרוב אתה לרחוקים. רוצה
 השוכת רשעים: שדי המצא לדורשיך. האמר הנני
 למבקשיך: ובשרו סלחתי קוראי בשמך. צדק
 במשפט עם מיתדיך: חסום מגל מלהרשיע. קצוף
 במשטין מלהשטין: הקם לנו מליץ ישר. בפר
 מצאתי תשמיע לשוכבים: השלכנו עליך ידבנו. נא
 אתה תכלכלנו: העתר לנו בתפלתנו. חפצנו
 ובקשתנו מלא ברחמים: בקה תלינו בטחוננו. רחמך
 מהרה יקדמונו: חזק ואמין שמך לא שבהנו. אנה
 לנצח אל השכחנו: אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא בטשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: כי אדם אין צדיק בארץ
 אשר תעשה טוב ולא יחטא: הן בעבריו לא יאמון ובטלאכיו ישום תהלה:
 אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילד אישה קצר ימים ושבע רגז:
 כי הוא ידע יצרנו וזכור כי עפר אנטנו: כי בו יאסח לבנו כי ביום קדשו
 בטחנו: כי לא תטה לעולם אדני: כי אם הוצה ורחם קרב חסדיו: לוי הישעה
 לח שגיה. מים אלה ביש, ונסוף חסם אלה בר שמעה חזק.

ארון בשפטך אנוש רמה. תזכור ברנו תנות
 רחם: בערקה דין אשמים לופת. שונה ופתי זכה
 ותצדק: גמול חסד ומזכה לתוכים. ריב אל תמתח

למצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קוראים אליך למו
 המצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען בשנו
 לפוצץ: ואם מאלוה אנש היצדק. פני עושהו נבר
 היטהר: ורון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע
 רב: חשבון ודין למלך המלכים. סופו להן בבא
 חליפה. טבע חותם בכפו נהרת. נגר פניו רשעו
 יענה: יורה בפים מעץ ויגיד. מקיר אבן תקרא
 ותזעק: פובש פניו נרון ונבלם. לאין נחשב בעמדו
 לפניך: אנא למעשה ידיך הרצה. בשברון ראה
 שמור מדהי: עבדיך ומצאו היום חנינה. זכם
 קרבתי הפוץ בקראשונה. וכשלג הלבן חטאי
 שושנה: אל סלך חשב ותי עד לכל קראוד.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אקח מועד אני
 מישרים אשפט: בקראט עננו אלתי צדקט בער הרחבת לנו חנו וחסד
 תפלתנו: שמענה תפלתנו יי ושמענת האזינה אל הטענת אל תחרש: אדני
 שמענה בקולנו. תעדינה אנניה קשבות לקול תחטנינו: שמענה יי צדק תקשיבה
 רגתנו. האזינה תפלתנו בלא טפתי טרקה: ליי וישעה ותי.

יום א"ב, וסוף חזון יסוף בר יצחק.

לש

אדון בתקח מועד לשפוט מישרים בתעצומיך.
 אתיצבה בפלין לחלות פניה לרומקה. במעשי לא
 נשענתי כי אם ברחמיך. יי עשה למען שמך: גזו
 אמונים נבורי כח במרץ. גם נודרי נדר ועומדים
 בפרץ. דורשי הפצם בבה משוכן שמי ערץ. אבד
 חסיד מן הארץ: הן קלותי ומה אשיב במרפי. הנני

צעיר וכאין במפעלות כפי. ואיך אקנה ואני רב
 דפי. היות לרצון אמרי פי: זחלתי ואירא מחוות
 דעי. זדוני וגורתי ומרד פשעי. חנון רחמני
 בהתודותי ועזוב רשעי. שמע קול תחנוני אליך
 בשועי: טעיתי והנני שב ומתודה לעשות רצונך.
 טהור עינים השכני בשלם לפניך. יהי הכנס לי לפנים
 משורת דינך. ואדעך למען אמצא חן בעיניך: בדרך
 יגדל נא ובתפילתי התנאה. בתפלת זקן ורגיל ופרקו
 נאה. לבכי הנשבר הנדפה והנכאה. הבט משמים
 וראה: מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה. מחסורם
 ומשאלותם כל יוכלו לספרה. נא בינה הננינו טרם
 נקרא. האל הגדול הנפור והנורא: ספו גם כלו
 יודעי פגיעה. סדר תפלות במענה לשונם להביעה.
 צרכים נותרנו ורבתה בנו הרעה. על כן לא
 השינתנו ישועה: פנים אין לנו פניך לחלות. פשענו
 ומרדנו ועקלנו מסלות. צדקה ממך נבקש במערכי
 תהלות. העמדים בבית יי בלילות: קרוש ראה פי
 פס מליץ בשורה. קבל גיבי במרבית השורה.
 רנתי היום והי בכתרך קשורה. אל נאזר בגבורה:
 שועתי שעה ותפילתי התי געיקה. שמע פגיעתי
 בפגיעת תביה. התקקנו לחיים טובים ותיטיב לנו
 החתיקה. תולה ארץ על בלימה: ידך פשוט וקבל
 תשובתי במעמדי. סלה נא ומחל רוע מעבדי.

פָּנָה וְעָשׂוּק בְּמוֹכַת מְשַׁחֲרִיף הַיּוֹדִי וּמַעֲוֹדֵדִי . וְאַתָּה
 יי מִגֵּן בְּעַדִּי : בּוֹזֵה אֵל תְּבוֹזֵה הוֹד מְלוּלִי . רוֹמְמָתִי
 הוֹדֶךָ לְפִי עֲנִיּוֹת שְׁבָלִי . מִלֵּא לְמוֹכָה תִּאֲוֹתִי
 וּמִשְׁאֲלִי . אֱלֹהִים אֲרַנֵּי חִילִּי : יַעֲרַב נָא שִׁיחִי וְתַעֲתֵר
 בְּתַפְלָה . צָרוּף לְחֶשְׁבוֹן כָּל מַלְאָךְ וּמְלָאָה . חָשׁוּב קְרוֹשׁ
 מְעַמְרֵי בְּמִנְחָה בְּלוּלָה . הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה :

אל סלק ישוב עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי : אל תתן יי מאמר רשע
 וימנו אל תפק ירומו סלה : אל תשפטנו שבלת מיס ואל תבלענו סעולה
 ואל תאמר עלינו באר פיה : אל תסתר פניה מעבדך כי צר לנו מהר עננו :
 אל תסתר פניה מטנו ביום צר לנו הטה אלינו אונה ביום נקרא מהר עננו :
 דה בטחו אבותינו בטחו ותפלסמו : ליי הישעה וכו'.

מן שניה. כים א"כ. אלוהו ואלוה אבותנו.

אך בְּמַתַּח דִּין וּמְרוֹץ חֶבֶל . בְּנֵי אֲמוּנֶיךָ אֵל נָא
 הַחֲבֵל : גְּלוּי הָרִיב לָהֶם גְּמוּשׁ . דְּרוֹשׁ וּבְקַשׁ צֹאנֶיךָ
 וְאַל תִּטְּשׁ : הוֹאֵלֶת לַעֲשׂוֹתָם לָךְ לְעַם . וְאַל תִּשְׁלַח־ם
 בְּיַד פִּשְׁעִים : זְרוּנוֹת חֲשַׁבְנָא בְּשִׁנְנוֹת . חֲשׂוֹף מְזוּרִים
 נִפְשׁוֹת לָךְ עוֹרְנוֹת : טָגַף טָהַר וְתַדִּיחַ בְּתַמִּים . יִצְלַל
 בְּצוֹלֵב־כָּבֶד אֲשָׁמִים : כָּלָה אֵל תַּעֲשׂ וְנִחְרָצָה . לְקוֹחֶיךָ
 לְקַח מִקּוֹ הַנְּטוּיָה וְעֵצָה הִיעוּצָה : מוֹעֵד בְּתַקַּח
 לְשִׁפּוֹט מִיִּשְׂרָאֵל . גְּזוּף בְּמִשְׁטֵין מִלְּמַד קִטְנוּרִים :
 סִפֵּר וּזְכוּנוֹת לְפָנֶיךָ בְּהַתְּנוּלֵל . עוֹן עַקְבִּים לֹא יִסּוּבֵב
 לְבַעֲמִים מִתְּבוּלֵל : פֶּשֶׁר הַדִּין וְתַבְצַע הַשׁוֹרָה . צָרוּף
 כְּבוֹר סִינַיִם וּמְהַר בְּדִיל לְהַסִּירָה : קָפוּי וּמְתָף וּכְדוּנָג
 נִמְסָה . רַנֵּעַ יִנְעַשׂ אִם בְּמִשְׁפָּט עָלֶיךָ הַנְּשֹׂא : שְׁלָם

לו כמעשה החסד ולא כגמולו. תכריע הכף לזכותו
 ולא לחבלו. תפשוט יד ותקבלו. תחננו מרדתי
 שחת. ובור מלהמבילו: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא כמקשט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חי: לפיה לנצח תסקט
 העוננו לארץ וימים: ה' אל באפה תוכיחנו ואל בתקתה תסרטנו: אליה ה'
 ישוענו ובבקר תפלטנו תתקדשנו: חננו אלהים כחכמה כרב רחמיה כחה פשעינו:
 פנה אלינו ותננו. כי יצדים ונגנים אנטנו: לוי הישועה וכו'.

במ' שניה. יום א'ב ובסוף חתום בנימן. אלהינו ואלהו אבותינו.

אל נא תוסר באי עדיך. כי מאד מוסרים במוסר
 רע וקשה: באש ובמים בשכי ובכזה גדונים. בכל
 יום באכזריות ושטף אף: גלו וגעו מעל שלחנה.
 ופזרו בארבע פנות הדומה: דשום רמסום רגלי כל
 מציק. וישיתום למרמם בהמר ושיט חוצורה:
 השקיפה בעלבון עלזוכיך. כי באו וגעו עד שערי
 מות: ואם גדל עון עד שמי שמיה. רחמיה יקדמונו
 אשר מעוקם: זכר שלשת איתני קדם. יהיו רבקים
 ביראת יהודה: חשק חבתם אל תשכה לנצח. כי בן
 הבטחתם ביד רועה נאמן: טרם תכלה שארית
 יעקב. יהמו רחמיה ויכמרו נחומיה: יוקש עוים
 כבם נא בעצמך. כי אין לחטא במי נדה: בתני
 עבודה ולוי דוכן. ובני מעטדות סלקו ואינם:
 לבשנו חרפה ועשינו בלמיה. כי חסרנו כל ונתרנו
 בבלי ריק: מאז נטמינו בכל כנע טומאה. ואין לנו
 סהרה במרה להטהר: ונא ממרומך זרוק מים

טְהוֹרִים. וְהִשְׁרֵה שְׂכִינְתְּךָ עַל זְרַע מְקַדְשֵׁיךָ:
 שְׂמַאלְךָ רְחִימֵי יְמִינְךָ תִּקְרַב. כִּי קִרְבְּתָךְ חַיִּים הוּא
 לָנוּ: עַל מִי נָנוּס מִצּוֹא מָנוּס וְעוֹרָה. כִּי אִם עֲלֶיךָ
 עוֹנָה בְּעַת צָרָה: פְּסִילִים וְגִלּוּלִים אֲשֶׁרִים וְחַמְגִּים.
 חֲרָשִׁים וְסוּמִים הֶבֶל הַעֲתוּעִים: צוּר עוֹלָמִים חַי
 וְקַיִם לְעַד. בְּךָ לְבַד מִבְּטַחְנוּ וְאַתָּה תוֹחַלְתָּנוּ: קִוֶּיְךָ
 אֶלְחִי וּבוֹטְחִיךָ אֶל אֲמֶת. אֵל נָא תִבְיָשֶׁם מִסֶּבֶר קוֹיִם:
 רְאֵה רַפְיוֹנָם וְהִבֵּט בְּשִׁלּוֹנָם. וְהִקַּל וְהַעֲבֵר בְּכַד
 מִשְׁאָם: שְׁפוּךְ מִי טָהוֹר דְּמִים לְהַדְרִיחַ. תַּחֲטָאנוּ
 בְּאִזּוּב תִּכְבֵּם וְהַדְרִיחַ: תֵּשֶׁב גָּמוּל לְמַכְחֲשֵׁיךָ וְשָׁלַם
 בְּמַפְעֵלָם. עַל רוּם קִדְקִדְם תִּמְסָם יִרְדּוּ: בֵּין יְבִינּוּ כֵל
 מֵאַמְצֵי כַחֲךָ. נִסִּים בְּהַפְלִיאֲךָ לְמַלְמְדֵי גִסְיֶךָ: אֵל סֵלִי.

אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: עננו ה' כי טוב חסדך.
 קרב רחמיה פנה אלינו: כי אמת ה' משגב לדך: משגב לעתות בצרה: אל
 ישב דך נבלם: עני ואביון יחללו שפתך: ואנחנו עניים וכואבים ישועתך
 אלהים תשקבנו: לוי הישועה וכו'.

מב שנייה. ג'ס א"ב. ותננו שלמה הבבלי. אלהינו ואלהי אבותינו.

אֵךְ בְּךָ לְדַל מְעוֹ. בְּצַר לּוֹ מִצּוֹא סִתְרֵךָ: נוֹנֵז הַטָּא
 נוֹעַל רָשָׁע. דִּן לִזְכוֹת מִחֲפֵשׁ צָדִק: הֶבֶל לֶךָ מִפְּרֵשׁ
 שָׁקֶל. וְכֵל תַּחֲפִץ הַתְּבוּנָה אֶן: זֹאת דַּעַתְנוּ כִּי בֵן
 דְּרָבֶךָ. חֲסוֹת בְּצִלְךָ הִנֵּה בָּאנוּ: טוֹב הַנֶּם הוֹשִׁיט
 לָנוּ. יִמִּין סַעַד פְּרוּסַת פֶּתַח: בְּהַקִּישׁ רֵשׁ שׁוֹאֵל חֶסֶד.
 לוֹ קַח טוֹב תַּעֲנוּ: מִדַּתְךָ כִּי בֵן שָׂכַח. גְּעוּר וְרַק מַחֲזִיק
 מֵלֵא: סְמוּךְ נוֹפֵל לֹא תִבְדֹּרֶה. עֲנוּת עֲנֵי קְרִבוֹת

תָּרִץ: פִּנְקָם חוֹב יִמְרַק חֶסֶד. צוּ סוֹפֵר כְּרֹחוֹב
 שׁוֹבֵר: קוֹל תִּקְל יַחְלִיף קֶשֶׁה. רְצוֹן יוֹצֵר תְּבוּהַ יֵצֵר:
 שׁוּהַ לְכַף שִׁית תִּקְרַב. שְׁלוֹף שָׂרִץ מְבִילָה תַעֲלֵ:
 תִּבְעֵר רַע תִּעְבִּיר טָמֵא. תַּת טְהוֹר לְכַת תִּקְוֵה:

כִּים אִ"ב

כ"ג

אֵל בְּאִפְקַי פֶּן תִּמְעִיט. בְּצַר פִּקְדֹנֶיךָ צָקוֹן לְחַשׁ:
 גְּרוֹר מְשׁוֹף וּבֶקֶה גְרוּץ. דְּבָרְךָ הַטּוֹב יִסְעֵד לָנוּ: הַחַיִּשׁ
 עוֹר וְגַם מִפְּלֵט. וְעוֹ תַעֲזֵ לְקוֹי סִבְרֶךָ: זְכוֹר מִכְּתָב
 זְכוֹרֵן סִפְרֵ. חֶסֶד גֵּעַר וְאַתְּבַת בְּלוּלוֹת: טָרַף וּמִזִּין
 לָנוּ תִכּוֹן. יָדֶךָ לֹא כִכְשֵׁר וְדָם: כִּנְשׁ הַדָּף בּוֹדֵהוּ פִשְׁעֵ.
 לוֹ תִאֲזִין מִצְּאֵתוֹ כִּפֶּר: מִנִּי אֵלֶּה אֶחָד מִצּוֹא. גְּטָה
 תִּבְרַף מִרְדֵּת שְׁחַת: סוֹטֵן בְּבוֹא לְקַטְרֵג עֲמֶךָ. עֲמוֹ
 לֹא תִסְבִּים וְתִאֲבָה: פָּדָה גִּפְשׁ חוֹזְקָה לְךָ. צְלַח רִכְבֵּ
 בְּהַדוֹר הַדָּרֶךְ: קָרַב שְׁאֵרִית מִקְרַב הָעַמִּים. רְצֹם
 הַשָּׁבִים כִּטֵּל וּכְרִבִּיבִים: שְׁמֵר־אֵלֶּה לֹא יִטּוֹשׁ. תִּגְדִּיל
 שְׁמֶךָ הַמִּשְׁתַּף בְּשִׁמְנוֹ: אֵל מִלֵּו יִשְׁבּ וְיִי מִי לְכֹה קְדָדָה.

אֵל תִּבּוֹא כִּיִּשְׁפָט עַמִּי כִי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כֹּל חַי: רַבַּת צָרוּתִי מִנְעוּרֵי.
 יֵאָסֵר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צָרוּתִי מִנְעוּרֵי. עַם לֹא יִבְלֵו לִי: עַל גְּבוֹ חַיִּישׁ
 חַיִּישׁ הָאֵרִישׁ לְמַעֲנֵינֵם: יְיָ אֲדִיק חַצוֹן עֲבוֹת רִשְׁעִים: יִבְשׁוּ יַמֵּנוּ אַחֲרֵי.
 כֹּל יִנְגַּף צִיּוֹן לִדְלִי יְיָ יִשְׁעָה לָנוּ. קָדוּם עֲלֵינוּ אֲדָם: אֲנִי חַיִּים בְּלִטְוֵי.
 בְּחַדוֹת אֲפִם בְּנוֹ: אֲנִי חַדָּם יִשְׁפָטֵנוּ. עֲזָלָה עֲבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲנִי עֲבַר עַל
 נַפְשֵׁנוּ: חַדָּם תִּחַדוּנֵם: בְּרִיךְ יְיָ. יִשְׁלַח נְתַנֵּנוּ טָהַר לְשִׁנְתֵּם: לִי הַיְשׁוּעָה וְיִי.

כִּים אִ"ב וּנְסוּף חַדָּם חַדָּד כִּי יִשְׁאָל הַלֵּו חַק וְאִמְכֵן.

יְיָ אֱלֹהֵי רַבַּת צָרוּתִי מִנְעוּרֵי. בְּקִשְׁתֶּיךָ אִמְצָתָ לְבִי
 בְּהַיּוֹתֶךָ בְּעוֹזֵרֵי. גְּבַרוּ עֲתָה וְגַם עֲתָקוּ שׁוֹבְרֵי. הַזְכִּירִים

בִּירְעוּ כָּל אֲבָרֵי: הַיְיָתִי חֲרָפָה בִּינִיהֶם מִשְׁלוֹשְׁנֵיהָ.
 וַיְהוּ אֶבֶן בִּי וְהָאֲרִיכוּ עָלַי מַעֲנָה. זָרִים הִלְיוּנִי בְּפִיהֶם
 וּלְשׁוֹנָם שָׂחוּ בְּחָרֵב שְׁנוֹנָה. חוֹשְׁבִים עָלַי מִחֲשֻׁבוֹת
 רָשָׁע בְּלִי חַנּוּנָה: טוֹבָה וּמִדַּת רַחֲמֶיךָ יִגְלוּ עָלֵינוּ.
 וַיִּשְׁעֶתְךָ אֱלֹהִים הִשְׁנַבְנוּ: כָּל־תָּה נִפְשָׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֹא אָמַר מִתּוֹתֵנָּה מִנוּ. לִמְעַן שֵׁם קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה. לֹא לְנוּ יְיָ
 לֹא לְנוּ: מִדַּת טוֹבָה וְחַסְדֶּיךָ הַגָּבֹר עַל צֹאן מִרְעִיתְךָ.
 גָּעַנּוּ לָךְ מִחַל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמְחִילֶתְךָ. סָעַדְנוּ
 וּנְשָׁעָה וְהָטָ לְבָנוּ לְגַת־יְבוֹתֶיךָ. עָגְנּוּ יְיָ עָגְנּוּ בִּי טוֹב
 חַסְדֶּךָ וְאַמוּנָתְךָ: פָּדָה וְהַצִּיל עַמְּךָ וְרַעֲיֹתְךָ מִכַּף
 מַתְקוֹמֵיהֶם. צוּר צַדִּיק גָּדוֹל גְּבוּר וְנֹרָא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם. קִדְשׁ קִדְשַׁת שִׁמְךָ עֲלֵינוּ קָרֵב מִצַּדִּיקֵיהֶם.
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עָלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שִׁחַרְנוּךָ בַּתְּחִלָּה
 הַקְּשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָבוֹ וּקְדוּשָׁנוּ. שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה
 לְסִגְלֶתְךָ כְּבוֹדְנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ. תִּבְעֵנָה שְׁפָתֵינוּ
 תְּהַלֵּלְךָ בִּי תִצִּילֵנוּ מִרוּשְׁשֵׁינוּ. תִּזְרַחְךָ וְעַדֹתֶיךָ
 שַׁעֲשׂוּעֵנוּ וּבִם תַּחֲיֵ נַפְשָׁנוּ: דָּבַב שְׁפָתֵי וּקוֹל תְּהַנּוּנֵי
 שִׁמְעָה וְהִאֲזִינָה. וְשִׁיחוֹתֶיךָ בְּרִי לִפְנֶיךָ יִגְעַמּוּ וּבִקְטָרֶת
 רָצָה גָּא. יִדְרֶיךָ יַעֲלוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרָנָה. דְּבִיר
 קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנְךָ עַל מִשְׁפָּטֵינוּ לְכוֹנְנָה: כֶּה תִזְחַלְתִּי
 וְשִׁבְרֵי רֵם וְנִשְׂאָ גָאָה גָדוֹל וְנֹרָא. רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד אֲשַׁבְּרָה. שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי
 וּנְקוּם גְּקֻמַּת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפוּךְ בְּעֵבְרֶיךָ. מַעַר

מִתְקוּמִיךָ וְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נוֹאֲלִים מְלָכִים וְנֹאזְנִים. אֲשׁוּרִים אִם הָטוּ
 וְלָבִים הִלֵּךְ אַחַר עֵינֵם. לַעֲמֹל וְנוֹנֵם וְלִכְבֹּד עַל
 גְּלוּתָם הִבֵּט מְנַגֵּם. הִבֵּט לִבְרִית וְהִמְלֵא רַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוֹנֵם: לַעֲזֹרְתִי הוֹשֵׁה וְהַחֲזֹק נֶשֶׁק לַקְּרֵאת
 צָרִי וְאוֹיְבִי. וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ הוֹסִי כֶּה כִּי תַחֲבוֹשׁ
 מִכְאוּבִי. יִבּוֹשׁוּ וַיַּחֲפְרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר חֲפָצֵי קֶרְבִי. חֲזֹק
 וְאַמִּץ מִבְּמִינֶיךָ נוֹאֲלִי וְצוּר יִשׁוּעַתִּי אֵל אֱלֹהֵי אָבִי:

אל סוף השב וכו' עד לכל קראוך.

אל תבוא כמישפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חיי: כי גדול אתה ונישה
 נפלאות: אתה אלהים לבנה: כי גדול מעל שמים חסדך. ועד שחייב
 אמתך: כי אל גדול יי. ושלך גדול על כל אלהים: אלהים ששקעה תפלתנו.
 האזנה לאקרי פינו: הושיענו אלהים. כי כאו מים עד נפשו: ארני ששקעה
 בקולנו. תהינה אנה קשבות לקול תתענינו: לוי הושיעה וכו'.

כזה שלשה. ג"ס א"ב, ונסוף חסום זכרה.

אלהים אין בלתיך. לדור ודור ממשלתך. ולעד
 קיום ברייתך: בימינך אין מעצור. ידך לא תקצר.
 אל עזנה בצר: נברו מאד נפלאותיך. ולעד שלטון
 מלכותך. ולא יתמו שנותיך: דורש דמים. הצלתנו
 בפה פעמים. והשפלת מלכים דמים: הן לא שנית.
 אתה הוא שהיית. בני יעקב לא כלית: ומבני בנייהם
 אנחנו. למה לגצח זנחנו. וכמת מלב נשכחנו:
 זרויים בכל פנה. עבודים בכל מדינה. ואין לנו
 חנינה: חשוכים בין כל אמה. נתונים לבשר
 ולכלמה. לכל גויי אדמה: טבענו בצול מעמקים.

ירדנו ואין מקים. לך לבר נואקים: יושבים בערי
 שקרים. בלי ראש להרים. לענה ורוש שכורים:
 בשלנו בצדדים כבלילה. בעורים נגשש באפלה.
 ואין לידע קין הנאלה: לקוחי כסף לחרות יוצאים.
 ואנחנו יום וליל נלאים. ומנוח לא מוצאים: מה פהו
 לסבול טיט רפשי. ומה קצי כי אאריך נפשי. עד
 זמן הוציאי להפשי: נאמר בקר מי יתן ערב. ולערב
 מי בקר יקרב. מפחד לב וקרב: שיה פזורה אנו
 משולים. כל מוצאינו אותנו אוכלים. ועל נפשותינו
 לא חומלים: עיני סביב הרימותי. שמאל וימין
 צפיתי. ומכיר לי לא ראיתי: פניתי לכל צד ואין
 עזרה. צעקתי לך ואקרא. עונה בעת צרה: צור
 ידך לא קצרה. לך תכח ותגבורה. למה תישן עזרה:
 קשוב תחן שיחנו. ראה כי תש בחנו. אל באפק
 הוכיחנו: שור בשפלות הורנו. תביט בכבוד צערנו.
 ואל בחמתך תיסרנו: ועקתנו קשוב ממעונך. ביטה
 באנחת בניה. ואל תשיבנו ריקם מלפניך: דרשנוך
 בחן ושועה. יה הרצה לנו בזו השעה. ותחננונו
 אדני שמעה: אל סוד יושב וסי עד לכל קראי.

אל תבוא כמישפט עשנו כי לא יצדק לפניה כל חיי: למנו יסוף ה' וסלחת
 למנו כי רב הוא: למנו יסוף ה' יחזנו. בצדקתך תוציא טערה נפשנו: למנו
 תלצנו ודדך. הישיבה ויטה וננו: למנו רצת כל עמי הארץ. כי ה' הוא
 האלהים אין עוד: למנו אלהים עשה ולא לנו: ראה עמידתנו הלים ורקים:
 לא לנו ה' לא לנו. כי לטפה הו כבוד על חסדך על אמתך: לוי השועה וסי.

מו שלשה. יום א"ב, ונסוף יחום שמעון. אלהינו ואלהי אבותינו.

אֲרִיךְ וְאַמְתֵּךְ שְׁלַח. אֲמוּנִיךָ בְּטוֹב הַצֵּלַח. כִּי
 אַתָּה יי טוֹב וְסֵלַח: כִּי טוֹרָה בְּעֵנְי וְכַפֵּשׁ. כְּטוֹבֶךָ
 הַמְצִיאֵנוּ חַפְשׁ. כִּי בָאוּ מַיִם עַד נַפְשׁ: גְּעִיזְתֵינוּ יְהוּ
 נִקְשָׁבִים. גְּלוּתֵנוּ הֵשֵׁב לְיֹשׁוּבִים. כִּי גָרִים אָנַחְנוּ
 וְחֹשְׁבִים: דְּפַקְנוּ דְלִתִּיךָ לְחַמּוֹד. דְּבַקְנוּ אֱלֹהֶיךָ
 לְצַמּוֹד. כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: הִלִיצְנוּ זָרִים בְּמִצְרֵינוּ.
 הִצִּילְנוּ וְנִדְדֶךָ צוּרְנוּ. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצְרֵינוּ: זְרוּיִיךָ
 מִיַּחֲלִים לְעוֹדֵדִם. זָכַם בְּיַרְאֵתְךָ לְסַעְדֵם. כִּי זָה קֵל
 הָאָדָם: תִּיתֶךָ עַל צָרְתָם תִּמְהוּ. חֲשׂוֹקֶיךָ אַחֲרָיו
 יָגֵרוּ. כִּי חֲנָן וְרַחוּם הוּא: טִירְתֶךָ הוֹשַׁמָּה לְעַיִים.
 טִיבָה בְּחֹמּוֹת בְּנוּיִים. כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ מִחַיִּים: יַגְעִתִּי
 וְאַשִׁיחָה בְּמַעְנֵי. יָבוֹשׁ וַיִּכְלַם מַעְנֵי. כִּי יַעֲשֶׂה יי דִּין
 עֵנִי: כְּבָדוֹ שִׁפְתֵי קָמִי. כָּל הַיּוֹם מִזְעִימִי. כִּי כָלוּ בְעֵשֶׂן
 יָמִי: לָדָם יָשִׁיב בְּפַעֲלָם. לְעַמִּי יִלְמַד לְהוֹעִילָם. כִּי
 לֹא תִנָּח לְעוֹלָם: מְרַחֲמֵנוּ יִתֵּן מְאֹיֵנוּ. מִמֶּנּוּ יִסִּיר דְּפִיֵנוּ.
 כִּי מִה טוֹבוֹ וּמִה יִפְּיוֹ: נִשְׁמָוֹת הוֹשַׁתָּנוּ עֲרֵי. נִבְרִים
 בָּאוּ שְׁעָרֵי. כִּי נִשְׁאַתִּי חֲרַפְתָּנוּ עוֹרֵי: שׁוֹשׁ נִשְׁיֵשׁ
 עֲלֶיךָ. שִׁיחַ לְעַנּוֹת נְאוּלֶיךָ. כִּי שְׁמִיחַתֵנוּ יי בְּפַעֲלֶךָ:
 עוֹז נִרְאָה וְאִיִּים. עֵתָה הוֹצִיאֵנוּ לְפָדְיוֹם. כִּי עֲלֶיךָ
 הִרְגַנוּ כָּל הַיּוֹם: פָּגַה דְרָד עֵקֵב. פָּאֵר הַיּוֹלֶךְ לְנִקּוֹב.
 כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב: צַעֲקָתֵנוּ לְפָנֶיךָ נִרְיָן. צַפָּה
 מִשְׁמֵי עֲרִין. כִּי צַל וְיָמֵינוּ עָלֵי אֲרִין: קוֹל לְהַשְׁמִיעַ

לעוֹנֵי. קָרַב קִיץ עַדֵּנִי. כִּי קָרוֹב יוֹם יי: רַם זְרוּעָה
 תִּרְאֶה. רַעִיטָה פָּנִים הַתְּרָאָה. כִּי רַם יי וְשָׁפַל
 יִרְאֶה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי. שְׁוַעְתִּי תַעַל לְמַעוֹנֵי. כִּי
 שׁוֹמֵעַ אֵל אֲבִיוֹנִים יי: תַּחֲנוּן כְּתוּדָה תִּרְצֶה. תֹּאמֶר
 לְעַמִּי אֲתִרְצֶה. כִּי תוּדָה מֵאֵתִי תַצֵּא: שָׁקַל מֵאֲזֵנִים
 יִקְבֹּשׁ. עוֹז נִצַּח יַעֲטֶה וְיִלְבֹּשׁ. כִּי הוּא יִכְאִיב וְיִחַבֵּשׁ:

אל מלך יושב וטו יד לכל קראד.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט מִשְׁפַּט כִּי לֹא יִצְדַּק לַפְּנֵיהֶם הַי: מִלְּפָנֶיהָ מִשְׁפַּט
 אֵל אֵינָה מְחַנְנָה בְּיָשָׁרִים: כִּי גִשִׁית מִשְׁפַּטְנוּ וְדִינֵנוּ. יִשְׁכַּח לְכַסֵּא יִשְׁפַּט
 אֲדָקִי: כִּי יִדְרֹשׁ דְּמִים אוֹתָם וְכִי. לֹא יִשְׁכַּח עֲצַת גְּבוּרִים: וְדוֹן בְּגוֹמֵם טָלָא
 יִזְוֶה מַחֲנוּן רֹאשׁ עַל אֶרֶץ רַבָּה: יְיָ הַשְׁמֹעַ וְטו.

כזו שלשה. יום אלה, ונסוף חזום ובריה דוק.

אֲדוֹן דִּין אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פֶּעַל אִם יִכְדֶּק. גָּבַר
 לְפָנֶיהָ לֹא יִצְדֶּק: דְּפִי תַתָּן בְּצַבֵּא מַעְלָה. הוֹבְמֵלְאִכִּי
 הַשִּׁים תְּהִלָּה. וְאִף שׁוֹתָה כַּפִּים עוֹלָה: זְכוּת וְצִדְקָה
 אִין בְּנוּ. חֲטָא וְרָשַׁע בְּלֵנוּ. טוֹב. אֵל תְּבֵא בְּמִשְׁפַּט
 עֲפִינוּ: יִחַמוּ מַעִיד עֲלֵינוּ. קָרַב רַחֲמִיךָ פָּנָה אֲלֵינוּ.
 לְבַלְתִּי בְרוּעַ מַעֲלֵלֵינוּ: מְשׁוֹבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמַנּוֹת.
 גִּיהוּחִים אִין וְקָרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מְצוּא לְעוֹנוֹת: עַל
 צְדָקוֹתֵינוּ אִין אֲנוּ סְמוּכִים. פֶּשַׁע וְעוֹן מְלַכְלָכִים.
 צְדָקָה מְצוּא לְתַחֲנוּן עוֹרְכִים: קוֹל תְּמַתַּח בְּאֶרְחוֹתֵינוּ.
 רַבָּה וְתוֹלַעַה אֲחֵרֵיתָנוּ. שְׁוֹא וְהִבֵּל שְׁנוֹתֵינוּ: תִּשׁוּב
 עַל תְּרַעַה תַּנְחֵם. זֶה הַרְבֵּךְ תַּנְחֵם מְרַחֵם. בְּרַחֲמֶיךָ
 מְרַבִּים עֲלֵינוּ רַחֵם: דְּרַבִּיךָ הוֹדַעַת לַעֲנֵי לְהוֹרוֹת.

יִדְעֵתוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. הַבְּטַחְתוּ שְׂאִין רִיקָם
 חוֹזְרוֹת: חֲנוּן כִּם סִדְרָנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק קָשׁוּב מִמַּחְנֵיךָ.
 וְאַל תִּשְׁיִבֵנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: אֵל סֹלֵד יִשׁוּב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלַּתֵנוּ.
 וְאַל תִּתְעַלֵּם סִתְּחַתְּנוּ: תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנֶקֶת אֲסִיר-בְּגָדָל וְרוּזָה-הוֹתֵר בְּנֵי
 תְּמוּתָה. לְשִׁמְעֵ אֲנֶקֶת אֲסִיר-לְפִתְחֵ בְנֵי תְּמוּתָה: תְּפִלָּה לְעֵנִי כִי יִעֲטֶף-
 וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפָּךְ שִׁיחוֹ: נִשְׁפָּךְ לְפָנֶיךָ שִׁיחֵנוּ. וְצִדְוֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ נְגִיד: זֶה עֵנִי
 תְּרַא וְנִי שְׂמַע-וּמִכָּל צְרוּתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ: לִי הוֹשִׁיעָה וְכוּ'.

מִחַ שְׁלִישִׁי. יוֹם אֲחִי, נְיִיד, גְּדִיָה, וְכֵן כּוֹלֵם, וְנִסְמָךְ חַמוֹס טְרַשָׁם בְּרִי הַיְהוּדָה
 אֲלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵנוּ.

אֲשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ צוּרֵי. בְּלֵב נִשְׁכָּר וְלֹא כְּאוֹלָם
 בְּרִיא. גַּם צָרְתִי אֲנִיד וְצַעְרֵי: בְּעַד פְּשָׁעֵי לְפָנֶיךָ אוֹדָה.
 גַּם חַטָּאת עֲמִי אֶתוּדָה. דְּגִיל רַחֲמֵנוּ בְּעֵזֶב וּמוֹדָה:
 נוֹפְנוּ מִרְעִיד וְנִפְשָׁנוּ נִבְהַלָה. הוֹאֲגִים עָלֵי חַטָּאתָה כִּי
 גָדְלָה. הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה גְדוֹלָה: דְּבַרְנוּ עִשְׂק
 וְסָרָה. הִלְכָנוּ דְרָךְ לֹא יִשְׂרָה. וְקַלְקַלְנוּ אֶרֶץ בְּקַלָּה
 בְּקָרָה: הֵן עֲוֹנֵינוּ מָנוּ נִבְרוּ. וְכִבְדוּ כְּמִשְׂא וְרֵאשָׁנוּ
 עָבְרוּ. זָנַחְנוּ מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְרוּ: וּבִמָּה נִקְדַּמְךָ אֵל
 כְּבִיר. זְרוּנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁנֵנוֹת לְהַעֲבִיר. חַטָּא לְהַרְחִיק
 וְחֹסֵד לְהַגְבִּיר: זְכָחִים וּמִנְחוֹת מְסַלְקִים. חַטָּאת
 וְאִשְׁמוֹת נִפְסְקִים. טָפִי דָמִים גַּם הֵם לֹא גִזְרָקִים:
 הָרַב בֵּית קִדְשֶׁךָ. שְׂבָעוּ שְׁעָרֵי מִקְדָּשֶׁךָ. יִשְׁכְּהַ בְּרַד
 עִיר קִדְשֶׁךָ: טְבַחְתָּ שְׁלַחְתָּ מֵעַל פָּנֶיךָ. יִצְאוּ דְחוּפִים
 מִלְּפָנֶיךָ. בְּדָגִים מִקְרִיבִים קָרְבְּנֶיךָ: תִּמְנֵנוּ לִבְנוֹ
 וְרוּחֵנוּ לְשִׁבְרָה. כִּי זְכָחֶיךָ רוּחַ נִשְׁבְּרָה. לֵב נִשְׁכָּר

וְנִדְרָה לֹא תִבְקֶה נִזְרָא: כּוֹנְנֵנוּ לִבְנֵנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה.
 לְקַחְנֵנוּ דְבָרִים וְעִדִּיךָ נְשׁוּבָה. מִבְּטָא שְׁפָתֵינוּ יִשְׁלַם.
 פְּרִי נִדְרָה: לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צְמֵאִים וְרַעְבִּים. מִמְעַטִּים
 בְּצֹם דְּמִים וְחֻלְבִּים. נָא רְצֵם כְּעַל מִזְבְּחֶךָ קָרְבִּים:
 מִמְעַמְקִים קְרָאנוּךָ אֱלֹהֵי זֶה. נָא תִפְלְתֵנוּ לֹא תִבְקֶה.
 סִלַּח נָא לְעוֹן הָעַם הַזֶּה: נוֹאֲצִינוּ אִם מְקַטְרָנִים
 וְנוֹאֲמִים. סַנְגִּירוּנוּ אִם שׁוֹתֵקִים וְרוֹזְמִים. עֲמוּד
 מִכֶּסֶף הַדִּין וְשֵׁב עַל כֶּסֶף רַחֲמִים: סְלִיחוֹתֶיךָ הִרְבֵּם
 וְהִפְרֵם. עֲוֹנוֹתֵינוּ מָחָה וּפְוֵרֵם. פֶּשְׁעֵינוּ אֶתְּרֵה
 תִּכְפֹּרֵם: עֲמִידָה אֲנוּ מִנְתַּחֲלָקָה. פְּנֵה נָא מִכָּל עֲשׂוּתֶיךָ.
 צֵא כְּגִבּוֹר לִישַׁע חֲשׁוּקֶיךָ: פְּוֵוֵרִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת.
 צוֹעְקִים וּמִתְאַנְחִים אֲנַחוֹת. קוֹבְלִים עַל צְרוֹת
 הַמִּתְוַחֲוֹת: צְרוֹת רַבּוֹת וּמְצוּקוֹת. קְרַבּוֹת וּבְאֹת
 וְרוֹחַקוֹת. רֵאשׁוֹנוֹת פְּקוּדוֹת וּשְׁנִיּוֹת דּוֹבְקוֹת: קוֹלְנוּ
 שְׁמַעָה כְּחֶסֶדְךָ. רַחֲמֶיךָ זְכוֹר וְחֶסֶדְךָ. שְׁמַר הַבְּרִית
 וְהַחֶסֶד לְעַבְדֶּיךָ: רִיבְרֵה רִיבְנוּ וּנְאֻלְנוּ. שׁוֹבְנוּ
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. תְּקוּם תִּרְחַם צִיּוֹן הִר קְדֻשָׁנוּ:
 שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן: תִּקְרָא אֵל אֱלֹהִים עַלְיוֹן.
 גָּאִים תִּכְנִיעַ כְּחָרֵב בְּצִיּוֹן: תוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְתִסְדֶּה.
 גַּם תִּכְנֶה עֲרֵי יְהוּדָה. רַחֵם יוֹשְׁבַת שְׁבוּלָה וְנִלְמוּדָה:
 שְׁבוֹת אֶתְּלֵי יַעֲקֹב הַשֵּׁב. מִשְׁכְּנֹתָיו תִּרְחַם וְתִשָּׁב.
 בְּנֵה שְׁלוֹם עֲמִידָה יִשָּׁב: יְהִי אֱלֹהֶיךָ גְּלוּתִי רִיבִי. וְדַבְּרָתִי
 עַד הִנֵּה שִׁיחִי וּכְאֹכִי. אֲמַרְי הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה גִיבִי:

הודעתה שלש עשרה מדורות לנאמניה. הודעתה
 שאינן חוזרות ביקם מלפניה. דברך הטוב ואמן
 נה לכהניך: אל סוף יושב ותי עד לכל קראיה.

אל תבוא בטשטש עמי כי לא יצדק לפניך כל חיי: אלהים אל דמי זה
 אל תחרש ואל תשקט אל: אלהים באו טוים בנחלתה. טמאו את תיבול תדשה
 שמו את ירושלים לעיים: נתנו את נבלת עבדיה טאכל לעוף השמים בשר
 חסדיה לתרו ארין: שפכו דמם בטוים סביבות ירושלים ואין קוברי: אלמנה ונר
 נטרנו. ויתומים יצחו: שלחו באש טתדשה. לארין הללו טשכו שמה: לוי חסיה.

מט עקרה. טים א"כ נפול ונמוך חזום חוד מרבי משלם הקטן חוק.

אלהים אל דמי לדמי. אל תחרש ואל תשקט
 למתקוממי. בקשהו דרשהו מיד מחרימי. כל
 תבסה ארין בכל מקומי: גול יגלה לפניה ישפה ויזלה.
 גם בפורפרך מלא גיוות יגלה. דון ידון שופך חלה
 בחלה. דמי ענייה הנשפה בשגרי אלה. התנעצו יחד
 סוף מסך רצל. הלוט הלוט פני כל הארין להצל.
 ולא יזכר שם קדש המצל. ולכת אחרי התהו משקין
 ומגעל: זרע קדש בנים לא ישקרו. זה אלי ואנהו
 זעקו ושוררו. תכל נחלתנו הוא וכו נתאמרו. הית
 יחידתם בצרור החיים צררו: טף ונשים יחד השלימו
 לעקר. טלאים המבקרים בלשכת בית המוקד.
 יחיד ונשא עליך נהרג ונשקר. יחודו יחד לו לבד
 ראש ליקד: בבשים בני שנה לעלה תמימים. בבשו
 עולות בזבחי אמורי שלמים. לאמיתם אומרים לא
 יבטרו רחמים. לקרבן אשה לוי נתבקשו מקרמים:

מִפְּרָפְרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מִפְּרָפְרִים. מְמַהֲרִים
שְׁחוּט אַחֲרֵיהֶם וּבְדַמְיָהֶם מִתְּבוֹסְסִים. נָתַן עַל רִבְד
הַיְכָלְךָ וְאַף לְמִטְרָסִים. נִגְדַּר עֵינֶיךָ לְעַד יְהוֹתוֹסְסִים:
סִדְרוּ לְפָנֶיךָ סִדּוּר מְעַרְבָה גְדוּלָּה. סִבְבּ וְגַם הַיְסוּד
קִטּוֹן מִדְּכִילָה. עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים הַנּוֹזְפִים כְּלִיל עוֹלָה.
עוֹלָתְךָ יְדֻשְׁנָה יִזְכֵּר כָּל מִנְחַתְיָךְ סֵלָה: פְּנוֹת וְעֶזְרוֹת
מֵלֵאוּ קִרְבְּנֵי זִכְחִים. פְּדָרִים וְאַבְרִים הָרֹאשׁ וְהַרְגֵּל
וְגִתְחִים. צְרִדֵי מִנְחוֹת כִּמְה עֵשְׂרֵנִי מַחִים. צְדָקָנִיּוֹת
קִנְיָהֶם הִמָּה עוֹלָלֵי טַפְחִים: קִיִּין לְמִזְבְּחֵהֶם בְּנֵי בִירְב.
קָרְבַן הָעַם לְכַפֵּר תִּלְמִיד עִם צוֹרֵב. רַחֵשׁ מִרְבֵּד זֶה
מֵאֵז לֹא נִקְרַב. רִיחַ גִּיחַח מִנְחַת יְהוּדָה תִּעְרַב:
שְׂרָתִי כְדֶנָּה בְּשָׂרוֹ נָשִׁים בְּאַנְשִׁים. שְׁחִיטָה זְרִיקָה
וְקִבְלָה מִקְרִיבִים וּמְגִישִׁים. הַקְרַבְתָּ מִנְחָה טְהוֹרָה
נִפְשׁוֹת הַקְדוּשִׁים. הַנּוֹפֵת חֲזוֹה וְשׁוֹק וְלַחֵי הָרֹאשִׁים:
דְּמָעוֹת מִפֶּה וּמִפֶּה נּוֹבְעִים וּמִקְלָחִים. וְשׁוֹחֲטִים
וְנִשְׁחָטִים אֱלוֹהֵי עַל אֱלוֹנֵי מַחִים. דְּמֵי אֲבוֹת וּבְנִים נּוֹזְעִים
וְטוֹפְחִים. בְּרַפְתָּ הַזִּכְחַ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל צוֹרְחִים: יִרְאֵה
יִרְאֵה פְעֻלַּת בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת. בָּחַם הַיּוֹם עֲרֻמוֹת
לְשִׁמְשׁ גִּשְׁטָחוֹת. יִפֶּה בְנֵי נָשִׁים מִבְּקָעוֹת כְּרֶס וּמִפְּלָחוֹת.
מִבֵּין רִגְלֵיהֶם שְׁלִיָּה וְלֵד מִפְּרִיחוֹת: שְׁמוֹעַ הַנִּשְׁמַע אֵז
אִם נִרְאֵה. לְהֵאֱמִין מִיֵּאֱמִין גְּדוּלָּה פְּלִיאָה. מוֹלִיכִים
בְּנֵיהֶם לְטַבַּח כְּלַחְפָּה נָאָה. הַעַל אֱלֹהֵי תַחֲאֲפָקֶרֶם
נָאָה נָאָה: קָדָם גִּשְׁעָנָנוּ וְתַעֲמֵד עֲקֵדַת הַר מֵד.

טְמוּנָה לִישַׁע בְּכָל דֶּרֶךְ וְדַר לְשֹׁמֵר. נְהוֹסְפוּ אֱלֹהִים
 וּבְאֵלֶיהָ עַד בִּלְתִּי לֵאמֹר. הִי זְכוּיָה קִנּוּם הַשְׁמֵר
 לָנוּ וְצְרוּחֵינוּ תִּגְמֹר: אַל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אל תבוא בטיקפט עטנו. כי לא יצדק לפניה כל חי: מקול סתרה וסנפה.
 טפני אויב וכתגנס: כי עליה הודגנו כל חיום נחשכנו כצאן טכחה: כי אכל
 את יעקב. ואת גוהו השמו: העל אלה התאפק יי. הקשה והענט עד סאדי:
 אל נקמות יי. אל נקמות הופיע: הנטא שפט הארץ. השב נטול על גאים:
 ותשב לשכננו שבעתים אל חקם. תרפתם אשר תרפוה ארצי: יי קנבור נצא.
 כאיש סלקמות יציר הנאה. נרע אף יצדית. על ארצו ותגבר: ליי היסטה וכו'.
 ב עקדה. אדא. טים אויב ונטוף חתום קלונטום בר רבי יהודה חוק ואמין.

אֶת הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב נָתַם. בִּידֵי רִשְׁעֵיהֶם מִתְּלֵהֶם.
 נָבִיר שָׁמְתוּ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם. דְּכֹאֹם בְּעַבְדוֹת וְעַלְמִים
 מְטוֹלִים עֲלֵיהֶם: הוֹרְגִים תּוֹלִים מִשְׁמִידִים בְּכָל מִינֵי
 מִשְׁמַד. וּבְכָל זֹאת עָלֶיךָ אוֹתָם לְהַצְמֵד. זְנוּחַ אֵל
 הִי קִלְקוּלָם לְלִמָּד. חוֹבָטִים וְחוֹבָלִים בְּאֵין מְאֹמֵד:
 טוֹמְנִים פַּח לְלִכּוֹד בְּשֶׁף יְקוּשִׁים. יְחוּדָה לְהַמִּיר
 בְּבַעַל לְהַאֲשִׁים. בְּלֵה לְגַמֵּר בְּעַם קְרוּשִׁים. לֹא יִזְכֵּר
 שֵׁם יִשְׂרָאֵל לְהַרְשִׁים: מְזֻמּוֹת נִבְלוּתָם עוֹבָם בְּשִׁלְמוֹתָם
 לְצִין. נְטוּשׁ יִרְאָתָה בְּהַבְלִיחֵם לְעִין. שִׁיחַ פּוֹצִים
 עִפְיָה לְהַדִּין. עַד מָוֶת אֲהַכְנִהוּ תַּצְצִיף הַזְדִּין:
 פּוֹשְׁטִים צְוָאר לְאַכְחַת חֶרֶג רַב. צְדָקָנוֹת חֲשׂוֹת
 קָנִיחוֹ לְקָרֵב. קָרְבָן בְּלִיל רֵיחַ הַנְּעָרֵב. רוֹנְשִׁים לְקָדָם
 מִנְחָתָם לְהַעֲרִיב: שׁוֹחֲטִים הָאֲבוֹת בְּנֵיהֶם בְּדַמְיָהֶם
 מִתְּבוֹסָסִים. תְּבוֹסָתָם עֲלֵיהֶם בְּאֵהֵב מִתְּעַלְסִים.
 קָצִים בְּחַיִּידָם וְנַפְשׁוֹתָם לֹא חָסִים. לְיַחַד שְׁמָה

דַּעִים וְשִׁשִּׁים: וּמִתְאַשְׁרִים לְהִשְׁמִיעַ שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל
 בְּקִרְיָאתָם. נוֹהֵם פִּיהֶם בְּבִרְכַּת זְכוּתָם. יְחִיד אֲבוֹת
 וּבָנִים חֲתָנִים וְכִלּוּתָם. מְמַהֲרִים לְטִבַּח בְּכַאֲפָרְיוֹן
 חֶפְזָם: וְלִדְי גַּעְמָה נִטְעִי שֶׁעֲשׂוּעִים. סָפִים כָּלִים
 נוֹזְעִים מְנוּעִים. כֶּה נִשְׁכַּעַתָּ בְּעֶקֶד הַרוּזִים. רְבוֹת
 זְרָעִים בְּכֹזְבֵי רְקִיעִים: רָאָה תִּרְאָה עֲקֻזֹת אֱלֹהִים
 גַּעְקֻדוֹ. בְּחֵייהֶם נֶאֱהָבוּ וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדּוּ. יְחִיד
 שְׁמָה לְקִדְם שְׁקֻדּוֹ. יְדִידוֹת יִשְׂרָם פְּקֻד בְּאִשְׁר
 נֶאֱחָדּוּ: הָאֵל זְכוּר וְאֵל תְּשַׁבַּח. וְשִׁאֲרִית הַפְּלִיטָה
 מְכֹאֹב מוֹכַח. הַזְרֵשׁ דְּמִים דְּרוּשׁ לְהַתְּנֹכַח. הוֹפִיעַ
 בְּנִקְמַת עִם נִשְׁכַּח: חֶפְזִין וּבְעִבְרוֹת צוּרְרֵי הַנְּשֵׂא.
 זְעוּה תְּשִׁים מִפְּרִיָה וְשׁוֹסָה. קְנִיָּיָה תַחֵן בְּאֲבִרְתָּהּ
 מִחֶסֶה. וְעַל כָּל פְּשָׁעֵימוּ אֲהַבָה תְּכַסֶּה: אֲמִין
 וְשִׁנֵּב פְּלִטַת שְׁרִידֶיהָ. מִיַּחְלִים לְחֶסֶדָה זְרַע
 חֶסֶדֶיהָ. צַעֲקֹתָם קָשׁוּב מִמְּכוֹן רִיזוּדָה. זְכוּ
 לְאֲבִרְתָּם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיהָ:

אל סוד יושב יתר.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי: בקראנו עגנו אלתי
 צדקנו בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו: שמענה תפלתנו : ושועתנו
 תאזנה אל המצנתנו אל תעזבנו: אדני שמענה קולנו תתקנה אוניה השבות
 לקול תתגענו: שמענה : צדק תקשיבה רצנתו תאזנה תפלתנו בלא
 שפתי ברכה: ליי חישנה וכו'.

נא עקדה. אדני. שים א'ב ונסוף חזים בנימן כד ורח חוק.

אמונים בני מאמינים הנאמנים בביריתך: באים
 לקוד ולברוע בספי תצרותיך: נועים בתפללה

ומהפקקים בכריעה. הופקים דלתיך ואומרים אדני
 שמעה: המקריבים הקרבת מנחה רוח נשברה.
 ודבאות לב תחת עלה המורה: זבח כליל מזבירים
 עקרת מריה. חלבי אשים ועלת ראיה: טעינת
 עצים אשר על המזבח נעמסו. יקוד אש
 ומאכלת אשר אב נשא: כפיפת ידים ורגלים אשר
 על המערכה נעקרה. להב ברזל וקופיץ מרוטה
 וחדה: מאכלת לקחה וצואר לשחיטה פשוט.
 נתבפה סמיכה ולקרין אב קשוט: שמה ה' אב
 בזבחה בעל משה בנו. עלין הבן בקרבנו בבחנתנות
 אפריונו: פעלת צדקתם בניהם בהזבירים לפניך.
 צפון להם הושיתם ובמנגף תגן הנגיף: קרני סביבת
 איל הנאחו בהרשים. רצה להנתן בפר לעם
 קדושים: שעת גיחוחו ונשבעת לו. תולדוריו
 להרבות שער איביו להנהילו: בהר יי יראה ולבניו
 יהי מחסה. נקרא שם המקום יי יראה על שם
 המעשה. ילדיו היום בצר ובמצוק לפניך בעמדם.
 מעודי מתנים פושלות ברפים ורפות ידם: נושאים
 לה עינים ברר ניב מענם. זכור ריח הנערב ותזק
 רפיונם: ונפוצותיהם תקבץ ונחיתיהם תאסוף.
 ואובדיהם תבקש ונחיתיהם תישב. ותושבים לבטה
 ותשכנם שיאנו בהר מרום ישראל. ותמלוך

עליהם לעולם לבדך. הַמָּה יְהוָה לָךְ לְעַם וְאַתָּה
תְּהִיָּה לָהֶם לֵאלֹהִים: אל מלך יושב וכי עד לכל קראך.

אל תבוא דְמִשְׁפַּט עֲשֵׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לַפְּנֵיהּ כָּל חַי: שְׁמַע קוֹלֵנוּ יי
אֱלֹהֵינוּ וְהַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצּוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: שְׁמַע קוֹל תְּחִנָּתֵנוּ בְּשִׁנְעֵנוּ אֵלֶיךָ
בְּנִשְׁאֵנוּ וְיִשֵׁ אֵל הַבִּיר וְקִדְשֵׁה: שְׁמַע יי וְחַנּוּן יי וְנַח עֲזֵר לָנוּ: שְׁמַע יי קוֹלֵנוּ
לְקָרָא חַנּוּ וְחַנּוּן: וְנִשְׁמָה שְׁמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עַבְדֶּיךָ וְאֵל תְּחִנָּתֵנוּ
וְהֵאָר פְּנֵיהּ עַל בְּתַרְשֵׁה הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲרַגֵּי: לִי חִשּׁוֹנֵת וכו'.

בב חזון נלכחי החיים אפרים בר רבי יעקב חזק ואמין. אלהנו ואלהו אבותנו.

אֲנִי עַבְדְּךָ בְּדַאֲמָתְךָ. בָּרַב חַסְדֶּיךָ אָבִיא בֵּיתְךָ.
מָחָר בְּיוֹם קָדֵשׁ לְפָקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתְךָ. שְׁבִתוֹן שְׁבִת
קָדֵשׁ לִי מָחָר: אֲעִירָה שָׁחַר וְלֹא שָׁחַר יַעִירֵנִי.
בְּיָמִים הַנְּטוֹרָאִים אֲשֶׁר פָּחַד קָרְאֵנִי. לְפָנַי בּוֹא יוֹם
הַגְּדוֹל לְדוֹגְנוּ. בְּבִקְסָה לְיוֹם חַנּוּן חַנּוּן לִי מָחָר: פְּשָׁעֵי
אֲנִי אֲדַע וְהִטָּאתִי תְּסוּבְכֵנִי. וְאֲדַאֲגַ לְיוֹם מָחָר יוֹם
מִשְׁפָּטִי וְדִינִי. וְאֶתְפַּלֵּל אֵל יי לְסִלּוֹחַ לַעֲוֹנֵי. מִדַּאֲנָה
מִדְּבַר עֲשִׂינוּ זֹאת לֵאמֹר מָחָר: רַחֵם פְּדֵנִי וּבְכַרְעִים
אֵל תִּתְחַר. שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר. כִּי אֵיזָה עִם
סִגְלַת לָךְ לְבַחֲר. כִּי אִם אוֹתִי וְגַם לְמָחָר: יֵשׁ לָנוּ אָב
זְקֵן וְיֵלֵד זְקֵנִים. וְאָבִי יוֹשֵׁב אֶהְל וּמִקְנֵה רֵאשִׁירָה
קִנְיָנִים. תְּחַן זְכוֹת אָבוֹת לְבָאִי בְּבָבִי וּבְתַחֲנוּנֵי.
וְקִדְשָׁתֶם הַיּוֹם וּמָחָר: מִקָּשָׁר אֲמִיץ קָשָׁר רִשְׁעִים
מִשְׁכְּלִי. אֲסוּר חָל עַל אֲסוּר בּוֹלֵל וּמוֹסֵף אֵלַי. קָשָׁר
הַעֲקָדָה וְהוֹרֵם מִהַתְגַּלֵּל עָלַי. וְאֵל הָעַם תֵּאמֹר
הַתְקַדְּשׁוּ לְמָחָר: מִקְדָּם זְלַחְהּ דְּרַבִּי וְהִנֵּה יי עֲמָדִי.

ועתה להפוך גסתחפה שדי. לחרב ולהרג נמסרתי
 ביד רודי. כי ישאלך בנגד מחר: בחר ובאסר
 נאסרתי בגלותי. ולא קרב המתיר במצות איש
 בשורתי. אפוטרופוס שמנהו אבי יתומים מלאך
 בריתי. ישם יי מועד לאמר מחר: והקצים בלם בלו
 ובנגד ביד קמיה מתאחר. והלא אין אדם רוצה שיחז
 פקדונו ביד אחר. לכלתכלה יש קץ רחבה גלותי
 לסחר. גשאל ליי למתי אעתיר לך ולעמך ויאמר
 למחר: רחום הכינו לך בימה וסנגורים להתקרב.
 וכבר בא חכם לדרוש במערב. ועתה תמחל לנו
 על כבודך הרב. לין פה וייטב לבכה והשכמתם מחר:
 ראה אבינו כי עשינו באמנותנו. יצר לב האדם רע
 מנעורינו. עשה באמנותך וסלח לנו. קום קדש את
 העם ואמרת התקדשו למחר: ברור כי אין צדיק
 שלא יחטא בעברה. למלאכי השרת לא נתנה
 תורה ואנו אין לדקדק עמנו בחוט השערה. כי
 יאמרו אלינו ואל דרתינו מחר: יה כבודך עומד בין
 עדתנו בהבטחת לזננו. אלהים נצב בעדת אל
 בקרבנו. גם אתה יושב תהלות ישראל סבבנו. שב
 בזה גם היום ומחר: יד פשוטה פשט בעל הבית
 לבעלי תשובה. ופשט העני את ידו לקבל טובה.
 אמת נתת לייעקב חסד לאברהם באהבה. ונתת גם
 מחר: עד מתי תרדפני רודף מלא. פתוב ולא כתוב

עלי תעלה. אחרי מי יצא מלך ישראל המפלא. זאת
 אות בקרבכם פי ישאלון בְּנֵיכֶם מִחֵר: קדמוך בְּנֵיךְ
 בְּהַפְלֵת הַיּוֹם שְׁבָרִים. הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתֶם וּלְמַחֵר לְטוֹל
 שְׁבָרִים. הַיּוֹם בְּמַחֵר זֶה וְזֶה גֹרֵם לְטוֹבָה לְזָכָרִים.
 וְהִנֵּה בָּזָה יוֹם מִחֵר: בְּזֵרוּ צִירֵי יִשְׂרָאֵל הַתְּפַלְלוּ עַל
 אַחֵיכֶם. עַל כָּל צָרָה וְצוּקָה שְׁלֹא תִבָּא עַל צְבוּרֵיכֶם.
 וְצַעְקוּ בְּכַח פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב אֲבִיכֶם. וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן
 קְטֹרֶת לִפְנֵי יי מִחֵר: בְּתוֹרָה וּבְמִצְוָה שֶׁקִּיְמוּ הֵם
 וְאֲבֹתֵיהֶם. יִזְכוּ לְהַטִּיב לְעוֹלָם לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם. יי
 הַטֹּב יִכְפַּר בְּעַד עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְכֵן תֹּאמַר אֵל הָעַם
 הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחֵר: תִּנּוֹן הַשָּׁב שְׁנַיִם בְּבִרְכָתְךָ.
 הוֹאִיל וּמִסְתַּבְּלִים לְךָ וּמְקוּיִם לִישׁוּעָתְךָ. חֲדַשׁ עֲלֵינוּ
 שָׁנָה טוֹבָה וְעֹטְרָה שְׁנַת טוֹבָתְךָ. הִנֵּה יוֹם קֹדֶשׁ לִי
 מִחֵר: זָכֵה חֲדַשׁ תְּשִׁירֵי לְחַתֵּר וּסְלִיחָה. יִרַח אֵיחָדִי
 עוֹלָם וּנְבִיעוֹת נִזְכְּרוּ וְנִפְקְדוּבוּ לְהַשְׁמִיחָה. וְכוּ עֲתִידִים
 לְהִגָּאֵל צְמִיחַ צְדִיק לְהַצְמִיחָה. כֵּן אָמַר יי בְּעַת מִחֵר:
 קְדוּשִׁים הַמְּלִיכוּנֵי עֲלֵיכֶם וְהִזְכִּירוּ זְכוּתֹת. בְּרֵי
 שְׂאֵזְבוּר עֲקֵדַת אֲבִיכֶם בְּשׁוֹפָר שֶׁל אֵיל בְּפַקְדוֹנוֹת.
 וְאֲבֹתֵיכֶם בְּסֹפֶר חַיִּים וְאֲמַחֵל לָכֶם עֲוֹנוֹת. אֵל
 הַיָּרֵאוּ וְאֵל הַחַתּוּ מִחֵר: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטַחְתִּי אֲמַרְתִּי
 עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה. צְדָקְנוּ תִּכְרִיעַ בְּגֵרוּמִים בְּבָדִים
 לְהַקְנֶה. תֹּאמַר לִי רַב חֶסֶד מִטָּה בְּלִפְי חֶסֶד מִפְּנֵה.
 אֵל תִּצַּר צָרַת מִחֵר: אֲרֵךְ זְמַן וּמְנַיִם וּמְנַיִם קְדֹשָׁה

נְתַחֲלֶלְהָ. וְטַמְאָה אֲבֵי אַבוֹת הַטַּמְאָה בּוֹקֵעַת וְעוֹלָה.
 יְרוּדָה עַד עֶפֶר תַּעֲלֶה מֵעֵלָה מֵעֵלָה. וְהַעֲמִלְקִי
 וְהַבְּנֵעֵנִי יוֹשֵׁב בְּעַמְקֵי מְחָר: מְחָר שְׁטֵן אֲבִינִי־סָף
 בְּשָׁנָה רָעָה. בְּנֵי מִדְּרָךְ אוֹצִיא וְאוֹשִׁיעָה. הַפְּזֵה
 פּוֹרְשִׁים לְחַיִּים טוֹבִים וְאַתָּה לְמִיתָה קְבוּעָה. וְשִׁמְתֵי
 פְדוּת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמְּךָ מְחָר: צְדָקָה וּגְאֻלָּה הֲנֵנִי
 מְבִיא לְמְחָר בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. שְׁנַת אִסָּם וּבִרְכָה בְּאוֹ
 אֵלֵי בָּעַת מְחָר לְחַנּוּנָה. יִשׁוּעָה וְחַיִּים וְשְׁלוֹם רַחֲמִים
 וְחַנּוּנִיָּה. הֲנֵנִי מְמַטִּיר לָכֶם בָּעַת מְחָר: אֵל סֵדֵר וְיֵשֵׁב וְיֵטֵי.

טוב ה' לכל ורחמי על כל טעושותי: טוב ה' לקני לגפשי תהרהטני: טוב ה'
 לקטני ביום צרה וירגע חסי בני: כי טוב ה' לעולם חסדו ועד יוד אבותינו:
 טוב לחסות בני טבטת פאדם: טוב לחסות בני טבטת בנרבים: טוב ה' אשר
 ה' על כן יודה חסאים בנרה: טוב ויאל ודקים לתשיעת ה': הושיעני אלהים
 כי באו טים עד גפשי: הושיע ה' את עמקת את שארית ישראל: הושיע את
 עמך וברך את עמלקתך וירעם ונשאם עד העולם: הושיע ה' כי גמר חסד
 כי פשו אבותים טבני אדם: גרנו אלתי וישענו על הכר כבוד עמך והצילנו
 וכפר על טעושותינו לטענו עמך: לי הושיע וכו'.

בנ פזמון. תחום שלמה (בן גבירל) בלתי סדודים והאוקל ה טעושות לכל בית
 פוחים לרון סקדם.

שִׁפְטֵי כָּל הָאָרֶץ. וְאוֹתָהּ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד. נָא תִּיָּם
 וְחָסֵד, עַל עַם עֲנֵי תַּעֲמִיד. וְאַתָּה תַּפְּלַת הַשָּׁחַר, בְּמִקּוֹם
 עֵלָה תַּעֲמִיד. עֵלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֵלַת הַתַּמִּיד:
 לֹבֵשׁ צְדָקָה מַעֲטָה, לֶף לְבָדָךְ הַיּוֹתָרוֹן. וְאִם אֵין בְּנֵי
 מַעֲשִׂים, וְכִרְהַ יִשְׁנֵי תִּכְרוֹן. וְהֵם יַעֲלוּ לְזִכְרוֹן, לִפְנֵי
 ה' תַּמִּיד. עֵלַת הַבֶּקֶר אֲשֶׁר לְעֵלַת הַתַּמִּיד:

מטה כלפי חסד, להטות איש להחיה. עמך לחסד
 הטוה, נמלנא עליו ותיה. בתוב תיו תיים ותיה על
 מצחו תמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:
 היטיבה ברצונה, את ציון עיר קדושי. ונתתיר ושם,
 בביתה למקדשי. עריכת גר לבן ישי. להעלות
 גר תמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שופט.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
 מקום תרתם ציון כי עת לתקנה כי בא מועד: וכו' אלוהים רוח נשברה לב
 נשבר ונרקה אלוהים לא תקנה: היטיבה ברצונה את ציון. תקנה חזמות
 ירושלים: אז תחפץ וכו' צדק עולה וכליל. אז עלו על סוכתה פרים: ונתת
 " אבינו אתה. אנטנו החקר ואתה יצרנו ומעשה ידה קלנו: אתה " לא
 תכלא תמקה טענו. סקנה ואטתה תמיד יצרונו: וכו' תמקה " וחסדה כי
 טעולם תטה: וקרנו " ברצון עמה. פקדנו בישועתה: וכו' צדקה קנית קדם
 נאלת שקט נחלקה הר ציון זה שבנת בו: וכו' " חבת ירושלים אהבת ציון
 אל תשבת לנצח: וכו' " לבני אדם את יום ירושלים האקרים ערה. ערה עד
 תסוד קה: וכו' לאברתם לאצק ולישראל עבדה אשר נשבעת להם קה
 ותדבר אלקים ארבה את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסדתי אמן לזרעכם ונחלו לעולם: וכו' לעבדה לאברתם לאצק ולעקב. אל
 תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשית עלינו חטאת
 אשר נאלט ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. קלה לנו ויצרנו:

גד ט"ס א"ב ונסוף חמס יהודה חוקי

גד

*) אלה אוקרה ונפשי עלי אשפכה. כי בלעוני זרים
 בענה בלי הפוקה. כי בימי קיסר לא עלתה ארוכה.
 לעשרה הרוגי מלוכה: בלמדו ספר מפי משולי
 ערמת. והבין ודקדק בדת רשומת. ופתח בואלה

(*) סליחה זאת, נסיד למספדיים קינט לבי נא, היוסדת על טעם " הרוגי מלכות,
 וזהו נפשיה למדי קינט ט"י טעם סליחה על השנין הית.

הַמִּשְׁפָּטִים וְחָשַׁב מְזֻמָּת. וְנִגַּב אִישׁ וּמָכְרוּ וְנִמְצָא
 בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת. נָבַה לְפִי בְּגִדוּלִים. וְצִוָּה לְמִלְאֵת
 פְּלִטְרוֹ מִנְעָלִים. וְקָרָא לַעֲשֶׂרֶה חֻכְמִים גְּדוּלִים.
 מְבִינֵי דַת וּטְעָמֶיהָ בְּפִלְפּוּלִים. דִּינֵנו מִשְׁפָּט זֶה
 לְאִשּׁוּרוֹ. וַיֵּלֶל תְּעוֹתָהוּ בְּכִזָּב לְאָמְרוֹ. כִּי אִם
 הוֹצִיאָהוּ לְאִמְתּוֹ וּלְאֹרֻזוֹ. כִּי יִמְצָא אִישׁ נִגַּב נֶפֶשׁ
 מֵאֲחֵיו מְבִינֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמְרֵבּוּ וּמָכְרוּ: הֵם בָּעֵנֵנו
 לֹא וּמְרֵי הַנִּגַּב הֵהוּא. וְגַם אִירָה אַחֲוִיכֶם אֲשֶׁר
 אֲבוֹתֵיכֶם מְקַרְוָהוּ. וְלֹאֲרַחֵת יִשְׁמַעֲאֵלִים סְחָרוּהוּ.
 וּבְעַד נְעָלִים נְתַנּוּהוּ: וְאַתֶּם קִבְּלוּ דִין שָׁמַיִם
 עֲלֵיכֶם. כִּי מִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם לֹא נִמְצָא כָכֶם.
 וְאִם הָיוּ בְּחַיִּים הָיִיתִי דָגָם לְפָנֵיכֶם. וְאַתֶּם
 תִּשְׂאוּ עוֹן אֲבוֹתֵיכֶם: זְמַן הִנֵּה לָנוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים.
 עַד שְׁנֵדַע אִם נִגְזַר הַדָּבָר מִקְרוֹמִים. לְדַעַת אִם
 אֲנִי חַיִּים וְאֲשָׁמִים. נִסְבּוּל גְּזֵרוֹת מְלֹא רַחֲמִים:
 חָלוּ חָעוּ וְנָעוּ בְּלִמּוֹ. עַל רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל בֶּן אֱלִישָׁע
 בְּהֵן גְּדוּל נְתַנּוּ עֵינַיִמוֹ. לְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם לַעֲלוֹת
 לְאֹרֻזֵימּוֹ. לְדַעַת אִם יִצְאָה גְזֵרָה מֵאֵת אֱלֹהֵימּוֹ:
 טָהַר רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל עֲצָמוֹ וְהַזְכִּיר אֶת הַשֵּׁם
 בְּסִלּוּדִים. וְעָלָה לְמִרוֹם וְשָׂאֵל מֵאֵת הָאִישׁ לְבוֹשׁ
 הַכְּדִים. וְגַם לֹא קִבְּלוּ עֲלֵיכֶם צְדִיקִים וְיֹדִידִים. כִּי
 שָׁמַעְתִּי מֵאֲחֵרֵי הַפְּרָטָד כִּי בּוֹאֵת אַתֶּם גְּלַכְדִים:
 יָרַד וְהִגִּיד לְחֻבְרָיו מֵאָמַר אֵל. וְצִוָּה הַכְּלִיעַל לְהַרְגֵם

בכח ולאל. ושנים מהם הוציאנו תחלה שהם
גדולי ישראל. רבי ישמעאל בהן גדול ורבן שמעון בן
גמליאל נשיא ישראל: ברות ראשו תחלה הרבה
לבועז. ונם הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת
לדר במעון. ולהפיל נזרלות צוה צפעון. ונפל הנזרל
על רבן שמעון: לשפוף דמו מהר בשור פר.
ובשנתהך ראשו נטלו רבי ישמעאל וצרח עליו
בקול מר בשופר. אי הלשון הממקרת להורוזה
אמרי שפר. בעונות אידך עתה לוחכת את העפר:
מה מאד בכה עליו בתרדה. בת בליעל לקול בכית
רבי ישמעאל עמדה. האר יפיו בלבה חמדדה.
ושאלה מאת אביה תותו להעמידה: נאין בליעל
דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה
מאתו. ולא עכב דבר זרה לעשותו. וכשהגיעו
למקום תפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: שרפי
מעלה צעקו במקרה. זו תורה זו שכרה עטה בשלמה
אורה. אויב מנאין שמך הגדול ותנורא. ומתרחף
ומגדף על דברי תורה: ענתה בת קול משמים.
אם אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים.
לתו ובהו אשית הדומים. גזרה היא מלפני
קבלוה משעשעי דת יומים: פקידים נהרנו מאתרי
שבת בהי כגסיורה. מלאי מצות ברמון ובזיוות.
והוציאנו את רבי עקיבה דורש בתרי אותיות. וסרקו

בשרו במסרקות פיפיות: צנה להוציא רבי הנניא
 בן תרדיון מבית אולמו. ובחבילי זמורות שרפו גלמו.
 וספונין של צמר שמו על לבו לעכב עצמו.
 וכשנסתלקו מיד גשרף וספר תורה עמו: קוננו
 עם לא אלמן. כי על דבר מעט גשפד דמן. לקדש
 שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי הוצפות
 הטהרנמן: רעה תאחוז כל שומע שמוע. ותול
 כל עין דמוע. גהפד לאבל כל שעשוע. על
 הריגת רבי אלעזר בן שמוע: שהרהוני צוררי
 ומעני. ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי ריש ולעני.
 בהריגת רבי הנניא בן חכיני: תקפו עלינו צרות
 מצות להפר. ומאנו לקהר. הון וכפר. כי אם
 גפשות ההונות אמרי שפר. כמו רבי ישכב הסופר:
 יחתונו בני עדינה שוממה. הרעו לנו מפל מלכו
 אדמו. והרנו מעו כמה וכמה. בהריגת רבי
 יהודה בן דבאי: דברת בית יעקב אש ובית יוסף
 להבה. הן עתה קש אורם כבה: חי ועקי קשוב
 וקרב בעור יום הבא. כי המרה הסכימו להרוג
 עשרה צדיקים עם רבי יהודה בן כבאי: חסידים
 אלו והריגתם. אב הרחמים זכר אותם. זכותם
 חכורת אבותם. תעמד לבניהם בעת צרתם:
 צרתם ועלבונם שור מפרזמים. והמלא על

צֹאצְאֵינוּ רַחֲמִים. זְכוֹתֶם זְכוֹר וְזְכוֹת שְׁלֹשָׁה
הַקְדוּמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

יְהוָה נִקְמַת דָּם עֲבָרָה. כְּמוֹ כְּתוּבָהּ כְּתוּב. הִרְעִינוּ נַפְשׁוֹ עִמּוֹ כִּי דָם
עֲבָרְנוּ יָקוּם. וְנִקְמָה לְיָשִׁים לְצַרְנוּ וְכִפַּר אֲרֻרְנוּ עִמּוֹ: כִּי דָרִישׁ דְּמִים אֲתָם וְאֵר.
לֹא שָׂכַח צַעֲקַת עַמָּה: אֵל נִקְמַת ה' אֵל נִקְמַת הוֹסִיעַ: הִנְשֵׂא יְשֻׁעַת הָאָרֶץ
וְהַשֵּׁב גְּמוּלָה עַל גְּמֵאִים: יְדִין בְּנֵרִים קוֹלָא נְהוּת. קַחֲזֵן רֵאשׁוֹ עַל אֶרֶץ רַבָּה:
וְנִחַמְתִּי דָמָם לֹא נִקְמִי. וְיִי יִשְׁכֵּן בְּצִיּוֹן:

זְכַרְלֵנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזַכַּרְתִּי
אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־
בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר:

נַח דָּם אֲזַכֵּר כְּמוֹ עַל לֵחַי וְיִחַדֵּי דְמִים טְרַחֵם בִּר דְּהוּדָה הַזֶּה.

זְכַר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְרַת יִצְחָק. וְהַשֵּׁב שָׁבוֹת
אֱהִלִּי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ:

אֲבָדְנוּ מֵאֶרֶץ טוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אָרְכּוּ דְיָמִים וְדַבַּר
כָּל חַוּוֹן. בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ פְּרוּזוֹן. בְּמִשְׁמַעְנוֹ שְׁלַח רְחוּן.
וְהַשֵּׁב שָׁבוֹת אֱהִלִּי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֵךְ:
גוֹלָה אַחַר גוֹלָה. גְּלַתָּה יְהוּדָה בְּלָה. הָיָה כָּל הַיּוֹם
וְקָלָה. הוֹרֵשׁ וּמִבְּקֵשׁ אֵין לָהּ: הַעִיר הַקִּדְשׁ וְהַבְּחֻזוֹת.
הָיוּ לְחֶרֶף וּלְבִזוּת. וְכָל מַחְמֵדָה גְּמוּלוֹת וּגְנוּזוֹת.
וְאֵין שׂוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת: גּוֹאֵל חֻזֵק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ.
רְאֵה כִּי אֲזַלְתָּ יְדֵנוּ. שׂוֹר כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ. מִפְּנֵיעַ
אֵין בְּעַדְנוּ: בְּרִית אֲבוֹת וְאִמְהוֹת וְהַשְׂכָּמִים. רַחֲמִיךָ
וְחֲסִדֶּיךָ זְכַר בְּרַבּוֹת עֵתִים. יְהִי זְכַר לְמַכִּים וְנִמְרָטִים.
וְעַלֶּיךָ כָּל הַיּוֹם גְּשָׁחִים: הוֹרֵשׁ דְּמִים דָּוָן דְּיַגְנוּ.

השב שבותנו מחיק מענינו. חנם נמכרנו ולא
 בכסף קננו. זקוף בית מקדשך השמים לעינינו.
 והשב שבורת אהלי יעקב והושיענו למען שמך:

זכרנו ברית ראשנים באשר אמרת. וזכרתי לך ברית
 ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לעיני הנזים לחיות
 לך לאלהים אני יי עשה עמנו כמו שהבטחתנו. ואף גם
 זאת בריתך בארץ אבותינו לא מאסתים ולא געלתים לבלתם
 להפיר בריתי אתם כי אני יי אלהיכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו
 כמו שקתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפק ולא ישחיתך ולא
 ישכה את ברית אבותיך אשר נשבע לך. השב שבותנו
 ורחמנו כמו שקתוב. ושב יי אלהיך את שבותיך ורחמך. ושב
 וקבץ מקל העמים אשר הפיץ יי אלהיך שמה: קבץ נדחיו
 כמו שקתוב. אם ידעה נדתי בקצה השמים משם וקבץ יי אלהיך
 ומשם יקח: תלבן תמאנו בשלג ובצמר כמו שקתוב. לבו נא
 ועקבה יאמר יי אם ידיו תמאכם בשנים בשלג ולבנו. אם
 יאדיו בתולע בצמר ידיו: זרק עלינו מים טהורים וטהרנו כמו
 שקתוב. וזרקי עליכם מים טהורים וטהרתם. מכל טמאותיכם
 ומכל גלוליכם אטהר אתכם. מזה פשענו למענה באשר
 אמרת. אנכי אנכי הוא מזה פשעך למעני וטהרתך לא
 אכיר: מזה פשענו בעב ובענן באשר אמרת. מזה פשענו
 פשעך ובענן טמאתך שוכה אלי כי נאלתי: אמרנו מאיפה
 יי בנה תענינו: ידיו לרצון אמרו פיו והגיון לבנו לשפך יי צורנו
 ונאלנו: כי לך יי הוחלט אתה תענה אדני אלהינו:

* וּבְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שִׁתְּהִי הַשָּׁנָה הַזֹּאת הַבָּאָה עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ
 קִץ תְּכַלִּית לְשָׁבִי פֶשַׁע עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְעַת סוּף
 לְגִלוּחֵנוּ וּלְאֲכַלְנוּ. וְאַחֲרֵית טוֹב לִימֵי עֲגִינוּ וּמְרוּדֵנוּ.
 כִּי מִשֶּׁךְ עֲדִינוּ עַל הַשְּׁעָבוֹד. וְהִנְנוּ בְּכָל יוֹם הוֹלְכִים
 וְדֹלִים וְנִצְעָרִים בְּרַבּוֹת הַשָּׁנִים וְנִמְעָטִים בְּשִׁנְיָאוֹת
 הַיָּמִים. וְאִין לָנוּ לֹא מְנַהֵל וְלֹא מְנַחֵם וְלֹא מְחַזֵּק
 בְּיָדֵנוּ. בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. כִּי מִי יִחַמֵּל עֲלֶיךָ יְרוּשָׁלַם
 וּמִי יִגְדֹר לָךְ וּמִי יִסוּר לְשֵׁאל לְשָׁלֵם לָךְ. אוּ מִי יִגְדֹר
 גֹּדֵר אוּ מִי יַעֲמִד בַּפֶּרֶץ בְּעַדֵנוּ. וְאִין עוֹד לֹא חוֹזֶה
 וְלֹא גִבִּיָא. וְאִין קִרָא בְּשִׁמְךָ בְּאֵמֶת מִתְּעוֹרֵר לְהַחֲזִיק
 בָּךְ. כִּי בָלָנוּ בְּצֵאֵן הָעֵינֵינוּ. אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנִינוּ. כָּל
 גֹּבֵר אַחַר בְּצָעוּ. וְכָל אִישׁ בְּשִׁרְיֹת לְבוֹ הִרְעָ. וְלֹא
 דִי לָנוּ עֲוֹנוֹת אֲכַתֵּינוּ הִרְאִשׁוּנִים. כִּי הוֹסַפְנוּ עֲלֵיהֶם
 עוֹד תְּדַרְשִׁים. וְלֹא הוֹכַחְנוּ בְּכָל הַתּוֹכַחוֹת אֲשֶׁר
 הוֹכַחְתָּנוּ. וְלֹא הוֹחֲרָנוּ בְּכָל הַאֲזַחֲרֵת אֲשֶׁר הוֹחֲרָתָנוּ.
 וּמָה יֵשׁ לָנוּ עוֹד צְדָקָה וְלִזְעוֹק עוֹד אֵל הַמֶּלֶךְ. וְאִנּוּ
 בְּשָׁנֵנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בְּעוֹנֵינוּ. וְאִין לָנוּ פֶה לְהַשִּׁיב.
 וְלֹא מִצַּח לְהָרִים רֹאשׁ:

גו אָנָּה הִבַּט בְּצַדִּיקָתְךָ עֲבָדֶיךָ חַסִּדֶיךָ. אֲשֶׁר הֵעֵרוּ
 נַפְשָׁם לַמָּוֶת עֲלֶיךָ. וְלֹא חָסוּ עַל עַצְמָם וְעַל זְרַעָם.

וקצו ומאסו בתי העולם הזה. ובטלו רצונם מפני
 רצונך. וקדשו שמך המיוחד ולא תללוהו. ורצו
 לטבח ופשטו צואר ועמדו בנסיון ונאמנו. ונבקחו
 בצרוף ונמצאו תמימים. ונגעו דמי אבות ובנים ודמי
 רחמניות וילדיהן. ונתערכו דמי אחים ואחיות.
 ודמי חתנים וכלות. ודמי יתומים ואלמנות. ודמי
 חכמים וחכמות. ודמי חסידים וחסידות. ודמי
 ילדים וילדות. ודמי זקנים וזקנות. ודמי בחורים
 ובחורות. ודמי פרנסים ותזניהם. ודמי מלמדים
 ותלמידיהם. ודמי דינים וסופריהם. ודמי אנשים
 ונשיהם. ודמי גמולי מחלב ויונקי שדים. ונהרנו
 בקם יחד על קדוש שמך המיוחד: ארץ אל תכסו
 דמם. ואל יהי מקום לזעקתם. עד ישקיף וירא יי
 משמים: את אלה המזכחות זכר. ואת אלה
 העקרות הראה. כי על אחת הרעיש העולם. והן
 אראלם צעקו הוצה. ונשבעת לברך עוקד ונגעקד
 להרבות זרעם בחול הים. ואף כי עתה פמה וכמה
 עקרות עקרו בניהם עליהוד שמך הנכבד. נא הורש
 דמים קול דמי בניה צועקים אליך מן האדמה.
 הנחם ושבר אף. וחמה בלה. ותשבית שוד ושבר
 מעמך ישראל. וחוס וחמול את יתר הפלטה
 הנשארת. ותוציאנה מאפלה לאורה. וחדש עלינו
 שנה טובה. שנת רצון שנת נאלה. שדי תזכר לנו

בְּרִירַת אֲזָרְחָה. וְהִזְכַּרְלֵנוּ זְכוּת הַנַּעֲקָד. וְצַדִּיקֵנוּ
בְּצַדִּיקַת אִישׁ הֵם:

אלוהי האלהי אבותינו חבא לפניך הפלאתו ח"ו (וישג 15) ביו מנעו רחמים
(וישג 20) דתמן פקדנא ויחן וייעדער היער ויט הפלה הקח מן.

גו בים השריק ונעסקל חי חי הטעות, ונסוף חתום מאיר ברכי יצחק חוק ואמין.
הַפְּלֵה תַקְחָה תַחֲנֶנָּה תִבְחָר. הַמּוֹר גִּיחָה הַמִּיד
הַשְּׁחַר: שְׁקוֹל לְעוֹמְדִים שְׁמָה לְשִׁבְתָּ. בְּאֵלוּ זְכוּ
הָרוֹם מִזְבַּח: רָצָה עֲבַדְתֶּם בְּמִקְדָּשׁ שְׁבִיתֶם. כְּבִית
עֲלָמִים לְעֹשֵׂי חֲבֵתֶם: קָשׁוּב מִקְרָאוֹת וְחִין הַסְּדָרִים.
בְּעֵין אֲבָרִים וְעֵכוֹל פְּדָרִים: צָרוּף שְׁטוּחַ פְּגִי טְפוּחָ.
בְּמַעֲלֵה אֶפֶר לְגַב תְּפוּחָ: פָּאת קְדִימָה פְּגִיָּהם יִזְרַח.
בְּסוּדְרֵי חֲזִית בְּלִפְי מִזְרַח: עָרַב מִחֲבֵרַת לְמִדּוֹת
עֲרוּכּוֹת. בְּשֵׁרֶת בָּשָׂר שְׁתֵּי מְעַרְכוֹת: סְפוֹר לְצוֹעְדִים
לְעַבְדֵךְ גָּשִׁים. כְּמוֹ בְּעִזְרָה לְפִים רוֹגְשִׁים: גְּבוֹן הַבֶּקֶר
וְכוֹבָבִים בָּרָן. בְּרַק הַשְּׁחַר זְכוּת שְׁבַח בְּרוּן: מְמַנָּה
מִזְרַח לְהִבִּיא טָלָה. בְּלִשְׁבַת טָלָאִים בְּבִקּוֹר מְפִלָּא:
לְכֶם שֶׁל זָהָב יִשְׁלַח לְהַשְׁקוֹת. מְבַקְרוּ שְׁנֵית לְאוֹר
הָאֲבָקוֹת: כְּזָכָה בְּתַמִּיד וְזָכָה אֲחִיו. מְשֻׁבוּ וְהוֹלֵךְ
לְבֵית מִטְבְּחֵי: יְדֵי שְׁחִיטָתוֹ זְכוּת וְהוֹדֵל. עֲדֵי יִפְתַּח
שַׁעַר גְּדוֹל: טָרוֹד עַד שְׁתֵּי פְרָחוֹת בִּינוֹן. שְׁתֵּי
מִסְתַּחֲזוֹת לְפוֹתָחוֹ בָּנוּ: תִּרְצִיוּ בְּגִלְגְלוֹ וְצִירֵי צָרִיחוֹ.
וְגִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבִקְעַת יְרִיחוֹ: זְרִיזִים זְהִירִים עֲקָדָה
לְגַמּוֹר. בְּיַד וְרַגְל בְּיַצְחָק בְּהַר מֵר: וְזָכוּ שְׁגִיזָרָה
שְׁחִיטָה לְשִׁמְשׁ. וְשְׁחַר וְאִמְשׁ לְמוֹל הַשְּׁמֶשׁ: הַרְמַת

שְׁתִּים לְאַרְבַּע יְתָרוֹם. לְמִזְרַח צָפוֹן לְמַעַרְב דְּרוֹם:
 דְּמֵי שִׁירִים יְסוּדֵי הַדְּרוֹם. וְטַעֲוֹן הַפֶּשֶׁט וּכְלִיל לְמָרוֹם:
 גִּלְל הַנְּתִיחָה מְרַבָּה בְּדַבּוּר. שְׁתִּיקָה יָפָה וְאַיִמַת
 צְבוּר: בְּתַשְׁעָה קָרַב בְּצָרוּף זְכִים. הַבְּתִים סֵלַת וַיִּין
 הַנְּסָכִים: אָזִי יִם בְּבֶשׂ מְלָחוּם וּבָאוּ. בְּלִשְׁפַת גְּזִית
 שָׁמַע יִקְרָאוּ: מְבָרְכִים בְּמַנּוּי בְּרַבָּה אַחַת. עֲשֶׂרָה
 דְּבָרוֹת וּמוֹסֵף בְּנַחַת: אֲמַת וְעַבְדָּה וּבְרַכַת בְּהִנּוּם.
 יְבָרְכוּ הָעַם בְּרַבָּה גְּהִנּוּם: יְבָרְכוּ חֲדָשִׁים לְפִים
 קְטָרַת. וְלֹא שְׁנוּבָה וְהוּא מְעֲשֶׂרַת: רְבִיעֵי פִים בְּיַחַד
 גִּקְבַּע. גְּהִיִּים לְהַעֲלוֹת לְגַב הַמְּרַבָּע: בְּקוֹל מְגִרְפָּה
 מְרַבִּים זְמָרִים. וְקוֹלָה נִשְׁמַע בְּעִיר הַהַמְּרִים:
 רְגִילִים לְקוֹלָה לְוִים וּבְהִנּוּם. לְשִׁיר וְהַשְׁתַּחֲוֹוֹת
 הַיּוֹת מְזַמְנִים: בְּמַעֲלַת אוֹלָם עֲלוֹת בְּמַרְצָה.
 מְדַשֵּׁן פְּנִימֵי טְנֵי טַל וַיִּצְנֵן: יְדַשֵּׁן מְנוֹרָה
 וּבְבָה וְעָרְבוּ. וְהַבּוֹז נִטַל וְנַחֲץ לְדַרְכּוֹ: יִרְדֵּד זוֹכָה
 בְּשׁוּלֵי מַחְתָּה. לְגַחְלֵי הָאֵשׁ וְשָׁחָה וְאַתָּה: צְבוּר
 הַקְּטָרַת פְּנִימָה חוּץ לוֹ. מְלַמְּדִים מְקַטֵּיר בְּלֵי כּוֹזַת
 אֲצִילוֹ: חֲרָדִים לְפָרוֹשׁ בְּעַת הַקְּטָרָה. חָשִׁי בְּפָרָה
 לְחֵץ מְטָרָה: קְבוּעַת הַיּוֹ לְמוֹלֵה פְּרָצוֹת. בְּהַשְׁתַּחֲוֹוֹת
 לְאֵל חַי לְרַצּוֹת: חֲנוּרֵי הָרֵב בְּחַב וְלֹא כִנּוּי. מְבָרְכִים
 אַחַת וְעַל רֹאשׁ מַנּוּי: זְמַן הַגְּדוֹל לְחֻלְקוֹ כּוֹבֵשׁ. סֶגֶן
 מִימֵינוּ עֲלוֹת בְּכַבֵּשׁ: קְרָבִים אֲצִלוּ וְלוֹ מְנִישִׁים.
 גְּהִיִּים לְסַמּוּד זְרוֹק לְאֲשִׁים: וְאִזּוּ בְּשִׁיתֵן נִסְכִּים

סדר. והסגן עומד ומניף בסודר: מחצרים באים
 עמוד לו אצל. צרדה מקיש לשמע צלצל: ליום
 דברו בשיר התוויה. לפרק תקיעה והשתחויה: וזהו
 סדר עבודת המיד. לבית אלהינו מהרה להעמיד:
 המיד הבקר ישלם בספור. לעולת זאת על ישרון
 כפור: בסדרו מנחה ונסך קרב. עשוק בשני לעתות
 ערב: באחד עשר זכות בו מחזרים. שנים בידם שני
 הגזרים: בבשים בזבשים עונות מכבסים. כתינוק
 שנתו סגלה עושים: פרקליט סגנור בצדק ללנגה.
 בעיר אלהינו אלהים יכוננה: דמי אל התנו ממנים
 שומרים. ואתה תקום תרחם אומרים: ירושלם
 תהלה בננית ערץ. יכונן וישים לשם בארץ:
 ועמוד המשל שר הגדול. בעד בני עמו לחנן
 מגדל: תחנת שועם להכתיר תערב. למזבח
 מעלה בכליל יקרב: ושר ופחד אחורי פרנוד.
 בישר תליץ ובכורת האגוד: ביה לחמדות
 בלמדף זכות. זכותו חזור לממשל ונסיכות: בעד
 ישראל צדקה למדו. פני הארון יי עמדו: צדקות
 לגלגל במר גחומים. לפניו תבא מדת רחמים:

יחן בנימין ויש ארן עולם ח"ו"ו ב"ו על רחמיך הרבים (וייט"ו 6)
 חונד ומגד דמנן דיטיב סמיטה.

נמ פרוצה. עים א"ב ונסוף חתום בנימן.

איך נפתח פה לפניהך דר מתוהים. בימים האלה
 לשפוך שיחים: געלנו נתיבותיה הישרים והנהוכים.
 דבקנו בתועבות ובמעשים זנוחים: הלכנו אחרי
 משאות שוא ומדוהים. והקשינו ערף והעזנו מצחים:
 זעמנו בשלנו בית משכנות מבטחים הרב. ופס ריח
 גיהוהים: טרדו וטלטלו בתנים המשוהים. יודעי
 ערף עולות וזבחים: כמה יסרתנו על ידי צירים
 ושלוחים. לא הקשבנו למורים ולשמוע למזכירים:
 מאז ועד עתה אנו נדחים. נהרגים נשחטים
 ונטבחים: שרדנו מתי מעט בין קוצים בסוהים.
 עינינו כלות למצוא רוחים: פורכי עמך אשר למת
 שוחחים. צפר וערב המה מצליחים: קמים למולך
 ונאצות שוחחים. רעוצים ורצוצים כמה אתם
 בוטחים: שוכן עד וקדוש צפה בעלבון אנוהים.
 המוכים עליך ולך מתאחים: בנוראות ימינך
 נושע לנצחים. כי על רחמיך הרבים אנו בטוחים:

כי על רחמיך הרבים (וייט"ו 6) ח"ו"ו ב"ו על עירך ועל עמך (וייט"ו 8)
 דמנן דמנן הייר סמיטה.

ים עים א"ב ונסוף חתום בנימן.

אבלה נפשי וחשך תארי. בית הפארתני כנשף בו
 תארי. גם פלטתי אשר עזבו ושארני. דעכו כהיום
 בשלשה בתשרי: המים הזרונים שטפנו בקלקם.

ובוססו מקדש ובזו חלקם. זקני שארית אשר פלטו
 ביום נקם. חבלו עתה ביום צום גדליה בן אחיקם:
 טרפו דלת עם הארץ. יתר הגזם אבל הארבה
 במרץ. ברמים ויוגבים פקדת מרגיו הארץ. להטו
 ולא תיה בם גדר גדר ועמד בפרץ: מה אספר
 ואנחותי עצומות. נקטה נפשי ומקהלותי ענומות.
 שרידינו אשר נשארו מיקוד אש לתעצומות.
 עוד הם לא נתקומו ונתשו בהמות: פניך עד מתי
 מכנו חסדיר. צעקתנו שמע ואסירנו חסיר. קרוש
 הביטה כי אין בעדנו מעתיר. ראה דלותנו ושכח לך
 נבתיור. שדדנו מדור לדור ומקץ לקץ. שרש צפע
 מעופף אותנו עוקץ. תקיף למשפטנו הער והקץ.
 הבפר עונותינו ותאמר קץ:

בסוד הסודים מה חסד חסד
 וחיים כי יוסף והטו:

הבנו רחמיה על מעוטי עמים. ושנכם בחסדך לעיני כל האמים.
 פלאך הראם צור שוכן מרומים. אל מלך יושב על כסא רחמים:

אל מלך יושב וטי טו לכל קראדי.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי ישובה ישראל עד ה'
 אלתיך כי בשלת בעונתי. חנו עמכם רברים ושובו אל ה' אטרו אליו כל
 השא עד וקח טוב ונשלקה פדים ששתינו: ישובו בנים ישובים ארצה
 ששובתים הננו אתנו לה כי אמת ה' אלתינו: קרעו לבבכם ואל בנדיכם ושובו
 אל ה' אלתיכם כי חנו ורחום הוא אלה אפים ורב חסד וחס על הרעה: לי הישעה.

סא סליחה. טים אלכ ונסוף חתום בניסוף. אלהנו ואלהו אבותנו.

אמנה מאז ארשת גיב שפתים. בתפלה ובתחנון
 דופקי שער ודלתים. גשתם עדיך בוריוות ולא
 בעצלתים. רחות רוע פרעניות המתרגשות

לעתוהים: הִנְנוּ אֲתָנוּ לָךְ בְּדַבְּאֵי רוּחַ וְשִׁבְרוֹן לֵב.
 וּלְהַתְּוֹדוֹת לְפָנֶיךָ כָּל פְּתוּל וְעַקְשׁוֹת לֵב. זֶה חוֹקֵר
 לְכַבוֹת הַרוּפָא לְשִׁבּוּרֵי לֵב. חֲדָשׁ רוּחַ גְּבוּז בְּקַרְבְּנוּ
 וּבְרָא לָנוּ מַהֲרֵ לֵב: טַפְסַת מְקַדֵּם אֱלֹהֵי יָמִים עֲשֶׂה.
 יַחֲדָי בָּם לְשׁוּב וּלְמִצּוֹא כַפָּרָה. כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה לְרַבִּים
 מְסוּרָה. לְשׁוּעַ וּלְעֲנוֹת בְּכָל־צוֹקָה וְצָרָה: מַהֲרֵ הַיַּחֲדָד
 וְשֵׁב בֵּינֵתִים מוֹחֲלִים לוֹ. נוֹאֵשׁ וְלֹא שָׁב אִין תִּקְנֶה
 לְעוּלוֹ. סִדֵּר וְעֶרֶךְ כָּל־אֵילֵי גְבוּזוֹת לְהוֹעִילוֹ. עוֹתֵר
 וְצוֹעֵק וְאִין שׁוֹמֵעַ לוֹ: פְּגִיעַת הַרְבִּיבִים וְהַיַּחֲדָד לָךְ לְכַד
 עוֹלָה. צוּר כִּי אָתָּה שׁוֹמֵעַ תְּהַנֶּה וְתַפְלֶה: קִבְּלֵנוּ
 בְּרִצּוֹן וְהַמְצֵא לָנוּ מְחִילָה. רְצֵנוּ בְּקַרְבֵּן כְּלִיל וְעוֹלָה:
 שְׁפוּט הַשְּׁפוּט בְּרַחֲמֵנוֹת וְחַמְלָה. בְּגִיף יְחוּסִיף
 לְקוֹחִים לָךְ לְסַגְּלָה. יִקַּשׁ מְרִים וְצִלַּל בְּמַצְלָה. גִּצַּח
 לְהַלְלֶךָ בְּכָל־מִינֵי תְהִלָּה: אֵל מִלֵּד יֵשֵׁב וְכִי כִּד לְכָל קִרְוֵי.

אל תבוא בטישפט עשנו כי לא צדק לפניך כל חיי לקח הן תעמד ברחמי
 תעלים לעשות בצרה: לקח פניה תסמיד תשבת ענינו ולתענו: אל תסמר
 פניה טענדיה כי צר לנו טהר עננו: עננו הן כי טוב חסדה קרב חסדה
 פנה אלינו: פנה אלינו ותננו כי יחדים עננים אנתנו: לוי הישעה וכי.

סב סליחה. ביום איב וסיום כל חוד על להיכ. ונסוף חסום מנחם ברכי יעקב חוקי
 אלונו ומלודי אבותנו.

את צום השביעי וצום החמישי שקלם בתפקידיו.
 בקבלת צום ותענית להשותם יחדיו. גדולה מיתת
 צדיקים בשרפת בית ועודיו. יקר בעיני הן המותה
 לתסידיו: דורשי רשומות אמרו סלוק צדיקים קשה

יותר. הורדתו פלאים נרשם בית מקדשו בהסתר.
 והפלא ופלא נכפל ואחריו גפילת בעלי כתר. ואבדה
 חכמת חכמיו וכינת נבניו הסתתר: זרע לוט מעולם
 בי נתקנאו. חוקים נפנו לשלל והם מקדשי באו.
 טהורה עמדת לעד לעקור נתנאו. את כל אשר
 בבית ראו: יען בארבעה מקומות התעיבו עלילותם.
 בן בארבעה נביאים גזר דינם נהתם. להפיל צדיק
 הערימו וידרכו קשתם. רוח אפינו נלכד
 בשחיתותם: מזרע המלוכה דור ששה עשר לבני
 נכר. גלוה למלך עמון ואל סורו נתנכר. שלחו להברית
 שריד וטובת אב המון לא זכר. אז אבדה שארית
 יהודה ואת הארץ עבר: עשינוהו סניף ליום שרפת
 מקדשנו. פלטתנו כי נכרתה ובו אבדה תקונתנו.
 צדקה לך מלכנו ולנו הבשת בכנרנו. בשנו מאד כי
 עובנו ארץ כי השליכו משכנותינו: קבלת חכמים
 לשון רבל שלא לקבלו. ראוי אף את הדבר קצת
 לחוש לו. שלם במעשיו גם מקצת לא חש להכשילו.
 זה ימות בעצם חמו שלאנן ושלוו בלו: הנמור מספר
 צום גדליה העניות וענינם. מועדים טובים יחליף
 למכורי חנם. נוני ממועד יהפוך לששון כאשר גם.
 והפכתו אכלם לששון ונחמתים ושמהותים מינונם:
 חדש החמישי הנזר מקול בכו ואנקה. משפט ציון
 תפדה ושביה בצדקה. בראשם יעבר מלכם באור

פָּנֶיךָ לְהִבְהִיקָהּ. וְלֹא יִשְׁמַע בָּהּ עוֹד קוֹל בְּכִי וְקוֹל
 זַעֲקָה: בְּיַד רַמָּה תִּפְדֶּנּוּ כַּאֲשֶׁר מֵאֵז לְהִבָּא. יַעַל
 צְרוּרֵינוּ פָּנֵי כְבוֹדְךָ לְהִתְקַרְבָּהּ. קַבֵּל שָׂבִים בְּצַלְךָ
 רַפָּא מְשׁוּבְתָם גְּדָבָה. הִשִּׁיבֵנו יי אֱלֹהֶיךָ וּנְשׁוּבָה: חֲזוּחַ
 קוֹרוֹת יְדִידִים מִפְּשָׁעֵיהֶם לִנְקָם. בְּדֵי חֶרֶפֶן בֵּיתָם
 וְהָרַג בֶּן אַחִיקָם. הַיּוֹת לְכַפֵּרָה לְעוֹנָם מִכָּל־חַטָּאתָם
 לְפָרְקָם. מִלְּפָנֶיךָ אֵל הַשִּׁיבֵנו רִיקָם: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי: אל תשליכנו לעת
 זקנה בקלות כחט אל תעוננו: אל תעוננו יי אלהינו אל תרחק ממנו: אל
 תרחק ממנו כי צרה קרובה כי אין עזר: אל תקצה יי עד סאד ואל לעד
 תזכר עון חו הקט גא עסק כלנו: אל תנאץ למעו שקה אל תגבל נסא
 כבודך זכר אל תפר בריתה אתנו: ליי הישועה וכו'.

סג שלמות. עם א"ב כפול ונסוף תחום שלמה. א"א.

אֵת צְדָקָה וְעֲלְמוּת גְּחִירַת דְּבָרֶיךָ. אֲמִין
 לְהַעֲצִים. עֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ גְּדָבְרֶיךָ. בְּרַגְוֹ רַחֵם זְכוֹר
 יַחֲלֵתֵנו שְׂבָרָךָ. בְּמִשְׁפַּט אֵל תְּבוֹא וְתֵאָחַז דְּבָרֶיךָ:
 גִּזְרֵי גְמוּר וּבִינֹנֵי גְגֻדָּךָ מִתּוֹחַ. גַּל יי אֱלֹהֶיךָ בּוֹנֵת
 שַׁעַר פְּתוּחַ. דּוֹרְשֵׁי קִרְבְּתְךָ בְּלֵב קְרוֹעַ וְרִתּוּחַ.
 דִּינָם לְהַצְהֵר קַבֵּל צְדָק בְּנִתּוּחַ: הֵן כְּבוֹד וְשִׁנִּיב
 וְשִׁנִּיב כַּחֲךָ. הִגְנוּ אֲתָנוּ בְּדִלּוֹת קִדְּם גְּבַחְךָ.
 וְאַתָּה אֵל רַחוּם מְקַבֵּל בּוֹרְחֶיךָ. וְמִי כְמוֹךָ מוֹרָה
 תִּשְׁאִים אֲרַחֲךָ: זְבִיתוּ לְבִי מִי בַעַל דְּבָרִים. זָךְ
 זוֹכָה וּמְנַסֶּה לְחַטָּא גְּבָרִים. חֹבוֹת תְּכִילּוֹת
 וּגְדִישִׁים מִכָּל עֲבָרִים. חֶסֶד יַגְדֵּל לְרַפְּאֵת מִיַּת

שְׁבָרִים: טִיף הָעֵקֶר סְרוּחַ וּמְתוּכוֹ מִתְּלִיעַ. טָנְףָה
 הַבְּלִיחַ שְׁאוּר בְּעֶסְפָה מִבְּלִיעַ. יִקַּשׁ לְמִישׁוֹר חֲטָא
 וְעוֹן לְהַקְלִיעַ. יִקַּר לְזִלְזוֹל וְכִי תוֹשֵׁייה לְהַקְלִיעַ:
 כָּשָׁל הַיְגָדוֹן וְזָנְחוּ פְּרָקְלִיטֵי יִשְׂרָאֵל. כְּבוֹשׁ כְּבוֹס
 גִּזְרֵי מַלְשָׁפְרֵי הָעֵשֶׂר. לְמוֹרָא אֵין עוֹד לְהַבְיִיא
 חֵשֶׁר. לִכֵּן רַב הַפֶּגֶר וְאַמִּיץ הַקָּשֶׁר: מַעַת הוֹסֵר
 הַתְּמִיד עֲלוֹת מַחִיקָה. מִפִּיבֵי לֵב מִנְחָרָה וְגִיחוּחֵי
 מִשְׁמַחִיקָה. גְּזוּפִים בְּרִיא אֹלָם מִשְׁמוּשׁ שְׁבָחִיקָה.
 גִּשְׁבְּרוֹ גִּטְהָרוֹ הַבְּשָׁרוֹ קִדְשֵׁי זְבָחִיקָה: סִלְקוֹ סִגְנוֹרֵי
 עֲמָךְ דְּרוּשׁ וְקִרְבָּם. סְמוּכִים לְעַד קְרוֹבִיקָה כִּי
 קְרוֹבָם. עֲשׂוּקִים כִּי הִמָּה נוֹף וּמַעַרְבָם. עֲרַפְתָּ טוֹב
 וְהִצַּלְתָּ הַיּוֹת עֲרָבָם: פָּנַע שִׁיחַ וּמַעַמְד אֲמִנּוֹרָה
 קְדֻמוֹנִית. פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב תַּחַת אֲדָמוֹנִית. צַעֲקַת
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מְשׁוֹב רִיקְנִית. צוֹחַת קוֹל עֲרַב יוֹנָה
 שְׁתַּקְנִית: קוֹמְמוֹת קָדָם הִלְכְנוּ וְעַתָּה קִרְדֵּנִית.
 קָרַן גְּבוּאָרָה וּמַלְכוּת לְוִיָּה וְאַחֲרוֹזִיָּה. רוֹמָם
 קִרְגָם וְזָכוֹר בְּרִירָה רֵאשׁוֹנִית. רֵאשׁוֹנִית
 גְּדֻלָּת וְגִדּוּלֵיהָ מִגֵּן אַחֲזֵרִית: שׁוֹכֵה וְאֲנִי עַד
 פִּיטָה הַשׁוֹכְרָנוּ. שְׁכַף בְּעֶסֶף וְהַשִּׁיבְנוּ וְשׁוֹב
 שְׁבִיתָנוּ. תְּשׁוּב תִּרְחַמְנוּ וְתִכְבַּשׁ כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ. תַּחֵן
 יֵאמְרֵי לְעַקֵּב חֶסֶד לֵאבְרָהִם שְׁנִשְׁבַּעְתָּ
 לְאַבוֹתֵינוּ: שְׁמֵרָה דֵל שְׁפָתֵינוּ וּבְקִרְבָנוּ תִשְׁכֹּן.
 לְמַקְדָּשׁ מַעֲטָה חָשׁוֹב בְּכַחוּבֵינוּ מִשְׁכֵּן. מִקְטָר

וּמָנַשׁ מִנְחָה טְהוֹרָה וּקְטֹרֶת מִתְכוּן. הָעֶרֶב **נְ**
תִפְלְתֵנוּ וּלְפָנֶיךָ תָבוֹן: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא בְּטִשְׁפֹּט עִמָּנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: הֲרִישׁוּ יי בְּהִשְׁמָחוֹ
וְרַחֲמֵהוּ וְאֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְכֶּה לְסֻלּוֹת: הִשִּׁיבֵנו יי אֵלֶיךָ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יִשְׂרָאֵל
בְּקָדְשׁ: תִּשְׁוֹב תְּרַחֲמֵנוּ תִּקְבְּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּקַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ:
שׁוּבֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְהַפֵּר בְּעַקְשׁ עִמָּנוּ: שׁוּבָה יי אֵת שְׁבִיתֵנוּ בְּאִפְסִים בְּגָב:
שׁוּב בְּחַרֹּן אַפֶּךָ וְהַנְּחֵם עַל תְּרַעַר לְעַמֶּךָ: שׁוּבָה יי עַד סֹטֵי וְהַנְּחֵם עַל
עֲבָרֶיךָ: לֵי הַיְשׁוּעָה וְכו' מִד עַל עֵירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ.

סד שלשה ע"ס א"ב ומתקל ו' ו' חטויות, וסחוס נחלה שלמה (גבורה) אד"א

שׁוּמְמֵתֵי כָרֶב יְגוּנֵי. לְיוֹם יִפְקֹד זְרוּגֵי. מָה אָמַר
לְאֲדֹנָי: אֲמַלְלֵתִי וְנִאֲלַמְתִּי. בְּזִכְרֵי מָה אֲשַׁמְתִּי.
בְּשֵׁתִי וְגַם נִכְלַמְתִּי: בְּהִבֵּל כָּלוּ יָמַי. מִפָּנֵי בִשְׁת
עֲלוּמֵי. אֵינִי שְׁלוֹם בְּעַצְמִי: גַּחְלֵתִי קוֹרַחַת. כִּי מִגְּלַח
נִמְתַּחַת. וְהַנְּשׂוּרָה בָּא לְקַחַת: דְּבִקְתִּי בְּמַחְשָׁבֵי.
וְלֹא יָדְעָה נַפְשִׁי כִּי גַר וְחַוָּשׁב אָנֹכִי: הוּוִי כִּי יָבֵא יוֹמִי.
אֵיזִי אֵימֶקֶץ מִחֲלוּמֵי. וְאֲשׁוּבָה אֵל מְקוּמֵי: וְעַל חַטָּאתִי
אֲשֶׁר עָבַר. וְעַל פִּשְׁעֵי אֲשֶׁר גָּבַר. מָה אֲשִׁיב שְׁלָחִי
דָּבָר: זְרוּן לֵב הוֹשִׁי אֲנִי. וְעוֹן אֲשֶׁר הִלְאַנִי. מִבְּטָן
קָרְאַנִי: הוֹשִׁב נַפְשׁוֹ גָּבַל. בְּעֵץ שְׁתוּל עַל יוֹבֵל.
וְהוּוֹא לְקַבְּרוֹת יוֹבֵל: טָפַל שָׁקֶר בְּתוֹכוֹ. וְגַמְס מִמִּתְהַלְכוֹ.
וַיִּפֵּן בַּהּ וְבַהּ: יִשְׁלַח בְּאֶבֶן הַדּוּמָה. וְלֹא יִשָּׂא לְבֵית
מְהוּמָה. מִכָּל אֲשֶׁר לוֹ מְאוּמָה: בַּחוּז לֹא סָמְכָתְהוּ.
עַת נַפְשׁוֹ נִשְׁאַתְהוּ. אַף כִּי אֲשֶׁר אֲבָלְתְהוּ: לְקַדְתִּי

י' ב' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' כ' ל' מ' נ' ס' ש' צ' ע' פ' ק' ר' ש' ת' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט

אֲשַׁמְתִּי. הֲלֹא זֶה דְּבַר נִשְׁמָתִי. עַד הָיִיתִי עַל אֲדָמָתִי:
 (לֹאֲתָ נִפְשֵׁי נִשְׁמָה. כְּאִישׁ שֶׁכַּב בְּלֵב יָמָה. עָרַם
 אֲשׁוּב שְׁמָה:) מִשׁוֹנְתִי נִשְׁאַתִּי. וּבִלְבָבִי קָרָאתִי.
 יְהִנְבִי חֲטָאתִי: גְּבוּחָה לֹא חֲשַׁקְתִּי. וּבִשְׂרִירוּתִי
 דִּבַּקְתִּי. מַה לָּךְ בִּי גִזְעָקְתִּי: שְׂאֵי נִפְשֵׁי אֲשַׁמְתֶּךָ.
 רֵאֵי חֲטָאֲךָ לְעַמְתֶּךָ. גַּם אֵת שְׂאֵי בְלִמְתֶּךָ: עַתָּה
 אֲדַאֵן בְּעוֹנֵי. הִשְׁיִבּוּנִי רַעֲיוֹנֵי. נִפְלָה נָא בְיָד יְיָ: פְּנֵה
 מִמִּכּוֹן שְׂבִיבֶךָ. וּפְתַח לִי דִלְתֶיךָ. בִּי אֵין בְּלִתֶּךָ: צוּר
 הַגֵּן בְּעַדְנֵי. וּמְעוֹנֵי פְדֵנִי. וְחַקִּיקָה לְמַדְנֵי: קוֹלִי שָׁמַע
 בְּחִסְדֶּךָ. בְּיוֹם אֲעַמּוֹד נִגְדֶךָ. וְאֵל תֵּט בְּאֵף עֲבָדֶךָ:
 רֵאֵה עֲנִי וְעַנְנִי. אֲנִי בְיַדְךָ הִנְנִי. וְאַתָּה יְיָ חֲנֵנִי: שְׁלַח
 אֲמִתֶּךָ וְחִסְדֶּךָ. לְעַם צוֹעֲקִים נִגְדֶךָ. וְלִי אֲנִי עֲבָדֶךָ:
 תִּסְלַח לְאֲשַׁמְוֵנו. וְאֵל תִּפְקֹד עַל מִינוּ. בִּי צַל יְמִינוּ:

אל סלך וישב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא בטקפת עמי כי לא יצדק לפניך כל חיי: זכור אלהים את בריתו
 את אברהם את יצחק ואת יעקב: טרה גמל ליראי זכור לעולם בריתי:
 גמלה ליראיך גם להתנחם טפני קשט סלח: זכור להם בריתך ותנחם ברכ
 וחסדיך: תעשה יגדל נא כח אדני באשר דברת לאמרי: וזכרתי אני את
 בריתי איתך בימי געורתי ורחמימותי לה ברית שלום: אל תחלל בריתך
 וטעא שפטיה אל תשנה: אל תנאץ לטעו שטה אל תגבל כסא כבודך זכור אל
 תפר בריתך אתנו: תבט לברית כי סלאו טחשבי ארץ נאות חקם: לי הישעה.

סה עקדת. פים איב. אלוטו ואלו אבותינו.

אֲנַרְחֵי מֵעֵבֶר הַנְּהַר. אֵלֶיךָ רֵץ וְלֹא אַחֵר: בְּתַנְתִּי
 בְּנִסְיוֹנוֹת עֶשֶׂר. וּנְמַצָּא שְׁלֹם בְּלִי חֶסֶד: גֵּרֵשׁ מִבֵּית
 מוֹלְדֹתוֹ. גֵּר בְּעוֹלָם שְׁמָתוֹ: דִּבְרַךְ הַטּוֹב לֹא הִפֵּר.

וְגַם אֲנֹכִי עֶפֶר וְאֶפֶר: הַקְּרִיב חֶלֶב וְהִמָּאֵה. וְנַחֲמֵנוּ
 פְּרִי לֶמְאֵה: וְנִמְתְּלוּ הַעֲלֵהוּ לְזִבְחָהּ. וּבְקַע עֲצִים וְעֶרְד
 הַטְּבַח: זְכַר־לָנוּ הַיּוֹם עֲקָרְתּוֹ. וְהוֹשַׁלְמַת יְחִידָתּוֹ:
 חַן הַיּוֹם שִׁבְטֵי חָם. וְתִשְׁבֹּן בְּמִקְדָּלוֹתָם: טִיעַת
 מַטּוֹת שְׁנָיִם עֶשֶׂר. מִזֵּן מֵהֶם אֵל יְהוָה: יְדִידוֹת
 מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ הַבִּיָּאֵם. וּבְהַר גִּחְלֹתֶיךָ הַטְּעֵם: פָּנִים
 פְּזוּרֵי גְדֻחֵיהֶם. נִהְגַּם לְבַיִת מֵאֲוִיָּיהֶם: לְקוֹדְדִים לָךְ
 לְסִגְלָה. וּמְתַכִּים לָךְ לְנֶאֱלֵה: מִמְּוֹת הַצִּיּוֹל וְתַחֲשֵׁךְ.
 לְפִי מִסְטִינֵינוּ סָתוּם וְחֹשֶׁךְ: נִשְׁאָנוּ וְנִטְלָנוּ בִּימֵי
 עוֹלָם. הַבֵּל גָּלוּי לָךְ צָפֹן וְנֶעְלָם: סָלַח וְעָבֹר עַל
 פְּשָׁע. מַחַל אֲשַׁמָּה וְרָשָׁע: עֲנֵה הַיּוֹם קוֹל מִיְחֻלֶּיךָ.
 כִּי עֵינֵינוּ נִשְׁוֹאוֹת אֵלֶיךָ: פָּדֵנוּ מִצָּרָה וְצוּקָה. וְתַעֲלָנוּ
 מִשׁוֹחָה עֲמֻקָּה: צַעֲקוֹתֵנוּ הַיּוֹם תִּקְבַּל. וְתַצִּילֵנוּ מִיַּד
 מְתַבֵּל: קוֹמֵם בֵּית שְׂכִינַת הוֹדְךָ. וְאֵל הַנֶּבֶל פִּסָּא
 כְּבוֹדְךָ: רַפָּא עֲמָךְ מִכָּל שִׁכְרָה. כִּי בָאוּ בָנִים עַד
 מִשְׁבֵּר: שִׁבְץ אֶתְוֹתֵנוּ בִּיזְלָהָהּ. וְכַח אֵין לְלָהָהּ: הַצִּיּוֹל
 עֲמָךְ מִתְּבַהֵב. כִּי עֲלֶיךָ מִשְׁלִיכִים יְהוָה: הַנֶּהְלָם לְעִיר
 הַבְּנוּיָה. הַמְּדַר לְמִזְמַנְתָּם וְתִשְׁבִּי וְנַחֲמֵיהָ: אֵל מִלֵּךְ יִשְׁבֹּתֵי.

טוב ה' לכל ורחמי על כל־משוי: טוב ה' לפני הנפש הַרְדֵּשׁנוּ: טוב
 ה' לפנינו ביום צרה וְרַע חֲסִי בּוֹ: כִּי טוֹב ה' לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד דָּד וְדָד
 אֲמִנְתּוֹ: טוֹב לְחַסְדֵּי בְּנֵי מִבְּטֵחַ בָּאָדָם: טוֹב לְחַסְדֵּי בְּנֵי מִבְּטֵחַ בְּגֵרִים: טוֹב
 הַיָּד ה' עַל כֹּחַ יְהוָה חֲסָאִים בְּנֵדָה: טוֹב וְהַל וְדִקְסָה לְחַסְדֵּי ה': חוֹשִׁיעַנו
 אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִים עַד נַפְשֵׁי ה' אֲרִיזָה אֶת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל: חוֹשִׁיעַנו
 אֶת עַמְּךָ וּבְרַח אֶת גִּחְלֹתֶיךָ וְרַעַם נִקְשָׁם עַד הַשָּׁמַיִם: חוֹשִׁיעַנו ה' כִּי נִגְדַר חֲסִד

ד' פסו אַמֹנִים טַבְּנֵי אֲדָם: עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל עַל הַכּוֹר כְּבוֹד שְׁמָה וְהַצִּילֵנוּ
וּכְפָר עַל חַטָּאתֵינוּ לְטַעַן שְׁמָה: לֵי הַשְׁמֵעָה וְכוּ.

סו פזמון. כ"ט א"ב ונסוף חזום בניסן.

הַזְרִיתָ דָּרֶךְ הַשׁוֹבָה לְבַת הַשׁוֹבָה. בֵּין כְּסֹרָה
לְעֶשׂוֹר עֲדִיף גְּשׁוּבָה. הַשִּׁיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵי וְגְשׁוּבָה:
אֲזַמְּאֵן מִקֶּדֶם הַקְּדֵמֶת הַשׁוֹבָה. בְּטָרֵם הַמִּתְחַתֵּת אֶרֶץ
וַיִּסְוֵדֵי רְנוּבָה. גַּם לְכָל הַשְּׁבִיִּים צָרִי וּמִרְפָּא הַשׁוֹבָה.
הַזְכִּיר דְּלִתִּיף רִיקָם מִלְּהַשִּׁיבָה: הֵן רֵאשׁ עֶפְרוֹת
חֶבֶל אֲשֶׁר רֵאשׁוֹן נֹצֵר. וְנִסְיָתוֹ בְּמַצֵּוֹה קָלָה וְאוֹתָהּ
לֹא נֹצֵר. וְעַפְתָּ וְאַנְפָּתָ עָלָיו שְׁנוֹתָיו לְקַצֵּר. חֲזֹר
בְּהַשׁוֹבָה וּכְאִישׁוֹן הַנֹּצֵר: טַעַה גִּזְעוּ דְמֵי אַחִיו בְּשִׁפְכוֹ.
יִסְרָתוֹ בְּנֶעַע וְנֶד לְבַת כַּח וְכוּ. כָּעַת שָׁב אֱלֹהֵי וְעֹזֵב
רוּעַ דְּרָבוֹ. לְשִׁבְעֵתִים הָאֲרַכְתּוּ כָּל מוֹצָאוֹ כְּלִי לְהַפּוֹ:
מִחֲלָל יִצְוֵעֵי יוֹלְדוֹ אֲשֶׁר פָּחַז כַּפָּיִם. גְּטִיּוֹ רְנָלִיו כְּמַעֲט
לוֹלֵי שִׁפְף לֵב כַּפָּיִם. סָרַח נֹר אֲרִיָּה בְּקֹרֶשֶׁה הִיא
בְּעֵינָיִם. עֹנֵנו הַזְדָּה וְהַכְרַעְתּוֹ לְצַדֵּק בְּכַף מֵאֲנָיִם:
פָּרִץ גְּדָרוֹת עוֹלָם בֶּן עֲמָרִי בְּרִשְׁעָה. צִלְמֵי אֲשֶׁרִים
חֲשַׁק וְהוֹסִיף עַל חַטָּאתוֹ פִּשְׁעָה. קָרַעַת גֹּזֵר דֵּינָה בְּשׁוֹבוֹ
מִלְּפִשְׁעָה. רַחֵם בְּמוֹדָה וְעֹזֵב וּבְכָה נֹשֵׁעָה: שִׁנְנוּ לְשׁוֹנָם
בְּחֵץ אֲנָשֵׁי עִיר גְּדוּלָה. שְׁנִיזָנָם חֲרוֹנָם רָבוֹ עַד
לְמַעְלָה. תִּתֵּן חֲזוֹן בְּפִיכֶתָם אֲתוּזוֹם רַחֵם וְחִלְחֵלָה.
הַשׁוֹבָה עֲשׂוּ כְּדָגֵן וּלְפָנַי כְּבוֹדֶךָ נִתְקַבְּלָה: בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת
וְלֵב נֶאֱזָר בְּגִבּוֹרָה. יִדְעֵנו מִדַּע לְבַת בְּאֵרָה יִשְׂרָאֵל.

משובתינו אסרבו בפשע וסררה. נא למענה השיבנו
 עשות השוכה בשורה. השיבנו יי אלהי ונשובה:

הודית וכו'. אל מלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא וקטורה לא יתמו: אתה
 מקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: וכו' אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונרבה אלהים לא תקנה: היטיבה כרצונה את ציון. תקנה חומות
 ירושלים: או תחפץ וכו' צדק עולה וכליל. או יעלו על סוכתה פרים: (תעשה
 יי אבינו אתה. אנטה החקר ואתה יצרנו ומעשה ירה בלטי: אתה יי לא תקלא
 רחמיך טענו. סדרה ואתה תמיד יצרונו: וכו' רחמיך יי וחסדיך כי טעלים
 הטה: וברנו יי כרצון עשה. פקדנו בישועתה: וכו' ענתה רגית שדם נאלת
 שבת נחלתה הר ציון זה שבתנו בו: וכו' יי חבת ירושלים אהבת ציון אל
 תשכח לעצת: וכו' יי לבני אדם את יום ירושלים האפרים ערו. ערו עד
 היסוד בה: וכו' לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם כי
 ותפר אלקים ארבה את ורעכם כבדכי השמים. וכל הארץ הזאת אשר אסדיתי
 אמן לורעכם ותחלו לעלים: וכו' לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב. אל תפן
 אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשח עלינו חטאת אשר
 נאלטו ואשר חטאתו: חטאתנו צרנו. סלה לנו יצרנו:

סליחה זו היא חלק ספרות הסליחות שהם נקראים סגן לים.

בסא כונן בחסדיך. במלך השב ככבודך. באב
 זכה עבדיך. אתה אלהים לבדך: לבדך רחמיך
 יתגללו. לבניך כי יתפללו. לא כמעשיהם יתעוללו.
 כמעלם אשר מעלו: מעלו בניך ידידיך. מלא
 רחמים על מיחדיך. מחה עונות עבדיך. רבו פשעינו
 נגדך: נגדך נבנו טוהות. נבון עיניך פקוהות. גיחה
 כגישת מנהות. ואתה אלוה סליחות: סליחות מקיים
 להאבון. ספק נבון ורבון. סגנון שם ערבון. מי אל
 כמדיך נשא עון: עון שב וישע. עוד יזכה וישתעשע.

עבדו חיש ישע. וְכֵן לְצִיּוֹן נִזְאֵל וּלְשִׁבִי פִשְׁעֵי: פִּשְׁעֵי
 רַב וְבִדְקָה. פּוֹרֵץ גְּדָר וְסוֹדֵק. פְּגַה מַחְזִיק וּבוֹדֵק.
 הַלֵּךְ תָּמִיד וּפְעַל צָדֵק: צָדֵק חִפְּשׁ לְבְרוּאֵיךָ.
 צֵאן אָדָם קְרוּאֵיךָ. צַעֲקֵי שְׁעָרֵי מִירְאֵיךָ. וְרַב
 חֶסֶד לְכָל־קְרוּאֵיךָ: קְרוּאֵיךָ בְּהַמְצִיאֵם הַחֻמְיוֹ.
 קָרֹב מַצְדִּיקֵי רְחוּמֵיךָ. קָדָם קֹדֶה לַתַּנְחֻמֵיךָ. בִּי
 רַבִּים רַחֲמֵיךָ: רַחֲמֵיךָ יִהְיוּ לְעַמְּתֵנוּ. רָצָה וּבָחַר
 בְּצוּמֹתֵינוּ. רַחֵם רַדְתָּ חוּמֹתֵינוּ. פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שְׂמֹתֵינוּ: שְׂמֹתֵינוּ בְּעֵזֶן בְּרַמְנוּ. שְׁעָרִים אִם
 נִגְעַלְוָנוּ גְרַמְנוּ. שׁוּעָה אִם סִתְּמָנוּ חִתְּמָנוּ. חֶסְדֵי יְיָ בִּי
 לֹא חִמְנוּ: חִמְנוּ אֲבוֹרֵי קְרוּמֵיךָ. חֶסֶן בְּבִרְוֵי
 חֲתוּמֵיךָ. חֶסֶלַח לְמַעַנְךָ לְאַשְׁמִיךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן
 שְׂמִיךָ: שְׂמִיךָ יַעֲמִדְלָנוּ נְאוֹר. מַלִּיץ יִשְׂרָאֵל לְבְאוֹר.
 וְנִגְהָ צָדִיקֵנוּ בְּאוֹר. בְּאוֹרֵךָ נִרְאָה אוֹר: אוֹר חֲדָשׁ
 שְׂמִרְתָּ. לְנַחֵם חַיִּים הַבְּמִרְתָּ. זְכוֹר קָדָם הַאֲמִרְתָּ.
 חֲקַרְלָנוּ בְּרִית אֲבוֹת בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ:

וְכֵן לְבָ (וי"ט ט"ז) ח' ל' ב' ס' כ"ב ר"ח ח' (וי"ט ט"ז) ר"ח ס' כ"ב י"ח
 וי"ט ט"ז ח' י"ח

ב"ס ח' ש"ק, ונ"ס ח' ח' ס' כ"ב י"ח

סו

תֹּרַה הַקְרוּשָׁה. הַתְּחַנְּנֵי בְּבִקְשָׁה. פְּגֵי תַצוֹר
 גְּעָרִץ בְּקִרְשָׁה: שְׂפָכֵי שִׁיחַ עָרַב. חֲקֵרֵי מַעֲשֵׂה
 חָרֵב. בְּגַעֲשׂוֹרֵי וְנִשְׁמַע אֲבוֹרֵי לְהִתְקַרֵּב: רָגְנוּ
 שְׁעִיר וּפְאָרֶן. דְּתוֹתִיךָ לְשִׁמְרֹן. עַמִּד וּמְדָחַן רְאֵה
 נִתְחַן: קְדוֹשׁ הַתִּיקָם. לֹלֵא שְׂמִרֹן חֲקָם. בְּאֵף

וּבְחִמָּה עֲשׂוֹת בָּהֶם נָקָם: צַעַד מַרְבְּבוֹת. וְנִקְדַּשׁ
 בְּעֲרֵבוֹת. מִיַּמֵּינוּ אֵשׁ דָּת וְלֵהֵב שְׁלֵהֲבוֹת: פְּנִיִם
 מִסְבִּירוֹת. אֱלֹוֵי מִתְחַבְּרוֹת. הַנִּשְׁקוּ מִפִּי עֲשֶׂרֶת
 הַדְּבָרוֹת: עוֹלָם נִחַבְּסָם. אֲשֶׁר מִתְנַאֵו גְּמָסָם.
 וּכְמוֹצֵא שְׁלַל רֵב עַל אִמְרַתְךָ שֵׁשׁ: סוּדֵי פִקּוּדֶיךָ.
 נִמְסְרוּ לְרוּדֶיךָ. מֵאֵז וְעַד עַתָּה הִמָּה מִכְּבָדֶיךָ:
 גְּדִים וְגַם גְּעִיִם. וּבְרָגוֹ שְׁבָעִים. בְּנִפְתַּת צוּפֶיךָ
 הַמִּיד מִשְׁעֲשָׁעִים: מִפֶּרֶת לִיפְרָה. בְּכַתָּב וּבְעַל
 פֶּה. יִקְרוּ אִמְרֶיךָ מִשְׁתֵּם וַיִּשְׁפֹּה: לְבִי לְחֻזְקֶיךָ.
 בְּעֵלִיל מְזוּקְקֶיךָ. קוֹבְעֵי עֲתוֹתָם לְפִלֵּשׁ פְּקֻקְדֶיךָ:
 בְּלָלוֹת וּפְרֻטוֹת. לְרֵאוֹת וּלְהַטּוֹת. שְׁנֵתָם גּוֹדְדָה
 בְּחֶדֶר הַמִּטּוֹת: יוֹם יוֹם יְדְרוּשׁוֹן. בְּלֶבָם יַחְרוּשׁוֹן.
 לְאִסּוּר וּלְהַתִּיר בְּפִיהֶם יַפְרוּשׁוֹן: טְמֵאוֹת וּמְהוֹרוֹת.
 לְהַבְדִּיל וּלְהוֹרוֹת. מִלַּחֲץ וְדַחַק עֵינֵיהֶם נִמְהָרוֹת:
 חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים. עַל פִּימוֹ שְׁפוּטִים. וְאוֹיְבֵיהֶם
 פְּלִילִים וּבָהֶם גִּשְׁפָּטִים: זְכָרֵי זֹאת הַתְּעוּדָה. הוֹגֵד
 לְהַתְּעוּדָה. וּמְלִיצֵי הַגִּיּוֹנֵד לְעוֹזֵר וּלְסַעֲדָה:
 וְחַנְּנֵי פְּנֵי קוֹנֵד. בְּמַעַן חַנּוּנֵךָ. כִּי הוּא אֱלֹהֶיךָ
 יוֹצֵרְךָ וְאֹדְגֶךָ: הֲלֹא אִם אֵין תִּמָּה. הוֹנֵה בְּתַמְיֹמָה.
 הֵן בְּקֶרֶן זֵוִית גְּתוּגָה וּמִשְׁתוֹמְמָה: דִּק וְהִלָּד
 עֲבוּרָה. עוֹמְדִים בְּגִבּוֹרָה. בְּיִרְאַת הַמְּהוֹרָה.
 וּבְמִצּוֹה בְּרָה: גְּבָרֵי רַנּוּגִים. וְשִׁכְבֵי תַחְנוּגִים.
 עֲבוּר הַפְּלִתָּה בְּאֵין סְכוּד עֲנָגִים: בָּאֵי עֲדִיו בְּתַחוּ.

לנקות מצחן. מאוים יהן יכמור ונם יחזן: אסוף
 עדת מי מנה. לקרית נאמנה. וכעדר בתוך
 הדברו מאדם הדימנה: שבויים ומלט. מאשמני
 עלט. עדי עד יסובכם עז רני פלט: ובשוכה ונחת.
 וישעו משחת. בקש צאן אוקרות ונם הנדחת:
 רפאות הנחלה. יסיר כל מחלה. צאן אדם
 למלאת עיר המחלה: חבוש הנשברת. ולזל
 הנברת. קנא קנאה גדולה לעיר המחברת:
 מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו לפני בעל
 הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו לפני
 שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו
 לפני שומע צעקה: מכניסי רמעה. הכניסו
 רמעותינו לפני מלך מתרצה ברמעות: השתדלו
 ותרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא:
 הזכירו לפניו. השמיעו לפניו. תורה ומעשים
 טובים של שוכני עפר: חפר אהבתם. ויתיה זרעם.
 שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה
 לחרפה. ישראל נזי אחר למשל ולשנינה: מהר
 עגנו. יי אלהינו. ופדנו מכל גזרות קשות. ודושיעה
 ברחמיך הרבים משיח צדקה ועמך:

סליחות ליום שני שבין ראש השנה
ויום כפור.

יחן בנימנט ייט ארן עלם ח'ל"ו ב"ו כי על רחמך הרבים (ייטט 6) ח"ד
חגט דמנו דיטט פרוחה.

סח פרוחה. חזוס נרלטי החוחיס אליה בר שמעיה חוק.

אליה לב ונפש נשפוך פנים. כלנו אל אל בשמים:
אתיו זקנים עם עול לליכם. הזכו והסירו רוע מעל לליכם:
לפניו נרבה תהנה ובקשה. על זאת מאהינו נבקשה:
ירנו הטוב על מגול. הרבו יעזב פושע ועול: הבינו
לב והטיבו מחשבה. כי גדול פח התשובה: בקהל
רב מלין אכביר. ולא ימאס אל כביר: רוצה תשובת
בוגד ונשחת. להשיב נפשו מני שחת: שמע תחנון
והעתר למבקשיה. בנשאנו ידינו אל דביר קדשך:
ידיו נא אמרי פינו לרצון. וכפר על חטאתינו אנם
ורצון: חשוב זכור קרית געימיה. והנהם על הרעה
לעמיה: ועשה חפץ עבדיה. וישעשעון תגחומיה.
המוכים סמוכים על רחמיה:

כו על רחמך הרבים ח'ל"ו (ייטט 6) ב"ו על עירך ועל עמך (ייטט 8) ח"ד
דתי היער ס'תלענדע.

סס סליחה. פים איב כסול. אלוטט ואלתי אבוטט.

אני ברב חסדך אבוא ביתך. אשתתחה אל הוכל
קדשך ביראתך. בהשכימי בתחן לפני מבון שבתך.
בעת רצון ענני באמת ישועתך: גדול ונבור על כל
שמיך אמרתך. נבוררת רחמיה מאז ואלינו
מחשבותיה. דברך ראש אמת לנו באמן עצתך.

דַּרְבֵּיךָ בְּעַמְדָם לְהַקְדִּים לָנוּ תַּנְיִנוּתְךָ: הַמְחִילָה
 וְהַסְלִיחָה שְׁלֵךְ עֲבוּר עַל פֶּשַׁע הַפְּאֲרָתְךָ. הַדָּר כְּבוֹד
 הַיּוֹדֶה וְדַבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְהַנְּנוּ אֶתְנוּ לָךְ בְּעֵצָם
 הַמְלַחֶה. וְלָךְ לְבַד הוֹחֵלְנוּ וְאֵתָה תַעֲנֶה מְחִילָתְךָ:
 זְכוּר קְנֻיַת קָדְמָם שֶׁכָּטִי נִחַלְתָּהּ. זְכוּר אֲב לְבָנִים יוֹדִיעַ
 אֲמַתְךָ. הַסֵּד נְעוּרִים אֶהְבֵּת בְּלוֹלוֹתֶיךָ. חֲדָשִׁים
 לְבָקָרִים רַבָּה אֲמוּנָתְךָ: טוֹבָךָ אֲשֶׁר גִּידַע לְנֶאֱמֹן
 בֵּית מִשְׁרָתְךָ. טָבָם שֵׁם רַחוּם בְּאַרְבַּע אוֹתֵיּוֹתֶיךָ.
 יְהִי תְקוּעָה בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תִיבוֹתֶיךָ. יִגְלוּ רַחֲמֶיךָ
 עַל מַדּוֹתֶיךָ: כִּי אֲנַחְנוּ עֲמִיקָה וְצֶאֱנָן מְרַעֲיֶתְךָ. כְּדָלִים
 וּכְרָשִׁים דְּפָקְנוּ דְלֵתֶיךָ. לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם בְּרַב
 צְדָקָתְךָ. לְרַעִים וְלַטּוֹבִים וְהוּא תְהַלְתָּהּ: מַטָּה כְּלָפִי
 חֶסֶד זוּ הוּא אֲמִנּוּתְךָ. מִדָּה וּמִדָּה הוּא לְשִׁבְחָת
 צְפִירָתְךָ. גִּוְהַג חֶסֶד חֲנָם עִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ. נְתִיבוֹת
 חֵן וְרַחֲמִים לְנוּצְרֵי עֲדוּתֶיךָ: סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים תְּבוּן
 לִבָּם לְקִרְאָתְךָ. שִׁימְרֵה דְמַעַתָּם בְּנֶאֱדָךְ הֵלֵא
 בְּסִפְרָתְךָ. עֲנִי וְעֲנִי וְעֵלְבוֹן כְּנִי בְרִיּוֹתְךָ. עֵינֶיךָ תַחֲזִינָה
 " כְּכֹל צְדָקוֹתֶיךָ: פּוֹקֵדֶיךָ בְּצַר צָקוֹן לַחַשׁ תּוֹכְחוֹתֶיךָ.
 פְּלִטָּם מִשַּׁחַת חֲמִשָּׁת מִיָּנִי עֲבַרְתָּהּ. צוּפָה לְקַטְרֵג
 וְלַחֲבֵל אִם רַעֲיֶתְךָ. צוּ לְנֶעוּל וְאֵל יִבְנֶם בְּמַחֲוִצָתְךָ.
 קוֹל יַעֲקֹב בְּעֵת יַעַל מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ. קַבֵּל בְּרַחֲמִים
 מִתַּחַת לִבָּם יְשִׁיבְתָהּ. רַחֵשׁ מִשְׁלָמִים מְקוֹם זְכָרֶיךָ
 וְעוֹלוֹתֶיךָ. רְצֵה נְדָבָתָם וְחַתּוּר לְמוֹתֵיךָ: שׁוּב

למען עבדיך והנחם על אימתך. שמך יעמך לנו
 וישבנא אפקי וחתך. תחזור בחסידותך ותתעטף
 בחנינותך. ותבא לפניך מידת טובך וענותותך:

אל מלך יישוב ימי מלך קראתי.

אל תבוא כתישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל הוי: דרשו בן המצוא
 קראתו בהיותו קרוב: יעוב רשע דרבו ואיש און טחשבתיו וישב אל ה'
 וירחמו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: השיבנו ה' אליה ונשובה חדש וימי
 בקדם: תשוב תרחמנו תכבד ענותינו ותשליך בנצלות ים כל חטאתינו:
 שובנו אלהי ישענו ותפר בעסק עמנו: שובה ה' את שביטנו באפיקים בנגב:
 שוב כהריו אפקי ותעם על תרעה לעשה: שובה ה' עד כתי ותתב על
 עבדיך: ה' הישעה ימי מלך על עיר ועל עמך.

ע סליחה. יום אב, ולחם חסם אלהי בר שמעיה חוק, וכל נתי בני
 ה' חנים חן ימים לחסון סוף עליה.

את ה' בהמצאו לדרשו קדמתי. בעדי לכפר
 כי כחילע נאדמתי. גלגול חלב טמטם וכישן
 נדמתי. במעט כסדם היותי ולעמרה דמיותי:
 דמיותי לשוטה פרועה מנאפת וחללה. היותי
 בעדים והושמתי בשמלה מנוללה. והסרתו מפניע
 וידע אין לפללה. ראה ה' ותביטה כי היותי זוללה:
 זוללה כבודה גהפכה ביד מנאל. הנם לקחה
 לצמיותה ואין נואל. טבע נכון ונשא והרב אריאל.
 השליך משמים ארץ הפארת ישראל: ישראל
 לבוזים ולמשסה עד מתי. בארבה רבו עורקי ועצמו
 מצמיותי. ללב בשומי הריסותי חרבותי ושומיותי.
 ותבחר מחנק נפשי מור. מעצמותי: מעצמותי
 המפצהור. והמפלחות ממכעיסך וממזעיקיך.

נָמְתוּ גְלוֹתַי גְּשׁוּא חֲרוֹנָה וְעִמָּהּ . שִׁים לֵב לְגֹאֵל
 חַיִּת גְּעִימִיָּה . כִּי שָׁמָּה נִקְרָא עַל עִירָה וְעַל עִמָּהּ :
 עִמָּהּ זְרוּיִים פְּזוּרִים בְּכָל מוֹשְׁבוֹת . פְּקֻדוֹת בְּצַר
 פְּקֻדוֹת בְּמַעַשׂ וּבְמַחְשְׁבוֹת . צְלוּל זָרוֹן וְהַעֲבֵר *
 וְרַפָּא מְשׁוֹבוֹת . אֲדַנִּי שְׁמָעָה בְּקוֹלְנוּ תְהִי יְיָ אֲזַנְיָה
 קְשֻׁבוֹת : קְשֻׁבוֹת תְהִי יְיָ אֲזַנְיָה לְשִׁפְךָ שִׁיחֵנוּ . הֵן
 שָׁפָה קֶבֶל בְּרִיחַ גִּיחֵחֵנוּ . שִׁחְרַנְיָה מְנַגְּנוּ וּבָהּ מִבֶּטַח
 מִבְּטַחֵנוּ . וְשָׁמָּה עָלֵינוּ נִקְרָא אֵל תְּגִיחֵנוּ : תְּגִיחֵנוּ אֲרוֹן
 בְּמָה שָׁנִים לְמָה . לְמַשָּׁל וְלִשְׁנֵינָה לְלַעֲגַת לְבַשְׁת
 וְלִלְלָמָה . יֵאֱמָן יוֹחַשׁ הַמִּבְטָח שֶׁהַבְטָחָה לְשׁוֹמְמֵת .
 אֲנִי יי בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעָתִי הַנִּשְׁמָה : הַנִּשְׁמָה
 בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים תִּקְבֹּץ וְתִכְוֶנְנָה . שָׁמַע יְיָ חַנוּנָה כִּי
 עַתָּה לְחַנְּנָה . חֲזַק מֵאֲמִירָהּ וּבְצֵל יְדָהּ לְגוֹנְנָה . וּפְדוּנִי
 יי 'יִשׁוּבוּן וּבְאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה : אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' .

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לשפיה כל חי : אף ארץ משפטתה יי
 צוניה לשקה ולזכרה תאנת נפש : קמה אל יי חזק ונאספו לבך וקמה אל יי :
 סקנה ישראל מושיעו בעת צרה לקמה תקנה כאיש נדקם בגבור לא יוכל
 להשיע : לקמה יי תעמד ברחוק מעלים לעתות בצרה : לקמה לגצח תשקטנו
 תעזבנו לארץ ימים : לקמה פניה תסתיר תשבת ענינו ולתצנו : לי הישועה וכו' .

עא סליחה . ביום א"ב . וסוף כל חרח על לסיכ תסחיל נזיכת למת . ובסוף
 תסוס שמעון . אלהינו ואלהינו אבותינו .

מִקוֹת יִשְׂרָאֵל יי מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה . הֵן מוֹשִׁיעוּ
 וּבְעֶזְרוֹת יְדָהּ לֹא קְצָרָה . קְהִלֶּיהָ קָדְשׁוֹצוֹם קְרָא נְעַצְרָה .
 לְמָה יי תִּעַמַד בְּרַחוּק תַּעֲלִים לַעֲתוֹת בְּצָרָה : אֵף בְּי

לנו צדקות ועו עֲטָה. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ תֵּאֵוֹת נַפְשׁ
 לְקַשְׁטָהּ. בְּשִׁמְךָ גִּישַׁע לִמְעַן סוּר מִשְׂאֵל מִטָּה.
 לְמִה תִּהְיֶה בְּנֵר בְּאֶרֶץ וּבְאֶרֶץ נְטָה: גָּלִינוּ מֵאֶרֶץ
 צָבִי וּנְהָרִם הַיּוֹבֵל. פְּנוּשֵׁי אֶרֶץ יוֹדֵב וְנִמְרֵי שׁוֹקֵד לְשִׁבֹּל.
 דָּמְנוּ חֲזוֹר יַעַר וּבְרַסְמֵנוּ לְמֵאֲכָל. לְמִה תִּהְיֶה כְּאִישׁ
 גִּדְהָם בְּנִבּוֹר לֹא יוֹכֵל: הָיִינוּ כְּמַעוֹלָם לֹא מִשְׁלַת
 בְּרַחוּמִים. וְלֹא נִקְרָא שִׁמְךָ עַל חַתוּמֵי דָמִים. וְלֹא
 קִרְעַתָּ שָׁמַיִם וַיִּרְדֶּה מִמְרוֹמֵים. לְמִה לִנְצַח תִּשְׁכַּחַנוּ
 תַּעֲזֹבֵנוּ לְאֶרֶץ יָמִים: וְזַעֲזוֹת וְשִׁמּוֹעוֹת אֶדְ הַבַּיִן בְּמִרְךָ.
 צוֹד צָדוּנֵי צוֹבְרִים בְּרַחֲבֵי אֶרֶץ. חוֹמַת עִירֶךָ מִפְרָצַת
 בְּמִיִּתֶיךָ לְהַדְרֶךָ. לְמִה פִּרְצַת גְּדִרֶיךָ וְאֶרְוֶה כָּל עַבְרֵי
 דָרְךָ: טָרַף לֶחֶם חֲקֵנוּ בְּנַפְשֵׁנוּ נַעֲבִיט. מִכְּבָדֵינוּ
 הַזֵּילוּנוּ בְּגֵרָף טִיט וְעִבִיט. יַעֲבִירוּנוּ בְּצֵאן תַּחֲרִת
 הַשֶּׁרֶבִיט. לְמִה תִּרְאֵנוּ אֲנִי וְעַמִּי הַבֵּיט: כִּשְׁלֹ בַחֲנוּ
 גְרַמֵּינוּ לְהַדִּיק. מִפְּחָד מִצְדִּיקֵי רָשָׁע וּמִרְשָׁעֵי צְדִיק.
 לְזֹאת יִחַרַד לִבֵּנוּ כִּי טוֹבֵנוּ הַחֲדִיק. לְמִה תִּבְיֵט
 בּוֹגְרִים תַּחֲרִישׁ בְּבֹלַע רָשָׁע צְדִיק: מִכָּתְנוּ אֲנוּשָׁה
 וּכְאֵב נִצַּח יוֹדַע. כַּעֲוָרִים נִגְשָׁשׁ בְּאֵין הַשֶּׁבֶל וּמִדַּע.
 גִּדְדָה חֲלִינוּ מִרְדַּת שַׁחַת לְהַפְדַּע. לְמִה צָמְנוּ וְלֹא
 רֵאִיתָ עֵינֵינוּ נַפְשֵׁנוּ וְלֹא תִדַּע: שֶׁכֵּר תוֹחַלְתָּנוּ גְּמִשְׁכָּה
 לְהַגִּיעַ קִצְנוּ. לְחָשִׁיב שְׁבִיתָנוּ וְלִרְצוֹת אֶת אֶרְצֵנוּ.
 עֵינֵינוּ מִיִּחְלוֹת לֶךָ שׁוֹפְטֵנוּ וַיִּוָּעֲצֵנוּ. לְמִה פָּנִיךָ תִּסְתִּיר
 הַשֶּׁכָּה עֵינֵינוּ וְלִחְצֵנוּ: פָּתְחוּ רַשְׁעִים קִשְׁתָּם לְהַעֲצִים

באבנו. עצמו להאריך מעגית ולחרוש על נבנו. צפוני
 נטפל למו להטמן בחבנו: למה תתענו יי מדרביך
 תקשיח לבנו: קומה ואל יעזו להשפט בבושה. פי
 חורקים עלינו שן מחברת ותלושה. רצצונו ורעצונו
 בצד וכתף להעגשה. למה כאבי נצח ומכתי אנושה:
 שובה ותשיבנו מזויות קרנות אלה. תעל כן התנדל
 ותתקדש ותתעלה: תמהר ותחיש להוציא אסירים
 מקלא. למה תשיב ירך וימינה מקרב חיקך בלה.
 שערי עירך תעלה מעמק טביעתך. ראה פי אין
 איש לנחם רעייתך. מאנה הנחם כי צמתה בעויתך.
 למה אלהים זנחה לגצח יעשן אפה בצאן מרעייתך:
 עדינה יושבת לבטח ובוקקת נפנה. יום יום מערמת
 לאבר צפונך. ויגני ואפסי עוד אומרת לפניה.
 למה יי הזנה נפשי תסתיר פניה: נא זכור מרודי
 עמך בין הולליתם. החושבים להשכיח עמך שמך
 מחוללתם. בארץ שבים אל התגם ביד מבחיליתם.
 למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: אל מלך יושב ותי.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל סי: וחסד ה' טעולם ועד
 טולם על יראיו וצדקתו לבני בניו: למען שקה ה' תתנו בצדקתה תוציא
 סערה נפשנו: יחי חסדה ה' עלינו באשר יחלט לנו: אלהים צבאות שוב נא
 תבט כשמים וראה ופקד נסן זאת: נפלה נא כד ה' כי רבים ותקו: כי
 הוא ידע יצרט וזכור כי עפר אנתנו: אדם ילד אשה קצר ימים וקבע רגו:
 אדם לתבל נכה ימיו קצול עובר: והוא לקברות יוכל ועל גרים ישקוד:
 ואינה הוא וישתחיה לא יתמו: לי וישתח ותי סו על עיר ועל עמך.

עב שלמנות. עים חשיריק כסול ונסוף חתום שלמה הקטן. אד"א

תוּחַלַּת יִשְׂרָאֵל הֶסֶד לֹא גִיעַזְב. תִּקְוַתְּם גִּיעַזְח אֲמוֹן
 לֹא אֶקְזַב. שׁוֹמְרֵי חֻזֵן הַמִּזְעֵד רֹאוֹת כַּמְרֹזֵב. שְׁחוּ
 בְּלוּ וְעַמֶּק הַבְּבֵא זָב: רוּם רַעֲנָן מִטָּה מִטָּה שְׁפַל.
 רֹאשׁ וְעַקֵּר לֹנֵב וְעֵרְאֵי וְטָפַל. קִין חֶשֶׁד תִּבְלִיחַ
 לְיוֹשְׁבֵי מֵאֶפֶל. קוּה לְאוֹר וְשִׂית עֲנָן וְעֵרְפַל: צְבוּ
 קֹדֶשׁ הַלֵּלֶת רֵאשִׁית לְהַרְשִׁים: צִין הַמִּטָּה פָּרַח תְּהוֹדוּן
 לְיוֹרְשִׁים. פְּנִיֹת סְלַעִים וּמַרְשִׁים לְהַשְׁבִּיחַ שְׂרָשִׁים.
 פִּרְצָה מְשׁוֹשׁ פְּרָאִים וְחֻזִירֵי הַרְשִׁים: עֲרִיץ וְכָל תֵּבֵא
 בִּזְזוּ וְשׁוֹלַל. עוֹבֵר וְשֵׁב חִיז שְׂדֵי יַעֲוִלֵל. סְבֵאִים
 שִׁבְעִים וְהַשְׂאֵר דְּשִׁים לְמוֹלֵל. סוֹכֵת יֵהָר תֵּבֵן
 לְדַלְדַל וְהַתְּעוֹלֵל: גִּטַע בְּנִתְּךָ לְמַגְזֵר בְּרִזְרָה
 וְתֵרִיצִים. גִּטְשֶׁת וְעֻזְבָּת וְכֵאן כֵּה פְרִיִצִים. מְצִינַת
 חֲפִי בֶסֶף וְיִרְקֵרֵק חֲרוֹצִים. מְדַרְס גִּז וְגִזֵּן וְאַפְרוֹחִית
 קְרוֹצִים: לְכָל תֵּבֵא עֲלִינוּ מַעַט קֶצֶפֶת. לְרַעֲוֵה
 עֲזָרוּ גִי עֵז חֶצֶפֶת. בַּף עֵין בְּעֵין מִפְרוֹעַ אֶסְפֶּת.
 בְּלִפְי חֶסֶד פְּרוֹעַ גְּבוּי הַסְּפֶת: יָד לְקַבֵּל פְּשִׁטָּה
 וְנִתְּנֵנו סוֹרְרָת. יָד אֲזֵלָה מִקּוֹל בְּקוֹל הַנְּסַרְרָת.
 טַר חֶסֶד וּבְרִית לְאֵבוֹת מִסְרָת. טוֹב טַעַם פֶּתַח
 לְהַתִּיר אֶסְרָת: חֲשִׁבֹן אַחַר חֲשִׁבֹן עִמָּךְ יִסְתוֹר.
 חוֹבָה וְסוֹבָה וְדָה וְחֻזֵר לְכַתוֹר. זָח אֹזֵר מְשִׁבִיל
 יִבְקֵת לְחַתוֹר. זְמַן קוֹל הַתוֹר מְתֵי לְפַתוֹר: וּבְכָל
 זֹאת הַלֵּלָה בְּאַמְנָה לְשִׁקֵּר. זָר לֹא יוֹעִיל קְלוֹנוֹ

לְקַר. הָעֵקֶב רַב וְהַסֶּתֶת הִשׁ לְעַקֵּר. הַדְּבָר עֲלֶיךָ
 תַּעֲלֹמוֹת חוֹקֵר וּמִבְקֵר: דְּרוֹשׁ וּפְקֹד דְּלִית שְׁפִלוֹת
 שְׁחוֹחַ. וְלִ כְּרָם וּמְעַרְבֵב וְצָחוּי צְחוֹחַ. גְּדוֹר עֲזָק
 עֲדוֹר מִקְמוֹשׁ וְחוֹחַ. גָּפֶן מִטָּע לְהַכְשִׁיר עֲנָבֵי נִיחָח:
 בְּנֵי שִׁמְךָ עֲלִיזִין לְכָל הַכְּלָה. בֵּא בְּמִדַּת חֶסֶד וְלֹא
 בְּכָלָה. אֲשַׁמְתֵּנוּ בִּי גְדֵלָה עַד הַמֶּן וְעִבְלָא. אֵתָה
 "רַחֲמִיךָ לֹא תִכְלָא: שְׁבַח הַלּוּל מִדוֹחִיךָ אִין לְשִׁנּוֹת.
 לְבֵית יִשְׂרָאֵל רַב טוֹב חַנוּת. מְקוֹם מְנוּחַ שִׁים בְּרֹאשׁ
 פְּנוֹת. הֵכֵן בְּלִי רַגְזֵי וְתוֹסֶפֶת עֲנוֹת: הַמְצֵא חַיִּשׁ לָנוּ
 בִּי נוֹחֲלָנוּ. קָרְבָנוּ הֵט שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ נִחֲלָנוּ. טוֹב
 וְסִלַּח לָךְ לְבַד הוֹחֲלָנוּ. נִחְמָנוּ נָא יְהִי חֶסְדְּךָ עֲלֵינוּ
 בְּאֲשֶׁר יִחְלָנוּ: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קְרִיאָה.

אֵל מְבֹא בְּמִשְׁפַּט עֲטָנוּ בִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כֹּל חַיִּי אֵלֶיךָ " שׁוֹעֵנֵי
 וּבְקִיר תַּפְלַתְנוּ תִּקְרָטְנוּ: אֵלֶיךָ נִשְׁאַנּוּ אֵת עֵינֵינוּ דוֹחִיבֵי בְּשִׁמְסִים: נִשְׂאָ לִכְבְּנוּ
 אֵל כְּפִים אֵל אֵל בְּשִׁמְסִים: נִשְׂאָ עֵינֵינוּ אֵל הַתָּרִים טַאֵן יְבֵא עוֹרְטֵי: עוֹרְטֵי
 כְּעַם " עִשָּׂה שְׂמִים וְאֶרֶץ: אֵתָה הוּא מְלַכְנוּ מְקַדֵּם פֶּעַל יִשְׁתַּעַת בְּקִרְב
 הָאֶרֶץ: אֵתָה הוּא מְלַכְנוּ אֱלֹהִים צָנָה יִשְׁתַּעַת יַעֲקֹב: לִי וְיִשְׁעָה וְכוּ'.

עַן שְׁלִישִׁי. כִּים. אִיב וּנְסוּף חַסוּם מִשָּׁה בִּר שְׂמוּאֵל. אִזְרָא.

אֵלֶיךָ " שׁוֹעֵתִי. בְּצַר לִי אֵל קְרִיאָתִי. אֵל הַעֲלֵם
 אֲזַנְךָ לְרִוְחָתִי לְשׁוֹעֵתִי: גִּשְׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּרוּחַ נִשְׁבְּרָה.
 דְּבָרֵי פִי רְצָה נָא וּקְבַל עֲתוּדָה. שְׁמַע " קוּלִי אֶקְרָא:
 הָאֵם עוֹנוֹת הַשְּׂמֵר יְהִי. וְאֵם בְּפִעַל לְכָל גְּוִיָה. מִי
 יִצְדַק לְפָנֶיךָ רַב הָעֲלִילָה: זֹאת אֲשִׁיב אֵל לְבִי. חֶסְדִּי
 " סִלְעִי וּמִשְׁגָּבִי. עַל בֶּן צְמִיָּה לָךְ רִחוּי בְּקִרְבִּי:

מִלְטָתִי מִלְטָלֶה נָבֵר. וְשָׁבְתִי חוֹלָה כָּאִם עַל
 מִשְׁבֵּר. וְאַזְעַק הַמָּס וְאַקְרָא שָׁבֵר: כְּצַפּוֹר נוֹדֵד
 מִן קִנְיָה. לְהִטְתִּי בֵּן מַפְנֵה לַפְּנֵה. וְאִין מְנוּחָ לִי
 וְלֹא חֲנִינָה: מֵרַב כְּבֹד הַטְּאֵתִי. נִסְתִּי מִפְּנֵי אָרִי
 וּבְרַב פְּנֵעֵתִי. וּבֵית נָחַשׁ כְּבִקִּיר נִסְמְכֵתִי: סְבִבּוֹנֵי
 פָּרִים רַבִּים. עֲצֻמוֹנֵי אַרְיֹזֹת וְדָבִים. אֲכִלוּנִי הַקְּמוּנֵי
 בְּנֹאבִים: פְּנִיתִי לְעֹזְרָה הַקְּדוּמָה. צָעַקְתִּי לְלוֹבֵשׁ
 נִקְמָה. וּלְבָשׁוּ שׁוֹמְנֵי כְּלֵמָה: קְרֵאתִיךָ יי מִמְּעַמְקִים.
 רִיבָה רִיבֵי שׁוֹכֵן שְׁחֻקִים. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט לְעֲשׂוּקִים:
 שְׁמַע אֲדוֹן הַפְּלָתִי. תִּקְבַּל בְּרַחֲמִים הַחֲנֻתִי. כִּי לָךְ
 יי הוֹחֵלְתִי: מִמְּבֹן שְׁבֵתֶךָ הַשָּׁמַיִם בְּרַחֲמִים הַמְּלֵא.
 שְׂאֲרֵית מוֹדִים אֵלֶיךָ הַפְּלֵא. עֲשֵׂה עִמָּהֶם אוֹת
 לְטוֹבָה וּפְלֵא:

אל מלך יישוב וכי עד לכל קראוך.

אל תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל מי: זכור אלהים את בריתו
 את אבותם את יצחק ואת יעקב: טרה נתן ליראיו זכור לעולם בריתו:
 עתה ליראוך גם להתגוסס טפני קסט סלה: זכור לקום בריתך ותנחם קרב
 חסדיך: ועתה יגדל גא בנ ארצי באשר דברת לאמור: תזכרתי אני את
 בריתי אותך כימי געורוך ותקיימתי לך ברית עולם: אל תחלל בריתך
 ומצאא שפתך אל השמתי: אל תנאין לטענו שקה אל הנבל כסא כבודך זכר אל
 תפר בריתך אמתנו: לי הישעיה וכו'.

עד עקדת. בים א"כ. אלהינו ואלהי אבותינו.

איתן למד דעת. טרם לכל מודעת: באר שקף
 לכל באי עולם. גלה כל סתום ונגעלם: גלולים כאם
 ושבר. הועים לשמך חבר: דרך מישור בחר. תורה
 ומצות שמר ונזקק: הצלתו מאור כשדים. גננתו

בַּעֲמֹק הַשָּׁדִיִּים: וְעֵדָתוֹ שִׁבְרָךְ הַרְבֵּה מְאֹד. וּתְקַתּוֹ
 רַב עֶשֶׂר וְכַבֹּוד: זַעַק וְהִשִּׁיב מִה תִּתֵּן לִי. שְׂרֵשׁ וְעֲנֵךְ
 אִין לִי: חִילָתוֹ בְּרֵאִית מַחֲזָה. בְּשִׁרְתּוֹ לֹא יִירָשֶׁךָ זֶה:
 טָנָא בְכוֹרִים לְמֵאָה חֲנֻנָתוֹ. לְקָרְבַן גִּיחַח חֲשָׁקָתוֹ:
 יְחַדּוּ בְּכַל לֶבָם דְּצִוּוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ רְצוּ: כְּבִשְׂרַחֲמֵי
 לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כְּעֶסֶךָ מֵעַל
 צִאֲנֶךָ: לֶבָם וּנְפֹשָׁם הִיָּה גְבוּן. לְכֵן תִּפְלַחְנוּ לְפָנֶיךָ
 קְטָרֶת הַבֹּזֵן: מֵהָר וְלִקַּח מֵאֲכֻלָּת. לְכֵן תִּצִּיל זְרַעִם
 מִמִּיתָה מִשְׁכָּלָת: גַּעֲקֵד יְחִיד כְּשֶׁה לְטַבַּח. לְכֵן
 עֲתִירְתָּנוּ תְרַצָּה בְּעוֹלָה חֲבָח: סִדֵּר עֲצִים וְהִצִּית
 עֲלֵיהֶם אֵשׁ. לְכֵן בְּעִמִּידָתְנוּ הַיּוֹם לֹא נִתְבַּיֵּשׁ: עֲנִיתוּ
 מִשְׁמֵי שָׁמַיִם. לְכֵן נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּשִׁמְךָ פְּעֻמּוֹם: פְּדִיתוּ
 בְּאֵיל בְּסִבְךָ אַחַח. לְכֵן בִּקְשָׁתְנוּ וְעֲנִינוּ לֹא תִבּוּ:
 צַעֲקָתְנוּ שָׁמַע וְשׁוֹעַתְנוּ סִכּוֹת. בְּזִכּוֹת אֱלֹהֵי גִסַּע
 מִסִּכּוֹת: קוֹל מְבַשֵּׁר יִשְׁמַע בְּעוֹלָם. לְנֶאֱוֹל עִם גִּזַּע
 גְּבַעוֹת עוֹלָם: רַחֵם קָהַל עֲדַת מְקַשְׁטִים. טִיעַת
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבָטִים: שְׂכִינְתְּךָ תִּשָּׁבֵן בְּתוֹכְנוּ.
 הַנְּחַנְנוּ לְגִבּוֹל אֲדָמָתְנוּ. תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי
 כֵן נִקְרָאתָ מְלֵא רַחֲמִים: אֵל מִלֵּךְ יֵשֵׁב וְיֵטֵר.

טוב ה' לכל ורחמי על כל־מקומו: טוב ה' לקנזי לנפש תהרשנו: טוב ה'
 למעוז ביום צרה ודע חסי כו: כי טוב ה' לשלם חסדו ועד הו' ודו' אמנותו:
 טוב לחסות בני טבטח באדם: טוב לחסות בני טבטח בנתיבים: טוב וישיר
 ה' על כו יורה חסאים בנרד: טוב וחיל ודקס לתשמעת ה': הושיענו אלהים
 כי באו מים עד נפש: הושיע ה' את־עמקה את שארית ישראל: הושיעה את

עָטָה וּבָרָה אֶת מַחֲלָהּ וְרָעַם וְנִשְׁאָם עַד הַעֲלָם: הוֹשִׁיעָה יי כִּי גָמַד חֲסִיד
כִּי פָסוּ אֲמוֹנִים מִכַּף אָדָם: עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכּוֹר כְּבוֹד יְקָהּ וְהַצִּילֵנוּ
וּכְפָר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן יְקָהּ: לֵי הוֹשִׁיעָה וְכוּ'.

עַד שׁוֹמֵן. מִיָּם אֵלֶיךָ וּמִכּוֹף חַתּוּם מִשְׁלֹם.

רַעַה יִשְׂרָאֵל לְהַאֲזִינָהּ. נִהַג בְּצִאֲוִיוֹסָהּ. יִשְׁבַּח הַכְּרוֹבִים
הוֹפִיעָהּ. אֲדַנִּי אֱלֹהִים סִלַּח נָא. מִי יְקוּם יַעֲקֹב כִּי
קָמַן הוּא: אַל אֲהַסֵּר יי רַעִי. בְּנֵאוֹת דָּשָׁא דְרַבִּי צְנִי
וְהַשְׁפִּיעִי. גַּם כִּי אֶעֱתֵר לְמוֹשִׁיעִי. הַרְבֵּי רַחֲמֶיךָ
תִּרְאֵנִי וְתוֹדִיעֵנִי: הֲיַעֲבֹד יִשְׂרָאֵל כִּי תִגְרַשְׁהוּ.
וְאִם יֵלִיד בֵּית הוּא: זְנַחְתּוּ בְיָד מוֹאֲסִים וְהַבְּיָחוּ.
הִלְלָה לָךְ מִסֶּפֶר לְמַחְהוּ: מֵרַח מִשָּׂא וְעַל כְּבוֹד.
יוֹם יוֹם הוֹסַפְתִּי לְהַכְּבֹד. כָּלוּ אֲשׁוּרֵי כַעֲיָנִי הַעֲבֹד.
לֵיד אֲדַנִּים לְקַבֵּל זְכוֹ: מַה בָּדוּ כִּי אִיחַל. נֶאֱלַמְתִּי
לִפְנֵי גִזְזוּי כְּרַחֵל. סַבְרַתִּי מִמָּךְ יִשַׁע לְהַשְׁחֵל. עוֹרְרָה
גְבוּרָתְךָ סוּלַח וּמִיחַל: פָּקֵד עָלַי כְּבוֹד חַטֹּאתַי. צְמַתוּ
וְדַהֲקוּ בְבוֹר תִּתֵּי. קוּמָה יי צוֹר יִשׁוּעַתִּי. רִיבָה רִיבֵי
וְלְהוֹם מִלְחַמְתִּי: שׁוּבָה יי אֶת שְׁבִיתֵנוּ. תָּשִׁיב
כַּאֲפִיקוֹם גְּדַחֵי פְּזוּרֵינוּ. מִמִּכּוֹן שְׁבַתְךָ תִּשְׁנִית
לְרַחֲמֵנוּ. יי שׁוֹפְטֵנוּ יי מְהוֹקְקֵנוּ. יי אֱלֹהִים סִלַּח נָא.
מִי יְקוּם יַעֲקֹב כִּי קָמַן הוּא: רַעַה יִשְׂרָאֵל וְכוּ' אֵל מִלֵּךְ יִשְׁבַח וְכוּ'.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יִשְׁבַח הַמַּלְאָכִים וְיִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וְשְׁמִיךָ לֹא יִתְּנוּ: אֵתָה
תִּקּוּם תִּרְחַם צִיוֹ כִּי עַתָּה לְתַנְּנָה כִּי כֹּא מִזְעֵר: וְכֹדוּ אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁכָּרָה לֵב
נִשְׁכָּר וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה: הַשִּׁיבָה כְּרַצוֹנָה אֶת צִיוֹ. תִּבְנֶה חִמּוֹת
יְרוּשָׁלַם: אִן תִּחַפְּזִי וְכֹדוּ צְדָקָה שְׁלֵלָה וְקִלְיִל. אִן יִגְלוּ עַל כִּבְדֹתָהּ פְּרִים: וְעַתָּה
יי אֲבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַיּוֹדֵד וְאֵתָה יִצְרֵנוּ וְיִשְׁעֵנוּ. וְדָהּ קָלְטֵנוּ: אֵתָה יי לֹא

תכלא תתקיה מטעני. חסדקה ואמתיקה תמיד יצורנו: וכו' תתקיה: ו תתקיה: כי
 טעולם תתקיה: וקרנו: ו ברצון עתה. פקדנו בישועתה: וכו' ענתה ענית קדם
 ואלת שבת נחלתה הר ציון זה שבתנו בו: וכו' ו תתקיה ירושלים אהבת ציון
 אל תשכח לנצח: וכו' ו לבני אדום את יום ירושלים האפרים ערו. ערו עד
 תמיד תה: וכו' לאברהם ליצחק ולישראל עברה אשר נשבעת להם בד
 ותדבר אלהם ארפה את ורעכם כבוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסדתי אמו לורעכם ונחלו לעלם: וכו' לעברה לאברהם ליצחק ולעקב. אל
 תפו אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תישת עלינו חסאת
 אשר נאלטו ואשר חטאנו:

חטאנו צורינו. סלח לנו יצורנו:

חסום נלמי חסומים. נרשם בר יהודה זכת לחי ער.

עו

גדול עוני ולחטוא הוספתו. הוספתו אשמו
 ותרב רעתי. רעתי רבה וללקות תיבתי. תיבתי
 גלות ורבצי שבתתי: שבתתי מפעלות יי עושי. עושי
 גמשיני ונתנני ביד מעשי. מעשי ושוסי ברנלי
 חמר רמסי. רמסי ודרסי וכנרן בססי: בססי שדר
 וכייתי גתקו. גתקו בני ומעל גבולם רתקו. רתקו
 מעל יי ונאקת חללים נאקו. נאקו ונאנחו ומבאב לב
 יצעקו: יצעקו בצר לנו אל אלהים עליון. עליון
 הושיעה עמך האביון. האביון אתה ולפנים מזה
 עליון. עליון הושיה לעזרת עני ואביון: ואביון המחלל
 בפשע ובעון מדבא. מדבא ומבבה את שפל ואת
 דבא. דבא ושפל הנאנחו בתבה. בתבה וועלה
 העננה ותורבה: תורבה ישבה לארץ בשפלה. בשפלה
 השפלה והשמיעה קול יללה. יללה הילולה
 ובמר נפש מיללה. מיללה יי הביטה בי הייתי וזללה:

זוללה היתה נכבדות מדבר בה. בה נשקה אש וגרי
 כבה. כבה גרי ומאורי נהבא. נהבא כבודי כבוא
 הוה על הוה: הוה מועקה מלאה מתנינו. מתנינו
 חלחלו ונשבר לבנו. לבנו הוה מכבד ענינו.
 ענינו זכר וראה ארז הרפתנו: הרפתנו העבר
 והוסיף לא יכלמו. יכלמו הנחרים כך ויפלו ולא
 יקומו. יקומו סגנורי, וקטנורי ידקמו. ידקמו ועל
 פה יד ישימו: ישימו ליי כבוד ותהלה. ותהלה ורנה
 באבוד בני עולה. עולה והטאה אל החשב לסגלה.
 סגלה הושיעה אף על פי שבמצות דלה: דלה
 ואמלה הגה לשם ולהלה. הלה תעטה בהזריק
 קח אפלה. אפלה האר ורחמיך לא תבלא.
 תבלא עונינו והמצא לנו מחילה:

יום: יום זכור לנו חיינו (וי"ב: 14) בי סמיכי רחמים, דמי סמיכי יום וי"ב חיינו יום וי"ב חיינו יום

עז תרנה תום נלמי סמיכי טשה בר שמואל בר אבשלום חוק ומסין.
 מלך מלכים ורם על רמים. שוכן שחקים
 יושב במרומים. המהלל והמשבח לעולמי
 עולמים. ברוך ומברך בפי כל יקומים: רואה
 בעניי אננים וענומים. שור נא בשפלות מעוטי
 עמים: מפורים ומפרדים בין כל האמים. ובכשת
 וכלמה נהפרים ונבלמים: אכלים וקדודים גוופים
 ושוממים. לממים נתונים גום למהלמים: בכל
 בקר מי יתן ערב גואמים. רמש אוזרים מי יתן

יִקְרַב אֹרֶךְ יָמִים: אֵין לָהֶם מְנוּחָה וְשָׁקֵט וְשִׁלְמִים.
 בְּמָה לְהִתְנַחֵם וּמִצֵּא תְנַחֲוּמִים: שְׁלוֹם מְצֻפִים
 וְהֵם נִלְחָמִים. לְמִזְכָּה מְקוּיִם וְהֵנָּה רוּעַ תְּשִׁלוּמִים:
 וְהִבְהִיר נַפְשָׁם מִיַּתֵּת רְדוּמִים. מַה נִּתְאַוְּנָה וּמַה
 נֹאמַר וְעוֹנֵתֵינוּ נוֹרָמִים: הִטְאַלְנוּ רְשָׁעֵנוּ סָרְנוּ
 מִחֻקֵּי הַנְּעִימִים. זְכַר רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחֶסְדֶּיךָ הַעֲצוּמִים:
 קוּמָה נְיָ וְהַקְּלֵא עֲלֵינוּ רַחֲמִים. וְקַבֵּץ פְּזוּרֵינוּ
 מֵאַרְצוֹת וַיָּמִים: אֲשֶׁר מָכַרְתָּ הָעָם לְאַדְמִים.
 מַהר לְנַאֲלָנוּ בְּלֹא כֶסֶף וְדָמִים: צִוּה וְשׁוּעוֹרָה
 יַעֲקֹב וְצוּר הַמַּיִם. בִּי לֵךְ אֲדוֹן הַסְּלִיחוֹת
 וְדַרְחֵמִים:

מְכַנְיִסֵי רַחֲמִים. הַכְּנִיסוּ רַחֲמֵינוּ לִפְנֵי בַעַל
 הַרְחָמִים: מִשְׁמִיעֵי תְפִלָּה. הַשְּׁמִיעוּ תְפִלָּתֵנוּ לִפְנֵי
 שׁוֹמַע תְּפִלָּה: מִשְׁמִיעֵי צְעָקָה. הַשְּׁמִיעוּ צְעָקָתֵנוּ
 לִפְנֵי שׁוֹמַע צְעָקוֹת: מְכַנְיִסֵי דְמָעוֹת. הַכְּנִיסוּ
 הַדְּמָעוֹתֵינוּ לִפְנֵי מֶלֶךְ מִתְרַצֵּה בְדָמָעוֹת: הַשְּׁתַדְּלוּ
 וְהַרְבּוּ תְחִנָּה וּבִקְשָׁה. לִפְנֵי מֶלֶךְ אֵל רַם וְנִשְׂאָ:
 הַזְכִּירוּ לִפְנֵינוּ. הַשְּׁמִיעוּ לִפְנֵינוּ. תוֹרָה וּמַעֲשִׂים
 טוֹבִים שֶׁל שׁוֹכְנֵי עִפְרָיִם: יִזְכֹּר אֱתָבְתָם. וַיִּתֵּיב זְרָעָם.
 שְׁלֵא תֵאבֵד שְׂאֵרֵי יַעֲקֹב. בִּי צֵאן רוּעָה נֶאֱמָן הִיָּה
 לְחֶרֶףָה. יִשְׂרָאֵל נָזִי אֶחָד לְמִשְׁלַל וְלִשְׁנִינָה: מַהר
 עֲנֵנוּ. יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּפְדֵנוּ מִכָּל־גְּזוּרוֹת קָשׁוֹת. וְהוֹשִׁיעָה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִשִּׁיחַ צְדָקָה וְעֶמֶד:

סליחות ליום שלישי שבין ראש השנה
 ויום כפור.

אמן עלם מיליו בני על חסד הרבים (וייטן 6), דמיו וסגו וסגו דייטן פדסה.
 עת פדסה. ולמי סדדתיס אליה בר שמעיה חוק.

עם יי חזקו ונתחזקה. וקראו אל אלהים בחזקה:
 איש און יתודה אשמהו. וישב אל יי וירחמהו: לקרא
 ללא יגום ולא יישן. שומר ישראל עורה למה תישן:
 ישר זכור וכשרון מעשה. ויי הטוב בעיניו יעשה:
 הבטיחנו אלהים אמת: כי לא אחפין במזות המת:
 בהמצאו דרשוהו בתחן לקרוב. קראהו בדיווחו
 קרוב: רצוהו חלוהו באימה עבדוהו: כל זרע יעקב
 בכדוהו: שקוד דלתות ארך אפים. נשא לבנו אל
 בפים: מי יודע רצות ויואל. הבון לקראת אלהיך
 ישראל: ערכו שוע ותפלה לצרה. קדשו צום קראו
 עצרה: יבקש יפלל אלהים עובר. ושב מהרון אפו
 ולא נאבד: תורצה שי ותשר מהשמן. ברבבות
 נחלי שמן: הפיץ שמוע מתקרבת עולים. להקשיב
 מחלב אילים: זכות למד וישר עקב. זכראלה
 ליעקב: קחו עמכם דברים. ושפה נשלים פרים:

כי על חסד הרבים מיליו בני על עזר ועל עמד (וייטן 8), דמיו וסגו וסגו דייטן פדסה.
 עת פים איח ביש ונסוף. חתום שלמה הקטן יטל במורה חוק. אדמא

אם אמרי אשכחה מרי שיהי. תונות דאנות תוניון
 נפשי להשיחי. בלי נוח עצב למותר מטריחי. שחותי
 עד מאד ותקצר רוחי: נשות צרות סרוג שמים
 שמים. רוח אין בינתים מעיקות בגחשמים. דובקות

דולקות דוחקות בלי עצלותים. קץ המצר סור שחוק
 ומצלותים: הרבבה לראש עמך חורש על נפם.
 צאת לריוה צועקים לך משנפם. ותרכינה סרעפתיו
 כל היום בקרבם. פארתיו תארכנה וישב ויהפך בם:
 ועו דלו מאנוש געו מושיעים. עתקו גם נברו חיל
 רשעים. תדלו פרוזון ולא נברים שועים. ספר
 תחזוקיך למרת נפש שעשועים: טופלי שקר
 ותרמית לבם להסביר. נושאים הכל פיצת פיו
 להסביר: יצר עמל עלי חק להסביר. מורדים
 ופושעים עמך ממך להעביר: בוננו להשחית לב
 בנים לאביהם. לא תחשה לענותם ולכלותם בארץ
 אביהם. שלמה היות קוף טרודי גויהם. יעורו
 נאולים ראות לעיר מקויהם: אדמת קדש מקום
 דבירך נהלנו. בקול תודה ורנה המזן חונגינו.
 זכחי צדק נקריב לך כנגנו. אמרינו האזינה יי בינה
 ונגינו: אל סלך יטב וכו' עד לכל קראיך.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי טה אנוש כי תזכרנו
 יקו אדם כי תפקדנו: ותפקדנו לכתרים לרנעים תכתננו: אדם ילוד אשה
 קצר ימים וקבע רגו: כי אדם אין צדק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא:
 זכרי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרבה אלהים לא תבקה: לי הישעה וכו'.
 פ כים אלבים ונסוף חסם יצחק הקטן יטל בחשובה ובמעשים טובים אמן ואמן. א"א.
 אנוש עד דבא תשב. לפני נבעות ותבל תישב:
 בהאמן אצלה שעשועי יומים. כרהפת על פני
 הקמים: גיסורי בסובב מדינה משבשת. נתונה

לְמַרְפָּא וְצָרִי תִּחְבֹּשֶׁת: דַּעַת טַעַם הַרְוִיחָה מִהַשְׁחִית.
 שְׂרִינוּ בְּדִינוּ מִחֲצִית הַפְּחִית: הַמַּצֵּעַ כְּבִלְבֵּל עֲלֵפוֹן
 תִּבְעַ. עֲשִׂקוּ בְּשִׂקוּ וְתַעֲנִיתוּ קָבַע: וְאַף כִּי מִבְּכֹרָה
 נִגְרַשׁ. פָּרַשׁ מֵאֲבִיו לְהַשִּׁיבוּ דָרַשׁ: זָכָה לוֹ מִשְׁכַּרְת
 יִתְרָה. צָפָה לְהַעֲמִיד בְּאֵר הַתּוֹרָה: חֲזַרְת הַשְּׂבָטִים
 בְּצַדִּיקוֹ הַחֲבֵר. קָלוּט בְּזָהָב מְעוֹת הַמִּדְבָּר: טָכַם
 בְּנוֹ בָקִי וּמִיֶּשֶׁב. רָאוּי לְהַשִּׁיאַ עֲצָה וּמִחֲשָׁב: יִשְׂרָאֵל
 קוֹנֵה יִבְכְּרוּ נְחוּמִיו. שׁוֹבָה עַד שֶׁהוּא בְּמִדַּת רַחֲמָיו:
 כְּתוֹב לְמַעְלָה לְהַזְהִיר חֲבֵרְתָהּ. הָאֱשֶׁם שֶׁמְרוֹן כִּי
 מְרַתָּה. אֵל נְתִיבוֹת עוֹלָם אֲזָלוּ. לְהַכְכִּיחַ וּלְנַבְוֹאָה
 וְלַתּוֹרָה שְׂאֵלוּ: בְּטוֹב וַיִּשָּׁר מִמְּלֶךְ גִּזְהִרוּ. מִתּוֹךְ
 סוּדְיוֹ חֲסָדָיו נִכְרוּ: גִּדְל חֲסֵד לוֹ גִּיחַל. נְצוּחַ מִבְּרִיּוֹתָיו
 וְעֲלֵבוֹנוֹ מוֹחַל: דּוֹרוֹנָנוּ בְּכָלִי שְׁבוּר מוֹכֵל. סָמִי
 קָצִיעַת בְּגִדוֹתָיו מְקַבֵּל: הוּא שֶׁהַנְּבִיא מְקַלֵּם מְחִילָתוֹ.
 עֵבֶר עַל פֶּשַׁע שִׁירֵי נַחֲלָתוֹ: וְכִי כְּמוֹהוּ מוֹרָה
 לְחַטָּאִים. פֶּשֶׁר דְּבָרִים וְרַצְוֵי מִכְּטָאִים: זְרָם תַּת
 לְשִׁלְחָנִי תוֹסֵפּוֹת. צְרוּרוֹת רַעוֹת בְּמְעוֹת יְפוֹרָה:
 חוֹטָא לְשׁוֹב אִם יִתְבַּיֵּשׁ. קָרִיאַת עֲדוּתוֹ בְּעוֹד יֵשׁ:
 טוֹבָה לְעוֹלָם בְּשִׁבִילוֹ נְרַצִּית. רַבִּים וַיְחִיד זְכוּתָם
 נִכְצָאֵת: יַעַן כִּי נְתוּיִת פְּעֻמִּים. שׁוֹבָה וְשׁוֹבוֹ לְאֲבִיכֶם
 שְׁבִשְׂמִים: כְּכֵן מְלָכִים שִׁיֵּצֵא לְתַרְבוֹת. תוֹחֲלָתוֹ חֲזַר
 לְאֲבִיו בְּקִרְבוֹת: יִשְׂרָאֵל בְּנֵה בְּכֹרֶךְ יִקְרֶךְ. צַעֲצוּעֵי
 שַׁעֲשׂוּעֵיךְ זְכוּר בְּזִכְרֶךְ: חֲזַר אֲצִלְךָ וּבִתְשׁוּבָה שָׁב.

קטרת הבזן פלולו יקשב: המזן מעיק יהמו לו. קדם
 פסני תשלום למולו: טובה ורחמיה יכפל לו. נעם
 דבירה בו בפללו: יען חררה כמחט פתח. יהי שלף
 כאולם הנפתח: און ראותה כל התבונן. ידע מתי
 שוא לכונן: יש בנהג עולם בריבים. מבזה את
 חברו בריבים: לאחר זמן רוחו בצנגנו. שוחר טובו
 ומבקש רצונו: נתן חוב הדיון כבתחלה. ישור יבקש
 מבעו מחילה: יגדל ישגיא פה הבורא. בתשובה
 מורה בהצנע קורא: וראוי השם הנכבד לקלוסו.
 בדברים מרצים נוהים לפיוסו: עד יערה רוח מקרום.
 שבותנו ישיב מצפון ומדרום: טוב ייטיב מקום
 מקדשו. אז מוכחו געלה קדשו. ואז מנחמנו
 גשלה בחקים. מבטח כל קצו ארץ וים רחקים:

אל מלך עולם

אל תבוא בסיקט עמי כי לא יצדק לפניך כל חיי: יהי לכבוד אקרייני
 ואיון לפני לפניך: צורתי ונאלתי: אקרייני האדנה ה' בינה הנינתי: ארץ
 שפתי בקולט תהינה אנה השבות לקול תתנוני: יהי חסדך ה' עלי
 מאשר יחלט לה: כי הו' יורה כמיט חיים אב לבנים ידע אל אמתה:
 ונפשו נבדלה מאד ואמה ה' עד סגיו: לי הישועה וכו'.

שם א"ב וכל כד היחוס נפלי ה' חניס וסיים כל ליה. ונסוף חיים
 אלה בר שמעיה רוק. אד"א

אריה בער דמיתו ונמשלתו בחובי. בטווי נואל
 ומלתו לשון הכי. גרעתי מקיש כבן קיש ומספר
 בגוי. כל ראש לחלי וכל לבב דוי: דוי גלה ונקלה
 תבאבתי ונעפרתי. וונעתי. תעתי וריותי ריש

ונשכרתיו. ומדחק ארונים חנם להם נמכרתיו.
 בהתעטף עלי רוחי את יי זכרתיו: זכרתיו חסדך
 ואהבתך עלי בהדגילי. חובות העבירו ואותי לך
 הסגילו. טלאיך עתה פלל ותחן ירגילו. ואביזני אדם
 בקדוש ישראל יגילו: יגילו ירנו עבדיך בפקד חומותי.
 כרכוד ואבני חפץ הנבילם אימתי. לתל עולם עירי
 ולשפל רמותי. ואתרה יי עד מתי: מתי תחיינו
 ומתהומות תשוב תעלנו. ניר הסר והקל סגלון
 עלנו. שבע מלא אוצרותינו והצליחה מפעלינו. יהו
 חסדך יי עלינו: עלינו המלא רחמים בצרה דרשתיה.
 פרשתי ידי אליה ובקרבי שחרתיך. צמאה לך נפשו
 בלילה אויטיך. יי אל אבושה כי קראתיך: קראתיך
 מעמק ולמרום דלו עיני. רום ידי נשאתי הפיצותי
 מעיני. שור כשרון ומחה והעבר עוני. יי שמע הפלתי
 האזינה אל תחנוני: תחנוני און אומני מחוללי
 ופדנוני. לך חבו גלוי ותאב רנוני. יצלל זרון ויכפר
 חטא שנני. אמרי האזינה יי בינה הניני: הניני בר
 יחשב ויבון מלולי. שמע יה סלחה דפי גלולי. חזק
 מאמיריך ולרצון יהו פלולי. והניזון לבי לפניה יי
 צורי ונאלי: אל סוד יושב וכו'.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי: אלחינו בשנו ונבלטנו
 לתרים אלחינו פנינו אליה: חישעה יי כי נמר חסיד כי שפו אמונים טבני
 אדם: למה אליהם ונחת לנצח יעשו אפה כצאן טרעיתיה: טוב וישר יי על כו
 יורה חסאים בדרך: על גבי תרשו תרשים האריכו למעניתם: חטאנו עם

אבותינו הענינו ותרשענו: קראנוהו שמה ה' טבור תחתית: והוא יפנה את
 ישראל מכל עונותיו: אל גמולת ה' אל גמולת חופיע: לוי הישועה וכו'.

פ"ב שלמות. כ"ס א"ב ונסוף חתום שלמה הקטן. א"א

אמרנו גגורנו לנו אין הורש. אבל אשמים אנחנו
 וקרוב פורש. בעון בצענו צור לצר יחרש. בולע
 ומדיק ורד ורופס ההורש: גל אחר גל ואין דובר. גלל
 וצף עלי ראש נבר. רבק שבר על שבר חובר. האבון
 קשה הבא ישבח העובר: הפם יפם הלב מרב
 המבשול. הולך וסוער בי מאד הנחשול. ומושיע
 ורב אין עוד למשול. ואבר המנהיג ועיף שול גשול:
 ונהנו טוב ועל בכה הגיע. זוכרין ועמית ביד עונינו
 להפגיע. חיים לרץ וסתף אף להרגיע. חושה לעזור
 בי אין מפגיע: מרדנו ונהו בטמא וכבד עדים.
 מרפנו ונבל ורודפים קלים חדים. יוצאים חוצות
 מלאים גער במקדים. יושבי חשך צנים פרקים פדים:
 בלמות ורק פנינו מצפים צפה. כי גדל הבאב מפה
 ומפה. ליוצא בעתה ולבא אין רפוא. לחן ולרחם
 תקנה איה איפא: מה בחי ליחל ומתשת גברתנית.
 מוסוף מושך קץ מענית גותנית. גטל גשכניו
 גנהנית עשר שלטניו. גגע יגע רדוגית חנם
 חלטנית: סמלוני רשע קצץ נקם תלבוש. סבר
 קוף וסבים תעבור מלבוש. עגלת למודיק מחץ
 ושבר תחבוש. עבוד עבודתך שקם אחד תחבוש:

פָּקְרָנוּ בְּאִמּוֹן כָּבֵן הַפֶּכֶן וְסָרְבָן. פְּדִיּוֹן לַחֲזוּק יִסּוּרִים
 חִלְפָה קָרְבָן. צְרוּת מְצֻרוֹת נָחַשׁ וְעַקְרֵב רִבְרָבָן.
 צְמִאוֹן וְחֶסֶד כֹּל הַמְשָׁנָה דְרָבָן: קוֹבְלִים הַסֵּתֵר
 פְּנִיָּה עִם טָרְחָן. קִנְיָן הֶרֶג אֶבֶל וּמְכוּר וּמְרָחָן.
 רָגְלָנוּ בְּעֶבֶד רַב פֶּשַׁע וְסָרְחָן. רַבָּה לְהִוְיָיִב רַב
 חֶסֶד וְסִלְחָן: שִׁקְרָנוּ בָּךְ וְשִׁטְיָנוּ מִמֶּךָ לְסוּר. שְׂכַחְנוּ
 רַב כֹּל בְּלִי הַסּוּר. הִעֵינּוּ בְּתַעֲתוּעַ יֵצֵר רוּעַ סוּר.
 תִּרְנוּ אַחַר הַזּוּג לְעֶבְרָה סָרְסוּר: שְׂרִירוֹת לֵב יִשָּׂר
 וּפְשׁוּט עֲקֻמוּמִית. לֹא יִרְנוּ עוֹד בְּתַרְדְּדוֹר שְׁעֻמוּמִית.
 מִחַר מִלְּעֶבֶב טַמּוּי הַפִּישֵׁת שְׂמֻמִּית. וְהָרַב פָּנִם
 בְּתַמּוּי וְלִבָּן אֲדַמּוּמִית: הַנוֹגִים לָךְ לְעַם אוֹתָנוּ נֹדָה.
 קָטָן וְגִדּוֹל דַּעַת דְרָבִיקָה שׁוּדָה. יִשׁוּעַת יַעֲקֹב אֵל יִשְׂרָאֵל
 צוּהָ. הֲלֹא אִתָּה אֱלֹהֵינוּ וְלָךְ נִקְוָה: אֵל סֵד וְיֵשֶׁב וְכוּ.

אל תבוא בטשפת עשתי כי לא יצדק לפניך כל חיי: וירשו יי בהשפא
 קראתו בקולו קרוב: תגוב רשע הרבו ואיש און טחשכתיי וישב אל יי
 ודחמתי ואל אלהינו כי ידכה לקלות: השיבנו יי אליה ונשובה חרש ישינו
 קקדם: השיב תרחמנו תכבש עונותינו ותשליה במצלות ים כל השאמתנו:
 שובנו אלתי ישענו ותפר בעסק עשתי: שובה יי את שכינתו כאפיקים בנגב:
 שוב סריון אפה ותעם על נרציה לעשה: שובה יי עד סתי ותעם על
 עבדך: לי ודשעה וכו' עד על עירך ועל עמך.

פנ' שלישי. ט"ס א"ב ונמוך חתום שלמה הקטן. אד"א.

אָקְרָא אֵל אֱלֹהִים קוּלִי. בִּקְרֵי אֲעַרְךָ לָךְ בְּעַד
 קְהִלִי. יי צוּרִי וְנִאֲדָרִי: גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּתַעֲגִירוֹת
 וּבְתַפִּלוֹת. דְּלַחֲדֵיךָ דַּפְקָנוּ נִירָא עֲלֵיךָ. הַסֵּר

(*) כ"ה אונק' אל לוחם קוּלִי.

מַעֲלִינוּ נָנַע וּמַחְלִיחַ: הַמַּצֵּה לָנוּ מַחִילוֹת
וּסְלִיחוֹת. וְהַעֲבֵר רָעָה מִנַּפְשׁוֹת הַנְּאֻנָּחוֹת. אֵל
אֱלֹהֵי הַרוּחוֹת: זַעֲקֵתִי לָךְ בְּעֲנֹי וְתִלְאַה. תִּתֵּי
פֶדְיָה מִשַּׁחַת וּשְׂאוֹלָהּ. קִרְבָּה אֵל נַפְשִׁי גְּאֻלָּה:
טוֹב מִבְּטָן גֹּדִי. יוֹצְרֵי שִׁבְרֵי וּמִבְטָחֵי. בִּידֶךָ
אֶפְקִיד רוּחִי: כְּבוֹשׁ כַּעֲסֶךָ מֵעֲבִידֶיךָ: לְרַדְרֵי
שַׁחַת אֵל תִּתֵּן אֶרֶץ יִדְיֶיךָ. עֲנֵנִי יי כִּי טוֹב
חֲסִדֶּךָ: מִכָּה בְּלִי תְרוּפָהּ. נָצַח לְחֹרֶפֶיךָ תִּתֵּן
בְּקִצְפָה: וּבַעֲמֶךָ לֹא לְמִנְפֶה סִנְפֵנוּ בְיוֹם זֶה.
עֲנוּחֵנוּ לֹא תִשְׁקֵץ וְלֹא תִבְזֶה. סָלַח נְיָ לַעֲוֹן
רַעַם הַזֶּה: פִּשְׁעֵנוּ לָךְ וּמַעֲלָנוּ. צוּר לָךְ חֵבֶל
חִבְלָנוּ. לֵבֵן בְּלִינוּ בְּאִפֶּךָ וּבְחִמְתֶּךָ נְבִדְוֵנוּ:
קְדוֹשׁ דִּין לֹא תִמְחָה. רַחֵם כִּי כִפִּי אֱלֹהֶיךָ
אֶשְׁטַח. יוֹם אִירָא אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אֲבֹטָח: שָׁמַע
שִׁיחַ עַמֶּךָ. תַּחֲוֹן וְתַעֲוֵן שֶׁלֹּא מִיָּד. אֵל תִּנְחַמֵּנִי
לְמַעַן שִׁמְךָ: שְׁעָה שׁוֹעֵת בְּנֵי אֲמוּנִים. לְקִרְאֶיךָ
מִדַּחַק הַסִּבַּת מִמְּעוֹנִים. שָׁמַע אֵל אֲבִיוֹנִים:
דַּחְוִסִים קוֹיָה טְהוֹרֶיךָ נִמְנִים. גְּדִיבֵי עַמּוּם
נִטְעֵי גַעֲמִים. מִדָּר תִּרְחַמֵם בְּרַחֵם אֲבִי
עַל בְּנִים: אֵל מֶלֶךְ יֵשֵׁב וְיִשֵּׁב.

אֵל תְּבוֹא בְּטַשְׁטַשׁ עֲשֵׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לַשְּׁמִי בֵּל מִי: תִּתְעַבֵּר
: תִּתְעַבֵּר וְתִקְשֹׁבָה בְּקוֹל תִּתְעַבֵּר מִיָּד: תִּקְשֹׁבָה לְקוֹל שׁוֹעֵנֵי מִלְּפָנֶי
אֱלֹהֵינוּ כִּי אֱלֹהֵי נִתְפַלֵּל. הֵן בְּקֶרֶת תִּשְׁמַע קוֹלֵנוּ. בְּקֶרֶת גַּעֲרָה לָךְ וְנִקְשָׁה:

אלהי יי שנתנו ובקרך תפלתנו תתקדש: תבון תפלתנו קטרת לפניך. טשאת
 פנינו טהרת ערכי: ערב ובקר וצהרים נשיתה ונחמה. וישמע קולנו:
 לוי הישעה וכו'.

פד עקדת. יום א"ב, ולחיי חיים מאיר ברכי יצחק. א"ח"א

אל הר המור נבעתה הוריה. בית עקד הרועים ותשר
 העליה. גדול בענקים פהשבים לזבח ולהשתחויה.
 דבקתו חבבתו והוצאתו לרועיה: הן בעשירית בנסותו
 בפיוסים. ונרותו בנבור מלמד מלחמת אנשים.
 זרח ממזרח והודיע לכל האפסים. חבבתו בנו
 ליקוד בקדח אש המסים: טוב דהקרין והאיר
 השחר. יחד שני געריו בעצלתום לא אחר. כהולך
 בחליל וסופו לחזור למחר. לקח בנו בדברים ועצי
 מערבה בחר: מאכלת שנונה מעטה לטבח. גדנה
 נתן מלהבעיתו באבחה. סומך ונסמך עליהם
 השבחה. ערכו גזירין לשם תזבח: פרי צדיק כהאזין
 במלה. צור יראה לו השעה ואם לאו בני לעלה. קרוץ
 עצמו הזמין ותלה עין למעלה. רגש לעקרו היטב
 מהפסל במעילה: שאג זקן ובשנונה אחו. תקפו
 אראלם ותעקו ממחו. מרום כהסבית צמצם שבינתו
 בחו. איל הראהו אחר בסבך גאחו: יחיד הנאתה
 בשלף התער. רחף מננו ועמד בשער. בנה יחידך
 אהוב מעער. רב לך אל תשלח ידך אל הנער:
 בי נשבעתי בקיום רוח. יען אשר עשית ארז
 תדבר הנה. צקון לחש בגוף בצר למו אחרו:

תִּקְרָאתֶם לְחַיִּים כִּי אֶסְלַח לְעוֹן הָעַם תְּהוּהוּ:
 "אֲנִי הַשֵּׁם הַגָּבֹהַ וְהַנּוֹרָא. לְעַת צָרָה שִׁיחַ
 שְׁתַּרְנוּךָ בְּמוֹרָא. וְנַחֲתָנוּ רַחֲמָתָנוּ הִבֵּן עֲתִירָה.
 וְלֹא נִסּוּג מִפְּנֵי הַחַיִּים וּבִשְׂמֵךְ נִקְרָא:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קראיה.

טוב " לכל ורחמי על בלי-כחשי: טוב " לקח לנפש הדרשנו: טוב
 " לקחז ביום צרה וידע חטי בוי: כי טוב " לעולם חסדו ועד דר נוד
 אמונתו: טוב לחסות בני מבטח באדם: טוב לחסות בני מבטח בנריבים:
 טוב וישר " על בן ירה חסאים בדרך: טוב ויחל ודוקם לתשועת " :
 חישענו אלהים כי באו כים עד נפשו: חישע " אדעקה את שארית ישראל:
 חישעה את עקה וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: חישעה " :
 כי נמר חסיד כי פסו אמונים טבני אדם: עזרנו אלתי וישענו על דבר גבור
 עקה וחילנו וכפר על חטאתינו למען שמה: לי וישועה וכו'.

חסד גרמני החיים ישר.

פה שוכן.

בְּאַשְׁמֶרֶת הַבֹּקֶר קְרִאתֶיךָ אֵל מְהֵלֵל. יַעֲרֹב לְךָ
 הַיּוֹן עֲרֹבִי. יוֹם לְבִי לְךָ סוֹלֵל. וְתַגִּיהַ אֶת חֲשָׁבִי. וּבְאֹזֶר
 בִּקְרֵי יְהִלֵּל. מִלְּבִי וְאַלְהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל: צְרִי
 מִזְעִימִיךָ. בְּאַף חֲרַפּוּ עַמְּךָ. וּנְשֵׂאתִי אִימִיךָ. בְּרַגְשׁ
 שְׂאוֹן קַמִּיךָ. שְׂפוּף רוּחַ מִשְׁמִיךָ. עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.
 וּקְנֵא יְהוָה לְשִׁמְךָ. אֲשֶׁר בְּאַרְצֵן מְהִלֵּל: חַי רֹכֵב
 עַל עֵב קַל. אִם תַּעֲלֵנִי בְּמִשְׁקַל. צִדְקִי בְּחוּל יָם
 יִתְקַל. וְרַשְׁעֵי כְּנוּצָה יִקַּל. וְאִם נָתִיב אֶרְחֵי מְעַקַּל.
 וְדִינִי כְּשׁוֹר הַנִּסְקַל. שְׂקֵלָה בְּפִלִּם מְהִלֵּל. אִישׁ
 מִפְּשָׁעִים מְהִלֵּל: קוּמִם אֲרוֹן וּבְדִיו. וְהִלְבֵּשׂ אֶתְרוֹן
 מְדִיו. וְרוּדְהָ וְצוּדְהָ בְּצִדְדֵי. יֵאבֵל פְּרִי מְעַבְדֵי. וְאִישׁ

מהם על מרדיו. לשון אש תאכל בדיו. וכערו שניהם
 יחדיו. כאשר יבער הנגלל: קדש על כל ארון. עם
 כל יצוריו גרון. חזה יריבי איש מרון. מדבר עלי
 ברון. ונקחי יעורר בידון. ורוחי בי ירון. הנה את
 נפשי לשלל. מוליק יועצים שולל. מלכי ואלהי בי
 אליה אתפלל: מאסרת וכו'. אל מלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתנו: אתה
 תקום תרם ציון כי עת לתקנה כי בא מועד: וכחי אלהים רוח נשבתה לב
 נשבר נדקה אלהים לא תבנה: היטיבה כרצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: אז תחפץ וכחי צדק עולה וכליל. אז יעלו על כנבחה פרים: (ועתה
 יי אבינו אתה. אנטנו החסד ואתה יצרנו ומעשה ידך קלטנו: אתה יי לא
 תכלא רחמיך מענו. חסדה ואמתה תמיד יצורנו: וכד רחמיך יי וחסדיך כי
 טעולם תפיה: וקרנו יי כרצון עשה. פקרנו בישועתה: וכד ענתה רמיח רדם
 גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שבתנו בו: וכד יי חבת ירושלים אהבת ציון
 אל תשכח לנעמי: וכד יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו. ערו עד
 היסוד בה: וכד לאבנתם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בד
 והדבר אלהם ארבה את ורעכם כסוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסרתי אהו לורעכם ונחלו לעלם: וכד לעבדיך לאבנתם ליצחק וליעקב. אל
 תפן אל רשי העם הזה ואל רשעו ואל חסאתו: אל נא תישת עלינו חסאת
 אשר נואלנו ואשר חסאנו: חסאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

פז ס"ב תורתנו ונסוף חסום יעקב ברבי מאיר יודע.

אשמרה אליה עזי. אלם לפנינו נחזי. אליה לשוב נחזי.
 אני אמרתי בחפזי: בחפזי בכתתי בלאים. בחסדיך
 עשה פלאים. בועם השפיל גאים. בקרנך תרים
 נועים: נועים ביראתך לטעת. גזתה רזה וצלעת.
 נלמודה עדה מודעת. גם בלא דעת: דעת מערימי
 סודם. דגול שכל לאבדם. דבקה מעוי להכחידם.

חֲבַרְתָּ בְּגֵי הָאָדָם: הָאָדָם הַשְּׁהִיית דְרָפוֹ. הִדְרַקְתָּ
 לְשׁוֹנוֹ לְחִבּוֹ. הִתְחַנַּן פְּנֵי מַלְכוֹ. הִלְוֶה יֶלֶד וּבְכֵה:
 וּבְכֵה אֲבִיבָה בַחֲזוֹת. וְעוֹדִיךָ לְמִשְׁפָּה וּבִזּוֹת. וְרָשָׁע
 יַעֲנֶה עֲזוֹת. וְאַחֲשֵׁבָה לְדַעַת זֹאת: זֹאת הַנִּשְׁקָפָה
 הַזְּבוֹשָׁה. זָרִים חֲבַרְתָּם הַבְּאִישׁוֹ. זָכִים לְעַבְדִּים
 הַזְּבוֹשָׁה. זָרוּ וְלֹא חֲבָשׁוּ: חֲבָשׁוּ בְּבוֹר תַּחְתּוֹנָה.
 חִדְּלוּ אֶרֶץ וְרִטְיָה. חָנָם פְּצָעִים וּכְנִיָה. חֲבוּרָה
 וּמִפְּהַ סְרִיָּה: סְרִיָּה וְאִין רְפוּאָה. טָמֵא עַמִּי נִגְפוּ.
 טָהוֹר בְּשִׁנְאָרָה הִדְרָפוּ. טוֹב אֲזִיב יִרְדָּפוּ: יִרְדָּפוּ
 בַּחֲרִב לְהֵאבִידוֹ. יַחַד הִכְחַד בְּבוֹרוֹ. יֵשׁוּב עֲמָלוֹ
 בְּקִדְקָדוֹ. יִרְאוּ עֵינָיו כִּידוֹ: כִּידוֹ דִּכְאוּ הַחֲלִי. כִּלָּה
 בַּחֲמָה לְרַגְלִי. כִּיּוֹם מוֹעֵד לְהַגִּילִי. כַּאֲשֶׁר עָשׂוֹ
 לִי: לִי אִיו מִנְהֵם. לְבִי בְּקִרְבֵי יָהִם. לְנוֹעַ תִּמְנֵנוּ
 מִרְחֵם. לְמָה לֹא מִרְחֵם: מִרְחֵם לְעַמָּל נִדְפָנוּ.
 מִשְׁמִים אֶרֶץ נִהַדְרָפוּנוּ. מַחֲשִׁבוֹתֵינוּ אֲשֶׁר הִקְצַפְנוּ.
 מִשְׁדֵּי לֹא נִצְפָנוּ: נִצְפָנוּ עֵתִים מְלַחֲתָנְלַע. נִכּוֹן אִיד
 לְצַלַע. נִדְרִיבִי שְׁאוֹנָם בְּלַע. נִשְׁמָטוּ בִידֵי סִלַע: סִלַע
 וּמִצְוֹדָתִי קָרְבָנוּ. סְגוֹר לְקִרְאָת מְאֻרְבָנוּ. סִלְחָה
 וְעִגְוֹתֶיךָ תִרְבָנוּ. שִׁימָה נָא עֲרַבָנוּ: עֲרַבָנוּ לְטוֹב
 מִמִּעֲוֹנֶיךָ. עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַנֶיךָ. עֲוֹנֵתֵינוּ שְׁתַּה לְנִגְדֶיךָ.
 עֲלַמָּנוּ לְמֵאוֹר פְּנִיָּה: פְּנִיָּה לָנוּ הָאִירָה. פְּזוֹרֵינוּ
 תִּכְנַם מְהֵרָה. פְּנֵה לְהַחִישׁ עֲזֻרָה. פִּיךָ כִּיּוֹם צָרָה:
 צָרָה לְמִטִּים לְעַקוֹל. צָרָה שִׁים לְמִשְׁקוֹל. צִיּוֹן

תשמיע קול. צפוף נשאו קול: קול תחנוני השע.
 קודרים לשגב ישע. קלוע חמם ופשע. קם למטה
 רשע: רשע תעבר ותשבת. רחום אונך קשבת.
 רחוק מימים נושבת. רחב הם שבת: שבת בעירך
 תערוך. שם רשעים לפרוך. שביה מפתה לארוך.
 שחל ופתן הדרך: הדרך רשעים וינקרו. המימים
 לעולם נשמרו. הוע מעלליהם יסירו. תחלות יי
 יבשרו: יבשרו רחוקים פלאים. עלות בקבצך
 וטלאים. קול יתנו נבלאים. בחר עוד בירושלם:
 בירושלם שלום תשפיע. רוח יראתך תופיע. בוזי
 תגיע ותרשיע. ישועו ואין מושיע: מושיע עמך
 תלמוד. אותם לתורתך לצמוד. יאמן דברך
 לתמוד. רוח ותצלח יעמוד: יעמוד ליהודים
 ישועה. חיים וכבוד ויפקוד. ישב הקרובים
 תופיעה. האר פגיה ונמשעה:

זכר לנו חיינו (ישע 14) בה סבבו רחמים (ישע 20), רחמי סלחני ורחמי ויחננו רחמי (ישע 20)

פן תדעו. חסם נחמי החיים שמעון בר יצחק.

שבת הכסא. אשר למעלה מנשא. יחלה בעדנו
 לצור המתנשא: מלך על כסא. לעמו יהי מחסה.
 ויפן בצורת הם תקוקה בכסא: על תימן אריה.
 יחלה פני אדמה. יחן ויחום זרע כה יהיה: וישענו
 יהיה. ואותנו יהיה. וישיב המלוכה לזרע גור אריה:
 נא מהשמאל שור. פגיעתנו ותשור. לקמנו היטב

חמוצנו לאשור: ברכות יחשור. ומרודינו יעשור.
 וישיב לב צרון הדרת עז בכור שור: ראית פני אדם.
 התחנתנו יקדם. לפני צור מעז יוצר האדם: ילבין
 המאדם. יעזרר הנגדם. וירבה המשרה לקרואי
 צאן אדם: צפצוף הנשר. בכנפיו יחשר. ויליץ
 צדקנו פני אוהב ישר: חלקנו יפשר. ועפעפנו
 יישר. וידבר בצדקה לעם גשואי גשר: קדישי
 עליונים. שרפים ואופנים. הפילו התחנתנו פני
 יהודני האדונים: ויזכר ראשונים. ואהבת
 איתנים. ויקים שבועה לדורות אחרונים:
 מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו לפני בעל
 הרחמים: משמיעי הפלה. השמיעו תפלתנו לפני
 שומע הפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו
 לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו
 דמעוהינו לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו
 ותרבו התנה ובקשה. לפני מלך אל רם וגשא:
 הזכירו לפניו. השמיעו לפניו. הורה ומעשים
 טובים של שוכני עפר: זכר אהבתם. ויתיה זרעם.
 שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה
 להרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשגינה: מהר
 עגנו. יי אלהינו. ופרנו מכל גזרות קשות. והושיעה
 ברחמיך הרבים משיח צדקה ועמך:

ארחן עלם ח'י"ו ב"ו כי על רחמיך הרבים (וייטע 6), רמז: ויטע י"ח דיבעט פרישה
 פ"ח פרישה. תחום נלאכי הנחיס שמאל ברבי אברהם חוק.

שחרנוך בקשנוך יוצר הרים. מגיד לאדם שית
 ודברים: וחלינוך דרשנוך בושים וחספאים. ארח
 חטאתינו היום אנו מספרים: להקנו ועדנו זקנים
 ונגעים. בבית הפלה מקדש מזערים. רפויי ידים
 מעודי אברים. בהולים וסעורים מכל עברים: יגורנו
 ודאנו משגי גולגרים. אף וחמה שניהם קטנורים:
 בחפשונו מעשים והנם מבערים. רתת אחותנו
 חבלים וצירים: השחרו פנינו והלכנו קודרים. מוט
 התמוטטנו ונגעשינו פרורים: הלחלו מתנינו וכיולדה
 מצרים. זחלנו ונירא מעונותינו היתרים: קחנו
 דברים בשלום פרים. המוכים בטוחים ולרחמיך
 מספרים: כי על רחמיך הרבים ח'י"ו ב"ו על עירך ועל עמך (וייטע 8).

רמז: רמז הישר פקונגדט.

פ"ח סליחה. כ"ס א"כ חלל סתקים נחלם כל חות תלת איד ונלת ודמה, ופיוס
 כל חרח פל להיכ סתחיל נלת ואני, ונסוף תחום יצחק בר סעודה.

אלהינו ואלדי אבותינו.

איד אוכל לבוא עדיך. ועוברי זולתך לא עובנו
 לעבדך. והמה בקשו להפרידי מיחודך. ואני לא
 עובתי פקדיך: איד גליתי ואלך בכל הלך ופלך:
 ומלכו עלי ממליכים למו המלך. והמה דינם עמרים
 ומלכם מולך. ואני לא נקראתי לבוא אל המלך: איד
 הלכו נחלים מדלף דמעי הדלוף. ונגמרתני לפועלי

אֲנִי וְסִלּוּף. וְהִמָּה וּבְגִייהֶם יוֹרוּנִי חֵץ שְׁלוּף. וְאֲנִי בְּכֶשֶׁת
אֱלֹהִים: אִיךְ זְמַן קִצֵּי גְחֹתָם וְלֹא גִדַּע. וְקִרְנֵי גִדַּע אֹיְבֵי
מִשְׁחַת פָּדַע. וְהִמָּה חוֹשְׁבִים חֲכִמּוֹת בְּהִימָן וְדַרְדַּע.
וְאֲנִי בַעַר וְלֹא אֲדַע: אִיךְ טִרְפָּה מְלָכּוֹת לְמְלָכּוֹת עִם
סִגְלָה. וְאַרְכָּה מְלוּכָה וְלֹא כָלָה. וְהִמָּה יוֹשְׁבִים לְבִטָּח
בְּשִׁמְחָה וְנִגְלָה. וְאֲנִי בְּתוֹךְ הַנְּגִלָה: אִיךְ בּוֹס הַתַּרְעֵלָה
שְׁתִּיתִי וְאֶנְמַע. בְּכִיתִי וְאֲדַמַּע מֵעַל מִשָּׂא וּמִשְׁמַע.
וְהִמָּה לְזַעֲנִים עָלַי הַקְּשִׁיבָה וְשָׁמַע. וְאֲנִי בְּחַרְשׁ לֹא
אֲשָׁמַע: אִיךְ מִתְצַנֵּי אֱלֹהֵי וּמִכְאוּבֵי לֹא חֶבֶשׁ. וּמַעִיל
הַפְּאַרְתִּי לִבְנֵי אֲדוּם הַלְּבָשׁ. וְהִמָּה נִפְתַּת אוֹכְלִים
וְחֶלֶב וּדְבָשׁ. וְאֲנִי בְּעֶשֶׂב אִיבֶשׁ: אִיךְ סִבְבוּנֵי קֶדֶר
בְּתַרוּנֵי דָדָן וְשָׁבָא. וְעוֹשִׂים לִי כַּאֲשֶׁר עָלַי גָּבָא.
וְהִמָּה עוֹשִׂים חֵיִל גְּדוּד וְצָבָא. וְאֲנִי אֲנָה אֲנִי בָּא:
אִיךְ פְּקַדְתָּ עָלַי כַּאֲשֶׁר תַּרְעוּתִי. בְּשֵׁנֵי אֲרִיזוֹת וּלְבָאִים
גְּאֻבְלָתִי. וְהִמָּה צִעִיר וְרַב אוֹמְרִים כְּמַצְאֹתִי וְגַם יִבְלָתִי.
וְאֲנִי כַּאֲשֶׁר שִׁבְלָתִי שִׁבְלָתִי: אִיךְ קֶדֶר בּוֹכְבֵי וְחִזְרוּ
גְּלַגְלֵי. וְעוֹבְדֵי גְלוּלִים גְּלוּ גְלִילֵי. וְהִמָּה רַחֲקוּ רַגְלֵי
מֵעֵלּוֹת רַגְלֵי. וְאֲנִי בְּמַעַט גָּטִיו רַגְלֵי: אִיךְ שִׁמְרַת
מֵעוֹזֵי וּנְטַרְתָּ חוּבֵי. וּמְרִיבֵי נַפְשֵׁי לֹא רַבָּתָּ רִיבֵי.
וְהִמָּה תִקְפֶּם וּכְחָם לְהַבְּאִיבֵי וּלְהַדְּאִיבֵי. וְאֲנִי בְּרַב
חֶסֶדְךָ יִגַּל לִבִּי: אִיךְ יִשְׁבַּתִּי בְּדָד וְאַהֲוֵי לְגִדָּה. מִכְבוֹד
יְרוּדָה בְּנוֹיִם גְּרוּדָה. וְהִמָּה צִלְחוּ וּמְלָכוּ וּמְמַשְׁלֹתָם
עֲמָדָה. וְאֲנִי שְׂכוּלָה וְנִלְמוּדָה: אִיךְ חֲרַפּוּנֵי מַעוֹלְלֵי

וּמְהוֹלְלֵי בְּלִהָם. צֶלֶם אֲצֵלָם וְלֹא סָר מֵעֲלֵיהֶם. וְהָמָּה
 קוֹרְאִים הָאֵחָד הָאֵחָד בְּמִלֵּיהֶם. וְאֲנִי הֵייתִי חֶרְפָּה לָהֶם:
 אִיךְ בִּינִיהֶם נִשְׁאַרְתִּי דוֹאֵג וְדוֹאֵב. מִפְּלִגִי יְנוּגָם
 וּמִמְקוֹרָם שׂוֹאֵב. וְהָמָּה רֹבְצִים וְשׂוֹכְבִים בְּעוֹרֵב
 וּבְזֹאֵב. וְאֲנִי עֲנִי וְכֹזֵאֵב: אִיךְ שׂוֹנְאֵי כָּל מְהַרְרָה שְׂכֵנִי
 בְּצִיּוֹן. מִי הָאֲמִין בָּזָה וּמִי עָלָה לוֹ בְּרִצְיוֹן. וְהָמָּה
 עֲשִׂירִים נִשְׂוֹאִים נְתוּנִים עֲלִיּוֹן. וְאֲנִי עֲנִי וְאֲכִיּוֹן: אִיךְ
 דָּרוּ בְּהִיבְלוֹתִי וְשָׁכְנִי בָּם שָׁכֹן. מֵעֲלִיּוֹן לְתַחְתּוֹן
 וּמִתַּחְתּוֹן לְתִיכּוֹן. וְהָמָּה יִרְשׁוּ עֵשֶׂר וְתֵהֵב וְאֲדַרְבּוֹן.
 וְאֲנִי לְצֹלַע נְכוֹן: אִיךְ רְהוּמוֹנִי נְפֹצוּ וְהָמָּה עֲלוּ
 בְּמַחְשְׁבוֹתֶיהֶם. זְכַרְנוּ נָא וּפְקַדְנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְהָמָּה
 בְּלַעַם קִלְעָם מִשְׁמֵי מְעוֹנָךְ. וְאֲנִי בָּרֵב חֶסְדְּךָ
 אֲבֹא בֵיתְךָ: אֵל מֶלֶךְ יֵשֵׁב וְכִי מִד לְכָל קוֹרְאֶיךָ.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט עֲמֻנִי כִי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אַח אֲנִי מִשְׁפָּטֶיךָ הֵן
 קוֹרְאֶיךָ לְשִׁבְתְּךָ וְלִזְכָּרְךָ תִּמְאֵת נַפְשִׁי: קוֹחַ אֵל הֵן יְצוּק וְהַאֲמִין לְפָנֶיךָ וְקוֹחַ אֵל הֵן:
 סָמְךָ וְיִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֵנו בְּעַת צָרָה לְפָנֶיךָ תַּעֲזָה כְּאִישׁ נִקְחָם כְּגִבּוֹר לֹא יִחַל
 לְדוֹשִׁיעֵי: לְפָנֶיךָ הֵן תַּעֲמִיד בְּרִדְוֹתַי תַּעֲלִים לְעֵתוֹת בְּצָרָתִי: לֵי הִישִׁיעַהּ וְכִי.

צ מִים אֵיב נִלְוִין לֵי יָם. בִּי גִי דֵי, הֵי הֵי וְ, וְכִי לֵית לֵית כְּפֹלֵה וְלֵית לֵית כְּפֹסֵה.
 וְהַסְּמִיעַהּ תִּקְרָה לֵה נִלְוֵה וְכֹדֵעַ, וְכִיסֵּם כָּל יַחַד נִלְוִיכ. וְנִסְוֹף חַחֵם שְׁלֵמָה הַקְּטָן
 (וְכִי סֵלֵמֵה הַנְּגִי) עֵרֵל בְּחַשְׁבֹּתָהּ, אֵלֵיעֵז וְאֵלֵיעֵז אֲבוֹתֵינוּ.

אִיךְ בָּךְ מִקּוֹדֵה יִשְׂרָאֵל יֵי. אֲחֹזֵר וְקָדַם עִם נִשְׁעֵי בֵּינִי.
 וּמִדּוֹעַ בִּשְׁשׁ יוֹם זֶה כְּמָה עֲדֵנִי. לִישׁוּעָתֶךָ קוֹרְאֵי יֵי:
 גְּרָתִי וְאֲחֹר וּמִשְׁדֵּךְ יְכִי עֲנֻנִי. נִיא נִי נָבֵל וְעִם נְגִי.
 וּמִדּוֹעַ דֵּל כְּכָה כְּבוֹד וְלֵי דֵינִי. קוֹחַ אֵל הֵן יְצוּק וְיִאֲמִין
 לְפָנֶיךָ וְקוֹחַ אֵל הֵן: הִלֵּא אֵתְּהָ מִקְּדָם חָרֵב גְּאוּתֵנוּ.

הקוֹיִנִּיךָ אֵף אֶרְחַם מִשְׁפָּטֶיךָ תִּאֲוָתֵנוּ. וּמִדּוֹעַ וְאִין אִישׁ
כִּכְפַר עַל חוּבוֹתֵינוּ. וּמִדְּאֲבוּיָנוּ אֲזַמְרִים יִבְשׁוּ
עַצְמוֹתֵינוּ וְאֶכְרֶה תְּקוּתֵנוּ: זְכַרְנוּ הַשְּׁבוּנוֹת מִקֶּדֶם
וּמִדַּחַם קִצְרָה. זֶה כִּפּוּר פְּעָמִים קָצִיר וְעוֹד עֲצָרָה.
וּמִדּוֹעַ הַשְּׁבָנוּ כִּבְהִמָּה וְנִטְמִינוּ מִשְׁטַת הַשׁוּרָה.
מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה: מוֹעֲנִים וּפּוֹרְקִים
בְּנֵים הַכְּתוּב סְבָלִים. טְרוּדֵי הַכֶּלֶם וְחֶרֶב בֵּית זְבוּלָם.
וּמִדּוֹעַ יִסְתִּיר הָאֵב שְׂכִילֵם הָאֲמוּר בְּגִלְלָם. יֵשׁ הַקּוֹה
לְאַחֲרִיתֶךָ נָאִם יי וְשָׁבוּ בְנֵים לְנְבוּלָם: כִּמְעַט נָטִיו
רַגְלִי וְשָׁכְנוּ אֲשׁוּרִים. כִּי קָנֵאתִי בְּהוֹלְלִים מְעַרְבֵי
מִיִּשְׂרָאֵל. וּמִדּוֹעַ לֹא תִקְצַר וְתִשְׁבֵּר יַד רְמוּרָה
הַקּוֹשְׁרִים. וְקוֹי יי יִחְלִיפוּ כַח יַעֲלוּ אֶבֶר בְּנִשְׁרִים:
מִלֹּא רִדְפָתִי וְתִסְרָה שְׁנַת גְּאֹלִי. מִסּוּרִים לְמַכִּים
וּלְמִזְרָטִים וּלְתִקְוָה אוֹלִי. וּמִדּוֹעַ נִסְחַפוּ אֲבִירֵי וּמְתֵי
שִׁיר אוֹלִי. קוֹה קוֹיִתִי יי וַיִּטְּ אוֹלִי: סוֹנֵיךָ שְׂרִינֵיךָ בְּקִקּוּם
בּוֹקְקִים וְהִכְאִישׁוּ. סִירִים סוּרֵיךָ נִבְשׁוּ וְלֹא עָבְשׁוּ.
וּמִדּוֹעַ עֲתָקוּ נִבְרוּ וּכְמִדְּבַר לֹא יִבּוֹשׁוּ. מִקּוֹה יִשְׂרָאֵל יי
כֹּל עֲזִיבֵיךָ יִבְשׁוּ: פִּנְעֵלִי אֲנִי יִתְאַמְרוּ אוֹיְבוֹ רֵאיוֹ.
פִּשְׁטוֹ אָמַת אוֹתוֹת שְׁכֵנוֹ הַתּוֹיְנוֹ. וּמִדּוֹעַ צְלָחָה
דְּרָכָם וְתִסְדָּךָ דְּמִינוּ נְדוּיְנוּ. יי תִּנְנֵנוּ לֶךָ קוֹיְנוּ: קִימַת
סִבַּת שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה פָּרִץ. קָצָה רַחֵק וּלְמִקְרָא עֲלֶה
הַפָּרִץ. וּמִדּוֹעַ רְשָׁעִים יִחִיו וְלֹא יִדְמוּ קָרִץ. וְקוֹי יי
הִמָּה יִירָשׁוּ אֶרֶץ: שׁוֹסֵי תֵּבֵל נִחְלָתֶךָ מִחֲלָקֶיךָ לְגַרְשָׁנוּ.

שובי שובי השולמית בפיהם להפרישנו. ומדוע
 התנשאו וזה לזה תנאמו נפרישנו. טוב יי לקו לנפש
 הדרשנו: שדי תשובות מדועינו פינו גמלא. לוי
 אלהינו חטאנו ותקראנה אותנו באלה. משפטיך
 אמת ואתה מרום מתעלה. הצדקה לך ולנו הבשת
 נגלה: העדה רבות ונאמר לא נקשוב. קול טיף
 נביאיך בוינו להחשוב. ונגדל בך סלה יחידים מושיב.
 בתשובה שלמה לפניך אותנו להשיב: מדוע אדם
 ללבושך תקרב עונתו. ויו נצחם על בגדי עטתו.
 סלה נודה יום הבא בשעתו. זה יי קוינו לו נגילה
 ונשמחה בישועתו: אל מלך יושב וכו'.

אל תבוא במישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי קראתי שמך יי טבור
 תחיתות: כי לא קנה ולא יאמין ענות עני ולא הסתיר פניו טמנו ובישועו
 אליו ישמע: כי אמת סברה צדיק יי כצנה רצון תעטרנו: שמעתי יי צדק
 תאשיבה רנתנו האזנה תפלתנו בלא יאסתי טרקה: לוי הישועה וכו'.

צא סליחה. בים א"ב ובסוף חזק, אלה בר שמעיה חזק. אד"א.

אברו חכמי גזית יושבי ננים. בטלו אשכולות ובגני
 אדם המה ננים. נמרו הקרו חסידים ופסו אמונים.
 דוחי גזרה ועל דורם מנגנים: הקצא ברור ששח
 בינינו מפניע. ותיק מרון משתק חמה מרניע. זה
 מעש כבן מתחטא ומתגעגע. חין מביע רוקמה
 שממיה להניע: טוב בפר בעד ידך תאחז. ינהלם
 ינהגם תגחם לחפץ מחוז. בלה בוגדיך חרקה עלימו

תשחזו. לך לבנו בקלקולם שלותם תפחזו:
 משען ומנום עתיק עזרה ישנה. נומה רחוק
 העורר הזורר שנה. שיה יקבל ותפלתה מהיות
 עשונה. עדינה תרנו ימים על שנה: פלא פעול
 ותפלא סולח ומוחל. צבאיך הוצא מחמת תגן
 וחל. קומם שפל כסא כבוד להנחל. רומם ישראל
 אל יי יחל: שלמיה לבוטים שפוטים בארבעת
 שפטים. תמו פסו ובמים גשפטים. אכולי נמר
 ובשני אריות לעוטים. לחמי רשף ושדבהמור
 ועיטים: ימין רוממה נאדרי חשוף לנדנלים.
 השקמה גלים דרך לעבור נאולים. בניה זרזים השב
 וקבץ גולים. ראויים להקביל בשלוש פעמי רגלים:
 שבת מושלים עוצר יורש האלה. תמם זועק קורא
 ואין חולה. לשוננו רנה ושחוק פינו ימלא. אז יאמרו
 בגוים הנגידיל יי לעשות עם אלה: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי שובו שובו אמתת
 לנו ועל התשובה טראש התבטחנו: תשוב אנוש עד תבא ותאמר שובו
 קני אדם: שובו בנים שוככים ארפה משוכותיכם תגנו אתנו לך כי אמת
 יי אלתנו: שוכה יי רבבות אלפי ישראל: שוכה ישראל עד יי אלתה כי
 לשלת בענייה: ליי הישעה וכו' עד על עירך ועל עמך.

צב שלמות. בים חשוק ונסוף חום שלמה. ארזא.

תשוב תרחמנו שוב שבוחנו בנאמה. שוב בקדם
 חדש חבת לאמה. רחם רגז וקרוב שך ועמה. שוב
 מחרון אפק ותנחם על הרעה לעמה: קבץ ובקש

אוֹבְדוֹרֵי חוֹק נְחֻלּוֹתֶיךָ. צֹאן הַמִּדְבָּר הַגִּזְזוּתָהּ מִן
 בְּרֵחַיִלְתֶּךָ. פֶּשַׁע אִם רַב בָּכֵנוּ מִחִילְתֶּךָ. שׁוֹב לְמַעַן
 עֲבֹדֶיךָ שְׂבִטֵי נְחֻלְתֶּךָ: עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ הִטְעִינוּנוּ וּבִסֵּר
 הִטְעִימָנוּ. סֶף רַעַל רִשְׁעֵנוּ הִלְעִינוּנוּ וְהוֹעִימָנוּ. נָא
 בָּאז בְּשִׁבְן יַחַד הַנְּעִימָנוּ. שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁרָאֵל וְהִפֵּר
 בְּעַסְף עֲמָנוּ: מָאוֹם לֹא מָאִסְתָּ חוֹסֶיךָ מְעִידֶיךָ.
 לֹקִים כְּסוּרֵת וְלֹהֲתִמְרֵת שְׂבָרָם עֲדֶיךָ. כַּעַם לְרִצּוֹת
 כְּמִדַּת יִשְׂרָאֵל מְעַבְדֶיךָ. שׁוּבָה יי עַד מָתִי וְהִנַּחֵם עַל
 עֲבֹדֶיךָ: יוֹם יוֹם נִצְפָה גְלוֹי סוּדֶךָ. טָמוּם וְעָמוּם וּבִלְה
 בָּשָׂר חֲסִידֶיךָ. חֲרָפָה שְׂבָרָה לְבָנוּ מִקְוִים חֲסִידֶיךָ.
 שׁוּבָה יי חֲלֻצָה נַפְשֵׁנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן חֲסִידֶיךָ: וְנַחֲנוּ
 וְנַחֲשָׁבְנוּ עִם יוֹרְדֵי רֶגֶב. וַיְהִי לְאֵבֶל בְּנֹר וְשִׁיר עָגֹב.
 הַקּוֹדְרִים כְּדִמְעָה בְּתוֹדָה הִתְהַלַּךְ בְּשָׁנֶב. שׁוּבָה יי
 אֶת שְׁבִיתֵנוּ כְּאֶפִיקִים בְּנָגֹב: דִּמְעָה לֶחֶם חוֹסֶיךָ צוּרֵי
 אֵל. גּוֹאֵל אִיָּה בְּחֶרֶף מְרִגְזֵי אֵל. בְּחֻזֹן אֵז כְּדַבְּרֵת
 לְיִשְׂרָאֵל. שׁוּבָה יי רַבּוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: שִׁמְעָה
 יי הַטָּה אֲזַנְךָ הַקְּשִׁיבָה. לְמַחְלֵי סֵלָה נָא סִלַּחֲתִי
 הַשִּׁיבָה. מִשׁוּבוֹתֵינוּ רַבּוּ וּפְתַחֲתָ יִשְׂרָאֵל שׁוּבָה.
 הַשִּׁיבָנוּ יי אֱלֹהֶיךָ וְנִשׁוּבָה: אֵל סֵלָה יִשְׁבֵּנוּ עַד לְכַל קִרְיָתָי.

אל תבוא בטשפת עטמ כי לא יצדק לפניך כל חיי ותטה יי אבינו אשה
 אנטנו הוצר ואשה יצרט ומעשה ידה כלנו: ואשה יי אל משכנתו לנעה ראל
 מעזבתו לאדה יסיסי: ואנטנו עניי וכוואבים ישועתה אליהם משכנתו: אל
 תרסק טענו כי צרה קרובה כי אין עזרי: כי אכל את עשב ואת גזרו חשטנו:
 קובה עזרתה לנו וקרנו לטענו חסדך: לי וישועה וכו'.

כ"ג שלשה ימים א"ב, ונסוף סתום אלה בר שמעיה חוק ואסון. א"א

אֵתָהּ חֲלָקִי וְצוֹר לִבִּי. אֹיְתִיךָ בְּלִילָה עַל מִשְׁכְּבִי.
 אֱלֹהֵי אֲקָרָא בְּעֶטֶף לִבִּי: בְּגִדְנוּ וְהִרְבִּינוּ חוֹבוֹתַי
 וּבְעֵסִים. וּלְמַרְמָם בְּאִפֶּר הֵייוֹנוּ כְּפוֹשִׁים. כִּי אֵין בָּנוּ
 מַעֲשִׂים: גָּבְרוּ מְאֹד מְצוּקוֹתֵינוּ. בְּרוּאָה שְׁגִינוּ פְּלִילִיָּה
 פּוֹקוֹתֵינוּ. וּבְבָגְד עוֹדִים כָּל צַדִּיקֵינוּ: דַּעַת חֲסָרְנוּ
 פּוֹתִים מְעַרְמָה. תִּהְלֶה תְּשִׁים בְּמִלְאֵבֵי רוּמָה. אַף
 כִּי אָנֹכִי רָמָה: הֵן אֵיִים הַטּוֹל בְּדָק. וְאִם עוֹלָתָה
 תִּחַפֵּשׁ וְתִבְדֶּק. מַה נִּדְבַר וְמַה נִּצְטַדֵּק: וְאַבְקֵשׁ נִדְר
 גִּדְר וְעַמֵּד בְּפָרִץ. וַיִּשֶׁר אֵין פְּגִים לְהַרְצֵן. אֲבַד חֲסִיד
 מִן הָאָרֶץ: זְמַן קִצִּי סְתוּם מִלְדַע. עוֹנוֹתַי הִטּוּ קִרְנִי
 לְהַגִּדַע. כִּי פִשְׁעֵי אָנִי אֲדַע: חֲמָס אֲזַעַק וְאֵין מוֹשִׁיעַ.
 לְמַה צְדִיק מִכְתִּיר מְרִשִׁיעַ. וְלֹא קִצְרָה יוֹדֵךְ מִהוֹשִׁיעַ:
 טִלְאִיךְ דּוֹפְקִים כִּים הוֹמִים. אָנוּסִים חֲמוּסִים בְּיַד
 אֲמִים. לְמַה לְנִצָּחַת הַשְּׂכָחְנוּ תַעֲזֹבְנוּ לְאָרֶץ יָמִים:
 יַעֲקֹב לְמִשְׁפָּה וַיִּשְׂרָאֵל לְבַזּוּיִם. כְּבוֹדָה שְׁבַעַר
 חֶפֶת חוֹזִיִּים. כְּרַחֵל נֶאֱלַמְרָה לִפְנֵי גַזּוּיִם:
 בִּילִי וְנִבֵּל בְּמִלְךָ בְּמִסְבּוֹ. גְּדִיב וְשׁוֹעַ גִּטְרַד מִחֲבוֹ.
 כְּבִלִי אֵין חֶפֶץ בּוֹ: לְעוֹלָם לֹא תַטּוֹר לְהַסְרִיבְנוּ.
 שְׂמֵאלֶךָ דְּחַתְנוּ וַיִּמְיֶנֶךָ תִּקְרַבְנוּ. וַיַּעֲשֶׂקָה לָנוּ עֲרַבְנוּ:
 מֵאֵז הַמִּיד לָנוּ הַדְּבָה. הַקּוּיִת שְׂכִים בְּרוּחַ גְּדִיבָה.
 אֲרַפָּא מְשׁוֹבְתָם אַתְבָּם גְּדָבָה: נוֹבְעוֹת עֵינֵי כְּנַחֲלִי
 אֲנִלִי. הוֹלֵל שׁוֹקֵט וְשָׁכְתוּ גִילִי. וְאֲנִי בְּמַעַט נְטִיוֹ רָגְלִי:

שֶׁה אֹכֵל בְּקֶשׁ עִם נוֹשֵׁעַ. אֲנִי מִצָּא מִבְּטָן פֶּשַׁע. צָדִיק
 מִטְּלָפְנֵי רָשָׁע: עֲדוּת בִּי עֲקֹב בְּתַעֲוִיָּה נְהַתֵּם. בְּאֶרֶץ
 אֲיִיב הִבְטַחְתָּ לְהַחְיֹתֵם. וְאִף גַּם זֹאת בְּהִיוֹתֵם:
 פֶּשָׁעִים תַּעֲבִיר עֲוֹנוֹת תִּמְחֹק. הִרְחִיבֵךְ שְׂאוֹל נִפְשָׁה
 לְרַחֵק. וּפְעָרָה פִּיה לְבִלִי חֵק: צָפָה נַחְשׁוֹל
 קָרַב לַחֲפִשְׁנוּ. דָּלְנוּ וְהֶעֱלַנוּ מְטִיט רִפְשָׁנוּ. שׁוֹכֵה יְיָ
 חִלְצָה נַפְשָׁנוּ: קִדְּשָׁנוּ צוֹם בְּתַפְלָה לְקֹדֶם. חֲבֹשׁ
 וְצָרִי לְמַכְתָּנוּ הַקֹּדֶם. זָכַר עֲדַתְךָ קִנִּיתָ קֹדֶם: רָגַז
 הֵנַח בְּעַם יְהוֹשֵׁף. אֲסוּרִים בַּעֲבוֹתוֹת אֶהְבֶּה הַמִּשְׁפָּה.
 מִבֵּית כָּלֵא יִשְׁבִי חֲשָׁף: שְׁלוּחַ לְשִׁבְיָה קָרָא וּשְׁמַטָּה.
 בְּרִיחַ גָּדַע שָׁבוֹר מוֹטָה. רָפָא שְׁבָרֶיהָ כִּי מָטָה:
 הַשׁוֹכֵה הַשְׁבִּיתִי לְתַנּוּן וְזָחַל. תִּקְוֹתֵי הוּא סוֹלַח וּמוֹחֵל.
 הֵן יִקְטְלֵנִי לוֹ אֶזְחַל: אֵלֵינוּ הִטָּה בּוֹרָא אֲזַנְּךָ. שָׁמַע
 יְהִי דוֹרְשֵׁיךָ הַקְּשִׁיבָה מִתַּנְּגִיף. תִּבְזֹן תַּפְלֵתִי קְטַרְתָּ
 לְפָנֶיךָ: חֹזֵק בּוֹשֵׁל וְאֲמִיץ רַפְיוֹן. מִקְדָּשׁ יִסֹּד יִשָּׁב
 אֲפָרְיוֹן. הִיטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן: אֵל מֶלֶךְ יִשָּׁב וְיָרֵךְ.

אל תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אליה נצקו ונטלטו בה
 כטורו ולא בושנו: ויקטחו בה יודעי שמה כי לא עובתי הרשיה יי: לקה
 אלהים נחמת לנוח יעשו אפה בצאן טרעיתיה: לקה לנוח תשכחנו העובנו
 לאדה יסום: לקה פניה תסמיר תשכח עגנו ולחצנו: ליי הישועה וכו'.

צד עקרה. חסום נחלשי הרחמים אפרים בר רבי יצחק. אדמא

* אהל שכן אם רגן. אם אפס רבע רגן. אלנא
 נאבדה. כי על בן. יש לנו אב זקן: פניו אל אם תביר.

* סליחות הולח טולח גם כסודו הפסחים יח וכוונת פסחה נוסחה, ויחלחלה גם אם אפס וכוונת
 חקן אהלי שכן אם רגן.

וצדקו לפניך נזכיר. צויתו קח נא בנה יקיר. ונמצה
 דמו על קיר: רץ ורץ להקדישו. ונפשו קשורה בנפשו.
 עטרו בעצים ואשו. גזר אלהיו על ראשו: יחיד גבר
 בלבוא. ואמר למובילו אבי. הנה האש והעצים נביא.
 ותשורה אין להביא: מתקמה השיבו מלה. אלהים
 יראה לו הששה לעלה. יחדו שניהם בנילה. ישרו
 בערבה מסלה: בראותם תל הר. השבילו מראה
 זחר. מקום אנן הסהר. ושני בני היצהר: רבוע מזבח
 בנה. ואל אלהיו פנה. כי לא מלבו ענה. ויהי ידיו
 אמונה: כי חפץ ונכסוף. לבבי אליו אכסוף. האם
 התנעני סוף. ונפשי אליו ואסוף: יחידו הגיש אליו.
 רחמי אסף מעליו. עקר ידיו ורגליו. והנה יי נצב
 עליו: יה עיניו פקה. את המאכלת לקח. והנה איל
 נוכח. ראה אלהים ויוכה: צדקו לעד יוחק לפניך
 בשמי שחק. ותזכר בעת הדחק. את אברהם ואת
 יצחק: חזות קרן בסכה. הזכור לעם קרובה. העזר
 רחמיה בטובה. בעבור אברהם אהבה: קול הצאן
 דלתיך ישקוד. בזכר עקדה באים לקוד. ואתה
 ברחמיה תפקוד. פני הצאן אל עקוד: אל מלך יושב וסר.

טוב ה' לכל ורחמי על כל־מעשיו: טוב ה' לקנז הנפש תתקדשו: טוב ה'
 לקטע ביום צרה וידע חסי בו: כי טוב ה' לעולם חסדו ועד דוד אמונתו:
 טוב לחסות בני טבטח באדם: טוב לחסות בני טבטח בגדלים: טוב וישך
 ה' על כו יורה השמים בנדה: טוב ויחיל ודוקם לתשובת ה': הושיענו אלהים
 כי באו טים עד נפשי: הושיע ה' את־עמק את שארית ישראל: הושיע את

צקה וקרה את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה ה' כי נטר נסד
 כי פסו אבותים טבני אדם: עורנו אלחי יושענו על דבר כבוד ששקה ותעילנו
 וכפר על חטאתינו למען ששקה: לוי השועה וכו'.

צ"ה פזמון. חזונו שלמה הקטן חזק (הוא בן גבירול), ומסקלו ה' ה' חטות.

שחר קמתי להודות. לך אלהי תהלתי. וארגן לך
 בקר. להודיעך חטאתי. תנתן לי בזה שכר לפעלתי.
 נפשי בשאלתי. ועמי בבקשתי: לפנים זאת בישראל
 למקריבים תקרבן. אם חטאת בשני. בלז הפך לבן.
 ואודדה כל שנותי. אני תמיד על תרבן. ואין לי
 לבר מלתי. לעלתי ומנחתי: מזבח בהיותו. וקדשים
 לזביתה. והביא איש את זבחו. ונתכפר בסליחה.
 אפס מגי מכהן. ואין זבח ואין מנחה. בהתודות
 חטאתי. יהי בקרבן הודתי: הן בהיות העבודה.
 וכהן על משמרת. הלא חטאת מכפרת. ותעלה
 מבשרת. ואין לבונה ואין קטורת. ונשארתי
 שחרחרת. הודתי וביחתי. ושיחתי עולתי: הן קדם
 במקדש. בקום זרזים באשמרת. טהורים נצבו
 להפיים. התרשים לקטרת. ואין עוד כהן משרת. ולא
 חלב ויטרת. (ואשפך את רגתי. וארבה את דמעותי).
 בהתודות חטאתי. יהי בקרבן הודתי: הנה קדוש
 כי ידי. בבדה על אנחתי. ואין מי יעמוד בעדי. ואין
 לי בית מנוחתי. לבר בק אנכיר שקה. מעז צור
 ישועתי. תעבר את אשמתי. וענתה בי צדקתי.
 נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: שחר קמתי וכו' אל סוף דשב

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא ושנותיה לא יתמו: אתה
 מקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: וכתי אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונרקה אלהים לא תקנה: השיכה כרצונה את ציון. תקנה חסות
 ירושלים: או תחפץ וכתי צדק עולה וכליל. או יעלו על סופחה פרים: ותמה
 ה אבינו אתה. אנטנו החסד ואתה יצרנו ומעשה ידה בלנו: אתה ה לא תקלא
 תחיה משנו. חסדה ואמתה תמיד יצרונו: וכד רחמי ה ותסרה כי מעולם
 תפיה: וברנו ה כרצון עפה. פקדנו בישועתה: וכד ענתה נתיב קדם גאלת
 שקט נחלתה הר ציון זה שכנת בו: וכד ה חבת ירושלים אהבת ציון אל
 תשבה לנצח: וכד ה לבני אדם את יום ירושלים האקרים ערו. ערו עד
 תסוד פה: וכד לאבנתם ליצחק ולישראל עברה אשר נשבעת להם פה
 ותעבר אלהם ארצה את ורעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הואת אשר אטיתי
 אמו לורעכם ונחלו לעולם: וכד לעברה לאבנתם ליצחק וליעקב. אל ספו
 אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשת עלינו חטאת אשר
 נואלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. סלח לנו יוצרנו:

13 בים א"ב וכל כתי הוי"ו סל נ' י' חננים וסיום כל החרחים על להיב.
 ונסוף החום משה בר שמואל חזק.

אודה עלי פשעי. לצור מעוי ומושיעי. אנה
מרק רשעי. אך לא בעי: בעי השדרה ונלים.
נחתי ברוע מעללים. בצדק שלשת הגדולים.
ציה חטאים גדולים: גדולים מעשיך אבינו.
בשבעים פתנים בהיינו. לולי רחמיך קוינו.
במעט בסדום היינו לעמורה דמינו: דמינו לקאת
מדבר. מת לחי בהבר. והושב לי דבר. מה
לתבן ארתי הבר: הבר בנשקי אהבתני. רע
בבחי נטשתני. בהקניאי לך הקנאתני. אם
חטאתי ושמרתני: ושמרתני מתרבות שחוזרת.
ואבירה פלאיך חזות. מלכלותי בנאות עליזות. ואף
גם זאת: זאת היא נהמתי. התודות ועוזב חטאתי.

ואתודה ולא בשהי. אִמְנָה אֲנִי חַטָּאתי: חַטָּאתי
 לְרַב־הַעֲלִילָה. אֱלֹהֵי כְּאִבְלָה נְשִׂיָה. וְהַבִּיתִי בְּלִי רַטְיָה.
 פָּצַע וְחַבְנָרָה וּמָכָה טְרִיָה: טְרִיָה מִפְּתֵי וְאַנְשָׁה.
 בּוֹלְזֹלְתִי יוֹם נְפִישָׁה: וְקָאֲתַנִּי מְנוּחַת יִרְשָׁה. יָם וְדָרוֹם
 יִרְשָׁה: יִרְשָׁה אֶרֶץ נְדָהּ. בְּשָׂר וְעַצְמוֹ לִפְצָהּ. וְצָרְחָתִי
 מֵרַב שִׁיחִי. אִם בַּח אֲבָנִים פָּחִי: פָּחִי כֶּשֶׁל מִסָּבֵל.
 בְּהִוִּיתִי בֶן מְנַבֵּל. וּבַתְּעוֹתִי אַחֲרֵי הַהֶבֶל. מְחוּלֵי גֵהֶפֶךְ
 לְאַבֵּל: לְאַבֵּל בְּנֹדְרֵי הוֹמֵר. וְעַנְבֵי לִבִּי נִתְיַמֵּר. בְּקוֹל
 שִׁירִים וְזִמֵּר. בְּמֵר נֶפֶשׁ מִסָּפֵד מֵר: מֵר לְמַתּוֹק
 בְּהַפְצָח. בְּעַם אֲדוֹם וְצָח. וּבְשִׁפְךְ דָּם רָצַח. הֵיחָ
 כְּאִבֵי נֶצַח. נֶצַח הַחֶרֶב הַדְּרָה. וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
 וּבְעָרָה. וּבְמַעַט הַבֵּיתִי בְּעֵבְרָה. מִפֶּת בֵּיתִי סָרָה:
 סָרָה עֲטֹרַת נְאוּנִי. בְּבִגְדֵי בְּמִבְטָחִי וּבְמִשְׁעָנִי. שָׁמַם
 בֵּית מְעוֹנִי. פִּלְגֵי מַיִם הִרְדַּע עֵינָי: עֵינָי נִגְרָה בְּאִישׁוֹנִי.
 בְּנִיתִי בְּלִבִּי וּבְעֵינָי. וּכְסַתְּנִי בְּלִמַּת מוֹנִי. וְאִידָּ אִשָּׁא
 פָּנָי: פָּנָי חִמְרָמְרוּ מִמְצוּקָה. בְּהַבְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ
 צְעָקָה. וְנִגְבַּתִּי וְלִקְחָתִי בְּחֻקָּה. וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד
 צְדָקָה: צְדָקָה וְחֶסֶד נְעִלְתִי. וְהַעֲדָתִי שֶׁקֶר וְהַמְדָּתִי.
 וּבִיד אֲבָנִים סָנְרָתִי. מִן הַמְצַר קָרָאתִי: קָרָאתִי
 לְרוֹכֵב עֲרֵבוֹת. מִפְּלִיא פְּלֵאוֹת מְרַבּוֹרֵת. הִרְאֵנוּ
 נְתֻמּוֹת טוֹבוֹת. כְּאֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ צְרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת
 רְעוֹת עֲרֵתֶךָ. בְּעֵלְוֵה אֲדוֹנִים זוֹלָתֶךָ. הִרְפוּ וְנִאֲצוּ
 לְעַמְתֶּךָ. הִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתֶּךָ: שְׁבַתֶּךָ

פַּעֲלֶתָ אֲדוֹנֵינוּ. הַבּוֹגֵן וְהַקּוֹמֵם בְּחַיֵּינוּ. וְהַשְּׁבֹן בַּיּוֹם
מֵאֲוִינֵנוּ. הֲלֹא אַתָּה הַשׁוֹבֵב הַחַיִּינֵנוּ: הַחַיִּינֵנוּ אֲדוֹן מִיּוֹמִים.
וְדַלְגָנוּ מִמַּעַמְקֵי מַיִם. צָרַת חֲרָבָה פְּעַמִּים. יִשְׁקִיף
וַיֵּרֶא יְיָ מִשְׁמַיִם: מִשְׁמַיִם הֵבֵא רוּחָהּ. שִׁבַח מַעֲדֶתְךָ
אֲנַחָה. וְאַל לִגְצַח תִּשְׁבַּחַהּ. אֲדַנִּי שְׂמֵעָה אֲדַנִּי סְלַחַה:
סְלַחַה לְמַרְחָם מִשְׁחַר. חַטָּאִים זָכָה לְהַצְחָר. קִבְּצָם
לְמִקּוֹם הַמִּבְחָר. אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל הַתְּאֵחָר*):

י"א: ויגש וזכר לנו ה' יי"ט: 14, ב"י סמכוני רחמים (יי"ט: 20),
דמנו פ'תגש ויחן וייעדל הי"ט: 10.

15 התנה, חסום זו שלמה.

שְׁעָרֵי שָׁמַיִם. בְּלוּלֵי אֵשׁ וּמָיִם. שְׁלֹשׁ מֵאוֹרֵי
וְהַשְּׁעִים בְּמִנְיֵן שָׁמַיִם. הַפְּתַחוּ לְחַנוּן יַפֶּת פְּעַמִּים.
וְתַעַל הַפְּלִתָם לְאֵל הַשָּׁמַיִם: שְׁעָרֵי רְקִיעַ. בּוֹ
מֵאוֹרוֹת הַתְּקִיעַ. וּמִכְנֹו זוֹרְחִים בְּמִקּוֹמָם לְהַשְׁקִיעַ.
הַפְּתַחוּ לְחַנוּן יָם לְמַו הַבְּקִיעַ. וְתַעַל הַפְּלִתָם פְּנֵי
דָר רְקִיעַ: שְׁעָרֵי וַיִּלּוֹן. נִבְּנָם וַיּוֹצֵא בְּנִלְלוֹן.
וּמִחֲדָשׁ בְּכָל יוֹם מִפְּתַחַי חִלּוֹן. הַפְּתַחוּ לְחַנוּן
מִצְבְּתָהּ בְּאֵלּוֹן. וְתַעַל הַפְּלִתָם פְּנֵי דָר רוּם מְלוֹן:
שְׁעָרֵי שְׁחָקִים. שָׁבוּ רַחֲמִים שׁוֹחֲקִים. עֹמְדוֹרֵי

* (בסוד סליחות ימן יש מה שזכרתי מרחיקים, אשר חסום גם י"ב גם החסוד
משנה בר שמואל חוק, ולכן סס:)

תְּאֵחָר לְכַעֵם וְתַקְשָׁה. וְתִשְׁבּוֹר גְּלַטֵּי תַקְשָׁה. וְתַרְצָה דְתַרְפֵּן אִשָּׁה. בְּתַרְבֵּי
בְּתוֹרַת מִשְׁה: מִשְׁה בְּנִים חֲבֵר. לְעַם נִבְרָ מְנַפֵּר. וְתַקְשָׁנוּ שְׁעָרֵי שֹׁבֵר. תַּקְשָׁת
וְנַפְתָּה בְּרִי: בְּרִי וְחַי מִתְּתַנְאֵל. כְּאֹ בְהוֹדֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל. וְסָרַב וּבְקַעַט מְנַאֵל.
לְשִׁמְעַ בְּקוֹל שְׁמוּאֵל: שְׁמוּאֵל חֲזַקְנֵי בְּתַקְשָׁד. וְשִׁלַּט וְכַפֵּר וְסַעַד. וְאַתָּה
סַסְפֵר צַעַד. וְ הַמִּבְּרָ וְכַפֵּר בְּעַדֵי:

וטוהגורו מן לצדיקים. הפתחו לחנון זרויים
 במרחקים. ותעל הפלתם פני שובן שחקים:
 שערי הזבול. שבו מזבחה סבול. והשר מקטור
 עליו במכהו בכרבול. הפתחו לחנון נרחקים
 בחבול. ותעל הפלתם פני ישב למבול: שערי
 מעון. בו משוררים ישעון. וביום הם השים לסגל
 עם ישמעון. הפתחו לחנון נמררים מלעון. ותעל
 הפלתם פני דר רום מעון: שערי מבון. שבו
 שלנים יחבון. ומערת קיטור וסער בו ישבון.
 הפתחו לחנון לעם לבו נבון. ותעל הפלתם פני
 דר רום מבון: שערי ערכות. בו ברכות רבות.
 ונגזי צדקה וחסד וכל טובות. הפתחו לחנון בני
 שלשת אבות. ותעל הפלתם פני רוכב ערכות:

ויום כפור.

ארח עלם חז"ל ב"י כי על רמזי דרבי (ויש"ט 6), דמנן ומנן ומנן ריבוע סתודה.

צח פתחה. ע"ס א"ב, ונסוף חזון שלמה ברכי יצחק.

אז טרם נמתחו נבלי שכבים. בארץ עד לא רבקו
 רגבים. נקד שבעה רברים היו מגבים. דת וכס
 ורטיח בנים שוכבים. חוד גן ערן ועלק הבהבים.
 ומקום בפרה על יד מקריבים. וחר שם יגון מחלל
 מחזבים. חברו אלפים קדם ברית ישובים. טכוסים
 על רקיע בוטים בשביבים. יעודים ומשוררים פגי
 יושב הכרובים. בסא הנה מנח ברקיע ביצובים.
 למושב מלך נורא על סביבים. מימינו אשדת
 חקוקה בכתבים. נתונה על ברביו בשעשוע אהבים.
 סדור על הדרום גן רטובים. ערוך על הצפון תפת
 שלהבים. פגי המזרח ירושלים הבנויה במחצבים.
 צפון בתוכה מקדש אל בישובים. קבוע באמצע מזבח
 כפור תובים. רבוצה עליו אכן שתית ברבבים. שם
 יגון עליה חקוק במכתבים. האר שם המפרש בתווי
 גלובים. שמה בהוד לפגי מזיב משאבים. לוי
 השוכה ארף לגרדים וכואבים. מעתדרת לכבוס
 צואים ולהלביש מוטבים. חרק שמן הטוב על ראש
 שבים. בכן אתנו לך עלמים ושבים. רחץ מצחן
 והשלך טמום סאבים. בתפלתי נקדמך בנים
 שוכבים. יום יום לדרשך בפיון גיבים: יחשבו

אֲמַרְיֵנוּ כְּהִקְטַר דְּמִים וְחֻלְבִּים. צִפְצוּפֵנוּ יִקְבַּל
 בְּפִסּוּגֵי פָרִים וּכְשָׁבִים. חֲטָאֵינוּ הַצֵּלֵל בְּקַרְקַע נִסְפֵי
 מְרֻזִים. קָרַבְנוּ אֵלֶיךָ בְּרִבְבוֹת רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים:

כי על רחמך ח'י"ו (וי"ט 8) בז' על עירך ועל עמך (וי"ט 8), דמין דמי: פ'ת'ג'ג'ג'ג'
 צמ' סליחה. ט"ס א"ב ונסוף סתום בניסן, וכל סופו הסתמים על ל"ה דרשו יי' (י"ט"ו ר"ה).
 אלוהי ואלוהי אבותינו.

אֲנֹשׁ בְּמָה יִצְדַק בְּיוֹם דִּין לִפְנֵי בּוֹרְאוֹ. בְּמָה יִקְדָּם
 וּבְמָה יִזְכֶּה לְעַמּוּד לְכִלְכֵּל אֶת יוֹם בּוֹאוֹ. נוֹרוֹ לְכֶם
 מִמֶּנּוּ וּפְחָדוֹ מִמּוֹרְאוֹ. דְּרָשׁוּ יי' בְּהִמְצָאוֹ: דּוֹמָה עַד
 לֹא יִשְׁבּוּן יַצִּיר וְלִפְנֵי שַׁחַת קְרוֹב. תִּבְאֵת תַּחֲנוּן וְסִדֵּר
 הַפִּלֵּה לְיוֹצְרוֹ יַעֲרוֹךְ לָרֵב. וְשִׁיחַ נִאֲקַתְנוּ לְכֵן לִפְנֵי
 יַעֲרוֹב. קִרְאָהוּ בְהִיוֹתוֹ קְרוֹב: זְכֵחֵי אֱלֹהִים רוּחַ
 נִשְׁבְּרָה וְלֵב נִדְּכָה נִיחָחֵי נִסְבוּ. חִפְצוֹ אֵין בְּכִלִּיל וְלֹא
 בְּתַמּוּרַת עֲרֹבוֹ. טָהַר לֵב אֹהֵב וְהִזְהִיר עָלַי תְּשׁוּבַת
 נִדְּבוּ. יַעֲזֹב רָשָׁע דְּרָפוֹ: יִתְכַּנֵּן דְּרָכֵי גֵלוֹז וְיִתְנַשְּׂרוּ
 עֲלִילוֹתָיו. בָּלָה פֶּן יִתְרַץ עָלָיו וְיִתְחַזְּקוּ מוֹסְרוֹתָיו.
 לֹא יִחַפֵּץ בְּמִוֹת חַמַּת כִּי אִם בְּעֲזָבוֹ תוֹעֲבוֹתָיו. וְאִישׁ
 אֲוֵן מִחֻשְׁבֹּתָיו: מַעוֹז וּמִשְׁגָּב וְחִבּוּי לְחוֹסְהוֹ. נוֹרָא
 מְאֹד כִּי יִכְלַבְּלוּ וּמְרָה אֵין בְּמוֹהוֹ. סְלִיחָה וְתַחֲנוּן
 כָּל אִישׁ יִבְקֹשׁ בְּעַדְהוֹ. וְיִשָּׁב אֵל יי' וְיִרְחַמְהוֹ. עוֹנָה
 מִכַּצֵּר קוֹרְאָיו וְלִתְאַלְתֵּם הַרוּפָה מְמַהֵר לְשִׁלוֹת.
 פּוֹנָה לְעֲנוֹת עֲנֵי הַפִּלְתוֹ בֵּל לְשַׁקֵּץ וְלֵאֱלוֹת. צַעֲזֹק
 נִצְעַק מִכָּאֵב לֵב וְנִסְנוֹד וְנִפְלַח. אֵל אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה
 לְסִלוֹת: קַחֵנוּ דְּבָרִים וְאַתְּנוּ נִכְחֵךְ. רְצוֹת שְׁלוֹמֵנוּ

בְּעַד נִיחֻחֶיךָ. שְׂכָרְךָ הִבְטַחְתָּנוּ עַל יְדֵי שְׁלוּחֶיךָ. שׁוּבָה
 יִשְׂרָאֵל עַד יי אֱלֹהֶיךָ: תִּשׁוּבָב יַעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל תֵּאֱסֹף
 עֲדֶיךָ. תִּקְבַּל תִּשׁוּבָתֵנוּ בְּנִיסַת הַדּוֹרְךָ. בָּנוּ יֵאֱמָן מִגֵּהַג
 רַחֲמֶיךָ וַחֲסֵדֶיךָ. שׁוּבָה יי עַד מָתַי וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט עֲשָׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לִפְנֵיהַּ כָּל חַי: אֵלֶיךָ יי שׁוּעָנוּ
 וּבִבְקָר הַפְּלִתָנוּ תִקְדָּשְׁנוּ: אֵלֶיךָ יי נִפְשָׁנוּ נִשְׂאָה: אֵלֶיךָ נִשְׂאָנוּ אֵת עֵינֵינוּ וְהִשְׁכֵּב
 בְּשִׁטְיִם: הוֹשִׁיעָה יי כִּי גֹמֵר חֲסִיד כִּי פֶסוּ אֲמוֹנִים טַבְּנֵי אֲרָם: עֲזָרְנוּ מֵעַם
 יי עֲשֵׂה שְׁטִיִּם וְאַרְצֵן: לֵי הַיְשׁוּעָה וכו'.

ק ט"ב א"ב ונסוף תחום אליה בר שמעיה חוק. אלהינו ואלהי אבותינו.

אִפְסֵם הוֹד כְּבוֹדָהּ נִאֲלָמָה רַבְרָנִית. בְּשִׁפְלֵי יִשְׁבָּה
 הַתְּשֻׁה גַחְלִשָׁה נְבִרְתָּנִירָה. גַּם סוּגָה גּוּגָה גְסוּגָה
 אַחֲזוּרָנִית. דָּלְלָה אִמְלָלָה לְוִיָּה אַחֲרוּנִית עִירָנִית:
 תַּחְלָלָה זְלָלָה חֲלָלָה וּכְשׁוּטָה פְרוּעָה. וְגִזְרִית כְּמוֹ
 דָּוָה וְנִטְמָאָרָה בְּצָרוּעָה. זָרָה גְזָרָה חֲלָל וּפְרוּזֵן
 גְרוּעָה. הֲזָרָה וְנִתְפָּזָרָה בְּאַרְצֵן לֹא זְרוּעָה: טְלֵאִיךָ
 בְּרַעַשׁ וּבְרָגוּ טְמֵא יְנֵמֵא. יַחֲרוֹק יַעֲרוֹק רַעֵב וְשֵׂאֵף
 צָמֵא. כַּח גְּבוּרְתֶךָ אִיפֵא יוֹדַע וּבְמָה. לְשׁוֹלְהִים
 זְמוּרוֹת אֵף בְּמָה וּבְמָה: מִמְּשַׁל רַב לְסָרֵב לְמָה
 הַחֲלֵט. גָּבַל בְּגָדִיב וְכִילִי בְשׁוּעַ שְׁלֵט. סִבְרוּ עֲלֶיךָ
 גִּקְרֵא וּבְשִׁמְךָ יִמְלֵט. עֲזָר הָיוּ תְהִיָּה מִשְׁגָּב וּמִפְּלֵט:
 פָּגַה לְתַפְּלַת הַעֲרָעַר וְלוֹ הַעֲתָר. צַחַן וְהָר וּכְתָם
 כְּבִם בְּכַנְתָּר. קוֹחַ תִּפְקַח בְּגֵי תְמוֹתָהּ וְהוֹתָר. רוּמָם
 קוּמָם שְׁמָם לְטוֹבָה לְהוֹתָר: שְׁכַט מְלַכְט מְחַבְט

גָּדַע וְשָׁבַר. הָעִיר קִנְיָהּ הָרִיעַ וְתַצְרִיחַ כְּגֹבֹר.
 אוֹבְדוֹת גְּבַחְרוֹת הַכְּסוּף וְהַאֲסוּף וְתַצְבֹּר. לְקַבֵּץ
 לְרַבֵּץ לְדָלוֹת לְהַעֲלוֹת מְבוֹר: יְשׁוּעָה תִקְרָא וְתַחֲשֵׁב
 וְתַשִּׁית חַל וְחֹמֹרֶיךָ. הַשִּׁפְלָה גְבוּהוּם הַמֶּדְרָגָה רֵאשִׁי
 רִזְקוֹמוֹת. בּוֹטְחֶיךָ לְנוֹחֶיךָ הַשֵּׁב בְּפִקְדֵי גְחֵמוֹת.
 רוֹדִים הַמַּעֲדִילִים יִלְבְּשׁוּ בְשָׂרֶךָ וּבְלִמּוֹת: שְׁמוֹר
 מַלְט עֲבָדֶיךָ יְדִידֶיךָ תַצְלַח. חַיֵּשׁ זְמַן קָרֵב פְּדוּתָם
 וְתַשְׁלַח. מַחֲלֵנוּ לָנוּ אֲבִינוּ הַמְטַאֲבֵנוּ סִלַּח. כִּי אָתָּה
 אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח: אֵל מִלֵּךְ יֵשֵׁב וְיָרֵךְ.

אל תבוא בטקפת עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: שומר ישראל שמור
 שארית ישראל: כי הוא יקאוב ויחפש יסמין וידין תרפיעה: כי לא יתן
 לעולם אדני: כי אם הוזה ורחם קרב חסדיו: כי הוא ידע יצרנו ובור כי עשר
 אנחנו: כי הוא ידע קמי שקרא אנו ולא יתבונן: כי בו יקטח לבנו כי
 בשם קדשו בשקנו: יד תסדה ה' עלינו כאשר יחלט לך: ילי הישועה וכו'.

קא בים אייב וכל נחיו כל עם עם חננים ונסוף חתום אליה כר שמעיה חוק.
 אלדנו ומלדו מבוטנו.

אֵיכָבָה אֶפְצָה פֶּה וְאֵיךְ אֲרִים עֵינַי. כִּי אֵין מַעֲשֵׂה
 וּבְיַדִּי זְכוּת אֵין. גְּעִיתִי הֵייתִי כְּשֹׁבֵר וּכְגֹבֵר עָבַרְוּ יָיִן.
 דְּמִיתִי לְגֹבֹר שְׂאֵין בְּיָדוֹ כְּלֵי זֵינ: הַחֲרַד לֵב דָּל
 וְחַדַּל תְּהוֹקֵם סָרְסוֹר. וּמָה יִפְעַר גְּבַעַר מִדַּעַת וּמִבֵּין
 חֲסוֹר. זְדוֹנָה בְּחַבּוֹ טְמוֹן וְאֵין בְּקִרְבוֹ אֲסוֹר. חוֹטֵא רַב
 מְרִי בֵּיד מַגְוִל מְסוֹר: מוֹרַד לֵב גְּבוּהַ הַלְוָה תִּבְא
 לְבַקֵּשׁ: יִשָּׂר הַעֲוֵה תוֹכְחוֹת קִין פִּתְלָתוֹל וְעַקֵּשׁ.
 בְּשָׁל בְּרַבּוֹ וְאַשְׁמָתוֹ וְצַחְנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לְבוֹ אֵין
 חוֹרֵשׁ בְּפַעַל כְּפִיו נִקְשׁ: מַעַן טַעַן כְּפֹצֵה לְהַשִּׁיב

קוּרֵי אִמְצָא. נִתְעַבְתִּי וְנִאֲלַחְתִּי כִּי מָלֵאתִי דָפִי
 וְשִׁמְצָה. סִפְק מִיָּמַי לֹא נִאֲמְנוּ כְּאֲכֹזֵב מוֹצָא. עֲצֻרוֹתַי
 אֲנִי וּמִרְקָה וְצוּמוֹתַי לְרִיב וּמִצָּה: פֶּשַׁע מְחָה וְעוֹן
 שָׂא וְאִשָּׁם כִּפֹּר. צַעֲקוֹתַי מִצָּרָה לִי נִכְלָם בְּיֹשֵׁב וְחֹפֵר.
 קִצְף שִׁבְדִי וְרָגְזוֹ הִנֵּחַ וּכְעַם הַפֶּה. רָצָה מְרַצָּה וּמִתְחַבֵּב
 וְעֶרְבֵב נוֹקֵץ חוֹפֵר: שִׁבְטֵי פְּלִיטֵי יִשְׂרָאֵל הַכּוֹזְנֵי בְּלֵב
 נָבֵר. תָּם הַחֲזִיקוּ תַחַן הַפִּיקוּ נִשְׁקוּ בֵּר. אֵת יְיָ
 בְּהִמְצָאוֹ לְדַרְשׁוֹ חֵיל יִגְבֵּר. לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּץ עֲנוֹת
 עֵנִי וְנִשְׁבֵּר: יוֹם יִשׁוּעָה וְעַת רְצוֹן אִמְצָא לִפְנֵיךָ.
 הִנּוּן וְרֵאוּי וְשִׁלְבִים וְרֵצוֹי אֲחֻשֵׁב לִפְנֵיךָ. בְּעִמְדֵי
 לְהִתְפַּלֵּל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּנֵיךָ. רְצִיתִי אֲתֶכֶם
 הַשְׁמִיעֵנִי סִלְחֵתִי נְתַבְּשֵׁר מִמְּעוֹנֶיךָ: שִׁקְדוֹ נָא בְּנֵי
 עֲלִיזִין וּמְלוֹ קִשּׁוֹת. מִבְּשׁוּל הָרִימוֹ פָּנָיו דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל
 מִעֲקֻשּׁוֹת: עוֹן עֲזָבוֹ וְהִתְעוּדוֹ וְאֵל תּוֹסִיפוּ לְהִקְשׁוֹת.
 יוֹדֵעַ יִשׁוּב יִרְצָה יִקַּח כְּבוֹשִׁים וּבִקְשׁוֹת: הִקְשִׁיבָה
 הִנּוּן הִנּוּן הַאֲזִינָה עֲרֵךְ שׁוֹעֵתִי. וְעֲקִי רָצָה הַתְּרַצָּה
 וְהִתְפַּיִם לְקוֹל תְּחִנָּתִי. קְרֵאתִיךָ מִמְּצַר קָרֵב אֵלַי
 וּלְכֵה לִישׁוּעָתִי. חוֹשָׁה לְעֲנֻרְתִּי אֲדַגֵּי הַשׁוֹעֵתִי:

אל סוף יושב ותי טו לכל קראת.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט עֲמִטוּ כִּי לֹא יִצְדַק לִפְנֵיךָ כָּל נְדִי: בְּרַחֵם אֵב עַל בְּנֵים כּוֹ
 בְּרַחֵם הַיְיָ עֲלֵינוּ: אל תהנוּ הַיְיָ מִטְּאוֹי רִשְׁעֵי וְטִמְאֵי אֵל תִּפְסַק יְרוּמוֹ סִלְחָה: אל תִּשְׁפֹּט
 שִׁבְלֵת טִים וְאל תִּבְלַעְנֵנוּ מִצּוֹלָה וְאל תִּאֲסֵר עֲלֵינוּ בְּאֵר פִּיה: אל תִּסְתֵּר פְּנֵיךָ
 מִעֲבֻרֵינוּ כִּי צָר לָנוּ מִיָּד עֲנֵנוּ: בְּךָ בְּטַחֵנוּ אֲבִיטֵנוּ בְּטַחֵנוּ וְתִפְלֹטְמוּ: לִי וְרֵשְׁעֵנוּ.

אב לרחם ורב סלוח חוללתנו. בני ברית קדש ולא
חוללתנו. גולים ואחרו בקרבנו כאשר יחלתנו.
וסלחת לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו: דם ונעור
סדיח ודין שאיר. החטא יעלם וכל ימצא להכאיר.
וען יבקש ואיננו בנמט להכאיר. כי אסלה לאשר
אשאיר: זהם מרבה ופסק נוחח הממילה. הציצת
חפיפת לכלוך שרץ טלה. טהרת טבילת צנור
מיידי יקלה. כי אתה יי טוב וסלה: יען סרחנו
גדחנו ומשכן רוח. כי רבתה הטמאה ואין מזה.
למענה יי באו ולפנים מזה. סלה נא לעון העם הזה:
מספר עצמו חסדי רב גמוליה. נהנת לעם בני
ברית למוליה. סבלם נא השא במקדם גמוליה.
וסלחת לעמך אשר הטאו לך: עלינו ממרום רוח
קדשך יערה. פרוש והתקדש והקדש לנו יברא.
צרוף ומרוק בלי יסורים תורה. כי עמך הסליחה
למען תורא: קומם נפילה עוד מלהוסיף דאבוננו.
רוח חן רוח שבע רעבוננו. שלמו חמו עת רעוע
בוננו. למען שמך יי וסלחת לעוננו: שירים הננו
ומי כמזך נשא. לא על צדקתינו אות ננסה. מדת
המון רחמיך נפיל מנסה. יי שמעה יי סלחת יי
הקשיבה ועשה: ביראתך ובתורתך. הכן פעמינו
לצעוד. ביד עוננו כי בשלנו למעוד. יהי ויאמן

דְּבָרְךָ הַטּוֹב לְסַעוֹד. כִּי אֶסְלַח לְעוֹנָם וּלְחַטָּאתָם
 לֹא אֶזְכֹּר עוֹד: יוֹדַע תַּעֲלוֹם כָּל דָּם וּלְחוֹם. חַטָּאתֵינוּ
 יִדְעָנוּם וְאֶתְנוּ בְּכָל הַחֹם. הִנְנּוּ אֶתְנוּ לָךְ מְצוּא
 בְּכַף וְתַנְחוּם. וְאַתָּה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת תַּנּוּן וְרַחוּם:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי אלהים באו נזים בגחלתך
 טמאו את היכל קדשך שטנו את ירושלם לעינים נתנו את נבלת עבדיך
 מאכל לעוף השמים בשר חסדיך לחיות ארץ: שפכו דמים סביבות
 ירושלם ואין קוברי: אלהים אל בְּכִי לָךְ אל תתירש ואל תשקט אל: לוי הישעה.

קג שלישית. ימים איב נסובם ולחייב ימים השריק.

אֱלֹהִים אֵל דְּמִי. אֵל נֶקְשֵׁר בְּשָׁמַי. אֵל הַבִּסָּה דְמִי:
 בְּמִדְרָשְׁךָ נְדוּלָה יְחִידָה. בְּכָל מִדְרָשֵׁי הָעוֹדָה. בְּתוֹךְ
 קִהַל וְעַדָּה: גְּלַה דְמִים נִשְׁפָּכִים. גְּוִיּוֹת יְלָדִים רַבִּים.
 גְּוִי נְתַתִּי לְמַכִּים: דְרוֹש דְמִים נִגְעוּ. דְמִי שִׁסְעוּ
 וְקָרְעוּ. דְמִים בְּדְמִים פָּנְעוּ: הֵעֵל אֱלֹהֵי הַתְּאֵפֶק אִיוֹם.
 הֵעֵתֵר הַתְּנָה פְרִיּוֹם. עֲלֶיךָ הִרְנָנוּ כָּל הַיּוֹם: וְהִמְלַכְתִּיךָ
 בְּמֵאֵד וּבְמִנְיָנִי. וְקִרְאתִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי. וְאַהֲבַת אֵת
 יי: זֶה אֶחָד הוּא. זֶה שְׁמוֹ אֵיחָדְהוּ. זֶה אֵלֵי וְאַנְדָּהוּ:
 חֵי לְבַד תְּבַלָּה. תַּנּוּן וּבִינְךָ גַפְלָה. תִּרְב לִי אֶבְלָה:
 טַבַּח אוֹיֵב בְּלֹא בֶן. טְהוֹר וּמְלֵךְ יִסֵּד בֶּן. טְבוּחַ טַבַּח
 וְהַבֶּן: יְקַדִּישׁ עַל הַתּוֹדָה קִרְבָּנוּ. יַחַד הָאֵב וּבְנוּ. יְקָרִיב
 אוֹתוֹ לְרְצוֹנוֹ: בָּלֵם הַבְּשָׁרוֹ מְגִישִׁים. בְּהַגִּים וּלְוִיִּם
 וְנָשִׁים. בְּמַקְטִיר וּמְגִישׁ לְאִשִּׁים: לְכוּף צְוָאר
 וּלְפִשְׁטָה. לְחִיק אֲמוֹתָם לְשִׁחִיטָה. וְלֹא נִשְׂאֵר

פְּלִיטָה: מִשְׁאֵר קָרְבָּנוֹת שְׁנוֹ. מְזַהֵר בְּאוֹתוֹ וְאֵת בְּנוֹ.
מִן הַצֵּאֵן קָרְבָּנוֹ: גִּשְׁחַט הָאֵב וַיְחִידוּ. גַּעְקֹד רָגְלוֹ וַיְהוּ.
גִּשְׁבֹּב יִי לְבָדוֹ: סַעֲפִים שָׁנָא לְבָמוֹ. סְמָלֵי הַקִּנְיָה
וְגִלּוּלֵימוֹ. סוּרוֹ טָמֵא קָרְאוּ לָמוֹ: עוֹרֵר מְדַנִּים וְקָרֵב.
עָנּוּ בְיוֹם הַרְג רֵב. עִם שׁוֹנִים אֵל הַתְּעַרְב: פֶּה שֶׁקֶר
פוֹעָה. פְּסִילֵי חֲמָנִים רוֹעָה. פְּנוּל הוּא לֹא יִרְעָה:
צְבָאוֹת הַגַּעְקֹד בְּשָׂה. צְרִידֵי מַנְחוֹת וּמַעֲשֵׂה. צֹה
יִי אֵת מִשְׁה: קָרְבֵן לְשֵׁם הַמִּיחָד הוּא. קוֹיץ לְמִזְבֵּחַ
יְחִירוֹהוּ. קֹדֶשׁ הַקִּדְשִׁים הוּא: רַבּוֹ מִקְלָאוֹת עֲדָרֵי.
רָפְסוֹ טָבְחוֹ עוֹבְרֵי. רַבִּים רוֹדְפֵי וְצָרֵי: שָׂרֵי יְהוּדָה
קֹדֶשׁוֹךְ בְּאָדָם. שִׁפְכוּ דָמָם מִזְבֵּחַ לְאָדָם. שֵׁם
בְּגִימִין צְעִיר רֹדֵם: תֵּאֵר כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ. תַּעֲבוּ
שָׂרִים וּמֶלֶךְ. תְּבַאֲיָנָה בְּהִיבֵל מֶלֶךְ: תְּמִימִים
מִזְבֵּחַ תְּמָרוֹ. שְׂאֵם עָלוּ לֹא יָרְדוּ. רַעִים בְּמוֹתָם לֹא
גִּפְרְדוּ: קָטַן מִהַכִּיל מִזְבֵּחַ אֲרִיאֵל. צֶאֱצְאֵי מִקְטִיר
גְּבִרְיָאֵל^(*). פְּקוּדֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עוֹלֵל עֲצָמָתָיו
וּמוֹתָיו. סְדוּרִים בְּעֵלוֹת מִתָּיו. גַּתַּח אוֹתוֹ לְגַתְּחָיו:
מִקְרִיב בָּשָׂר זְרוּעִים. לֹא מָנְעוּ עֲצָמָם בַּפֶּעַם. בַּפֶּר
בְּעָרוֹ וּבְעַד הַעַם: יְסוּד מִזְבֵּחַ לְפָנָי. טְבַחְתִּי אֵת
בְּנֵי. תַנּוֹן וְרַחוּם יִי: זְכוּר עֵינֶךָ רֵאֲתָהּ. וְחַרְבֶּךָ דְּמִי
רוֹתָהּ. תִּבְאֵת יוֹם קִרְאָתָהּ: דְּאֵבֶת יְנוּנֵי תִשְׁלַחֲהֶם.
גְּבַח דְּמִים וְתַנְחֶם. אֲתָהּ תִקּוּם תִּרְחֶם: אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְכוּ'.

(*) כן בנוסחאות, אבל בחלק מהם נכתב, יום הניבתי י"ב ט"ז והיום הנחתה וירחל י"ב ט"ז.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל מי: זכר אלהים את בריתו
 את אברהם את יצחק ואת יעקב: טרה נטו ליראיו זכר לעולם בריתו:
 נתתה ליראיך גם להתגוסס טפני קשט סלה: זכר להם בריתך והנחם קרב
 וחסדיך: ונתת יגדל נא כח ארצי כאשר דברת לאמר: וזכרתי אני את
 בריתי אותך בימי גערודך ובהקטנותי לד ברית עולם: אל תחלל בריתך
 ימצא שפתיה אל תשנה: לוי הישעה זכר.

קד עקדה. כים איב ונסוף חתום שלמה בר יהודה נביחול. אריא.

אז בהר מר דין יונת אלם. בקחתו איתן עולה
 ושלם. גאה בתנו קח נא העלם: תרוקמה לוי קדש:
 דת הטנא לפני להגיחיו. הקרב נא את בנה לאשכר
 ספחהו. ואני בתרתיו קום משחהו. שמן משחת
 קדש: וך בשמעו לבו לא ראב. חפץ צורו חשק
 ותאב. טפלו שגיהם הבן והאב. והשתחוו לוי בהר
 הקדש: יער עצים ולשפות דרך. בטה ותמה יחיד
 ורך. להג איה השעה הנערך. להקדישו לוי קדש:
 מרום יראה לו השעה והוא ישיב. גפש אם עקרת
 שמתודה להושיב. סוקר ספונות שועתך יקשיב.
 ישלח עזרך מקדש: עמדינא אבי וקשור הטבת. פן
 אגור מפני האבת. צמדני פן אתלל הזבת. ולהבדיל
 בין הקדש: קפץ לבבות בפר אשבל. ראותו אביו
 גשבל שכול. שלח ירו לעשת ארת כל מלאכת
 עבדת הקדש: תרשישים צעקו בשמי מרומו.
 שחוט יונת אלם הויכל יחזה מי. לו ללו יהנו אל תתנו
 דמי. שאו ידכם קדש: מרום בהביט עוקד וגעקד.
 השעה עקוד והאש חוקד. בחון טהרלב זכר ופקד.

וּנְשַׁמַּע קוֹלוֹ בְּבֵאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ: רַחֵם מְלִיץ בְּקַחְתּוֹ
 מִשְׁלַחַת. יַחֲדָךְ פָּדְעוּ מִרְדַּת שַׁחַת. הִנֵּה כְּתוּבָה
 לִפְנֵי כְּתִיבָה מִפְּתַחַת. פְּתוּחֵי חֶתֶם קִדְשׁ: וְאֲנִי
 יָדַעְתִּי חֵם דְּרָבָךְ בְּשִׁפְרֵךְ. דַּוּן וְרוּץ וְקַח אֵיל תַּחַת
 עֵפֶר. הִכִּינּוּתִי כִפֹּר לְאֲשַׁבֵּל הַכֹּפֶר. הוּא וְתַמּוּרְתּוֹ
 יִדְוֶה קִדְשׁ: גְּמוּלָה גְּמֻלַּט מֵאַבְחָה נִשְׁחָזוּ. בְּפִשְׁטוֹ
 צִוְּאוֹ דָּמּוּ לֹא גִפְחָזוּ. יְמִינוֹ אָחֻז בְּיוֹבֵל הַנְּאֻחָזוּ.
 לְהַקְרִיבוֹ לִי קִדְשׁ: רַחוּם הַתָּן שְׁלוֹם לְאַחֲרֵיתוֹ.
 חִזְכּוֹר הַיּוֹם לְגִזְעוֹ בְּרִיתוֹ. לִיְהִי הַפְּלִיטָה וְשִׁאֵר
 שְׂאֲרֵיתוֹ. הַדְּוִיָּה פְּלִיטָה וְדְוִיָּה קִדְשׁ: אֵל סֵלָה יִשָּׁב וְזִכֵּר

טוב :: לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב :: לקח לנפש הדרדושני: טוב
 :: למען ביום צרה וידע חסי בוי: כי טוב :: לעולם חסדו ועד דוד ודוד
 אמונתו: טוב לחסות בני טבטח באדם: טוב לחסות בני טבטח בנדיבים: טוב
 אשר :: על בן יורה חסאים בדרך: טוב וחיל ודוקם לתשועת :: הושיענו
 אלהים כי באו כים עד נפש: הושיע :: את עמק את ישראל: הושיעה
 את עמך וברך את עמלקה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה :: כי גטר חסד
 כי פסו אמונים טבני אדם: עזרנו אלתי ישענו על דבר כבוד שקף וחצילנו
 וכפר על חטאתנו למען שקף: לוי הושיעה וזי.

קח פוסקו. הילך כים איב לורי חנת כי הנה וחנת ברנותו, בן ככ"י, יק
 בספרי דפוס בשנת ה'רנ"ה.

כִּי הִנֵּה בַחֲמַר בְּיַד הַיּוֹצֵר. בְּרִצּוֹתָו מִרְחֹב.
 וּבְרִצּוֹתָו מִקְצֵר. בֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ חֶסֶד נּוֹצֵר. לְבְרִית.
 הַבֵּט וְאַל תִּפֶּן לַיּוֹצֵר: כִּי הִנֵּה כְּאֵבֶן בְּיַד הַמְּסַתֵּת.
 בְּרִצּוֹתָו אוֹחֻז וּבְרִצּוֹתָו מִכְתָּרָה. בֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ.
 מִתְּוִיָּה וּמְמוֹתָת: כִּי הִנֵּה כְּגִרְזֵן בְּיַד הַחֶרֶשׁ. בְּרִצּוֹתָו
 דְּבִק לְאוֹר. וּבְרִצּוֹתָו פֶּרֶשׁ. בֵּן אֲנַחְנוּ בְּיַדְךָ. הַטְּמַךְ

עני וְרַשׁ: כִּי הִנֵּה כְהֵנָה, בְּיַד הַמַּלְאָךְ. בְּרִצּוֹתָו אוֹחֲזוּ.
 וּבְרִצּוֹתָו שְׁלַח. בֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, אֵל טוֹב וְסֵלָה: כִּי
 הִנֵּה בְּכּוֹכְבֵית, בְּיַד הַמְזוּנָג. בְּרִצּוֹתָו חוֹגֵג. וּבְרִצּוֹתָו
 מְמוּזָג. בֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, מְעַבִּיר וְדוֹן וְשׁוֹגֵג. כִּי הִנֵּה
 בְּיָרִיעָה, בְּיַד הַרוֹקֵם. בְּרִצּוֹתָו מְנַשֵּׁר, וּבְרִצּוֹתָו
 מְעַקֵּם. בֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, אֵל קִנְאָ וְנוֹקֵם: כִּי הִנֵּה כְּכֶסֶף,
 בְּיַד הַצּוֹרֵף. בְּרִצּוֹתָו מְסַנֵּס, וּבְרִצּוֹתָו מְצַרֵּף: בֵּן
 אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, מְמַצִּיא מְזוֹר וְתַרְף: כִּי הִנֵּה כְּחַפָּה,
 בְּיַד הַפּוֹרֵשׁ. בְּרִצּוֹתָו זוֹקֵף וּבְרִצּוֹתָו מְשַׁפִּיל וְקוֹרֵם.
 בֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, מְאִיר סֹהַר וְתָרֵם: כִּי הִנֵּה כְּאֵשׁ,
 בְּיַד הַנּוֹפֵחַ. בְּרִצּוֹתָו נוֹפֵחַ, וּבְרִצּוֹתָו מְפִיל פִּיחַ.
 בֵּן אֲנַחְנוּ בְיָדְךָ, נִשְׁמָה בְּאֵף מְנַפִּיחַ. לְבָרִית הַבַּט
 וַיֵּלֶךְ הַסֵּן לַיָּצָר: כִּי רַעַה סִחֲבוֹר וְכוּ', אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וְשִׁטְתִּיךָ לֹא יִקְטְנוּ: אֵתָה
 תִּקְוִים תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּנָה כִּי כֹּא מוֹעֵד: וְכִּי אֱלֹהִים רַחוּם נִשְׁפָּרָה לִבִּי
 נִשְׁפָּר וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְקָה: הִיטִיבָה בְרִצּוֹנָה אֵת צִיּוֹן. תִּבְקָה חוֹמֹת
 יְרוּשָׁלַם: אִם תִּחַפֵּץ וְכִי צָרָק עוֹלָה וְלֵילִל. אִם יַעֲלוּ עַל כַּוְכָבָה פְּרִים: וְעַתָּה
 יְיָ אֱבִינוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחֲטָר וְאֵתָה יִצְרָנוּ וְנִמְנָשֶׁה יְדָה בְּלִטּוֹ: אֵתָה יְיָ לֹא
 תִּבְלֹא רַחֲמֶיךָ מִטֵּנוּ. חֲסֶדְךָ וְאֲמִתְךָ תִּטֵּד יִצְרָנוּ: וְכִי רַחֲמֶיךָ יְיָ וְחַסְדֶיךָ כִּי
 מִעוֹלָם חֲסִי: וְכִרְנוּ יְיָ בְרִצּוֹן עֲטָה. פִּקְדוֹנוֹ בִּישׁוּעָתָה: וְכִי עֲנִיָּה נְהִיָּה לְךָ
 נְאֻלֵּם שִׁבְטֵי נַחֲלֶתְךָ הַר צִיּוֹן וְהָ שְׂכֵנֶת בּוֹ: וְכִי יְיָ חֲבַת יְרוּשָׁלַם אֲהַבֵת צִיּוֹן
 אֵל תִּשְׁכַּח לְנַעֲחַ: וְכִי יְיָ לִבְנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עֲרֹו. עֲרֹו עַד
 הַיּוֹם כִּי: וְכִי לְאֲבֹתֵם לִיצְחָק וְלִישְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ
 וְתִדְבַר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֵת וְרַעְמָם כְּבוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכֵל הַאֲרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר
 אֲסִרְתִּי אֵתוֹ לְרַעְמָם וְנַחֲלוּ לְעַלְמֵם: וְכִי לְעַבְדֶיךָ לְאֲבֹתֵם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב. אֵל
 תִּפְּן אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רַשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל גַּא מִשֵּׁת עֲלִינוּ חַטָּאת
 אֲשֶׁר טָאֵלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאתוֹ: תִּשְׁאֲנוּ צוֹרְנוּ. סֵלַח לָנוּ יִצְרָנוּ:

אוילים מדרך פשעם. ומעונתיהם יתענו בְּרִשְׁעֵם.
 בְּרִחְמֵי־גְדוֹלִים הוֹשִׁיעֵם. חַיִּים לַחַזוֹת בְּנַעֲם:
 בְּנַעֲם בְּמִדַּת מַחְמַל. תַּחֲזֵן גְּיוֹתֵנוּ מִהַקְמַל. כִּי יִלְדְנוּ
 לַעֲמַל. לֹא כְעוֹנֵתֵינוּ גָּמַל: גָּמַל וְחֶסֶד גָּדַל. וְדַרְכֵי
 טוֹבוֹ לֹא חִדַּל. וְעַתָּה פָּחוּ יִגְדַּל. לְהַבִּיא עָלֵינוּ צַעֲקָה
 דָּל: דָּל צַדִּיקְתּוֹ לַחַזוֹת. חַיִּים בְּטוֹבוֹ לְהַתְּחוּת. יַחֲלִצֵנוּ
 מִפְּצָעִים וּמַכּוֹת. מִדְּבַר הַחוֹת: הַחוֹת יִסִּיר קִוִּיתָיו.
 אֲרַח צַדִּיקוֹתָיו אוֹתָיו. יַעֲגִי בְצַדִּיק קְרֵאתָיו. אָמַר יי
 וְרַפְּאֵתָיו: וְרַפְּאֵתָיו חֶסֶדְךָ הוֹדִיעֵם. נִתְּוַכְחוּ
 בְּמַכּוֹבוֹ יִצְוֵעֵם. הִלְוִינָם בְּצַלְךָ מְלִינְגֵעֵם. עַד יַעֲבֹר
 זַעַם: זַעַם יִשְׁבֶּדֶ בְּחֶסֶדּוֹ. יִגְלֶה לִירְאָיו סוּדוֹ. וְכֹל יִצְוִרֵי
 יִסוּדוֹ. יוֹדוּ לֵי חֶסֶדּוֹ: חֶסֶדּוֹ בְּאִמּוּנָה לַחֲטוֹב. כִּי
 בְּכֹל מַדּוּתָיו טוֹב. שֶׁאֵין עוֹן וְקַח טוֹב. הוֹדוּ לֵי כִּי
 טוֹב: טוֹב לְהַמְצִיא תַעֲל. כִּי יִשׁוּבוּן מִפְּעַל. וַיִּגַּל
 אֲוָנָם לְהַעֲל. הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל: יִפְעַל לְעֶפֶר וְאֶפֶר.
 פְּעָמִים וְשִׁלֵּשׁ יִכְפֹּר. לְמַלְיָן. יִשֶׁר יִסְפֹּר. וַיֹּאמֶר
 מִצָּאתִי כִפֹּר: כִּפֹּר לְמִצָּא יִאֲוֶרֶת. וַיִּכְתּוֹב שׁוֹכֵר
 לְמַנְבֵּת. וּמִשְׁפָּט לֹא יַעוֹת. תַּצֵּל לְקַחִים לְמַוֹת:
 לְמַוֹת מְטִים לְנִסְה. וּבְמִסְרָם יַחֲתֵם לְהַנְּשֵׂא. וְנִוָּה
 מִעֲבַר יִכְסֶה. לְהַסִּיר אָדָם מִעֲשֵׂהָ: מִעֲשֵׂה יִדְּיוֹ בָּלָם.
 כָּל בָּאֵי עוֹלָם. יִבִּיאֵם בְּמִשְׁפָּט לְהוֹכִילָם. עַל כָּל
 גַּעֲלָם: גַּעֲלָם וְנִלְוֵי הַסֵּלַח. וְלֹא תִטֵּר לְנִתְעַב וְנִתְעַלֵּת.

הַפְּעָה בְּיָדֵינוּ יִצְלַח. אַתָּה אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח: סִלַּח
נִפְלְאוֹתֶיךָ הַגָּבֹר. וְתַעֲצוֹר דְּבַר וְכָל שִׁבְר. בִּי מַה
יִצְדַּק לְדַבֵּר. יָמָיו כָּצַל עוֹבֵר: עוֹבֵר וְגַו חַיִּשׁ מִפְּנֵיךָ.
וְהוּדָה יַעֲמִיד לִפְנֵיךָ. חַי נִקְדָּשׁ בְּאוֹפְנֵיךָ. חֶסֶד וְאַמֶּת
יִקְדָּמוּ פְּנֵיךָ:

חזן ספרים ויירד ספאגננדעו נילט גענוגט.

פְּנֵיךָ הָאֵר בְּצַד־קוֹחֶיךָ. לְעַם שׁוֹמְרֵי חֻקוֹתֶיךָ. תִּמְחַר וְתִקְרַב
חֲשׂוֹקֶיךָ. אֲדָנִי כָּבֵד צַד־קוֹחֶיךָ: צַד־קוֹחֶיךָ לְהַרְבּוֹת תְּרַאֲנִי. וְנִחְמֹזֹת
טוֹבוֹת תִּבְשָׁרֵנִי. בְּעַמְדֵי פְּנֵי אֲדוֹנִי. וְתָרַם כְּרָאִים קָרְנֵי: קָרְנֵי
תְרוּם בְּעֶלְצוֹן. בְּשׂוֹבְהָ לְגִדּוֹר פְּרָצוֹן. וְתִפְלְתִי כּוֹבְחֵי צֶאֱן. יְיָ בַעֲת
רְצוֹן: רְצוֹן עֲנִיחֶיךָ תַעֲגֵנּוּ. וְיֹם יִשׁוּעָה תִחַנְּנֵנוּ. הַבֶּט נָא עִמָּךְ בְּלֵנוּ.
יְיָ תִשְׁפֹּת שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ תִסְרַף־יְיָ. וְחַטָּאתֵינוּ תִמְחַר לְצַרְפֵּי.
וְחִמָּה עוֹב וְהִרְפֵּי. וּמַעֲשֵׂי יְדִידָה אֶתְרַף: תְּרַף שְׁנֵנוֹת מְעִילָת. וְהַדּוֹגוֹת
גַּעַר בְּמַצּוֹלָה. רְצִי חֵן קָרֵב לְהַנְצִילָה. בַּעֲת חוֹזֵאת רוּחַ וְתַצְלָה:

וכד לנו ברית ח"ו"ו בין סחא ומסא (נייטע 20), דרמן דרמן היער ספאגננדעו.

קו טים השריק וחתיכ טים א"כ ובסוף חתום אפרים ברבי יעקב חזק.

הָא שָׁמַע מִרָא דַעֲלָמָא צְלוֹתָא שְׁפִירָא. שְׁאֲרָא
דַעֲמָה מְצַלִּין לָהּ בְּצַפְרָא. רַחֲמִין בְּעִין וּמִשְׁבַּחִין לָהּ
הַדִּירָא. קַדוּשֵׁי וּבְרוּכֵי שְׁמֵךְ רַבָּא וַיִּקְרָא. צַדִּיקָא
מְצַדִּיקִין דִּינָה וְאַרְחִיקָה לְיִשְׂרָאֵל. פְּקוּדֵיךָ מְלִין אַרְפֵּי
רִיקְנִיהוֹן לְנִשְׁרָא. עֲנִיָּהוֹן וְתַעֲנִיחֵיהוֹן לְפוֹשְׁעֵיהוֹן
עֲמַהוֹן מְסִירָא. סְרִיחָה חֲלַבְנָה בְּחַדִּי בְּסַמְנִין
אַמִּירָא. נִקְטִין וְסִבְלִין עֲלֵךְ קְטֵלָא אַבְרָא. מִיתוֹת
וְנִלוֹת וּמִלְקוֹת רַבְתָּא וְחַמִּירָא. לִכְמָה אַבוֹת גְּזִיקִין
וְגִזַּק צַרְרָא. בְּלֵהוֹן טַעֲדִיקֵי וְנִרְפְּתִיקֵי וְעַקִּירָא

פְּמַהוּן לְמִימְרָא. יְחַרְפוּן בְּלָבָא בְּרַ בְּלָבְתָא מְאִיסָא
וּבְסִירָא. טַעַה אַחוּדֵי דְמַרְגָּא סָךְ קָרִי פְּלִסְתֵּרָא.
חֲדָדוּ לְסַבִּינָא דְהָא נִפְל הוֹרָא. זְקִיפָא נּוּמָא בְּרַגְלֵי
נְקַטְעָנָה לְמַבְרָא. וְעַד אֵימַת שְׁתַּקַּת מִשְׁתִּיקוּתְךָ
יִפָּה דְבוּרָא. הָא בִישׁוּן דְעַקוּן דָּא לְדָא עַקְרָבָא
זְבוּרָא. דִּינְצִיבָא בְּאַרְעָא וּבְשָׁמַי שְׁמַיָּא נִיזְרָא.
נְלוּתָא דְמִדְהַבָּה הַב הַב אֲמַרְהָ. בְּלוּ מַנְדָּה וְחַלְדָּ
שְׁלִיטְעִילִי לְמַטְרָא. אַרְיָא אַרְבָּא אַרְבַּעַת לִיאֲמִצְרָא:
אַדְיָה לְגִזְיָה זְקָם וְקַבְסְתָּן בְּצַעְרָא. בִּיָּא בִיָּא הָא
דְאַחַרְיָבָה לְבִירָה הַבְּחִירָה. נְמַרִין נִיקוּם וְנַגְזִר
נְזָרָה לְגִזְרָה. דְמַחוּ לָהּ בְּסִלְוָא עַד דְמַבַּע לָהּ
דְמָא מַבְשָׁרָא. הָא בְּמָא דְאִית לָהּ עִם נְחֹשׁ בְּכַפִּיפָה
דִּירָא. וְיִ מְאַלְתָּן וְקַלְמוּסָן וְיִ מִדְּבִיתָא וּמִדְּבָרָא.
זְמַנִּין שְׁתִּין תְּבַלִּין לְכַפְּאֵי דְמַחוּ לִי בְּתַנְגְרָא. חִי בְּטַלְדָּ
וְלֹא בְּטַלָּא דְבַר מַצַּר וְתַבְרָא. טְרוּ וְשַׁקְלוּ בִי כָּל
יִזְמָא וְאַמְרִין אֲמִירָא. יֵאֵי לָךְ עֲנִיּוּתָא כּוֹרְדָּא סְמָקָא
לְסוּסָא חוֹרָא. כְּמָה נְמוּלָה אַתָּה מַבְעַלְךָ מִתְּבַלָּא
וְעַקְרָא. לִיכִי דִן מְנָה גִט פְּטוּרָה. מִתְּקַצַּת מִחַמַּת
מָאוּם וּמִחַמַּת אֲסוּרָא. מִתְּפַסְלַת בְּפַנּוּל וְנִזְתֵּר
וְנִשְׁפָּךְ הַדָּם בְּעוֹרָה. גֵּר בַּר גֵּר לִית דִּיפְרַקְקָךְ
לְמִשְׁרָא. סְתוּן מַפְקָנָא אֱלֹהוּתְךָ מְאַנְדָּ דְלֵי
לְמִדְּבָרָא. עֲנִינָא רַחֲמֵנָּה לְצַלֵּן מִדְּאֵי דְעַתָּה
דְעַבּוּדָה זְרָה. פְּתַחִין הַבּוּ דְלֹא לוֹסִיף עֲלֵהּ מְנָה

לַמַּנְפְרָאִי. צוֹחֵן אֲבִיר לֵךְ אֶלְהִיז וְאֶמְרֵנּוּ
 יֵשׁ בְּרַדְיָא. קָבַלְתָּ אֲמוּנָתֵינוּ לֹא שְׁמִיעָה וְלֹא
 סְבִירָא. רָשַׁע דְּקָרִי לֵה מֵאֵי קָרִי לֵה בְּשַׁקְרָא.
 שְׁבוּעָה דְלֹא נִשְׁבַּקְנָה עַד זְכִילָה בְּתַרְיָא.
 תְּקִיפָא הִדְרָדְךָ עָלֵינוּ וְהִדְרֵנוּ עָלֶיךָ דְלֹא לַמַּנְפְרָאִי:
 עֲפָרְיָא בְּפִמָּה דְאֵוִיב עַל הַדְּ דִּבּוּרָא. בְּרַ מְנַה
 דִּהְוִיא אֲשֶׁתִּקַּע דְלֹא דְכִירָא. הָא בּוּרְכָא וּבִדּוּחָא
 וְאֲשֶׁתִּמַּע מִתְאַמְרָא. מוּכְיָ עוֹזְבָה דָּא דְלֵא
 לַמַּדְבְּרָא. סְבוּרִי וְקְבוּלִי עָלֵי חֵיתָא דְקַטְרָא. חֲלוּפִי
 מְרַנְנִיתָא בְּחַסְפָּא דִּין עַסְק בִּישָׁא סְחוּרָה. תְּכַל עַל
 דְאֲבָדִין וְלֵא מִשְׁתַּבְּחִין וְחַסְוִרִי מִחַסְרָא. וַיִּלֵּה
 לְחַסְרוֹנָא דְלֹא הִדְרָא וְאֲכָא תְּכַלָּא וְעוֹרָא. הָא דִּמְחָה
 מְחִי אֵת מְדַקְדַּק בְּחוּט הַשְּׁעָרָה. בְּרַ הֵוִי רַחֲמֵתִין
 עֵזִיזָא גְנִינָן אֲסַפְסַרָא. וְהַשְׁתָּא הַשְּׁמַיִם בִּינֵי לְבִינְךָ
 דְרָדְךָ בְּקִשָּׁה לְעַבּוּרָה: כָּל סְרַחְנֵי מִשְׁבָּקֵן וְדִידֵי
 מַנְפְּרָא. כָּל גְּלוּחָא הִדְרֵן וְדִידֵי מִתְנַבְּרָא. כָּל קִשְׁיֵי
 מִתְרַצֵּן וְדִידֵי לְדַבְּתָה הִדְרָא. כָּל שְׂרַנֵי מְנַתְרֵן
 וְדִידֵי מִתְעַבְּרָא. כָּל מְרַעִין מִתְסַנֵּן וְדִידֵי קִימְיָא
 וְשִׁרִירָא. כָּל דְלִתֵּן מִפְּתִחוֹ וְדִידֵן מִסְנְרָא. כָּל
 דְאֵלִם גְּבַר וְאֵנָּא חֲלִישָׁא וְתַבִּירָא. כָּל סִיסִין דְאֵית לֵךְ
 בְּרַחֲמֵךָ מִסְקָת לַמַּמְסְרָא. לְכַל סִלְפָּא חֲזִיתֵי קִצָּא
 פְּתִיָּא גְלוּחֵי אֲדִירָא. רְמִיתֵן מֵאֲנָרָא רְמִיא לְעַמְק
 בִּירָא. שְׁמַמִּית אֲכַלָּה לְגַרְסָנָא וּבְרַגְלָה רַפְסָה

שְׁאֵרָא. וּמְפָלִין לִי לְעֶצֶר וְשָׂרוּ לִי תַגְרָא. עֲבָדָא
 אֲסוּסִיָּא רָכַב וּמְרָה אָזַל וְאַפְכָא מִסַּתְבְּרָא. מַנְיָהוּ
 מַלְכֵי וְאַפְרָכֵי וְכַלְיָ סַרְרָא. כִּלְא עֲלֵמָא בְּנַחַת
 וְחַנְיָא וּבְנָךְ בְּצַעְרָא. קוּלְכָא רַעִיָּא הִלָּא קוּלְתָּהּ
 בְּאַתְרָא דְמָרָא. גְּדִיָּא מְסַנְקָא בְּכַת רֵאשׁ מוֹדִיקָךְ
 בְּזוּקִידָה. וּמַנְכֵם וּמַקְטֵל וּמַתְקֵל בְּאַמְרָא. נְכִסֵּי בְרָא
 לְפָם אָבָא וְאָבָא לְפָם בְּרָא. וּמוֹדִין בְּפָסִיק רֵאשִׁין
 יְמוֹת בְּפַצְיָעָה וְחַבּוּרָה. בְּלִשְׁנָא יַחֲוִירָא אֶתּוּ לְטַפּוּיָּי
 לִי בְּצַעְרָא. יְאִי קוּעַךְ לְזוּגָא לְמַנְזוּרָא. גְּרָרִי לָן
 בְּשַׁעְרֵי וּמִיַּחֲזִין אָנֹכּ גְּרָרָא. חֵלֵק וּכְלֵק יִדְעָנָא בְּנוֹפָא
 וּבְצוּאָרָא. וְחַס לְזַרְעִידוּ דְאַבוֹת לְמַכְפֵּר בְּעַקְרָא.
 הָא יְלַפְנָן מַצְפָּרְדָּעִים. קָלָא וְחַמְרָא. אוֹיִב וּמַצָּר
 אִידִי וְאִידִי חַד שַׁעוּרָא. מְנוֹפָה לְשַׁתְּלָם וּמַעֲלִיתָא
 מִשְׁפָּרָא שְׁפָרָא. מְדוּיֵל יְדָה מִשְׁתַּלָּם בְּגִירָא בְּתָרָא.
 דִּין מַנְהָ וּמַנְהָ וְאוּקִי לָהּ בְּאַתְרָא. עֲבַד דִּינָהּ
 לְנַפְשָׁךְ הֵיחָב וְתַנְקוּט פּוּרָא. יִקַּב דִּינָא לְטוּרָא
 וְהִיחֵי לְבֵית דִּין אַרוּרָא. טַעוֹן אַבוּהוֹן דִּיחֲמִי אָנָּא
 בְּטַעְנָה גְמוּרָא. אֲשַׁמַּע לִי קָלָא בְּכַבֵּי תַמְרוּרָא. אַף
 לְכַרְמֵךְ לֹא תִקְרַב אֲמַרִין לָךְ גְּזוּרָא. פִּרְצָה
 בְּאַחֲרֵיכּוֹךְ אִי לֹא תִגְדֵּר גְּדֵרָה. רַבָּה דַּעֲמָה
 מְדַבְּרָנָא דְאַמְתָּה בְּחִירָא. יְדֵאוֹן גְּשֵׁרִיָּא לְקַנְהוֹן
 וְיַתְעֵדִי מִשְׁנֵאָה בְּתָרָא. מַתְכַּנְשִׁין חֲמֵן כֹּל עֲדֵרִיָּא
 עֲדֵרָא עֲדֵרָא. בְּנַחֲמֵן צְפִיפֵן נַחֲמִיהוּ בְּשׁוֹרֵן טָבֹן

לְבִשְׂרָא. רְבֵן כְּבוֹכְבֵי שְׁמַיָא וּכְחֵלָא דְעַפְרָא. יִיְהִי
 בְּרַ גַּפְלֵי לְעַמֵּיהּ לְשִׁזְזָא לְשִׁאֲרֵי. יַעֲקֹר סוּסָן
 וְרִתִּיבִין וְיִמְגַר רִכְבֵּיהוֹן לְאַחֲזָרָא. קֹן קְלִמּוּסָא וְקֹן
 מְעֻלְתָא לְחַיִּים לֹן לְמַנְזָרָא. כְּטַל מְעַלֵן כָּל בִּישָׂא
 גְזָרָה. חֹדֶשׁ עַלֵן שְׁתָּא טָבָא וּנְהִירָא. וְכֹת קַדִּישֵׁי
 עֲלִמָּא אֲדָבֵר לְעֵירָא. וְכֹת כָּל דְקִטְלִין עֲלֵךְ וְכֹת
 כָּל תַּנָּא וְאַמּוּרָא. לְקַבֵּל קַטְנֵי אֲזִיקֵי לֹן סַנְגֵרָא.
 כִּבְּן גְּקַדְמֵךְ קָמִי רִישׁ שְׁתָּא וּכְפֹרָא. דְכָאֵב לֵה
 כָּאֵבָא לְאַסְיָא אֲזִיל לֵה אֲשׁוּרָא. חֹזֵק וְקִנְיָ עֲמֵךְ
 בְּהַנְבָּהָה וּבְמִשִּׁיבָה וּבְשִׁטְרָא. קִיָּם אֲנָא מְמִית
 וּמְתִיָה מְחִינָא אַף מְסִינָא לְקַצִּירָא:

הייטען זינטן סודא וסמא (וייטט 20) חונד פֿאנגט דעסן ווייטער הייט חן
 קח כים איב כפול ונוסקל יי חי חנוטת, ונסוף חסום כפול אסחים כרבי ועדק חוק.

יי שזמרי לביתך גאונה. שמירת קדש כמו גר מצוה:
 יאזים הצוה שמר הארץ. ואתה תשמור שאר ישראל:
 בעשרים וארבע מקומות מדבר. מגנים שזמרים
 שנים לפרפר: בבית המוקד וקנים ישנים. בתצרות
 אלהים ברענן השנים: גמולי פרחים יגובון בשיבה.
 בהקף רוכד שנתם ערבה: גדל הצגע בלכת מסכה.
 כבודו מסמן ליוצא ולבא: דרכים מסבים לבית
 הטבילה. לבלתי טהור במקרה לילה: דולקים גרות
 לכל צד אורה. וטבל וישב לצד המורה: הלא מעט
 שבתו בנגרע ערבו. ושער גפתח ויצא לדרכו:

המלת מַמְנָה מִזְרוּ מִטְרִים. לְטֹהֵרָה מִשָּׁבִים תְּרוּמָה
מֵרִים: וְדַפֵּק וּפְתַח מַמְנָה נִכְנֵם. וַיִּשֶׁן נִקְנֵם אֶף כִּי
נֶאֱמַר: וְקוֹל הַגְּבִיעִי יִזְוָרֵר לְעוֹרֵר. יִשְׁרוּן לְמַעֲמֹד
לְיוֹם לְשׁוֹרֵר: זְרִיזִים יֵצְאוּ חֲלוּקִים לְכַתִּים. בְּשָׁלוֹם
לְהַעֲמִיד מִבְּהֵן חֲבָתִים: זְהוּרִים לְחִצּוֹרָה וְלִקְמוּץ
נִפְטָר. חֲצִי עֶשְׂרוֹן וְכֻלִּיל הַקֶּטֶר: חֲתִיט נֶחֱל בְּמַחְתֵּת
בְּסָף. בְּאַרְבַּע קִבִּין לְחֹכֶה מְאֹסָף: חֲלִיפָה נִטֵּל
עֲשׂוּתָהּ מְעֵלָה. וְעֵרָה לְחֹכֶה וְזָהָב בְּלָה: טָפוֹר
מְפֹר בְּאֵמָה יִכְבֵּד. פְּסֻכָתָר כּוֹסָה לְיוֹם הַמִּכְבָּד:
טְבוּסִים לְפָיִם וְלִתְרוּם זָכָה. מְהַלֵּךְ בְּרִגְלָיו לְאוֹר
מְעַרְכָּה. יִקְדָּשׁ קִדּוּשׁ וְנִטֵּל מַחְתֵּהוּ. וְעֵלָה וְחִתָּה וְיִרְד
לְמִטָּה: יְדִידֵהֶם מְקַדְּשִׁים וְגַם רִגְלֵיהֶם. לְהוֹצִיא דָשָׁן
מִבִּינִים בְּלִידֵהֶם: בְּלִי מַגְרֵפוֹת בְּלִי מַתְלָאוֹת. פְּעֻמִּים
עֲלִיו כְּמוֹ שֶׁלֶשׁ מְאוֹת: כְּבוֹדוֹ מְרָאִים לְעוֹלֵי רִגְלִים.
כְּבוֹא לְרְאוּרָה בִּיפִי גְעֵלִים: לֹאֲקֻטִּים בְּכִרּוֹר עֲצִי
הַתְּאֵנָה. עֲרוֹךְ מְעַרְכוֹת שְׁתֵּים הֵנָּה: לְמוֹל הַמְזוֹרָה
עֲשׂוֹת הַחַזִּית. וַיִּרְדּוּ וּבָאוּ לְלִשְׁכַת גְּזוֹרָה: מַמְנָה
אוֹמֵר צְפוֹת לְמְזוֹרָה. וְצוּפָה מִזְכִּיר זְכוֹת הַמְזוֹרָה:
מִשׁוֹךְ הַטְּלָה לְחִמּוּד גִּשְׁמָר. מִבְּקָר מִמוּם בְּלִשְׁכַת
אֶמֶר: גְּבוּנִים לְהַרְגִּישׁ עֲזָרָה בְּלָה. בְּפִים שְׁנֵי בְּקוֹל
הַחֲמִלָּה: גִּבְחָם יוֹשֵׁב סֵגֵן הַכְּהֻנִּים. לְסִדֵּר פָּיִם וְעַל
פִּי גִמְגִים: סְדוּרִים זֻכִּים שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר. וְעַם הַשְּׁחָר
שְׁנֵים גְּחָסֵר: סְמוּךְ הַבְּקוֹר לְאוֹר לְחֵב. וְהוֹשִׁקוּ

התמיד בכוס זהב: עלית נתחיים בארץ להעריך.
והעת לקצר ואין עת להאריך: עריכת דשון בארבע
בלים. והבזז ומני בידם עולים: פתוח יורד וכיון
גרנש. והקול נשמע ושוחט נגש: פים קטרה
חדשים בלם. לרצות פעל ולברך חילם: צרופה
מנורה לרשן נכנס. שנים דולקים למזרח פנס:
צפות העדורה בנר דולק. ואף כי שמנו בחלק
בחלק: קרשיו לנוסם בערך גרות. חיש גם צרך
ליוצר מאורות: קרותם את שמע ועשר ערכות.
יברכו העם בשלש ברכות: ראויים חדשים הלא עם
ישנים. להפיים לעבוד בעלם ששונים: רביעי
להרגיש עלורת אברים. הלא מן כבש מזבח
להרים: שלוח בנדים מסורים בהנים. להפשיט
אותם ביד חונים: שלשה ותשעים כלי השרת.
ומשם בוך וכף הקטרת: הפוש מגרפה לבין האולם.
זרקה לרצפה ורעשו בלם: תהלה בעתה לכל בני
לוי. ורצו לקולה להשתחויה: אחוזים בידם כלי
דשונים. להשתחווארה בבואם שונים: אשר לו
מחפה לכל יפוח. מנח להחיל והוא משתחויה:
פרש העמדים והחל להקטיר. שחוח יצא בדרך
מפטיר: פרס הערב כמעשה שחר. וערך גרות
לאחריו אחר: ראותם נכנס גדול האחים. שלשה
אוחזים וכלם שחים: רצום יצאו אחרים בלם.

וְעָלוּ וְעָמְדוּ בְּמַעְלוֹת אֹלָם: יִבְרְכוּ הָעַם בְּרִבְרֵי
 אַחַת. וְהִיא הַמַּעְלָה בְּשׁוֹכָה וְנִחַת: יְדִיהֶם נְשׂוּאִים
 לִגְבֹּרֵי רְאִשֵׁיהֶם. לְבָרֵךְ הָעַם בְּשֵׁם אֱלֹהֵיהֶם: מִזְמַן
 סֵגֶן בְּיָמֵינוּ לְהַעֲלוֹת. מִשְׁרַת גְּדוֹל בְּחַפְצֵי לַעֲלוֹת:
 מִסֹּדֵר רֵאשׁוֹן לְהוֹשִׁיט עֲדָיו. סְמוּךְ לְנִתְחִים אֲמוּנָה
 יְדָיו: בְּבֹאוֹ לְחַקֵּף לְנֶסֶף נוֹתָנִים. וְתִקְעוּ חֲצוֹצְרוֹת
 שְׁנֵי הַבְּחִנִּים: בְּרַבֵּי תְקִיעוֹת בְּקָרֵב נֶסֶף. בְּסוֹדֵר
 לְהַגִּיף בְּשִׁחָה לְנֶסֶף: יִצְלַצַּל בְּצִלְצַל בְּקוֹל הַזְּדִיָּה.
 וְהַשִּׁיר הַחַל וְהַשְׁתַּחֲוֶיֶה: צְפוּפִים עוֹמְדִים לְקוֹל
 הַתְרוּעָה. וְעַל כָּל פָּרֵק בְּבָרֵךְ בְּרִיעָה: חֲלִילִים
 וְאֲבוֹב וְקוֹל בְּנֹרֵי. אֱלֹהִים יָשִׁיב הַמִּזֵּן קוֹל שִׁירֵי:
 חֶסֶד הַתְּמִיד עֲבוֹדַת סְפוּר. יִצְרַף אֱלֹהִים לְיוֹם
 הַכְּפוּר: קִדְשָׁה שְׁלִישִׁית לְעֹמֶה תְּבִיא. בְּאוֹרִים
 וְחַמִּים בְּמֶלֶךְ וְנִבְיָא: הַדְּשֵׁה הַחֲדָשׁ וְטַמְאֵה
 תַעֲבִיר. וְהִשֵּׁב עֲבוֹדָה לְסֹדֵר הַדְּבִיר: זְכוּל מִקְדָּשְׁךָ
 הַפֶּאֶר לְהַעֲמִיד. וְקָרְבֵן נִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ הַמִּיד: קְנֵה
 קִנְיָנְךָ בְּכַבּוֹד לְהַעֲמִיד. וְנַעֲרוֹךְ עֲרֶךְ וְשִׁלְחַן הַמִּיד:
 וְנַחֲזֶה בְּבוֹדֶךָ לְפָנָיו הַמִּיד. וְגַם מִתְנוּסָם בְּלַחֲם
 הַמִּיד: קְרוּבָה יְשׁוּעָה שְׁנַת שְׁלוֹמִים. לְצִיּוֹן תָּשִׁיב
 בְּרָבִים רַחֲמִים:

סליחות לערב יום כפור.

יחן בעניכנט מיט ארון עולם ח'ל'ו ב'ו כי על רחמך הרבים (יח'ו: 11)
 חונד ומגט ומגן ריבוע פתיח.

קט פתחה. ע'ס א"ב כפול ונסוף חתום שלמה בר יצחק.

י אלהי הצבאות נורא בעליונים. אמרת שובו
 בנים סרבנים: בואו עדי בתודה וברננים. בקשו
 פני בבכי ובתחנונים: גם כי נסתמה הפלת הניונים.
 גלי שבים פתוחים ביונים: דברך נצב לעולמי
 עדנים. דרכי טובך נצח לא שונים: הגנו אתנו
 לך גדלים ואכיונים. הצדקה לך ולנו העונים:
 ועדיך שבנו בבשת פנים. ועל דלתותיך הונים
 ביונים: זכרנו לחיים מתקנים. זכה בתמינו צחים
 מלבנים: חטאת געורינו ופחו בעננים. חדש ימינו
 בימים קדמונים: טמאה העבר ורחם הידונים.
 סתרה תזרוק מים נאמנים: ידענו רשענו סרבים
 וסלונים. יקשות ערפנו חסון פאלונים: כרם
 נטענו סנסוג נצנים. כסו פניו הרלים קמשונים:
 למודי הרע צמודי חמנים. לוקחי שחר רודפי
 שלמונים: מהר קלקלנו חפת חתונים. מאז
 הוסגנו לאחור ולא לפני: געו זכחי צדק הפרים
 המשנים. גיחחי ריח קטרת סממנים: שר המשים
 יועץ וגשוי פנים. סגן ומשוח לזים ואחרנים:
 עמידתנו ראה דלים וריקנים. עצבי רוח מרורים
 בלענים: פקדנך בצר לחש צקונים. פחד דיגך
 דואנים ומתאונים: צמח צדקה הצמח לנאמנים.

צוה להעביר עונות ראשונים: קול הקורא ישבית
 מדינים. קטגור יהם ישחק גרננים: רוח גכארה
 הכאות לב ושברונים. לרצון יעלו כחלבי קרננים:
 שבועת אבות קים לבנים. שועת קוראיה השמע
 מביעונים: תבין לבם ליראתה מוכנים. תקשיב
 אננה שיה חנונים: שוב להעלות עמך משאונים.
 מהר יקדמונו רחמיה קדמונים: בריכם יצאו
 חנוניה בנים. קוים חסדיה ועל רחמיה שעונים:

כי על רחמיך הרבים אתי חילתי (ייטג 6) בוי על עידי ועל עמך (ייטג 8)

דפגו דפגו הייר פקלוגנדט.

נים איב, ובסוף חתום יוסף בר יצחק.

אדון. בתקה מועד לשפוט מישרים בתעצומיה.
 אתיצבה בפלץ לחלות פניה לרומקה. במעשי לא
 נשענתי כי אם ברחמיה. יי עשה למען שמך: גזו
 אמונים גבורי כח במרץ. גם נודרי גדר ועומדים
 בפרץ. דורשי הפצם בכה משוכן שמי ערץ. אבד
 חסיד מן הארץ: הן קלותי ומה אשיב במרפי. הגני
 צעיר וכאין במפעלות בפי. ואיה אקנה ואני רב
 דפי. היות לרצון אמרי פי: זחלתי ואירא מחוזת
 דעי. זדוני יגורתי וקרד פשעי. חנון רחמני
 בהתודותי ועזוב רשעי. שמע קול תחנוני אליה
 בשועי: טעיתי והגני שב ומתודה לעשות רצונה.
 מהור עינים חשבני בשלם לפניך. יהי חכנם לי לפנים
 משורת דינה. ואדעה למען אמצא חן בעיניך: בחד

יגדל נא ובתפלתו התנאה. בתפלת זמן ורגיל ופרקו
 נאה. לבכי הנשבר הנדבה והנכאה. הבט משמים
 וראה: מרבים צרכי עמך ודעתם קצרה. מחסורם
 ומשאלותם כל יוכלו לספרה. נא בינה הגיגנו טרם
 נקרא. האל הגדול הגבור והנורא: ספו גם כלו
 יודעי פגיעה. סדר תפלות במענה לשונם להביעה.
 ערפיים נותרנו ורבחה בנו הרעה. על כן לא
 השיגתנו ישועה: פנים אין לנו פניך לחלות. פשענו
 ומרדנו ועקלנו מסלות. צדקה ממה נבקש במערכי
 תהלות. העמדים בבית יי בלילות: קדוש ראה כי
 פס מליץ בשורה. קבל גיבי במרבית השורה.
 רגתי היום והי בכחך קשורה. אל נאור בגבורה:
 שועתי שעה ותפלתי הדי געימה. שמע פגיעתי
 בפגיעת תמה. החקקנו לחיים טובים ותיטיב לנו
 החתימה. תולה ארץ על בלימה: ידך פשוט וקבל
 תשובתי במעמדי. סלח נא ומחל רוע מעבדי.
 פנה ועשוק בטובת משחריף יודי ומעודדי. ואתה
 יי מגן בעדי: בזה אל תבזה חוד מלולי. רוממתי
 הודך לפי עניות שכלי. מלא לטובה תאותי
 ומשאלי. אלהים אדני חילי: יערב נא שיהי ותעתר
 בתפלה. צרוף לחשבון כל מלה ומלה. חשוב קדוש
 מעמדי במנהגה בלולה. האזינה אלהי יעקב סלה:

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חי: מה אנוש כי תזכרנו
 ובו אדם כי תפקדנו: אלה הוא מלכנו מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: אלה
 הוא מלכנו אלהים צוה ישועות יעקב: חגנו ארצי כי אליה נקרא כל היום:
 חי חי הוא יודה כמנו היום אב לבנים יודיע אל אמתה: מה בצע ברענו
 ברדתנו אל שחת הודה עפר תציד אמתה: כי תבקש לעוננו ולחטאתנו
 תדרוש: ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו: לוי הישועה וכו'.

שני' ע"ס א"ב ונסוף חסום יצחק הכהן הדבר חוק ואמין.

אָרוֹן בְּפִקְדֵי אָנוּשׁ לְבִקְרִים . בְּמִצְוֵי הַדִּין אֵל
הַמִּתְחַ: נוֹף וּנְשָׁמָה אִם הַרְיִבִם . דָּחוּ וְלֹא יִכְלוּ קוּם:
הַיּוֹבֵל נָבַר לְזִבּוֹת בְּמִשְׁפָּט . וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעֲשֵׂ
לְהַצְטַדֵּק: זָרָו יְחוּמוּ מִלַּחַה סְרוּחָה . תְּבוּי אֲזָרְבוּ
בְּקָרְבוֹ מַעַת הַנּוֹלָדוֹ: טְמוֹן הוּא בְּרִשְׁתִּי לְרַגְלָיו . יִסִּיתְהוּ
בְּכָל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: בַּח וּגְבוּרָה בְּנוֹף אֵין . לְפָנָיו
לְעִמּוֹד וּלְהַתִּיצֵב: מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ . נִפְשׁוּ יִשִּׁים
בְּכַפּוֹ לְהַבִּיא לְחַמוֹ: שִׁבַּע כָּל יְמֵיו יִגִּיעַ בְּעַס וּמְכַאֲזֵבֵת .
עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פְּנֵה אָרוֹן בְּעֶצְבוֹן רוּחַ .
צָפָה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים . רוּצָה
הַשׁוֹבֵת רְשָׁעִים: שִׁדֵּי הַמִּצָּא לְדוֹרֵשִׁיךְ . תֹּאמַר הַנְּנִי
לְמַבְקֶשֶׁיךְ: יִבְשׁוּ סִלְחָתִי קוֹרְאֵי בִשְׁמֶךְ . צַדִּיק
בְּמִשְׁפָּט עִם מִיִּתְרִיךְ: חֶסֶם מְגִיל מְלַהֲרֵשִׁיעַ . קְצוּף
בְּמִשְׁטִין מְלַהֲשֵׁטִין: תִּקֵּם לָנוּ מִלִּיץ יִשְׂרָ . כִּפָּר
מִצָּאתִי תִשְׁמִיעַ לְשׁוֹבְכִים: הַשְׁלִכְנוּ עֲלֶיךָ יְהִבְנוּ . נָא
אַתָּה תִּבְלַכְלָנוּ: הַעֲתָר לָנוּ בַחֲפִלְחָנוּ . חֲפִצְנוּ

וּבְקִשְׁתָּנוּ מְלֵא בְרַחֲמִים: בְּךָ תְּלִינּוּ בְטַחֲוֵנוּ. רַחֲמֶיךָ
 מִתְּהַרָה יִקְדְּמוּנוּ: תִּזְק וְאִמּוּיִן שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ. אָנָּה
 לְנֹצֵחַ אֵל הַשְּׁכַחְנוּ: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכֹל קוֹרְאֵי.

אל תבוא במשפט עטנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ויבטלאביו ישים תהלה: אף כי אנוש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה קצר ימים ומשבע רגו: כי הוא ידע יצרנו וזכור כי עפר אנטנו: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו כשתנו: כי לא ינטח לעולם ארני: כי אם הונת ורחם קרב חסדיו: לי הישועה.
 ע"פ א"ח ב"ש, ונסוף תתום אליה בר שמעיה חזק.

אָרוֹן בְּשִׁפְטֶךָ אָנוּשׁ רָמָה. הַזְכוּר בְּרָגוּ חַנוּת
 רַחֵם: בְּעַרְבֶךָ דִּין אֲשָׁמִים לְוַבַּח. שׁוֹנֶה וּפְתִי זָכָה
 וְהַצְדֵּק: גְּמוּל חֶסֶד וְטוֹבָה לַחַיִּבִים. רִיב אֵל תִּמְתַּח
 לְמַצּוּי: דְּלִי מַעַשׂ וְרִיקִי בְשֶׁרוֹן. קוֹרְאִים אֵלֶיךָ לְמֹ
 הַמַּצָּא: הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאֲשָׁמָה רָבָה. צַפְצוּף מַעַן בְּשָׁנוּ
 לְפִזְצִין: וְאִם מֵאֵלוֹהַ אָנוּשׁ הַיִּצְדֵּק. פָּנֵי עוֹשֶׂהוּ נָגֵד
 הַיּוֹטֵהֶר: זָרוֹן בְּחִבּוֹ אֲוֹן בְּקִרְבוֹ. עוֹן מְלֵא וּפְשַׁע
 רָב: חֲשָׁבוֹן וְדִין לְמִלְךָ הַמְּלָכִים. סוּפוֹ לַהֲן בְּבֹא
 חֲלִיפָה. טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ נִחְרַת. נָגֵד פָּנָיו רִשְׁעוֹ
 יַעֲנֶה: יוֹרֵה כְּפִים מַעֲצִין וַיְגִיד. מִקִּיר אָבֹן הַתְּקֵרָא
 וְחֹזֵק: כּוֹבֵשׁ פָּנָיו גְּרוֹן וְנִבְלָם. לֵאמֹן נִחְשָׁב בְּעַמְהוֹ
 לְפָנֶיךָ: אָנָּה לְמַעֲשֵׂה יְדִידָה הַרְצָה. בְּשִׁבְרוֹן רָאָה
 שְׁמוֹר מִדְּחִי: עֲבָדֶיךָ יִמְצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינָה. וְכִם
 קִרְבַּתְךָ חֲפוּץ בְּבִרְאשׁוֹנָה. וְכִשְׁלַג הַלְבָן חֲטָא
 שׁוֹשְׁנָה: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכֹל קוֹרְאֵי.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תתנו יי טארה רשע
 וקטנו אל תפק ירימו סלה: אל תשפטנו שבבלת טים ואל תבלענו מצולה
 ואל תאטר עלינו באר פיה: אל תסתר פניה מעבדיה כי צר לנו טהר עגנו:
 אל תסתר פניה מטנו ביזם צר לנו טטה אלינו אנה ביזם נקרא טהר עגנו:
 קה קטחו אבותינו קטחו ותפלטמו: ליי הישועה וכו'.

שניה. טים א"ב. אלהי ואלהי אבותינו.

אך במתח דין ומרוץ חבל. בני אמוניה אל נא
 תחבל: גלוי הריב להם גמוש. הרוש ובקש צאנה
 ואל תמוש: הואלה לעשותם לה לעם. ואל השלחם
 ביד פשעם: זרונות חשבנא בשנגנות. חשוף מזורים
 נפשות לה עורגות: טנה טהר ותדיח בתמים. יצלל
 בצול בכד אשמים: בלה אל תעש ונחרצה. לקוחיך
 לקח מקו הנטויה ועצה היעוצה: מועד בתקח
 לשפוט מישרים. גזוף במשטין מללמד קטגורים:
 ספר זכרונות לפניך בהתגלל. עת עקבים לא יסובב
 לבעמים מתבולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף
 כבוד סינים ומחר בדיל להסירה: קפוי ומתה וכדונג
 נמסה. רנע יגעש אם במשפט עליו הגשא: שלם
 לו במעשה החסד ולא כגמולו. הכריע הכף לזכותו
 ולא לחבלו. תפשוט יד ותקבלו. התנגנו מרדרת
 שחת, ובור מלהטבילו: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: לטה לנצח תשפטנו
 תעוננו לאנה ימים: אל באפה תוכיחנו ואל בתמנה תעטרנו: אלהי
 שוענו וכבקר תפלטנו תעטרנו: תנו אלהים בתורה כריב ותקיה טטה פשענו:
 פנה אלינו ותנו. כי יודים וענים אנטנו: ליי הישועה וכו'.

שנייה. ע"ס א"ב ונסוף חתום בנימן. אלדוטו ואלדו אכזרנו.

אל נא תיסר באי עדיך. כי מאד מיסררים במוסר
 רע וקשה: באש ובמים בשבי ובבזה גדוהים. בכל
 יום באכזריות ושטף אף: גלו ונעו מעל שלחנהך.
 ופזרו בארבע פנות הדומה: דשום רמסום רגלי כל
 מציק. וישיתוכם למרמם כחמר וטיט חוצורת:
 השקיפה בעלבון עלוביך. כי באו ונעו עד שערי
 מות: ואם גדל עון עד שמי שמיך. רחמיך יקדמונו
 אשר מעולם: זכר שלשת איתני קדם. ההיו דבקים
 ביראת יחודך: חשק חבתם אל השבח לגדלה. כי כן
 הבטחתם ביד רועה נאמן: טרם תכלה שארית
 יעקב. יהמו רחמיך ויכמרו נחומיך: יוקש עוים
 פכם נא בעצמך. כי אין לחטא במו גדה: ביהני
 עבודה ולווי דוכן. ובני מעמדות סלקו ואינם:
 לבשנו חרפה ועטינו בלמה. כי חסרנו כל ונותרנו
 בכלי ריק: מאז נטמינו בכל מצע טומאה. ואין לנו
 טהרה במור להטהר: נא ממרומך זרוק מים
 טהורים. והשרה שכינתך על זרע מקדישיך:
 שמאלך רחית ימינה תקרב. כי קרבתך חיים היא
 לנו: על מי נגום מצוא כנום ועזרה. כי אם עליך
 עונה בעת צרה: פסילים ונלולים אשרים וחמנים.
 חרשים וסומים הכל העתועים: צור עולמים חי
 וקיים לעד. בך לבר מבטחנו ואפה תחלתנו: קוּיך

אלחי ובוטחתיך אל אמת. אל נא תבישם מספר קוים:
 ראה רפיונם והבט בשלונם. והקל והעבר כבוד
 משאם: שפוך מי טהר דמים להרית. החטאנו
 באזוב תבכם ותדריח: השב נמול למכתשיך ושלם
 במפעלים. על רום קדקדם חמסם ירד: בין יבינו כל
 מאמצי כחך. נסים בהפליאך למלמדי נסיה: אל סלד.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לשניה כל חי: עגנו ה כי טוב חסדיך.
 קרב וחסיך פנה אלינו: כי אמת ה טשגב לדך: טשגב לענות בצרה: אל
 ישב דך נבלם. עני ואביון יתללו יסודי: ואטטו עניים וכאבים ישעתיך
 אלהים תשקבנו: לוי הישועה וכו'.

שניה. פים א"ב. אלהינו ואלהי אבותינו.

אך בקך לדל מעז. בצר לו מצוא סתר: גונו חטא
 נועל רשע. דן לזכות מחפש צדק: הבל לה מפרש
 שכל. ובל תחפין התבונן און: זאת דעתנו כי בן
 דרךך. חסות בצלך הנה באנו: טוב חנם תושיט
 לנו. ימין סעד פרוסת פתח: בהקיש רש שואל חסד.
 לו קח טוב תען: מדתך כי בן שבה. געור ורק מחזיק
 מלא: סמוך נופל לא תבדד. ענות עני קרבות
 תרץ: פנגם חוב ימרק חסד. צו סופר פרזוב
 שובר: קול תקל יחליף קשה. רצון יוצר תבוף יצר:
 שוה לכף שית תקרב. שלוח שרץ טבילה תעל:
 תבער רע תעביר טמא. תת טהור לקת חקיק:

ע"ס א"ב

אל באפקה פון תמעיט. בצר פקדנך צקון לחש:
 גרור משוד ובה גרוץ. דברך הטוב יסעד לנו: החיש
 עזר וגם מפלט. ועז העז לקוי סברך: זכור מכתב
 זכרון ספר. חסד גער ואהבת כלולות: טרף ומזון
 לנו תבין. ידך לא כבשר ודם: בגש תדך בודוי פשע.
 לו תאזין מצאתי כפר: מגני אלה אחד מצוא. גטה
 דקף מרדת שחת: סוטן בבוא לקטרג עמך. עמו
 לא תסבים ותאבה: פדה נפש חוכה לך. צלח רכב
 בהידור הדרך: קרב שארית מקרב העמים. רצם
 השכם בטל וכרביבים: שמר אלה לא וטוש. תגדיל
 שמך המשתף בשכנו: אל סלד יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עטנו כי לא יצדק לפניך כל דבר רבת צרונך טנעורי.
 יאמר נא ישראל: רבת צרונך טנעורי. גם לא יכלו לזו על גבי חרשו
 חרשים האריכו למעניתם: ה' צדיק רצון, עבות רשעים: יבשו חסנו אחר.
 כל שנאי ציון: לולי ה' שנתה לנו. בקום עלינו אדם: אזי חיים בלענו.
 בקרות אפם בנו: אזי חיים יקטפוט. טחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על
 נפשנו: חמים הוידונים: ברוד ה'. שלא נתגנו טרף לשנתם: לוי הישעה וכו'.

ע"ס א"ב ונסוף חסד ויד בר שמואל הלוי חזק ואמין

י' אלהי רבת צרונך טנעורי. בקשתך אמצתה לבי
 בהיותך בעוזרי. נברו עתה וגם עתקו שוקרי. הזקרים
 בי רעדו בלאברי: היותי חרפה ביניהם משל ושגינה.
 וידו אבן בי והאריכו עלי מענה. ודים הליצוני בפיהם
 ולשונם שחו בקרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי תגינה: טובך ומדת רחמך יגלו עלינו.

יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים הַשְׁנַבְנוּ. כְּלַתָּח נַפְשֵׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֵאמֹר מִתִּי הִנְחַמְנוּ. לִמְעַן שֵׁם קְדֻשָּׁךָ עֲשֵׂה. לֹא לָנוּ יי
 לֹא לָנוּ: מִדַּת טוֹבָךָ וַחֲסִדֶיךָ הִנְבֵּר עַל צֵאן מַרְעִיתְךָ.
 גַּעַנּוּ לָךְ מַחֵל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמְחִילֹתֶיךָ. סְעַדְנוּ
 וּנְשָׁעָה וְהֵט לִבְנוּ לְנִתְיֹבוֹתֶיךָ. עֲגַנּוּ יי עֲגַנּוּ כִּי טוֹב
 חֲסִדֶיךָ וְאַמּוּנָתְךָ: פָּדֵה וְהַצֵּל עַמְּךָ וְרַעֲיֹתְךָ מִכַּף
 מַתְקוֹמְיָהֶם. צוּר צַדִּיק גְּדוֹל גְּבוּר וְנֹרָא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם. קֹדֶשׁ קְדֻשַׁת שְׁמֶךָ עֲלֵינוּ קָרֵב מִצַּדִּיקָהֶם.
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שִׁחַרְנוּךָ בְּתַחֲנוּנָה
 הַקְּשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלִּבְנוּ וּקְדוּשָׁנוּ. שְׁלוֹם רַב תִּרְבֵּה
 לְסַגְלֹתֶיךָ בְּבוֹדְנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ. תִּבְעֵנָה שְׁפָתֵינוּ
 תְּהַלְלֶיךָ כִּי תִצְלֵנוּ מִרוּשְׁשֵׁינוּ. תִּזְרַתְךָ וְעֲדוֹתֶיךָ
 שִׁעֲשׂוּעֵנוּ וּכְסֵם תְּחִי נַפְשֵׁנוּ: דַּבֵּב שְׁפָתֵי וְקוֹל תַּחֲנוּנֵי
 שְׁמֵעָה וְהִאֲזִינָה. וְשִׁיחוֹתֶיךָ בְּרִי לְפָנֶיךָ יִגְעַמוּ וּבְקַטְרֶת
 רִצָּה גָּא. יִדְרִיךְ יַעֲלֹזוּ וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרַנָּה. דְּבִיר
 קְדֻשָּׁךָ וְאַרְמוֹנֶךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנְנָה: בָּךְ תִּזְחַלְתִּי
 וְשִׁבְרֵי רֵם וְנִשְׂא גָּאָה גְּדוֹל וְנֹרָא. רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תְּמִיד אֲשַׁבְּרָה. שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי
 וּנְקוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפוּךְ בְּעֵבְרֶיךָ. מִגֵּר
 מַתְקוֹמְיָךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְחֵעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל נוֹאֵלִם מִלְּכָם וּגְאוּנָם. אֲשׁוּרִם אִם הִטּוּ
 וְלָכֶם הִלַּךְ אַחַר עֵינָם. לְעַמֵּל יְנוּגָם וּלְכַבֵּד עַל
 גְּלוּתָם הִבֵּט מִנְּגָם. הִבֵּט לְבָרִית וְהִקְלָא רַחֲמִים עַל

פְּלִיטַת שְׂאוֹנֵם: לְעֹזְרֹתֵי חוֹשֶׁה וְהַחֲזֹק גֶּשֶׁק לְקִרְאֹת
 צָרֵי וְאוֹיְבֵי. וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ חוֹסֵי כֶּף בִּי תַחֲבוֹשׁ
 מִכְאוֹבֵי. יְבוֹשׁוּ וַיִּתְּפְרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר תַּפְצִי קִרְבֵי. חֲזֹק
 זֶאֱמִיץ מֵאַמִּינֶיךָ נוֹאֲלִי וְצוֹר יִשׁוּעָתִי אֵל אֱלֹהֵי אָבִי:

אל מלך יושב וכו' עד לכל קראוך.

אל תבוא בטשפת עמנו כי לא יצדק לפניך כל נתי: כי גדול אתה ועשה
 נקלאות: אתה אלהים לבקתי: כי גדול מעל שמים חסדך. ועד שחקים
 אסתה: כי אל גדול יי. וקלה גדול על כל אלהים: אלהים שקעה הפלתנו.
 טאזנה לאמרי פינו: הושיענו אלהים. כי באו מים עד נפש: ארני שקעה
 דקולנו. תהינה אנך קשבות לקול תחננינו: לוי הושיעה וכו'.

מים א"ב, ונסוף חתום וכו'.

שלשה.

אֱלֹהִים אֵין בְּלֹתֶךָ. לְדוֹר וָדוֹר מְמַשְׁלֶתֶךָ. וְלַעַד
 קִיּוֹם בְּרִיתֶךָ: בְּיַמִּינֶךָ אֵין מַעְצָר. יָדֶךָ לֹא תִקְצָר.
 אֵל עֹנֶה בְּצָר: נָבְרוּ מֵאֵד נִפְלְאוֹתֶיךָ. וְלַעַד שְׁלֹטֵן
 מַלְכוּתֶךָ. וְלֹא יִתְמוּ שְׁנוֹתֶיךָ: הַזֶּרֶשׁ דְּמִים. הַצִּלְתָּנוּ
 בְּמַה פְּעַמִּים. וְהַשְׁפַּלְתָּ מְלָכִים דְּמִים: הֵן לֹא שְׁנִית.
 אַתָּה הוּא שְׁהִיִּית. בְּגִי יַעֲקֹב לֹא כְלִית: וּמִבְּגֵי בְּגִידֵם
 אֲנַחְנוּ. לְמַה לְנִצָּח וְנַחְנוּ. וּבְמַת מַלְב גִּשְׁבָּחֵנוּ:
 זְרוּיִים בְּכָל פְּנֵה. עֲבוּדִים בְּכָל מְדִינָה. וְאֵין לָנוּ
 חֲנִינָה: חֲשׂוּבִים בֵּין כָּל אֲמֹרָה. נַחֲוִיִם לְבָשָׂר
 וּלְכַלְמָה. לְכָל נוֹי אֲדָמָה: טַבְעֵנוּ בְּצוֹל מַעֲמָקִים.
 יִרְדְּנוּ וְאֵין מָקִים. לֶךָ לְבַד נוֹאֲקִים: יוֹשְׁבִים בְּעַדֵי
 שְׁקָרִים. בְּלִי רֹאשׁ לְהָרִים. לְעֵנָה וְרוֹשׁ שְׁכוּרִים:
 בְּשִׁלְנוּ בְּצַהָרִים בְּכַלִּילָה. בְּעוֹרִים נִגְשָׁשׁ בְּאַפְלָה.
 וְאֵין לִידַע קִץ הַנְּאֲלָה: לְקוֹחֵי כֶסֶף לְחֵרוֹת יוֹצְאִים.

וְאַנְחָנוּ יוֹם וְלַיְל גְּלָאִים. וּמְנוּחַ לֹא מוֹצְאִים: מַה בָּרוּ
 לְסָבוּל טֵיט רַפְשֵׁי. וּמַה קָצִי כִּי אֲאַרִיךְ נַפְשִׁי. עַד
 זְמַן הַמוֹצְאִי לַחֲפְשֵׁי: נֹאמֵר בִּקְרַם מִי יִהְיֶה עֶרֶב. וְלָעֶרֶב
 מִי בִקְרַם יִקְרַב. מִפְּתַח לֵב וְקֶרֶב: שָׁה פְּזוּרָה אָנוּ
 מִשׁוּלִים. כָּל מוֹצְאֵינוּ אוֹתָנוּ אוֹכְלִים. וְעַל נַפְשׁוֹתֵינוּ
 לֹא חוֹמְלִים: עֵינֵי סָבִיב תְּרִימוֹתַי. שְׂמַאל וְזִמִּין
 צְפִיתַי. וּמְבִיר לִי לֹא רָאִיתִי: פְּגִיתִי לְכָל צַד וְאִין
 עֲזָרָה. צָעַקְתִּי לָךְ וְאַקְרָא. עוֹנָה בְּעַת צָרָה: צוּר
 יָדֶךָ לֹא קָצָרָה. לָךְ תִּפְחַ וְתִגְבּוּרָה. לְפָנֶיךָ תִּישָׁן עוֹרָה:
 קָשׁוּב תַּחַן שִׁיחָנוּ. רָאָה כִּי תִשׁ בָּחָנוּ. אֵל בְּאַפֶּךָ
 תּוֹכִיחָנוּ: שׁוּר בְּשִׁפְלוֹת דּוֹרָנוּ. תִּבְיֵט בְּכַבֵּד צָעֲרָנוּ.
 וְאַל בְּחִמְתֶּךָ תִּיפְרָנוּ: וְעַקְתָּנוּ קָשׁוּב מִמְּעוֹנֶךָ. בִּיטָח
 בְּאַנְקַת בְּנֶיךָ. וְאַל תִּשְׁיבָנוּ רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ: דְּרִשְׁנוּךָ
 בְּחִין וְשׁוּעָה. יְהִי הַרְצָה לָנוּ בְּזוֹ הַשָּׁעָה. וְתַחַנּוּנֵינוּ
 אֲדָנִי שְׂמָעָה: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב יוֹמֵי כוֹל קוֹרֵאךָ.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט עֲשָׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסִלַּחְתָּ
 לְעוֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תַחֲנוּנוּ. בְּצוֹדְקוֹתֶיךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשָׁנוּ: לְמַעַן
 תִּחַלְצֵנוּ יְרֵדֶיךָ. הוֹשִׁיעֵנו יִשְׁרָף וְגַנְנוּ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ. כִּי יְיָ הוּא
 הָאֱלֹהִים אִין עוֹד: לְמַעַן אֱלֹהִים עָשָׂה וְלֹא לָנוּ. רָאָה עֲסִידְתָּנוּ דְּלִים וְרַחֲמִים:
 לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ. כִּי לְשִׁמְךָ הוּא כְבוֹד עַל חֲסִדֶיךָ עַל אֲמִתְּךָ: לִי דַשְׁעָה וְכוּ'.

אליהו. עִים א"ב, וּבְסוֹף חֲמוֹס שְׂמַעוּן. אֲדָתוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אוֹרֶךְ וְאַמְתֶּךָ שְׁלַח. אֲמוּנֶיךָ בְּטוֹב הַצְּלַח. כִּי
 אַתָּה יְיָ טוֹב וְסִלַּח: בִּיטָרֶךָ בְּעַנּוֹי וּכְפֹשׁ. בְּטוֹבֶךָ
 הַמְצִיאָנוּ חֲפֹשׁ. כִּי בָאוּ מֵיִם עַד נַפְשׁ: גְּעִיּוֹתֵינוּ יְהוּ

נִקְשָׁבִים. נְלוּתָנוּ הִשָּׁב לְיֹשׁוּבִים. כִּי גֵרִים אָנַחְנוּ
 וְתוֹשָׁבִים: דְּפָקְנוּ דְלִתִּיךָ לְתַמּוּד. דְּבִקְנוּ אֵלֶיךָ
 לְצַמּוּד. כִּי דָלוּנוּ מְאֹד: הִלִּיצְנוּ זָרִים בְּמִצְרֵינוּ.
 הִצִּילְנוּ וְנִדְךָ צוּרְנוּ. כִּי הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצְרֵינוּ: זְרוּיִיךָ
 מִיַּחֲלִים לְעוֹדְדָם. זָכַם בְּיָרְאֲתֶךָ לְסַעֲדָם. כִּי זָה כָּל
 הָאָדָם: תִּתֶיךָ עַל צָרְתָם תִּמְחוּ. תִּשׁוּקֶיךָ אֲחֵרֵיוּ
 יָגִהוּ. כִּי חֲנוּן וְרַחוּם הוּא: טִירְתֶךָ הוֹשַׁמָּה לְעַיִים.
 טִיבָה בְּחוֹמוֹת בְּנוּיִים. כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ מִחַיִּים: יִגְעַתִּי
 וְאִשְׁיַחָה בְּמַעֲנִי. יְבוֹשׁ וַיִּכְלַם מַעֲנִי. כִּי יַעֲשֶׂה יי דִּין
 עָנִי: בְּבָרוּ שְׁפָתַי קָמִי. כָּל הַיּוֹם מִזְעִימִי. כִּי כָלוּ בְעֵשֶׁן
 יָמִי: לָהֶם יָשִׁיב בְּפַעֲלָם. לְעַמּוֹ יִלְמַד לְהוֹעִילָם. כִּי
 לֹא יִנְחָה לְעוֹלָם: מִרְחַמֵּי יִתָּן מֵאוּיוֹ. מִכְּעוֹ יִסּוֹר דְּפִיו.
 כִּי מָה טוֹבוֹ וּמָה יָפִיז: נִשְׁמָוֹת הוֹשַׁתּוּ עָרֵי. נִבְרָרִים
 בָּאוּ שְׁעָרֵי. כִּי נִשְׁאָתִי חֲרַפְתָּ נְעוּרָי: שׂוֹשׁ נְשִׁישׁ
 עֲלֶיךָ. שִׁיחַ לְעַנּוֹת נְאוּלֶיךָ. כִּי שִׁמְחַתְּנִי יי בְּפַעֲלֶךָ:
 עֲזוּז נִזְרָא וְאִיּוֹם. עֲתָה הוֹצִיאָנוּ לְפָדְיוֹם. כִּי עֲלֶיךָ
 הִרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם: פָּנָה דְרָךְ עֲקֵב. פָּאֵר הַלּוּלֶךָ לְגִקּוֹב.
 כִּי פָדָה יי אֶת יַעֲקֹב: צָעַקְתָּנוּ לְפָנֶיךָ נִרְץ. צָפָה
 מִשְׁמֵי עַרְץ. כִּי צַל יָמֵינוּ עָלֵי אֶרֶץ: קוֹל לְהַשְׁמִיעַ
 לְעוֹזֵנִי. קָרַב קֶץ עֲדָנִי. כִּי קָרֹב יוֹם יי: רָם זְרוּעֶךָ
 תִּרְאָה. רַעִיתֶךָ פָּנִים תִּתְרַאֶה. כִּי רָם יי וְשָׁפַל
 יִרְאָה: שָׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנֵי. שׁוֹעַתִּי תַעַל לְמַעוֹנִי. כִּי
 שׁוֹמַע אֵל אֲבִיוֹנִים יי: תַּחֲנוּן בְּתוֹרָה תִּרְצָה. תֹּאמַר

לְעַמִּי אֲתַרְצֶה. כִּי תוֹרַה מֵאֵתִי תֵצֵא: שֶׁקֶל מֵאֲזַנַּיִם
יִקְבֹּשׁ. עֹז נִצַּח יַעֲטֶה וַיִּלְבֹּשׁ. כִּי הוּא יִכְאִיב וַיִּהְיֶה בֶשׂ:

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חיי מלפניה משפטנו
אזא עיניה תחננה פושעים: כי עשית משפטנו ודיננו. ישבת לכסא שפט
צדק: כי ודש דמים אותם וקר. לא שכת צעקת עגרים: דין בגדים קלא
גזיות טחין ראש על ארץ רפה: לי וישועה וכו'.
שלישה. עים א"ב, ונסוף תחום זכריה חוק.

אֲדוֹן, דִּין אִם יִדְקֶדֶק. בְּחֶקֶר פֶּעַל אִם יִבְדֹּק. נָבֵר
לְפָנֶיךָ לֹא יִצְדָּק: דִּפִּי תַחַן בְּצָבָא מַעְלָה. הֵן בְּמִלְאָכֶיךָ
תִּשִּׁים הַהֲלָה. וְאִף שׁוֹתָה כַּמִּים עוֹלָה: זְכוּת וְצַדִּיקָה
אֵין בָּנוּ. חֲטָא וְרָשַׁע בָּלְנוּ. טוֹב, אֵל תֵּבֵא בְּמִשְׁפַּט
עַמָּנוּ: יְדַמּוּ מַעִיף עֲלֵינוּ. בָּרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֵלֵינוּ.
לְבַלְתִּי בְרוּעַ מַעַלְלֵינוּ: מְשׁוֹבוֹתֵינוּ רַבּוּ מִלְּמִנּוֹת.
גִּיחוּחִים אֵין וְקַרְבָּנוֹת. סְלִיחָה מְצוּא לְעוֹנוֹת: עַל
צַדִּיקוֹתֵינוּ אֵין אָנוּ סְמוּכִים. פֶּשַׁע וְעוֹן מְלַכְלָכִים.
צַדִּיקָה מְצוּא לְתַחַן עוֹרְכִים: קוֹל תְּהַמְתַּח בְּאַרְחוֹתֵינוּ.
רָמָה וְתוֹלְעָה אַחֲרֵיתָנוּ. שְׁוֹא וְהֵבֵל שְׁנוֹתֵינוּ: תִּשׁוּב
עַל הַרְעָה הַגָּחַם. זֶה דְרָבָךְ תִּנָּם מִרְחַם. בְּרַחֲמֶיךָ
הַרְבִּים עֲלֵינוּ רַחֵם: דְרָבִיךָ הוֹדְעָה לְעַנּוּ לְחֹזְרוֹת.
יִדְעָתוֹ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה סְדוּרוֹת. הִבְטַחְתוּ שְׁאֵין רִיקָם
חֹזְרוֹת: תִּנָּחֶם סִדְרָנוּ לְפָנֶיךָ. זַעַק קָשׁוּב מִמִּתְנַגֵּיךָ.
וְאֵל תִּשְׁבְּנוּ רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ: אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל נתי: תבא לפניך תפלתנו.
 ואל תתעלם מתחנונתנו: תבא לפניך אַנְקַת אָסיר- כַּגְדָּל וְרִזְעָה- הוֹתֵר בְּנֵי
 תַּמּוּתָהּ- לִשְׁמֵעַ אַנְקַת אָסיר- לִפְתּוֹחַ בְּנֵי תַּמּוּתָהּ: תַּפְלֵה לְעַנִּי כִּי יַעֲטֹף-
 וּלְפָנַי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׁיחוֹ: נִשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׁיחֵנוּ- וְצָרוֹתֵנוּ לְפָנָיו נִגִּיד: יְיָ עֲנֵנו
 קְרָא וְיִשְׁמָע- וּמְכַל צָרוֹתֵינוּ הוֹשִׁיעֵנו: לֵי הוֹשִׁיעָה וְכוּ'.

שלישה. ט"ס חנינ', בניד, נד"ס, וכן כולם, ובסוף חתום גרשם בר יהודה.
 אלהינו ואלהי אבותינו.

אֲשַׁפֵּךְ שִׁיחֵי לְפָנֶיךָ צוּרֵי. בְּלֵב גִּשְׁבָּר וְלֹא כְּאוֹלָם
 בְּרִיא. גַּם צָרְתֵינוּ אֲנִיד וְצָעָרֵינוּ: בְּעַד פְּשָׁעֵינוּ לְפָנֶיךָ אֹדְדָה.
 גַּם חַטָּאת עִמּוֹ אֶתְוֹדָה. דְּנוּל רַחֲמֵנוּ כְּעֹזֹב וּמְוֹדָה:
 נוֹפְנוּ מִרְעִיד וְנִפְשָׁנוּ נִבְהַלָּה. הוֹאֲנִים עָלֵינוּ חַטָּאת כִּי
 גָדְלָה. הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִשְׁמָה גְדוֹלָה: דְּבַרְנוּ עֵשֶׁק
 וְסָרָה. הִלַּכְנוּ דֶרֶךְ לֹא יִשְׂרָה. וְקַלְקַלְנוּ אֶרֶץ בְּקַלָּה
 בְּקָרָה: הֵן עֹנִינוּ מִנוּ נִבְרוּ. וּבְכַדוֹ כְּמִשְׁא וְרֵאשֵׁנו
 עָבְרוּ. וְנִהְנוּ מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִבְרוּ: וּבְמִה נִקְדַּמְךָ אֵל
 כְּבִיר. וְדוֹנוֹת לְכַפֵּר וּשְׁנֵנוֹת לְהַעֲבִיר. חַטָּאת לְהַרְחִיק
 וְהִסֵּד לְהַנְבִּיר: זְבָחִים וּמִנְחֹת מְסַלְקִים. חַטָּאת
 וְאַשְׁמוֹת נִפְסָקִים. טַפֵּי דָמִים גַּם הֵם לֹא גִזְרָקִים:
 חָרַב בֵּית קִדְשֶׁךָ. טָבְעוּ שַׁעֲרֵי מִקְדָּשֶׁךָ. יִשְׁבֶּה בְּרֹד
 עִיר קִדְשֶׁךָ: טְבַחֹת שְׁלֵחָתָה מֵעַל פָּנֶיךָ. יֵצְאוּ רְחוּפִים
 מִלְּפָנֶיךָ. בַּחֲנִים מִקְרִיבִים קִרְבָּנֶיךָ: יִזְמְנוּ לִבְנוּ
 וְרוּחֵנוּ לְשִׁבְרָה. כִּי זְבַחֶיךָ רוּחַ גִּשְׁבָּרָה. לֵב גִּשְׁבָּר
 וְגִדְבָה לֹא תִבְזֶה נוֹרָא: כּוֹנְנֵנוּ לִבְנוּ לְצַד הַתְּשׁוּבָה.
 לְקַחְנוּ דְּבָרִים וְעַדִּיךָ גִּשְׁוֹבָה. מִכְּטֹאת שְׁפָתֵינוּ יִשְׁלַם
 פְּרִי גִדְבָה: לְפָנֶיךָ עֲמַדְנוּ צְמֵאִים וְרַעֲבִים. מִמְעַטִּים

בצום דמים וכלבים. נא רצם בעל מזבחך קרבים:
 מנעמקים קראנוך אלי זה. נא הפלתנו לא תבזה.
 סלח נא לעון העם הזה: גואצינו אם מקטרנים
 ונאמים. סגנרנו אם שותקים ודוממים. עצוד
 מכסא הדין ושב על כסא רחמים: סליחותיך הרבם
 והפרם. עונותינו מחה ופזרם. פשעינו אחר
 תבפרם: עמך אנו מנת חלקך. פנה נא מכל עשקיך.
 צא בגבור לישע חשוקיך: פזורים לארבע רוחות.
 צועקים ומתאנחים אנחות. קובלים על צרות
 המתוחות: צרות רבות ומצוקות. קרבות וקאות
 ודחוקות. ראשונות פקודות ושניות דובקות: קולנו
 שמעה בתסדך. רחמיך זכור ותסדיך. שמר הברית
 ותחסר לעבדיך: ריבך ריבנו ונאלנו. שובנו
 אליו ישענו. הקום תרחם ציון הר קדשנו:
 שנת שלומים לריב ציון. תקרא אל אלהים עליון.
 נאים הבניע בחרב בציון: תושיע ציון ותוסדה.
 גם תבנה ערי יהודה. רחם יושבת שכולה ונלמודה:
 שבות אהלי יעקב השב. משכנותיו תרחם ותישב.
 בנה שלום עמך ישב: יה אליך גליתו ריבי. ודברתי
 עד הנה שיתי וכאבי. אמרי האזינה יי בנה גיבי:
 הודעת שלש עשרה מדוריך לנאמנה. הודעתו
 שאינן חזרות ריקם מלפניך. דברך הטוב יאמן
 נתי לבניך: אל סלד יושב ותי עד לכל קראיך.

אל תבוא בטישקט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חיי אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל אלהים באו נזים בגחלתה טקאו את היכל קדשה
שטו את ירושלים לעינים נתנו את נבלת עבדיה טאכל לעוף השמים קשר
חסדיה לחיתו ארץ: שקטו דמים סביבות ירושלים ואין קוברי אלמנה וגר
קרטו ויתומים ירצחו: שלחו באש טקדשה לארץ חללו טשטו שטה: ליי חישעה
עידה. יים איב כפול ונסוף חזוס רוד בירכי משלם הקטן חוק.

אלהים אל דמי לדמי. אל תחרש ואל תשקט
למתקוממי. בקשהו דרשהו מעד מחרימי. כל
תבסה ארץ בכל מקומי: נול יגלה לפניה ישפה ויגלה.
גם כפור פרך מלא גיוות יגלה. הון ירון שופה חלה
בחלה. דמי ענייה הנשפה בשגרי אלה. התעצו יחד
סוף מסף רעל. הלזט הלזט פני כל הארץ להעל.
ולא יזכר שם קדש המעל. ולקת אחרי התהו משקן
ומגעל: זרע קדש בגים לא ישקרו. זה אלי ואגודהו
ועקו ושוררו. חבל גחלתנו הוא ובו גתאמרו. חית
יחידתם בצרור החיים צררו: טף ונשים יחד השלימו
לעקר. טלאים המבקרים בלשבת בית המזקר.
יחיד ונשא עליה גהרג ונשקר. יחודו גיחד לו לבר
ראש ליקר: בקשים בגי שנה לעלה המימים. בקשו
עולות בזבחי אמורי שלמים. לאמותם אומרים לא
יקמרו רחמים. לקרבן אשה ליי נתבקשנו מקרמים:
מפרפרים הילדים וזה על זה מפרכסים. ממהרים
שחוט אחרים וכדמיהם מתבוססים. נתון על רבד
היכלך ואף למקמרים. נגר עיניך לעד יהוה תוססים:

סדרו לפניה סדור מערקה גדולה. סבב וגם היסוד
 קטון מהכילה. עוללים ויונקים הנזכחים כליל עולה.
 עלתה ידשנה זכר כל מנחתה סלה: פנות ועזרות
 מלאו קרבני זבחים. פדרים ואפרים הראש והרגל
 ונתחים. צרדי מנחות כמה עשרני מחים. צדקניות
 הניהם המה עוללי טפחים: קיין למזבחם בני ברב.
 קרבן העם לכפר תלמיד עם צורב. רחש מרבה זה
 מאז לא נקרב. ריח גיחה מנחת יהודה הערב:
 שרתי כהנה כשרו נשים כאנשים. שחיטה זריקה
 וקבלה מקריבים ומגישים. הקרבת מנחה שהורה
 נפשות הקדושים. הנופת חזה ושוק ולחיי הראשים:
 דמעות מפה ומפה נובעים ומקלחים. ושוחטים
 ונשחטים אלו על אלו נגחים. דמי אבות ובנים נוגעים
 וטופחים. ברפת הובח שמע ישראל צורחים: יראה
 יראה פעלת בנות בוטחות. בהם היום ערבות
 לשמש נשטחת. יפה בנשים מבקעות כרם ומפלחת.
 מבין רגליה שליה וילד מפריחות: שמוע הנשמע או
 אם נראה. להאמין מיאמין גדולה פליאה. מוליכים
 בניהם לטבח בלחפה נאה. העל אלה תתאפק רם
 נאה נאה: קדם נשעננו ותעמד עקדת הר מר.
 טמונה ליטע בכל הר ודר לשמר. נתוספו אלה
 וקאלה עד בלתי לאמר. חי וכוון קום השמר
 לנו וצרוחינו הנמור: אל סל ויב וי.

אל תבוא במשפט עטנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: טקול בתורה ומגפה.
 טפני אויב וסתגמם: כי עליה הורגנו כל חיום נחשקנו בצאן טבחה: כי אכל
 את יעקב ואת נהוה השטני: העל אלה התאפק יי תחשה ותענגנו עד מאד:
 אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב נטול על נאים:
 ותשב לשבנינו שכעתיים אל חקם חרפתם אשר חרפהו ארני: יי נגבור וצא
 באיש מלחמות יציר קנאה יריע אף יצריח על איביו ותגבר: ליי הישועה וכו'.
 עקדה. מ'דא. פים איב ונסוף חתום קלעוטוס בר רבי יהודה חוק ואמין.

את הקול קול יעקב נהם. בידי רשע בהם מתלהם.
 גביר שמתו בארץ לא להם. דבאום בעברות ועלם
 מטילים עליהם: הורגים חולים משמידים בכל מיני
 משמד. ובכל זאת עליך אותם להצמר. ונזח אל
 חי קלקולם ללמד. חובטים וחובלים באין מאמר:
 טומנים פח ללבוד בשף יקושים. יחודה להמור
 בבעל להאשים. בלה לגמר בעם קרושים. לא יזכר
 שם ישראל להרשים: מזמות גבלות עובם בשלמותם
 לצין. נטוש יראתך בהבליהם לעין. שיח פוצים
 עמך להדין. עד מות אהבנוהו תצציק הודין:
 פושטים צנאר לאבחת חרג רב. צדקניות חשות
 קניהן לקרב. קרבן כליל ריח הנערב. רוששים לקדם
 מנחתם להעריב: שוחטים האבות בניהם בדמיהם
 מתבוססים. הבוסתם עליהם באהב מתעלסים.
 קצים בחייהם ונפשותם לא חסים. ליחר שמך
 דצים וששים: ומתאשרים להשמיע שמע ישראל
 בקריאתם. גוהם פיהם בכרבת ובהתם. יחד אבות
 ובנים חתנים וכלותם. ממחרים לטבח בכאפריון

הפתחם: ולדי נעמך נטעי שעשועים. ספים כלים
 נוועים מנוועים. בך נשבעת בעקד הרועים. רבות
 זרעם פכוכבי רקיעים: ראה תראה עקרות אלה
 נעקרו. בתיודם נאהבו וכמותם לא נפרדו. יחוד
 שךך לקדם שקרו. ידידות ישרם פקוד כאשר
 נאחרו: האל זכור ואל תשכח. ושארית הפליטה
 מכאזב מוכח. דורש דמים דרוש להתוכח. הופיע
 בנקמת עם נשכח: חפזן וכעברות צוררי הנשא.
 זעוה השים מפריך ושוסה. קנויך תחן באברתך
 מחסה. ועל כל פשעינו אהבה תכסה: אמין
 ושגב פלטת שרידיך. מנחלים לחסדך זרע
 חסדיך. צעקתם קשוב ממכון רהודך. זכור
 לאברתם ליצחק ולישראל עבדיך: אל סוד ישב וכו'.

אל תבוא בנפשט עטנו כי לא יצדק לפניך כל חיי בך בטחו אבתינו
 בטחו והפלטנו: אליה נקרו ונקלטו בך בטחו ולא בולשו: ויבטחו בך יודעי
 יצדק כי לא עזבת דרשך: יי נאמת: אל תרחק אלהי לעזרתי הישחתי
 אל תרחק טענו כי צרה רחוקה כי אין עזרי: ישמע יי ותגנו יי תזה עזר לנו
 כרחם אב על בנים בו תרחם יי עלינו: יי הישועה וכו'.

ק' עזרה. יים אבי, ומסוף חיים בנין בן זרח חוקי אלהינו ואלהי אבותינו.

אהבת עוזו ותקף תכה. ברית געורים זכור ותסד
 תאווה: גדר משוכה במסלול נתיבה. דרך אב ודרך
 בפרישות אהבה: הוער מקדם וממזרח הובא. וצדק
 לרגליו נקרא ונתווה: זהר תועים מדרך תועבה.
 חשכם מאש ומלהבה: טירות בתים מאם מלישבה.
 יתרות אהלים הסיע בערבה: קלו רב ימיו באפס

תקנה. למִשְׁק בֶן בַּיִת בְּזָקֵן בֵּיתוֹ לְהִתְחַשְׁבָּה: מֵאִמֵּר
 בָּבוֹא וּפְקִידָה בְּהִתְקַרְבָּה. גִּחְנַט שְׂרִיג יִשָּׁר וּמִשְׁעָנָה
 שִׁיבֹרָה: שֹׁבֵר תּוֹחֲלָתוֹ מִמָּקֶה לֹא גִבְזָבָה. עֲשֵׂרָה
 מִחֲשֻׁבָּתוֹ אֵלֶיךָ הוֹשִׁבָה: פֶּקֶד בְּחִינָתוֹ בָּעֵת לִפְנֵיךָ
 קִרְבָּה. צוֹיָתוֹ עַל חֲשֵׁק תַּאֲוָתוֹ לֵךְ לְהִקְרִיבָה: קַח נָא
 אֶת בְּנֶךָ אֶת יְחִידֶךָ וְהַעֲלֵהוּ לְגִרְבָּה. רְצִיתוֹ חֲשַׁקְתוֹ
 לְרִיחַ גִּיחַח לְהִתְעַרְבָּה: שִׁיחַ פְּעִירָתוֹ בְּרִגְן וְתַנּוּאוֹת
 לֹא הִרְבָּה. תַּעֲן מִזְמוֹתָיו לֹא הִשִּׁיב בְּתִשׁוּבָה: בְּקַע
 עֲצִים וּמַעַרְכַת שׁוּה. גִּין עֶקֶד בְּרִצּוֹן תַּאֲוָה: יָדָיו
 וּרְגָלָיו קָשֶׁר בְּעַנּוֹד וְעַנְיָה. פֶּן בְּפֶרְפּוֹס יִפְסַל עֲלֵת
 חוֹבָה: מֵאֲבֵלֶת לְשַׁחֲטוֹ יָד בְּשִׁלַּח בְּנִפְשׁ רְוָה. גַּעַר
 אֵל תִּשְׁחַט קוֹל אֱלֹהֵי בָא: בִּי נִשְׁבַּעְתִּי עֲקֵב אֲשֶׁר עַל
 יְחִידֶךָ נִפְשָׁךָ לֹא עֲצָבָה. זֶרְעֶךָ אִשִּׁית בְּעֲמִחֵי רִבְבָה:
 חַי הוּא וְאִפְרוֹ לִפְנֵי צְבוֹר וּמוֹבָא. חָשׁוֹב הוּא לִפְנֵי
 בְּטָבוֹחַ בְּמוֹקֵד אֲתוּדָה: זְכוּתוֹ הַמְצִיאֵנוּ בְּהִרְיֹחַ קְטֹרֶת
 הַעֲרָבָה. קֶצֶף שִׁבְדָּה וְחִמָּה תִּשְׁבִּית מִכַּת הַשׁוֹבְבָה:
 וּכְאֲשֶׁר בְּכִשּׁוֹ יֵצֵר וּשְׁגִיחָם עֶקְרוֹ לֵב הַתַּאֲוָה.
 בֶּן יִבְכְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת בְּעַסְף מִמִּשׁוּבָה. וּבְרַחֲמִים
 גְּדֹלִים אֵלֶיךָ שׁוֹבָה. וְתֹאמֵר שׁוֹבָה מִשׁוּבָה: אֵל סֹד וְכוּ.

אֵל תָּבוֹא בְּטִשְׁשֻׁט עֲמִטוּ בִּי לֹא יִדְרַק לִפְנֵיהַ כַּל חַי: שְׁטַע קוֹלְטוּ ׀
 אֲלֵטִי וְרַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן אֶת תְּפִלָּתִי: שְׁטַע קוֹל תְּחַנְנֵנִי בְּשִׁנְעֵנִי אֵלֶיךָ
 בְּנִשְׁאֵנִי יְדִיט אֵל רַבִּיר רַחֲמֵיךָ: שְׁטַע ׀ וְחַנּוּ ׀ הַחַ עֲזוֹר לְטִי: שְׁטַע ׀ קוֹלְטוּ
 גִּרְמָא חַנּוּ וְחַנּוּ: וְעִמָּה שְׁטַע אֲלֵטִי אֵל תְּפִלַּת עֲבָדֶיךָ וְאֵל תְּחַנְנֵנִי
 וְתֹאֵר פְּנֵיהַ עַל סִרְדִּישָׁה חֲשִׁמְסֵם לְטַעוֹ אֲרִי: לִי חֲשִׁמְסֵם וְכוּ.

חיים נילמי החדשים אפרים בר רבי יעקב חזק ואמין. אלהינו ואלהי אבותינו.

אני עבדך בך אמתך. ברב חסדך אבא ביתך.
 מחר ביום קדש לפקדנו בישועתך. שבתון שבת
 קדש ליי מחר: אעירה שחר ולא שחר יעירני.
 בימים הנוראים אשר פחד קראני. לפני בוא יום
 הגדול לדוננו. בכסה ליום חגנו חג ליי מחר: פשעי
 אני אדע ותטאתי תסוכבני. ואדאג ליום מחר יום
 משפטי ודיני. ואתפלל אל יי לסלוח לעוני. מדאנה
 מדבר עשינו זאת לאמר מחר: רחום פדני ובמרעים
 אל תתחר. שלחני כי עלה השחר. כי איוה עם
 סגלת לך לבחר. כי אם אותי וגם למחר: יש לנו אב
 זקן וילד זקנים. ואבי ישב אהל ומקנה ראשית
 קנינים. תחן זכות אבות לבאי בבכי ובתחנונים.
 וקדשתם היום ומחר: מקשר אמיץ קשר רשעים
 משכלי. אסור חל על אסור כולל ומוסיף אלי. קשר
 העקרה יתירם מהתגולל עלי. ואל העם תאמר
 התקדשו למחר: מקדם צלחה דרבי ויהיה יי עמדי.
 ועתה להפוך נסתחפה שדי. לחרב ולהרג נמסרת
 ביד רודי. כי ישאלך בנה מחר: בחסר ובאסר
 נאסרת בגלותי. ולא קרב המתיר במצות איש
 בשורתתי. אפטרופוס שמנהו אבי יתומים מלאך
 בריתי. ישם יי מועד לאמר מחר: ותקצים בלם בלו
 ובנה ביד קמף מתאחר. והלא אין אדם רוצה שיהי

פְּקֻדוֹנוֹ בְּיַד אַחֵר. לְכַלְתְּכֶלֶה יִשׁ קִץ רַחֲבָה גְלוּתִי
 לְסַחַר. נִשְׁאַל לִי לְמַתִּי אֶעֱתִיר לָךְ וּלְעַמֶּךָ וַיֹּאמֶר
 לְמַחֵר: רַחוּם הֵכִינוּ לָךְ בֵּימָה וְסִנְגוּרִים לְהִתְקַרֵּב.
 וּבָכַר בָּא חָכֵם לְדָרוֹשׁ בְּמַעֲרֵב. וְעָתָה הַמְּחַל לָנוּ
 עַל כְּבוֹדְךָ הָרַב. לִין פֹּה וַיֵּיטֵב לְכַבֵּד וְהִשְׁבַּמְתָּם מְחֵר:
 רֵאֵה אֲבִינוּ בִּי עֲשִׂינוּ בְּאֲמֻנוֹתֵינוּ. יִצַּר לֵב הָאָדָם רַע
 כַּנְּעוּרֵינוּ. עֲשֵׂה בְּאֲמֻנוֹתֶיךָ וְסַלַּח לָנוּ. קוּם קִדֵּשׁ אֶת
 הַעַם וְאָמַרְתָּ הִתְקַדְּשׁוּ לְמַחֵר: בְּרוּר בִּי אֵין צַדִּיק
 שְׁלֵא יַחֲטֵא בְּעִבְרָה. לְמִלְאֲבֵי הַשָּׁרֵת לֹא נִתְּנָה
 תּוֹרָה. וְאָנוּ אֵין לְדַקְדֵּק עֲמָנוּ בְּחוּט הַשְּׁעָרָה. בִּי
 יֹאמְרוּ אֱלֹהֵינוּ וְאֵל הִרְתִּינוּ מְחֵר: יְהִי כְבוֹדְךָ עוֹמֵד בֵּין
 עֲדַתְנוּ בְּהִבְטָחָה לְזַקְנֵנוּ. אֱלֹהִים נִצָּב בְּעֵדַת אֵל
 בְּקִרְבָּנוּ. גַּם אָתָּה יוֹשֵׁב הַהֲלוֹת יִשְׂרָאֵל סְבִבָּנוּ. שֶׁב
 בָּזָה גַּם הַיּוֹם וּמְחֵר: יָד פְּשׁוּטָה פִּשְׁט בְּעַל הַבַּיִת
 לְכַעֲלֵי הַשׁוֹכֵה. וּפִשְׁט הָעֵנִי אֶת יָדוֹ לְקַבֵּל טוֹבָה.
 אֲמַת נְתַתָּ לִיעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם בְּאַהֲבָה. יִנְתֵּן גַּם
 מְחֵר: עַד מַתִּי הִרְדֵּפְנִי רוּדְךָ מְלֵא. בְּתוֹב וְלֹא בְּתוֹב
 עָלַי תַּעֲלֶה. אַחֲרַי מִי יִצָּא מִלֶּךְ יִשְׂרָאֵל הַמְּפֹלֵא. זֹאת
 אוֹת בְּקִרְבָּכֶם בִּי וְשִׂאלוֹן בְּנִיכֶם מְחֵר: קִדְמוּךָ בְּגִיד
 בְּתַפְלַת הַיּוֹם שִׁבְרָם. הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם וּלְמַחֵר לְטוֹל
 שִׁבְרָם. הַיּוֹם בְּמַחֵר זֶה וְזֶה נִזְרַם לְטוֹבָה לְזַכְרָם.
 וְהִיָּה כְּזֶה יוֹם מְחֵר: בְּזֵרוֹ צִירֵי יִשְׂרָאֵל הִתְפַּלְלוּ עַל
 אַחֲיֵיכֶם. עַל כָּל צָרָה וְצוּקָה שְׁלֵא תִבֵּא עַל צְבוּרֵיכֶם.

וַעֲצָקוּ בְכַח פִּי תוֹלַעַת יַעֲקֹב אֲבִיכֶם. וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן
 קְטָרֶת לִפְנֵי יי מְחַר: בְּתוֹרָה וּבְמִצְוָה שִׁקְיָמוּ הֵם
 וְאֲבֹתֵיהֶם. יִזְכוּ לְהַטִּיב לְעוֹלָם לָהֶם וּלְבְנֵיהֶם. יי
 הַטֹּיב יִכְפַּר בְּעַד עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְכֵן תֹּאמַר אֵל הָעַם
 הַתְּקַדְּשׁוּ לְמַחַר: חֲנוּן הַשֵּׁב שָׁנִים בְּבִרְבֻתָּךְ.
 הוֹאִיל וּמִסֵּתֵבְלִים לָךְ וּמְקוּיִם לִישׁוּעָתָךְ. חֲדַשׁ עֲלֵינוּ
 שָׁנָה טוֹבָה וְעִטְרָתָ שְׁנַת טוֹבָתָךְ. הִנֵּה יוֹם קָדֵשׁ לִי
 מְחַר: זָכֵה חֲדַשׁ תְּשׁוּרֵי לְהַתֵּר וּסְלִיחָה. יִרַח אֹתִי
 עוֹלָם וּגְבוּעוֹת נִזְכְּרוּ וּנְפָקְדוּבוּ לְהַשְׁמָחָה. וְבוּ עֲתִידִים
 לְהִנָּאֵל צְמַח צְדִיק לְהַצְמִיחָה. כֵּן אָמַר יי בְּעַת מְחַר:

יחזי ויחננו קהלת וירד רשעו כיצט גשמוט. ויחזי פקננו מן ואני בסוד.

קְדוּשִׁים הַמְּלִיכֹנֵי עֲלֵיכֶם וְהַזְכִּירוּ זְכוּנוֹת. כְּדִי שְׂאוּבוּ
 עֲקַדַת אֲבִיכֶם בְּשׁוֹפֵר שֶׁל אֵל בְּפִקְדוֹנוֹת. וְאֲכַתְּבֶכֶם בְּסֵפֶר
 חַיִּים וְאֲמַחַל לָכֶם עֲוֹנוֹת. אֵל תִּירָאוּ וְאֵל תַּחֲתוּ מְחַר:
 וְאֲנִי בְּחִסְדֶּךָ בְּטַחַתִּי אֶמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד
 יִבְנֶה. צְדָקְנוּ רִזְכְּרִיעַ בְּגֵרוּמִים כְּבָדִים
 לְהַמְנֶה. תֹּאמַר לִי רַב חֶסֶד מִטָּה כְּלִפֵּי חֶסֶד מְפִנֶה.
 אֵל תִּצַּר צַרַת מְחַר: אֲרָךְ זְמַן זְמַנִּים זְמַנֵּיהֶם קָדְשָׁה
 נְתַחֲלֶלָה. וְטַמְאָה אֲבִי אֲבוֹת הַטַּמְאָה בּוֹקַעַת וְעוֹלָה.
 יְרוּדָה עַד עֶפֶר תַּעֲלֶה מְעֵלָה מְעֵלָה. וְהַעֲמִלְקִי
 וְהַכְּנִיעֵנִי יוֹשֵׁב בְּעַמֶּק מְחַר: מְחַר שְׁטֵן אֶבְנֵי־סֶף
 בְּשָׁנָה רָעָה. בְּנֵי מִיֶּדֶךָ אוֹצִיא וְאוֹשִׁיעָה. הַמְּחַר
 פּוֹרְשִׁים לְחַיִּים טוֹבִים וְאִתָּה לְמִיתָה קְבוּעָה. וְשִׁמְתִי
 פְרוּת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ מְחַר: צְדָקָה וְגִאֲלָה הִנְנִי

מביא למחר בראש השנה. שנת אסם וכרקה באו
אלי בעת מחר לתנה. ישועה וחיים ושלום רחמים
ותחינה. הגני ממטיר לכם בעת מחר: אל סלך יושב וכי.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תדרשנו: טוב
יי למעוז ביום צרה וידע חסי בוי: כי טוב יי לעולם חסדו ועד הדי ודד
אמונתו: טוב לחסות ביי טבטח באדם: טוב לחסות ביי טבטח בנדיבים:
טוב וישר יי על בן יורה חטאים בדרך: טוב ויחיל ודוקם לתשיעת יי:
הושיענו אלהים כי באו טים עד נפשי: הושיע יי את עמקה את שארית ישראל:
הושיעה את עמקה וברך את נחלתה ורעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
כי גטר חסיד כי פשו אמונים טבני אדם: עזרנו אלתי ישענו על דבר כבוד
שקה ותצילנו וכפר על חטאתינו לטעו שקקה: לי הושיעה וכי.

קיא פזמון. חחוס טו יחזק בר אביטור.
ירצה צום עמיה. אשר דמו לה מזה. חשוב חלבו בעל
זבח. וקרבתו אל תבזה. חתום עליו אות חיים. ותחנתו
תחזה. מחר יהיה האות הזה: צדקתך התאזר.
שוכן עד ומרוזים. סמך נא הנכשלים. שלח ידך
להקים. אשר דמעים שקוים. ואנחתם היא להקים.
ולדעת מה זה ועל מה זה. מחר יהיה האות הזה:
חנן חן בנה. אשר לשמך הוא מאמין. סגנור עלי
תמנה. אשר חטאתי וטמין. וחובי בשמאל יכמין.
זכותי יעלה בימין. ואפר יצהק וזמין. אשר יאמר
כי הוא זה: קרב ושמע רנתי. לצעקי תפתח שער.
לזכות את חטאתי. כמו בן שנה גער. ותחוסם לשון
מסטיני. ואת פיהו לא יפער. יי בשמן יגער. קום
רד מהר מזה: במה אקדים ואכף פני לא יקח שחר.
ובידי אין מעש. ועל זאת לבי יפחד. אבל עתה בזכרי

מלכות שם המיוחד. ועל זאת אני בוטח. באומרים
 אחר. ומושכים כלם יחד. מזה אחר ומזה: ראה אין
 מכפר בעדי. ואין סודר לי סדר. ובגדי לבן אין. ואין
 לובש האדר. וגם אין קרבן חובה. ולא נדבתי ונדר.
 ואתה הכפר עלי. בוחן כליות וחדר. גדור פרצת
 צאנך. ושים רוח לעדר. ותבנה למו נדר מזה ונדר
 מזה: צל קורתך באו. בנים אשר נגרשו. בנה
 בנתועדו. רעשו וגם נתנעשו. חסד אבותם תזכור.
 עת לריב יגשו. אמת ושלוש נפנשו. גם את זה לעמת
 זה. מקר יהיה האות הנה: ירצה. אל מלך יושב וכו' עד לכל קראת.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. ואתה הוא ושנותיה לא ימנו: אתה
 תקום תרם ציון כי עת לתנה כי בא מועד: וקדו אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונקה אלהים לא תבוה: היטיבה כרצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: או תפיון וקדו צדק עולה וקליל. או יצלו על טובתה פרים: ונתה
 ה אבי אתה. אנטו תזכר ואתה יצרט ומעשה נה קלטי: אתה ה לא
 תכלא ותקיה כשנו. חסדה ואמתה תמיד יצרונו: וכו' ותמיד ה תחסדה כי
 כשולם תפיה: וקדו ה כרצון עמה. שקדנו בישועתה: וכו' צריח מגית שדם
 נאלה ישבט תחלתה הר ציון זה ישנתה בו: וכו' חבת ירושלים אהבת ציון
 אל תשכח לעצת: וכו' ה לבני אדם את יום ירושלים האמרים ערו ו ערו עד
 תיסוד בה: וכו' לאבתם לצדק ולישראל עבדיה אשר נשבעת להם עד
 ותדבר אלהם ארבה את ודעם כטובי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אנדתי אהו לורגם ותלוי לעלם: וכו' לעבדיה לאבתם לצדק ולעשב. אל
 תפו אל קשי הטם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל נא תשית עלי חטאת
 אשר טאלנו ואשר חטאתנו: חטאתנו צדנו. סלה לנו יצורנו:

קרב יום אבי יבוא, ויחייב הטוב בטרם ירי רבי יעקב חזק ואמין.

אל אלהים אצעקה במלולי. אשא כפי על נפש
 עוללי. אשפכה במים לבי עלי. אל ה ותאזן אלי:

אלי עני וכואב יאזין בהמלתו. בעבור הערו נפשם
למורת באהבתו. יהן בימינו נקמתו. שלח ידיו
בשלמיו חלל בריתו: בריתו לעזוב יחד עלי חברו.
ברי לבב עשרה מני בחרו. בתורת אל ובמצותיו
נאזרו. מנשרים קלו ומאריזות נברו: נברו לסבול
דין האל באמרו. גבות מהם שטימת אה וממכרו.
גדולי עולם נבחנו לכבוד ולפארו. מלאכיו גברי בח
עשי דברו: דברו יצא והמצויקים פחדו ורחו. דבקו
אחרי מלבם וינהו. דעת שפתי כהן דרשו מפיהו.
בי מלאך יי צבאות הוא: הוא רבי ישמעאל קונו
משמחה בו להתפארה. היכלות ורקיעים גלויים לו
לסקרה. הזכיר גם עתה מתוך צרה. את השם
הנקבד והנורא: והנורא ופמליתו חקר בי נמסרו
לאבה. ותיקים כאחי יוסף מצאם בשבת. ואל מדת
הדין נתנם לטבת. חסידו בורתי בריתי עלי זבח:
זבח הגיד לרעיו ותדרו המנדיו. זרזו ונטהרו בנקיון
וטחר עבדיו. זוננו הנשיא והמשרת ביזמו יחדו. הדר
הוא לכל חסידיו: חסידיו הגרלו להרוג וקדשו השם
בזכיה. חבב הנשיא וקדם שעה לעליוהי. חבקו
המכהן ונשק ראשו בקול תבכיה. פצע ותבורה
ומכה טריה: טריה הספיד איד נהיתה בנשיא ממנה.
טעמי תורה ומרגליות בפיו שונה. טמון בעפר כנוגב
ומחלל הנה. איכה יועם זהב ישנא: ישנא הכתם גור

בַּהֲנֵה בְחַלְלֶם. יְפִי הַדָּרַת צוּרְתוֹ הַפְּשִׁימוּ בְּמַעֲלֶם.
 יְשִׁישׁ הֵן צְדִיק בְּאֶרֶץ יִשְׁלָם. כִּי עַתָּה וּפְנֵעַ יִקְרָה אֶת
 בָּלָם: בָּלָם מִכְּאוֹכֶם סְבָלָם וְנָתַן דְּמִי. כְּתַנִּיעַ
 לְמוֹטְפוֹת צָעַק הַזֹּאת אוֹת בְּקִימִי. כְּבִיר פִּיץ אֵבָה כְּפִי
 וְאַחֲרִיב עוֹלָמִי. לַחַת כְּבוֹד לְשָׁמִי: לְשָׁמִי הַנִּקְרָא
 הַגָּלוּ וְלוֹלִי כְּכֹר נְחֹתָם. לֹא עֹבְתִים כְּיָד עֲלִיזִי
 נְאוֹתָם. לִכֵּן יִקְבְּלוּ מוֹסֵר וְלְדוֹרוֹת תַּעֲמִד צְדָקָתָם.
 יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכְבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכַּבְתָּם: מִשְׁכַּבְתָּם
 וּשְׁנֵתָם נִדְרָה אִם נִגְזְרָה גְזֵרָה. מִפְּחָדוֹ סָמַר בְּשָׂרִי
 פְּלִצוֹת וּמוֹרָא. מִמְּקַדְשִׁים הַחַל וְנִקְדַּשׁ בְּכְבוֹדוֹ
 וּבִירְאוֹתוֹ עֲבָרָה. לְדַקְדַּק כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה וּסְבִיבִיו כִּי אֵד
 גִּשְׁעָרָה: גִּסְעָרָה בְּשִׁפְטָם רַבִּי עֲקִיבָה הַדָּרֶשֶׁן מִיָּתָה
 קָרָה. נִגְהַ דְּבָרִים מְאִיר כְּמִשְׁהַ מְפִי הַנְּבוֹרָה. נִעֲלָם
 וְכָל יִקְרָ רְאוּתָה עֵינֵי לְהַקְרָה. טַעֲמָה כִּי טוֹב סַחֲרָה:
 סַחֲרָה מְפַלְפֵל לְכָל קוֹיִן וְקוֹיִן תְּלִים. סוֹפֵר וְשׁוֹקֵל
 וְדוֹרֵשׁ אֶת הַמְּגַדְלִים. סוֹפּוֹ הָיוּ שׁוֹקֵלִים אֶת בְּשָׂרוֹ
 בְּמִקְוֵיִם. וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים: עוֹלִים הִרְאוּהוּ
 לְמֹשֶׁה קוֹשֵׁר זֵיו אוֹתִיּוֹת. עָמַד וְשָׂאֵל מִי יִבְאֵר רֵזִי
 עֲלִיּוֹת. עָנָהוּ עֲתִיד רַבִּי עֲקִיבָה בְּסוֹף פְּמָה דוֹרוֹת
 לְהִיּוֹת. רוֹמְמוֹת אֵל בְּנִרוֹנָם וְחָרַב פִּיפִיּוֹת: פִּיפִיּוֹת
 וּמְגִזְרֵי בְרָזֵל גְּדוֹן אַחֲרֵי זֹאת רְאוּהוּ. פִּלְזֵן בְּמִיתָתוֹ
 הַזֹּאת הַזֹּרָה וְשִׁבְרָה בְּלִמְדָהוּ. פִּקְדָה אֵל הַתְּהַרְהַר
 אַחֲרֵי אֲרֻחָהוּ. הָאֵל תָּמִים דְּרַבּוֹ אִמְרַת יִי צְרַפְתָּהוּ:

צָרְפָתָהוּ אִמְרָתוֹ עֶרֶב יוֹם כְּפוּר לְהִתְבַקֵּשׁהּ. צוּר
בִּיחָדוֹ יִצְתָה נַפְשׁוֹ בְּאַחַד בְּקִרְשָׁהּ. צִדְקָתוֹ אָחַז עַד
מִצְוֵי נַפְשׁוֹ לְדַרְשָׁהּ. כִּי עֲוֹה כַמְנוֹת אֶתְהַבֶּה קָשָׁה: קָשָׁה
יָקָר בְּעֵינַי יי' לְחַסִּידָיו הַכְּמוֹתָהּ. קָבְרוּהוּ אֱלֹהֵינוּ וַיהוֹשֻׁעַ
הַגֵּרָסִי בְּפֶחַד וְאִימָתָהּ. קָבֹל שְׂכָרוֹ מִה רַב טוֹבָךְ
צַפְנָתָהּ. אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ עֵינֹן לֹא רָאִיתָהּ: רָאִיתָהּ עֵינֵי
אַהֲבַת מַלְכֵי הַמַּחֲטָאִים. רַבִּי חֲנַנְיָא בֶן תְּרַדְיֹן
בְּהַדְבָקוֹ בַּתּוֹרָה הִנְאֻהֲבַת. רְשׁוּמִיָּה בְרַבִּים דְּרַשׁ
וְנִשְׂרָפָה עִמּוֹ מִשְׁלֵכַת. רְשָׁפִיה רְשָׁפֵי אִשׁ שְׁלֵהֲבַת:
שְׁלֵהֲבַת גְּוִילֶיהָ נִשְׂרָפִים וְאוֹתִיּוֹת פּוֹרְחוֹת הַשְּׂמִימָה.
שָׂמוּ סַפּוֹנִין עַל לְבֹו לְהַעֲצִימָהּ. שַׁעֲשַׁעֵי יוֹמִים תִּבְעֵי
עַלבוֹגֶךָ לְהַנְקָמָהּ. הוֹרַת יי' תִּמְיָמָהּ: תִּמְיָמָהּ מִכְּתֵי
אֲנוּשָׁה בִּיד אֲכֹר. נִחְלָה מְאוֹד בְּהַרְיַנְתָּ רַבִּי חוֹצְפִית
וְרַבִּי אֶלְעָזָר. מַלְכֵנוּ יִחַקֵּר אִם שְׂכַחְנוּ שֵׁם מַעֲזָר.
וּנְפַרֵשׁ כְּפִינוּ לֹאֵל זָר: זָר בָּרַר בִּי לְכַטֵּל אֲשֵׁבוֹלוֹת.
יַעֲזוּבָה בְּצִירֵי עֵם הָעֵלִילָת. בְּהוֹיְדוֹ לְהַרְוֵנוּ רַבִּי חֲנַנְיָא
בֶן חֲכִינִי וְרַבִּי יִשְׁכַּב לְכֹלוֹת. כְּבוֹצָר עַל סִלְסֹלוֹת:
סִלְסֹלוֹת חֲסִידֵי בְהַפִּילוֹ רַבִּי יְהוּדָה בֶן בְּקָא בְּחַרְבוֹ.
זָקֵן כֶּן שְׁבָעִים לֹא טָעַם שְׁנַת סוּם עַל מִשְׁכָּבוֹ.
וְנִתְעַנָּה עֲשָׂרִים וְשֵׁשׁ לְשֵׁם מִשְׁנָבוֹ. גַּם בְּלִילָה לֹא
שָׁכַב לְבֹו: לְבֹו אֲמִין צָר בְּהַרְטוּ רַבִּי יְהוּדָה בֶן דָּמָא.
כְּהַתְחִילוּ לְשַׁבּוֹת וּלְקַדֵּשׁ קוֹל לְהַרְיָמָהּ. בְּאֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים הַשְּׁלִים נַפְשׁוֹ בְּנִעְיָמָהּ. אֵיךְ נִפְלוּ גְבָרִים

וַיֹּאבְדוּ כָּלֵי מַלְחָמָה: מַלְחָמָה יִפְקֹד עַל רִשְׁעָה וְעַל
 שָׂרָה. יִכְסֶּנָּה הָעָנָן שֵׁשֶׁת חֳדָשִׁים לְצַעֲרָהּ: יִנְגַּעֶנָּה
 בְּבִהְרֵת יִרְדְּנָה אֶף וְעִבְרָה. כִּי זָכַח לִי בְּבַצְרָה:
 בְּבַצְרָה הַעֲמִידָה מִלֶּדֶת תַּפִּיל בְּהַנְקָמָה. תִּמְחֹץ
 רֹאשׁ עַל אֶרֶץ בְּזַעֲמָה. וְאִז תַּעֲזֹר רַחֲמִים עַל
 רַחוּמֶיךָ. אֲתָה יי לא תִּבְלָא רַחֲמֶיךָ:

זְכַרְלֵנוּ בְּרִית אֲבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזַכַּרְתִּי
 אֶת־בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶף אֶת־בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶף אֶת־
 בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאֶרֶץ אֲזַכֵּר:

זְכַר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדַת יִצְחָק. וְהִשָּׁב שָׁבוֹת
 אֶהְלִי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶיךָ:

אֲבָדְנוּ מֵאֶרֶץ טוֹבָה בְּחַפְזוֹן. אָרְכּוּ הַיָּמִים וְדַבֵּר
 כָּל חוֹזֵן. בְּיִשְׂרָאֵל חֲדָלוּ פְרוּזֵן. בְּמִשְׁמַנְיֵי שְׁלַח רוּזֵן.
 וְהִשָּׁב שָׁבוֹת אֶהְלִי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׂמֶיךָ:
 נוֹלָה אַחַר נוֹלָה. גָּלְתָה יְהוּדָה בָּלָה. דָּוָה כָּל הַיּוֹם
 וְבָלָה. דוֹרֵשׁ וּמִבְקֵשׁ אֵין לָהּ: הַעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחֻחָזוֹת.
 הָיוּ לְחֶרֶף וּלְבִזוּת. וְכָל מַחְמַדֵּיהָ נְטוּלוֹת וּגְנָחוֹת.
 וְאֵין שׂוֹר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת: נוֹאֵל חֹזֵק לְמַעַנְךָ פָּרְנוּ.
 רָאָה כִּי אֲזַלְתָּ יָדְנוּ. שׂוֹר כִּי אֲבָדוּ חֲסִידֵינוּ. מִפְּנֵיעַ
 אֵין בְּעַדְנוּ: בְּרִית אֲבוֹת וְאִמָּהוֹת וְהַשְּׂבָטִים. רַחֲמֶיךָ
 וְחַסְדֶיךָ זְכַר בְּרִבוֹת עֵתִים. יְהִי זְכַר לְמַכּוֹם וּנְמַרְטִים.
 וְעַלְיֶךָ כָּל הַיּוֹם גִּשְׁחָטִים: דוֹרֵשׁ דְּמִים דוֹן דִּינְנוּ.
 הִשָּׁב שָׁבוֹתֵנוּ מִחֵיק מַעֲנִינוּ. חַגֵּם גַּמְכֵּנוּ וְהִיא

בְּכֶסֶף קָנְנוּ. זְקוּף בֵּית מִקְדָּשְׁךָ הַשָּׁמַיִם לְעֵינֵינוּ.
 וְהִשָּׁב שְׁבוּרַת אֱהִי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 זְכַרְלֵנוּ בְּרִית רֵאשִׁינִים כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית
 רֵאשִׁינִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהוֹת
 לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יי עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. וְאִף גַּם
 זֹאת בְּהוֹתָם בְּאֶרֶץ אִיבִיהֶם לֹא מֵאִסְתִּיב וְלֹא גַעַלְתִּים לְכִלְחָם
 לְהַסֵּר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ לֹא יִרְפֶּה וְלֹא יִשְׁחָתֶךָ וְלֹא
 יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם: הִשָּׁב שְׁבוּתֵנוּ
 וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְשָׁב יי אֱלֹהֶיךָ אֶת שְׁבוּתֶיךָ וְרַחֲמֶיךָ. וְשָׁב
 וְקִבְּצָה מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפְצִיךָ יי אֱלֹהֶיךָ שְׁמֹה: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ
 כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. אִם יִהְיֶה נִדְחֶיךָ בְּקִצֵּה הַשָּׁמַיִם מִשָּׁם יִקְבְּצֶיךָ יי אֱלֹהֶיךָ
 וּמִשָּׁם יִקְחֶיךָ: הִלְבֵּן חֲטָאֵינוּ כִּשְׁלֵג וּכְצֹמֵר כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. לִכְוֹן נָא
 וְנִבְחַחָה יֹאמֵר יי אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כְּשָׁנִים כִּשְׁלֵג יִלְבִּינוּ. אִם
 יֵאָדִימוּ כְּתוֹלַע כְּצֹמֵר יִהְיוּ: זָרַק עָלֵינוּ מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְנוּ כְּמוֹ
 שֶׁכָּתוּב. וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מִים טְהוֹרִים וְטָהַרְתֶּם. מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם
 וּמִכָּל גִּלְוֵילֵיכֶם אֲטַהֵר אֹתְכֶם: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ לְמַעַן כְּאֲשֶׁר
 אָמַרְתָּ. אֲנִי אֲנִי הוּא מַחֵה פִשְׁעֶיךָ לְמַעַן וְחַטָּאתֶיךָ לֹא
 יִזְכָּר: מַחֵה פִשְׁעֵינוּ כְּעָב וּכְעָנַן כְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. מַחֲוִיתִי כְּעָב
 פִּשְׁעֶיךָ וּכְעָנַן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבַח אֵלֵי כִי נִאֲלַתֶּיךָ: אֲמַרְנוּ הַאֲוִינָה
 יי בֵּינָה הִגִּינוּ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרֵי פִינוּ וְהִגִּינוּ לִבְנוֹ לִפְנֶיךָ. יי צוּרֵנוּ
 וְנִאֲלָנוּ: כִּי לֵךְ יי הוֹחֵלֵנוּ אִתָּה תַעֲנֵה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:
 חַיִּי- אֲנִי הִבְטַחְתָּ עֲבָדֶיךָ חַסִּידֶיךָ. אֲשֶׁר הִעֲרוּ
 נַפְשָׁם לְמִוְתָּה עֲלֶיךָ. וְלֹא חָסוּ עַל עַצְמָם וְעַל זְרַעֲם.
 וְקִצְוּ וּמָאֲסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה. וּבְטָלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי
 רְצוֹנֶךָ. וְקִדְּשׁוּ שְׁמֶיךָ הַמְּיֻחָד וְלֹא חִלְלוּהוּ. וְרִצּוּ
 לְטַבַּח וּפְשָׁטוּ צוּאָר וְעָמְדוּ בְּנִסְיוֹן וְנִאֲמָנוּ. וְנִבְחַחְנוּ

בצרופה ונקמצאו תמימים. ונגעו דמי אבות וקנים ודמי
 רחמניות וילדיהן. ונתערבו דמי אחים ואחיות.
 ודמי חתנים וכלות. ודמי יתומים ואלמנות. ודמי
 חכמים וחכמות. ודמי חסידים וחסידות. ודמי
 ילדים וילדות. ודמי זקנים וזקנות. ודמי בחורים
 ובחורות. ודמי פרנסים ותזניהם. ודמי מלמדים
 ותלמידיהם. ודמי דינים וסופריהם. ודמי אנשים
 ונשיהם. ודמי גמולי מחלב ויונקי שדים. ונהרנו
 כלם יחד על קדוש שמך המיוחד: ארץ אל הכפי
 דמם. ואל יהי מקום לזעקתם. עד ישיקף וירא יי
 משמים: את אלה המזבחות זכר. ואת אלה
 העקרות הראה. כי על אחת הרעיש העולם. ותן
 ארלם צעקו חוצה. ונשבעה לברך עוקד ונעקד
 להרבות זרעם בחול הים. ואף כי עתה כפה וכפה
 עקרות עקרו בגיהם על יחוד שמך הנקבד. נא הורש
 דמים קול דמי בגיה צועקים אליך מן הארמה.
 הנחם ושקד אף. וחמה בלה. ותשבית שוד ושקר
 מעמך ישראל. וחוס ותמול את יתר הפלטה הנשארת.
 ותוציאנה מאפלה לאורה. ותחדש עלינו שנה טובה.
 שנת רצון שנת נאלה. שני תוקרלנו ברית אורה.
 ותוקרלנו זכות הנעקד. וצדקנו בצדקת איש תם:

אלוהי ואלהי אבותינו תבא לפניך ח"ו (ייטט 15) כי לי אלוהי ורחמים
 וסליחות (ייטט 17). חוט היטט פרייטק, ון יודד חוד נמך אל רחום שמך
 ח"ו (ייטט 18) כי השמך בעלמא ובסמך קריב (ייטט 20) גשמיט.

סליחות לשחרית של יום כפור.

י סלח־לֵנו אֲבִינוּ. כִּי כָרַב אֲוֵלָתֵנוּ שְׁגִינוּ.

י מַחֲלֵלְנוּ מִלְכֵנוּ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

י אל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הַרְחָמִים נִקְרָאתָ. י וְהִרְדֵּךְ תְּשׁוּבָה הַקְרִית: י גְּדַלְתָּ רַחֲמֶיךָ וַחֲסֵדֶיךָ. י תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכֻלָּיוֹם לִזְרַע יִדְיָךְ: י תִּפְּן אֲלֵינוּ בְּרַחֲמִים. י כִּי אַתָּה הוּא בַעַל הַרְחָמִים: י בְּתַתֵּנָּן וּבְתַפְּלֵה פָּנֶיךָ נִקְדָּם. י בְּהוֹדַעְתָּ לָעָנָו מִקְדָּם: י מִחֲרוֹן אַפָּיךָ שׁוּב. י כִּמוֹ כְּתוּרְתָהּ כְּתוּב: י וּבְצַל כְּנָפֶיךָ נִחְסֶה וְנִתְלוֹנָן. י כִּיֹּם וַיִּרַד יי בַעֲגֹן: י תַעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחֶה אִשָּׁם. י כִּיֹּם וַיִּתְרַצַּב עִמּוֹ שָׁם: י תִּאֲזִין שְׁוֹעַתֵנוּ וְתִקְשִׁיב מִמֶּנּוּ כַּאֲמַר. י כִּיֹּם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי. וְשֵׁם נֶאֱמַר

י וַיַּעֲבֹר יְהוָה י על־פָּנָיו וַיִּקְרָא

י יְהוָה י יְהוָה אל רַחוּם וְרַחֵם אֲרֶךְ אַפַּיִם וּרְבִיחֶסֶד וְאֱמֶת: נִצְרֶה חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֹן וּפִשְׁעֵנוּ וְהַטָּאָה וְנִקְּה. וְסַלַּחְתָּ לְעֹנֵינוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ:

סלח־לֵנו אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מַחֲלֵלְנוּ מִלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:

כִּיֹּאמַר אֲדֹנָי טוֹב וְסַלַּח וּרְבִיחֶסֶד לְכֹל־קִרְאָיךָ:

יין פִּיטוֹן קָטָן וְיִטְרַעֵן כּוֹר פִּתְוֹנְדֵרֵעַ סְלִיחָה גִּוּוֹנְגֵנוּ:

אֵבא חֶסֶם, אֵבא חוּזָל, אֲדוֹן רֵין, אֲכֹנִים בְּנֵי מַאֲבִינִים חִי'י'י'י'

אם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְהוָה אֲדֹנָי כִּי יַעֲבֹד: שְׂמִיעָה תִּפְלַתֵנוּ יי וְשִׁנְעַתֵנוּ תְּאוּבָה אל דִּמְעוֹתֵינוּ אל תִּתְרַשׁ: לִטְעוּ שִׂקָּה יי וְסַלַּחְתָּ לְעֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא: לִטְעוּ שִׂקָּה יי תִּתְנוּ בְּצַדִּיקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשֵׁנוּ: לִטְעוּ וְחַלְצוּ יְדֵיךָ הַיְשִׁיעָה יִסְדָּךָ וְעֲנֵנוּ: אָנָּה יי אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם הַאֵל הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא שִׁמְרֵה הַקְרִית וְחֶסֶד לְאַחֲבָיו וְלִשְׂמֵרֵי מְעוֹתָיו:

לִי הַיְשׁוּעָה עַל עִמְךָ בְּרַבְּתֶיךָ סְלַח: יי צָבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁנֹב לָנוּ אֵלֵינוּ עֹקֵב סְלַח: יי צָבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטְחֵי בְךָ: יי הַיְשׁוּעָה הַמְּלִיךָ יַעֲנֵנוּ כִּיֹּם קִרְאָנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אָנְחָנוּ מִפְּסִלִים תִּתְנוּ עֵינֵינוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי י שְׂמִיעָה אֲדֹנָי י סְלַחְתָּ אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת־אֲחֵר לְמַעַן אֵלֵינוּ. כִּי שִׂמְךָ נִקְרָא עַל עֵדֶיךָ וְעַל עַמְּךָ:

ח אָנָּה הַשֵּׁם הַנִּבְכָּר וְהַנּוֹרָא. ק סְלַח נָא לְעוֹן עַם
 זוּ יִצְרָתָהּ הַחֲלָתָהּ לְסַפְּרָהּ: ח בְּעִבּוֹר כְּבוֹד שְׁמֶךָ הִטָּה
 אֲזַנְךָ. ק"ג הַתְּפִלָּה וְיֵא הַתְּחִנָּה אֲשֶׁר עֲבַדְיָה מִתְּפִלָּים
 לְפָנֶיךָ: גִּשְׁתִּי בְּיוֹם זֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ. וּלְהַתְּוֹדוֹת
 חַטָּאתַי וְחַטָּאת עַמְּךָ: דְּבָרַי הַחֲנִיתִי בְּהַפִּילִי מִזֶּל
 אֶרֶץ בְּרִיתְךָ. וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִבּוֹן שְׁבִתְךָ:
 הֵן עֲמַדְתִּי מִרְעִיד מִפְּנֵי כְּבוֹד אֱשִׁמוֹתַי. בִּי רַבּוּ פְּשָׁעַי
 וְעַצְמוֹ חַטָּאתַי: וְלִקְחֹתִי עִמִּי דְּבָרִים שְׁהוֹרִיתִי לְעַנּוּ
 מִקָּדָם. בָּם לְרַצּוֹתְךָ מֵעַנָּה אֱלֹהֵי קָדָם: וְעַקַּת הַחֲנִיתִי
 חָבֵא נָא עֲדִיךָ. וְלֹא תֵּשֵׁב פָּנֶי קָטָן מִשְׁלוּחֵי עֲבַדְיָה:
 חֲנּוּן עַמְּךָ מִבִּקְשֵׁי רַחֲמִים מִלְּפָנֶיךָ. תִּבְיִן לָבָם תִּקְשִׁיב
 אֲזַנְךָ: טוֹב, דְּרָכֵי רַחֲמֶיךָ לֹא תִמְנַע מִמֶּנּוּ. בְּגִדְל
 חֲסָדְךָ הִתְנַהֵג עִמָּנוּ: יַחֲשֵׁב לְפָנֶיךָ בְּקָרְבָן צוֹם
 תַּעֲנִיתֵנוּ. וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטָּאתֵינוּ: כִּפֹּר נָא
 לְמַתְּוִדִים לְפָנֶיךָ חַטָּאתָם. נָקָם וְטַהַרֵם מִכָּל
 טְמֵאוֹתָם: לֹא יִבְשׁוּ הַמַּפְּיִלִים לְפָנֶיךָ הַחֲנִתָם. וְאַתָּה
 תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם אֶת הַתְּפִלָּתָם: מַחֵל נָא לְמִבְקָשֵׁים
 לְפָנֶיךָ מַחִילָה. וְתִשְׁלִיךְ כָּל חַטָּאתָם בְּעַמְּקֵי מְצוּלָה:
 נָא בָּאוּ לְאִישׁ חַמְדוֹת הַקִּשְׁבָּה שׁוֹעָה. בֶּן הַתְּפִלָּה
 עֲבַדְיָה אֲדֹנָי שְׁמַעָה: סְלַח נָא וְשֵׂא נָא לְפִשַׁע עַמְּךָ.
 וְשׁוֹב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְתַעֲמֶךָ: עִבּוֹר יִדְעוּ כָּל בְּאֵי עוֹלָם
 בִּי עַמְּךָ הַסְּלִיחָה. חַטָּאת מִחֲלֵי פָנֶיךָ יי סְלַחָה: פִּקֹּד

נָא בְּרַחֲמִים עִם סִגְלֹתֶךָ. לֹא תִבְזֶה וְלֹא תִשְׁקַץ
 עֲנֹת עֲנִי עֲדֹתֶךָ: צִוּן הַרְחֵם וּבִירוּשָׁלַיִם עוֹד הַבְּחַר.
 אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה לִּי הַאֲחֵר: קִבֵּץ נָא גְפוּצֵי צִאֲנֶךָ.
 וּפְקֹד גִּפְנֵן זֹאת וּכְנֶה אֲשֶׁר גִּמְעָה יְמִינֶךָ: רוּמָה קֶרֶן
 וְהַנְּשֵׂא לְאַסּוּף גִּדְחֵי. לֹא לְמַעַנִּינוּ כִּי אִם לְמַעַנֶּךָ
 אֲדֹי מִן נִקְיֵי שְׁמֵעַ נָא וְהֶאֱזִינָה לְקוֹל שְׁוֹעַתֵנוּ. וְהֶעֱתֵר
 לָנוּ בַתְּפִלָּתֵנוּ: הַשִּׁיב שְׂבִינֹתֶךָ לְעִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ
 יִהְיוּ רַחֲמֶיךָ. כִּי שָׁמַךְ גִּקְרָא עַל עִירֶךָ וְעַל עַמֶּךָ:
 אֵל מְלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְּהַנֵּג בַּחֲסִידוֹת מוֹחֵל
 עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מִרְפֵּה מַחֲזִילָה לְחַטָּאִים
 וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא בְרַעְתָּם
 תִּגְמֹל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתֵנוּ לֹמֵר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. וּכְרַלְטֵנוּ
 יוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לַעֲנֵי מִקְדָּם. וְכֵן כְּתוּב.
 וַיְבַר יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְחַבֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. (וְשֵׁם גִּאֲמִיר)

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יְעַלְפֵנוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֲרֵךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד וְאִמְתּוֹ: נִצֵּר
 חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וּפִשְׁעֵי וְחַטָּאִים וְנִקְרָה. וְסִלְחָתָהּ לְעוֹנֵינוּ
 וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלֵתֵנוּ:

סִלְחֵלְנוּ אֲבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ. מַחֲלֵלְנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:

כִּירֵאֲתֶהּ אֲדֹנָי מִזֶּכֶד וְסִלְחָה וְרַב־חַסֵּד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

אֵל תְּבוֹא בְּמִסְפַּט עֲמִינוּ כִּי לֹא אָדָּה לַעֲרֵךְ בָּל חַי וְגַמְתָּ הוֹאֵל וּבְכַד אֵת
 בַּיִת עֲבָדְךָ לְחַיִּים לְעוֹלָם לַעֲרֵכֵהּ: כִּי אִמְתָּ אֲדֹנָי אֱלֹהִים דַּבְּרָתָהּ וּמִבְּרַחְמֶיהָ וּבְכַד
 בַּיִת עֲבָדְךָ לְעוֹלָם: לְטַעַם דַּבְּרָתָהּ בָּל עַמִּי הָאֲרֵץ כִּי הָיָה הָאֱלֹהִים אִזְ עוֹדִי
 לְטַעַם הָיָה אֱלֹהֵינוּ גְּשָׁה וְלֹא לָנוּ רָאָה גְּמִדָּתֵנוּ בָּלִים וְרַחֲמֵי: וְגַמְתָּ שְׁמֵעַ
 אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלַּת עֲבָדְךָ וְאֵל חַטָּעֵינוּ וְסֵאֵר פְּנֵיהָ עַל כִּי־נִשְׁחַט חַטָּמֵנוּ לְטַעַם

קד יום א"כ מלוטז ומלוטז אבותינו.

י' אָנָּה הוּאֵל סְלוּחַ לְעַבְדֶּיךָ. י' בָּאִים בְּכַפִּיפַת רֹאשׁ
 עֲדִיךָ: י' גָּאֹה, חֲלָצִים מִתַּגְּרֵת יָדֶךָ. י' רַבּוּכֶם שָׁעָה
 בְּעוֹלוֹת מוֹקֶדֶךָ: הַגִּם אָבוֹת וּבָנִים בְּגִטּוֹי גְרוֹן.
 וּמְרַבִּים חֶחֶן וּפְלָל לְשִׁבְךָ חֶרוֹן: זְכָרָה לָמוֹ חֶסֶד
 אֲטוּמֵי חֶבְרוֹן. חַיִּים לְמִצּוֹא בְּעֵדֶם מְחִילָה וְיִתְרוֹן:
 טָנַף שִׁמְצַחְנוּ בְּמָה יִתְכַפֵּר. יַחַד מְגִישׁ וְגִישׁ פָּפוֹ
 מִלְכַּפֵּר: כְּבִיר בַּח פְּנוּתֶךָ לַחַתוּם סִפֵּר. לְבָרִית
 הַבֵּט וְאֵל הַפֵּר: מִרְאִית פָּנִים בּוֹשְׁנוּ לְהָרִים. גִּטְשָׁנוּ
 אֶרֶח יֵשֶׁר וְנִגְעֵשִׁינוּ סָרְרִים: שִׁמְנוּ כֶּזֶב מִחֶסְנוּ וּבִשְׁקָר
 גִּסְתָּרִים. עֹנִינוּ נִבְרוּ עַד שָׁמַי אֲוִירִים: פְּגִיעָה בְּכֹן
 חֲקֵנוּ לְהִשִּׁיב חֶרוֹנֶךָ. צְפוּנוֹת וּנְלוּיוֹת לְהַתְּנוּדַת לְפָנֶיךָ:
 קוֹלְנוּ שִׁמְעָה מִשָּׁמַי מְעוֹנֶךָ. רֵם קִשְׁבוֹת הַדְּוִיָּנָה
 אֲזַנֶּיךָ: י' יִקוּל שִׁמְרֵנוּ הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. י' שְׂדֵי תַּנְקֵרָא
 רַב חֶסֶד. תִּגְמוֹל לְמַעַנְךָ עֲמֵנוּ חֶסֶד. תַּחַת כִּי עֲמֶךָ
 הַרְחַמְנוּ וְהַחֶסֶד: אֵל סֹלֵד יֵשֵׁב וְכִי עַד לִכֵּל קוֹרְאֶיךָ.

אל תבוא בטשפת עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תעננו יי אלתינו
 אל תרחק מטנו: אל תרחק מטנו כי צרה קרובה כי אין עזר: אל תשכח
 קול צעדיך שאזן הדין עולה חסדי: אל ישב דה נבלם עני ואקיון יסללו
 שמה: גורנו אלתי ישענו על דבר כבוד שמה ותצילנו וכפר על חטאתינו
 לטעו שמה: יי הישועה וי.

קפו יום א"כ מלוטז ומלוטז אבותינו.

י' אֲמַנְנוּ אֱלֹהֵי עוֹלָם. י' בְּנִגְדָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ בְּגִלּוֹי וּנְעֵלָם:
 גִּשְׁנוּ לְפָנֶיךָ בְּרֵשׁ בְּפִתְחוֹי אוֹלָם. דְּגוּל עֲגֵנוּ וְאֵל יֵשׁוּב
 דֶּךָ נִבְלָם: הַעֲתֵר נָא לְמַחֲנֶיךָ אֵל. וַיִּדְעוּ חֶבֶל כִּי אֵין

בְּאֵל: זוֹלָתָהּ אֵין רַב מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. חוֹמַל וְסוֹלַח וְרַב טוֹב לְבַיִת יִשְׂרָאֵל: מַעֲנֶה אֵין בְּפִינוּ בְּדִין לְהַתּוֹכְחָה. יְדוּעַ כִּי לָנוּ הַבִּשְׁת׃ וְלָהּ הַנְּכֻחָה: בְּגִדְל חֲסִדָּה עֲשֵׂה וּבְפַעַם בְּפַעַם לְעַמְּךָ סְלַחַה. לֹא לְמַעַנְנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ מִרְבָּה סְלִיחָה: מִטּוֹת יָד רָאָה וְדַלּוֹת הַדָּוָר. גִּפְרָצְנוּ בְּכָל פְּרִץ וְאֵין אִישׁ לְגִדּוֹר: שֶׁרָדְנוּ בְּכָל־רִיק וְהוֹשַׁפְלָנוּ מִכָּל־דָּוָר. עַל כְּבוֹד שְׁמֶךָ עֲשֵׂה וְאֵל הַתְּרַף זֶה הַדָּוָר: פֶּשַׁעֵנוּ לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ וְהִקְשִׁינוּ עֲרַף בְּמִמְרִים. צַעֲדֵי יִשְׂרָאֵל עֲקַלְנוּ וְנַעֲשִׂינוּ סוֹרְרִים: קְרָאנוּךָ עֲתָה בְּעַת צָרָתְנוּ אִיךָ פָּגִינוּ נְרִים. רִיקִים מִכָּל מַעֲשֵׂה וּמִכָּל זְכוֹת חֲסִרִים: מִן נִקַּל שָׁעָה שׁוֹעֵת עִם עֲנִי וְנִבְזָה. קִרִים שְׂמוֹטִים מִחֲרָשׁ זֶה וְנִסְכְּכִים בְּחֲרָשׁ זֶה. הִלְאֵתֶם שׁוֹר וַעֲנוּתֶם לֹא תִבְזָה. הַפְּלָה תִקַּח סְלִיחָה תִרְבֶּה כְּאֵז עַל יְדֵי צִיּוֹר גַּם סָלַח נָא לְעוֹן הַעַם הַזֶּה: אֵל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל.

אל תבוא בטשפט עטנו כי לא יצדק לפניה כל מי: כלפניה טשפטנו יצא צניה תחנינה פישורים: כי עשית טשפטנו ודיננו. ישבת לכסא שפט צדק: כי דודש רמים אותם וקר. לא שכת צעקת עגרים: דין בגזים טלא גזות טחין ראש על ארץ רפה: ליי הישועה וכו'.

כִּים אֵב, וּמִסָּף מִסוּס וּמִדֵּי הַקִּי.

שְׁלֹשָׁה.

אֲרוֹן, דִּין אִם יִרְדְּקֶךָ. בְּחִקְר פֶּעַל אִם יִבְדֶּךָ. גִּבְרָ לְפָנֶיךָ לֹא יִצְדֶּךָ: דַּפִּי תִהְיֶה בְּצַבְאֵי מַעֲלָה. הֵן בְּמִלְאֲכֶיךָ הַשִּׁים הַתְּהִלָּה. וְאִף שׁוֹתָה כַּמִּים עוֹלָה: זְכוֹת וְצַדִּיקָה אֵין בָּנוּ. חֲטָא וְרָשַׁע בָּלְנוּ. טוֹב, אֵל הַבֵּא בְּמִשְׁפַּט עֲמָנוּ: יְחַמוּ מַעֲיָה עֲלֵינוּ. קִרַב רַחֲמֶיךָ פָּנָה אֲלֵינוּ.

לבלתי פרוץ מעללינו: משוכותינו רבו מלמנות.
 ניהוהים אין וקרננות. סליחה מצוא לעונות: על
 צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלכלכים.
 צדקה מצוא לתת עורכים: קולתמתח בארחתינו.
 רמה ותולעה אחריתנו. שוא והבל שנותינו: תשוב
 על תרעה הנחם. זה דרך הנם מרחם. ברמק
 הרבים עלינו רחם: ^{י"ג} דרך רבקה הודעת לענו להורות.
 ידעתו שלש עשרה סדרות. ^{י"ד} דרך רבקה הודעת לענו להורות.
 חזרות: חנוכם סדרנו לפניה. ועק קשוב ממחנניה.
 ואל תשיבנו ריקם מלפניה: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עשט כי לא יצדק לפניך כל חי: כי אדם אין צדיק בארץ
 אשר יעשה טוב ולא יחטא: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
 אף כי אגיש רמה וכן אדם תולעה: אדם ילוד אשה קצר ימים וקבע רגו:
 כי הוא ידע יצטע וכו' כי עפר אנטנו: כי בו יסמח לפני כי בשם קדשו
 כשתנו: כי לא יתע לעולם ארני: כי אם הונת ורחם כרב חסדיו: לי וישעה
 שניה.

יום אזה בש, ונסוף חסום אלה בר שמעה חוק.

אדון בשפטך אנש רמה. ק' תזכור פרגו תנות
 רחם: בערקה דין אשמים לופח. שונה ופתו זפה
 ותצדק: גמול חסד וטובה לחיבים. ריב אל תמתח
 למצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קוראים אליך למו
 המצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען בשנו
 לפוצץ: ואם מאלה אנש הוצדק. פני עושהו נבר
 היטהר: ורון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע
 רב: חשבון ודין למלה המלכים. סופו לתן כבא

חֲלִיפָהּ. טָבַע חוֹתָם בְּכַפּוֹ נַחֲרָת. נָגַד פָּנָיו. רָשְׁעוֹ
 יַעֲנֶה: יוֹרָה בְּפִים מַעֲזֵן וַיִּגִּיד. מִקִּיר אָבֵן תִּקְרָא
 וְחִזְעֶק: בּוֹבֵשׁ פָּנָיו גָּרוֹן וְנִכְלָם. לְאִין נַחֲשָׁב בְּעַמּוֹ
 לְפָנֶיךָ: קוֹמֵ אֲנִי. לְמַעַשְׂהֵי יְדִידֶיךָ הִרְצָה. בְּשִׁבְרוֹן רְאֵה
 שְׁמוֹר מִדְּחֵי: עֲבֹדֶיךָ יִמָּצְאוּ הַיּוֹם חֲנִינָה. וְכִם
 קִרְבָּתְךָ חֲפוּץ בְּבִרְאשׁוֹנָה. וְכִשְׁלַג הַלֶּבֶן חֲטָאֵי
 שׁוֹשְׁנָה: אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכַל קוֹרְאֵיךְ.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: תשוב תחנונו וקת'המוות
 תארין תשוב תעלנו: זכרו מרחוק את ה' וירושלם תעלה על לבבכם: תשוב
 תרחמנו תבבש עונותינו ותשליך בקצלות גם כל חטאתינו: אל תנאץ לשנו
 שמה אל תגבל כפא כבודך זכר אל תפר בריתה אתנו: ל' הישועה וכו'.

קמו ימי חשריק ונסוף חתום משה בר שמואל. אלהינו ואלהי אבותינו.

תַּעֲלֶה תִּפְלְתֵנוּ לְמַעַן שְׁמִיךָ. שׁוֹמֵעַ תִּפְלֵת
 בָּאִים לְרוֹמְמֶךָ: רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ אֲשֶׁר מַעֲוֹלָם
 הִקְיָה זְכוֹר. קְרָאנוּ אֵלֶיךָ בְּרָגְזוֹ רַחֵם הַזְּכוֹר: צְדָקָה
 עָשָׂה עִמָּנוּ לְמַעַן רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶיךָ. פָּדֵנוּ מִכַּלְצָרָה
 כִּי אִין לָנוּ אֱלֹהִים מִכַּלְעֲדֶיךָ: עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם הַזֶּה.
 סְלִיחָתְנוּ תִּרְבֶּה וְעֲנוּתְנוּ לֹא תִבְזֶה: גְּדֻבּוֹת פִּינוּ רְצָה
 נָא בְּעֹלָה וּמִנְחָה. מִלֹּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ וְהַגֵּם יִגְזַן וְאַנְחָה:
 לָךְ אָנוּ הוֹשִׁיעֵנו מִמַּתְקוֹמֵינוּ. כִּי פִקּוּדֶיךָ דָּרִשְׁנוּ
 וְאֵל תִּבְלִימֵנוּ: יְהִימוּ רַחֲמֶיךָ עַל עֲגֵי הַצֹּאן. טְהוֹר
 עֲנֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִלְּחָצוֹן: חֲנֵנוּ יי בְּחַסְדֶיךָ וּבְרַחֲמֶיךָ.
 זְכַרְנוּ וּפְקַדְנוּ עַל יְהוּד שְׁמֶיךָ: וְהִשְׁקִיפָה אֲרוֹן מַמְעוֹן

קדשך. המלא רחמים על נזי מקדישך: הרוש לתנן
 ולרחם על שאריתם. גלה להם מלכותך כי אתה
 תקותם: ^י בענויים שור ובעמלם הביטה. ^{ק"ח} אל תרף
 ידך מעבדיך כי זרעם מאוד מטורח: משאלות
 המוניך ברחמים מלא. שמוע אל תפלת עם פניך
 מחלוקה: אל סלד יושב וכו'.

אל תבוא בטשטש עמי כי לא יצדק לפניך כל חי: תבא לפניך תפלתנו.
 ואל תתעלם טתענתנו: תבא לפניך אגתת אסיר. כגדל זרעה. הוחר בני
 תמותה. לשמע אגתת אסיר. לפתח בני תמותה: תפלה לעני כי יעטף.
 ולפני יי יספף שיחו: נספף לפניו שיחו. וצרותנו לפניו נגיד: זה עני
 קרא וי שמע. ומכל צרותיו הושיענו: לוי והשועה וכו'.

שלישה. ט"ם חגיג, בגיד, נדיה, וכן ט"ם, ונסוף חתום נרשם בר יהודה.
 אלהינו ואלהי אבותינו.

^י אשפך שיחי לפניך צורי. ^י בלב נשבר ולא כאולם
 בריא. גם צרתיו אניד וצערי: בעד פשעי לפניך אודה.
 גם חטאת עמי אתודה. דגול רחמנו בעוזב ומודה:
 גופנו מרעיד ונפשנו נבהלה. הואנים עלי חטאתה כי
 גדלה. הגנו לפניך באשמה גדולה: דברנו עשק
 וסרה. הלבנו דרך לא ישרה. וקלקלנו ארץ בקלה
 בכרה: הן עונינו מעו נברו. וכברו כמשא וראשנו
 עברו. ונהנו מצוותיך אשר נברו: ובמה נקדמך אל
 כביר. וזנות לכפר ושגנות להעביר. חטא להרחיק
 וחסד להגביר: זכחים ומנחות מסלקים. חטאת
 ואשמות נפסקים. טפי דמים גם הם לא נזרקים:
 תרב בית קדשך. טבעו שערי מקדשך. ישבה כרד

עיר קדשך: טבחה שלחה מעל פניך. יצאו רחופים
 מלפניך. כהנים מקריבים קרבניך: יזמנו לבנו
 ורוחנו לשברה. כי זכחך רוח נשברה. לב נשבר
 ונדכה לא תבזה נורא: כוננו לבנו לצד התשובה.
 לקחנו דברים ועדיך נשובה. מבטא שפתינו ישלם
 פרי גרבה: לפניך עמדנו צמאים ורעבים. ממצטים
 בצום דמים ודללים. נא רצם בעל מזבחך קרבים:
 ממצמקים קראנו אלי זה. נא תפלתנו לא תבזה.
 סלח נא לעון העם הזה: נואצינו אם מקטרגים
 ונאמים. סגנו רינו אם שותקים ודוממים. עמוד
 מכסא הדין ושב על כסא רחמים: סליחותיך הרבם
 והפרם. עונותינו מחה ופזרם. פשעינו אהר
 תכפרם: עמך אנו מנתחלקך. פנה נא מכל עשקיך.
 צא בגבור לישע חשוקיך: פזורים לארבע רוחות.
 צועקים ומתאנחים אנחות. קובלים על צרות
 המתוחות: צרות רבות ומצוקות. קרבות וכאות
 ודחוקות. ראשונות פקודות ושניות דוכקות: קולנו
 שמעה בחסדיך. רחמיך זכור וחסדיך. שמר הברית
 והחסד לעבדיך: ריבוי ריבנו ונאלנו. שוכנו
 אלהי ישענו. תקום תרחם ציון הר קדשנו:
 שנת שלומים לריב ציון. תקרא אל אלהים עליון.
 נאים תבניע כחרב בציון: תושיע ציון ותסודה.
 גם תבנה ערי יהודה. רחם וישבת שכולה ונגלמודה:

שבות אהלי יעקב השב. משכנותיו תרחם ותושב.
 בנה שלום עמך ישב: יהי אליך גליתי ריבי. ודברתי
 עד הנה שיהי וכאבי. אמרי האזינה יי בינה נובי:
 הורעת שלש עשרה מדורת לגאמנה. הורעת
 שאינן חזרות ריקם מלפניה. דברך הטוב ואמן
 נה לבניה: אל סלד יושב וכו' עד לכל קראה.

אל תבוא בקשקש עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תנאין למנו שקד
 אל תגבל כסא כבודך וכו' אל תפר בריתך אתנו: אל באפה תוכיחו ואל
 בחקתה תסרנו: אל תבואנו רגל נאנה וד רשעים אל תגדנו: אל תזכר לנו
 עונות ראשונים כסר: יקדמו חקיה כי רלונו טאד: אל תסנו נחלתה לתרפה
 לקיפל עם נזים לקח יאקרו בעשים אלה אלזהקם: לוי הישועה וכו'.

קד יום השוק כסו. אלונו ואלו אבותנו.

תגרת יד אסוף וכעס הפר. תאנות הורים וכו'
 ברית אל תפר. שטר חוב תמחק ותעביר מספר.
 שובר פרעון כחוב ותעד עדים בספר: ריב אם
 תחקור אין לעמך במה יתלו. רגז כל תעיר פן
 כרגע יכלו. קצפה תרחק מעם פניה יתלו. קוראיד
 בעת צרה ועיניהם לה יתלו: צאן אוכדות היו עבדיך.
 צריהם אכלום ולא שמו לנגדם פהיה. פערו פיהם
 לבלוע זרע ידידיך. פלאי שקף קדש ובקש עלבון
 חסדיך: עוללות נשארנו בעוללות בציר. עוד יום
 יום קוצר במגל קציר. סברנו ישע ונברה יד המציר.
 סוף קץ לדעת אין בהן ונביא ולא ציר: געו מים ועד
 ים בקש ארוכה. נדנו בצפור נודד ואין צרי למכה.

מְגִינוֹ שְׁמַטִּין וְיִזְכְּלוּת חֲשַׁבְנוּ וּמַעֲנִית אֲרָכָה. מוֹעֵד
 אֲרָךְ וְעֵדן רַחֵק וְחֶמְהָ לֹא שָׁכָחָה: לְכַל זֹאת אֲתָה
 צְדִיק וְאַנְחָנוּ אֲשָׁמִים. לְבַעֲבוֹר חֲשַׁכְתָּ לְמַטָּה
 מֵאֲשָׁמִים. בָּעֵת אָבוֹת הַתְּרִית בְּשִׁיחַ רְשׁוּמִים.
 בְּלוֹת רוּעַ מַעַשׂ וְלֹא אָבוּ שְׁמוּעַ לְמַשְׂבִּימִים: יוֹדַע
 יִצַּר אֲתָה לְקְרוֹץ מַחְמָר. יַעַן כִּי נִכְנַסְתָּ לָנוּ לַפָּנִים
 מִמְּמָר. טָבַע דִּין אִם תִּמְתַּח לְגַמֵּר. טָבַעְנוּ בְּטִישׁ
 יוֹן וְחֶמֶר: חָבַל מִנְחָנוּ אֲתָה וְאַנּוּ חֲבַלְךָ. חֲכִים
 וְחִים אָנוּ שְׁלֵךְ. זָרַע אֲבָרָהֶם אוֹתְהֵבָה וְיִצְחָק בְּלוֹלְךָ.
 זְמוּרוֹת יַעֲקֹב מַטָּה הַמְּשַׁלֶּמֶת לָךְ: וְהַכֹּל גָּלוּי וְצַפּוּי
 לָךְ מִקֶּדֶם. וְיִצְוֵרֵי חֶמֶר נִמְתָּ אִי אֲפָשֶׁר בְּלֹא אָדָם.
 הַעֲלֵ בֶן הַכֶּנֶת צְרִי לְקֶדֶם. הָשִׁב יָד מַעוֹל וְשׁוּב בְּחִין
 לַפְּנֵיךָ מַעֲנֵה אֱלֹהֵי קֶדֶם: דֶּרֶךְ הַשׁוֹכֵה חוֹרֵית
 לְשׁוֹכְבִים. דָּלֵת פְּתוּחָה הַכֶּנֶת לְשָׁבִים. גְּבוּרַת
 רַחֲמֶיךָ הוֹדִיעַ לְנֹצְבִים. גְּשִׁים בְּצוּם לַפְּנֵיךָ וְתַחֵן לָךְ
 מְרִבִים: ^{י' יק"ל} בְּרַחֲמִים תִּפְקֹד יְחוּסֵי עַמְּךָ. יִרְיֵ בְנוֹ
 לְהַתְנַחֵג בְּמִידַת גַּעֲמָךְ. אִם עֲוִינֵנו עֲנֵנו בְּנוֹ לְעַמְּךָ.
 אֲמִץ רַחֲמֶיךָ זְכוּר וְסִלִּיחָה שְׁעַמְּךָ: ^{אל סלד יחשב וכו'.}

אל תבוא בטשטש עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: אל תתן יי טארי רשע
 וקטנו אל תפק ירומו סלה: אל תשטשט ישבלת כיום ואל תבלעט מצולח
 ואל תאמר עלינו באר פיה: אל תסתר פניה מעבדיה כי צר לנו סתר עננו:
 אל תסתר פניה בטנו כיום צר לנו חמה אלינו אוננה כיום תקרא סתר עננו:
 כה כשהו אכזרנו בטנו ותפלטנו: ^{לי הישעה וכו'.}

אלהינו ואלהי אבותינו.

שנית. יום א"ב.

אך במתח דין ומרוץ חבל. ז' בני אמוניך אל נא
 תחבל: גלוי הריב להם גטוש. דרוש ובקש צאנך
 ואל הטוש: הואלה לעשותם לה לעם. ואל השלחם
 ביד פשעם: ודונות חשבנא בשנגות. חשוף מזדים
 נפשות לה עורנות: טגף טהר ותדיח בתמים. יצלל
 בצולכבד אשמים: קלה אל תעש ונחרצה. לקודיך
 לקח מקו הנטויה ועצה היעוצה: מועד בתקח
 לשפוט מישרים. גזוף במשטין מללמד קטגורים:
 ספר זכרונות לפניך בהתגולל. עון עקבים לא יסוב
 לבעים מתגולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף
 כבוד סינים ומחר בדיל להסירה: קפוי ומתך וכדונג
 נמסה. רגע יגעש אם במשפט עליו הנשא: ש' שלם
 לו כמעשה החסד ולא כגמולו. תבריע הכף לנפוחו
 ולא לחבלו. תפשוט יד ותקבלו. התנגנו מרדרי
 שחת, ובור מלהטבילו: אל סלד ישוב וכו'.

אל תבוא במשפט עטני כי לא יצדק לפניך כל חיי: למה לנצח תשקטנו
 תעוננו לארץ נעים: יי אל באפה תוכיחנו ואל בתקתה תגפרנו: אליה ה'
 שוענו ובקשר תפלטנו תקדקנו: תנגו אלהים בתקתה קרב רחמיה סתה פשעינו:
 פנה אלינו ותנגנו. כי יחידים נענים אנתנו: לוי היסועה וכו'.

שנית. יום א"ב ונסוף חסום בנינו. אלהינו ואלהי אבותינו.

אל נא תיסר באי עדיך. ז' כי מאד מיסרים במוסר
 רע וקשה: באש ובמים בשבי ובבנה גדונים. בכל
 יום באכזריות ושטף אף: גלו ונעו מעל שלחנה.

וּפְּזְרוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת הַדּוֹמָה: דְּשׁוּם רְמָסוֹם רַגְלֵי כָל
 מְצִיק. וַיִּשְׁתּוּם לְמַרְמָם בְּחֶמֶר וְטִיט חוּצוֹרִי:
 הַשְּׁקִיפָה בְּעֵלְבוֹן עֲלוּכִיָּה. כִּי בָאוּ וַנִּגְעוּ עַד שְׁעָרֵי
 מוֹת: וְאִם גָּדַל עֵוֹן עַד שְׁמַי שְׁמִיָּה. רַחֲמִיָּה יִקְדְּמוּנוּ
 אֲשֶׁר מַעוֹלָם: זְכַר שְׁלֹשֶׁת אֵיתָנִי קָדָם. הִהְיוּ רַבְקִים
 בִּירְאֵת יְחוּדָה: חֶשֶׁק חֲבָתָם אֶל הַשֶּׁבַח לְנִצְחָה. כִּי כֵן
 הִבְטַחְתָּם בְּיַד רוּעָה נְאֻמָּן: טָרַם הַכֹּלֶה שְׂאֵרֵי
 יַעֲקֹב. יַחֲמוּ רַחֲמִיָּה וַיִּכְמְרוּ גְחוּמִיָּה: יוֹקֵשׁ עֵוִים
 כַּבֵּם נָא בְּעֲצֻמָּה. כִּי אֵין לְחַטָּא בְּמִי נִדְּהָ: בַּתְּנִי
 עֲבוּדָה וְלוֹוֵי דוּכָן. וּבְנֵי מַעֲמֻדוֹת סִלְקוּ וְאִינָם:
 לְבַשְׁנוּ חֶרְפָּה וְעֵטִינוּ כְּלָמָה. כִּי חֶסְרָנוּ כֵל וְנוֹתַרְנוּ
 בְּכֵלֵי רִיק: מָאֵז גִּטְמִינוּ בְּכָל מַנְע טוֹמְאָה. וְאֵין לָנוּ
 טַהֲרָה בְּמִדָּה לְהַטְהַר: נָא מְפָרְזֵמָה זְרוּק מַיִם
 טְהוֹרִים. וְהַשְׁרַח שְׂכִינְתְּךָ עַל זְרַע מְקַדִּישִׁיָּה:
 שְׂמַאלְךָ דְּחַיִּית יְמִינְךָ תִּקְרַב. כִּי קִרְבְּתְךָ חַיִּים הִיא
 לָנוּ: עַל מִי נָגוּם מְצוּא מְנוּם וְעוֹרְהָ. כִּי אִם עֲלִיָּה
 עוֹנָה בְּעַת צָרָה: פְּסִילִים וְנִלְוִלִים אֲשֶׁרִים וְחַמְנִים.
 חֶרְשִׁים וְסוּמִים הַכֵּל תַּעֲהוּעִים: צוּר עוֹלָמִים חַי
 וְקַיִם לְעַד. בְּךָ לְבַד מִבְּטַחְנוּ וְאַתָּה תוֹחַלְתָּנוּ: קוֹיָה
 אֵל חַי וּבּוֹטְחִיָּה אֵל אֲמִת. אֵל נָא תְּבִישֵׁם מִסְּבַר קַיִם:
 רֵאֵה רַפּוּזָנָם וְהַבֵּט בְּשִׁלּוֹנָם. וְהַקֵּל וְהַעֲבֵר בְּכַד
 מִשְׁאָם: שְׁפוּף מִי טַהֵר דְּמַיִם לְהַרְדִּיחַ. הַחֲטָאנוּ

באזוב הכבס ותדריח: ^י יקח תשוב נמול למכתחשוק ושלם
 במפעלים. ^י על רום קדקדם חמסם יורד: בין בינוכל
 מאמצי כחך. נסים בהפליאה למלמדי נסוף: אל סוד.

אל תבוא במשפט עמי כי לא יצדק לפניך כל מי: אלהי פלטנו כמד רשע טבא
 קגזל וחוטין: האזינה ^י תפלתנו הקשיבה בקול תתננינו: הקשיבה לקול
 שועתנו טלכנו ואלתינו כי אליה נתפלל: ^י בקר תשמע קולנו בקר נצד
 לה ונצפה: אליה ^י שוענו ובבקר תפלתנו תקדשת: ^י לוי וישועה וכו'.

קח עקדה. חסם מרדכי הארוך חזרי ונחם בקר נחם כל חרה. אלוהי ואלוהי אבותינו.

^י מפלטו אלהי צורי סתרי ומנני. ^י וקרן ישעי
 משנבי ביום צר לי ואני. ^י השכמתי לחלואתך מלך
 רב. ואני. ^י אליה ^י שועתי ובבקר: בקר רחם תזכור
 חסד לאברהם אב איתני. אשר בחרתו והאמין בקך
 ראש למאמיני. זכר בריתו והושיעני מטומאתי. ^י
 בקר תשמע קולי בקר: בקר דברת עמו ונסותו
 לשלם לו משכרת. וקרחת עמו הברית להיות לו
 למשכרת. אהבתו ורציתו וקבלתו בקטרת. סמים
 בבקר בבקר: בקר בזכבו האיר בהפצת להראות
 צדקתו הגדולה. ונסותו בעשירי ותאמר לו קח את
 בנה ולא תבלא. על אחד ההרים ותעלהו שם לעלה.
 את הבכש אחד תעשה בבקר: בקר יחד שמך
 ושמע לקולך והראה אהבתו. ושש בכל לב על
 דברך לעשותו. האהבה קלקלה השורה ויקם
 בשמחתו. וישכם אברהם בבקר: בקר הכינו
 לבם שניהם לעשות רצונך איום. הבן לקח עצים

וְהָאֵב לָקַח מֵאֲכָלֶת לְשָׁחוּט בְּלִי פְדִיּוֹם. קְרוּאִים
 וְהוֹלְכִים לְתַמָּם וְרָאוּ כְבוֹדֶךָ, בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֵיחַ
 הַבֶּקֶר. בֶּקֶר אֲזַר כְּנָבֵר חֲלָצִיו וְלַעֲקֹד בְּנֵי קִדְם.
 וַיִּקַּח מֵאֲכָלֶת לְשַׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב הַדָּם. וַיֹּאמֶר הַיּוֹם
 אֶקְרִיב עוֹלָתִי וְהַיּוֹם אֲזַרְזֹק דָּם, זָבַחַי לֹא יִלִּין לְבֶקֶר:
 בֶּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֶּן יַחִיד וְעַלְיוֹ זְרָחוֹ. וַיִּקְרָא
 אֱלֹהֵי מִלְאָךְ יי. אֶל הַנֶּעַר יְדִים אֵל יִשְׁלַחוּ. כִּי בִי צַחֲקָה
 יִקְרָא לָךְ זֶרַע וְזָכְרוּ לְדוֹרוֹת הַבָּיָהוּ. לָכֵם לְמִשְׁמֶרֶת
 עַד הַבֶּקֶר: בֶּקֶר כָּשְׂרוֹ וַיִּשְׂרוּ וְצַדִּיקוֹ יִלִּין בְּעַד
 עִם אֱלֹהֵי קָרֵב. וְאֶפְרוֹ תִּמְיֵד יִרְאֶה לְפָנֶיךָ לְכַנְסֵם
 הָרֵב. הַנִּתְּחַן נַפְשָׁם בְּשִׂאֲלָתָם כִּי לָךְ נִכְסְפָה, בְּעָרֵב
 הַיָּיִת בָּאָה וּבִבְקָר: בֶּקֶר קוֹלָם שִׁמְעָה וְחַכְפָּר
 עוֹנֵתִיהֶם. וְעַרְףְּ הַפְּלָתָם יַחֲשֵׁב בְּעַרְףְּ קָרְבָּנֵיהֶם.
 לָקַחוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן צְדָקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הִבִּיאוּ אֱלֹהֵי
 עוֹד נִדְבָה בִּבְקָר בִּבְקָר: ^י בֶּקֶר הַפֶּן אֱלֵינוּ וְרַחֲמֶיךָ
 עֲלֵינוּ יִכְמְרוּ. ^י וְתִשְׁלִיךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל חַטָּאתֵינוּ
 וְלֹא יִזְכְּרוּ. צוּר הַעֵבֶר עוֹנְנוּ מִלְּפָנֶיךָ, וְלֹא יִשְׁאִירוּ
 מִכְּנֹעַ עַד בֶּקֶר: אֵל סֵלֶה יִשְׁבֵּה וְכוּ'.

אל תבוא בנפשט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי רבתי צדדוני טענתי.
 יאמר נא יישראל רבתי צדדוני טענתי. גם לא יקלו לי: על גבי חרשו
 חרשים הארבו למענותם: יי צדק קצין עבות רשעים: יבשו יופנו אחר.
 כל טנאי ציון: לולי יי שנתה לנו. בקום עלינו אדם: אי חיים בלענו.
 בחרות אפם בטי: אי חמים שטפונו. נחלה עבר על נפשנו: אי עבר על
 נפשנו: חמים חידדנו: ברוד יי. שלא נתנו טרף לשנתם: לי הישעה וכו'.

עַם אֱלֹהִים וְנִסְתַּחֲפֵהוּ מִפְּנֵי כְּבוֹדוֹ וְיִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו וְיִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו וְיִשְׁמַח בְּעַמּוֹתָיו

יי אֱלֹהֵי רַבּוֹת צָרָרוּנִי מִנְעוּרֵי. קי בְּקִשְׁתֶּיךָ אֲמַצְתָּ לָּבוֹ
 בְּהִיוֹתְךָ בְּעוֹזְרֵי. נִבְרָוּ עֲתֵדוֹנִים עִתְקוֹ שׁוֹבְרֵי. הַזְכָּרִים
 בִּי רָעוּ כָּל אֲבָרֵי: הָיִיתִי חֲרָפָה בֵּינֵיהֶם כְּמִשְׁלֹשְׁנֵינָה.
 וַיְדוּ אֶבְרָם בִּי וְהֶאֱרִיכוּ עָלַי מַעֲנָה. זָדִים הֵלִיצוּנִי בְּפִתְחֵם
 וּלְשׁוֹנָם שֶׁהוּ בַּחֲרֵב שְׁנוּנָה. חוֹשְׁבִים עָלַי מַחֲשְׁבוֹת
 רָשָׁע בְּלִי חַנּוּנָה: טוֹבָה וּמִדַּת רַחֲמֶיךָ יִגְלוּ עָלֵינוּ.
 יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים הִשְׁנַבְנוּ. כָּלֹתָה נַפְשֵׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֹא אִמַּר מִתִּי הִנְחַמְנוּ. לְמַעַן שֵׁם קְדֹשְׁךָ עֲשֵׂה. לֹא לָנוּ יי
 לֹא לָנוּ: מִדַּת טוֹבָה וְחַסְדֶּיךָ הַגָּבֹר עַל צֹאן מִרְעִיתְךָ.
 נַעֲנוּ לָךְ מַחֲל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמַחֲלֵתְךָ. סְעַדְנוּ
 וּנְשָׁעָה וְהֵט לָבֵנוּ לְנִתְיֹבוֹתֶיךָ. עֲנֵנוּ יי עֲנֵנוּ כִּי טוֹב
 חַסְדֶּיךָ וְאַמּוּנָתְךָ: פָּדָה וְהַצֵּל עַמְּךָ וְרַעֲיָתְךָ מִכַּף
 מַתְקוֹמְמֵיהֶם. צוּר צַדִּיק גָּדוֹל גְּבוּר וְנִרְאָ אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם. קְדֹשׁ קְדֹשׁ שְׁמֶךָ עֲלִיּוֹן קָרִב מִצַּדִּיקָהֶם.
 רַחֲמֶיךָ יִבְרָאוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שִׁחַרְנוּךָ בְּתַחֲנֻנָּה
 הַקְּשִׁיבָה אֱלֹהֵינוּ מִלְּבָנוּ וּקְדוּשָׁנוּ. שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה
 לְסַגְלָתְךָ כְּבוֹדְנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ. הַבְּעֵנָה שְׁפָתֵינוּ
 הַהֲלֵתְךָ כִּי תַצִּילֵנוּ מִרוּשְׁשֵׁינוּ. הַחֲרָתְךָ וְעַדוֹתֶיךָ
 שֶׁעָשׂוּעָנוּ וּבָם הָיִי נַפְשֵׁנוּ: דְּבַב שְׁפָתַי וְקוֹל תַּחֲנוּנֵי
 שְׁמָעָה וְהִאֲזִינָה. וְשִׁיחוֹתֶיךָ כְּרִי לְפָנֶיךָ יִנְעֲמוּ וְכִקְטֹרֶת
 רְצָה גָּא. יִדְרֶיךָ יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרָנָה. דְּבִיר
 קְדֹשְׁךָ וְאַרְמוֹנְךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנֵנָה: בָּהּ תִּזְחַלְתִּי

וּשְׁכַרְיָ רָם וְנִשְׂא גָאָה גְדוֹל וְנִרְאָה. רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ
 אֲבִקֶשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד אֲשַׁבְּרָה. שְׁפֹטָה מִשְׁפָּטֵי
 וְנִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבֹדֶיךָ הַשְּׁפוּךְ בְּעֵבְרָה. מִגֵּר
 מִתְּקוּמָיִךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל גּוֹאֲלֵם מַלְכָּם וְגֹאֲוָנָם. אֲשׁוּרָם אִם הִטּוּ
 וְלָבָם הִלֵּךְ אַחַר עֵינָם. לַעֲמֹל יַעֲזֹבוּם וְלַכְּבֹד עַל
 גְּלוּתָם הִבֵּט מִנְּגָם. הִבֵּט לִבְרִית וְהִמְלֵא רַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוּנָם: " לַעֲזָרְתִּי חוֹשֶׁה וְהַחֲזֹק נִשְׁק לִקְרֹאת
 צָרִי וְאוֹיְבֵי. יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ חוֹסֵי בְךָ כִּי תִחְבֹּשׁ
 מִבְּאוֹבֵי. יִבּוֹשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר חֲפָצֵי קְרִבֵי. חֲזֹק
 וְאַמִּץ מֵאַמִּינֶיךָ גּוֹאֲלִי וְצוּר יְשׁוּעָתִי אֵל אֱלֹהֵי אָבִי:

אל טלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חייך בקראנו עגנו אלד
 צדקנו בצר הרחבת לנו חנו ושמע תפלתנו: שמע תפלתנו וישועתנו
 האזנה אל הקענתנו אל תחרש: ארצי שמע תפלתנו תפלתנו אזנה קשבות
 לקול תחננינו: שמענו וצדק תפלתנו רענו. האזנה תפלתנו בלא
 שפתי טרמה: לי הישועה וכו'.

עקדה. ארמא. כים ארז ונפוף חתום בניסן בר ורח חוק.

" אֲמוּנִים בְּנֵי מְאֻמִּינִים הַנְּאֻמְנִים בְּכַרְיֹתֶיךָ: " בָּאִים
 לַקּוֹד וְלַכְרוּעַ בְּסִפֵּי תַצְרוּתֶיךָ: " גּוֹעִים בְּתַפְלֹרָה
 וּמִתְפַקְקִים בְּכַרְיֵעָה. " הַזְּפָקִים דְּלִתֵּיךָ וְאוֹמְרִים אֲדֵנִי
 שְׁמַעְהָ: הַמְקַרְבִּים תְּקַרְבַת מִנְּחָה רוּחַ נִשְׁבְּרָה.
 וְדַבְּאוֹת לֵב תַחַת עֲלֶה תְמוֹנָה: זְכַח כְּלִיל מְזִבְרִים
 עַקְרַת מִרְיָה. חֲלָבֵי אֲשִׁים וְעֵלֶת רְאוּיָה: טַעֲנֵנָה
 עֲצִים אֲשֶׁר עַל הַמְּזֹבַח גַּעֲמִסְרָה. יְקוֹד אֲשֶׁר

ומאכלת אשר אב נשא: כפיפת ידים ורגלים אשר
 על המערכה געקדה. להב ברזל וקופיץ מרוטה
 ותדה: מאכלת לקוחה וצואר לשחיטתה פשוט.
 נתכפה סמוכה ולקרץ אב קשוט: שמח הלב
 בזביחה בעל משהה בנו. עלץ הבן בקרבנו כבחתנות
 אפריונו: פעלת צדקתם בגיהם בהזכירם לפניך.
 צפון להם תושיתם ובמנגף תגן חנוניך: קרני סביבת
 איל הנאחו בחרשים. רצה להגותן בפר לעם
 קדושים: שעת גיחוחו ונשבעת לו. תולדותיו
 להרבות שער איביו להגחילו: בהר יי יראה ולבנו
 יהי מחסה. נקרא שם המקום יי יראה על שם
 המעשה. ילדיו היום בצר ובמצוק לפניך בעמדם.
 מעודי מתנים מושלות ברכים ורפות ידם: נושאים
 לה עינים ברר גיב מענם. זכור ריח הנערב ותוק
 רפיונם: ונפוצותיהם תקבץ ונגדחיהם תאסוף.
 ואזכריהם תבקש ונזיהם תישב. ותושבים לבטח
 ותשכנם שגגנו בהר מרום ישראל. ותמלוך
 עליהם לעולם לבדך. הטה יהיו לה לעם ואתה
 תהיה להם לאלהים: אל סוד יושב וכו' עד לכל קראת.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקחו לנפש תדרשנו:
 טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: אתה צדקה ומשפט חסד יי מלאה
 הארץ: וינבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה:
 צדק ומשפט מבין כסאך. חסד ואמת יקדמו פניך: למשפטך

עמדו היום כי הכל עברך: מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה
 מישרים: וי לעולם ישוב בזון למשפט כסאו: והוא ישפט תבל
 בצדק ידיו לאמים במישרים: כי יי שפטנו יי מחקקנו יי מלכנו
 הוא וזשענו: נכון בסאה מאז מעולם אתה: אהב צדקה
 ומשפט. חסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים להזשע
 כל עגו ארץ סלה: העירה והקיצה למשפטנו. אלהינו ואדנינו
 לריבנו: והוציא כאור צדקנו ומשפטנו בצהרים: כי עשית
 משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק:

בשנת נוספים.

הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: אהב
 צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: ליי הישעה וכו'.

פזמים ארון הקודש.

קום פזמון. נמשק ר' ה' תנועת לכל בית וסם מתחר שמואל חזום כפשו.

לשנה שרי קדש היום, איש ברעהו נתאחד. שבת שר המנוחה.
 יום כפור המיוחד. אל כי תשפוט היום, על גלוי ועל
 נבחר. הוצא כאור צדקנו ופינו ירן ויחד. הנה מה
 טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד: שרי קדש.

פזמון. חזום שלמה (בן גבירול) נחלמי סחרים והמשקל ר' תנועת לכל בית.

שפט כל הארץ, ואותה במשפט יעמיד. נא היום
 וחסד, על עם עני הצמיד. ואת הפלת השחר, במקום
 עלה תעמיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד: שפט.

לשנה בשבת יום מרגועי, ושד תענוגי ונפשי. בשרי ר' משמן.
 וענה בפני כחשי, וכשל מצום ברבי. ורחמי צקון לחשי.
 מנער דמי וחלבי, קחה כקרבן אל קדושי. ואם עוני ותאספן,
 עבור יחד על ראשי. בסדם אל תבא נפשי, ובקחלים אל
 תחד. הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד:

לובש צדקה מעטה, לך לבדך היתרון. ואם אין לנו
 מעשים, וקרה ישגי חברון. והם יעלו לזכרון, לפני
 יי המיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:
^{לכח} במקרא שבת ענג, בשפלות נפשות נענים. שובו היום
 בנים, בני נטעי נעמנים. להלבין את הטארים, אם יהו
 בשנים. וקראו לאל בחוקר, והרבו לא תתענים.
 כי הוא אלהי אלהים, ואדוני האדונים. אשר לא ישא
 פנים ולא יקה שחד:

מטה כלפי חסד, להטות איש להתיה. עמך להסד
 הטוה, גמלנא עליו ותיה. כתוב תינו תמים ודניה על
 מצחו המיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:
^{לכח} בזכרי עיר הקדש, עצור בכבי איך אוכל. בהותם
 מזבחותי, תוף מוסד החיכל. אשר יסד בן אורי, וכן
 אדמון איש מיכל. לכפר עון בית יעקב. לצר נתן כצאן
 מאכל. ובא שומני אשר הערים, לשוקם הרבה ונבל.
 משם למה אשבל גם שניכם יום אחד:

היטיבה ברצונה, את ציון עיר קדושי. ונתתיר ושם
 בביתך למקדשי. עריכת גר לבן ישי. להעלות
 גר המיד. עלת הבקר אשר לעלת התמיד:
^{לכח} שעה קדוש הין ערבי, וחט און לשועתי. שמעה את
 תפילתי, ואל תחרש לדמעתי. ושור מפורזים רישי. ועני
 עמל יגיעתי. ושוב ובנה מעון ביתך. מקום משכן יגיעתי.
 ואשיר אז לשמך, וארים קול תרועתי. הנה אל ישועתי.
 אבטח ולא אפחד. הנה מה טוב ומה נעים שבת אהים
 גם יחד: שיר קדוש וכו'. אל מלך יושב וכו'.

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ואתה הוא וקטנתה לא יתמו: אתה
 מקים תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: וכחי אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונרקה אלהים לא תקנה: הטיבה ברצונה את ציון. תבנה חומות
 ירושלים: או תחפץ וכחי צדק עולה וכליל. או יעלו על סוכה פרים: ועתה
 יי אבינו אתה. אנתנו החסד ואתה יצרט ומעשה ירה קלנו: אתה יי לא
 תקלא רחמה טטנו. חסדה ואתה תמיד יצרונו: וכד רחמה יי וחסדה כי
 מעולם הטח: וברנו יי ברצון עמה. פקדנו בישועתה: וכד ענתה חניית קדם
 גאלת שבט נחלתה הר ציון זה שבנת בו: וכד יי חבת ירושלים אהבת ציון
 אל תשכה לנצח: וכד יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ו ערו עד
 היסוד בה: וכד לאברהם ליצחק ולישראל עבדה אשר נשבעת להם בה
 ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אמרתי אמן לזרעכם ונחלו לעלם: וכד לעבדה לאברהם ליצחק וליעקב. אל
 תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל גא תשת עלינו חסאת
 אשר נאלט ואשר חטאתו:

חטאתנו צורנו. סלח לנו יצורנו:

קב יים א"ב גרמי החרחים וכל הנחיים בעלי ד' חננים חן וכן הסוד סוף כל
 לה"כ, ובסוף החס קלעוסים וזק.

י ארברה חתוננים ברש ואברה. בענוי נפש
 קחלי אברה. כי נקה כפרול סכבי. פכו העם הרבה
 בכה: בכה השביעני בגדע קרני. לענה וראש
 ומרורים הרוני. יי הדממה ונם קומי רני. יגעת
 בקראי נחר גרוני: יי גרוני הנשת קרוא ארוכה.
 קוה נחת והנה פרוכה. גרדתי בצפור ודרך גסרקה.
 מפני קשת דרוכה: דרוכה לשון מקניאי ורחבת.
 מצרבת פנים בחשש להבה. יי נתקם ממצעכם
 בהשלה וסחיכה. ולהט אותם היום הבא: יי הבא
 בארצה במארב לדגור. והיוצא צודה תתי למגור.
 כל רעתם לפניך האטור. והרק חניית וסגור: וסגור

מוצאם ומוקבאם ויהימו. בלע פלג לשנם ויזממו.
הרום שנימו בפימו וידממו. לקחת נפשי זממו:
זממו לרוץ בצואר אליך. נועצו לברות ברית עליך.
הדיחו ממעונך צבאות חילך. עליך יעזב חלבה:
חילך מתחבא מפחד קטבה. בך ירוץ להשתגב
בהחטיבה. ^י בשען ואהבה והרבה והטיבה. מה
רב טובה: ^י טובה יאברה שאר ישוב. מתנפל
בהמצאה אליך לשוב. קוח דברי כבושים ושוב. מי
יודע ישוב: ישוב חרונה ואל תכלנו. כי שנינו בהנה
כלינו. ^י בדרך זו גלה השכילנו. הן הבט נא עמך
בלנו: ^י בלנו יחד נחלה פניו. נזכיר ברית יקרת
פניו. בצדק לחזותנו אור פניו. יקימנו ונחיה
לפניו: לפניו מצפצפה מעפר להקימו. עם מיחד
בשכבו ובקומו. ^י נצח מחכים ליום קומו. ברוך
כבוד יי מקומו: ^י ממקומו יצף כחש רטפוש.
לפאר ימיר אפר בפושי. מעצב עבודה קשה
להנפישו. כי שבעה ברעות נפשי: נפשי השתוחח
לשמים מסלה. יהוי סף לנה סלולה. ^י משמיע
שלום משוב לבסלה. יכוננה עד עולם סלה: ^י סלה
דרשתך ורא נטשתני. בהתפשטי בצל ידך
בסיתני. מאש וממים לרוייה הוצאתני. ומקרני
רמים עניתני: עניתני בכל עת בהתעטפי. הושטת

יְמִינֶךָ בְּאֵהָב לְנַפְפִּי. ^ד וְעַתָּה מוֹשִׁיעֵי לֹא תִרְפִּי.
 תְּהַלֵּל יי יְדַבֵּר פִּי: ^ה פִּי יַעֲיֵד תְּהַלְתֶּךָ תִּקְוַתֵּנוּ. אֵל
 יִמְעַטוּ לְפָנֶיךָ תִּלְאוֹתֵינוּ. בְּגִדְלָא חֲסִדֶךָ מִלֵּט
 מִשְׁחֵי־תוֹתֵינוּ. כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ: צְדָקוֹתֵינוּ יִלּוּ
 לְמָאֵד וְקָצְרוּ. עוֹנֵינוּ רַבּוּ וְהַטּוֹב עָצְרוּ. ^ו חֲטָאֵי
 אָבוֹת לְבָנִים נֶאֱצְרוּ. זָרְעוּ חֲטָיִם וְקוֹצִים קָצְרוּ:
^ז קָצְרוּ יְרִיבֵי קַמּוֹת אָבִי. דַּמּוּ לְהַכְרִית יְשִׁישֵׁי וְרוֹבֵי.
 קְרֵאתִיךָ מַעֲשֵׂק זָדִים לְעַרְבֵי. שְׁפַטְנֵי אֱלֹהִים וְרִיבָה
 רִיבֵי: רִיבֵי בְּחַפְשֶׁךָ יִשְׂרָי תִּבְקֵר. צְדָקַת הַזֹּרִים
 לְפָנֶיךָ תִּחְקֵר. ^ח מַצְדִּיקֵי תִּקְרַב וּמְרַשִּׁיעֵי יַעֲקֵר.
 יִסְבֵּר פִּי רוֹבְרֵי שָׁקֵר: ^ט שָׁקֵר הַזֹּכֵר לֹא יִבּוֹא. לְגִגְד
 עֵינֶיךָ כִּי תִתְעַבּוּ. שְׁמַרְנֵי רַגְלֵי נַאֲוָה מִבּוֹא. וּמִשְׁוֹאֵת
 רַשָּׁעִים כִּי תִבּוֹא: תִּבּוֹא לְפָנֶיךָ אֱלֹהֵי קִדְמָה. תִּאֲוֹת
 מִתְעַנִּים לְפָנֶיךָ לְקִדְמָה. ^י תִּתְעַרְבּ מִנְּהַתֵּם בְּשָׁנִים
 מִקִּדְמָה. זָכֹר עֲדַתְךָ קִגִּית קִדְמָה: ^{יא} קִדְמָה מִפְּעֻלֶיךָ יי
 אֲדוֹנֵי. עֲצֵת לְכַתּוֹב בְּתַבְרֵי גִדְנֵי. בְּנֵת מִרְחוֹק
 חִקִּיקָה לְהַעֲיֵדְנֵי. בְּרוּךְ אַתָּה יי לְמִדְנֵי: לְמִדְנֵי לְהוֹעִיל
 מִמּוֹת וּמִחַיָּה. צִוִּיתָ וַיַּעֲמֹד אֲמַרְתָּ וַיִּהְיֶה. ^{יב} הַזֹּרֵנִי
 דְרַכִּיךָ וְתַמִּים אֲהִיָּה. עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם תִּבְנֵנִי וְאַחֲוֶה:
^{יג} וְאַחֲוֶה יִזְרְעֵי לְפָנֶיךָ יִבּוֹן. וְתִפְלֵתִי בְּקַטְרֵת תְּכִיִּד
 תִּבּוֹן. בְּעַד עֲנִיָּה כְּבוֹאֵי לְרִבּוֹן. נְכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים נְכוֹן:
 נְכוֹן וְקִיָּם אֲבוֹרְתֵינוּ סִפְרוּ. עֲדָה מְזוֹרְתֶיךָ

חַטֵּי־אֵינוּ כִּפְרוּ. חַיִּים לְבָנִים נָם עֲתָה וַיִּפְרוּ.
 וּפְגִימָהֵם אֵל יִחַפְרוּ: " יִחַפְרוּ פָנַי מִכְּבִידֵי מוֹעֲקָנוּ.
 יִלְבְּשׁוּ בִשָּׁת בְּהוֹצָאת צַדִּיקָנוּ. יְבוֹאֵ וְאֵל יִחַרֵּשׁ
 לְצַדִּיקָנוּ. " שִׁפְטָנוּ " מְחַקְקָנוּ: מְחַוֵּקְקָנוּ הַדָּרֵשׁ
 לְאֵם נוֹשָׁעָה. הַשְּׂאִיכָה מִיָּם מִמְעֵינֵי הַיִּשׁוּעָה.
 חַיִּים שִׂמְחָ נִפְשׁוֹרֵינוּ בְּחַקוֹתֶיךָ לְהַשְׁתַּעֲשְׂעוּהָ.
 וְהַיָּאֵר פְּנִיךָ וְנוֹשָׁעוּהָ: " וְנוֹשָׁעוּהָ בְּשִׁפְכָנוּ
 לְפָנֶיךָ שִׁיחֹרָה. הַעֲתֵר לָנוּ עוֹנֵינוּ לְסִלְחָה.
 חַנּוּן כִּי עִמָּךְ הַסְּלִיחָה. אֲרָנִי שִׁמְעוּהָ אֲרָנִי
 סִלְחָה: סִלְחָה וְלֹא נִצָּא רְחוּמִים. פִּשְׁעֵינוּ יְהוּ
 כְּעַב מְחַוִּים. חַיִּים נְחַנוּ לְאֹר בְּאֹר הַחַיִּים.
 כִּי עִמָּךְ מְקוֹר חַיִּים: " חַיִּים וְחֶסֶד אֱלֹהֵי זָרָה.
 חַחֵן שְׂאֵרִית הַעַם הַזֶּה. גְּשִׁים לְהַקְדִּישׁ בְּקוֹל
 זָרָה. וְקִרְא זֶה אֵל זָרָה: זֶה יִכְתוּב יְדוּ לְקָדוֹשׁ.
 זָרָה תִּרְשׁ לְבַקֵּר יְחַדֵּשׁ: חַיִּים מְזֶה וּמְזֶה שְׁלוֹשׁ
 קָדוֹשׁ. וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ: " קָדוֹשׁ
 בְּבוֹאֵ אֱלֹהֵי הַקּוֹל. בַּף שְׁבִלְתָּ יִכְרִיעַ לְשִׁקּוֹל.
 נִקּוֹרָ קוֹרְאֵי כַּמְרַעֲשֵׁי קוֹל. וְאִשְׁמַע אַחֲרֵי
 קוֹל: קוֹל גְּדוֹל בְּהַשְׁמִיעַ לְרְחוּמִים. קָבְלוּ
 מַלְכוּתֵי מְקוֹרֵי רְחוּמִים. חַיִּים יִזְכּוֹר הַיּוֹם לְסָבִיב
 מִתְחַמִּים. אֵל מְלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רְחוּמִים:

סליחות למוסף של יום כפור.

חַי וְיָמֵנו קִרְבָּנוּ בְּעֵינֵינוּ מִן אֵיט סִלַּח לֵנו אֲבֹתֵינוּ חַיֵּינוּ וְיָמֵנו בְּיַחַד שְׁחִירָה.
 אֵל מֶלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדֹת מִזְחַל
 עֲוֹנוֹת עִמּוֹ. מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים
 וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם
 תִּגְמֹל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתָנוּ לֹאמֹר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. וְכִרְלָנוּ
 הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה. כְּמוֹ שְׁהוֹדֵעַתָּ לָעָנִי מִקִּדְּשׁ. וְכֵן כְּתוּב,
 וַיְרַד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. (וְשֵׁם נֶאֱמָר)
 וַיַּעֲבֹר יְהוָה י עַל פְּנֵי וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נֶצַח
 חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עוֹן וְפֹשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְיָה. וְסִלִּיחָה לְעוֹנֵינוּ
 וְלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֲבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. כְּחִלְלָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּי רִאִיתָה אֲדֹנָי מִזֶּבֶחַ וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל קְרֹאֶיךָ:

חַי וְיָמֵנו קִרְבָּנוּ וְיִתְדֵנוּ כִּי שְׁחִירָנוּ סִלִּיחוּ וְנִחַמְנוּ:
 אֵל מֶלֶךְ רַחוּם, אֵל רַחוּם וְרַחוּן, אֲרַחֵם כְּחַסְדְּךָ, חֶסֶד חַיֵּינוּ וְיָמֵנו

אֵל מְבֹרָךְ בְּמִשְׁפַּט עֲשֵׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֵיז לֵנו פֶּה לְחַשֵּׁב
 וְלֹא כַעַז לְהַרִים רֵאשׁ: כִּי הִנֵּה אֵיךְ יִחַדְּוּ וְיִשְׁנֹאֲוּהוּ נִשְׂאוּ רֵאשׁ: לֹאדְנִי
 אֱלֹהֵי תְרַחֲמִים וְתִסְלַחֲתָם כִּי מִרְדֵּנוּ בּוֹ: הִכְרִי עֲוֹנוֹת נִכְרָו כִּי פִשְׁעֵינוּ
 אִתָּה תִכְפְּרִים: לֹא כִחַטָּאֵינוּ תַעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כְעוֹנֵינוּ תִגְמֹל עֲלֵינוּ: כִּי כִגְבַח
 הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ הִגְבִּיר חֲסִדָּה עֲלֵינוּ: כִּרְחֹק מִנְּרָחַ מִשְׁעָרֵיכָה תִרְחֹק מִשְׁעַר
 אֵת פִּשְׁעֵינוּ: כִּרְחֹם אֵב עַל כְּנֵים כִּי תִרְחֹם יְיָ עֲלֵינוּ: כִּי אִתָּה עִם עֲנִי תִישַׁע
 וְיִגִּיעַ עַל רַסִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי אִתָּה נִרְדֵּנוּ יְיָ וְיָ יִשֶׁה חֲשׁוֹנוֹ:

לֵי הַיְשָׁעָה עַל עַמְּךָ כִּרְכַתְּךָ סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁנֵב
 לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלַּח: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּמִתְּךָ כָּד: יְיָ
 הוֹשִׁיעַ הַמֶּלֶךְ יִשְׁעֵנוּ כְּיוֹם קְרָאנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיחֵנוּ
 מִסִּלִּים תִּתְעַנְּיֵנוּ לְפָנֶיךָ. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ תִרְבִּים: אֲדֹנָי שְׁמֵעַ
 אֲדֹנָי סִלַּח אֲדֹנָי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחֵר לְמַעַן אֱלֹהֵי
 כִּי שָׂדֶךְ נִקְרָא עַל עֵיךָ וְעַל עַמְּךָ:

קבא ימים אי"ב כפול וכסוף חזום שמעון דוק. מלתינו ואלוזי אבותינו.

" אֵיךְ אֲשָׂא רֹאשׁ וְאָרִים פָּנִים. " אֶבְרֹחַ חֲסִידֵי נְשׂוֹאֵי
 פָּנִים. " בְּרִי לֵבָב יִקְרִים מִפְּנִינִים: " בְּדַמִּי כִפְרָה
 נִגְנָסִים לִפְנֵים: גְּדוּלֵי כְהֻנָּה מְשׁוּחֵי מְרַקְחִים. נְבוּרֵי
 כַח מְלַמְדֵי לְקָחִים. דְּבִירָה פְּנִימָה גִפְרָשִׁים גִּלְקָחִים.
 דְּתֵי הַיּוֹם לְעֶרְוֶה מְפַקְחִים: הָאִיר הָעֶשׂוֹר הַכְּרִיק
 הַשְּׁחָר. הַטְּהָר מְחָר מֵאֲחִים נִבְחָר. וְהַלְכוֹת הַתְּמִיד
 לֹא אַחֵר. וּבְטָלוּ הַפְּיִסוֹרֵי בְצוּם הַמְּבַחֵר: זִבְחַ
 הַשְּׁעִיר לְשֵׁם עֲלֵה. וְהוּם הַטְּמֵאָה מִגִּין וְתוֹלָה. חֲטָאוֹ
 בְּסוֹף שׁוֹנֵג יַעֲלֶה. חוֹבְתוֹ נוֹדַע בְּיֹרֵד וְעוֹלָה: טְעָה
 בְּתַחֲלָה וְנוֹדַע בְּסוֹפָה. טְרִיתוֹ חִיצוֹן וְכַפּוֹר לְתַרוּפָּה.
 יוֹדַע בְּפָרְתוֹ גְּבוּנָה וְצְרוּפָה. יִשְׁוֶה לְנִגְנָם לִפְנֵים
 פְּרוּפָה: בְּתַנִּי גְבוּנָה אֵינָם מִתְּבַפְּרִים. בְּפָרְתָה סֵאב
 בְּדַמִּי צְפִירִים. לְבַד סְלִיחָתָם בְּיוֹם הַבְּפָרִים. לְדַמִּי
 הַפֶּר בְּתַנִּיּוֹת מְסַפְּרִים: מְרַד תֹּזֵר וְנִגְנָם בְּטְמֵאָה.
 מְקוּם טְהֻרָה וּפְרִישׁוֹת יִרְאָה. נִתְּבַפֵּר לוֹ בְּשְׁעֵיר
 הַרְצָאָה. נִמְחַל וְדוֹנָה בְּדַמִּי הַזָּאָה: סוֹלַח וּמוֹחֵל פִּשְׁעֵי
 יִרְאִיו. סְלִיחָה יִמֵּן לְעַמּוּסֵי מְקַרְאִיו. עֵת מִשְׁתַּלַּח
 גְּדַחֵף לְאַחֲזֵרִיו. עוֹנֹת נִמְחָלִים לִבְנֵי בְחִירָיו: פִּיפּוּת
 חָרַב חֵץ נְחוּץ. פּוֹלֵט וּמְפַלֵּט שְׂבַת חוּץ. צָרִי וּמְזוֹר
 קְלָקוּלוֹ רְחוּץ. צוֹכֵר דְּבִירָה פְּנִימָה וְחוּץ: קְדוּשׁ
 עֲטִיוֹת בְּדִים לִבְנִים. קְשׁוּטָם בְּפָרְתָה אֲבוֹת וּבְנִים.
 רְצוּי עֲבָדְתָם בָּהֶם מִתְּלַבְּנִים. רָשַׁע וְעוֹן וְחַטָּא

סָרְבָנִים: שְׁעָרוֹרֵיהָ מִיּוֹם הַחֹשֶׁמֶה עִירִי. שָׁבַת מְשֹׁשֵׁי
 וְנִשְׁתַּק שִׁירִי. תְּשׁוּרוֹת הִדְלוּ מֵאַהֲבִי לְיֹצְרִי. תְּרוֹפָה
 בְּמֶה אֲמַצָּא וְצָרִי: שִׁחְרַנְיָה מֶלֶךְ בְּנַפְשׁוֹת גַּעֲזוֹת.
 מְצַפְצָפִים וּמְתוֹדִים שְׁנָנוֹת וְזִדְנוֹת. עָנּוּ בְּנִתְרָצִית
 וְסִלְחָה לְעֹנֹת. וּבַיּוֹם זֶה הוֹרִית הַנּוֹת: ^י סִיגֵל נִתְבַּשֵּׁר
 מִלְּפָנֶיךָ בְּאֲשֶׁר הִחַנְנָה. ^{ק"ח} חֶסֶד הִבְטַחְתָּהּ וּבְרִירַת
 שָׁנָן. וְכִרְנוּ הַיּוֹם מִדּוֹת כְּתוּבָתְךָ. קְרִיאָתְנוּ רְצֵה
 בַּיּוֹם רַדְתָּךְ בְּעֵנָן: אֵל מִלֵּךְ יֵשֵׁב וְכוּ' עַד לִכֵּל קוֹרְאֵיךְ.

אֵל תִּבּוֹא בְּטִשְׁפֶט עֲשֵׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: לְטַעַן שָׂקָה ^ה וְסִלְחָה
 לְעֹנֵינוּ כִּי רַב הוּא: כִּי רַבּוּ מִשִּׁיבוֹתֵינוּ: לָהּ חֲטָאוּ: לָהּ לְבָדָה חֲטָאוּ וְהִרְעֵ
 דְּעִינָה עֲשִׂינוּ: חֲטָאוּ גַם אֲבוֹתֵינוּ. חֲעִינֵנו הִרְשַׁעְנוּ: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ
 סִלְמֻנוֹת וְחֲטָאוֹתֵינוּ עֲצֵמוּ טַפְסֵרֵי: כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ לְטַעֲלָה רֹאשׁ וְאַסְקִטְנוּ
 נִדְלָה עַד לְשָׁמַיִם: לִי הִישָׁעָה וְכוּ'.

קַבֵּב שְׂנִיָּה. יֵשׁ אֵיב, וּבְסוֹף חַיִּים בְּנוֹסֵן. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

^י אֲכַל אֲנַחְנוּ חֲטָאִים וְאַשְׁמִים. ^י בְּמֶה יִתְכַּפְּרוּ
 עֲוֹנוֹתֵינוּ הַעֲצוּמִים: ^י גָּלָה כְבוֹד וְנִטַּל הַפְּאָרָה:
^י מֵאֵז אֵין סְלִיחָה וְכַפָּרָה: דִּירַת הַקֹּדֶשׁ בְּנִבְנָה עַל
 מְבוֹנוֹ. הַחוּטָא מְבִיא קָרְבָן וְנִסְלַח לְעוֹנוֹ: וְאִם לֹא
 הִשִּׁיג בְּמִרְבָּה הַקָּנָתוֹ בְּמַעַט. כִּי אֵין לִי מַעֲצוֹר
 לְהוֹשִׁיעַ בְּרַב אוֹ בְּמַעַט: זְמַנָּה שְׂמַנָּה עֲדִיִּים לְכַחַן
 גְּדוֹל הַמְּכַפֵּר. חֲטָאֵי עַמְּךָ בָּהֶם לְהִתְכַּפֵּר: טַהֵר
 כְּתַנָּה אֲרוּנָה פְּשִׁתִּים וְצָמֵר. חֲטָא זְרִיעַת כְּלָאִים
 לְכַלּוֹת וּלְנַמֵּר: יְפִי מְכַנְסֵי בַד מְמַתְנִים עַד יְרֻכָּיִם.
 בְּפֶר לְגִלּוֹי עֲרִיּוֹת חֲמוּקֵי יְרֻכָּיִם: לְכוּדָה וְנִתְוֹנָה

מְצַנֶּפֶת בְּרֹאשׁ. לְנַפּוֹת הַרוּחַ גְּדֹלָה לְמַעַלְהָ רֹאשׁ:
 מְלֹאכֶת הָאֲבֵנִים גְּבוּב וְחִלּוּל בָּלוּ. נִקָּה יִנְקָה עַל
 גֹּנֵב וּמַחְבִּיא פְּעֵלוֹ: סְדוּר עַל לִבּוֹ חֲשֵׁן הַמִּשְׁפָּט.
 לְכַפֵּר וּלְהַפֵּד עֲוֹת דִּין וּמִשְׁפָּט: עֲנִיבֶת הָאִפּוֹד בְּשָׁנִי
 וְשֵׁשׁ מְשֹׁר. בְּפָרָה עַל פִּשְׁעַ עֲבוּדַת זָר: פְּעֻמוֹנֵי פִּו
 וְרִמּוֹנֵי אֶרְנָמָן. צְחָצְחָה רָשָׁע מִלְּשָׁנִי וּבָבִי יִטְבַּע
 וְיִטְמָן: קְבוּעַ עַל מִצְחוֹ צִיץ גִּזְרֵי מִפְּתַח בָּשָׂם. רְצוּ
 סְלִיחָה לְחִלּוּל הַשָּׁמַיִם: שְׁחַתְנוּ דָרֶךְ וְאִבְדְנוּ אֱלֹהִים
 וּכְאֱלֹהִים. הִמְנֵנוּ וְנִשְׁאַרְנוּ רִיקִים מֵאֱלֹהִים וּמֵאֱלֹהִים: תִּקְוֵה
 הַזִּמְרָה שְׁפִלִים נִקְרָא שְׂמֵךְ מֵעוֹלָם. בֵּיטָה בְּשִׁפְלוֹתֵנוּ
 וּבְמִצְרַיִם אֵל הַתְּעַלְמִים: נַפְשֵׁנוּ חִלְצָה כִּי שָׁחָה עַד עֵפֶר.
 יְהִי הַקִּימָנוּ וְנַעֲרָנוּ מֵעֵפֶר: ^{י' נִקָּל} מִדַּת הַמִּזֵּן רַחֲמֵיךָ
 הַדְּרִיחַ לָנוּ הַיּוֹם לְעֲזָרָה. ^{י"ח} יִשָּׂר לְהַלְיָן וּמַחֲוִילָה
 לְבִשְׂרָה. נִיב שְׁפָתֵינוּ יִקְבַּל וְיַעֲרֵב לְפָנֶיךָ. נָא אֵל
 הַשִּׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אֵל תְּבוֹא בְּטַשְׁפֶּט עֲמֵנו כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: לְאֶרֶץ אֱלֹהֵינוּ תִּרְחַמֵּם
 וְתִסְלַחֵנוּ כִּי מִדְּרֹט בּוֹי הִבְרִי עֲוֹת נִבְרָה טַעַם פִּשְׁעֵינוּ אִתָּה תִּכְסְּפֵנוּ: כִּי כִנְבֵה
 הַשָּׂמַיִם עַל הָאָרֶץ תִּגְבֵּר חֲסִדָּה עֲלֵינוּ: כִּרְחֹק טַוּוּחַ טַעֲמֵרֵב תִּרְחִיק טַעֲמֵנוּ
 אֵת פִּשְׁעֵינוּ: כִּרְחֹם אָב עַל בָּנִים כִּן תִּרְחֹם יי עֲלֵינוּ: כִּי אִתָּה עִם עֲנֵי תוֹשִׁיעַ
 וְעִזְיָה עַל רַסִּים תִּשְׁפִּיל: כִּי אִתָּה נִדְרֵנוּ יי וְיִי יֵשֶׁה חֲסִיבֵנוּ: לִי הַשְׁמַע וְכוּ'.

קִבַּנְנוּ מִיָּם אִיב וְחִסִּים טוֹ אֲלֵמֶךְ בְּרִבֵּי נִיחָן. אֲלֵמֶנוּ וְאֲלֵמֶה אֲבוֹחֵנוּ.

אֲבִיבֵנוּ פָּנֵי מֶלֶךְ רַב הַנְּהַנָּה נָא אֵל. אֲשֶׁלְמָה שְׁפָה
 בְּעַד קְרִבְנוֹת קְרִבִים הַיְהוּדִים. בְּכָל יוֹם כְּפֹר בְּעוֹד
 עֲמֵנוּ אֵל. בְּקָרוֹת הַגְּבֵר נְתַמְלֵאֵת עֲזָרָה מִיִּשְׂרָאֵל:

גדול כְּהִנֵּה כָּל עֲבֹדַת הַיּוֹם עָלָיו. לְמַבִּילַת חוֹל מְשֻׁבִּים
וְלִבְשׁ וְקֹדֶשׁ יָדָיו וְרַגְלָיו. דִּי קָרְנֵי אֵילַת כְּהַפְצִיל גַּם
הַצּוֹפֵה מְלִיו. דִּין וְקָרַץ הַתְּמִיד וְלִקַּח הַדָּם אֵלָיו:
הַטִּיב תֵּרַק וְהִקְטִיר וְהִעֲלָה וְקֹדֶשׁ וּפְשֻׁט פָּסִים. יָרַד
בְּקֹדֶשׁ וְטָבַל וְקֹדֶשׁ וְעַט פְּלוּסִים. וְכָא אֲצֵל פָּרוּ וּפָרַט
עָלָיו מַעֲשִׂים. וְכִפָּר בְּעֶרְוָה וּבְעֶד בֵּיתוֹ כְּאֵנָּה וּבְפִיּוּסִים:
זָרוּ אֲצֵל שְׁעִירֵי עֵם כְּפֹר חֲלָשׁוֹ. עָלָה בִּימִין הַנֶּגֶב
אָמַר סֵגֶן לְאִישׁוֹ. חֲטָאת לִשְׁם צָרַח בְּכַתְּבוֹ וּפְרוֹשׁוֹ.
חֲזַר לְפָרוּ וְכִפָּר עַל בְּנֵי אֶהֱרֵן קְדוֹשׁוֹ: טַשׁ וּשְׁחַטוּ
וְקַבַּל הַדָּם הוּא כְּעֶצְמוֹ. זָמְנוּ לְמִמְרָם בּוֹ שְׁלֵא יִקְרַשׁ
דָּמוֹ. יְרוּץ בְּמַחְסֵת פְּרוּיִם קֵלָה לְמִזְבֵּחַ לְמִרְזָמוֹ.
יַחְסֶה לִּחְשׂוֹת בְּמַעֲזָבוֹ וְהוֹרִיד עִמּוֹ: כִּף קֵלָה וְאַרְפֵּה
יָד אֵלָיו הוֹצִיאוֹ. רְצוּף לָהּ מַחְסֵה דִקָּה מִן הַדִּקָּה
הַמְצִיאוֹ. לְהוֹכֵה קֶדֶר וְחַפֵּן וּבְמַדְתָּהּ הִבִּיאוֹ. לְכַף נָתַן
וְהִשְׁמֵאִיל וְהִימִין הָאֵשׁ וְהִבִּיאוֹ: מְהִלֵּךְ בֵּין הַפָּרְכוֹת
עַד בּוֹאוֹ לְדַבִּיר. בֵּין בְּדִיו מַחְסֵת הָאֵשׁ הַחֲבִיר. נָתַן
אֶת הַקְּטֹרֶת וְהוֹצֵה לֹו הַצִּבִיר. הַתְּפַלֵּל קֶצֶרָה בְּצִאתוֹ
מִן הַדַּבִּיר: סָר אֶל הַמִּמְרָם וְנִטַּל דָּם הַפָּר. רָגַשׁ
וְשָׁנָה בְּדַבִּיר וּבְמַצְלִיף שְׂמֵנָה סָפַר. עַד הַשְּׁעִיר בָּא
וּשְׁחַטוּ וְקַבַּל דָּם כְּכֹפֶר. עַל עֲמִדוֹ עָמַד וְחִטָּאוּ
כְּרֹאשׁוֹן וְכִפָּר: פָּרַכְתָּ יָי כְּמִשְׁפַּט כְּפָרַת וְעִשְׂוֹתָיו.
כָּא לְמִזְבֵּחַ סָנוֹד וְשִׁהָרוּ וְכִלְלֵי קִרְוֹתָיו. צַח חֲלָבִים
וְהִבִּי הַסַּעֲיָן שִׁנְנֵת עִם וְעוֹנֹתָיו. צָוָה לְעַתִּי לַעֲשׂוֹת

לו כל חקותיו: קרא פְּרָשָׁה בְּכֹתֵב וּבְעִשׂוֹר בְּעַל פֶּה.
 יְקַדֵּשׁ וּפְשֵׁט וְטָבַל וּשְׁמַנָּה לְבַשׁ לְמוֹסָפִי. רַחֵץ וְטָבַל
 וְקַדֵּשׁ בְּהַנְדוּוּיֵין עֵט לְהַתְנַפֵּה. רֵץ לְמַצְנַע וּכְלֵי קִטְרֶת
 הוֹצִיא לְהַרְפֶּה: שָׁלַח מִדְּוִי בְּקַדֵּשׁ וְהִנְגִּיזֵם נִצַּח. נַחֵץ
 וְטָבַל וְקַדֵּשׁ וְצִיץ נָתַן עַל הַמִּצֵּחַ. שָׁחַט הַתָּמִיד
 וְאַבְרִיֹו הַקָּטִיר וְהֵעֵלָה לְצַח. שָׁלַם עֲבוֹדָתוֹ וְקַדֵּשׁ
 וּפְשֵׁט וּבְגָדֵי חוּל צַחְצַח: תָּמְתִי לְפָרֵשׁ בְּפֶה עֲבֹדָת
 יוֹם בְּפָרָה. הִיוּ אֲזַקְרָתֶם בְּחַקְרִבְתֶּם בְּבֵית
 הַבְּחִירָה. תִּשָּׂא הַטְּאִינוּ וּכְשִׁלְגֵי וּכְצִמְרֵ תְצַהִירָה.
 בָּאוּ עַל גֵּב שְׁלוּחַ בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמְדַבְּרָה: ^ח יִקְוֶה תִּרְנֹו
 לְמִצּוֹא בְּפָרָה וְאִין בְּמָה לְהַחֲכִפֵּר. ^ק יִרְחַם נְתַבְטְלוּ
 קְרִבְנוֹת וּפְסוּ מִכְשִׁיר וּמִכִּפֵּר. תִּמְצִיאֵנוּ כִּפֵּר וְטַהֲרֵנוּ
 בְּכָל הַפְּתוּב בַּסִּפֵּר. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפֹּר: אֵל מִלֵּךְ יֵשֵׁב וְכוּ.

אֵל תְּבוֹא בְּטִשְׁפֵט עֲטֵנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לְפָנֶיךָ כָּל חַי: אֵלֶיךָ יי שְׁנַעֲנוּ וּבִבְרָךְ
 תְּפַלְתֵנוּ תְּקַדְּשֵנוּ: נִשְׂא לְבַבְנוּ אֵל כְּפִים אֵל אֵל בְּשִׁסִּים: אֵלֶיךָ נִשְׂאֵנוּ אֵת
 עֲיֵנוּ תִשְׁכִּי בְּשִׁסִּים: אֵתָהּ הוּא טִלְבְּנוּ מִקִּדְּם פִּעַל יִשְׁעוֹת בְּקִרְבַּי הָאָרֶץ:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מִים עַד נַפְשֵׁנוּ: הוֹשִׁיעֵנו יי כִּי נִסְרֵ תְסִיד כִּי פִסּוּ אֲמוֹנִים
 מִבְּנֵי אָדָם: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם
 קְדוֹשׁ לְהִשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻמָּה לֵי הַיְשׁוּעָה וְכוּ עַד עַל עֵידֶךָ אֵל עֶמֶד.
 קִבֵּד יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

י אָפְסוּ אֲשִׁים וּבְטָלוּ קְרִבְנוֹת. י בְּמָה נִקְדָּם וְנִבְרָךְ
 פְּנֵי שׂוֹכֵן מְעוֹנוֹת. י גָּבַר הַגּוֹן בְּקִרְבְּנוּ אִין לְרִצּוֹתֶיךָ
 בְּתַחֲנוּת י דְרוֹשׁ רַחֲמִים בְּעַדְנוּ לְהַמְצִיא לָנוּ
 תְּגִינּוֹרָה: הִלֵּא מִקִּדְּם בְּשֵׁנוּ הוֹרִים לְפָנֶיךָ. וְדִי
 אֲשֵׁם וְהִטְאֵת מִכִּפְרִים פָּנֶיךָ. זָבַח וּמִנְחָה סִלְקוּ

וְנִהְרַם בַּיּוֹם הַזֶּה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 חַרְוֵנוּ: טָנַף שְׂמֵחָנוּ בְּמַה נְדִיחַ וְנִרְחִיץ פְּשָׁעֵנוּ. יַחַד
 קָרַב וּמִקְרִיב קִצְתָּ מִלִּישָׁע. בִּפְרָה אִם אֵין מֵאֵין יִשְׁעֵנוּ.
 לְמַלְלָכִים בְּכָל יוֹם בְּחַטָּא וּבְרָשָׁע: מִשׁוֹנָתְנוּ
 אֲתָנוּ תֵּלִין בְּאִפְסֵי הַמִּיד וּמִנְחַת עָרֵב. גִּיחוּחֵי שְׁחַר
 גַּם הֵם פִּסּוּ הַמְצַדִּיקִים שְׁנַגְתָּ עָרֵב. סְרַחוּנוֹת יוֹם
 יוֹם גִּזְסִיף וְלֹא נִגְרַע מִקְרֵב. עֲוֹנוֹתֵינוּ רַבּוּ וְנִבְרוּ הָרֵב:
 פִּסּוּ כָּל אֱלֹהִים וְנִשְׁאַרְנוּ רַקִּים: צוּם קִבְעֵנוּ לְמַעַט דָּם
 וְחֵלֶב הַמִּזְוֹר חֵלֶב וְדָם הַנְּזַרְקִים. קוּמָה נִבְרַף בְּתַחַן
 שְׁתִּים הַמִּזְוֹר עֲקֵדַת בְּבִשׁ בְּשָׁנֵי פְרָקִים. רֹאשׁ
 גְּשׁוּחַ וְצוּאָר נִפְשׁוּט הַמִּזְוֹר קְרִיצָה וּמְלִיקָה וְקִבּוּל
 דָּם בְּמִזְרָקִים: ^ה יִקְרַב שְׂדֵי שׁוֹר בְּמַעְרִימִים כָּל זֹאת
 לְחִלּוֹתֶךָ: ^ה שְׁעָה שׁוֹעַתָּם וְתִרְבָּה לְמוֹ מְחִילָתֶךָ.
 תִּרְאֶה לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶתְבַּהֲלֶה. תַּחַת בִּי הֵם עֲמֶךָ
 וְנִחַלְתֶּךָ: ^ה אֵל מִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אל תבוא בתישפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי האדמה ה' תפלתנו
 ותקשיבה בקול תחנונותינו: ותקשיבה לקול שוענו כלבנו ואלהינו כי אליה
 נחפל: ה' בקר תשבע קולנו בקר גשרה לה וצפיה: אליה ה' שוענו ובבקר
 תפלתנו ותקדתי: תבון תפלתנו קטרת לפניך כישאת כפינו טענת ערבי
 קראנו ענינו אלתי צדקנו בעיר תרחבת לנו חנו וישבע תפלתנו קולנו
 אל ה' נקרא ונגנו סדר קדשו סלחו: ה' הישועה וכו'.

קבה ^ה ביום איב ובסוף חתום חסדך בר יצחק דוק. אלהינו ואלהי אבותינו.

אִפְסֵי מִזִּיחַ מִחֲבָב וּמִכַּפֵּר. ^ה בְּטָלוּ הַמִּידֵי עָרֵב
 וְצָפֵר. ^ה גְּחִלִּים לוחשות עֲמִינוּ לְהַתְפֵּר ^ה דָּמִים
 וְאִמּוּרִים פִּסּוּ מִלְכַפֵּר: הַמִּשׁוּחַ פִּסּוּ וּבְגָדִים

מְרַבֵּה. וְאִין מְרַצֶּה וְתַפְלָה מְרַבֵּה. זְרוּנוֹת
 וְשִׁנְנוֹת עֲצָמוֹ לְהַרְבֵּה. חֲבֵלָה רוּחֵנוּ וּמְאוּרָנוּ
 כְּבֵה: שִׁירַת מִקְדָּשֵׁנוּ מֵעַת הַרְבֵּה. יוֹם יוֹם הוֹסַפְנוּ
 חוֹבָה. כִּשְׁל פָּחֵנוּ מִשְׁמוֹעַ דְּבָרָה. לֹאִי רַחֲמֶיךָ
 וְתוֹרַתֶךָ הִרְחַבְהָ: מִסְפַּרַת כְּיָדֵנוּ מִיְמוֹת אֲבוֹתָי.
 גְּרוֹג לִפְנֵיךָ תַחַן לְהַרְבּוֹתָי. שִׁיחֹרַת גְּעִימוֹתַי
 וְהַחֲנוּת עֲרֻבוֹתַי. עֲצָרָה לִקְרָא וְאוֹהֲבִים גְּדוּלוֹתַי:
 פֶּלֶל לְהַסְדִּיר כְּרִגְלִי וְשִׁלֵּם. צוּם לִקְבוֹעַ
 שְׁפָתַי לְשִׁלֵּם. קָדָם לִקְרֹאתֶךָ הַבּוֹן לְהַשְׁתַּלֵּם.
 רֹחֵה לְהַמְצִיא לְיוֹנֵי אֵלֶם: שַׁעַר פְּתוּחַ הַכְּנֶסֶת
 לְשָׁבִים. תִּבְנֶינִי יְיָ מִתַּחַת לְכְּרוּבִים. שִׁבְנוּ עֲדִיךָ
 גְּעָרִים וְשָׁבִים. מִקְוִים לְהַמּוֹן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: עֵינֵינוּ
 כָּלוּ לִישַׁע צְדָקוֹתֶיךָ. וְאִף רוּחֵנוּ בְּקִרְבָנוּ לְתַאֲוֹתֶיךָ.
 גִּדְדֶךָ הִפְּאוּנוּ וְדִמְעָנוּ בְּסִפְרֹתֶיךָ. בָּךְ מִבְּטַחְנוּ
 וְשִׁעֲשׂוּעֵנוּ תוֹרַתֶךָ: רַצָּה תַפְלָתֵנוּ בְּאַזְכָּרַת קִמְיָן.
 יַעֲרֹב שִׁיחֵנוּ לְהַטְהֵר מִשְׁמִיץ. צַדִּיקֵנוּ וּבָךְ נִתְחַלֵּל
 וְנִתְאֱמָר. חֲטָאנוּ בְּאֻזֹּב וְנוֹסִיף אִמְיָן: ^י יִיְיָ קוּחַ אֵלִי
 חֲנוּן וּמְרַחֵם. ^י חֲבוֹשׁ שִׁבְרֵנוּ אֲבִלֵינוּ לְנַחֵם. זַעֲקָתֵנוּ
 קָשׁוּב מְרַצֶּה לְהַנַּחֵם. אֲשֶׁר בָּךְ יִתּוּם מִתְרַחֵם: אֱלֹהֵינוּ

אל תבוא בטיפסת עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי חטאנו וענינו הרשענו
 וקרדנו וסוד טענותיה ומישישפטיה: בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו:
 הקטנו בך ידעי שמה כי לא עזבת דרשד יי דרשו יי בנעצאו קראתו
 בקונו רובי קרוב יי לנשברי לב ואת דבאי רוח ישיעי קרוב יי לקל
 קראו לכל אשר יקראו באמתו יי הישועה וכו'.

קבו י"ם א"ב ונסוף חסום נרשם בן יהודה חזק אלונו ואליו אבותינו.

י' אַמְנָם אֲנַחְנו חֲטָאנוּ וְהִעֲוִינוּ. י' בְּנוֹד בְּנֵרְנוּ בְּךָ
 אֲבִינוּ. י' גָּלִינוּ מִכְּלֵי רַעַת וְנִדְוִינוּ. י' דְּחֻוִּים וְדַחוּפִים
 וְלִישׁוּעָתְךָ קוִינּוּ: הֶעֱבֵר אֲדוֹן עוֹן עֲבָדֶיךָ. וְאַל תִּטְבֹּאֵף
 זְרַע חֲסִידֶיךָ: זְכַר רַחֲמֶיךָ יי' וְחַסְדֶיךָ. חֶסֶד וְאַמֶּת
 הֵן בְּגִשְׁבַּעַתָּה לִידִידֶיךָ. טְרוּף וְעָנִי מְמַרְק פְּשָׁעִים.
 יִסּוּרֵי תוֹכְחוֹת שְׂמֵנָה וְתִשְׁעִים. קָרָה וְהִתְקַבְּתָה
 לְאִים פּוֹשְׁעִים. לֹא תִשִּׁים עַל עַם בְּךָ נוֹשְׁעִים:
 מִפֶּשַׁע רַב נִקָּה בְּגִיד. נִבְנָעִים וְשָׁבִים וּמִתְחַנְּגִים
 לִפְגִּיךָ. סָרַחַן כַּחֲמֹם לִכֵּן בְּהֶעֱבַרְתָּ סִמְמִיךָ. עוֹנֵם
 הַכֶּבֶשׂ וְרַחֲשֶׁלֶךְ בְּצוּל שְׂאוּנְךָ: פָּקַח קוֹחַ קִרְא
 אֲסִירֶיךָ לְהַתֵּר. צַחַן שִׁמְצַחְנוּ תַּעֲבִיר בְּכַנְתָּר.
 קָרַע שְׁטָרְנוּ וְחֻבוֹתֵינוּ וְהֵר. רַחֵם הַזְכּוֹר פָּנִים
 בְּהַסְתֵּר: שְׁבוּעָה זְכוֹר וּבְרִית קְדֻמוֹנִית. הִחֵן זְכוֹת
 אֲבוֹת מְנוּוִי אַחֲוָרָנִית. גְּדַרְתָּ הַגִּיטָה וּמִלְאֲכָרָה
 הַתְּבִנִית. רְצָה לְהַחְזִיר חֶבֶה רֵאשׁוֹנִית: שִׁפְטָה
 מִשְׁפָּטְנוּ מִזְדִּים עוֹשְׁקִים. מִיָּאֵנוּ לְשִׁלְחָנוּ וּבְנוּ
 מִחֻזִּיקִים. בְּנֵי יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל הַעֲשׂוּקִים. יְהִי שׁוֹב
 שְׁבִיחָנוּ כְּבִנְנָב אֲפִיקִים: הִבֵּט מִשְׁכִּים וְרָאָה מִזְבוֹל
 מְרוֹמֶיךָ. וְגַל יִתְגַּלְלוּ דְרִמְזֵן מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ. דִּי
 תֵּאֱמַר לְיִסּוּרֵי בְּחִירֶיךָ גַּעֲיִמֶיךָ. הַיִּטְבֵּה בְּרִצּוֹנְךָ
 עִירְךָ וְעַמֶּיךָ: יי' חֲטָאֵתֵינוּ כְּמַעֲלֹת יָם תַּצְלִיל.
 יי' זְכוֹר קִדְשֶׁךָ בְּמִרוֹם הַרִים תַּתְּלִיל. הַנּוּיֶיךָ

יִלְכוּ בְּשִׁמְחָה לִבָּב וְחִלּוּל. אִזְ תַּחֲפִיץ זַבְחֵי צֶדֶק
 עוֹלָה וְקָלִיל: אֵל סֵלָה יוֹשֵׁב וְכוּ'.

אל תבוא בְּמִשְׁפָּט עֲמִנִי כִי לֹא יִצְדַק לִפְנֵיהָ כָּל חַי: אֵל תִּשְׁלִיכֵנִי לַעֲמַת
 זַקֵּנָה בְּקָלוֹת כַּחֲנֵי אֵל תַּעֲזֹבֵנִי: וְחֶסֶד יי' מַעֲלֵם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאוֹ וְצַדִּיקוֹתָיו לִבְנֵי
 בְּנֵי־יָם: לִטְעֹן יִשְׁקֶה יי' תַּחֲנוּן-וּ בְּצַדִּיקוֹתָהּ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: אֱלֹהִים צְבָאוֹת
 יֵשׁוּב נָא הִבֵּט מִשְׁמַיִם וְרֵא וּפְקֹד נַפְשׁוֹ וְאֵת: נִפְלְאָה נָא כִּי־יי' כִּי רַבִּים רַחֲמָיו:
 אָדָם יִלְוֶה אִשָּׁה קָצֵר יָמִים וְיִשָּׁבַע רַגְזוֹ: אָדָם לִחְבֹּל בְּיָמָיו כְּצֶלַע עוֹבֵר: וְהוּא
 לְקַבְּרוֹת יִבָּל וְעַל גְּרִישׁ יִשְׁקֹד: לִי הִישִׁיעָה וְכוּ'.

קְבוּ חַן נְנוּן. טִים אֵיב וְנִטְקַל סִי סִי חַטּוֹת וְנִסְפָּק חַטּוֹם בְּרוּךְ בַּר שְׁמוּאֵל.
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

אֲנִי הוּא הַשְׁמוּאֵל. בְּעַד בֵּית יִשְׂרָאֵל. אֲנִי אֶדְרוֹשׁ
 אֵל אֵל. וְאֲשִׁים דְּבַרְתִּי: בְּקִירוֹת הַלְּבָבוֹת. אֲנַחְתִּי
 רַבּוֹת. לִבְבִי אֵיךְ סְבוֹת. לֵאלֹהֵי צוּר יִשׁוּעָתִי: גְּבוּרָתוֹ
 הַפְּלִיא. אֱלֹהִים אֲדַנִּי חִילִי. וְעָשָׂה מִשְׁכָּן לִי. וַיִּגְעַתִּי
 וּמָצָאתִי: דְּבָרוֹ גַּם מְלֵא. אֱלֹהֵי אִשׁ אֹכְלָהּ.
 וְהַעֲלִיתִי עוֹלָה. וְגַם שָׁעָה לְמִנְחָתִי: הַיּוֹתִי בְּחַר.
 בְּיוֹם זָרַח הַנֶּבֶחַר. בְּתַמִּיד הַשַּׁחַר. בְּכַהֵן רֵאשׁ
 הַחֲלוֹתִי: וְאַחֲרָיו תַּעֲבוֹדוֹת. סְדוּרוֹת נִבְכָּרוֹת.
 וְעַנְן הַתּוֹדוֹת. בְּאֵנָה הַשָּׁם הַיְדִיתִי: זְהִירִים
 וּמְהוֹרִים. בְּיוֹם זֶה מִתְּכַפְּרִים. בְּדָם פָּר וּשְׁעִירִים.
 בְּהַעִיר עִם רַבְתִּי: חַתִּית נְחָלִים. פָּרְקֵיט לְמוֹלִים.
 וּבִשְׁנֵי הָאֵילִים. בְּכֵן לֶאֱב בְּאֵתִי: טְבִילוֹת וְקֹדֵשִׁים.
 כְּמִשְׁפָּטִם גַּעֲשִׂים. לְשׁוֹכֵן פִּרְשֵׁי־שִׁים. עֲבוֹדַת יוֹם
 הַכִּינּוֹתִי: יְדִידוֹת הַשִּׁירִים: בְּקוֹלוֹת וְקָרִים. כְּשִׁמְעִי
 קוֹל מְרִים. אִזְוִי יְדֵי הַרִימוֹתִי: בְּנִיסַת הַקְּמָרְרַת.

פני הכפרת. בקרבי תפארת. והורמתי והונפתי:
לפנים היתה זאת. ועתה ברננות. ללעג ולכזות.
אשר מעשי קפחתי: מאד תרו עיני. והכבדתי
אזני. צדיק הוא יי. כי פיהו מריתי: גלזים אהבתי.
וצדק שנאתי. ומעשי קלקלתי. הרעותי אשר
עשיתי: סלח נא לעונות. אלהים מקעונות. ראה
נפשות גענות. הנה נא זקנתי: עשה נא נפלאות.
אלהי הצבאות. עגנו נוראות. ואל החרש לדמעותי:
פתח יד הרמה. לאם לא רחמיה. בלא שפתי
מרמה. האזינה הפלתי: צפה אל עלבוני. ואל נא
לעוני. עשה אל דין עני. ואל אראה ברעתי: קראתיך
גוהי. ודברתי שיחי. בהתעטף רוחי. את יי זכרתי:
ראה נאלי מכיי. שמע נא קול בכיי. וגם הדרש דכיי.
ואל הדרש לחטאתי: שמע את קול גאומי. והדרש
את שלומי. מה בצע בדמי. אלי שחת ברדתי:
החלתך אספר. וחטאתי כפר. דברי אל תפר.
והקם נא אלמתי: בנה נמכר נאלי. וברך את חילי.
ומתי האמר לו. ידעתי בני ידעתי: ראיתיך סובל.
בצרות מתחבל. שמעתיך קובל. ונאלתי והצלתי:
ועתה נאלי שור. בשלשלאות קשור. ובקש החשור.
כשה אובר העיותי: כלילת תפארה. נפולה ושבורה.
ומני געדרה. ויצא האחר מאתי: בריחי הן שבר.
ועלי התעבר. ודוד חמק עבר. וכערער נשאתי:

שְׁעָרַי גַּם טָבְעוּ. וְדִלְיוֹתַי רָעוּ. וְנָדְרוּ גַּם נָעוּ. וּבִשְׁתֵּי
 וְגַם נִבְלַמְתִּי: מְלִיצֵי גְּאֻלְמוֹ. מִנְּאֻצֵי הַדּוֹרְמוֹ. וְהָעֵלָם
 יַעֲלִימוּ. מִנוּחַתִּי וְטוֹבְתִי: אֱלֹהִים אֲדַנֵּי חִילִי. אֲזוּן
 וְשָׁמַע קוֹלִי. עַנְנֵי וְאַמְרָלִי. קַח נָא אֶת בְּרַבְתִּי:
 חַוָּה אֶת שְׁפֹלוֹתַי. וְרַחֵם עַל עַדְתִּי. וְנַפְשִׁי יַחֲדֶתִי.
 וְטוֹב אוֹתָהּ לָךְ הַתִּי: קָנָה שְׁנִית בְּנֶךָ. רֵאָה וּפְסַח
 עֵינֶךָ. וְאַל תַּעֲלֵם אֲזַנְךָ. לְרוּחֹתַי לְשׁוֹעַתִּי: אֵל מִלֵּךְ יִשְׁבּוּסִי.

אל תבוא בטשפת עשנו כי לא יצדק לפניה כל חיי קח אנוש כי תזכרנו
 וכו אדם כי תפקדנו: אמה הוא טלכנו טקדם פעל ישועות בקרב הארצו: אמה
 הוא טלכנו אלהים צנה ישועות יעקבי: חננו ארצי כי אליה נקרא כל חיים:
 חי חי הוא יודע כטנו חיים אב לבנים יודיע אל אטתה: טה בצע קרטנו
 בקדשתנו אל ישחת הודקה עפר חגידי אטתה: כי תבקש לעוננו ולחשאתנו
 תדרושי: ותפקדנו לבקרים לרנעים תבחננו: לוי הישועה זכר.

שניד. טים א"ב ומסוף חיים יצחק הכהן החבר חזק ואמין.

יֵאָדוּן בַּפְּקֻדָּה אֲנוּשׁ לְבַקְרִים. יֵי בְּמַצּוֹי הַדִּין אֵל
 הַמַּתַּח: גּוֹף וּנְשָׁמָה אִם תְּרִיבִם. דַּחוּ וְלֹא יִכְלוּ קוּם:
 הַיּוֹכֵל גִּבּוֹר לְזִכּוֹת בְּמִשְׁפָּט. וְאִם יֵשׁ בְּיָדוֹ מַעֲשֵׂה
 לְהַצְטַדֵּק: זְרוּי יַחֲוִמוּ מִלַּחַה סְרוּחָה. תִּבְנוּ אוֹרְבוּ
 בְּקִרְבּוֹ מַעַת הַנִּלְדוּ: טָמֹן הוּא בְּרֶשֶׁת לְרִנְלִיו. יִסִּיתָהוּ
 בְּכֹל יוֹם לְשַׁחַת לְהַפִּילוֹ: בַּח וּנְבוֹרָה בְּנוֹף אֵין. לְפָנָיו
 לְעַמּוֹד וּלְהַתְיַצֵּב: מִיּוֹם עָמְדוֹ עַל דַּעְתּוֹ. נַפְשׁוֹ יִשׁוּם
 בְּכַפּוֹ לְהַבִּיא לְחַמוֹ: שְׁבַע כָּל יְמֵיו יִנִּיעַ בְּעַם וּמִכְאוּבַת.
 עַד שׁוּבוֹ לְעַפְרוֹ לֹא יִשְׁקוּט: פָּנָה אֲדוֹן בְּעַצְבוֹן רוּחַ.
 צַפָּה בְּשִׁבְרוֹן לֵב: קָרוֹב אַתָּה לְרַחוּקִים. רוּצָה
 תְּשׁוּבַת רְשָׁעִים: שְׂדֵי הַמַּצָּא לְדוֹרְשֵׁיךָ. תֵּאמֶר הַנְּנִי

למבקשיך: יבשרו סלחתי קוראי בשמך. צדק
 במשפט עם מיתדיך: חסום מגול מלהרשיע. קצוף
 במשטין מלהשטין: הקם לנו מליץ ישר. כפר
 מצאתי השמוע לשוכבים: השלכנו עליך יהבנו. גא
 אהה תכלכלנו: העתר לנו בתפלתנו. הפצנו
 ובקשתנו מלא ברחמים: ^מ יקול בך תלינו בטחוננו.
 רחמיך מהרה יקדמונו: חזק ואמיץ שמך לא
 שכחנו. אנא לנצח אל השכחנו: אל סלד יושב וכו' עד לכל קוראיה.

אל תבוא במשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל מי: עגנו ^ה כי טוב חסדך.
 קרב ורחימי פנה אלינו: כי אמת ^ה משגב לך. משגב לעתות בצדקה: אל
 ישב דך נבלם. עני ואביון יהללו שמך: נאנתנו עניים וכוואבים ישועתך
 אלהים תשקבנו: לי הישועה וכו'.

שניה. פים א"כ. אלהינו ואלהי אבותינו.

^מ אף בך לדל מעז. ^מ בצר לו מצוא סהר: נונו חטא
 גועל רשע. דן לזכות מחפש צדק: הכל לך מפרש
 שכל. ובל תחפץ התבונן און: זאת דעתנו כי בן
 דרך. חסות בצלך הגה באנו: טוב חנם הושיט
 לנו. ימין סעד פרוסת פתח: בהקיש רש שואל חסד.
 לו קח טוב הען: מדהך כי בן שבה. געור ורק מחזיק
 מלא: סמוך נופל לא תבזוהי. ענות עני קרבות
 תרץ: פנקס חוב ימקד חסד. צו סופר קראוב
 שובר: קול הנקל יחליף קשה. רצון יוצר תבוה יצר:
^מ שוה לבף שית הקרב. ^מ שלוך שרץ טבילה תעל.
 תבער רע תעביר טמא. תת מהור לבת חקיה:

אל סלד יושב וכו' עד לכל קוראיה.

אל תבוא בקושפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: למה יי תעמוד ברוח
 תעלים לענות בצרה: למה פניה תסתיר משבתי עגנו ולחצנו: אל תסתיר פניה
 מעבדיך כי צר לנו סתר עננו: קוּמָה יי באפה הנשא בעברות צוּרְרֵי וְעַתָּה
 אלי משפט צוּרֵי: קוּמָה עֲנֹתָה לָנו וּפְדֵנו לְמַעַן חֲסֶדֶךָ: לֵי הוֹשִׁיעָה וְכוּ.
 קבֵה עַיִם אֵיב כְּסוּל וּבְסוּף חַסֵּם אֲלֵינוּ. אֲלֵינוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ.

י אֲרִיאֵל בְּהִיּוֹתוֹ עַל מְכוֹנוֹ וּמוֹסְדוֹ. ק אָדָם לֹא
 לָן בְּשָׁלֹם וְעוֹנוֹ בְּיָדוֹ. י בְּהַעֲוֹתוֹ לִילָה הַמִּיד
 הַשְּׁחַר פּוֹקְדוֹ. ק בְּהַכְּשֵׁל בְּיוֹם הַמִּיד הַיְעָרֵנּוּ
 מִנְדָּדוֹ: גְּבוּלִים יֹשְׁבִים בְּשָׁל עֲצָמָם מִתְּכַפְּרִים.
 גִּלְגוּל הָעֵלָה עַל עֲשֵׂה מְחֻזְרִים. יְדֵי אֲשַׁמְתָּ
 זְרוֹן אֲרַבְּעָה מְכַפְּרִים. דָּרָךְ חֲטָאוֹת שִׁנְנָה
 כֶּרֶת מְכַפְּרִים: הָעוֹלָה וְיִזְרַד טְמֵאת מִקְדָּשׁ
 מְכַפֵּר. הֲלֹא גַם עוֹן שְׁבוּעוֹת מִפֶּה. וְלֹא יָדַע
 בְּסוּף וְחָדַל מְכַפֵּר. וְשַׁעִיר הַפְּנִימִי הוֹלֵה וְיוֹם
 מְכַפֵּר: זְרוֹן הַטְּמֵאוֹת גַּם הֵם מְכַבְּלִים. זְמוֹן
 חִיצוֹנֵי לְאֲשֶׁר מִתְּחַלֵּה מַעֲלִים. חֲתוּם מַעוֹלָם
 שַׁעִירֵי הַדָּשִׁים וְרִגְלִים. חֲטָאוֹת מְכַפְּרִים וְעַד
 עוֹלָם מְכַבְּלִים: טַנּוּף שְׂאֵר עֲבֵרוֹת יְדוּעוֹת
 וְלֹא יְדוּעוֹת. טְהוֹרָה מִשְׁתַּלַּח וְעָלִיו לְצוּק
 מְנִיעוֹת. יוֹם כְּפוּר עִמּוֹ נוֹשֵׂא לְהַשְׁעוֹת. יוֹדַע
 יִשׁוּב וְנַחֵם עַל הַרְעוֹת: כֶּפֶר סָמִים וּמַעִיל
 עָלֵי מַלְשָׁנִים. כְּתָנָה מְפִיסַת חֵץ בְּרַק מְשַׁנְּגִים.
 לְרִצּוֹן עַל מַצַּח לְעוֹרֵי פָּנִים. לְאִפְדַת זָרָה
 חֲשֵׁב הַאֲפוּד מְלַכְנִים: מַצְנֵפֵי צוֹנְפֵי בְּעַד

רמי קומרי. מבנסים מחפה את קלקול הזמה.
 נושתי חשן על לב לשומרי. נושתי עוזרי
 משפט ועינים מסמא: סדור אנגט ועקומז בנגד
 עקמנים. סליחתו גם מליץ לאב ובנים: ערוכת
 כל אלה עם התשובה נכונים. עם יום כפור
 בצרוף נמנים: פקדת העיר מעת נפל פור. פסו
 כל אלה וחסרנו מכפור: צפרי ארון לא נותר
 בספור. צפוי לבר התשובה ויום כפור: קרבנו
 בתשובה ביום זה. קרבנו אליך וענותנו לא תבזה.
 ראה ותבט כי אפס מזורי. רחום סלח לעונינו
 ביום זר: ^{י' נקל} שעה תשובתנו אליך לשובה.
 ערך שפתינו פרים להחשבה. זרוינו קבץ נוינו
 לישבה. השיבנו יי אליך ונשובה: ^{אל סלח יישוב וכו'.}

אל תבוא בטשפט עשנו כי לא יצדק לפניך כל חיי רבת צרוננו כנעורי.
 יאמר נא ישראל: רבת צרוננו כנעורי. גם לא יכלו ליי על גבי תרישו
 תרישים האריכו למעניתם: ה צדיק קצין עבות רשעים: יכשו חסנו אחר.
 כל שגאי ציון: לולי ה שטתה לנו. בקום עלינו אדם: אי חיים בלענו.
 בחרות אפם בנו: אי חמים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: אי עבר על
 נפשנו. חמים הודועים: ברוד ה. שלא נהנו טרף לשנתם: לי הישיעה וכו'.

עלם איב ונסוף חסום רידי בר שבואל הלוי חוק ואמק.

י' לאי רבת צרוננו כנעורי. בקשתיה אמצה לבי
 בהיותה בעזרי. נברו עתה וגם עתקו שוקרי. דוקרים
 בי רעדו כל אברי: היותי הרפה ביניהם משל ושנינה.
 וידו אכן בי והאריכו עלי מענה. ודים הליצוני בפיהם
 ולשונם שהו כחרב שנונה. חושבים עלי מהשבות

רשע בלי חנינה: טוֹבָךָ וּמִדַּת רַחֲמֶיךָ יִגְלוּ עֲלֵינוּ.
 יִשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים הַשְׁנַבְנוּ. כָּל־תָּה נַפְשֵׁנוּ לִישׁוּעָתְךָ
 לֵאמֹר מִתִּי הִנַּחֲמֵנוּ. לִמְעַן שֵׁם קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה, לֹא לְנוּ
 לֹא לְנוּ: מִדַּת טוֹבָךָ וַחֲסִדֶיךָ הַגָּבֵר עַל צֹאן מִרְעִיתֶךָ.
 גָּעַנו לְךָ מְחַל רַבָּה סְלִיחוֹתֶיךָ וּמְחִילָתֶךָ. סָעַדְנוּ
 וּנְשַׁעַה וְהֵט לִבֵּנוּ לְנִתְיֹבוֹתֶיךָ. עֲגַנוּ יי עֲגַנוּ כִּי טוֹב
 חֲסִדֶיךָ וְאַמּוּנָתְךָ: פָּדָה וְהִצִּיל עַמְּךָ וּרְעִיתֶךָ מִכַּף
 מִתְקוֹמְמֵיהֶם. צוּר צַדִּיק גָּדוֹל גָּבוֹר וְנִרְא אֵל
 מוֹשִׁיעֵהֶם. קִדַּשׁ קִדְשֶׁת שִׁמְךָ עַל־יוֹן קָרֵב מִצַּדִּיקָהֶם.
 רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ עֲלֵיהֶם וְעַל בְּנֵיהֶם: שִׁחַרְנוּךָ בַּחֲתָנָה
 חֲקִשְׁיָה אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵנוּ וְקִדְוֵשֵׁנוּ. שְׁלוֹם רַב תִּרְבֶּה
 לְסִגְלָתְךָ כְּבוֹדֵנוּ וּמְרִים רֵאשֵׁנוּ. תִּבְעֶנָה שְׁפָתֵינוּ
 הַהִלָּתְךָ כִּי תִצְלַנוּ מִרוֹשְׁשֵׁנוּ. הַזִּרְתְּךָ וְעִדוֹתֶיךָ
 שַׁעֲשׂוּעֵנוּ וּבֵם הִחִי נַפְשֵׁנוּ: דְּבַב שְׁפָתַי וְקוֹל תַּחֲנוּנַי
 שִׁמְעָה וְהִאֲזִינָה. וְשִׁיחוֹת דְּבָרַי לְפָנֶיךָ יִגְעֲמוּ וּבִקְמַרְתָּ
 רְצָה נָא. יְדִידֶיךָ יַעֲלוּ וְיַעֲלוּ לְצִיּוֹן בְּרַנָּה. דְּבִיר
 קִדְשֶׁךָ וְאַרְמוֹנֶךָ עַל מִשְׁפָּטוֹ לְכוֹנֵנָה: בְּךָ תִּחַלְתִּי
 וְשִׁבְרֵי רֵם וְנִשְׂא נָאָה גָדוֹל וְנִרְא. רַחֲמֶיךָ וַחֲסִדֶיךָ
 אֲבַקֵּשׁ וְלִישׁוּעָתְךָ תִּמְיֵד אֲשַׁבְּרָה. שְׁפָטָה מִשְׁפָּטֵי
 וְנִקּוּם נִקְמַת דָּם עֲבָרֶיךָ הַשְׁפּוּךְ בְּעִבְרָה. מִנֵּר
 מִתְקוֹמְמֵיךָ וְשִׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַף וְזַעַם וְצָרָה: וְאַתָּה
 קִדְוֵשׁ יִשְׂרָאֵל נוֹאֵלִם מַלְכֵם וְנִאֲוָנִם. אֲשׁוּרִם אִם הִטּוּ
 וְלִבָּם הִלֵּךְ אַחַר עֵינָם. לַעֲמַל יִטְוֹנִם וּלְכַבֵּד עַל

גְלוּתָם הִבֵּט מְנַגֵּם. הִבֵּט לְבָרִית וְהִמְלֵא רַחֲמִים עַל
 פְּלִיטַת שְׂאוֹנָם: ^י יִקוּל לְעֹזְרֵי חוֹשָׁה וְהַחֲזֹק נָשַׁק
 לְקִרְאֵת צָרֵי וְאוֹיְבֵי. ^{קרי} וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ חוֹסֵי כֶּךָ כִּי
 תִּחְבֹּשׁ מִכְאוּבֵי. יִבוֹשׁוּ וַיִּחְפְּרוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֹר תַּפְצִי
 קִרְבֵי. חֲזֹק וְאִמְצָן מֵאֲמִינֶיךָ נוֹאֲלֵי וְצוֹר יִשׁוּעַתִּי
 אֵל אֱלֹהֵי אָבִי: אל מלך יושב וכו' עד לכל קוראין.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי: כה בכתוב אבותינו
 בכתוב ותפלטמו: אליה נעקו ונקלטו. כה בכתוב ולא בושנו: וכתוב בה ידעי
 שקה. כי לא עזבת הרשיה יי: ואמנה יי אל תרחק. אלוהי לעזרתי חוששה:
 אל תרחק ממנו. כי צרה קרובה כי אין עזר: שמע יי ומננו. יי הנה עזר לנו:
 ברחם אב על בנינו בן תרחם יי עלינו: לוי הישועה וכו'.

עקידה. ע"ס א"ב, וכסף תמים בניסן בן זרח חזק. אלוהינו ואלהי אבותינו.

י אֲהַבֵּת עֲזוֹן וְתִקֶּה תְּהִבָּה. ^י בְּרִית גְּעוּרִים זָכַר וְחֶסֶד
 תִּאֲוָה: גִּדְרֵי מְשׁוּבָה בְּמִסְלֹל נְתִיבָה. דִּרְדָּךְ אָב וְרִדְדָּךְ
 בְּפָרִישׁוֹת אֲהַבָּה: הוֹעֵר מִקֶּדֶם וּמִמְזַרְחָה הוּבָא. וְצִדֵּק
 לְרִנְלוֹי נִקְרָא וְנִתְוָה: זֶהַר הוֹעִים מִדִּרְדָּךְ הוֹעֵבָה.
 חֲשַׁכְּם מֵאֵשׁ וּמִלְּהַבָּה: טִירוֹת בְּתִים מֵאֵם מְלִישָׁבָה.
 יִתְרוֹת אֲהַלִּים הוֹסִיעַ בְּעַרְבָּה: בָּלוּ רַב יָמָיו בְּאֶפֶס
 תִּקְוָה. לְמִשְׁק בֶּן בֵּית בֶּזֶקן בֵּיתוֹ לְהִתְחַשְׁבָּה: מֵאֲמַר
 בְּבוֹא וּפְקִידָה בְּהִתְקַרְבָּה. גִּתְנֵט שָׂרִיג יִשָּׂר וּמִשְׁעַנֵּת
 שִׁיבָרָה: שָׁבַר הוֹחֲלָתוֹ מִמָּקֶה לֹא נִבְזָבָה. עֲשֵׂרֵת
 מִחֲשַׁבְתּוֹ אֱלֹהֵי הוֹשָׁבָה: פִּקֵּד בְּחִינָתוֹ בְּעַת לִפְנֵיךָ
 קִרְבָּה. צוּתוֹ עַל חֲשֶׁק תִּאֲוָתוֹ לֶךְ לְהִקְרִיבָה: קַח נָא
 אֶת בְּנֵיךָ אֶת יְחִידֶיךָ וְתַעֲלֵהוּ לְגַרְבָּה. רְצִיתוֹ חֲשַׁקְתּוֹ
 לְרִית גִּיחַם לְהִתְעַרְבָּה: שִׁית פְּעוּרָתוֹ בְּרִגְן וְתַגּוּאוֹת

לא הרבה. תען מזמורתיו לא השיב בתשובה: בקע
 עצים ומערכת שזה. גין עקד ברצון האוה: ידיו
 ורגליו קשר בענוד ועניקה. פן בפרבוס יפסל עלת
 חובה: מאכלת לשחמו יד בשלח בנפש ריה. גער
 אל השחט קול אליו בא: בי נשבעתי עקב אשר על
 יחידך נפשך לא עצבה. ורעה אשית בצמתי רבבה:
 חי הוא ואפרו לפני צבור ומוכא. חשוב הוא לפני
 בטבות כמוקד אהנה: זכותו המציאנו בהריחה קמרת
 הערבה. קצף שבך וחמה תשבית מבת השוכבה:
 וכן אשר כבשו יצר ושניהם עקרו לב התאוה.
 בן וכבשו רחמיה את בעסה מימשובה. וברחמים
 גדלים אליה שובה. ותאמר שובה מישובה: אל סוף וכו'.

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקנו לגפש תדרשנו:
 טוב ויחיל ודוכם לתשועת יי: אהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה
 הארץ: ויגבה יי צבאות במשפט. והאל הקדוש נקדש בצדקה:
 צדק ומשפט מכון בסאה. חסד ואמת יקדמו פניה: למשפטך
 עמדו היום כי תכל עבדך: מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה
 מושרים: וי לעולם ישוב בוגן למשפט בסאו: והוא ישפט תבל
 בצדק ידיו לאמים במושרים: כי יי שפטנו יי מהקנו יי מלבנו
 הוא וישענו: נכון בסאה מאי מעולם אתה: אהב צדקה
 ומשפט. חסד יי מלאה הארץ: בקום למשפט אלהים להושיע
 כל עני ארץ סלה: העירה והקצה למשפטנו. אלהינו ואדנינו
 לדיבנו: והוציא באור צדקנו ומשפטנו בצדקים: כי עשית
 משפטי ודיני נשבת לכסא שופט צדק:

אֲדֹנָי שְׁמַעָה אֲדֹנָי סְלַחָה. אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל
 הַתְּאֵחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי שְׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:
 אִם עֲבַרְנוּ תוֹרוֹת וְחַלְפָנוּ חֻקִּים. בִּיטָה בְּבֵרִית
 שְׁלֹשֶׁת מִצְוִיִּים. גָּזַע בְּאֶזְרוֹר בְּךָ דְּבָקִים. דְּפָיִם תִּשְׁלִיךְ
 בְּעַמְּקֵי אֲרָקִים: הִנְנוּ אֲתָאנוּ לְךָ שׁוֹעִים וְדָלִים.
 וְעוֹדִים לְשָׁלֵם שְׁפָה הַמּוֹר אֵילִים. וְעַם אִם יִצָּא כְרוּעַ
 מִעֲלָלִים. חֲסֵדֶיךָ יִקְדְּמוּנוּ אֵל אֱלִים: טָרַם תֵּאבֵד
 שְׂאֵרֵי עַמְּךָ. יִהְיוּ עֲלֵינוּ מַעֲיָה וְרַחֲמֶיךָ. כִּי כָלֵינוּ
 מִפְּנֵי זַעֲמָךְ. לְחַנּוּם תִּפְּן מִשְׁמִיךָ: מִרַב פְּשָׁעִים
 הִלַּכְנוּ קְדוֹרְגָתִי. נִתְּנוּ בְיָד מְאָרִיכֵי מַעֲנִית. סָבוּנוּ
 כְּדַבּוּרִים מוֹשְׁבֵי קֶשֶׁת וְחַנִּית. עֲלִיךָ הִרְגָנוּ שְׂמֵאלִית
 וַיִּמְנִית: פְּקוֹד הַיּוֹם גָּפֶן יִמְיֶנְךָ נִטְעָה. צָקוֹן לַחֲשָׂה
 הַקְשִׁיבָה וְשְׁמַעָה. קִלַּע בֵּינוֹן מִצוֹל בְּכַד פְּשָׁעָה.
 רוּמְמוֹתֶיךָ נִצַּח בְּפִיךָ לְהַבִּיעָה: שִׁפְטָנוּ בְּצַדִּיקְתֶּךָ
 הַמֶּלֶךְ הַמְשַׁפֵּט. שִׁבְתֶּךָ עַל כִּסֵּא דִין וּמִשְׁפָּט. תִּזְכּוֹר
 גַּם לֹא יַעֲשֶׂה מִשְׁפָּט. תִּגְוֹן פְּרַחֲיוֹ הַיּוֹם בְּמִשְׁפָּט.
 לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִי שְׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירָךְ וְעַל עַמְּךָ:

ה' שמעה ה' סלחה וכו' אל סוף יושב וכו'.

ואמת קדוש יושב תהלות ישראל: ואמת הוא וישנותיה לא תפנו: אמת
 תקום תרחם ציון כי עת לתקנה כי בא טעור: וכדי אלהים רוח נשברה לב
 נשבר ונרסה אלהים לא תקנה: הישיבה כרצונה את ציון. תקנה חומות
 ירושלים: או תחפץ וכדי צדק עולה וקליל. או תעלו על סוכתה פרים: ותקנה
 כי אביט אמת. אמתו הישר ואמת יצרכו ותקנה נה קלטי: אמת כי לא
 תכלא ותקנה טעמי. סקנה ואמתה תמיד יצרוני: וכדי ותקנה כי ותקנה כי

מעולם הטתה: וקרנו יי כרצון עטה. פקדנו בישועתה: וכר ענתה קנית קדם
 גאלת שכנת נחלתה הר ציון זה שכנת בני: וכר יי חבת ירושלים אהבת ציון
 אל משכנ לנצח: וכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים ערו ו ערו עד
 היסוד בה: וכר לאברתם ליצחק ולישראל גבריה אשר נשבעת להם בד
 ותדבר אלמם ארבה את ורעכם כבוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אסרתי אמת לורעכם ונתלוי לעלם: וכר לעבריה לאברתם ליצחק וליעקב. אל
 מסן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו: אל גא תשת עלינו חסאת
 אשר טאלנו ואשר חטאנו: חטאנו צורנו. סלת לנו יוצרנו:

חסום נלמדי החרחים נרשם בר יהודה זוכה לדוי עד אמן.

גדול עוני ולהטוא הוספתיו. הוספתיו אשמו
 ותרב רעתי. רעתי רבה וללקות היבתי. היבתי
 גלות ורבצי שכתתי: שכתתי מפעלות יי עושי. עושי
 נמשני ונתנני ביד מעשי. מעשי ושוסי ברנלי
 חמר רמסי. רמסי ודרסי וכנרן בקסי: בקסי שדר
 ומיתרי נתקו. נתקו בני ומעל נבולם רחוקו. רחוקו
 מעל יי ונאקת הללים נאקו. נאקו ונאנחו ומבאב לב
 יצעקו: יצעקו בצר למי אל אלהים עליון. עליון
 הושיעה עמך האביון. האביון עתה ולפנים מזה
 עליון. עליון הושיה לעזרת עני ואביון: ואביון המחלל
 בפשע ובקעון מדבא. מדבא ומבכה את שפל ואת
 דבא. דבא ושפל הנאחו בכחה. בכחה רועלה
 העננה ותרבה: הרבה ישבה לארץ בשפלה. בשפלה
 השפלה והשמיעה קול יללה. יללה הילולה
 ובמר נפש מיללה. מיללה יי הביטה בי הייתי זוללה:
 זוללה היתה נכבדות מדבר בה. בה נשקה אש ונרי

קָבָה. כָּבֵה גֵרִי וּמְאוּרֵי גְהָבָא. גְהָבָא כְבוֹדֵי כְבוֹא
 הָוָה עַל הָוָה: הָוָה מוֹעֵקָה מְלֵאָה מְתַגְיֵנו. מְתַגְיֵנו
 חֲלָחְלוּ וְנִשְׁכַּר לִבֵּנוּ. ^{ד"ס} לִבֵּנוּ דָוָה מִכְבֵּד עֲנִינוּ.
 עֲנִינוּ זָכַר וּרְאָה אֶת חֲרָפְתָּנוּ: ^{י"ב} חֲרָפְתָּנוּ תַעֲבֹר
 וְחוֹסֵיךָ לֹא יִכְלְמוּ. יִכְלְמוּ הַנְּחָרִים כִּי וַיִּפְלוּ וְלֹא
 יִקּוּמוּ. יִקּוּמוּ סַנְגֻרֵי וְקִטְנֻרֵי יִדְמָמוּ. יִדְמָמוּ וְעַל
 פֶּה יָד יִשִּׁימוּ: יִשִּׁימוּ לִי כְבוֹד וְתַהֲלֵה. וְתַהֲלֵה וְרַגְה
 בְּאִבּוֹד בְּנֵי עוֹלָה. ^{ד"ט} עוֹלָה וְחַטָּאָה אֵל תִּחְשַׁב לְסִגְלָה.
 סִגְלָה הוֹשִׁיעָה אֶפֶס עַל פִּי שְׂבַמְצוֹת דִּלְה: ^{י"ג} דִּלְה
 וְאִמְלֵלָה הַנָּה לְשֵׁם וְלַתְהִלָּה. תְהִלָּה תַעֲטֹה בְהַנְרִיחֶךָ
 קָרָן אֶפְלָה. אֶפְלָה הָאֵר וְרַחֲמֶיךָ לֹא תִבְלָה.
 תִּבְלָה עוֹנֵינוּ וְהַמְצָא לָנוּ מְחִילָה: מְחִילָה הַיּוֹם
 גִּמְצָא לְפָנֶיךָ. לְפָנֶיךָ תְבוֹא בְרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה אֲשֶׁר
 בְּרַת לְנֶאֱמָרְךָ: ^{ד"ח} נֶאֱמָרְךָ זָכַר וְסִלַּח נָא לַעֲוֹן בְּנֵיךָ.
 בְּנֵי בְּחוֹנֶיךָ אֵל תְּשִׁיבֵם רִיקִם מִלְּפָנֶיךָ:

זכר לנו סליח אבות וכו'.

סליחות למנחה של יום כפור.

סְלַח־לָנוּ אֱבִינוּ. כִּי בָרַב אִוְלָתָנוּ שָׁגִינוּ.

מִחַל־לָנוּ מִלִּבְנוּ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנוֹנוּ:

אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבָעַל הַדְּחָמִים נִקְרָאתָ. וְדַרְךְ תְּשׁוּבָה

הַזֹּרֵת: מִגְּדֵלֵת רַחֲמֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ. תִּזְכֹּר הַיּוֹם וּבְכֻלְיוֹם לְדַע

יְדִידֶךָ: תִּפְנֵן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בָּעַל תְּרַחֲמִים:

בְּתַחֲנוּן וּבְתַפִּלָּה פְּנִיךָ נִקְדָּם. כִּי כְהוֹדַעְתָּ לָעֵנוּ מִקְדָּם:

מִתְחַרֵּן אַפְּךָ שׁוֹב. כִּי כִמוֹ כְּתוּרְתְּךָ כְּתוֹב: וּבְצֹל כְּנִפְיךָ

נִחַסָּה וְנִתְלוֹנָן. כִּי כִיּוֹם וַיִּרַד יְיָ בְּעַנְנוּ: תַּעֲבֹר עַל פִּשְׁעֵנוּ וְתִמְחָה

אֲשָׁם. כִּי כִיּוֹם וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם: תִּתְאוּן שׁוּעַתָּנוּ וְתִקְשִׁיב מִפִּי

מִאֲמָר. כִּי כִיּוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ. וְשֵׁם נִאֲמַר

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יְעַלְפֵנוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחֵם אֲפַיִם וְרַב־חַסֵּד וְאִמְת: נִצֹר

חֵסֶד לְאֵלִים נִשְׂא עֵין וּפִשְׁעֵנוּ וְתַטְאֵה וּנְקֵה. וְסַלַּחֵת לְעוֹנֵנוּ

וְלַחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:

סְלַח־לָנוּ אֱבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מִחַל־לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ:

כִּי־אִתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלַּח וְרַב־חַסֵּד לְכָל־קְרָאֶיךָ:

חַי בְּיָמֵינוּ קָדְשׁ וְנוֹרֵאן כֹּחַ מְלֻכְוֹתָנוּת מְלִיכִים וְנוֹרֵאן:

מִשְׁמַח מִפִּי מִצַּדֵּק תְּחִלָּתוֹ, אֱלֹהִים אֵל רִשִׁי, מִזְמֵן חַיִּי וְיוֹ.

בְּקִרְאָתוֹ עָנָה אֱלֹהֵי צְדָקָתוֹ. בְּצַד הַרְחִיבֵת לֵט. חָנּוּן וְשֹׂמֵעַ תְּפִלָּתָנוּ: אֲדֹנָי

שִׁמְעָה בְּקוֹלֵנוּ. תְּרַחֵם אֲנִיָּה קִשְׁבוֹת לְקוֹל תְּחִנּוּתֵינוּ: שִׁמְעֵנוּ קוֹל תְּחִנּוּתֵינוּ

בְּשׁוֹעַנוּ אֱלֹהֵי. בְּנִשְׂאֵנוּ יְדֵינוּ אֵל רַב־יָדוּק שְׂדֵשָׁה: שִׁמְעֵנוּ וְחַנּוּן יְיָ עֲזֹר

לָנוּ: שִׁמְעֵנוּ קוֹלֵנוּ נִקְרָא. חָנּוּן וְחַנּוּן: וְעַתָּה שִׁמְעֵנוּ אֱלֹהֵינוּ אֵל תְּפִלָּת עַבְדֶּיךָ

וְאֵל תְּחִנּוּתֵינוּ וְהֵאָר פְּנֵיךָ עַל סִדְרֵשָׁה הַשָּׁמַיִם לְטִעַן אֲדֹנָי: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ.

לִי תְּשׁוּעָה עַל עֲמִיקָה בְּרַחֲמֶיךָ סְלַח: יְיָ צְבָאוֹת עֲמָנוּ מִשְׁעָב לָנוּ אֲדֹנָי

תַּעֲקֹב סְלַח: יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בְּזִמְתָּ בְךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה תְּפִלָּתֵנוּ עָנּוּ

כִּיּוֹם קְרָאֵנוּ: כִּי לֹא עַל צְדָקוֹתֵינוּ אֲנִיָּה מִפְּסִילִים תְּחִנּוּתֵינוּ לְפָנֶיךָ.

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדֹנָי שִׁמְעָה אֲדֹנָי יְיָ סַלַּחֵה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה

וַעֲשֵׂה אֵת־הַחַסֵּד לְמַעַנְךָ אֲדֹנָי. כִּי שִׁמְעָה נִקְרָא עַל עֵינֶיךָ וְעַל עַמִּיקָה:

אֲזוּן חַחַן וְהַסְכַּת עֲתִירָה. י אֵף הַפֶּר וְשִׁבְךָ עֲבָרָה.
 בָּאֵי לְחַלּוֹתֶךָ בְּנַפְשׁ מָרָה. י בְּשִׁבְךָ הַגְּדוֹל יִמְצְאוּ
 עֲוֹנָה: נִעְוִית נְאֻמָּהִים עֲנוּתָם חֲזָה. נְחִינֵת קוֹמָתָם לֹא
 תִבְקָה. דְּרוֹשׁ עֲלֻבוֹנָם מִצָּר בּוֹזָה. דוֹרֵךְ נֵת וְנִצָּחָם
 יוֹה: הֲלֹא אַתָּה הַיֵּית וְהִנֵּךְ. הִיחַ תִּהְיֶה בְּהַרֵּר נְאוּגָה.
 וְנִמְתָּ יִבּוֹן זָרַע אֲמוּנִיךָ. וְהִנֵּם כָּלִים מִתַּגְּרֵת חֲרוֹנֵךְ:
 זַעֲמוּ בְּעוֹזִים וּמִכְּאוּיִם נִסְחוּ. זָרוּ בְּאִפְסוּסִים וְלֹא
 נָחוּ. חֲבֵלָה רוּחָם וְלִעֲפָר שָׁחוּ. חָרְשׁוּ חֲרָשִׁים
 וּמַעֲנִית הַמְתִּיחוּ: טָבְעוּ בְּבִין וְאִין פּוֹצָה. טוֹרְפִיהֶם
 שָׁלוּ מִקִּצָּה לְקִצָּה. יוֹם יוֹם לֹחֲמִים מְנַצָּה. יד פּוֹרְשִׁים
 מִלְחִין לִיצָא: כָּלוּ חַיֵּיהֶם בִּיגוֹן וְאֲנָחָה. כִּשְׁל רֵבָה
 וְעַרְבָה שִׁמְחָה. לִישַׁע חוֹכִים וְהִנֵּה צוֹחָה. לִכְמוֹם
 קָמִים וְכָרוּ שׁוֹחָה: מְעַרְיָמִים סוֹד מִכָּה לְהַדִּיחָם.
 מַכְבִּידִים עַל לְהַכְשִׁיל בָּחָם. נְאֻקִים אֵלֶיךָ בְּהַתְעַטֵּף
 רוּחָם. נַחַת לְמַצּוֹא מִכְבֵּד טָרְחָם: שִׁיחַ צוֹעֲקִים
 בְּמַעֲמֵד צָפוּף. סְלִיחָה מִבְּקָשִׁים בְּקִרְקֵד כְּפוּף.
 עוֹשְׁקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וְנִתְנָם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסִכוּ
 וְיִהְיוּ לְסִפּוּף: פָּדָה רִבְקִיךָ מִחֲרִין וּבְלוּי. פִּלְטָם
 מְצוֹרֵר וְחָגֵם לְעֻלוּי. צוּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁחַרְרִיךָ בְּחֻלוּי.
 צוֹר עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנו בְּגֻלוּי: קְנוֹא וְנִקֵּם קְנֵא לְשִׁבְךָ.
 קִצִּין סְמֻלוֹנִים מְצוֹאֵר עֲמָךְ. רֵאחַ עֲמֻלָּנוּ וְשׁוֹב
 מִזְעַמָּךְ. רִיבָה רִיבָנוּ לְמַעַן חֲסִדֶךָ: י שְׂכִינְתֶךָ הַשֵּׁב

לְחִיקָאֲרְמוֹנֵי־יְרֵמְיָהּ שֶׁאֲנִי הוֹשֵׁב לְוַיִּי וְכַתְּנֵי־תַטְהַר אֶזְנִי
 לְקוֹל־תַּחֲנוּנֵי־הַרְצָנִי בְּקִרְאֵי־יְיָ יְיָ:

אֵל מֶלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְּנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל
 עוֹנֹת עִמּוֹ. מַעֲבִיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים
 וְסִלְיָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתָּם
 תִּגְמֹל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתָנוּ לֹאמֹר (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכִרְלָנוּ
 הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקִּדְּם. וְכֵן כְּתוּב,
 וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְצַב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה. (וְשֵׁם נֹאמֵר)

וַיַּעֲבֹר יְהוָה יַעֲלֶפְנוּ וַיִּקְרָא

יְהוָה יְהוָה אֵל רַחוּם וְרַחוּן אֲרָךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת: נִצְוֶה
 חֶסֶד לְאַלְפִים נִשְׂא עֵץ וְפִשְׁעֵה וְחַטָּאָה וְנִקְרָה. וְסִלְחָתָה לְעוֹנֵינוּ
 וְלְחַטָּאתֵנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:

סִלְחָלָנוּ אָבִינוּ כִּי חַטָּאנוּ. מְחַלְלָנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעָנוּ:

כִּירְאָתָה אֲדַנִּי טוֹב וְסִלַּח וְרַב־חֶסֶד לְכָל־קִרְיָיִךְ:

אֵל טוֹב בְּמִשְׁפַּט עֲשָׂנוּ כִּי לֹא יִצְדַּק לַפְּנֵיהֶ כֵּל טִי: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם
 תִּפְלַתְנוּ קִטְרֵת לַפְּנֵיהֶ: וְהוֹצִיא כְּאוֹר צְדָקָתוֹ וּמִשְׁפָּטוֹ בְּעֵצְרוֹתָיו: תִּפְלַת
 תִּפְלַתְנוּ קִטְרֵת לַפְּנֵיהֶ מִשְׁאֵת כְּפִיטוֹ טַהֲרַת עֵרֶב: תִּבּוֹא לַפְּנֵיהֶ אֲנֶקֶת אִסִּיד
 כְּגִדֵל וְרֻעָה הוֹמֵר בְּנֵי תְמוֹתָהּ: לִפְסוֹחַ עֵינַיִם עוֹרוֹת לְהוֹצִיא מִסְסָגֵר אִסִּיד
 מִבֵּית כְּלֵא יִשְׁבִי חֹשֶׁךְ: זֶה עֲנִי קִרָּא וְזֶה שְׁמֵנוּ וְטָבֵל צְרוּתֵנוּ הוֹשִׁיעֵנוּ: לִי הַיְשׁוּעָה.

קָבַם תַּחַם נִלְחָמֵי הַחַיִּים מִרַדִּי כִּי שִׂמְחָה אֲרִיךְ. אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

יְיָ מִשְׁאֵת כְּפִי מִנְחַח עֵרֶב רִצְחָה נָא בְּכִשְׁרֵךְ. יְיָ תִּפְלַתְנוּ
 תִּפְלַתְנוּ קִטְרֵת לַפְּנֵיהֶ בְּתוֹם וּבִישֵׁר. יְיָ בְּקִרְאֵי עֲנֵנוּ
 צוּרֵי הַיּוֹם וּפְנֵיהֶ. יְיָ כַּאֲשֶׁר יָבִיאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת
 הַמִּנְחָה: רִיחַ גִּיחַח אֲמַרִי פִי לַפְּנֵיהֶ צוּר עוֹלָמִים.
 חֲלָבֵי וְדָמֵי הַעֲמַעֵט בְּצוֹמֵי הַמִּזְרַח חֲלָבִים וְדָמִים.

קבל הַגִּיוֹן לְבִי אֲשֶׁר עָרַכְתִּי זֶה עֲשֶׂרֶת הַיָּמִים.
 בַּחֲטָאת בָּאֲשֶׁם וּכְמִנְחָה: דַּרְשָׁנָא בְּיוֹם זֶה דְּזִרְשִׁיךְ
 וְהַדְרֵשׁ לָהֶם בְּגִיב שְׁפָתַיִם. שְׁעָה לְמַעֲמָדָם וְסִדְרָם
 בְּכֶסֶף מְזֻקָק שְׁבַעֲתַיִם. וְרִצָּה שִׁיחֲתָם בְּשֶׁה אַחַת מִן
 הַצֵּאֵן מִן הַמַּאֲתַיִם. מִכּוּשְׁקָה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: כְּלִיל
 וְעוֹלָה הַחֲנֻתִי תַחֲשַׁב וּמִשְׁטִינִי רִיב תְּרִיב. וְהוֹצֵא
 כְּאוֹר צְדָקָי טָרָם יִבֵּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּעֲרִיב. שְׁפָךְ כַּמַּיִם לְבוֹ
 בַתְּפִלְתּוֹ כֹּל אִישׁ. וְהַקְרִיב הַמִּקְרִיב קָרְבָנוּ לִי מִנְחָה:
 יִשְׂרוּן עִמָּךְ יִשִׁיר חֲסִדְךָ בְּטוֹב לֶקַח. הִטָּה אֱלֹהֵי
 אֲזַנְךָ וְשָׁמַע וְעֵינֶיךָ פָקַח. וְרָאָה כִּי טוֹב מִסְתּוֹפֵף
 בְּשַׁעֲרֵי רַחֲמֶיךָ. וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ מִנְחָה: בָּרַב
 רַחֲמֶיךָ אֲמַרִי הַאֲזִינָה יי הַגִּינִי בִינָה. וְאִם נָא מְצֵאתִי
 חַן בְּעֵינֶיךָ אֱלֹהֵי קֹדֶם מְעַנָּה. וְלִקְחֶתָּ מִנְחָתִי: מִיָּדִי
 אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָךְ בַּתְּחִנָּה. וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה: שְׂדֵי
 לֹא מְצֵאנֶךָ שְׁנִיא כַּח לַעֲדָה מִקֹּדֶם קִנִּיתָ. אַחַד
 הַמְרַבָּה וְאַחַד הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ רְצִיתָ. אַךְ
 יְכוֹן לְבוֹ לִפְנֶיךָ בְּמִנְחָתוֹ בַּעַת הַקָּרֵב אוֹתָהּ. וְזֹאת
 הַתּוֹרַת הַמִּנְחָה: בְּהוֹיֹת מִזְבְּחִי וּמִקְדָּשִׁי עַל מְכוּנָה
 וּגְבוּלוֹ. הֵיוּ מִכְּפָרִים עֲלִינוּ בְּשַׁעֲוִירִים הָעוֹלִים לְגוֹרְלוֹ.
 וְעַתָּה בְּאֲשַׁמְתָּנוּ לוֹ חֶפְזִן יי לְחַמִּיתָנוּ. לֹא לֶקַח
 מִיָּדֵנוּ עֲקָרָה וּמִנְחָה: הַחֲנוּגִים יְדַבֵּר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ
 סְלִיחָה בְּלֵב מֵר. הֵנוּ מִתְּצַב עַל מְצוֹר וְעוֹמֵד עַל
 הַמִּשְׁמֵר. מִיְהוּלָה פְּנִיךָ לַעֲת מִנְחָת עָרֵב וּמְצַפָּה כֶּפֶר

כִּי אָמַר. אֲכַפְרָה פְּגוּי בְּמִנְחָה: יְרוּשָׁלַיִם עִירָךְ בְּנָה
 וְעָרֶיךָ מְקֻצָּה. אֲסוּרִים רְצוּצִים פָּתַח וְלַחֶפֶשׁ הוֹצֵא.
 וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם כִּימֵי עוֹלָם וְתִשׁוּב וְתִרְצָה. עוֹד
 פְּנוֹת אֵל הַמִּנְחָה: ^{ח' נקל} וּנְפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ. יָדָךְ
 שְׁנִית הוֹסֵף. ^{י"ח} כְּרוּעָה עָדְרוּ תִרְעַם בְּנוֹדָה טוֹב
 הָאֲסֵף. וַיֵּשֶׁב מִצָּרְף וְטָהַר אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזָהָב
 וּבְכֶסֶף. וְהָיוּ לִי מַעֲשֵׂי מִנְחָה: אֵל מִלֵּךְ יֵשֶׁב וְכוּ'.

אל תבוא בְּמִשְׁפַּט עֲפָנוּ כִּי לֹא יִצְדַק לִפְנֵיהָ כֹּל חַי: תָּבוֹא לִפְנֵיהָ תִּפְלַתְנוּ
 וְאֵל תִּתְעַלַּם טַהֲרֵתְנוּ: אִזּוּ תִּתְפַּיֵן וְכֹחַ צְדָק עֲלֶיהָ וְקִלְיִל אִזּוּ יַעֲלוּ עַל
 סוּכְתָה פְּרִים: תִּשׁוּב הַרְחֲמֵנוּ תִּקְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּקַצְלוֹת יָם
 כֹּל חַטָּאתֵינוּ. בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא יִזְכְּרוּ וְלֹא יִסְקְרוּ וְלֹא יַעֲלוּ עַל לֵב לְעוֹלָם:
 כִּי אָדָם אִזּוּ צְדִיק בְּאָרְצוֹ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא: טוֹב כִּתְרוֹן אִפְּהָ
 וְהַנָּחֵם עַל הַרְעָה לַעֲטָה: לִי הַיְשׁוּעָה וְכוּ'.

קל יִים אֵיל בֵּימַם וְכַל נִחוּ מַלְחָה יִי אֲנִימַם וְנִסְבֹּךְ חַיִּים מְאֹד בְּרַיְחֵךְ מְאֹד.
 עֲדִידָה. אֲלֹהֵינוּ וְאֲלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

יְיָ אֵת הַבְּרִית וְאֵת הַחֶסֶד וְהַשְּׁבוּעָה. יְיָ לְאֲבֹתֵינוּ
 אָבִינוּ בְּהַר הַמִּרְיָה קְבוּעָה. יְיָ בְּהָ אָנּוּ גְאוּתֵינוּ
 וְשִׂאלָתֵנוּ תְבוּעָה: יְיָ מַחִילָה וְסְלִיחָה בְּתִפְלַת הַיּוֹם
 רְבוּעָה: גִּזַּע הַלְלוּלִים מְאֹד נִחְמַד לְמִרְאָה. נִבְשָׁר
 לְנַפְשֵׁנוּ מִזְבַּח לְהַעֲלוֹתוֹ בִּירְאָה. דְּבַר מֶלֶךְ שֶׁלְטוֹן זְמַן
 מִשְׁתַּאֲשֵׁה. סָגַל מִצְוֹתָיו שְׁנֵיהָ מִרְאֵשׁוֹנָה לְהַתְנַאֲה:
 הַנְּנִי לְבִדְוָה וְלְמַלְכוּת וְלִשְׁתִּידָן זְכָה. עֲדָךְ עֲלִידָן
 שְׂכַר קִימָה וְדוּלִיכָה. וּבִיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי מְשַׁלֵּשׁ בְּזִכְיוֹת
 סְכָה. פֶּאֶר הַשְּׁכִינָה מְקוֹם מְרוֹת סוּכְכָה: זְכוּת
 הַשְּׁתַּחֲוִיָּה עַד בְּהַ פְּשֻׁטָה. צְבִי לְצְדִיק תִּזְרַח לְשָׁלוֹם

לְקַשְׁטָהּ. הַמּוֹדוֹ בְּהִטְעִין קְרִיאָתוֹ לְרַחֲמִים הוֹשְׁטָהּ.
 קָרַב חֲלוּפּוֹ וְלֹא מִחֲלַפְתַּת הַשְׁטָה: טָהוֹר בָּנָה מִזְבַּח
 וּמַעַרְבֵתוֹ הַעֲמִיד. רָגַל וַיֵּד עֲקָדוֹ בְטֵלָה הַתְּמִיד.
 יָד לְצִוָּאר בְּמִכְשָׁרַת אֲבָלִין בְּהַצְמִיד. שְׁלִיחַ בִּזְרִיחוֹת
 לְשׁוֹן חֶבֶה הַחֲמִיד: בְּנִבְחָן צַדִּיק בְּצַדִּיקָתוֹ מִשְׁמַיִם
 גִּשְׁקָה. בְּפָרוֹ מִבֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת בְּסִבְבָּה מְקַף. הַמּוֹד
 יְחִידוֹ וְהַתְּקַרְב וּבְטֵלִיתוֹ תְּקַף. תַּחֲתֵיו דָּמּוֹ זָרַק
 וְאַמּוֹרָיו זָקַף: מְקוֹם גְּבוּרוֹת לְדוּרוֹת חֵין עֲרָף. אָנָּה
 הַשֵּׁם הַנִּבְכָּד וְהַמְּבָרָךְ. יִרְאֶה יִרְאֶה בְּרֵאשׁ בֵּית
 הַיְדִרָּה. יִצְחָק יְחִידוֹ יִפְּרוֹ צָבוֹר וּמְבָרָךְ:
 יי בקול מושיטים לשם זקנם ומתפארים באבותם.
 יי אשריהם מי מטהרם ומעביר חובותם. יוצרם
 שבשמים מקוה ישראל ונאותם. רצונם יפיק
 למלאות למזכה תאותם: אל סלך ישוב וכו'.

אל תבוא במשפט עטני כי לא יצדק לפניך כל הדין: אל באפה תוכיחני
 ואל בתפתה תפטרני: אל מעוכני: אל תרחק ממני: אל תרחק
 ממני כי צרה קרובה בי אין עזרי: אל תסטר פניך בעבדך כי צר לנו
 מחר ענני: לי השועה וכו'.

קלא טיב א"כ כפול וכל כתיב ה' חנינים ונסוף חתום כשה בר שמאל חוק. א"י"א
 יי אל ימעט לפניך את כל התלואה. יי אשר אימתך
 מימי קדם מצאה: יי באין צרי ולא תעלה ורפואה.
 יי בקקום בוקקים בלחץ ורב ביאה: גברו עונותי
 ותריבני בפיהם בסאסאה. גמלתי רע ושלמתי סאה
 בסאה: דימיתו ברב חטאי לסרום התפאה. דירתו

חֲרָבָה וְנִלְתִּי מֵאֶרֶץ נִרְאָה: הִגְנִי עֲזוּבָה וְנִטְוֶשָׁה
 נְעוּלָה וּשְׁנוּאָה. הִזְנוּנִי מוֹנֵי הוּי נִנְאָלָה וּמִנְרָאָה:
 וְהִזְנַח מְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִיִּנְיַעַת לָאֵה. וְהִדְוִי לִי דַמְעוֹתַי
 לָחֵם תְּבוּאָה: זְכְרֵי יָמִים מִקֶּדֶם הָיִיתִי פְּלִיאָה. זְכוּדָה
 זָר וּמִקְשָׁטָה כְּכֹלָה נָאֵה: חִפְרָה מְשׁוּשֵׁי הָאֲכִלְתִּי
 כְּזוּלְלָה וְסוּבָאָה. חִלְלֵתִי גִזְרֵי כְּמוֹעֵלֶת אֲשֶׁר נִטְמָאָה:
 טַהֲרָנִי בְּאַהֲבָתוֹ וַיַּעֲדֵנִי עוֹד לְנִשְׂאָה. טַנְפָּתִי מַעֲשֵׂי
 וְלַעֲבָתִי דְבָרֵי נְבוּאָה: יוֹקְשָׁתִי אַחֲרַי כֵּן וְנִלְכַדְתִּי בְּיוֹם
 שׂוּאָה. יַנְעוּתִי בְּרַעַה אַחֲרֵי רַעַה בָּאֵה: כְּמִהְתִּי לְאִישׁ
 הָרֵאשׁוֹן וְנַפְשִׁי לוֹ צְמָאָה. כִּי אֲזִ מַעֲתַרְרָה הָיִיתִי
 בְּרִיאָה: לְאַהֲבָתוֹ הִמְדַּתִּי הָיִיתָ בְּכַנְפֵי תְבוּאָה. לוֹ
 אֵיחָל אִם יִקְטֹלֵנִי בְּכֹלָאֵה: מַה בָּצַע בְּדַמִּי בְּהַיּוֹת
 לְמִשְׁוֹאָה. מִי כְּמוֹנִי לִיחֻדְךָ בְּאַהֲבָה וַיִּרְאָה: נִרְאָה
 וְאִיּוֹם נַפְשִׁי לְךָ קוֹרְאָה. נִדְבּוֹת פִּי רְצוּרָה בְּקֶרֶבֶן
 הַעֲלָאָה: שִׁיחַ שׁוּעֵי יִרְצָה לְפָנֶיךָ בְּהִרְצָאָה. שִׁים
 מַעוֹט דְּמִי בְּדָם הַמְצָאָה: עֲרוּךְ חֲלָבִי שְׂעָה בְּחֵלֶב
 הַקֶּלָּאָה. עַנְגִּי וְחִנְנִי רֵם נָאֵה נָאֵה: פִּזֵּר חֲרוֹנְךָ עַל
 מִקְנֵי־אֵיךָ בְּקִנְיָאָה. פְּקוּ פְּלִילִיתָ כְּרַב נְאוֹן וְנָאֵה: צְמַתוֹ
 חַיִּי בְּמִיּוֹ רִפְשׁ וְצוּאָה. צַחֲנַתְּם הָאֲכִילוּנִי עִבּוֹר
 סְהַרְתִּי לְטַמְאָה: קְצִינִי נַחֲנְקוּ עַל קִדּוּשׁ הַיִּרְאָה.
 קוּעֵי וְנִבְכְּדֵי גִרְדוּ בְּטִיט וּבְצוּאָה. רוּחֵי רַפְתָּה עַל
 הַזְּרֵתְךָ הַמִּסְלָאָה: רְאוּתִיךָ פְּרוּעָה וְקִרוּעָה וּבִאֵשׁ
 קְלוּאָה: שְׁכַת מְשׁוּשׁ לְבִי וְהָיִיתִי נִדְבָאָה. שְׁחוֹתִי

גְּעוּיָתִי בְּדְרִיסֶת בְּנֵי לְבִיָּאָה: תַּעֲזֶה לְבָבִי וּפְלִצוֹת
 בְּרַחֲמֶיךָ וְהִרְבָּאָה. תַּעֲזִיבֵנִי כְּשֶׁה אוֹבֵד מִפְּאֵה לְפִאֵה:
 כִּרְבֵּי צַעַר וְקֶצֶר רוּחַ גְּבֹאָה. שׁוֹאֵנֶת וְנוֹהֶמֶת לָךְ
 גַּחְלִיתִי הַנְּהַלְאָה: הֶסֶר נָא מוֹעֵקָה וְהַעֲבֵר חֲלָאָה.
 בְּרַךְ יי חֵילֶךָ בְּחָדֶיךָ לְהִרְאֶה: שְׂמָעָה חַנוּנָה וְרֵאָה כָּל
 הַחֲלָאָה. מְצַאֲתָהּ מֵעַתָּה אֲשֶׁר מֵאַרְצָה יִצְאָרָה:
 וְהִתְוֹכַח עֲלֶיהָ מִתְּהַרָה הַקָּרֵב וְתִבְוֹאָה. אֵימָתֶיךָ עַל
 כָּל אִם לְנִשְׂאָה: ^{י"ג נקול} לְהוֹדִיעַ לְכָל שְׂעַל חַי נִשְׂאָה.
 חֲזֵק נְוֹאֵלָה וְעַל אֲבִרְתּוֹ יִשְׂאָה. זְכוּל קִדְשׁוֹ
 בְּשִׂמְחַת עוֹלָם יִבִּיאָה. קִנְיָן כָּל טוֹב לְהַשְׁבִּיעָה
 וְלִמְלָאָה.

אל סלך יושב וכו' עד לכל קריאה.

אל תבוא בטשטש עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי ויאסו צדיק ורבו
 ויגדו ימים יסוף ארצו: ותמה ועל נא כח אדני כאשר דברת לאסרי: אדני
 אללים אל משחת עסק ונחלתה אשר פדית בגדלה אשר חוצאת מעצרים
 גד חזקה: אדני אללים ועז לטו על כו לא נבלטנו: ^{י"ג} אל באפה תוכיטנו
 ואל בתסתה תיפוטנו: ^{י"ג} אללי גדלת שאר חוד ונדר לבשת: ^{י"ג} אל רחום
 ותנו ארץ אפים ורב חסד ואמת: ^{י"ג} ישקרנו ככל רע ישכר את נפשנו:
^{י"ג} ישקר צאתנו ובואנו כמנהג ועז שלום: לי ורשעה וכו'.

אלהינו ואלהי אבותינו.

קלב כ"ם א"ב וכוונתי יקפ.

אֲמִיץ יוֹסִיף טְהַר יְדֵימִי וְכַחוֹ יִגְדַל וְיִישֶׁר. ^{י"ג} בְּמִקְרָא
 אֲלִמְלָא כְּחוֹב לְאִמְרוֹ אִי אֲפִשֶׁר. ^{י"ג} גָּאָה נִתְעַטַּף
 בְּשִׁלְיָה צְבוּר וְשִׁלְשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת הַבְּשֶׁר. ^{י"ג} דְּבִרְת
 יִקְרוּ הַעֲבִיר וְהִרְאֵה לְמֹשֶׁה קֶשֶׁר הַמִּקְשָׁר: הַזְהִירוּ
 וְאָמַר לוֹ כָּל זְמַן שְׁחוֹטָאִים בְּנֵי. וְכִסְדָּר תְּהִי יְהוּ
 עוֹשִׂים לְפָנַי. זוֹ הִיא הַמְּנִיחָה לְסִלּוֹת אֲנִי יי יי. תַּנּוּן

קדם שִׁיחַטָּא וְאַחַר שִׁיחַטָּא וַיָּשׁוּב אֱלֹהֵי דְרָכֵי וְעֵנְיָנִי:
טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד כְּלָפִי חֶסֶד מִגְּבִיר. יָשׁוּב יְרַחֵם
בּוֹשֵׁשׁ וְנוֹשֵׂא פָּנִים מִסְּבִיר. כִּי הִיא הַמִּקְדָּה רֵאשׁוֹן
רֵאשׁוֹן מִעֲבִיר. לְמַחֹל וְלִסְלוּחַ רַחֲמָיו וְתַסְדִּיו
לְהַגְבִּיר: מִי כְמוֹת מוֹרָה תַחֲבֹשֶׁת חֶסֶד וְרוֹפֵא
אֶמֶן. לְפִי מִכָּה גְדוֹלָה אִסְפְּלִגְיָתָךְ הַזְּמָן. מְעַטִּים
דְּמִים תֵּבֵא אֶצְלָךְ לִירוֹ יָמָן. גִּשְׁתִּיר לוֹ מִשְׁלֵךְ חַנּוּם
חֲנָנוּ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן: סִמָּךְ סֵם תִּיִם רִטְיָה מְפִלְאָה
לְמַלְגִּית. עֲקָרֵי כּוֹסֵךְ יָפִים וְקִלּוּרֵי מַטְלְגִּית. פְּתוּחַ
בֵּינוֹן בְּיַדְךָ גְּרַתֵּךְ הָאִסְפְּלִגִּית. צְרִי לְהַתְעִיל מַחֲזָן
חֶבֶת חוֹלְגִית: פּוֹעֵל עִם בַּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה וּבְאִמּוֹנָה
גוֹהֵג בּוֹ. צוֹפָה לְהַן שְׁכָרוֹ מִה שִׁבְחוֹ וּמִה טוֹבוֹ.
קִלְקַל וְנִתְעַצֵּל בְּמִלְאֲכָתוֹ שְׁבַח רַבּוֹ אִם קָרְבוֹ.
לֵאדְנֵי אֱלֹהֵינוּ הַרְחֵמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מְרַדְּנוּ בּוֹ:
יִי שִׁיב קוֹשֶׁט מַדּוּתֵיךְ תְּרוֹמּוֹת וְתַגּוֹנוֹת. יִי רֵאִירָה
דְּגַמְתָּךְ לְמַסְפִּיק לְמוֹרְדָיו מְזוֹנוֹת. שְׂאֲרִית יוֹסֵף
מִקְדָּה סְלִיחָה מְצוּא לְעוֹנוֹת. תִּגְמּוֹל הַטּוֹב כְּיוֹסֵף
לְאֲחָיו רַחֲמֵיךָ וְתַסְדִּיךָ לְתַנּוֹת: אֵל סֵלֶךְ יִשָּׁב וְכוּ'.

אל תבוא בטיקסט עשט כי לא יצדק לשננה כל ימי הבט טשטטס וקרא
סזבל קרשה ותפארטה איר קנאמה תבורטה תטון טגיה ונדקיה אל
התאפסו: אלזהם צכאורז טוב נא הבט טשטטס וקרא ופקד נפו זארז: וקטה
י אבינו אמה אנטנו הוקד ראטה יארנו ומגשה ידה כלנו: אל תענכנו י
אלונו אל תרסק טשנו: אל תספר פניה טשנו ביום צר לנו טטה אלינו
אונה ביום נקרא טטר עננו: לי וישעה.

קלג שנית. בים א"ב. וכל בני הפיוס כל ד' ה' חכמים. אלוהינו ואלהי אבותינו.

אך בך לדל עזרה. כי ביום רעה הושיע מהרה:
 גש זה נצרך ונבזה: כי דרוש ובקש בצום הקזה:
 הטוב הראה ופשע המחה. ועני הבא בצדק תגחה:
 ויעקף באימה הקשב ושמע. חפש זכות ומבץ דמע:
 סגף שטוף מעם מחכה. ישע החיש לגשבר ונדכה:
 בגש מקרב בקש רחמיה. לפני שבינתך בעד עמך:
 מלט והצל מועם ועברה. נגף עצור ומבל עתירה:
 סעוד וסמוך יציר כפיה. עצור מהם חרון אפה:
 פתח פתח והסכר. תחנה. צעקה קשוב שובן
 מעונה: כי יקול קבץ פזורי צאן מרעיהך. ירי רעה
 בשבטה עם רעיהך: שכלל הדום במרום הרים.
 המהר לעמך לובש המים ואורים: אל סלך יושב וכו'.

אל תבוא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חיי ערב ובקר ופתגרים
 גשיתיה ונתקמה ויחטט קולנו: אלהי יי שוענו ובקשר הפלחנו תקדשה: אלהי
 יצקו ונקלטו בך בטהו ולא בשו: בך בטהו אבותינו בטהו ותפלטמו: קולנו
 אל יי נקרא ותענה מהר קדשו סלה: ליי הישועה וכו'.

קלד חסו כי מרדכי הוקן (סל מרדכי כי סמי חוק). אלוהינו ואלהי אבותינו.

מאתך תחלתי שמע עתירה ושוערה. כי ובך
 תקותי להעביר מעשה הרעה. כי ברחמיה השפוט
 עם חננה בתשעה להודש כי בערב מערב עד ערב:
 ערב רגש ארבע הפלות שעה והטה אנה. וצדיק
 נחלק עליו לילה זכור ופקח עיניה. הבון הפלתי
 קטרת לפניך. משארתי כפי מנחת ערב: ערב
 דיני הוצא באור יושב בשחק. שמצה ונאצה

הָסֵר וְהַזְרִיחַ בְּשִׁחַק. וְתַרְצֶה שִׁיחֲרָיו בְּיוֹם
 וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוֹחַ בְּשׂוּדָה לְפָנֹת עָרֵב: עָרֵב כְּמֵה
 לֵךְ בְּשָׂרֵי וְלִבִּי לְהַלְלֶךָ קָדִם. וְלִקְרֹאתִי תַסְפִּיד
 בְּצוּמוֹ יֵצֵא וְלֹא רָדָם. בְּיוֹמוֹ תִּהְיֶה שְׂקָרוֹ וַיֵּצֵא אֲדָם
 לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבוּדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב: עָרֵב יוֹם וְאִישׁוֹן לֵילָה
 גִּשְׂיָא עֲמִידָה עֵינָיו וְנַחֲמֵן. פְּנִיעַתוֹ בְּפִנִיעַת יַעֲקֹב וְרַפְּא
 הַמַּחֲמֵן. כְּבוֹד הַשֶּׁמֶשׁ זְרוּק עָלָיו מִיּוֹם טְהוּרִים וְרַחֲמֵן
 בְּמִים וְטָהוֹר בְּעָרֵב: עָרֵב הָיָה כְּטַל לְיִשְׂרָאֵל וַיִּסְרַח
 כְּשׁוֹשְׁנָה. וְרָאָה צוּמוֹ אֲשֶׁר צָם וְנִפְשׁוֹ עָנָה. תְּחַוֶּם
 אוֹתוֹ בְּסִפְרֵי חַיִּים כִּי פָנָה הַיּוֹם כִּי יָגִטוּ צִלְלֵי עָרֵב:
 עָרֵב סְלִיחוֹתֶיךָ מְקוּהָ וּבְרַחֲמֶיךָ יִגְעֵם. הֵן לוֹ תִקְוֹתוֹ
 וְהַעֲבֹר רַשְׁעוֹתָו חַעֵם. אֲתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת. וְכָל
 חַעֵם נֹצֵב עֲלֶיךָ מִן בָּקָר עַד עָרֵב: עָרֵב וּבָקָר וְצִהָרִים
 אֲשִׁיחָה לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן מַעֲנֵי. רַחֲשֵׁי וְלַחֲשֵׁי עָרֵב כְּקַטְרֶת
 נִקְטָר לְפָנִים וְלִפְנֵי. עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וַיִּוָּדַע לִי.
 לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה וְהָיָה לְעַת עָרֵב: ^{וְיִסְרַח} עָרֵב נִיב שְׁפָתַי
 רָצָה טָרָם אֲקַרָּא הַדָּוִ נִמְצָא. ^{וְיִסְרַח} וְלַעֲנוֹת וְלַפְּנוֹת
 הָיָה וְעָלָה מִן הַרְחָצָה. שְׁעָרֵי סְלִיחָה פָּתַח לוֹ וְנִקְי
 וְצִדִּיק יִמְצָא. וְהַשְּׁעָר לֹא יִסְגֵר עַד הָעָרֵב: אֵל מִלֵּךְ יִשְׁבּוֹת.

אל תבוא בטקטטט אפני כי לא יצדק לפניך כל הדי שומר ישראל שמור
 שארית ישראל: כי הוא יקאוב ויחפש וישחן וידי תרפיעתו: כי לא יזנח
 לעולם אדני: כי אם הונת ורחם ריב תסדיו: כי הוא ידע יאדנו וכו' כי גפר
 אנתנו: כי הוא ידע כמי ישא ברא אנו ולא יתבוננו: כי בו ישקח לבנו כי
 בשם קדשו בטנתנו: ודי תסדנו יי גלית באשר יחלט לדי יי הישועה וכו'.

עַם אֱמֶת וְכֹל נִזְיוֹ מִלִּי מִטַּעַם חַסְדֵי וּבִסְתֵי חַסְדֵי אֱלֹהֵי בֵר שְׁמִיעָה רַחֵם.
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

יְיָ אֵיכָכָה אֶפְצֶה פֶה וְאֵיךְ אֲרִים עֵינַי. יְיָ כִּי אֵין מַעֲשֵׂה
וּבְיָדֵי נְכוֹת אֵין. יְיָ גַעֲיִתִי תִיִּיתִי כְּשִׁבּוֹר וּכְנֶכֶר עֲבָרוֹ יְיָ.
יְיָ דְמִיתִי לְגִבּוֹר שְׂאֵין בְּיָדוֹ כְּלֵי יְיָ: הַחֲרַד לֵב דָּל
וְחָדַל הַחֲוֹקֵם סָרְסוֹר. וּמִה יִפְעַר גִּבְעַר מַדְעַת וּמִכֵּין
חֲסוֹר. זְרוֹנוֹ בְּחִבּוֹ טָמוֹן וְאֵין בְּקֶרְבוֹ אֲסוֹר. חוֹטֵא רַב
מְרִי בְּיָד מְגוֹל מְסוֹר: מוֹרַד לֵב גְּבוּהָ חֲלוּהָ תְּבֵא
לְבַקֵּשׁ. יִשָּׁר הַעֲוֹה הַוֹּכַחֹת קִץ פִּתְלֹתוֹ וְעַקֵּשׁ:
כִּשְׁל בְּרַכְיוֹ וְאַשְׁמַתוֹ וְצַחֲנָתוֹ לוֹ לְמוֹקֵשׁ. לְבוֹ אֵין
חוֹרֵשׁ בְּפַעַל כְּפִיו נִוְקֵשׁ: מַעֲזוֹ טַעַן כְּפוּזָה לְהַשִּׁיב
מִי אֶמְצֵא. נִתְעַבְתִּי וְנִאֲלַחֲתִי כִּי מִלֵּאתִי דְפִי
וְשִׁמְצֵאתִי. סִפְק מִימֵי לֹא נִאֲמְנוּ כְּאֶבְזָב מוֹצֵא. עֲצָרוּתִי
אֵין וּמְרַמָּה וְצוּמוֹתִי לְרִיב וּמִצָּה: פִּשַׁע מַחֲהָ וְעוֹן
שָׂא וְאַשָׁם כְּפַר. צַעֲקוֹתִי מִצָּרָה לִי גִבְלָם בּוֹשׁ וְחֹפֵר.
קֶצֶף שִׁכְרָה וְרִגְזוֹ הִנָּח וְכַעַס הַפֶּה. רְצָה מְרַצָּה וּמִחַבֵּב
וְעֶרְבֵב נִוְמִין חוֹפֵר: שִׁכְטֵי פְלִיטוֹ יִשְׂרָאֵל הַבּוֹנוֹ בְּלֵב
גֶּבֶר. תָּם הַחֲזוּיָקוֹ תַחַן הַפִּיקוֹ נִשְׁקוֹ בֵר. יְיָ אֵת יְיָ
בְּהִמְצָאוֹ לְדַרְשׁוֹ חֵיל יְגֶבֶר. לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקֵּן עֲנוּת
עֵנִי וְנִשְׁבֵּר: יוֹם יִשׁוּעָה וְעַת רְצוֹן אֶמְצֵא לְפָנֶיךָ.
הִנּוּן וְרֵאוּי וְשִׁלָּם וְרְצוּי אֶחֱשֵׁב לְפָנֶיךָ. בְּעַמְדִי
לְהַתְּפִיל וּלְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל בְּגִידִי. רְצִיתִי אֶתְכֶם
הַשְׁמִיעֵנִי סִלְחֵתִי נִתְבַּשֵּׁר מִמְּעוֹנֶיךָ: שִׁקְדוֹ נָא בְנֵי

עליון ומלו קשות. מכשול הרימו פנו דרך ישרו
 מעקשות: עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות.
 יודע ישוב ירצה יקח כבושים ובקשות: ^ח יקול הקשיבה
 תנון תנון האזינה ערה שועתי. ^ח יעקי רצה התרצה
 והתפיים לקול התנתי. קראתיך ממצר קרב אלי
 ולכה לישועתי. חושה לעזרתו ארני השועתי:

אל סלך ישוב וכו' עד לכל קוראך.

אל תבוא בטישפט עמנו כי לא יצדק לפניה כל חי: רבת צררוני טבעורי.
 אטור נא ישראל: רבת צררוני טבעורי. גם לא יכלו ליי על גבי חישו
 חרשים האריכו למענתיכם: ^ח צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויפנו אחר:
 כל שגאי ציון: לולי ^ח יצנח לנו. בקום עלינו אדם: או חיים בלענו.
 בחרות אפם בנו: או חיים שטפנו. נחלה עבר על נפשנו: או עבר על
 נפשנו. חיים חידושים: ברוד ^ח. שלא נתנו טרף לשנתיכם: לוי הישעה וכו'.

ע"ס א"כ ובסוף החסם חיד בר שמואל הלוי חוק ואמין.

^ח יי אלו רבת צררוני מעעורי. ^ח בקשתיה אמצת לבי
 בהיותה בעזורי. נברו עתה וגם עתקו שוברי. הזכרים
 כי רעדו כל אברי: הייתי חרפה ביניהם משל ושנינה.
 וידו אכן כי והאריכו עלי מענה. זדים הליצוני בפיהם
 ולשונם שהו כחרב שנונה. חושבים עלי מחשבות
 רשע בלי חנינה: טובה ומדת רחמיה יגלו עלינו.
 ישועתך אלהים השנכנו. בלחה נפשנו לישועתך
 לאמר מתי תנחמנו. למען שם קדשך עשה. לא לנו ^ח
 לא לנו: מדת טובך ותסדיך הנבר על צאן מרעיתך.
 גענו לך מחל רבה סליחותיה ומחילתה. סעדנו
 ונשעה והט לבנו לטהבותיה. עגנו ^ח עגנו כי טוב

חסדך ואמונתך: פדה והצל עמך ורעייתך מכף
 מתקוממיהם. צור צדיק גדול גבור ונורא אל
 מושיעהם. קדש קדשת שמך עליון קרב מצדיקהם.
 רחמיה יכמרו עליהם ועל בניהם: שחרנוך בתחנה
 הקשיבה אלהינו מלבנו וקדושנו. שלום רב תרבה
 לסגלתך כבודנו ומרים ראשנו. תבענה שפתינו
 תהלתך כי תצילנו מרוששינו. תורתך ועדותך
 שעשוענו וכם החי נפשנו: דבב שפתי וקול תחנוני
 שמענה ותאזינה. ושיחות דברי לפניך יגעמו וקטרת
 רצה נא. ידידיך יעלו ויעלו לציון ברנה. דביר
 קדשך וארמונה על משפטו לכוננה: כה תחלתי
 ושברי רם ונשא נאה גדול ונורא. רחמיה ותסדיך
 אבקש ולישועתך תמיד אשברה. שפטה משפטו
 ונקום נקמת דם עבדיך השפוך בעברתה. מנר
 מתקוממיה ושלח בם חרון אף תעם וצרה: ואתה
 קדוש ישראל נו אלם מלכם ונאונם. אשורם אם הטו
 ולכם הלך אחר עינם. לעמל ינוגם ולכבד על
 גלותם הבט מנגם. הבט לברית והמלא רחמים על
 פליטת שאונם: ^{ח' סוף} לעזרתו חושה ותחזק נשק
 לקראת צרי ואויבי. ^{ח' סוף} וישמחו וירגנו חוסי כה כי
 תחבוש מכאובי. יבושו ויחפרו ויסנו אחר תפצי
 קרבי. חזק ואמץ מאמינה נו אלי וצור ישועתי
 אל אלהי אבי: אל סלך יושב ותי עד לכל קדושי.

אל תבוא בְּשִׁשְׁפֶט עִמָּנוּ כִּי לֹא יָצַדְךָ לִשְׁנֵיהָ כֹּל חַי: טָקוּל כְּתֹרֶף וּכְגֹהֶף.
 טַפְּנֵי אֹיֵב וּתְתַנְּקֵם: כִּי עָלֶיךָ הוֹרֵגְנוּ כֹּל הַיּוֹם נִחַשְׁכֵּנוּ כְּצֹאן טִבְחָה: כִּי אָכַל
 אֶת יַעֲקֹב. וְאֵת גִּוְהוֹ שִׁשְׁמֹי: הַעַל אֱלֹהֵי תְהַאֲפֵךְ יי. הַחֲשִׁיחַ וַתִּעַנְנֵנו עַד כְּאֹדִי:
 אֶל גַּמְטוֹת יי. אֶל גַּמְטוֹת חוֹשִׁיעֵי: הִנְשֵׂא יִשְׁפֹּט הָאָרֶץ חֹשֶׁב גָּמוּל עַל גְּאִים:
 וְחֹשֶׁב לִשְׁכֵנֵינוּ יִשְׁכַּעְתִּים אֶל חִתָּם. תִּרְפָּתֵם אֲשֶׁר תִּרְפוּהוּ אֲדָנִי: יי כְּגִבּוֹר צֹא-
 כְּאִישׁ טָלְחָמֹת יַעִיר קִנְיָהּ יִרְעֵ אֶף יִצְרִיחַ. עַל אֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר: לִי חִישׁוּעַ וְכוּ.
 עֲקִידָה. טִים אִיב וּנְסוּף חֲחוּם קְלוּטִימוּם בִּר רַבִּי יְהוּדָה חוֹק וְאִמְרָן. אֲדָמָה

י את הקול קול יעקב נהם. ה בירי רשע ביהם מתלהם.
 י גביר שמתו בארץ לא להם. ה דבאום בעברות ועלם
 מטילים עליהם: הורגים תולים משמידים בכל מיני
 משמר. ובכל זאת עליך אותם להצמר. זנוח אל
 חי קלקולם ללמד. חובטים וחובלים באין מאמר:
 טומנים פח ללכוד בשף יקושים. יחודך להמיר
 בבעל להאשים. בלה לגמר בעם קרושים. לא יזכר
 שם ישראל להרשים: מזמות נבלו העובים בשלמותם
 לצין. גטוש יראתך בהבליהם לעין. שיה פוצים
 עקף להדין. עד קצת אהבנוהו חצציה הדין:
 פושטים צואר לאבחת חרג רב. צדקניות חשות
 קניהן לקרב. קרבן כליל ריח הנערב. רוגשים לקדם
 מנתחם להעריב: שוחטים האכות בניהם בךמיהם
 מתבוססים. תבוסתם עליהם באהב מתעלסים.
 קצים בחייהם ונפשותם לא חסים. ליחר שמה
 רצים ופשים: ומתאשרים להשמיע שמע ישראל
 בקריאתם. גוהם פיהם בכרבת ובהתם. יחד אבות
 ובנים התנים וכלותם. ממהרים לטבח בבאפריון

חִפְתָּם: וְלָרִי גַעְמָךְ גִּטְעֵי שַׁעֲשׂוּעִים. סָפִים כְּלִים
 גִּזְעִים מְנוּעִים. כֶּךָ נִשְׁבַּעְתָּ בְּעַקְר הַרוּעִים. רְבוֹת
 זְרַעַם כְּבוֹכְבֵי רְקִיעִים: רְאֵה תִרְאֵה עַקְרוֹת אֱלֹהִים
 גַּעְקוֹ. בְּחַיִּיהֶם נִאֲהָבוּ וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרְדוּ. יַחַד
 שָׁמַךְ לְקָדָם שָׁקְרוּ. יְדִירוֹת יִשְׂרָם פְּקוֹד כְּאֲשֶׁר
 נִאֲחָדוּ: הָאֵל זְכוֹר וְאֵל תְּשַׁבַּח. וְשֹׁאֲרֵית הַפְּלִיטָה
 מִכְּאוֹב מוֹכַח. הַזֶּרֶשׁ דְּמִים הַרוּשׁ לְהַתְּנַפַּח. הוֹפִיעַ
 בְּנִקְמַת עִם גִּשְׁכָּה: חֲפוּץ וּבְעֶבְרוֹת צוֹרְרֵי הַנְּשֵׂא.
 זְעוּה תִשִּׁים מִפְּרִיךְ וְשׁוֹסֶה. קְנוּיִיךְ תַּחַן בְּאֲבֵרְתֶךָ
 מִחֶסֶה. וְעַל כֹּל פִּשְׁעֵינוּ אֲהַבֶּה תִּבְסֶה: ^י יִקָּל אֲמִין
 וְשִׁנֵּב פְּלַטַּת שְׂרִידֶיךָ. ^י מִיַּחֲלִים לְחִסְדֶּךָ זְרַע
 חִסִּידֶיךָ. צַעְקָתָם קָשׁוּב מִמְּכוֹן רִיזוּדֶיךָ. זְכוֹר
 לְאֲבֵרָהֶם לִיצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: ^א אֵל סֹלֵד יִשָּׁב וְכוּ'.

אל תבוא במשפט עמו כי לא יצדק לשניה כל הי: אלהים אל גמי לה.
 אל תחרש ואל תשקט אל: אלהים באו גוים בנחלתה. טקאו את היכל קרשה.
 שמו את ירושלם לעיים: נתנו את נבלת עבדיה טאכל לעוף השמים. בשר
 חסדיה לחיתו ארין: שפכו דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: אלמנה נר
 זרנג ויתומים ירצחו: שלחו באש טקדישה לארץ חללו טקסן שמה: ליי חישות.

עקדה. ^י בים ארץ כפול ונסוף פחוס חד בורכי משלם הקטן חוק.

^י אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לְדְמִי. ^י אֵל תְּחַרֵּשׁ וְאֵל תִּשְׁקַט
 לְמַתְקוֹמְמִי. בְּקִשְׁהוּ דְרִשְׁהוּ מִיַּד מַחְרִימִי. בַּל
 תִּבְסֶה אֶרֶץ בְּכָל מְקוֹמִי: נוֹל יִגְלֶה לְפָנֶיךָ יִשְׁפֹּךְ וְיִזְלַף.
 גַּם בְּפוֹרְפְּרֶךָ מְלֵא גִיזוֹת יִגְלַף. הַזֶּן יִדוֹן שׁוֹפֵךְ חִלְף
 בְּחִלְף. דְּמִי עֲנִיִּיךְ הַנְּשַׁפֵּךְ בְּשִׁגְרֵי אֱלֹהִים. הַתִּיעֲצוּ יַחַד

סוף מסך רצל. הלזט הלזט פני כל הארץ להעל.
 ולא יזכר שם קדש המעל. ולכת אחרי התהו משקץ
 ומגעל: זרע קדש בנים לא ישקרו. זה אלי ואנוהו
 זעקו ושוררו. הכל נחלתנו הוא ובו נתאמרו. תחת
 יחידתם כצור החיים צרו: טף ונשים יחד השלימו
 לעקד. טלאים המבקרים בלשכת בית המוקד.
 יחיד ונשא עליך נהרג ונשקד. יחודו גיחד לו לבד
 ראש ליקד: בקשים בני שנה לעלה תמימים. בבשו
 עולות קזבחי אמורי שלמים. לאמותם אזכרים לא
 יקטרו רחמים. לקרבן אשה לוי נתבקשנו מקרמים:
 מפרפרים הילדים וזה על זה מפרכסים. מטהרים
 שחוט אחרים וכדמיהם מתבוססים. נתון על רבד
 היקלה ואף למקרסים. נגר עיניך לעד יהו תוססים:
 סדרו לפניה סדור מערבה גדולה. סבב וגם היסוד
 קטון מתיבילה. עוללים ויונקים הנזכחים כליל עולה.
 עולתך ידשנה יזכר כל מנחתך סלה: פנות וענרות
 קלאו קרבני זכחים. פדרים ואברים הראש והרגל
 וגחחים. צרדי מנחות כמה עשרני מחים. צדקניות
 קניהם הטה עוללי טפחים: קיץ למזכחתם בני ברב.
 קרבן העם לכפר תלמיד עם צורב. רחש מרבה זה
 מאז לא נקרב. ריח גיחת מנחת יהודה תערב:
 שרתי סדשה קשרו נשים כאנשים. שחיטה זריקה
 וקבלה מקריבים ומגישים. תקרבת מנחת טהורה

נפשות הקדושים. תנופת קוה ושוק ולתיי הראשים:
 דמעות מפה ומפה נובעים ומקלחים. ושוהטים
 ונשחטים אלו על אלו נגהים. דמי אבות וקנים נוגעים
 ושוהטים. ברבת העבד שמע ישראל צורחים: יראה
 יראה פעלת בנות בוטחות. בחם היום ערמות
 לשמש נשטחת. יפה בנשים מבקעות כרס ומפלת.
 מבין רגליה שליה ולד מפריות: שמוע הנשמע או
 אם נראה. להאמין מייאמין גדולה פליאה. מוליכים
 בניהם לטבח כלחפה נאה. העל אלה תתאפק רם
 נאה נאה: ^{ה' ייג} קדם נשעננו ותעמד עקדת דר מר.
^{ה' ייג} טמונה לישע בכל דר ודר לשמר. נתוספו אלה
 וקאלה עד בלתי לאמר. חי וכוז קנם השקר
 לנו וצרותינו תגמור: אל סוד יעב ותי.

טוב ה' לכל ורחמי על כל יושביי: טוב ה' לקני לנפש הרדשני: טוב
 ודל ודקם לתשועת ה': טוב לחסות בני טבחה בארסי: טוב לחסות בני
 טבחה בגריבים: טוב הקר ה' על כל יורה השמים בדרדי: טוב ה' לקטח
 קיום צרה רדע חסי בני כי הוא רדע צרנו וסוד כי גפר אנתנו כי טוב
 ה' לשלם חסדו ועד דר ודר אטקתי: ^{ה' ייג} חיששי ותי.

טבחה אסוד חסם טלכי חסדתי.

פומן.

^{ה' ייג} אל רחום ותען. ארך אפים ורבי חסד ואמת.
 נצר חסד לאלפים. נשא עון ופשע והטאה ונקה.
 וסלחת לעוננו ולהטאתנו ונחלתנו: ^{ה' ייג} אזכרה אלהים
 ואהמיה. בראותי כלעיר על תלה בניה. ועיר
 האלהים משפלת עד שאול תהתה. ובכל זאת אנו

לִיָּה וְעִינֵינוּ לְיָה: מִדַּת הַרַחֲמִים עֲלֵינוּ הַתְּנַלְגָּלִי.
 וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ הַחַנּוּתִי הַפִּילִי. וּבְעַד עֲמֹךְ רַחֲמִים שְׂאֵלִי.
 כִּי כָל לֵבָב דָּוִד וְכָל רֹאשׁ לְחָלִי: תִּמְכְּתֵי יִתְדוֹתַי
 בְּשֵׁלֶשׁ עֶשְׂרֵה תִּיבּוֹרֹתַי. וּבְשַׁעְרֵי דְמַעוֹת כִּי לֹא
 נִשְׁלַבּוֹת. לָכֵן שִׁפְכְתֵי שִׁיחַ פְּנֵי בּוֹחֵן לְבוֹת. בְּמִוֹחַ אָנִי
 בְּאֵלֶּה וּבִזְכוֹת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: יְהוֹי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ
 קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתְּשִׂים דְּמַעַתְנוּ בְּנֶאֱדָרָה לְהַיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ
 מִכָּל גְּזֵרוֹת אֲבֻקְרִיּוֹת. כִּי לָךְ לִבְרַד עִינֵינוּ תְּלִיּוֹת.
 וְסִלְחָה לְעוֹנְנוּ וְלַחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתֵנוּ:

" " אל עד ונחלתנו, וחתיכ אל סלך יושב וכי.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָה
 תִּקּוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנּוּתָהּ כִּי בָּא מִדְּעַר: וּבְחַי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁכַּרְהָ לֵב
 נִשְׁכַּר וְנִרְבָּה אֱלֹהִים לֹא תִבְקֶה: הִשִּׁיבָה כְּרֻצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַם: אִזְ תִּתְפַּיֵן וּבְחַי צֶדֶק עוֹלָה וְכִלִּיל. אִזְ יַעֲלוּ עַל טוֹבָחָה פְּרִים: וְתִשָּׂא
 " אֵבִיב אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחַטָּר וְאֵתָה יִצְרָנוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ קָלְנוּ: אֵתָה " לֹא
 תִבְלֵא דְחַטָּיָה טַעֲנוּ. חֲסֵדָה וְאֵתָה תִּסְדֵּד יִצְרוֹנוּ: וְכִד רַחֲמֵיךָ " וְחֲסֵדֶיךָ כִּי
 טַעֲלֵם הַשָּׁמַי: וְכִרְנוּ " כְּרֻצוֹן עֲטָה. פְּקֻדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶיךָ: וְכִד עֲרַתְךָ רַחֲמֵיךָ קָדִם
 נִאֲלֵת שִׁכְט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה יִשְׁבְּנָת בּוֹ: וְכִד " חֶבֶת יְרוּשָׁלַם אֲהַבֵת צִיּוֹן
 אֵל תִּשְׁכַח לְנַעֲח: וְכִד " לִבְנֵי אֲדָם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲטָרִים עָרֹד: עָרֹד עַד
 חִסּוֹד בָּה: וְכִד לְאֲבֹתֵהֶם לְאַחַק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּד
 וְהַדְּבַר אֱלֹהִים אֲרַבָּה אֵת וְרַעֲמֵם כְּמוֹכֵבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכִל הָאָרֶץ הוֹאֵת אֲשֶׁר
 אֲסַדְתִּי אֲמֵנוּ לְרַעֲמֵם וְנַחֲלוּ לְעַלְמֵם: וְכִד לְעַבְדֶיךָ לְאֲבֹתֵהֶם לְאַחַק וּלְרַעֲמֵם. אֵל
 שָׁמַי אֵל רָשִׁי הַעֵם הוּא וְאֵל רָשָׁע וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל גַּם תִּשָּׂא עֲלֵינוּ חַטָּאת
 אֲשֶׁר נִשְׁאַלְנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאתוֹ חַטָּאתוֹ צִוְּנוּ. סִלַח לָנוּ יִצְרָנוּ:

כיום ארבע ספול

קלה

" אֵלֶיךָ צוּרִי כִפִּי שִׁמְחָתִי. גִּדְל וְנִבְהָ לֵב הַנְּחָתִי.
 אֲכֵן רוּחַ נִשְׁכַּרְהָ וּבְחָתִי. וְאָנִי בְּשֵׁם קְדוֹשְׁךָ בְּשִׁחְתִּי:

בטחתי בך ולא בזון מברזל. להרג בנגמסרתי רב
 וברזל. ^{ד"ס} בקש יונת אלם וגזל. והשיב את הגזלה
 אשר גזל: ^י גזל ואבר חסדי עליון וישישיו. וחלל
 בריתו והחריב מקדש וקדשיו. גדר הפרכות והרג
 נביאיו וכתננו וקדשיו. זה הזר הרשיו: הרשיו דמם
 יהי כפר ופדיום. לפני כסא כבודך איום. ^{ד"ס} דבוקים
 אחריק בצמידים ותיום. כי עליך הרגנו כל היום:

^י כונן הקבלות חוננים כון טרה ר' ישמעאל ויהו לקוח נפליח אלה חוסד.

^י טהר רבי ישמעאל עצמו והזכיר את השם
 בסלודים. ועלה למרום ושאל מאת האיש לבוש
 הפדים. ונם לו קבלו עליכם צדיקים וידידים. כי
 שמעתי מאחרי הפרגוד כי בזאת אתם נלקדים:
 ירד והגיד לחבריו מאמר אל. וצוה תבליעל להרגם
 בכח ולא אל. ^{ד"ס} ושנים מהם הוציאו תחלה שהם
 גדולי ישראל. רבי ישמעאל כהן גדול ורבן שמעון בן
 נמליאל נשיא ישראל: ^י פרות ראשו תחלה הרבה
 לבעון. ונם הרגני תחלה ואל אראה במיתת משרת
 לדר במעון. ולהפיל נטרלות צוה צפעון. ונפל הנורל
 ערל רבן שמעון: לשפוד דמו מהר בשור פר.
 וכשנהתק ראשו נטלו רבי ישמעאל וצרה עליו
 בקול מר בשופר. ^{ד"ס} אי הלשון המטהרת להורות
 אמרי שפר. בעונות איד עתה לוחכת את העפר:
^י מה מאד בכה עליו בתרדה. בת בליעל לקול בבית

רבי ישמעאל עמדה. תאר יפיו בלבה חמדה.
 ושאלה מאת אביה תיתו להעמידה: נאין בליעל
 דבר זה לעשותו. להפשיט עורו מעל פניו שאלה
 מאתו. ^{י"ח} ולא עכב דבר זה לעשותו. וכשהגיעו
 למקום תפלין צרח בקול מר ליוצר נשמתו: ^{י"ט} שרפי
 מעלה צעקו במרה. זו תורה זו שכרה עטה בשלמה
 אורה. אויב מנאין שמך הגדול והנורא. ומחרף
 ומגדף על דברי תורה: ענתה בת קול משמים.
 אם אשמע קול אחר אהפוך את העולם למים.
^{כ"א} לתהו ובהו אשית הדומים. גזרה היא מלפני
 קבלתה משעשעי דת יומים: ^{כ"ב} פקידים גהרנו מאתרי
 שבת בהי כגסיורה. מלאי מצות פרמון וכנויות.
 והוציאו את רבי עקיבה דורש בתרי אותיות. וסרקו
 בשרו במסרקות פיפיות: צנה להוציא רבי הנגיא
 בן תרדיון מבית אולמו. ובתבילי זמורות שרפו גלמו.
^{כ"ג} וספונין של צמר שמו על לבו לעכב עצמו.
 וכשנסתלקו מיד נשרף וספר תורה עמו: ^{כ"ד} קוננו
 עם לא אלמן. כי על דבר מעט נשפך דמן. לקדש
 שם שמים מסרו עצמן. בהריגת רבי חוצפית
 המתרגמן: רעה תאחוז כל שומע שמוע. ותול
 כל עין דמוע. ^{כ"ה} נהפך לאכל כל שעשוע. על
 הריגת רבי אלעזר בן שמוע: ^{כ"ו} שחרוני צוררי
 ומעני. ומלאו כרסם מעדני. והשקוני מי רזש ולעני.

בְּהַרְיַנְתָּ רַבִּי חֲנִינָא בֶן חֲכִינִי: תְּקַפּוּ עֲלֵינוּ צְרוּת
 מִצְוֹת לְהַפְרֵ. וּמֵאַנּוּ לְקַחַת הַזֶּן וְכִפָּר. י"ח כִּי אִם
 נִפְשׁוֹת הַהוֹנּוֹת אִמְרֵי שְׁפָר. כְּמוֹ רַבִּי יִשְׁכַּב הַסּוֹפֵר:
 " יִחַתּוּנוּ בְּגֵי עֲדִינָה שׁוֹמְמָה. הִרְעוּ לָנוּ מִכָּל מַלְכֵי
 אֲדָמָה. וְהָרְנוּ מֵנוּ בְּמָה וּבְמָה. בְּהַרְיַנְתָּ רַבִּי
 יְהוּדָה בֶן רִמָּא: דְּבִרְתָּ בֵּית יַעֲקֹב אִשׁ וּבֵית יוֹסֵף
 לְהִבָּה. הֵן עָתִידָה קָשׁ אֲוָרִים בְּכָה: י"ח חֵי זַעֲקֵי קָשׁוּב
 וְקָרֵב בְּעוֹר יוֹם הַבָּא. כִּי הַמּוֹרָה הַסְּבִימוּ לְהַרְוֹג
 עֲשָׂרָה צַדִּיקִים עִם רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּכָא: " חֲסִידִים
 אֵלֶי וְהַרְיַנְתֶּם. אֵב הַרְחִמִים זְכוֹר אֹתָם. זְכוֹתָם
 חֲכוּרֵי אֲבוֹתָם. תִּעֲמַד לְבְנֵיהֶם בְּעַת צָרָתָם:
 צָרָתָם וְעֲלֻבוֹתָם שׁוֹר מְמוֹרָמִים. וְהַמְלֵא עַל
 צְאֲצְאֵימוּ רַחֲמִים. י"ח זְכוֹתָם זְכוֹר חֲכוּרֵי שְׁלֹשֶׁת
 הַקְּדוּמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּי רַחֲמִים:

חן חסידים חסד וטהורות קבלת ופגש יאמן הירושלמי וכו' לו סידה אבות חסד
 חן חסידים קבלת חסד וטהור נאך פקאגנדרט געפגט.
 סוף חסדן של סליחות ליל כפור.

" הַיּוֹם כְּמָה רַבּוּת נִפְלוּ מִעֲמֶקָה. וּמִסִּדֵּי עֲצָמִים עַל יְחִיד
 שְׂמֵקָה. הוֹצֵא לְאֹר מִשְׁפָּטִים וְדִינִים מְמוֹרָמֶקָה. וְשִׁמְעֵת אֵל
 תְּפִלָּה עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּיךָ: וְעַמֶּיךָ שׁוֹלְלִים וּבִזְיוּם וְחִלּוּ יָבוּז.
 וְשִׁמְחִים לְקִתְּתָה וְלֹאד יַעֲלוּזוּ. י"ח כִּי נָתַן לְמִשְׁפָּה יַעֲקֹב בְּקוֹל
 יִבְרִיזוּ. הֲלֹא הִ' יוֹ: " הוּ הַטָּא נָרַם וְרוּדָה תְּכַסְּנוּ. סָרְנוּ מִנֵּי
 דְרִךְ וּכְסִיבָה בְּעֵסְנוּ. וְעַמֵּנוּ בְּמִדָּה וּכְרוּעַ מִעֲלֵלֵינוּ לְעֵסְנוּ.
 לֵי אֲלוֹהֵינוּ הַטָּאנוּ: הַטָּאנוּ וְהִנֵּנוּ בְּאִשְׁמָה נְדוּלָה. לְלַעַג וְקָלִים
 נְתוּנִים בְּנֻלָה. י"ח חוֹן הַמִּקְרָא עֲלֵינוּ עֲלָה. הַעֵה הִ' מִטְּלָלָה

טַלְטַלְתָּהּ: " טַלְטַלְתָּהּ וְעָצְבוֹן כִּי נָבְרוּ וְעָצְמוּ. זְאֵבֵי עֲרֵבוֹת
 אָכְלוּ הַמָּוִם. טָרְפוֹנוּ לַבֶּהֱרָה לֹא נָרְמוּ. אֲכֹרֵי הַמָּוֶה לֹא יִרְחֲמוּ:
 יִרְחֲמוּ מִשְׁמַיִם עֲשׂוֹת גַּם. וְיִצִּיל עַגְיוֹן מִדַּח חֶזֶק וּמֵאָנָם.
 יי"ד יְדִידוֹת מִשְׁכַּנּוֹתָיו לְאֶרֶץ וְרֹחַב יִפְרָגֵם. כְּתָרֵן כְּרֹאשׁ הַהָר
 וְכַגֵּם: " כַּגֵּם נוֹתְרָה שְׂאֵרִית נִחַלְתוּ: כַּעֲלוֹת אֲדוּגִים קָשִׁים וּזְלָתוּ.
 כָּעֵת יֹאמֶר לְעַקֵּב בֶּן מִחֵילָתוֹ. כָּתֵר לוֹ יֵה יִשְׂרָאֵל לִסְגָלָתוֹ:
 לִסְגָלָתוֹ אֵל יְהוֹ דוֹמָם וְשׁוֹמָם. כִּימֹ עוֹלָם חֲרִבוֹתָיו יִקוּמָם.
 יי"ה לְמַלְכוֹ וְתֵן עוֹ וְדוֹמָם. מִשְׁפִּיל אֵף מְרוֹמָם: " מְרוֹמָם
 יִרְאֵי בְשׁוֹרְרֵי. נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת בְּחֹרֵי. מוֹסֵר כְּלִמְתֵי לְעָרֵי. כִּי
 גִשְׁאֵתֵי חֲרִפַת נְעוּרָי: גְּעוּרֵי זְכָרְתֵי לֵךְ אֶהְבַּת כְּלוּלָה. לְעַת
 זְקֵנָה חֶסֶד נִמְלָה. יי"ו גַּא תִכּוֹן תִּפְלַתְנוּ כְּעוֹלָה. הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
 עַקֵּב סֵלָה: " סֵלָה לְקִוְיָה הַיְהוָה מִשְׁעָנָם. לְמַעַנְהָ עֲשֵׂה אִם לֹא
 לְמַעַנָם. שׁוֹמְגִימוּ יִבְשׁוּ וְיִכְלְמוּ בְּמַעַנָם. עַל יי"ז וְלֹא עָנָם: עָנָם
 לְיִשְׂרָאֵל וְיַחֲדוּקָה. כִּי שָׁמַת מַעִיר לְגַל וְחִמְדוּקָה. יי"ח עַל בֶּן בְּאוּרִים
 כְּבָדוּקָה. יי"ט בְּצַר פְּקָדוּקָה: " פְּקָדוּקָה פִּיזַת פּוֹטַת לֵךְ לְקָרְא.
 חֲלָצָם מַעֲגֵשׁ וּמִנְעֵרָה חֲמִירָה. פְּנָה גַא אֵל הַרְבָּה וְהַשְׁתִּירָה.
 מְעוֹם בְּעַת צָרָה: צָרָה וְצוּקָה חֶסֶד מְעֵי מִחֲלָלֵי. וְשַׁעֲרֵי דְמַעוֹת
 לֹא יִגְעֲלוּ בְּמַעֲלֵי. יי"י צְבוּרוֹת בְּנֹאדָה הֵלֵא בְּסַפְרָתְהֵי נוֹאֲלֵי.
 שׁוֹעֲתֵי שְׁמַעַת קוֹלֵי: " קוֹלֵי אֲרִים הִרְדָּה בְּקִשְׁתָּה. מִפְּנֵי עֲקַת
 אוֹיֵב הַמְרַעֲשֵׂתָה. קִפְחֵתְנֵי חֲכַת הַמַּעֲצִיק הַמְתַּקְשָׁה. אִם עַל
 בָּנִים רְשָׁעָה: רְשָׁעָה יְלֵדֵיהָ לְעִינֵיהָ נִשְׁחַטִּים. פְּגִיָּה לְכַלְמוֹת
 וְלַחֲתִיָּה לְמוֹדֵרִים. יי"י רֹחֲנִים מִלְּשַׁכַּת הַנְּזוּת כַּחֲמַעֲטִים. שִׁשָּׁם
 עָלוּ שְׁכַטִּים " שְׁכַטִּים תִּשְׁיֵב לְנֹת בֵּית עֲטָרַת. לַחֲיוֹת שְׂאֵרִית
 מִכְּתָרַת. תִּשְׁמִיעַ לְסִלְטַת יְדוּדָה הַנְּשֹׂאֲרָת. וְהִיִּת עֲטָרָה
 הַסְּאֲרָת: תַּסְּאֲרָת אֲמוֹנָה עִם וְ קִנְיָת. לֹא שִׁקְצָתָם קְרֹאֵק

וענית. ק"י יחיד בקראי ענני משבתך הכנת. ושמעתי את תפלתם
 ואת תחנונתם אשר התחנונת: " התחנונת על בנך שקלו.
 ומעל שלחן אביהם גלו. אמרת רחמים על מדותי יגלו. ביי
 יצדקו ויתגלו: ויתגלו חוסך תפלתם ותפלתי בנעימים.
 ותתנהג עמוהם במדת צדקה ורחמים. ק"י וכוף קדמם וזכות
 שלשת קדומים. אל מלך יושב על כסא רחמים: זכר לנו וכו'.

סליחות לתענית שני וחמישי ושני.

לשני.

יחן וקמט סלח לנו (וי"ט 6) ח"ל"ו ב"ה על עירך ועל עמך (וי"ט 8),
 דס"ו תבא לפניך (וי"ט 10), ישראל עמך (וי"ט 22), אין מי יקרא (וי"ט 23),
 ישראל נושע (וי"ט 13), אדון בינה (וי"ט 33) (ק"ו סליחות ויש דגן חתנת
 סקסטנטנטנט סקסס): דס"ו זכר לנו ברית (וי"ט 14) ח"ל"ו ב"ה ואנחנו הרשענו
 (וי"ט 16), הירדן נשיח צדקך אמר (וי"ט 16) ח"ל"ו ב"ה הרחמים והסליחות
 (וי"ט 17).

לחמישי.

יחן וקמט סלח לנו (וי"ט 6) ח"ל"ו ב"ה על עירך ועל עמך (וי"ט 8),
 דס"ו אך בד נקוה ישראל (וי"ט 146), אם ענינו (וי"ט 24), איה כל נפלאותך
 (וי"ט 31), דועה ישראל (וי"ט 126), גדול עתי (וי"ט 127), דס"ו זכר לנו ברית
 (וי"ט 14) ח"ל"ו ב"ה ענני.

לשני בתרא.

יחן וקמט סלח לנו (וי"ט 6) ח"ל"ו ב"ה על עירך ועל עמך (וי"ט 8),
 דס"ו אלך נשואות (וי"ט 36), אין כמדת בשר (וי"ט 28), און תון (וי"ט 46),
 ה' ה' אל רחמים (וי"ט 47), אל נא רפא נא (וי"ט 49), דס"ו זכר לנו ברית
 (וי"ט 14) ח"ל"ו ב"ה ענני.

יחזקאל וקצת סלח לנו (וישט 6) ח'ל'ל בני על עירך ועל עמך (וישט 8),
 דמנן סתקנט וסתן ח'דור חן.

קלו בים איב ונסוף חזים בנימן. אלויתו ואלוה אבותינו.

אדברה וירוח לי כי רוחי הציקתני. על טרירות
 נפשי ועל כבד שעבודי: בין כל אמה ולשון אני לבד
 נקשתי. לקת מיום ליום לאחור ולא לפנים: נמרת
 אמר לדור ודור עלי. בלי לגלגל רחמים להוציא
 לחרות: רחה רחיתני כבשתי ידים. ולא כדוחה
 בשמאל ומקרב בימין: הכנעתי בבבל והשפלתני
 בקדי ודטבעתי ביון. ועתה ביד כל אמה ולשון: וכי
 ברזל אני ואם בשרי נחוש. לשא ולסבול כל אלו
 הצרות: זה לי כמה שנים תרבה ושוטמה. אלה ועוד
 שכולה ונלמדה: תבושה בבתי כלאים תרושה
 כשדה. תפוררה כנגב תפנית ראש כאבל: טמאו
 מקדשי וחללו קדשי. ופגלו וכטלו ניהוחי אשי. יקש
 תמאי. ועצם פשעי. ועון עקבי. (אמת) הם נרמו לי:
 כביר בת הלא גלוי לה. כי לקיתי בבפל על כל סאה
 סאתים: לחצוני רעצוני כליוצא וקא. אכלוני בכל
 פה עד כלו כלבתי: טהר וחושה לאנקת בניך.
 העלבים הנאנחים ונאנקים: גלאיתי נשוא על
 גלות ושביה. ומרפם רגלי כלני טדינה ועם:
 שותחים איה טלקכם וצור טעזכם. יחשוף זרועו
 ויגן עליכם: עתי נאלה כנייתם ונגמרו. תקור

הַתְּשׁוּעָה פְּסָקָה וְהִלְכָה לָהּ: פָּרְצוּף פָּנַי כְּבוֹשׁ
 בְּקַרְקָע. בְּשִׁמְעֵי גְאוּצִים וְנִבּוּל חֲרוּפִים: צָדֵק דִּינְךָ
 וְיֵשֶׁר מִשְׁפָּטֶךָ. מַצְדִּיק אֲנִי עַל כָּל־הַבָּא עָלַי: קוֹמֵה
 אֱלֹהִים רִיבָה רִיבֵי. וְהוֹצֵא לְאוֹר מִשְׁפָּטֵי וְדִינֵי:
 רְאֵה שׁוֹמְמוֹתַי וְשׁוֹמְמוֹת הַיְכָלְךָ. אִם לֹא לִמְעַנִּי
 עָשִׂה לִמְעַנְךָ: שְׁבוּעַת הַזֹּרִים וּבְרִיתוֹת בְּרִיתֶם. זְכוֹר
 וְאַל תִּסַּר כִּי אֵל גְּאוּצֵן אַתָּה: תִּזְכֹּר אֶתְּכֶם וְתַחֲיֶה
 זְרָעִים. טָרֵם יֵאָבְדוּ בְיַד מַעֲכִידֵיהֶם. בְּגִיף הֵם מִטַּע
 גַּעֲטֶךָ. יִבְטְרוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׂאֵרֵיהֶם: אֵל סֵלֶךְ יִשָּׁב וְיִחַי.

תַּעֲנֵה אֱלֹהִים תַּעֲנֵה כִּי בַּהּ חִסְדֵּךָ נִשְׁמַע וּבְכֹחַ בְּנִפְיָךָ נִחַמָה עַד יַעֲבֹד הַזֹּמַת: הַיִּשְׁעַ
 הַיִּשְׁעַ אֵת גַּעֲטֵךָ אֵת שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר יִשְׂרָאֵל יִשְׁמַר יִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים
 כִּי אֵל גִּבּוֹר בְּנִחְלָתֶךָ טָמְאָה אֵת חֵיבֶל הַרְשָׁה שָׂמָּה אֵת יְרוּשָׁלַם לְעַיִם נָחַם
 אֵת נִבְלַת עַבְדֶּיךָ טָמְאָה לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בִּישֵׁר חֲסִדֶּיךָ לְחַיֵּי אֲרִזּוֹ יִשְׁמַר רַקִּים
 כְּשֵׁם סִבְיֹת יְרוּשָׁלַם וְאִזּוֹ יִזְכֹּר וְיִשְׁמַר לֹא יִרְאֶה יָד וְלֹא יִכּוֹ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 הַעֲלֵ אֱלֹהֵי הַתְּהַשֵּׁק הַיִּשְׁעַ וְתַעֲנֵנִי עַד כִּי אֲדַר: כִּי עֲלִיךָ הִרְגַנִּי כְּלִיחִים נִחַמְכֵנִי
 כִּי אֵל גִּבּוֹר אֱלֹהִים אֵל גִּבּוֹר אֵל הַיִּשְׁעַ וְאֵל הַתְּהַשֵּׁק וְאֵל הַיִּשְׁעַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיִּשְׁעַ יִחַי
 קָלוֹ יִחַי יִחַיִּים אֲבֹדִים כִּי מִטֵּם חַיִּים אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבֹדִים.

אֲבֹן הַרְאֵשֶׁה. לְעַיִים וְלַחֲרִישָׁה. וְנוֹחֲלֵי מִזְרָשָׁה.
 מִטְדֵר רֵאשׁ בְּלֹא־טִיִּם: בְּקִרְבֵי לֵב נִבְאָב. גְּדֻשָּׁה
 וְנִדְאָב. נִשְׁאָרְנוּ כְּאִין אָב. וְהַיִּינוּ כִּיחֻטִּים: רִבָּה
 וְעַנְיָה. שׁוֹשְׁנִים סוּגָה. עֵתָה הִיא נוּגָה. מִסוּרָה
 בְּיַד רַקִּים: הַיִּתָּה כְּאֵלְכֵנָה. קִרְיָה גְּאוּצָה. תִּרְעַ
 מִי מְנָה. נִמְכְרוּ כֹלֵי רַקִּים: מִעַנְיָה וְרִבָּה. צִלְחָה
 לְמִלּוּכָה. וּמְעַנְיָה אֲרִבָּה. זֶה כְּמָה שְׁנַיִם וְחִטִּים:
 בֵּית יַעֲקֹב לְבָהִה. לְלַעֲנֵי וְלַעֲזוּה. וְהַעֲזִיר הַעֲלִיָּה.

למטעי ברמים: רוייה תרעלה. ביד בני עולה.
 הרצויה בעולה. ובקטרת הסמים: מאסה לזנות.
 תורת אבי זנות. ולא מצאה מנות. לילות וימים:
 נרא אל עליון. מקד יהי צביון. להשיב לריב ציון.
 שנת שלומים: חדש ימינו בקדרם. מענה אלחי
 קדם. ולבן בצמר אדם. וכשלג בתמים: חזקנו
 ביראתך. ובקיום תורתך. ופקדנו בישועתך. מלך
 קלא רחמים: אל סלד יושב וכו' עד לכל קראך.

כי הוא יכאיב ותקבש יחזן וידו תרפטה: כי הוא טרף ותרפאנו יד
 ותקבשנו: הרפא לשכורי לב ותקבש לעצבותם: השיעה יי כי גמר חסד
 כי פסו אמונים טבני אדם: לי ושיעה וכו'.

קלא עם איב כפול. מלחנו ומלחי מכווננו.

אם קרואה תבצלה השרון. אכלות הממותה
 ראשון ואחרון. בלעותה כתגין בפעירת גרון. בגרו
 בה בשפך חרון: גורי אריות הציגות בכלי ריק.
 נברו עליה חרבם להבריך. דוברי קזב למה לא
 תבריק. הנליך להושיע ומכתם להמריק: הורידו
 אביריה לטבח בקרים. הובישו איליה בשאנת
 בפירים. ונודמים עליה קול להרים. ועיניה נשאת
 אל ההרים: זרו לצודה רזמשי לילה. זרוה מפנה
 לפנה וממסלה למסלה. חרק ארי שן וקול העלה.
 חוריה וסנגיה לכבל הנלה: טמן רשת והדריד קשת.
 טהורים לצוד ונתיבתם בחשך להשת. יהר זאב
 ויעץ בשת. ירד בתילותיו אצלה לגשת: כוס השקה

מִיּוֹן הַחֶמֶה. כִּי צוֹרֵה שָׁמָּה לְשָׁמָּה. לְבַזְיוֹם נָתַן
 כָּל עֲמָה. לָכֵן נֶאֱנָחָה בְּנַפְשׁ עֲנוּמָה: מוֹשֵׁל עַל
 מוֹשֵׁל הַבְּאִיבוֹה. מְרוֹזְרִים הַשְּׂבִיעוֹת וְלַעֲנָה הַרוּוֹה.
 נְהַרְזוֹת בְּכָל בְּמִבּוּכָה הוֹשִׁיבוֹה. גְּדוּהָ וּגְזוּפוֹת וּכְזוּנָה
 חֲשִׁבוֹה: סֵעַר נָמַר כָּל גְּדִיבִיָּה. סִגְף וְסַחֵף פֶּאֱתִיָּה
 וְרִבִּיָּה. עֵמֵד מִפְּרִים וּבִלְבָל מוֹשְׁבִיָּה: עֲלָף בְּמִצּוֹר
 כָּל מְאֵהֲבִיָּה: פּוֹצֵה פֶּה בְּהֶגֶה וּמְצַפְצֶפֶת. פְּגִיָּה
 מְעוּזָה וְגַם מַחְצֶפֶת: צוֹעֶקֶת עַל נִזְלִיָּה הַיּוֹת מְרַחֶפֶת.
 צוֹר לָמָּה תִישֵׁן מִטְּפֶת: קְרוֹשׁ עֵבֶר עַל פֶּשַׁע. קוֹל
 הַגּוֹנֵה יַעֲרֵב וַיִּשַׁע. רָצָה בְּשֹׁאֲנֹת עִם נוֹשַׁע. רִטְשָׁה
 אִם עַל בְּנִים אֵל הַרְשָׁע: שׁוֹעַ נְבוֹיִם אֵל הַבּוֹה.
 שְׁעוּלִים לְטַהֵר כְּתָם תְּזוּה. הַכִּפֵּר וְתִמְחַל אֵלֵי זֶה.
 הַסְּלַח נָא לַעֲזוֹן הָעַם הַזֶּה: אֵל סֹד יוֹשֵׁב וְכוּ' עַד לְכָל קוֹרְאֵי.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקנז לנפש הדרךשנו: טוב
 יי לקעז ביזם צרה ודע חסי בו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר
 אמונתו: טוב לחסות ביי טבטח באדם: טוב לחסות ביי טבטח בנדיבים:
 טוב וישר יי על כן יורה חסאים בדרך: טוב ויחיל ודקם לתשיעת יי:
 הושיענו אלהים כי באו טים עד נפשו: הושיע יי את עמקה את שארית ישראל:
 הושיעה את עמקה וברכה את נחלתה ודעם ונשאם עד העולם: הושיעה יי
 כי נטר חסיד כי פסו אמונים טבגי אדם: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד
 שקה והצילנו וכפר על חטאתינו לטעו שקה: ליי הושיעה וכו'.

פזמון.

קלט

למטי החמים אברדם יחזק אפרים (לך טונה הסיוט וגם נאמנו תרחים חפני זרכי טלס).
 אבותי כי בטחו. בשם אלהי צורי. גדלו והצליחו.
 וגם עשו פרי. ומעת הדהו. והלכו עמו קרי. היו
 הלוד ותסור. עד החדש העשירי: בעשירי לחדש.

סמך מלך בבל אל עיר הקדש ונקרב רב החובל.
הבחה הרש צבי ציצת נובל ויהי לאבל גבל ענבי
ובנורי ראשית בכורה לראשית החרם אחרים
הזכירה והעון גורם צרה כמבכירה עצמותי
יגרם מזיח ועד קמה וקרם בעת במרום המריא:
היתה באלמנה כלילת יפי נמשלת רבע מי מנה.
לפי הרב נחשלת בבמקשה מלונה ובעון נמשלת.
והחיה לא חתלת מעט צרי אלהים יי חילי כתב
לי יום זה צומות קבע לי ביד נביא וחזקה שלם
ימי אבלי שכינתך לחנה ותבחר צום קזה כי תבוא
על שכרי פנה אל המנחה רומם מקדשי ישעיה
לי שלחה מרים את ראשי הפוך לששון ולשמחה
את ענוי נפשי צום הרביעי וצום החמישי וצום
השביעי וצום העשירי: (היו הלוח תספור עד החדש העשירי)

אבותי כי בשרי וחי אל סלך יושב כי לכל קראך ואתה קדוש וחי כי סלח לנו יצרנו
שם א"ב תסוף חסם יצחק כי יקר חוק חסן

אריד בשיתי בשיתי לגוחי לגוחי ביהשיתי כי
אם ברוחי ברוחי ובלשוני בלשוני עלבוני עלבוני
לקוני גחר גרוני גרוני ושפתים ושפתים
בניבתים בניבתים גתיבתים גתיבתים לפניו דלתים:
דלתים לתשובה לתשובה שובה שובה משובה
הבת השובכה השובכה געוית געוית וגדוית
גדוית וגתוית אברון ומות ומות וצוקה וצוקה
מציקה מציקה והחזיקה והלך הליך וצוקה וצוקה

מַגְעַרְתֶּךָ • מַגְעַרְתֶּךָ • וְקִנְאַתֶּךָ • קִנְאַתֶּךָ • וְגִבּוֹרְתֶךָ •
הַמְכִיחַ הַמְתִּיחַ: הַמְתִּיחַ מְלֵאָה • מְלֵאָה גְלֵאָה • גְלֵאָה
נִבְאָה • עַל אֲדָמָה טְמֵאָה: טְמֵאָה בְצַרוּעָה • בְצַרוּעָה
פְּרוּעָה • פְּרוּעָה מִדַּעַה • וְהִיא לֹא יָדְעָה: יָדְעָה
נִאֲלָמָה • נִאֲלָמָה גִּיעֲלָמָה • גִּיעֲלָמָה חֲכָמָה • כִּסְתָה
כְּלָמָה: כְּלָמָה וְחֲרָפָה • חֲרָפָה פְּרוּפָה • פְּרוּפָה
צְרוּפָה • הִיטָה לְשֹׁרְפָה: לְשֹׁרְפָה חֲבוּשָׁה • חֲבוּשָׁה
גְטוּשָׁה • גְטוּשָׁה רְטוּשָׁה • גְרוּשָׁה מְאִישָׁה: מְאִישָׁה
לְבַיּוֹן • לְבַיּוֹן וּבְלִיּוֹן • וּבְלִיּוֹן בְּצִיּוֹן • לֹא תוּכַל נְקִיּוֹן:
נְקִיּוֹן וּכְפָרָה • וּכְפָרָה מְחַסְרָה • מְחַסְרָה מְגָרָה •
כְּפָרָה סוֹרְרָה: סוֹרְרָה בְּבַעֲלָה • בְּבַעֲלָה מְעַלָּה •
מְעַלָּה מְעִילָה • אִין דִּי עֵלָה: עֵלָה וּמִנְחָה • מִנְחָה
זְנִיחָה • זְנִיחָה נִאֲנָחָה • בְּמִכּוּהַ פְּרָחָה: פְּרָחָה טוֹמְאָה •
טְמֵאָה וְקִנְאַה • וְקִנְאַה הַקִּנְאַה • לֵךְ צְמֵאָה: צְמֵאָה
נִפְשִׁי • נִפְשִׁי לְהַנְפִּישִׁי • לְהַנְפִּישִׁי מִרְפָּשִׁי • אֱלֹהֵי
קִדְשִׁי: קִדְשִׁי וּמוֹשִׁיעִי • מוֹשִׁיעִי מִמְּרָשִׁיעִי • מִמְּרָשִׁיעִי
הַשְּׁעֵשִׁיעִי • יי רַעִי: רַעִי אֱלִי • אֱלִי וּמְצִילִי • מְצִילִי
הַגְּחִילִי • בְּרַמִּי שְׁלִי: שְׁלִי שְׁלֵךְ • וְשְׁלֵךְ לְמוֹלֵךְ •
לְמוֹלֵךְ נִאֲצוּלֵךְ • וְלִשְׁוֹנֵם הַחֵלֵךְ: הַחֵלֵךְ גְּזוֹרֵת • גְּזוֹרֵת
הַעֲבָרֵת • הַעֲבָרֵת וַיִּתְרֵת • עִם זוּיַצְרֵת: יַצְרֵת חֲקִילִי •
בְּרַר יִקָּר מְלוּלִי • מְלוּלִי לְאֱלִי • אֱלֹהִים יי חִילִי: חִילִי
חֲזַקְנוּ • חֲזַקְנוּ וְאִמְצַנּוּ • וְאִמְצַנּוּ מִלְּבַנּוּ • יי מְחַקְקֵנוּ:

יחן: תגט סלח לנו (בייטג 6) ח'ל'נו ב'נו על ע'וד ועל ע'מד (בייטג 8),
 ד'מנו פ'קנ'ט י'חן ה'י'ר ח'ן.

קמ' כ'ס א'יב, ולח'יו ח'סו' ש'סע'ן בר' י'צ'ק ח'וק וא'מ'ן. א'לד'נו ואלד'נו א'בוה'נו.

אָתָּה הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵאוֹת. בְּעַמִּים הוֹדַעְתָּ עוֹ
 נוֹרָאוֹת. גָּאֵלְתָּ בְּזוֹרֵעַ עֲמָק מִתְּלֵאוֹת. דְּבִית צָרִידֵם
 בְּמוֹתֵי תַחֲלוּאוֹת: הָאוֹיֵב בְּקוֹמוֹ לְעוֹרֵר מְדַנִּים.
 וְדָמָה לְהַכְרִית פְּרָחַי שׁוֹשְׁנִים. וְזָמַם לְשִׁקוֹל עַל גַּנְזֵי
 אֲדוֹנִים. חֲלִיפֵי מָאת כְּבָרֵי אֲדוֹנִים: טְלֵאִיק הַזְּהָרָה
 שִׁקְלִיהֶם לְהַקְדִּים. יַדְעַתְּ הַעֲתִידוֹת וְדַרְשָׁתְּהֶן שִׁקְדִּים.
 כְּבֹדֵי קְהַמְצִיא לְלֶהֱב יוֹקְדִים. לְקוֹחִים לַמְּוֹת לְתַחֵי
 נַפְקְדִים: מַסְכָּה זָרָה בְּעַבְדֶּם לְפָנִים. גַּמְסְרוּ לְהַתּוֹ
 קְנוֹקְנוֹת וּנְפָנִים. סְבָבוֹם מוֹקְשִׁים בְּכָל דְּפָנִים.
 עֵינֵיהֶם לֶךָ תּוֹלִים וּבִסְתָרְךָ נִצְפָּנִים: פּוֹר נְדַפְךָ
 בְּאוֹיְבִים לְשִׁלוֹט. צְלוֹב הוֹכֵן אֲנֵנִי לְקְלוֹט. קוֹלַע
 וּבוֹלַע פָּנַי הַלוֹט הַלוֹט. רִיבֵי עַם בְּאֲשֻׁמְנִים לְעִלוֹט:
 שְׁלוֹם וְאַמֶּת נִכְתָּב לְכָל צַד. תִּקְוָה יִשַׁע סִלַּע וּמְצָד.
 שׁוֹדֵד הַשְׂדֵד וּבְרִשְׁתּוֹ הוֹצֵד. מְלִשְׁנֵי נִסְחָף נִצְמַת
 וּנְרָצָד: עֲשׂוֹ שְׂמֵחוֹת וְלִדְרוֹת קְבָעוֹם. וּמְקַרְאוֹת
 שְׁלִשׁוֹם וְלֹא רְבָעוֹם. גַּסְבְּמוֹ מִמַּעַל וְעַמָּם טְבָעוֹם.
 בְּסִפְרָה נְחַקֵּק עַל מִדָּה קְבָעוֹם: רַמָּה יִדְךָ לְסִלּוֹחַ
 לְפוֹשְׁעִים. יְהוּדֵי וְהַדְּסָה הַקְּמַת מוֹשִׁיעִים. צַדִּיקְתָּם
 עוֹמְדֵת לְעַד לְשַׁעֲשׂוֹעִים. חֲקֵר כְּבוֹדֶם לְהַזְכֵּר
 לְנוֹשְׁעִים: קָנָא לְשִׁמְךָ נוֹרָא וְנִקְדָּשׁ. חוֹזֵה כְּרַמְךָ
 נְהַרֵם וְנִגְדָשׁ. זְרוֹיִינוּ קַבֵּץ וְשִׁיר לֶךָ יְחַדָּשׁ. קִימָם

והַחַיִּים בְּבִגְנֵן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: וּבְעֲשׂוֹתְךָ נַסִּים בְּאוֹתָן
הַיָּמִים. אֲתָנוּ הַפְּלֵא הַשׁוֹעֵת עוֹלָמִים. מִצּוֹא לְפָנֶיךָ
בְּפֶר וְתַנְחוּמִים. אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל מלך יושב וכי עד לכל קוראך.

אֲתָרְנוּ הָאֵזִינָה יי בִּינָה תִּינַנְנוּ: הָאֵזִינָה יי תִּפְלַתְנוּ. וְהַקְּשִׁיכָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ:
הַקְּשִׁיכָה לְקוֹל שׁוֹעֲנֵי מַלְכֵנוּ וְאֱלֹהֵינוּ. כִּי אֵלֶיךָ נִתְפַּלֵּל: יי בְּקֶרֶת תִּשְׁמָע קוֹלְנוּ.
בְּקֶרֶת נַעֲרָה לָהּ וְנִצְפָּחָה: אֵלֶיךָ יי שׁוֹעֲנֵי וּבִבְקָר תִּפְלַתְנוּ תִּתְקַדְּמֵנָה: קוֹלְנוּ אֵל
יי נִקְרָא וְנִעֲנֵנוּ כִּי קָדְשׁ סֵלָה: קוֹלְנוּ אֵל יי נִקְרָא וְאֵל יי נִתְחַנְּנוּ: כִּי הַפְּצֵר
קְרָאנוּ יְהִי עֲנֵנוּ בְּתַרְחֻמָּה: לִי הַשִּׁיעָה וְכִי מִן עַל עֵידֶךָ וְעַל עַמְּךָ.

קמא שנייה. יום איב, וסגנון שמואל. אלוהו ואלוהי אבותיו.

אֲתָהּ הָאֵל עוֹשֶׂה פְּלֵא. בְּכַל־דָּוָר וְדָוָר לְעַם לָךְ
מְחַלָּה: גְּבוּרֹת רַחֲמֶיךָ מִי יוֹכֵל לְסַפֵּר. דְּלִים מְקִים
מַעֲפָר וְאַפָּר: תִּנְהַרְגִים הוֹרְגִים אֶת הוֹרְגֵיהֶם.
וְהַנְּצֻלִים צוֹלְכִים אֶת צוֹלְכֵיהֶם: זָד אֲנִי עַל אוֹמֵן
הַדָּסָה. חָשַׁב לְהוֹן יַעֲקֹב לְבוֹ וּלְמַשְׁפָּחָה: טָף וְנָשִׁים
רַב עִם הַלְמִיר. יוֹם אֶחָד לְחַרוֹג וּלְאֶבֶד וּלְהַשְׁמִיר:
בְּעַמִּיר נִדְּנָה הַיְנוּקוֹת אִסְפָּה. לְפָנֶי אֲבוֹתָם שְׂאֲרָם
לְשִׁסְפָּה: מַחוּץ אֲמוֹתָם נוֹעוֹת בְּדָאָנָה. גִּינֵיהֶם בְּנִתְנוּ
כְּמוֹ צֵאן לְהַרְיָנָה: סְפָרִים גּוֹלְלִים וְלָרַב גּוֹתְנִים. עַד
עָתָה הֵייוּ סְבוּרִים כִּי כִּסּ נִאֲרִיד יָמִים וְשָׁנִים: פְּגִיעָתָם
עָלְתָה בְּשָׁתֵי שְׁעוֹת בְּלִילָה. צוּר פֶּיץ בְּקוֹל גְּדִיִּים עוֹלָה
לְמַעַלָּה: קְמוּ מִלְּאֲבִים וְנִמְנוּ לְפָנֶי אֵל. (רְחוּם) לֹא קוֹל
גְּדִיִּים הֵם כִּי אִם קוֹל קַטְנֵי עַמְּךָ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל: רַחֲמֵן
רַחֵם וְחוֹתֵם קָרַע. וְהַשִּׁיב הַרְעָה עַל רֹאשׁ הַמֶּן הַרְעָה:
שָׁנָה נִדְּדָה וְנִתְפָּכוּ עֲנִינִים. לְהַתְּלוֹת עַל עֵץ אֵב עִם

בָּנִים: תִּקְפוּ מַתִּים וּמָתוּ הַחַיִּים. כִּי יִי הַפִּיר עֲצַת נְזִים:

כִּי יִי טוֹד הַרְח וּחֲזוֹס טו סַס הַיַּמִּינִי, חִיָּו שְׂדֵי אֶתְהָ לֹא שְׁנִיתָ. מִבְּנֵי בְּנֵי־ס
אֲנִתְנוּ רַחֵם כְּמוֹ רַחֲמֵת, וְזָכַרְנוּ וּפְקַדְנוּ בַּפְּקֻדֹת יִשׁוּעָה
וְרַחֲמִים, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים: אֵל סֹלֵד יוֹשֵׁב וְכוּ'.

בְּקִרְאָנוּ, עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צְדָקָנוּ. בְּצַד הַרְחִיקָתְנוּ לָנוּ. חֲנֻנוּ וְשִׁמְעֵתְנוּ תַּפְלַתְנוּ: שְׂמַעְהָ
תַּפְלַתְנוּ יי וְשִׁוְעַתְנוּ הַאֲזִינָה אֵל הַמְעַתְנוּ אֵל תַּחְרֹשׁ: שְׂמַעְהָ יי צְדָק הַקְּשִׁיבָה
רַחֲמֵנוּ הַאֲזִינָה תַּפְלַתְנוּ בְּלֹא שְׂפָתֵי טָרְמָה: וְעַתָּה שְׂמַע אֱלֹהֵינוּ אֵל תַּפְלַת
עֲבָרֵינוּ וְאֵל תַּחֲנֻנֵינוּ וְהֵאָר שְׁנֵיהֶם עַל מַקְדֻשָּׁה הַשָּׁמַיִם לְמַעַן אֲדַנִּי: כִּי שְׂמַע אֵל
אֲבוֹנִים יי וְאֵת אֲסִירֵינוּ לֹא בָּזָה: כִּי לֹא בָּזָה וְלֹא שָׁקַץ עֲנֻת עֲנֵי וְלֹא הִסְתִּיר פְּנֵי
מַטְנֵנוּ וּבִשְׂרֵנוּ אֱלֹהֵינוּ שְׂמַע: זֶה עֲנֵי קִרְאָ יי שְׂמַע וּמִכָּל צְרוּרֵינוּ הוֹשִׁיעֵנוּ: לֵי יִשְׁעֵהָ וְכוּ'.

קָטָב יִיִם אֵיב וְלִמְרֵי חַוֹס מְנַחֵם בְּרַבִּי מִכִּיר יִזְהָ אֲסִן וְאֲסִן אֵיִיִם.

אָדָם בְּקוֹם עֲלֵינוּ חֵיל אַחֲזוּתְנוּ לְרַעוּד. בְּהַסְתַּפְּחוּ

לְמַלְכוּת חֲנָף כְּמַעַט כְּשִׁלְנוּ לְמַעוּד. נִמְרוּ לְמַכְרְנוּ

כְּתַל וְחַרְיִץ בְּלֵי מַסְעוּד. אָמְרוּ לָכוּ וְנִכְחִידֵם מִנּוּי

וְלֹא יִזְכַּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוּד: דָּלוּ עֵינֵי לְמָרוֹם קְרֵאתִיךָ

אוֹיְבֵי לֵקֵב. הִבְרַת שֵׁם וְשָׂאָר וּמַחָה שֵׁם לְרַקוּב.

וְצַר צוּרְרֵי בְּנִגְלִידֵם אֲשֶׁר נִבְלוּ לְעַקוּב. וַיֹּאמְרוּ לֹא

יִרְאֶה יְהוָה וְלֹא יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: זְרוּיִים עֵנָה וַיִּנָּה וְלֹא

מִלֵּב לְכַלּוֹתֵם. חֲבוּ לְפָנִים וְרַדֵּם בְּהַסְרַת טַבְעַת

לְחַלּוֹתֵם. טוֹב דְּבַר הַקִּים לְעֵינֵי הַנּוּזִים לְעַלּוֹתֵם.

בְּאַרְץ אֵיבֵיהֶם לֹא מֵאֲסִתִּים וְלֹא גַעְלָתִים

לְכַלּוֹתֵם: יָדַע רַמְזוֹ הַקּוֹרוֹת לְעַם מְעַפָּר וּמְהַרֵּם.

כְּתַב הַסְתֵּר אֲסִתוֹר וּמֵר דְּרוֹר מְפָרְדֵם. לְשִׁבוֹת

הַמֵּן מִמְּחַרְתֵּת הַמֵּן הַעֵץ קִנְדֵם. תַּחַת הַנְּעֻצוֹן יַעֲלֶה

בְּרוּשׁ וְתַחַת הַסְרַפֵּד יַעֲלֶה הַדָּם: מִקְשִׁיב דְּבַר שְׁקַר

כְּתַב שְׂטָנָה וְעַצֵּב. נִתְעַטַּף בְּכַנְדֵי שָׂרֵד כְּטַעַה בְּמַנְנֵן

קצב. סָרַר לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּשָׁנִים כְּלִי בֵּית הַמִּחְצָב. וַיָּבֵא
גַם הַשָּׁטָן בְּתַכְסֵּם לְהַתְּצִיב: עִם הַנְּקֻצָּאִים בְּשׁוֹשֵׁן
בְּאַבְלָם מְזֻבַּח עֹזְבָרָם. פָּעַר פִּיּוֹ לְהַשְׁטִינָם וּלְהַסְגִּירָם
בְּיַד גּוֹתָן מְכָרָם: צוּר הַסָּבִים לְכַתּוּב אֲנֵרַת לְאַבֵּר
שָׁבָרָם. אֲמַרְתִּי אֶפְאִיֵּהֶם אֲשַׁבִּיתָהּ מֵאַנּוּשׁ זָכָרָם:
קְדוּשִׁים מִלְּאֲבֵי שְׁלוֹם מִרְ יִבְכִּיּוֹן בְּצַעֲקָה. רַחוּם
הַבֵּט לְבָרִית וְאַל תִּסַּר לְהַרְחִיקָה. שְׁמָעָה מִזְרָשָׁה
וְהַלְבַּשׁ בְּגָדֵי אֱלֻמְנוּת וּמוֹעֵקָה. וְהַשֵּׁם יְדֵה עַל רֵאשִׁי
וְתַלְךְ הַלֹּדֶךְ וְתַעֲקָה: תִּשְׁבִּי שֵׁם אֲזוּר שֶׁק בְּמַתְנֵי
תַחֲבֹשֶׁת. מִהַר וְהוֹדִיעַ יְשָׁנֵי מִכְּפַל אֲבוֹת שְׁלֹשֶׁת.
נַחֵץ לְרוּעָה מִה לֶךְ נִרְדָּם לְהַתְּעֵשֶׂת. קוּם קְרֵא אֵל
אֱלֹהֶיךָ אוּלַי יִתְעַשֶׂת: חוֹתֵם טִיט אֲשֶׁר נַעֲשָׂה לְבַלְשָׁן
סִפָּר. מַנְיָגוּה לְמָדוּ לְאַהֲרָ גְזֵרָה בַעַם לְהַפֵּר. בֶּן קִישׁ
הַקִּישׁ דְּלַחֲזוֹת בֵּית הַסִּפָּר. וַיִּכַּס שֶׁק וַיֵּשֶׁב עַל הָאִפֶּר:
רַבִּין תִּינּוּקוֹת לְפָנָיו יָמִים שְׁלֹשָׁה צְמֵאִים וּמְכַפְּנִים.
בְּקוֹל קוֹל יַעֲקֹב לְחַלּוֹשׁ יָדַי עֲזוּ פָּנִים. יְדִיו אֲמוּנָה לְאֵל
הַצִּילֵנִי נֶאֱמַר לְבֹנִים. פְּנִיבֹא וְהַכְּנִי אִם עַל בְּנִים: מִזָּה
אֱלֹהִי וּמִזָּה אֱלֹהֵי בְנֵי אֵיחָי וְרַבְּנֵי. בְּלֵם צַעֲקוֹ וְהַעֲלֵ
שׁוֹעֲתָם אֵל יי. יְהִי לְקוֹל רִנּוֹן כְּבוֹא שְׂאֵל לְפָנָי. וּמִה קוֹל
הַצֵּאן הַזֶּה בְּאוֹנֵי: רוּעָה הַשִּׁיבֵהֶם קִטְנֵי קִדְשׁ זְרַע. יְהִי
הַצֵּל לְקוֹדָשִׁים לְמִנּוֹת מֵאוֹיֵב הָרַע. חַנּוּן נִבְטָרוֹ רַחֲמֵי
וַיִּבְקַשׁ לְבָכוֹת הַבְּאֲרָע. וַיְהִי בְּקִרְוֵא מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת
הַסִּפָּר וַיִּקְרַע: יְהוּרִים הוֹקִיעַ בְּלֵב הָאָרֶץ לְמַטְרָה

וְאִבִּיהֶם לְמַעַלָּה. אִישׁ בְּשָׁלֹשׁ אַמּוֹת וְהִרְבִּיעִית אֲוִיר
 מְגָלָה. מִשְׁנָה נֶקֶם תְּזוּה וְשִׁמְחָה וְשָׂחָה תְהִלָּה. אֲתִי
 הַשִּׁיב עַל בְּנֵי וְאֶתְּוֹתָהּ: וְהִתְבַּח אֶסְתֵּר הַתְּקֵף לְקִרְוֹת
 בְּבִהְלֵל מְהוֹדִים. מְלַמְעֵלָה קִימוּ מֵהַ שֶׁקִּבְּלוּ מִלְמֻטָּה
 דוֹדִים. גַּם יִנּוּסֶם לְפָרֶסֶם כְּאֹזְפֵלְאוּ מִסְהוֹדִים. בְּעַת
 הַזֹּאת רוּחַ וְהַצֵּלָה יַעֲמֹד לִיהוּדִים: אל סוד יושב וכו'.

טוב ׀ לכל ונדחטיו על כל־מעשיו: טוב ׀ לקנו לנפש תדד־שנו: טוב ׀
 לקטעו ביום צרה ודע חסדי בו: כי טוב ׀ לעולם חסדו ועד הד ודד אסונתו:
 טוב לחסות בני סביבתי באדם: טוב לחסות בני סביבתי בגדיבים: טוב וישר
 ׀ על כן יזכה השמים בנרד: טוב ויחיל ודוקם לתשמעת ׀: הושיענו אלהים
 כי באו טים עד נק ל: הושיע ׀ את־עמקה את שארית ישראל: הושיעה את
 עמקה וברך את נחלתה ודעם ונשאם עד העולם: הושיעה ׀ כי גסר חסד
 כי פסו אסונים טבני אדם: עזרת אלו־ישיענו על דבר כבוד עמקה והצילנו
 וכפר על חטאתינו לטען עמקה: לוי הושיעה וכו'.

קבנו פומון. טים חסדך וטען חסד סלמ.

בְּמַתִּי מִסֵּפֶר חַלְיֵנוּ פְּנִיָּה. לְשׁוּעַת נְכֹאִים אֵל הָעֵלָם
 אֲזַנְךָ. הַקֶּשֶׁב הַחֲנֻתָם מִשְׁמֵי מְעוֹנְךָ. בְּבִימֵי מֵר
 וְהִרְסָה הוֹשִׁיעָה בְּנִיָּה: הַהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶתְּהָ יוֹשֵׁב.
 שׁוּעַתָם הַאֲזִין וְרַנְתָּם הַקֶּשֶׁב. רַפְאוֹת לְמַחֵץ הַקֶּדֶם
 וְהַחֲשֵׁב. קִנְיִיךָ לְהִיטִיב וְנִיחָה לְיֹשֵׁב: צָר וְאוֹיֵב
 הַלְטִישׁ עֵינָיו. פִּידוּ פֶּעַר לְשֹׂאֵף עֵנִי. עֲשֵׂת בְּשִׁלּוֹ
 לְהַשְׁמִיד קַהֲלֵי הַמּוֹנִיּוֹ. סָגֵל לְאִבְדֵי חֵרֶת בְּגִשְׁתְּוֹנִי:
 נוֹקֵם לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים. מְדַדְתָּ מִדָּתָם בְּזוֹר
 לְאֹהוּבִים. לֹחֵם וְנִינְיֹו נִתְּלוּ צְלוּבִים. בְּבַחֲרַת
 דְּגִים חָרְזוּ הַחֹבִיבִים: יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ צוּרִים. טַבְחָה
 לְשִׁית בְּעַם גְּצוּרִים. הִלְפָה תִּדְרָה וְנִפְלוּ פְּגָרִים. זִלְעָפוּ

זַעֲמוּ מוֹכְסִים מְגָרִים: וּבְכֵן יִתְעַלֶּה שְׁמֶךָ וַיִּתְנַשֵּׂא.
 הוֹדֵךְ שְׁמִי שָׁמַיִם בְּסֵה. הַפִּים בְּרוֹמְמָךְ נְתוּנִים
 לְמִשְׁפָּה. גֵּיא וְאַפְסִיָּה הִהֲלִיתְךָ מִכְּסֵה: בִּינָה הִגִּינוּ
 וְרָאָה בְצָר. הִשִּׁיבֵנו לְמִנּוּחֶתְךָ כִּי יִדְךָ לֹא תִקְצָר.
 אֲדוֹן קְרֹאנוּךָ מִן הַמִּצָּר. אָנָּה הוֹצִיאֵנוּ לְרִוְיָה
 וְחִלְצֵנוּ מִצָּר: כִּי אִד הַרְבֵּה לָנוּ מְחִילָה. שְׁמַע תְּפִלָּה
 וְהַעֲבֵר תְּפִלָּה. לֹחֲצִינוּ הַמְעַד וּמִלְאָם חִלְחָלָה. מִמֶּנּוּ
 רַחֲמֶיךָ לְעַד לֹא תִבְלָא: (בְּבִימֵי מוֹד וְהַדָּם הוֹשַׁעְתָּ בְּנֶיךָ:)

אל סלך יושב וכו'. ומהה קדוש וכו'. חן דען וייטטן קאלות ווירד מעשה דדיו ניכט געווענט.
 מעשה דדיו בלם. כל באי עולם. יביאם במשפט לחובילים. על כל געלם: געלם
 וגלוי תסלח. ולא תשור לנתעב וגאלח. חספה בעיני יצלה. איה ארני טוב וסלח:
 סלח נקלאותיה הגבר. ותעצור דבר וקלשקר. כי טה יצדק לדבר. יקיו קצל עובר:
 עובר וגו' חיש ספניה. ויהי עמוד לסניה. חי נקדש באופניה. חסד ואת יקדשו סניה:

סְפִיָּה הָאֵר בְּצַדִּיקוֹתֶיךָ. לְעַם שׁוֹמְרֵי חֻקוֹתֶיךָ.
 תִּמְהַר וְתִקְרַב חֲשׂוֹקֶתְךָ. אֲדָנִי בְּכִלְצַדִּיקוֹתֶיךָ:
 צַדִּיקוֹתֶיךָ לְהַרְבוֹת תִּרְאֵנִי. וְנַחֲמוֹת טוֹבוֹת תִּבְשְׂרֵנִי.
 בְּעַמְדֵי פָנַי אֲדוֹנִי. וְתָרַם בְּרֵאִים קָרְנֵי: קָרְנֵי תְרוֹם
 בְּעֶלְצוֹן. בְּשׂוֹבֶךָ לְגִדּוֹר פְּרִצוֹן. וְתִפְלְתִי בְּזִבְחֵי צֹאן.
 יִבְעַת רִצּוֹן: רִצּוֹן עֲנִיתִיךָ תַעֲגֵנוּ. וַיּוֹם יִשׁוּעָה תַחֲנֵנוּ.
 הַבְּטַנָּא עִמָּךְ בָּלָנוּ. יִי תִשְׁפֹּת שְׁלוֹם לָנוּ: שְׁלוֹם לָנוּ
 תִּמְרָף. וְהִטְאֵתֵנוּ תִמְהַר לְצָרָף. וְחִמָּה עוֹב וְהִרָף.
 וּמַעֲשֵׂי יְדִידָה אֵל תִּרָף: תִּרָף שְׁנָנוֹת מְעִילָה. אֲדוֹנוֹת
 גַּעַר בְּמִצּוֹלָה. רִצּוֹי חֵן קָרַב לְהַנְצִלָה. בְּעַת הַזֹּאת
 רַחֵם וְתַצִּלָה: וכו' לנו בריה אמרה וכו'.

סליחות לשבעה עשר בתמוז.

וישן וימנו סלה לנו (וייטב 6) ביו כל עיר ועל עמך (וייטב 8), דתמן סתקנט וישן היטר 10.
 קמד כים איב אלהט ואלדו אבותנו.

אֶתְּאֲנוּ לָךְ יוֹצֵר רוּחוֹת. בָּרַב עוֹנֵינוּ כְּכִדוֹ אֲנָחוֹת.
 גְּזֵרוֹת עֲצָמוּ וּצְרִיחוֹרֵי. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז
 גִּשְׁתְּבְּרוּ הַלּוּחוֹרֵי: גְּלִינוּ מִבֵּית הַבְּחִירָה. וְחִשְׁף־
 בְּעַדְנוּ אוֹרָה. דִּיגְנוּ נְחֻמָּה וְנִגְזְרָה גְזֵרָה. כִּי בְשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בְּתַמּוּז גִּשְׁרָפָה הַתּוֹרָה: הָרְסוּ אוֹיְבֵינוּ הַהִיכָל.
 וּבְרָחָה שְׂבִינָה מְזוּיִת הִיכָל. וְנִמְסְרֵנוּ בְּיַד זָרִים
 לְמֵאֵכָל. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הָעַמֵּד* צָלַם
 בְּהִיכָל: זָרוּנוּ מֵעִיר אֶל עִיר. וְנִלְכַד מִמְּנוּ רַב וְצָעִיר.
 חָרְבָה עִירָנוּ וְאִשׁ כָּהֵן הַבְּעִיר. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר
 בְּתַמּוּז הִבְקַעָה הָעִיר: טָפַשׁ בְּמִקְדָּשֵׁנוּ צַר הַמִּשְׁמִיד.
 וְנִטַּל מִחֶסֶן וְכִלָּה אֲצַעֲדָה וְצָמִיד. יַעַן בַּעֲסָנוּךָ נִתְּנוּ
 לְהַשְׁמִיד. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז כָּטַל הַתְּמִיד:
 כָּלָה מִמְּנוּ כָּל הוֹד וְשִׁבְחָה. חָרְבוּ שְׁלֵף אוֹיֵב עֲלֵינוּ
 לְאַבְחָה. לְהַיּוֹת עוֹלָלִים וַיּוֹנְקִים מוֹכְנִים לְטַבְחָה. כִּי
 בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז כָּטְלוּ עוֹלָה וְחֵבֶחַ: מָרְדְּנוּ לְשׁוֹכֵן
 מֵעוֹנוֹת. לָכֵן נִתְּפֹרְנוּ בְּכָל פְּנוֹת. נִתְּפַךְ מִחוּלָנוּ
 לְאַבָּל וְקִינוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז כָּטְלוּ קִרְבָּנוֹת:
 סָרְדְּנוּ לְפָנֶיךָ מְרִיב לְשׁוֹנוֹת. לָכֵן לְמַדָּה לְשׁוֹנְנוּ לוֹמֵר
 קִינוֹת. עוֹנֵינוּ רַבּוּ מִלְּהַמְנוֹת. כִּי בְשִׁבְעָה עֶשֶׂר
 בְּתַמּוּז נָרְמּוּ לָנוּ עוֹנוֹת: פְּוֹרְנוּ בְּלִי מַצּוֹא רְוָחָה. לָכֵן
 רְבַתְּהָ בָּנוּ אֲנָחָה. צוּר רָאָה נַפְשָׁנוּ כִּי שָׁחָה. וְשִׁבְעָה

* (ס) כפי כ"י טוקסה העמוד אפוסטרום ללם נחיל.

עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפְדָּנוּ לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה: קָשִׁינוּ עֲרֵף
 וְרִבְתָּה בָנוּ אֶסּוֹן. לָכֵן נִתְּנָנוּ לְמַשְׁפָּה וּרְפִשׁוֹן. רָאֵה יי
 וְחַלְצֵנוּ מֵאֶסּוֹן. וְשִׁבְעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפְדָּנוּ לָנוּ לְשִׁמְחָה
 וּלְשִׁשּׁוֹן: שְׁעָה אֵלֵינוּ שׁוֹבֵן רוּמָה. וְקַבֵּץ נְפֻצוֹתֵינוּ
 מִקְצוּוֹת אֲרָמָה. תֹּאמֶר לְצִוּוֹן קוּמָה וְנִקּוּמָה. וְשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בְּתַמּוּז הִפְדָּנוּ לָנוּ לְיוֹם יְשׁוּעָה וְנִחְמָה: אל סדר יושב וסי.

כי עשה הפליטה למצו תצרא: האוינה יי תפלתנו ותקשיבה בקול תתנונתינו:
 תקשיבה לקול שוענו טלכנו ואלחינו. כי אליה נתפללי: יי בקר תשטע קולנו.
 בקר נצרה לה ונצפה: שטעה תפלתנו יי ושועתנו האוינה אל הטשתנו אל
 תתריש: שטע קולנו יי אלחינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: שטע יי
 קולנו נקרא חנו ונענו: אלחים שטע תפלתנו האוינה לאקרי פינו: שטע קול
 תתנונינו בשוענו אליה בנשאט ידנו אל רביד קדשה: שטע יי נחנו יי תה
 עוד לנו: בצדקתה תצילנו ותפלטנו טעה אלינו אנה ודושיענו: לי הישעת.

קמה יים א"כ ותחי תחום קלועסום ברבי יהודה חוק ואמין. א"כ

אֶפְפוּנוּ מְצוּקוֹת זֶה מִזֶּה נִבְרָו. בְּחֹדֶשׁ זֶה כְּמָה תִּכְרֹו.
 נָעוּ עַד נֶפֶשׁ וְרֹאשׁ עֲבָרוּ. בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בּוֹ הַלְחוֹת
 נִשְׁתַּבְּרוּ: דְּכֹאוֹנוּ צָרִים וּנְתַנּוּנוּ לְהַשְׁמִיד. הוֹדַנוּ
 נְהַפְדָּנוּ נִפְלְנוּ וְאִין מַעֲמִיד. וְהִזְנַח מְשָׁלוֹם נֶפְשָׁנוּ
 לְהַצְמִיד. בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בּוֹ מַעַת הוֹסֵר הַתְּמִיד: זְרוּנוּ
 מִחֲלָאָה וְנוֹתַרְנוּ כְּנֶס. חוּצָה הִדְחָנוּ פְּגִימָה מִהַכְּנֶס.
 טְהִרַת הַיִּכָּל טְמֵאוּנוּ זָרָה לְהַכְּנֶס. בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בּוֹ
 הַמַּסְבָּה צָרָה בְּהַכְּנֶס: יִקְשְׁנוּ בְּעוֹיֵנוּ וּבְאֵף הַסְעִיר.
 בְּלָה חֲמָתוֹ וְאֵשׁ בְּהַיִּבְעִיר. לִבְט חֲבֵט וּבְמֵאֲרָה
 הַנְּעִיר. בְּשִׁבְעָה עֶשֶׂר בּוֹ הִבְקַעַת הַעִיר: מְרוֹם אֶרֶץ
 הַשְּׁלִיף לְרַמּוֹס. נִי תִפְאַרַת מְכַלּוֹל מַעֲמוֹס. סוּדֵי

ומחמדי מגי לחמום. בשבעה עשר בן־שרף התורה
 אפוסטמום: עדות נאמנה לתורה ולתעודה. פקדות
 קרבו והעיר לבודה. צופה מאז היות עתודה. צום
 הרביעי יהיה לבית יהודה: קריות מבצרי הנגם
 להרסון. רששו ואינם כבודי להמסון. שובבנו
 בקדם ישועות לחסון. צום הרביעי יהיה לביר
 יהודה לששון: תעופת עפל ערבה לה שמחה.
 קפאון אורה מהרה לצמחה. להקם חיון צופה
 המחה. צום הרביעי יהיה לביר יהודה לששון
 ולשמחה: ועודה לשמך וכה נתאמת. נואקת
 מר מצפצפת ונאמת. יקר דברך הטוב והאמת.
 צום הרביעי יהיה לביר יהודה לששון
 ולשמחה והאמת:*) (לכפר עון ולמרק חובים.
 נרודים שרודים געצבים נראבים. ימות עולם
 במאז נאהבים. צום הרביעי יהיה לבית יהודה
 לששון ולשמחה ולמועדים טובים: מסכפת
 רעיהך נגורתי פיה לאלום. ברב ענויה יקיפו
 לגלם. ישעך הרבה אל עילום. צום הרביעי
 יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה והאמת
 והשלום: יהודה וישראל יתכם עליך ירבו.
 חוק ואמין משוד אחריק אהבו. בניה בחוניך
 בנם ובקדם יאהבו. צום הרביעי יהיה לבית

יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וְהָאֵמֶת וְהַשְּׁלוֹם אֲתָבוּ:
 קְנוּיִים לָךְ וּבָךְ גַּעְצָמִים. יְרוּדִים מְרוּדִים וּמִבְטָחִים
 שָׁמִים. יְחִיד לְכַד בָּךְ הַשְּׁמִיעֵם בְּנְאוּמִים. בֵּיתִי
 יִבְנֶה בָּהּ שִׁבְתִּי לִירוּשָׁלַם בְּרַחֲמִים: אל סלך יושב וכו'.

לְטַעַן שִׁטָּה יי וְסִלְחָתָ לְעוֹנְנוּ כִּי רַב הוּא: לְטַעַן יִחְלָצוּן יִדְרִיָּה הוֹשִׁיעָה יִסְדָּה
 וְעֲנֵנוּ: לְטַעַן שִׁטָּה יי תַחֲנוּנֵנוּ בְּעִזְרוֹתֶיךָ תוֹצִיא טַעֲרָה נַפְשֵׁנוּ: לְטַעֲנָה אֱלֹהֵינוּ
 עֲשֵׂה וְלֹא לֵנוּ רְאֵה עֲמִידַתְנוּ הַלִּים נְרַקִּים: עֲנֵנוּ יי כִּי טוֹב חֲסִדָּה כְּרַב רַחֲמֶיךָ
 שְׁנֵה אֱלֹהֵינוּ: שְׁנֵה אֱלֵינוּ וְתַנְנוּ כִּי יְחִידִים וְעַנְיִים אֲנָחְנוּ: וְאָנְחָנוּ עַנְיִים וְכֹאֲבִים
 יִשְׁעֶתְךָ אֱלֹהִים תִּשְׁנֹבְנוּ: כִּי אֵתָּה יי טַעֲנָב לְדָךְ טַעֲנָב לְעֲתוֹת בְּעֲרָה: בְּצַר לֵנוּ
 נִקְרָא יי וְאֵל אֱלֹהֵינוּ נִשְׁרַע יִשְׁמַע טַחֲבִלוּ קוֹלֵנוּ וְשִׁנְעֵתְנוּ לִפְנֵי טַבּוֹא בְּאֲוֵנוּ:
 כִּי שִׁטַּע אֵל אֲבִיוֹנִים יי וְאֵת אֲסִירֵינוּ לֹא כֹזֵה: כִּי לֹא כֹזֵה וְלֹא שִׁקָּץ עֲנֹת עֲנֵי
 וְלֹא הַסְתִּיר פְּנֵינוּ טַעֲנָנוּ וּבִשְׁרַעוֹ אֱלֹהֵינוּ שִׁמְעֵ: לֵי וְיִשְׁעָה וכו'.

קמו עִים אִיב וְחֲמִינוּ חֲמוֹס יַעֲקֹב בֶּן חֻקְיָהוּ חֻקִּי אֲדִירָא

אֲדֹאג מַחְטָאתִי וְאֶגִּיד עוֹנֵי. בְּמִרְרַר רֹחֲמֵי אֲתֵאוּגֵן
 בְּמַעֲנֵי. גִּדְלֵנִי כְּאֵב בְּפִשְׁעֵי לִפְקֻדָּנִי. הוֹדֵי זְמַן
 מְרוּרוֹת הַלְעֵנִי: הַצְרוֹת מַתְנַבְרוֹת מִכָּל עֲבָרִים.
 וּבְטָלוּ הַמְעוֹרְרִים גְּדָמִים לְעֵתָרִים. וְזוֹלָתֵי מִשְׁחָרַב
 גְּבוֹן שְׁבֵתָרִים. חֲסֵרְתֵי כְהוֹס חַמְשָׁה דְבָרִים:
 טוֹרְדָנוּ בְּעֵשֶׂר מִיּוֹם יי שְׁמָה. יוֹם זֶה לִכֵּן נִצְוּמָה. כְּהוֹס
 נִשְׁתַּבְּרוּ בַחְטָאתֵי הַעֲצוּמָה. לְחוֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הַמָּה: מִדֵּי זְכָרֵי יוֹם יְנוּנֵי. נַפְשֵׁי הוֹמָה וְיִבְכִיוֹן עֵינֵי.
 סְנֵרְתֵי כְּבִטּוֹל בַּפּוֹר הַמוֹנֵי. עֵלֶת תְּמִיד הַעֲשֵׂה
 בְּהַר סִינֵי: פְּרַצְתָּנוּ וְנִחַתָּנוּ קוֹדֵשׁ וְעִיר. צְמַתוֹ חַיֵּינוּ
 הַצִּפּוֹר וְהַשְּׁעִיר. קְבוֹעַ צוֹם הַרְבִּיעֵי לְרַב וְצִעִיר.
 רַב עוֹנֵינוּ גְּרַמּוּ וְהִבְקַעַה הַעִיר: שְׂרָדָנוּ בְּגִלוּתָנוּ

בְּלִי עֲזָרָה. תַּאֲוֹת רְשָׁעִים תִּפְחֶה לְהַנְבִּירָהּ. יִשְׁמוּ
 יִשְׂרָאֵל עַל אוֹתָהּ הַצָּרָה. עַל אַפְסוֹסְטָמוֹס הַרְשָׁע
 שִׁשְׂרָף אֶת הַתּוֹרָה: קְדוֹשׁ בְּזָכְרֵי זֹאת אֲשֶׁתוֹמָם.
 בִּי גִתְחָבְרוּ אוֹתִי לְהַשְׁמָם. חֲשָׁף הַיּוֹם חֲשָׁף
 לְהַעֲמָם. זְרוֹזִיר עַל כְּנָף שְׁקוֹצִים מִשָּׁמַם: קְרִירַת
 מֶלֶךְ הַקְּרוֹיָה גִדְחָהּ. דּוֹרֵשׁ אֵין לָהּ וּבִימִינָהּ
 הַבְּטָחָה. צוֹם הָאֲנַחָה הַפּוֹף לְהַנְחָה. וַיְהִיָּה לְבֵית
 יְהוּדָה לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה: חֲזִיוֹן קִיץ הִרְאָה לְאֱהוּבִים.
 זֶה יוֹתֵר מֵאֶלֶף שָׁנִים וְעוֹד גַּעְלָבִים. קְדוֹשׁ הַפּוֹף
 עֲנִינּוּ בְיָמִים קְרוֹזִים. לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמוֹעֲדִים
 טוֹבִים: אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'. טוֹב י' לְכָל וְכוּ'.

קְמוּ פּוֹטוֹן. רַחֲמֵי הַסְּרָחִים שְׁלֹמָה (גְּבִירוֹל), וְשָׁקוֹל כְּנַשְׁקָל שְׁלֹשׁ שְׁלֹשׁ חַנוּעוֹת.

שָׁעָה נֶאֱסָר, אֲשֶׁר נִמְסַר, בְּיַד כָּבֵל וְגַם שְׁעִיר.
 לָךְ יְהִמָּה, זֶה כְּמָה, וַיִּתְחַנֵּן כְּבֵן צָעִיר. יוֹם גָּבַר
 הָאוֹיֵב וַתִּבְקַע הָעִיר: לְזֹאת אִכְפָּה, וְאִסְפַּק כָּפִי,
 בְּיוֹם חֲמֵשׁ פְּזוֹרוֹנִי. וְעַל רֵגְלִי, תַעֲגֵל, הַלְחֹזֵר
 יִצְאוֹנִי. וְגַם הַשְּׁמִיר, הַתְּמִיר, וּבִסּוֹנֵר הִבִּיאֵנִי.
 וְהוֹשֵׁם אֵלֶּי, בְּהִיכַל כְּלִיל, וּמַעֲצָתוֹ כְּלֵאֲנִי
 וְהַמְנַחָה, הַנְּחָה, וְדַתָּה צָר בְּאֵשׁ הַבְּעִיר: יוֹם נִבַּר וְכוּ'.
 מְאֹד אֶתְחַל, וְאֶתְחַלְחַל, בְּיוֹם שְׂדֵי דְחַפְנִי. מְאֹד
 חֲשָׁף, בְּצוֹל שִׁשְׁף, כְּמוֹ כְּדוֹר צְנַפְנִי, וְהַשְּׁפִיפוֹן,
 מִצְפּוֹן כְּשִׁבְלַת שְׁטַפְנִי, וְהַצִּיר, שֶׁלַח יָד, הַצִּפִּיר
 וְהַשְּׁעִיר: יוֹם נִבַּר וְכוּ'. הוֹד לְבִי, וּמִשְׁנֵבִי, הַלְעַד אֶפְף

יֵעָשֶׂן. (הלא תראה, עם גְּלֹאָה, אֲשֶׁר הִשְׁחַר כְּמוֹ
 כִּבְשָׁן.) גְּדוֹר פְּרָצִי, בְּכֹן פְּרָצִי, וּמִחֶדֶק לְקוֹט שׁוֹשָׁן.
 בְּגֵרָה בִּירָה זְבוּל, וְהִשָּׁב גְּבוּל, הַבְּרָמֶל וְהַבְּשָׁן.
 וְעֵין פָּקַח, וְנָקַם קַח, מֵאַצָּר וּמִדִּישָׁן. שְׁפוּט אֱלֹם,
 וְאֵז יִשְׁלֵם, הַמְּבַעֵה וְהַמְּבַעֵיר: יוֹם גָּבַר הָאוֹיֵב.
 וְהִבְקַע הָעִיר: שְׁעָה נֹאסֵר וְכוּ'. אֵל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב וְכוּ'.

וְאֵתָה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל: וְאֵתָה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: אֵתָה
 תִּקְוִים תִּרְחַם צִיּוֹן כִּי עַתָּה לְחַנְּנֶנָּה כִּי בָּא טוֹעֵד: וְכַח אֱלֹהִים רַחֵם נִשְׁפְּרָה לִב
 נִשְׁפָּר וְנִדְרָה אֱלֹהִים לֹא תִבְקָה: הִיטִיבָה בְּרָצוֹנָה אֶת צִיּוֹן. תִּבְנֶה חוֹמוֹת
 יְרוּשָׁלַם: אֵז תִּחְפֹּץ וְכַח צֶדֶק עוֹלָה וְקָלִיל. אֵז יַעֲלוּ עַל מִזְבְּחָה פְּרִים: (וְעַתָּה
 יי אֲכִינּוּ אֵתָה. אֲנַחְנוּ הַחֲטָר וְאֵתָה יִצְרְנוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֶךָ בְּלִנּוּ: אֵתָה יי לֹא תִכְלֹא
 רַחֲמֶיךָ טַטְנוּ. חֲסִדָּה וְאֲמִתָּה תִּמְיֵד יִצְרוּנוּ:) זְכוּ רַחֲמֶיךָ יי וְחֲסִדָּה כִּי מַעֲלֵם
 הִפְּסָה: זְכַרְנוּ יי בְּרָצוֹן עִמָּךְ. פִּקְדוֹנוֹ בִּישׁוּעָתָה: זְכוּ עֲנֵתָה קִנִּית קָדֶם גְּאֻלַּת
 שְׁכֵט נִחְלַתָּה הַר צִיּוֹן זֶה שְׁכֵנְתָּ בּוֹ: זְכוּ יי חֲבַת יְרוּשָׁלַם אֲהַבְתָּ צִיּוֹן אֵל
 תִּשְׁכַּח לְנַצַּח: זְכוּ יי לִבְנֵי אֲדוּם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲטָרִים עָרוּ וְעָרוּ עַד
 הַיּוֹסֵד בָּהּ: זְכוּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיִשְׂרָאֵל. עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּ
 וְתַדְבַּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֵת זִרְעֶכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם. וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אֲטָרְתִּי
 אִתּוֹ לְזִרְעֶכֶם וְנִחְלוּ לְעַלְמֵם: זְכוּ לְעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפְּן
 אֵל קָשִׁי הַעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חַטָּאתוֹ: אֵל נָא תִשָּׁת עֲלֵינוּ חַטָּאת אֲשֶׁר
 נִזְאֲלָנוּ וְאֲשֶׁר חַטָּאנוּ: חַטָּאנוּ צוּרְנוּ. סִלַּח לָנוּ יִצְרָנוּ:

עִים א"ב וכל נתי ספיוט של ג' ג' חניס וקיום כל המרחים על לה"כ,
 וכסוף יחוס משה בר שמואל חוק.

אוֹדָה עָלֶי פִּשְׁעֵי. לְצוֹר מָעוֹי וּמוֹשִׁיעֵי. אֲנִי
 מִרְק רִשְׁעֵי. אֵךְ לֹא בָעִי: בְּעֵי הַשְׂדֵה וְגִלִּים.
 נִתְחִי בְרוּעַ מַעֲלָלִים. בְּצֶדֶק שְׁלֹשֶׁת הַגְּדוֹלִים.
 יִנִּיחַ חַטָּאִים גְּדוֹלִים: גְּדוֹלִים מַעֲשִׂיךָ אָכִינוּ.
 בְּשִׁבְעִים פְּתָנִים כְּהִינּוּ. לוּלִי רַחֲמֶיךָ קוִינּוּ.
 כְּמַעַט בְּסָדוּם הִינּוּ לְעַמּוּדָה דְּמִינוּ: דְּמִינוּ לְקֹאֵת

מְדַבֵּר. מִתְּלַחֵי בְּחֶבֶר. וְהוֹשֵׁב לִי דְבָר. מִה
לְתַבֵּן אֶת־הַבֵּר: הַבֵּר בְּנִשְׁקֵי אֲהַבְתַּנִּי. רַע
בְּבַחְרֵי גִמְשֵׁתַנִּי. בְּהַקְנִיאוֹ לִי הַקְנֵאתַנִּי. אִם
חָטָאתִי וְשִׁמְרַתַּנִּי: וְשִׁמְרַתַּנִּי מִחַרְבוֹת שַׁחֲזוֹרֹת.
וְאֶבִּירָה פְּלֵאִיד חֲזוֹת. מִלְּכַלּוֹתַי בְּגֵאוֹת עֲלִיזוֹת. וְאִף
גַּם זֹאת: זֹאת הִיא נְחֻמְתִּי. הַתּוֹדוֹת וְעִזּוֹב חָטָאתִי.
וְאֲתוֹדֶה וְלֹא בִשְׁתִּי. אֲמַנֶּה אֲנֹכִי חָטָאתִי: חָטָאתִי
לְרַב־הַעֲלִילוֹת. אֱלֹהֵי כְּאֲבֵלֵה נְשִׂיָה. וְהַבֵּיתִי כְּלִי רְטִיָה.
פָּצַע וְחַבּוּרָה וּמִכָּה טָרִיָה: טָרִיָה מִכְּתִי וְאֲנוּשָׁה.
כּוֹלְזֵלְתֵי יוֹם נְפִישָׁה. וְקֵאתַנִּי מִנּוּחַת יִרְשָׁה. יִם וְדָרוֹם
יִרְשָׁה: יִרְשָׁה אֶרֶץ גִּדְחִי. בְּשָׂר וְעַצְמוֹת לִפְצָחִי. וְצָרְחֵתִי
מֵרַב שִׁיחִי. אִם כֹּחַ אֲבָנִים כֹּחִי: כֹּחִי כֶּשֶׁל מִסָּבֵל.
כְּהֵייתִי בֶן מִנְבֵּל. וּבִתְעוֹתַי אַחֲרֵי הַהֶבֶל. מִחֹזְלֵי נְהַפְךָ
לְאַבֵּל: לְאַבֵּל בְּנֹזְרֵי הוֹמֵר. וְעֵגְבֵי לִבִּי נִתְיַמֵּר. בְּקוֹל
שִׁירִים וְזִמְרָה. בְּמֵר נֶפֶשׁ מִסָּפֵד מֵר: מֵר לְמַתּוֹק
כְּהַפְצָח. כְּעַם אֲדוּם וְצָח. וּכְשִׁפְךָ דָּם רָצַח. הִיָּה
כְּאֹכֵל נֶצַח. נֶצַח הַחֶרֶב חֲדָרָה. וְאַלְמָנָה וְשִׁבְלָה
וּבְעֵרָה. וּכְמַעֲטֵה הַבֵּיתִי בְּעֵבְרָה. מִכַּת בְּלֵתִי סָרָה:
סָרָה עֲטֹרַת נְאוּנִי. בְּבִגְדֵי כְּמִבְטָחִי וּכְמִשְׁעֵנִי. שָׁמַם
בֵּית מְעוֹנִי. פִּלְגֵי מַיִם תִּרְדַּע עֵינַי: עֵינַי נִגְרָה בְּאִישׁוֹנִי.
כְּזוֹנֵתִי בְּלִבִּי וּבְעֵינַי. וּכְסִתַּנִּי כְּלַמַּת מוֹנִי. וְאִידֵךְ אִשָּׁא
פָּנִי: פָּנֵי חֲמֻרְמוֹ מִמְּצוּקָה. כְּהַכְעִיסִי לְשׁוֹמֵעַ
צַעֲקָה. וְנִגְבַּתִּי וְלִקְחֵתִי כְּחֻזְקָה. וּמָה יֵשׁ לִי עוֹד

צְדָקָה: צְדָקָה וְחֶסֶד נְעַלְתִּי. וְהַעֲדַתִּי שֶׁקֶר וְחַמְדַּתִּי.
וּבִיד אֲבֹרִים סָגַרְתִּי. מִן הַמִּצַּר קָרַאתִי: קָרַאתִי
לְרוֹכֵב עַרְבוֹת. מִפְּלִיא פְּלֵאוֹת מְרַבּוֹרֹת. הִרְאֵנוּ
נַחֲמוֹת טוֹבוֹת. כַּאֲשֶׁר הִרְאִיתָנוּ צָרוֹת רַבּוֹת: רַבּוֹת
רַעוֹת עֲדַתְךָ. בְּעֲלוֹהָ אֲדוֹנִים זוֹלַתְךָ. חֲרַפוּ וְנֶאֱצוּ
לְעַמְּתְךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתְךָ: שְׁבַתְךָ
פָּעַלְתָּ אֲדוֹנֵינוּ. תִּכְוֶנָּה וְתִקּוּמָם בְּתַיִינוּ. וְתִשְׁכּוֹן בֵּית
מֵאוּיֵינוּ. הֲלֹא אַתָּה תִּשׁוּב תַּחֲנוּנוֹ: תַּחֲנוּנוֹ אֲדוֹן מִיּוֹמַיִם.
וְדַלְנוּ מִמַּעַמְקֵי מַיִם. צָרַת חֲרָבָה פָּעַמַיִם. יִשְׁקוּף
וַיֵּרָא יי מִשָּׁמַיִם: מִשָּׁמַיִם הֵבֵא רוּחָה. שִׁכַח מַעַדְתְּךָ
אֲנַחָה. וְאַל לִנְצַח תִּשְׁכַּחַה. אֲדַנִּי שִׁמְעָה אֲדַנִּי סִלְחָה:
סִלְחָה לְמַרְחָם מִשְׁחָר. חֲטָאִים זָבַח לְהַצָּחַר. קִבְּצָם
לְמִקּוֹם הַמִּבְחָר. אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֵל תִּאֲחָר:

זכור לנו בריה זכו.